

2:12 Dikkat edin, gerçekte onlar, bozgun getirenlerin ta kendileridir de bunun bilincinde olmuyorlar.

2:13 Onlara, "İnsanların inandığı gibi siz de inanın" dendiğinde, "Yani biz de kafası çalışmayan zavallılar gibi inanalım mı?" derler. Haberinizi olsun ki, kafası çalışmayan düşük seviyeliler onların ta kendileridir; fakat bilmiyorlar.

2:14 Bunlar iman etmiş olanlarla yüzyüze geldiklerinde, "İman ettik" derler. Kendi şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarına ise söyledikleri sudur: "Hiç kuskunuz olmasın biz sizinleyiz. Gerçek olan şu ki, biz alay edip duran kişileriz."

2:15 Allah onlarla alay ediyor ve onları, kendi azgınlıkları içinde bocalar bir halde sürüklüyor.

2:16 İşte bunlar, doğruluk ve aydınlığı verip karanlık ve sapıklığı satın aldılar da ticaretleri hiçbir kazanç sağlamadı. Bir yol-yordama girebilmiş de degillerdir.

2:17 Onların durumu şu kişinin durumuna benzer: Bir ateş tutuşturmak istedi. Ateş, çevresindekileri aydınlatığında, Allah onların ışığını giderdi ve onları karanlıklar içinde bıraktı; artık görmezler.

2:18 Şagirdirlar, dilsizdirler, kördürler. Onlar artık dönmezler.

2:19 Yahut gökten bosalan bir yağmur haline benzer ki onda karanlıklar var, bir gök gürlemesi var, bir simsek var. Yıldırımlar yüzünden ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıklarlar. Allah Muhî'tir, küfre sapanları çepeçevre kusatmıştır.

2:20 Simsek, neredeyse gözlerini çarpıp götürüverecek. Kendilerine her aydınlık sunduğunda, orada yürürler. Üzerlerine karanlık binince çakılıp kalırlar. Eğer Allah dileseydi, ısıtma güçlerini de gözlerini de elbette alıp götürürdü. Çünkü Allah her şeye Kadîr'dir.

2:21 Ey insanlar! Sizi de sizden öncekileri de yaratan Rabbinize ibadet edin ki, korunabilesiniz.

2:22 O Rab ki, yeri sizin için bir döşek, göğü de bir bina yaptı. Ve gökten bir su indirdi de onunla sizin için meyvelerden/ürünlerden bir rızık çıkardı. Artık bilip durduğunuz halde Allah'a ortaklar kosmayın.

2:23 Eğer kulumuza indirdiğimizden kuskun içindeyseniz, hadi onun benzerinden bir süre getirin! Allah dışındaki destekçilerinizi/tanıklarınızı da çağırın. Eğer doğru sözlü kişilerseniz...

2:24 Eğer yapamazsanız -ki asla yapamayacaksınız- korkun o atesten ki yakiti insanlarla taslardır. Küfre sapanlar için hazırlanmıştır o.

2:25 İman edip hayra/barısa yönelik işler yapanlara sunu müjdele: Kendileri için, altlarından ırmaklar akan cennetler olacaktır. Onlardaki herhangi bir meyveden bir rızık olarak her nasiplendirildiklerinde, söyle dileyeceklerdir: "İşte bu, daha önce rızıklandırıldığımız şey!" Bu rızık onlara buna benzer şekilde verilmisti. Onlar için orada tertemiz esler de vardır. Ve onlar orada sürekli kalacaklardır.

2:26 Şu bir gerçek ki Allah, bir sıvrisineği hatta onun da üstündeki bir varlığı örnek göstermekten sıkılmaz. Böyle bir durumda, inananlar

bilirler ki o, Rablerinden bir gerçektir. Küfre sapmışlar ise söyle derler: "Allah, bunu örnek vermekle ne demek istedi?" Allah onunla birçoğunu saptırır, birçoğunu da onunla doğruya ve güzele kılavuzlar. Allah onunla yoldan çıkmışlardan baskasını saptırmaz.

2:27 Onlar ki, Allah'a verdikleri ahdi, onunla anlaşıp bağlandıktan sonra bozar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi keser ve yeryüzünde bozgun çıkarırlar. İşte bunlardır hüsrana uğrayanlar.

2:28 Allah'a nasıl nankörlük ediyorsunuz/Allah'i nasıl inkâr ediyorsunuz?! Siz ölülersiniz, O sizi diriltti. Sizi yine öldürecek ve sonra diriltecektir. Nihayet O'na döndürüleceksiniz.

2:29 O Allah'tır ki, yeryüzündekilerin tümünü sizin için yarattı. Sonra göğe saltanat kurdu da onları yedi gök halinde düzenledi. O Alîm'dir, her şeyi çok iyi bilir.

2:30 Bir zamanlar Rabbin meleklerle: "Ben, yeryüzünde bir halife atayacağım." demisti de onlar söyle konuşmuşlardı: "Orada bozgunculuk etmekte olan, kan döken birini mi atayacaksın? Oysaki bizler, seni hamt ile tespih ediyoruz; seni kutsayıp yüceltiyoruz." Allah söyle dedi: "Su bir gerçek ki ben, sizin bilmediklerinizi bilmekteyim."

2:31 Ve Âdem'e isimlerin tümünü öğretti. Sonra onları meleklerle göstererek söyle buyurdu: "Hadi, haber verin bana sunuların isimlerini, eğer doğru sözlüler iseniz."

2:32 Dediler ki: "Yücedir sanın senin. Bize öğretmiş olduğunun dışında bilgimiz yok bizim. Sen, yalnız sen Alîm'sin, her şeyi en iyi şekilde bilirsin; Hakîm'sin, her şeyin bütün hikmetlerine sahiptin."

2:33 Allah buyurdu: "Ey Âdem, haber ver onlara onların adlarını." Âdem onlara onların adlarını haber verince, Allah söyle buyurdu: "Dememiş miydin ben size! Ki ben, göklerin ve yerin gaybini en iyi bilenim, A'lem'im. Ve ben, sizin açığa vurduklarınızı da saklayageldiklerinizi de en iyi biçimde bilmekteyim."

2:34 O vakit biz meleklerle, "Âdem'e secde edin" demistik de İblis dışında tümü secde etmisti. İblis yan çizmiş, kibre sapmış ve nankörlerden olmuştur.

2:35 Ve Âdem'e söyle buyurmamız: "Ey Âdem, sen ve esin cennete yerlesin ve orada dilediğiniz yerde, bol bol yiyin. Ama su ağaca yaklaşmayın, yoksa zulme sapanlardan olursunuz."

2:36 Bunun üzerine şeytan onların ayaklarını kaydirdi da onları içinde buldukları yerden çıkardı. Biz de söyle buyurduk: "Bir kısmınız bir kısmınıza düşman olarak aşağıya inin. Belli bir süre kadar yeryüzünde sizin için bir bekleme yeri, bir nimet/bir yararlanma imkânı olacaktır."

2:37 Bunun üzerine Âdem, Rabbinden bazı kelimeler öğrenip belledi de O'na yöneldi. O da onun tövbesini kabul etti. Gerçekten de O, evet O, Tevvâb'dir, tövbeleri cömertçe kabul eder; Rahîm'dir, rahmetini cömertçe yayar.

2:38 "Hepiniz oradan aşağıya inin." dedik. Benden size bir yol gösteris ulaşır da kim bu yol gösterişime uyarırsa artık böylelerine hiçbir korku yoktur. Onlar kederle de yüzyüze gelmeyeceklerdir.

2:39 Nankörlüğe sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince onlar, atesin dostu olacaklardır. Onlar orada sürekli kalacaklardır.

2:40 Ey İsrailogulları! Size lütfettiğim nimetimi hatırlayın; bana verdiğiniz söze vefalı olun ki, ben de size ahdimde vefalı olayım. Ve yalnız benden korkun.

2:41 Beraberinizdekini doğrulayıcı olarak indirmiş bulunduğuma inanın. Onu ilk inkâr eden siz olmayın. Benim ayetlerimi az bir bedel karşılığı satmayın. Ve yalnız benden sakının.

2:42 Hakkı bâtila/saçmalık ve tutarsızlıkla kirlitemeyin. Bilip durduğunuz halde gerçeği gizliyorsunuz.

2:43 Namazı/duayı yerine getirin, zekâti verin; rükû edenlerle birlikte rükû edin.

2:44 İnsanlara hayırda erginliği/dürüstlüğü emredip de öz benliklerinizi unutuyor musunuz? Üstelik de Kitap'ı okuyup durmaktasınız. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

2:45 Sabra ve namaza/duaya sarılarak yardım dileyin. Hiç kuskusuz bu, kalbi ürperti duyanlardan baskasına çok ağır gelir.

2:46 O ürperti duyanlar, Rablerine kavusacaklarını düşünürler ve bilirler ki onlar, mutlaka O'na döneceklerdir.

2:47 Ey İsrailogulları! Size lütfettiğim nimetimi, sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

2:48 Ve sakının o günden ki, hiçbir benlik bir başka benliğin her hangi bir şeyi için karşılık ödemez; hiçbir benlikten sefaat kabul edilmez, hiçbir benlikten fidye alınmaz. Ve onlara yardım da edilmez.

2:49 Sizi Firavun hanedanından kurtardığımızı da hatırlayın. Hani, onlar size azabın en çirkiniyle kötülük ediyorlardı: Erkek çocuklarınızı boğazlıyorlar, kadınlarınıza hayasızca davranıyorlar/kadınlarınızın rahimlerini yokluyorlar/kadınlarınızı hayata salıyorlardı. İşte bunda sizin için, Rabbinizden gelen büyük bir istirap ve imtihan vardı.

2:50 Hani, önünüzde denizi yarmıştık da sizi kurtarmış, Firavun hanedanını boğmuştuk. Siz de bunu bakıp görüyordunuz.

2:51 Ve Mûsa ile kırk gece için sözleşmiştik de siz bunun ardından buzağıyı tanrı edinmiştiniz. Zulme sapmıştınız siz.

2:52 Belki sükredermiş diye bunun ardından da sizi affetmiştik..

2:53 İyiye ve güzele yol bulursunuz ümidiyle Mûsa'ya Kitap'ı ve furkani/hakla bâtili ayıran mesajı vermistik.

2:54 Hani, Mûsa, toplumuna demisti ki: "Ey toplumum, buzağıyı tanrı edinmenizle öz benliklerinize zulmettiniz. Hadi, yaratıcınıza, Bâri'inize tövbe edin; egolarınızı öldürün. Böyle yapmanız yaratıcınız katında sizin için daha iyidir; O sizin tövbelerinizi kabul eder. Hiç kuskusuz O, evet O, tövbeleri çok kabul edendir, rahmeti sonsuz olandır."

2:55 Siz sunu da söylemiştiniz: "Ey Mûsa! Biz, Allah'ı apaçık görmedikçe sana asla inanmayacağız." Bunun üzerine sizi yıldırım çarpmısti. Ve siz bakıp duruyordunuz.

2:56 Sonra, ölümünüzün ardından sizi dirilttik ki, sükredebilesiniz.

2:57 Ve bulutu üstünüze gölgelik yaptık ve size kudret helvasıyla

bildircin indirdik: "Rizik olarak size verdiklerimizin, en temizlerinden yiyin." dedik. Onlar zulmü bize yapmadılar, onlar kendi benliklerine zulmetmekteydiler.

2:58 Söyle demistik: "Girin su kente; orada, dilediginiz yerde bol bol yiyin. Kapidan secde ederek girin ve 'Affet bizi!' deyin ki, hatalarınızı bagislayalım. Biz güzel davranıp, güzellik üretenlere daha fazlasını da veririz."

2:59 Ne var ki zulme sapanlar, bir sözü kendilerine söylenmiş olandan baskasıyla degistirdiler. Bunun üzerine biz, bu zalimler üstüne, ürettikleri kötülöklere karsilik olarak gökten bir pislik indirdik.

2:60 Bir zamanlar Mûsa, toplumu için su istemisti de biz, "Degneginle su tasa vur!" demistik. Tastan hemen oniki göze fiskirmisti. Her bölük insan kendilerine özgü su kaynagini bilmisti. "Allah'in rizkindan yiyin, için; yeryüzünde bozgunculuk yaparak suna buna saldirmayin." demistik.

2:61 Siz söyle demistiniz: "Ey Mûsa, biz bir tek yemege asla dayanamayiz; bizim için Rabbine dua et de bize yerin bitirdiklerinden, baklasından, acurundan, sarmisagından, mercimeginden, soganından çıkariversin."

Mûsa söyle demisti: "Siz daha asagi bir nimete daha üstün bir nimeti mi degismek istiyorsunuz? Inin bir kasabaya; istediginiz sizin olacaktır." Ve üzerlerine zillet, eziklik ve yoksulluk damgasi vuruldu, Allah'tan bir gazaba çarpildilar. Bu böyle oldu, çünkü onlar Allah'in ayetlerini inkâr ediyor ve haksiz yere peygamberleri öldürüyorlardi. Isyan ettikleri için böyle oldu. Sinir tanimiyor, azginlik yapıyorlardi.

2:62 Su bir gerçek ki, iman edenlerden, Yahudilerden, Hiristiyanelardan, Sâbiîlerden Allah'a ve âhret gününe inanip barisa ve hayra yönelik is yapanların, Rableri katında kendilerine has ödülleri olacaktır. Korku yoktur onlar için, tasalanmayacaklardır onlar.

2:63 Hani, sizden su sekilde kesin söz almış da Tûr'u üzerinize kaldirmistik: "Size verdiğimiz kuvvetle tutun ve içinde olanı hatirlayıp zikredin ki, sakinabilesiniz."

2:64 Bunun ardından da yüz çevirip döndünüz. Eger Allah'in size lütfu ve rahmeti olmasaydi, kesinlikle hüsrana ugrayanlardan olacaktiniz.

2:65 Yemin olsun, içinizden Cumartesi gününde azginlik yapanları siz bilirsiniz. Onlara söyle dedik: "Asagilik maymunlar oluverin."

2:66 Bu durumu, o zamankilere ve onların ardından geleceklere ibret dolu bir ceza, takva sahiplerine de bir öğüt yaptık.

2:67 Mûsa, toplumuna dedi ki: "Allah size, bir inek bogazlamanizi emrediyor." Dediler ki: "Sen bizimle alay mi ediyorsun?" Dedi ki: "Cahillerden biri olmaktan Allah'a siginirim."

2:68 Söyle konustular: "Çagır Rabbine bizim için, açıklasin bize neymis o!" Cevap verdi: "O diyor ki, bahsettigim ne yaslidir ne de körpe. Ikisi arasi bir inektir." Hadi size emredilene yapin!

2:69 Söyle dediler: "Çagır Rabbine bizim için, neymis onun rengi açıklasin bize." Cevap verdi: "O diyor ki, bahsettigim, sari, rengi parlak bir inektir; seyretenlere mutluluk verir."

2:70 Söyle dediler: "Dua et Rabbine, açıklasin bize neymis o! Çünkü bu

inek, bizim gözümüzde baskalarıyla karisti. Ve biz, Allah dilerse, dogruya ve güzele elbette kilavuzlanacagiz."

2:71 Cevap verdi Mûsa: "Allah diyor ki, bahsettigim, boyunduruk yememis bir inektir; topragi sürmez, ekini sulamaz. Salma hayvandır. Alaca yoktur onda." Dediler ki: "Iste simdi gerçegi getirdin." Ve ardından onu bogazladilar, az kalsin yapmayacaklardı.

2:72 Siz bir adam öldürmüstünüz de onunla ilgili olarak çekisip duruyordunuz. Oysaki Allah, sizin sakladiklarinizi ortaya çıkaracakti.

2:73 Söyle dedik: "Kesilen inegin bir parçasıyla öldürülen adama vurun." Iste böyle diriltir Allah ölüleri. Size ayetlerini gösteriyor ki, aklinizi isletebilesiniz.

2:74 Sonra bunun ardından kalpleriniz yine kaskati kesildi. Tas gibidir o. Belki daha da katidir. Tasların bazıları var ki, ondan ırmaklar fiskirir. Bazıları var ki, çatır çatır yarılar da içinden su çıkar. Öylesi var ki, Allah korkusundan asagılara düşer. Allah, yapip durduklarınızdan gafil degildir.

2:75 Simdi siz bunların size inanmalarini mi umuyorsunuz? Bunların içlerinden bir firka vardır ki, Allah'ın kelamini dinliyorlar, sonra onu, akletmelerinin ardından, bilip durdukları halde tahrif ediyorlardı.

2:76 Inanmış olanlarla karsilastiklarında, "Inandik!" derler.

Basbasa kaldiklarında ise söyle konusurlar: "Allah'ın size açtigini, Rabbiniz katında sizinle tartismada kanit yapsınlar diye onlara söylüyor musunuz? Aklinizi isletmeyecek misiniz?"

2:77 Bilmezler mi ki, Allah onların sakladiklarını da açıklarını da çok iyi bilmektedir.

2:78 İçlerinde ümmî olanlar da vardır ki Kitap'i bilmezler, sadece anlamını bilmeden okuyuslar/hurafeler/hayal ve kuruntular bilirler. Onlar yalnız saniya saplanırlar.

2:79 Yazıklar olsun o kislere ki, Kitap'i kendi elleriyle yazarlar da sonra onunla basit bir karsilik satın alsınlar diye, "Iste bu, Allah katındandır!" derler. Vay haline onların, ellerinin yazdikları yüzünden! Vay haline onların, kazanıp durdukları yüzünden!

2:80 Dediler ki: "Sayılı birkaç gün disında ates bize asla dokunmayacaktır." De ki: "Allah'tan bir ahit mi aldiniz! Allah, ahbine asla ters düşmez. Yoksa siz Allah'a isnat ederek, bilmediginiz seyleri mi söylüyorsunuz?"

2:81 Is onların sandığı gibi degil! Kötülük ve çirkinlik kazanan, suçu kendisini kusatmış olan kislere, atesin dostudurlar. Sürekli kalacaklardır onun içinde.

2:82 İman edip hayra ve barisa yönelik isler yapanlar ise cennetin dostudurlar. Onlar da onun içinde sürekli kalacaklardır.

2:83 İsrailogullarından söyle bir söz de almistik: Allah'tan baskasına ibadet etmeyin, anne-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik ve güzellikle davranın. İnsanlara güzeli ve güzelliği söyleyin.

Namazi/duayı yerine getirin, zekâti verin. Bütün bunlardan sonra siz, pek azınız müstesna, sirt çevirdiniz. Hâlâ da yüz çevirip duruyorsunuz.

2:84 Sizden su sözü de almistik: Birbirinizin kanlarını

dökmeyeceksiniz. Birbirlerinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız. Bunu kabul etmistiniz. Hâlâ da buna tanıklarsiniz.

2:85 Bütün bunlardan sonra siz su insanlarsiniz: Birbirinizi öldürüyorsunuz. İçinizden bir zümreyi yurtlarından çıkariyorsunuz. Onlar aleyhine kötülük ve düşmanlik hususunda dayanismaya giriyorsunuz. Esasinda onlari yurtlarından çıkarmak size haram edildiği halde, esir olarak size geldiklerinde fidyelerini veriyorsunuz. Simdi siz Kitap'in bir kismina inanip bir kismini inkâr mi ediyorsunuz? İçinizden bunu yapanin cezasi, dünya hayatinda rezillikten baska bir sey degildir. Kiyamet gününde ise böyleleri azabin en siddetlisine itilir. Allah, yapmakta olduklarinizdan habersiz degildir.

2:86 Iste bunlar, âhiret karsiliginda dünyayi satin alan kisilerdir. Azap, hafifletilmeyecektir onlardan. Hiçbir sekilde yardım da edilmeyecektir onlara.

2:87 Yemin olsun ki, Mûsa'ya Kitap'i verdik. Ve arkasindan da resuller gönderdik. Meryem oğlu Isa'ya da açık-seçik deliller verdik ve kendisini Ruhulkudüs'le güçlendirdik. Bir resulün size, nefislerinizin hoslanmadığı bir sey getirdiği her seferinde büyüklük taslamadiniz mi? Bir kismini yalanladiniz, bir kismini da öldürüyorsunuz.

2:88 "Kalplerimiz kabuk tutmustur." dediler. Hayir, öyle degil! Küfürleri yüzünden Allah onlari lanetlemistir de çok az bir kısmi iman eder.

2:89 Yanlarindakini dogrulamak üzere kendilerine Allah katından bir kitap geldiginde, daha önce inkâr edenlere karsi zafer isteyip durduklari halde, taniyip bildikleri kendilerine gelince, onu inkâr ettiler. Allah'in laneti, küfre sapanlarin üstüne olsun!

2:90 Allah'in, kullarından diledigine lütfunun eseri olarak indirdigini zalimce kiskanarak, Allah'in vahyettigini inkâr etmeleri ugruna öz benliklerini sattıkları sey ne çirkindir! Bu yüzdendir ki gazap üzerine gazaba çarpildilar. Gerçeği örtenler için rezil edici bir azap vardır.

2:91 Onlara, "Allah'in indirmis olduguna inanin!" denildiginde söyle konusurlar: "Biz, bize indirilene inaniriz." Ve ondan ötesini inkâr ederler. Oysaki o, kendilerinin yanindakini dogrulayici bir gerçektir. Söyle onlara: "Madem iman sahibiydiniz, daha önce Allah'in peygamberlerini niye öldürüyordunuz?"

2:92 Yemin olsun ki, Mûsa size açık-seçik hak beyanlarla gelmistide onun arkasindan buzağıyi ilah edinmistiniz. Zalimlersiniz sizler.

2:93 Hani, kesin söz almistik sizden de Tûr'u üzerinize kaldirmistik. "Size verdigimizi kuvvetlice tutun ve dinleyin!" demistik. Söyle demislerdi: "Dinledik ve isyan ettik." Inkârlari yüzünden gönüllerine buzağı içirildi. De ki: "Eger inanan kisilerseniz, ne kötü seydir size imaninizin emretmekte oldugu!"

2:94 De ki: "Allah katındaki âhiret yurdu diger insanların degil de yalnız ve yalnız sizin ise, eger dogru sözlü iseniz, hadi isteyin ölümü!"

2:95 Ellerinin önden gönderdiği seylere yüzünden ölümü hiçbir zaman istemeyeceklerdir. Allah, zalimleri çok iyi bilmektedir.

2:96 Sen onlari, insanların yasamaya en düskünü olarak bulursun. Sirke

batanlardan bile... Her biri bin yıl ömür sürsün ister. Oysaki, uzun yasaması onu azaptan uzaklaştıracak değildir. Allah, yapmakta olduklarını çok iyi görmektedir.

2:97 De ki: "Kim Cebrail'e -ki o, Allah'ın izniyle Kur'an'ı kendinden öncekini doğrulayıcı, inananlara yol gösterici ve müjde olarak senin kalbine indirmiştir- düşman kesilirse,

2:98 Kim Allah'a, O'nun meleklerine, resullerine, Cebrail'e, Mikâil'e düşman kesilirse, Allah da bu tür inkârcılara düşman kesilir.

2:99 Yemin olsun, biz sana açık-seçik ayetler indirdik. Onları, sapmış olanlardan baskısı inkâr etmez.

2:100 Bir ahitle söz verdikleri her seferinde, içlerinden bir fırka ahdi kaldırıp atmadı mı? Doğrusu su ki, onların çokları iman etmezler.

2:101 Allah katından kendilerine, ellerinde bulunani tasdikleyici bir resul geldiğinde, kitap verilenlerden bir fırka, Allah'ın Kitabı'nı hiç bilmiyorlarmış gibi kaldırıp arkalarına attılar.

2:102 Süleyman'ın mülk ve saltanati konusunda onlar, şeytanların okuyup durduklarına uydular. Halbuki Süleyman küfre sapmamıştı. Ancak şeytanlar küfre sapmıştı; insanlara büyüü öğretiyorlardı. Ve Babil'de Hârût ve Mârût adlı iki melek/iki melik üzerine indirilene öğretiyorlardı.

Oysaki o iki melek, "Biz bir imtihan aracıyız, sakın küfre sapma!" demedikçe hiç kimseye bir şey öğretmiyorlardı. İnsanlar onlardan erkekle esinin arasını açacakları şeyi öğreniyorlardı. Ne var ki, onlar onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezler. Onlar kendilerine zarar vereni, yarar vermeyeni öğreniyorlardı. Yemin olsun ki, onu satın alanın âhirette hiçbir nasibi olmayacağını açıkça bilmislerdir. Öz benliklerini sattıkları şey ne kötüdür! Bir bilebilselerdi!

2:103 Eger onlar iman edip sakınsalardı, Allah katından bir sevap elbette daha kıymetli olurdu. Keske bilebilselerdi.

2:104 Ey iman edenler! "Râina!" demeyin, "Unzurna!" deyin/"Bizi davar gibi gütlük!" diye konuşmayın, "Bize bak!" diye konuşun ve dinleyin. Kâfirler için korkunç bir azap vardır.

2:105 Ehlikitap'ın küfre sapanlarıyla müsrıklar, Rabbinizden size bir hayır indirilmesini istemezler. Ama Allah, rahmetini dilediğine özgüler. Allah, büyük lütfun sahibidir.

2:106 Biz bir ayeti siler, unutturur veya ertelersek ondan daha iyisini veya onun bir benzerini getiririz. Allah'ın her şeye gücü yeter olduğunu bilmedin mi?

2:107 Bilmedin mi ki göklerin de yerin de mülk ve saltanati yalnız Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka ne bir velî vardır ne de bir yardımcı.

2:108 Yoksa siz de resulünüzden, daha önce Mûsa'dan istekte bulunulduğu gibi isteklerde bulunmak mı diliyorsunuz?! İmani küfürle degistirmeye kalkan, yolun dosdoğrusunu saptırmış olur.

2:109 Ehlikitap'tan birçoğu, benliklerindeki kiskançlık yüzünden sizi, imaninizden sonra kâfirler haline bir döndürebilseler diye yürekten istedi. Hem de gerçek kendilerine ayan-beyan olduktan sonra... Allah, buyrugunu getirinceye değin affedin, hoşgörün. Allah, her şeye gücü

yetendir.

2:110 Namazi/duayı yerine getirin, zekâti verin. Öz benlikleriniz için önden gönderdiğiniz her hayri, Allah katında bulacaksınız. Hiç kuskusuz, Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.

2:111 "Yahudi yahut Hıristiyan olandan baskası cennete asla giremeyecek." dediler. Bu, onların hurafeleri/anlamını bilmeden okuyuşları/kuruntularıdır. De ki onlara: "Eğer doğru sözlü iseniz hadi getirin susturucu kanitinizi!"

2:112 İsm onların sandığı gibi değil! Kim güzel davranışlar sergileyerek yüzünü Allah'a teslim ederse, Rabbi katında ödülü vardır onun. Korku yoktur böyleleri için; tasalanmayacaklardır onlar...

2:113 Yahudiler: "Hıristiyanlar hiçbir şey üzerinde değil." dediler. Hıristiyanlar da: "Yahudiler hiçbir şey üzerinde değil." dediler. Ve bunlar Kitap'ı da okuyup dururlar. İlimden nasibi olmayanlar da aynen onların sözleri gibi söz etti. Tartışmaya girdikleri şey hakkında, aralarında hükmü, kıyamet günü Allah verecektir.

2:114 Allah'ın meşitlerini, içlerinde O'nun adı anılıyor diye engelleyen ve onların yıkımı için uğrasan kimseden daha zalim kim olabilir!... Böylelerinin, o meşitlere girmeleri ancak korka korka olacaktır. Böyleleri için dünyada bir rezillik vardır. Âhirette ise bunlara çok büyük bir azap öngörülmüştür.

2:115 Doğu da batı da yalnız Allah'ındır. O halde nereye dönerseniz orada Allah'ın yüzü vardır. Allah Vâsi'dir, varlığı sürekli genişletip büyütür; Âlîm'dir, her şeyi en iyi biçimde bilir.

2:116 "Allah çocuk edildi." dediler. Hâsâ! Böyle bir şeyden arınmıştır O! Tam aksine, göklerdeki de yerdeki de O'na aittir. Bunların tümü O'nun önünde boyun bükmektedir.

2:117 Gökleri ve yeri, güzelliklerle donatarak yaratan Bedî' O'dur. Bir şeyin olmasına karar verdi mi ona sadece "Ol!" der. Artık o, olur.

2:118 Bilgiden yoksun olanlar dedi ki: "Allah bizimle konuşsaydı yahut bize bir mucize gelseydi ya!..." Onlardan öncekiler de aynen onların dediği gibi demisti. Kalpleri birbirine benzemistir. Biz ayetleri, gerçeği apaçık bilmek isteyenler için iyiden iyiye açıklamışızdır.

2:119 İnan olsun ki, biz seni hak üzere bir müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen, cehennem ehlinden sorgusuale çekilmeyeceksin/cehennem yâranından sen sorumlu değilsin.

2:120 Sen onların öz milletlerine uymadıkça Yahudiler de Hıristiyanlar da senden asla hosnut olmaz. De ki: "Allah'ın kilavuzluğu, erdirici kilavuzluğun ta kendisidir." İlimden sana ulaşan nasipten sonra bunların bos ve iğreti arzularına uyarsan, Allah katından ne bir dostun/destekçin olur ne de bir yardımcı.

2:121 Kendilerine Kitap'ı verdiklerimiz onu, okunusunun hakkını vererek okurlar. İşte onlar ona inanırlar. Onu inkâr edenlere gelince, onlar hüsrana uğrayanların da kendileridir.

2:122 Ey İsrailoğulları! Size lütfettiğim nimetimi hatırlayın. Ben sizi âlemlerden daha üstün kıldım.

2:123 Kimsenin kimse yerine bir şey ödemeyeceği, kimseden fidye kabul

edilmeyecegi, sefaatin hiç kimseye yarar saglamayacagi ve onların hiçbir yardım göremeyecekleri o günden sakinin!

2:124 Hani Rabbi, İbrahim'i bazı kelimelerle imtihana çekmiş, o da onların hakkını vermisti de Rab söyle demisti: "Seni insanlara önder yapacağım." İbrahim, "Soyumdan birilerini de" deyince Allah: "Benim ahdim zalimlere ulaşmaz." buyurdu.

2:125 Hatırla o zamani ki, biz o evi insanlar için sevap kazanmaya yönelik bir toplantı yeri ve güvenli bir sığınak yaptık. Siz de İbrahim'in makamından bir dua/namaz yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e su sözü ulaştırmistik: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükû-secde edenler için evimi temizleyin!"

2:126 İbrahim söyle yakarmisti: "Rabbim! Su kenti güvenli bir kent yap, halkının Allah'a ve âhiret gününe inananlarını çeşitli ürünlerle rızıklandır." Rab dedi ki: "Küfre sapanları az bir nimetle rızıklandırır, sonra da ateş azabına itiveririm. Ne kötü bir dönüş yeridir o!"

2:127 İbrahim'in, İsmail'le birlikte, o evin ana duvarlarını yükselterek söyle yakardıkları zamani da an: "Rabbimiz, bizden gelen niyazları kabul buyur; sen, evet sen, Semî'sin, her şeyi çok iyi duyarsın; Alîm'sin, her şeyi çok iyi bilirsin."

2:128 "Rabbimiz! Bizi, sana teslim olmuş iki müslüman/Allah'a teslim olan kil. Soyumuzdan da sana teslim olan müslüman bir ümmet olustur. Bize ibadet yerlerimizi göster, bizim tövbemizi kabul et! Sen, evet sen, Tevvâb'sin, tövbeleri cömertçe kabul edersin; Rahîm'sin, rahmetini cömertçe yayarsın."

2:129 "Rabbimiz! İçlerinden onlara, senin ayetlerini okuyacak, kendilerine Kitap'ı ve hikmeti öğretecek, onları temizleyip arındıracak bir resul gönder. Sen, evet sen, Azîz'sin, tüm ululuk ve onurun sahibisin; Hakîm'sin, tüm hikmetlerin kaynağısın."

2:130 Öz benliğini beyinsizliğe itenden başka kim, İbrahim'in milletinden yüz çevirir? Yemin olsun ki biz onu dünyada seçip yüceltmistik. Ve o, âhirette de barış ve iyilik sevenlerden biri olacaktır elbette...

2:131 Rabbi ona, "Müslüman olup bana teslim ol!" dediğinde o su cevabı vermisti: "Teslim oldum âlemlerin Rabbi'ne!"

2:132 İbrahim de oğullarına sunu vasiyet etti, Yakub da: "Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçmiştir. O halde ancak müslümanlar olarak can verin."

2:133 Yoksa siz, Yakub'a ölümün gelip çatısına tanıklar mıydınız? Hani, oğullarına sunu sormustu: "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" Cevapları su olmuştur: "Senin ilahına, ataların İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın ilahına, tek ve biricik olan ilaha kulluk edeceğiz; biz yalnız O'na teslim olanlarız."

2:134 İşte bunlar bir ümmetti, gelip geçtiler. Kazandıkları kendilerininindir. Sizin kazandıklarınız da sizin olacaktır. Siz onların yapip ettiklerinden sorguya çekilmeyeceksiniz.

2:135 "Yahudi yahut Hıristiyan olun ki doğruya kılavuzlanasınız." dediler. De ki: "Hayır, öyle değil. Sirk ve yozlaşmadan uzak bir biçimde, İbrahim

milletinden olalim. O, sirke bulasanlardan degildi."

2:136 Söyle deyin: "Allah'a, bize indirilene, Ibrahim'e, Ismail'e, Ishak'a, Yakub'a, onun torunlarına indirilene, Mûsa'ya ve Isa'ya verilene ve diger nebilere verilene inandik. Bunlar arasindan hiç kimseyi ayirmayiz. Biz yalnız O'na/Allah'a teslim olanlariz."

2:137 Eger onlar da sizin inandiginiz gibi inanirlarsa, hiç kuskusuz, iyiyi ve güzeli bulmus olurlar; eger sirt dönerlerse artik onlar parçalanmis olurlar. Onlara karsi sana Allah yeter. En iyi isiten, en güzel bilendir O.

2:138 Allah'in boyasini esas alin. Allah'tan daha güzel kim boya vurabilir! Biz yalnız O'na kulluk ederiz.

2:139 De ki onlara: "Allah hakkında bizimle tartisiyor musunuz? Oysaki Allah hem bizim Rabbimizdir hem sizin Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size. Biz yalnız O'na/Allah'a gönül verenleriz."

2:140 Yoksa siz, "Ibrahim, Ismail, Ishak, Yakub ve torunlari Yahudi yahut Hiristiyanlardı" mi diyorsunuz? Söyle onlara: "Siz mi daha bilgilisiniz yoksa Allah mi?" Allah'tan kendine ulasmis bir tanikligi gizleyenden daha zalim kim vardir! Allah, yapmakta olduklarinizdan habersiz degildir.

2:141 Iste bunlar bir ümmetti, gelip geçtiler. Kazandiklari kendilerine. Sizin kazandiginiz da size. Onlarin yapip ettiklerinden siz sorumlu olmayacaksınız.

2:142 İnsanlar içinden bazi beyinsizler: "Onlari, yönelmekte olduklari kiblede ne çevirdi?" diyecekler. De ki: "Dogu da Allah'in, bati da. O, diledigini dosdogru yola kilavuzlar."

2:143 Iste böyle! Biz sizi, insanlar üstüne tanik olasiniz, resul de sizin üstünüze tanik olsun diye, orta yolu izleyen bir ümmet yaptik. Biz, eskiden üzerinde oldugunu kible haline getirdik ki resule uyani, ökçesi üstüne gerisin geri dönenen ayiralim. Bu, Allah'in kilavuzluk ettikleri disindakilere gerçekten zor gelecektir. Ama Allah imaninizi ise yaramaz hale getirmeyecektir. Su da bir gerçek ki, Allah öncelikle insanlara karsi çok aciyici, çok merhametlidir.

2:144 Biz senin, yüzünün habire göge dogru çevrildigini elbette görüyoruz. Hoslanacagin bir kibleye seni elbette döndürecegiz. Artik yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Nerede olsaniz yüzünüzü Mescid-i Haram yönüne döndürün. Kendilerine kitap verilenler, onun, Rablerinden bir gerçek oldugunu çok iyi bilirler. Allah onlarin yapip ettiklerinden habersiz degildir.

2:145 Yemin olsun, Ehlikitap'a sen her türlü mucizeyi getirsen de onlar senin kiblene uymazlar; sen de onlarin kiblesine uymayacaksın. Onlar birbirlerinin kiblesine de uymazlar. Eger sen, ilimden nasibin sana geldikten sonra onlarin bos ve igreti arzularina uyarsan, iste o zaman kesinlikle zalimlerden olursun.

2:146 Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu öz ogullarini tanidiklari gibi tanirlar. Bununla birlikte, içlerinden bir zümre, bilip durduklari halde gerçegi gizliyorlar.

2:147 Gerçek, Rabbinden gelir. O halde sakın kuskuya düşenlerden olma!

2:148 Herkesin bir yönü vardir, ona döner. O halde hayirlarda yarisin.

Nerede olursanız olun Allah sizi bir araya getirecektir. Allah herseye güç yetirendir.

2:149 Nereden çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram'a döndür. Bu, elbette Rabbinden gelen gerçektir. Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

2:150 Nereden çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram'a çevir. Nerede olursanız olun, yüzünüzü ona doğru çevirin ki, insanların elinde sizin aleyhinize bir delil bulunmasın. Onların zulme sapanları müstesna. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Yüzünüzü Mescid-i Haram'a dönün ki, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Ve bu sayede güzeli ve iyiyi bulmanız da umulmaktadır.

2:151 Nitekim size aranızdan bir resul göndermişiz; size ayetlerimizi okuyor, sizi temizleyip arıyor, size Kitap'ı ve hikmeti öğretiyor, size, daha önce bilmediğinizi belletiyor.

2:152 Anın beni ki, anayım sizi. Sükredin bana, sakın nankörlük etmeyin!

2:153 Ey iman sahipleri! Sabra ve namaza/duaya sarılarak yardım dileyin. Hiç kuskunuz olmasın ki, Allah sabredenlerle beraberdir.

2:154 Allah yolunda öldürülenler için "ölüler" demeyin. Tam aksine, onlar dirilerdir ama siz farkında olmazsınız.

2:155 Yemin olsun ki, sizi korku, açlık; mallardan-canlardan-meyvelerden eksiltme türünden bir şeyle mutlaka imtihan edeceğiz. Sabredenlere müjdele.

2:156 Onlara bir ıstırap gelip çattığında söyle derler: "Biz Allah içiniz ve sonunda O'na dönüp gideceğiz."

2:157 İşte böyleleri üzerine Rablerinden selamlar, bereketler var, bir rahmet var. İşte bunlardır iyiye ve güzele ermiş olanlar.

2:158 Safa ile Merve Allah'ın belliklerindedir. O evi hac veya umre ile ziyaret edenin onları tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim içinden gelerek bir hayır işlerse Allah Sâkir'dir, teşekkür eder, Alîm'dir, en iyi biçimde bilir.

2:159 İndirdiğimiz açık-seçik delillerle, kılavuz mesajı; biz onu Kitap'ta insanlara ayan-beyan gösterdikten sonra gizleyenlere, iste onlara, hem Allah lanet eder hem de diğer lanet okuyanlar lanet eder.

2:160 Tövbe edip hallerini düzelterek gerçeği açıklayanlar müstesna. İşte böylelerinin tövbesini kabul ederim. Doğrusu ben tövbeleri çok çok kabul ederim, rahmeti sınırsız olanım.

2:161 Ayetlerimizi inkâr etmiş ve küfre batmış halde ölenlere gelince; Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların ilenci onlar üstünedir.

2:162 Sürekli o lanetin içindedirler. Ne azapları hafifletilir ne de yüzlerine bakılır.

2:163 Sizin İlah'iniz Vâhid'dir, bir tek İlah'tir. İlah yoktur O'ndan başka. Rahman'dir O, Rahîm'dir.

2:164 Su bir gerçek ki göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelisinde, insanların yararı için denizde yüzip giden gemilerde, Allah'ın gökten suyu indirip onunla, ölümünden sonra toprağı dirilterek üzerine tüm canlılardan yaymasında, rüzgârların bir düzen içinde yönden yöne çevrilmesinde, gök ve yer

arasında bir hizmete memur edilen bulutlarda, aklını işleten bir topluluk için sayısız izler-isaretler-ibretler vardır.

2:165 İnsanlar içinde öyleleri vardır ki, Allah dışında bazılarını Allah'a es tutarlar da onları Allah'ı sevmiş gibi severler. İman sahipleri ise Allah'a sevgide çok kararlı ve taskindir. Zulme saplananlar, azabı gördüklerinde tüm kuvvetin Allah'ta bulunduğunu, Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu fark edeceklerini anlayabilseler!

2:166 O zaman, izlenenler, kendilerini izleyenlerden uzaklaşıp gitmişlerdir. Azabı gördüler artık, aralarındaki bağlar parçalanıp koptu.

2:167 İzleyenler söyle demistir: "Ne olurdu bir kez daha imkân verilse de sunların bizden uzaklastıkları gibi biz de onlardan uzaklassak." Böylece Allah onlara, yapıp ettiklerini, kendilerine yönelmiş özleyişler olarak gösterir. Ama artık atesten çıkamazlar.

2:168 Ey insanlar! Yeryüzündeki nimetlerden temiz ve helal olmak şartıyla yiyin. Seytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o size açık bir düşmandır.

2:169 Hiç kuskusuz o, size kötülük, çirkinlik/düzensizlik ve pislik emreder. Ve size, Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi buyurur durur.

2:170 Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun!" dendiğinde: "Hayır! Biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." derler. Peki, ataları bir şeye akıl erdiremiyor, doğruya ve güzele ulaşamıyor idiyşeler!...

2:171 O küfre sapanların durumu, bağırıp çağırma dışında bir şeyi işitmeyen varlıklara haykırmanın durumuna benzer. Sağirdirler, dilsizdirler, kördürler. Bu yüzden akıllarını işletemezler onlar.

2:172 Ey iman sahipleri! Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yiyin ve -eger yalnız O'na kulluk/ibadet ediyorsanız- Allah'a şükredin.

2:173 Allah size lesi, kani, domuz etini, Allah'tan baskası adına kesileni haram kılmıştır. Ama zorda kalanın, siniri asmadan, suna-buna haksızlık ve tecavüze gitmeden yemesinde kendisi için günah yoktur. Allah çok affedici, çok merhametlidir.

2:174 Allah'ın kitaptan indirdiği şeyi gizleyip onu basit bir ücret karşılığı satanlar, karınlarında atesten başka bir şey yemiş olmazlar. Kıyamet günü, Allah onlarla konuşmayacaktır, onları arındırmayacaktır. Onlar için korkunç bir azap vardır.

2:175 İste bunlar hidayeti satıp saskinliği, affedilmeyi satıp azabı almışlardır. Ne kadar da dayanıklıdır atese!...

2:176 Bu böyledir. Çünkü Allah, Kitap'ı hak olarak indirmiştir. Kitap'ta çekismeye girenler, bütünden uzaklastırıcı bir kopusun tam içindedirler.

2:177 Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne çevirmeniz hayırda erginlik/dürüstlük değildir. Hayırda erginlik/dürüstlük o kişinin hakkıdır ki, Allah'a, âhret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere inanır; akrabaya, yetimlere, çaresizlere, yolda kalmışa, yoksullara, özgürlüğüne kavusmak gayretinde olanlara mali seve seve verir, namazı/duayı yerine getirir, zekâti öder. Böyleleri söz verdiklerinde ahitlerine vefalıdır; bolluk ve bereket zamanı kadar, zorluk, sıkıntı

ve siddet zamanında da sabırlıdırlar. İste bunlardır özüyle sözü bir olanlar. İste bunlardır takva sahipleri.

2:178 Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında üzerinize kısas yazılmıştır. Hür kişiye karşılık hür, köleye karşılık köle, disiyeye karşılık disiyedir... Kim kardeşi tarafından herhangi bir şekilde affa uğrarsa, bu durumda örfü izlemek ve affedene en güzel biçimde bir ödeme yapmak gerekir. İste bu, Rabbinizden size bir hafifletme ve bir rahmettir. Kim bundan sonra azgınlık ve düşmanlık ederse onun için korkunç bir azap vardır.

2:179 Ey akli ve gönlü isleyenler, kısısta sizin için hayat vardır. Bu sayede korunmanız umulmaktadır.

2:180 İçinizden birine ölüm geldiğinde, eğer bir hayır bırakacaksa, üzerinize yazılan sudur: Ana-babaya, akrabaya, örfüne uygun vasiyette bulunmak. Takva sahipleri üstüne bir hak olarak...

2:181 Kim isittikten sonra vasiyeti değiştirirse hiç kuskusuz bunun günahı onu değiştirenler üzerinedir. Allah her şeyi isitir, her şeyi bilir.

2:182 Kim vasiyet edenin haksızlığa sapmış veya günah işlemiş olmasından endişelenip de ilgililerin arasını bulursa ona günah yoktur. Allah çok affedici, çok merhamet edicidir.

2:183 Ey iman sahipleri! Oruç sizden öncekiler üzerine yazıldığı gibi sizin üzerinize de yazılmıştır. Bu sayede korunmanız umulmaktadır.

2:184 Sayılı günlerdir. Sizden kim hasta olur veya yolculuk halinde bulunursa tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutar. Oruca zorlukla dayananlar üzerine düşen, fidye olarak bir yoksulu doyurmaktır. Kim bir mecburiyeti olmaksızın içinden gelerek iyilik yaparsa bu onun için daha hayırlı olur. Ve oruç tutmanız, eğer bilerseniz, sizin için daha hayırlıdır.

2:185 Ramazan o aydır ki; insanlara kılavuz olan, iyi-kötü ayrimiyle hidayetten kanıtlar getiren Kur'an, onda indirilmiştir. O halde bu aya ulaşmanız onu oruçlu geçirin. Hasta olan veya yolculuk halinde bulunan, tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutsun. Allah sizin için kolaylık ister; O sizin için zorluk istemez. Tutulmamış olan günleri tamamlamanızı, sizi doğru yola kılavuzladığı için Allah'i yüceltmenizi ister. Ve sizin şükretmeniz umulmaktadır.

2:186 Kullarım sana benden sorarlarsa ben Karîb'im, gerçekten çok yakıным. Dua edenin çağrısına, bana çağırıp yakardığı anda cevap veririm. Hadi onlar da bana karşılık versinler, bana inansınlar ki doğru ve iyiyi bulabilsinler.

2:187 Oruç gecesi kadınlarınıza cinsel yaklaşım size helal kılınmıştır. Onlar sizin için giysidir/estir, siz de onlar için giysisiniz/essiniz. Allah sizin öz benliklerinize yazık etmekte olduğunuzu bilmiş, tövbelerinizi kabul edip sizi affetmiştir. Artık şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdığı şeyi arayın. Tan yerinin beyaz ipligi siyah ipliğinden sizce seçilinceye kadar yiyin için; sonra da orucu gece oluncaya değin tamamlayın. Mescitlerde itikâfta bulunduğunuz sırada zevcelerinizle cinsel temas kurmayın. İste bunlar Allah'ın yasaklarıdır,

bunlara yaklaşmayın. Allah, ayetlerini insanlara iste böyle açıklar ki korunabilsinler.

2:188 Mallarınızı aranızda haksız ve uydurma yollara bas vurarak yemeyin; bilip durduğunuz halde insanların mallarından bir kısmını günaha saparak yemek için onları yargıçlara aktarmayın.

2:189 Sana, doğan aylardan sorarlar. De ki: "Onlar, insanların çeşitli yararları ve bir de hac için vakit ölçüleridir." Hayırda erginlik/dürüstlük evlere arkalarından girmeniz değildir. Hayırda ergin/dürüst o kısıdır ki, takvaya sarılıp korunur. Evlere kapılarından girin. Allah'tan korkun ki kurtulusa erebilesiniz.

2:190 Sizinle çarpışmaya girenlerle Allah yolunda siz de çarpışın. Ama haksız yere saldırmayın/çarpışmada zulme sapmayın. Çünkü Allah, sinir tanımaz azgınları sevmiyor.

2:191 Onları yakaladığınız yerde öldürün; onların sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne/baskı ve bozgunculuk, öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Haram'da, onlar sizinle çarpışmaya girinceye kadar siz de onlarla çarpışmaya girmeyin. Eğer sizinle çarpışmaya girerlerse siz de onları öldürün. İste böyle verilir küfre sapanların cezası!

2:192 Eğer savası sona erdirirlerse Allah çok affedici, çok merhametlidir.

2:193 Fitne kalmayınca ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Eğer çarpışmaktan vazgeçerlerse artık zulme sapanlardan baskısına düşmanlık edilmez.

2:194 Haram ay, haram aya karsılıktır. Hürmetler ve yasaklar karsılıklıdır. O halde, azgınlık edip size saldırana, size saldırdığı şekilde ve ölçüde saldırın. Allah'tan sakının ve bilin ki Allah, sakınanlarla beraberdir.

2:195 Allah yolunda harcama yapın/nimetleri paylaşın; kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın! Güzel düşünüp güzel işler yapın! Çünkü Allah, güzellik sergileyenleri sever.

2:196 Hacı da umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer engellenirseniz, esir veya köle âzatlamak, Kâbe'ye kurbanlık hayvan veya başka bir şey sunmak şeklinde bağışta bulunmanın kolayınıza geleni yeterlidir. Bağış, kendi yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olan yahut basından rahatsızlığı bulunan oruç tutarak yahut sadaka vererek veya kurban keserek/Allah'a yakınlık için Kâbe'ye bir şey bağışlayarak fidye yoluna gitsin. Güvene kavuştüğünüzde, hacca kadar umreden yararlanmak isteyen, esir veya köle âzatlamak, Kâbe'ye kurbanlık hayvan veya başka bir şey sunmak türünden kolayına gelen bir bağışta bulunsun! Bunu bulamayan oruç tutsun: Bu, üç günü hacda, yedi günü döndüğünüzde, tam on gündür. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da oturmeyen kişi içindir. Allah'tan sakının ve bilin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

2:197 Hac, bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacci kendisine gerekli kılarca hacca kadına yaklaşmak, kötülüğe sapmak, kavga ve çekişmeye girmek yoktur. İyilik olarak yaptığınızı Allah bilir. Azık edinin. Hiç kuskusuz azığın en güzeli takvadır. Ey akıl ve gönül sahipleri, benden

sakinin!

2:198 Rabbinizden bir lütuf ve bereket istemenizde hiçbir sakinca yoktur. Arafat'tan ayrilip akin ettiginizde Mes'ar-i Haram'da Allah'i zikredin. O'nu, O'nun size gösterdigi gibi anin. Siz bundan önce gerçekten sapiklardan idiniz.

2:199 Sonra, insanların akin edip döndüğü yerden siz de dönün ve Allah'tan af dileyin. Çünkü Allah çok affedicidir, çok merhametlidir.

2:200 Gerekli ibadetlerinizi bitirdiginizde yine Allah'i anin. Tıpkı atalarinizi andiginiz gibi, hatta daha kuvvetli bir anisla.

İnsanlardan bazisi şöyle der: "Ey Rabbimiz, bize dünyada ver!" Böylesi için âhirette bir nasip yoktur.

2:201 Onlardan kimi de şöyle yakarır: "Ey Rabbimiz, bize dünyada da güzellik ver, âhirette de güzellik ver! Ve bizi ates azabından koru!"

2:202 İste böyle diyenlere kazandıklarından bir nasip vardır. Allah, hesabi çok çabuk görür.

2:203 Allah'i sayılı günlerde anin. Kim hemen iki gün içinde isini bitirirse ona günah yoktur. Kim de bunu geciktirir-ertelerse, sakinip korunduğu takdirde ona da günah yoktur. Allah'tan sakinin ve bilin ki, siz O'nun huzurunda hasredileceksiniz.

2:204 İnsanlardan öylesi vardır ki, onun dünya hayatına ilişkin sözü senin hosuna gider ve o, kalbindekine Allah'i tanik tutar. Oysaki o, düşmanların en yamanidir.

2:205 Yanından ayrıldığında/isbasına geçtiğinde yeryüzünde fesat çıkarmak, ekini ve nesli yok etmek için ise koyulur. Oysaki Allah, fesadi sevmez.

2:206 Ona, "Allah'tan sakin!" dendiğinde, gurur kendisini günaha götürür. Böylesine, cehennem yeter. Gerçekten ne kötü yataktır o!

2:207 İnsanlardan öylesi de vardır ki, benliğini Allah'in hosnutlugunu elde etmeye satar. Allah, kullarına karşı Raûf'tur, çok sefkatlidir.

2:208 Ey iman sahipleri! Hepiniz toptan barış içine girin. Seytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

2:209 Size apaçık deliller geldikten sonra yine yan çizerseniz, sunu bilin ki Allah, tüm yüceliklerin, tüm hikmetlerin sahibidir.

2:210 Onlar, Allah'in ve meleklerin buluttan gölgeler içinde kendilerine gelmesini ve isin bitirilmesini mi bekliyorlar? Bütün is ve oluslar sonunda Allah'a döndürülür.

2:211 Sor İsrailogullarına, onlara nice açık ayet verdik. Kim Allah'in nimetini, o kendisine geldikten sonra başka kiliga sokarsa kuskuyu duymasın ki, Allah'in azabı pek zordur.

2:212 İğreti/sefil hayat küfre sapanlara süslü gösterilmiştir; onlar, iman sahipleriyle alay ederler. Takvaya sarılanlar, kıyamet günü onların tepelerinde olacaktır. Allah, dilediğini hesapsız bir biçimde riziklandırır.

2:213 İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, peygamberleri müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak gönderdi. Onlarla beraber, anlaşmazlığa düştükleri konularda, insanlar arasında hükümler diye geçiği tasiyan kitabı hak olarak indirdi. O kitapta anlaşmazlığa düşenler, o

kitap kendilerine verilmiş olanlardan baskaları degildi. Bunlar, kendilerine açık kanitlar geldikten sonra sirf aralarındaki kiskançlik/doymazlik/azginlik/denge noktasından sapma/yalancilik/zulüm/kibir/zinakârlık yüzünden, çekismeye girmistir. Sonra Allah kendi izniyle, inananlari, üzerinde tartismaya girdikleri gerçege tekrar ulastirdi. Allah, diledigi kisiyi/dileyeni dosdogru yola iletir.

2:214 Yoksa siz, sizden önce gelip geçmiş olanların karsilastiklarinin benzeri basiniza gelmeden cennete gireceginizi mi sandiniz? Onlara siddetler, belalar ve zorluklar gelip çatti; sarsildilar. Öyle ki, resul ve onunla birlikte inananlar, "Allah'in yardimi ne zaman?" diye yakariyordu. Haberiniz olsun ki, Allah'in yardimi çok yakindir.

2:215 Sana, neyi infak edip vereceklerini soruyorlar. De ki: "Infak ettiginiz mal ve nimet; ana-baba, yakinlar, yetimler, yoksul ve çaresizlerle yolda kalan için olmalıdır. Hayir olarak yaptiginizi Allah en iyi biçimde bilmektedir."

2:216 Hosunuza gitmemekle birlikte, savas üzerinize yazilmistir. Bir sey sizin için hayirli oldugu halde siz ondan tiksinebilirsiniz. Ve bir sey sizin için ser oldugu halde siz onu sevebilirsiniz. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

2:217 Sana haram ayi, onda savasmayi soruyorlar. De ki: "O ayda savas büyük bir günahdir. Ama Allah yolundan alikoymak, O'na ve Mescid-i Haram'a nankörlük etmek, ora halkini oradan sürüp çıkarmak, Allah katında daha büyük bir günahdir." Fitne/baski ve bozgunculuk, cana kiymaktan daha büyük bir kötülüktür. Eger güçleri yetse sizi dininizden çevirinceye kadar sizinle savasmayi sürdürürler. İçinizden kim irtidat edip dininden döner de kâfir olarak ölürse böylelerinin amelleri dünyada da âhirette de bosa gitmistir. Ates ehlidir onlar. Sürekli kalacaklardir orada.

2:218 Inanip hicret eden ve Allah yolunda ugrasip didinenlere gelince, onlar Allah'in rahmetini umarlar. Allah çok affedici, çok merhametlidir.

2:219 Sana uyusturucuyu/sarabi ve kumari sorarlar. De ki: "Bu ikisinde büyük bir günah vardır; insanlar için çıkarlar da vardır. Ama onların kötülüğü yararlarından çok daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini de soruyorlar. De ki: "Helal kazancinizin size ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanini verin." Allah, ayetleri size iste böyle açıklar ki, derin derin düşünebilirsiniz.

2:220 Dünya ve âhret hakkında... Sana yetimlerden de soruyorlar. De ki: "Onlari, ise yarar hale getirmek kendileri için daha hayirlidir. Eger onlarla bir arada yasarsanız, onlar sizin kardeslerinizdir." Allah, bozguncuyu barisseverden ayirmasini bilir. Eger Allah dileseydi, sizi zora sürerdi. Allah, tüm onurlarin sahibi, tüm hikmetlerin sahibidir.

2:221 Müsrik kadınlarla, onlar iman edinceye kadar evlenmeyin. Özgürlüğünden yoksun inanmis bir kadın, müsrik bir kadından -müsrik kadın sizin hosunuza gitse de- çok daha hayirlidir. Müsrik erkeklerle de onlar iman edinceye kadar nikâhlanmayin. Inanmis bir köle, müsrik bir erkekten -o hosunuza gitse de- çok daha hayirlidir. Bu

müsrikler sizleri atese çağırır. Allah ise sizi, izniyle cennete ve affa çağırır. Ve ayetlerini insanlara açık açık bildirir ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

2:222 Sana âdet halini de sorarlar. De ki: "O, insana rahatsızlık veren bir haldir. Hayizli oldukları sırada kadınlardan uzak durun ve onlar temizleninceye kadar kendilerine yaklaşmayın. İyice temizlendiklerinde, Allah'ın emrettiği yerden onlara gidin." Su bir gerçek ki Allah, çok tövbe edenleri sever, iyice temizlenenleri de sever.

2:223 Kadınlarınız sizin tarlanızdır. O halde tarlanıza dilediğiniz şekilde varın. Öz benlikleriniz için önceden bir şeyler gönderin. Allah'tan sakının ve bilin ki, O'na mutlaka ulaşacaksınız. İman sahiplerine müjde ver.

2:224 İyilik etmenize, takvaya sarılmanıza, insanlar arasında barışı kurmanıza engel yapmak üzere Allah'i yeminlerinize siper haline getirmeyin. Allah, her şeyi duyar, her şeyi bilir.

2:225 Allah sizi, dil sürçmesi sonucu, lagv/lakirdi olarak yaptığınız yeminlerinizden sorumlu tutmaz; ama O sizi kalplerinizin kazandığından hesaba çeker. Allah Gafûr'dur, çok affeder; Halîm'dir, çok yumuşak davranır.

2:226 Kadınları hakkında îlâ yapanlar/yaklaşmamaya yemin edenler için dört ay bekleme vardır. Eğer o süre içinde eslerine dönerlerse Allah bağışlayan, merhamet edendir.

2:227 Eğer bosanmaya kesin karar vermişlerse, şüphesiz Allah çok iyi isiten çok iyi bilendir.

2:228 Bosanmış kadınlar kendi başlarına üç âdet ve temizlenme süresi beklerler. Eğer Allah'a ve âhiret gününe inanmakta iseler, Allah'ın onların rahimlerinde yarattığını saklamaları kendilerine helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde herhangi bir şekilde barışmak isterlerse eslerini geri almaya herkesten daha çok hak sahibidirler. Kadınlar, örfe uygun biçimde, sorumluluklarına benzer hakları da vardır. Erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece farkı vardır. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

2:229 Bosama iki kezdir. Bunun ardından ya iyilikle tutmak ya da güzelce serbest bırakmak gerekir. Onlara verdiğinizden bir şeyi geri almanız size helal olmaz. Erkekle kadının Allah'ın sınırlarını korumada endişe etmeleri hali baska. Erkek ve kadının Allah'ın sınırlarında duramayacaklarından kaygılanırsanız, o zaman kadının verdiği fidyede ikisine de bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır.

Bunları asmayın. Allah'ın sınırlarını asanlar, işte onlar, zalimlerin ta kendileridirler.

2:230 Bütün bunların ardından erkek, kadını bosarsa artık bundan sonra baska bir esle nikâhlanıncaya kadar ilk erkeğe helal olmaz. İkinci erkek kadını bosadığında, bosanan kadınla ilk erkek Allah'ın sınırlarını koruyabileceklerini düşünürlerse, birbirlerine dönmelerinde sakınca yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır ki, Allah bunları bilgi sahibi bir topluluğa açıklar.

2:231 Kadınları bosadığınızda, bekleme sürelerini tamamladılar mı ya onları örfe uygun olarak tutun yahut da örfe uygun olarak serbest bırakın.

Onlari, zulmetmeniz için, zararlarına olacak bir biçimde, tutmayın. Bunu yapan, öz benliğine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini eğlence aracı yapmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve kendisiyle size öğüt vermek için indirdiği Kitap'ı ve hikmeti hatırlayın. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah herseyi çok iyi bilmektedir.

2:232 Kadınları bosadığınız zaman bekleme sürelerini tamamladıklarında, kendi aralarında örfü uygun olarak anlaşmışlarsa eski kocalarıyla nikâhlanmaları hususunda onlara engel çıkarmayın. Bu, sizin Allah'a ve âhiret gününe inanmış olanınıza verilen öğüttür. Bu sizin için daha isabetli ve daha temizdir. Allah bilir ama siz bilmezsiniz.

2:233 Anneler çocuklarını -emzirmeyi tamamlamak isteyen kimseler için- tam iki yıl emzirirler. Annelerin yiyeceklerini ve giyeceklerini örfü uygun biçimde hazırlamak çocuğun babasına aittir. Hiçbir benlik yaratılış kapasitesi dışında birşeyle yükümlü tutulamaz. Anne çocuğu yüzünden, çocuğun babası da kendi çocuğu yüzünden zarara sokulmasın. Mirasçı için de aynı ilke uygulanır. Eğer anne-baba karşılıklı anlaşma ve danışma sonucu çocuğu süttten kesmek isterlerse, kendilerine günah yoktur. Çocuklarınızı süttaneye emzirtmek isterseniz, örfü uygun olarak belirlediğiniz ücreti güzelce teslim etmek şartıyla, bunu yapmanızda bir günah yoktur. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, yapmakta olduklarınızı en iyi biçimde görmektedir.

2:234 İçinizden ölüp de geriye zevceler bırakanların bu esleri, dört ay on gün kendi başlarına beklerler. Sürelerini tamamladıklarında kendilerince uygun gördüklerini örfü uygun biçimde yapmalarında sizin için bir sakınca yoktur. Allah, yapmakta olduklarınızdan geregince haberdardır.

2:235 İddet bekleyen kadınlara evlenme isteğinizi dolaylı yoldan anlatmanızda veya böyle birşeyi içinizde saklamanızda sizin için hiçbir günah yoktur. Allah bilmistir ki, siz onları mutlaka anacaksınız, unutmayacaksınız. Bu sırada onlarla, örfün normal göreceği sözlerle konuşma dışında gizli bir buluşma için anlaşmayın. Ve zorunlu olan süre doluncaya kadar nikâhi bağlamaya girmeyin. Bilin ki, Allah, benliklerinizin içindekini bilir. O'ndan sakinin. Ve bilin ki, Allah çok affedicidir, çok yumuşak davranışlıdır.

2:236 Kendilerine dokunmadan veya onlar için herhangi bir mehir belirlemeden kadınları bosamanızda sizin için günah yoktur. Ancak onları nimetlendirin. İmkânları geniş olan kendi gücünde yapar bunu, imkânları sınırlı olan da kendi gücünde yapar. Örfü uygun bir nimetlendirme...
Güzel düşünüp güzel davrananlar üzerine bir borç...

2:237 Bir mehir belirlemisseniz ve kadınları hiç dokunmadan bosamışsanız, kesistiginiz mehirin yarısını verin. Ancak kadınların vazgeçmesi ile, nikâh bağı elinde bulunan erkeğin durumu müstesna. Erkekler olarak sizin vazgeçmeniz takvaya daha yakındır. Aranızdaki lütüfkârlık farkını unutmayın. Allah, yapmakta olduklarını en iyi şekilde görmektedir.

2:238 Namazları/duaları ve orta namazı/orta duayı koruyun. Tam bir saygıyla Allah'ın huzurunda kıyam edin.

2:239 Bir korku ve endise duyarsanız yürüyerek veya binit üzerinde kilin. Güvene kavustugunuzda bilmediginiz seyleri size öğrettiği şekilde Allah'i zikredin.

2:240 İçinizden ölüp de geriye esler birakan erkekler, eslerinin evden çıkarılmaksizin bir yıla kadar geçimlerinin saglanmasini vasiyet etsinler. Eger kendileri çıkarlarsa, onların kendileri için yararlı gördüklerini yapmaları yüzünden size bir günah yoktur. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

2:241 Bosanmış kadınlar için örfeye uygun bir geçim imkânı saglanması Allah'tan korkanlar üzerine bir borçtur.

2:242 Aklinizi isletmeniz ümidiyle Allah, ayetlerini size iste böyle açıklıyor.

2:243 Ölüm korkusuyla binlerce kişi halinde yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara "Ölün!" dedi de sonra onları diriltti. Su bir gerçek ki Allah, insanlara karşı çok lütfkârdır. Fakat insanların çokları sücretmezler.

2:244 Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah, herseyi duyar, herseyi bilir.

2:245 Kim var Allah'a güzel bir şekilde borç verecek? Ve Allah böyle birinin verdiğini birçok kez katlayarak artıracaktır. Allah, kabz haliyle kisar, bast haliyle açıp genişletir. Ve yalnız O'na döndürülürsünüz.

2:246 Mûsa'dan sonra İsrailogullarının kodamanlar meclisini görmedin mi? Kendilerine gelen bir peygambere söyle demislerdi: "Bize bir kral gönder, Allah yolunda çarpısalım." Peygamber dedi ki: "Üstünüze savaş yazılır da savaşmazsanız ne olacak?" Dediler ki: "Nasıl olur da Allah yolunda savaşmayız? Yurtlarımızdan çıkarıldık, oğullarımızdan uzak düşürüldük." Nihayet, üzerlerine savaş yazıldığında pek azı hariç yüz çevirdiler. Allah, zalimleri çok iyi bilir.

2:247 Peygamberleri onlara dedi ki: "Allah, Tâlût'u size kral gönderdi." Söyle konustular: "O bizim üzerimizde nasıl saltanat kurabilir? Yönetimde biz ondan daha çok hak sahibiyiz. Ona bir mal genişliği de verilmemistir." Peygamber dedi ki: "Allah onu seçip size üst olarak gönderdi. Onu bilgi ve beden gücü yönünden üstün kıldı." Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah, mülkü genişletendir, herseyi bilendir.

2:248 Nebileri onlara söyle söyledi: "Onun mülk ve saltanatının belirtisi o Tabut'un size gelmesidir. Onun içinde Rabbinizden bir huzur, Hârûn hanedanının, Mûsa hanedanının bıraktığından bir kalıntı vardır. Onu melekler tasir. Eger iman sahipleri iseniz, bunda sizin için elbette bir ibret vardır."

2:249 Tâlût, askerleriyle yola çıkınca dedi ki: "Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. O halde, ondan içen benden değildir. Ama onu tatmayan bendendir. Eliyle bir avuç alan kişi baska." Bunun ardından, pek azı müstesna olmak üzere ondan içtiler. Nihayet o ve onunla beraber iman edenler ırmagi geçtiklerinde söyle dediler: "Bugün bizim Câlût'a ve ordusuna karşı hiçbir gücümüz yoktur." Allah'a kavusacaklarını düşünenler ise söyle konustular: "Sayıca az nice topluluk vardır ki, sayıca çok nice topluluğa Allah'in izniyle galip gelmiştir. Allah sabredenlerle

beraberdir."

2:250 Câlût ve ordusuyla karsilastiklarinda söyle yakardilar: "Ey Rabbimiz, üzerimize sabir yagdir. Ayaklarimizi yere saglam bastir. Ve küfre sapanlara karsi bize yardım et."

2:251 Nihayet Allah'in izniyle onlari bozguna ugrattilar. Ve Dâvud Câlût'u öldürdü. Ve Allah, Dâvud'a mülk/saltanat ve hikmet verdi. Ve ona diledigi seylerden öğretti. Eger Allah'in, bazi insanlari diger bazilariyla savmasi olmasaydi, yeryüzü bozguna ugrardi. Ama Allah âlemlere karsi çok lütufkârdır.

2:252 Iste bunlar Allah'in ayetleri. Onlari sana hak olarak okuyoruz. Yemin olsun ki sen, gönderilen elçilerdensin.

2:253 Iste resuller! Biz onların bazisini bazisina üstün kilmisizdir. Allah, onlardan bazisiyle konusmustur. Bazilarini da derecelerle yüceltmistir. Meryem oğlu Isa'ya açık ayetler verdik ve onu Ruhulkudüs'le güçlendirdik. Allah dileseydi, onların ardından gelenler, açık-seçik mesajlar kendilerine ulastiktan sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Ancak tartismaya girdiler de içlerinden bazisi iman etti, bazisi küfre sapti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ne var ki, Allah diledigini yapıyor.

2:254 Ey iman edenler! Alis-verisin, dostlugun, sefaatin olmadigi o gün gelmeden önce size verdigimiz rizikten infak edip dagitin. Küfre sapanlar zalimlerin ta kendileridir.

2:255 Allah'tan baska ilah yok. Hayy'dir O, sürekli diridir; Kayyûm'dur O, kudretin kaynağıdır. Ne gaflet yaklasir O'na ne kendinden geçme ne de uyku. Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız O'nundur. O'nun huzurunda, bizzat O'nun izni olmadıkça, kim sefaat edebilir! O, insanların önden gönderdiklerini de bilir, arkada biraktiklerini da!... İnsanlar O'nun bilgisinden, bizzat kendisinin diledigi disinda, hiçbir şeyi kavrayıp kusatamazlar. O'nun kürsüsü, gökleri ve yeri çepeçevre kusatmistir. Göklerin ve yerin korunmasi O'na hiç de zor gelmez. Aliyy'dir O, yüceligi sinirsizdir; Azim'dir O, büyüklüğü sinirsizdir.

2:256 Dinde baski-zorlama-tiksindirme yoktur. Dogru bilgiye dayali eris, bozuk bilgiye dayali sapistan açık bir biçimde ayrilmistir. Her kim tâguta sirt dönüp Allah'a inanirsa hiç kuskusuz sapesaglam bir kulpa yapismis olur. Kopup parçalanmasi yoktur o kulpun. Allah, hakkiyla isiten, en iyi biçimde bilendir.

2:257 Allah, iman sahiplerinin Velf'sidir; onlari karanliklardan aydinliga çıkarir. Küfre sapanlara gelince, onların dostlari tâguttur ki, kendilerini nurdan karanliklara çıkarir. Bunlar cehennemın dostlaridir. Orada uzun süre kalacaklardır onlar.

2:258 Allah'in kendisine mülk ve saltanat verdigini iddia ederek/Allah kendisine mülk- saltanat verdigi için, Rabbi hakkında Ibrahim'le çekiseni görmedin mi? Ibrahim söyle demisti: "Benim Rabbim odur ki, hayat verir ve öldürür." O da söyle demisti: "Ben de hayat veririm, ben de öldürürüm." Ibrahim, "Allah, Günes'i dogudan getiriyor, hadi sen onu batidan getir!" deyince, küfre sapan o adam apisip kalmisti. Allah, zalimler toplumunu dogruya ve güzele kilavuzlamaz.

2:259 Ya su kisi gibisini görmedin mi? Çatıları çökmüş, duvarları-damları yere inmiş bir kente ugramısti da söyle demisti: "Allah surayı ölümünden sonra nasıl hayata kavuşturacak?" Bunun üzerine Allah, o kisiyi yüz yıllık bir süre için öldürmüş, sonra diriltmişti. "Ne kadar bekledin?" demisti. "Bir gün veya günün bir kısmı kadar bekledim." dedi. "Hayir, dedi, aksine sen, yüz yıl kaldın. Yiyeceğine, içeceğine bak! Henüz bozulmamış. Esegine bak! Seni insanlara bir ibret yapalım diyedir bu. Kemiklere bak, nasıl yerli yerince düzenliyoruz onları ve sonra et giydiriyoruz onlara." Is kendisi için açıklık kazanınca söyle dedi o: "Allah'in her şeye kadir olduğunu biliyorum."

2:260 Hani, İbrahim de söyle yakarmısti: "Rabbim, göster bana, nasıl diriltiyorsun ölüleri?" "İnanmadın mı?" diye sordu. "İnandım, dedi, ancak kalbimin tatmin olması için..." Allah dedi ki: "Kuslardan dört tane al, onları kendine isendirip alıstır. Sonra her dağın üstüne onlardan bir parça koy. Sonra da onları çağır. Kosarak sana geleceklerdir. Bil ki Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

2:261 Mallarını Allah yolunda infak edip harcayanların durumu, yerden, her basagında yüz dane bulunan yedi basak çıkarmış bir daneye benzer. Ve Allah, dilediği kisi için daha da arttırır. Allah Vâsi'dir, yaratisini ve yarattıklarını genişletir; Alîm'dir, her şeyi en iyi biçimde bilir.

2:262 Mallarını Allah yolunda harcayıp sonra bu harcadıklarına bir eziyet ve basa kakma eklemeyenlerin, Rableri katında kendilerine has ödülleri vardır. Korku yoktur onlar için; tasalanmayacaklardır onlar.

2:263 Güzel, yapıcı bir söz, bir bağışlama, ardından bir eziyet gelen sadakadan daha üstündür. Allah Ganî'dir, cömertliğine sinir yoktur; Halîm'dir, hoşgörüsüne sinir yoktur.

2:264 Ey iman sahipleri! Allah'a ve âhiret gününe inanmadığı halde, insanlara riya için malını infak eden kisi gibi, sadakalarınızı basa kakmak ve eza etmek suretiyle bosa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak varken tepesine siddetli bir yağmur inip kendisini cascavlık bırakmış yağın haline benzer. Böyleleri, kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, küfre sapan bir topluluğu dogruya ve güzele kilavuzlamaz.

2:265 Allah'in hosnutlugunu kazanmak ve öz benliklerindeki köklestirmek için infakta bulunanlara gelince, onların durumu kendisine bol yağmur isabet edip de ürününü iki kat veren bir bahçenin durumuna benzer. Böyle bir bahçeye bol yağmur düşmese de bir çisinti, bir nem bile yetisir. Allah, yapmakta olduklarınızı tam bir biçimde görmektedir.

2:266 Herhangi biriniz ister mi ki; altından ırmaklar akan, içinde her tür meyvesi olan, hurmalardan, üzümlerden oluşmuş bir bahçesi bulunsun, kendisinin güçsüz-çaresiz yavruları da olsun ve bu haldeyken üstüne ihtiyarlık çöksün, tam bu sırada o bahçeye alevli bir bora isabet etsin de bahçe, bastan basa yansin. Allah size ayetleri iste bu şekilde açıklıyor ki, inceden inceye ve derinden derine düşünebilirsiniz.

2:267 Ey iman sahipleri! Kazandıklarınızın ve yerden sizin için

çikarmis olduklarimizin temiz ve güzellerinden infak edin. Kendinizin göz yummadan alicisi olmadiginiz pis/bayagi seyleri vermeye kalkmayin. Bilin ki Allah Ganî'dir, cömertligine sinir yoktur; Hamîd'dir, bütün övgülerin sahibidir/övgüye layik olanlari geregince över.

2:268 Seytan sizi fakirlikle korkutur, size görünür görünmez çirkinliklere sürükler, Allah ise size kendisinden bir bagislanma ve lütüf vaat eder. Allah, Vâsi'dir, Alîm'dir.

2:269 O, hikmeti diledigine verir. Ve kendisine hikmet verilmiş olana çok büyük bir hayir verilmiş demektir. Gönlünü ve aklını çalistiranlardan baskasi düşünüp anlayamaz.

2:270 Hayir olarak harcadiginiz, adak olarak adadiginiz her sey, Allah mutlaka bilir. Zalimlerin yardimcileri olmayacaktır.

2:271 Sadakalari açıklarsanız bu da güzeldir. Ama onlari gizler ve yoksullara bu şekilde verirsiniz, bu sizin için daha hayirlidir; günahlarinizdan bir kismini örter. Allah, Habîr'dir, yapmakta olduklarinizdan geregince haberi vardır.

2:272 Onlari iyiyi ve güzeli bulmalari, senin üzerine bir borç degildir. Tam aksine, diledigini/dileyeni iyiyi ve güzele kilavuzlayan Allah'tir. Nimet ve imkândan baskalarına bagisladiginiz, esasında sizin öz benlikleriniz lehinedir. Allah'in yüzünü arzulama disında bir sey için infak etmiyorsunuz. Infak ettiginiz her nimet size tam bir biçimde geri verilir. Ve siz, asla zulme ugratilmazsiniz.

2:273 Infak edilenler, Allah yolunda kapanip kalmis, yeryüzünde dolasamaz olmuş yoksullar içindir. İffet ve onurlari yüzünden, cahiller bunlari, zengin kisiler sanir. Sen onlari yüzlerinden tanirsin.

Yüzsüzlük ve yirtiklik ederek insanlardan bir sey istemezler. Nimet ve imkândan infak ettiginiz her sey, Allah çok iyi bilmektedir.

2:274 Mallarini; gece ve gündüz, gizli ve açık infak edenler var ya, iste onlar için Rableri katında kendilerine özgü ödüller vardır. Korku yoktur onlar için; tasalanmayacaklardır onlar.

2:275 O ribayi yiyenler, seytanin bir dokunuşla çarptigi kisinin kalkisinden baska türlü kalkamazlar. Bu böyledir, çünkü onlar, "Alis-veris de riba gibidir." demislerdir. Oysaki Allah, alis-verisi helal, ribayi haram kilmistir. Kendisine Rabbinden bir öğüt gelip de yaptigindan vazgeçenin geçmisi kendisine, isi Allah'a kalmistir. Yeniden ribaya dönene gelince, böyleleri atesin dostlaridir. Sürekli kalacaklardır orada.

2:276 Allah, ribadan beklenen artisti mahveder, sadakalar karsiligında artislar getirir. Allah, nankörlüğe batmış günahkârlarin hiçbirini sevmez.

2:277 İman edip barisa/hayra yönelik degerler üreten, namazi/duayi yerine getiren, zekâti verenler için Rableri katında kendilerine özgü ödülleri vardır. Korku yoktur onlar için. Tasalanmayacaklardır onlar...

2:278 Ey iman sahipleri, Allah'tan korkun. Ve eger inaniyorsanız ribadan geri kalani birakin.

2:279 Eger bunu yapmazsaniz, Allah ve resulünden bir harp ilanini duymus

olun. Tövbe ederseniz, mallarınızın esasları/ana paralarınız sizindir; ne zulmeden olursunuz ne de zulme ugratılan.

2:280 Eger borçlu zorluk içinde ise eli genişleyinceye kadar beklenir. Borcunu sadaka olarak ona bağışlamanız sizin için daha hayirlidir; eger bilerseniz.

2:281 Korkun o günden ki, onda Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra her benlige kazanmış olduğu tam bir biçimde verilecektir. Onlar hiçbir zulme ugratılmayacaklardır.

2:282 Ey iman sahipleri! Belirli bir süre için birbirinize borç verdiginizde onu yazın. Aranızda bir yazıcı adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Borç altına giren kişi de onu kayda geçirtsin ve Rabbinden korksun da borcundan hiçbir şey eksiltmesin. Borç altına giren, akli ermez yahut zayıf-çaresiz biri ise yahut yazdırmaya gücü yetmiyorsa, velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki kişiyi de tanık tutun. Eger iki erkek yoksa rızanızla kabul edeceğiniz tanıklardan bir erkek ve iki kadın gerekir. Bu kadınlardan biri sasırırsa/unutursa ötekisi ona hatırlatsın diyerdir. Tanıklar, çağırıldıklarında çekimser davranmasınlar. Küçük veya büyük, borcu, süresine kadar yazmaktan üsenmeyin. Böyle yapmanız Allah katında adalete daha yakın, tanıklık için daha sağlam, kuskuya düsmemeniz için daha elverişlidir. Ancak aranızda döndürüp durduğunuz tamamen pesin bir ticaret sözkonusu ise onu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Karsılıklı alıs-veris yaptığınızda da tanık bulundurun. Yazıcıya da tanığa da zarar verilmesin. Böyle bir şey yaparsanız bu, kendinize kötülük olur. Allah'tan korkun. Allah size öğretiyor. Allah, her şeyi en iyi biçimde bilendir.

2:283 Eger yolculuk halinde olur da yazacak birini bulamazsanız, o takdirde, alınan rehinler yeter. Birbirinize güvenmisseniz, kendisine güvenilen kişi, emaneti ödesin; Rabbi olan Allah'tan sakınsın. Tanıklığı gizlemeyin. Onu gizleyen, kalbi günaha batmış/kendi kalbine kötülük etmiş biridir. Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi bilmektedir.

2:284 Göklerdekiler de yerdekiler de yalnız Allah'ındır. İçlerinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah, ondan sizi hesaba çeker de dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah Kadîr'dir, her şeye gücü yeter.

2:285 Resul, Rabbinden kendisine indirilene inanmistir; müminler de. Hepsi; Allah'a, onun meleklerine, kitaplarına, resullerine inanmışlardır.

Allah'ın resullerinden hiçbirini ötekinden ayırmayız. Söyle demislerdi: "Dinledik, boyun eğdik. Affet bizi, ey Rabbimiz. Dönüş yalnız sanadır."

2:286 Allah hiçbir benlige, yaratılış kapasitesinin üstünde bir yük yüklemeyiz/teklifte bulunmaz. Her benligin yaptığı iyilik kendi lehine, islediği kötülük kendi aleyhinedir/kisinin hem kendisini hem baskaları için kazandığı onun lehine, yalnız kendi nefsi için kazandığı onun aleyhinedir/kisinin kendi emeği ile kazandığı lehine, baskalarının sirtından kazandığı aleyhinedir. "Ey Rabbimiz! Unutur yahut hata edersek bizi hesaba çekme. Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize, güç yetiremeyeceğimiz şeyleri de yükleme. Affet bizi, bağışla bizi, acı bize. Sen bizim Mevlâ'mizsin.

Gerçeği örten nankörler/inkârcılar topluluğuna karşı yardım et bize!"

Sura 3: Aal-i-Imran

3:1 Elif, Lâim, Mîm.

3:2 Allah... İlâh yok O'ndan başka... Hayy'dir O, Kayyûm'dur.

3:3 O, sana Kitap'î, öündekileri tasdikleyici olarak hak bir yoldan indirdi. Tevrat'î ve Incil'î de indirmisti.

3:4 Daha önce insanlara bir yol gösterici olarak Furkan'î da indirdi. Su bir gerçek ki, Allah'in ayetlerini örtüp inkâr edenler için siddetli bir azap vardır. Ve Allah hem Azîz'dir hem intikam alıcı...

3:5 Allah... Gökte ve yerde hiçbir şey O'na gizli kalmaz.

3:6 Rahimlerde sizi dilediğince sekillendiren O'dur. İlâh yok O'ndan başka. Azîz'dir O, Hakîm'dir.

3:7 Kitap'î sana indiren O'dur: Onun ayetlerinden bir kısmı muhkemlerdir ki; onlar Kitap'în anasidir. Diğer ayetlerse mütesâbihlerdir. Su var ki, kalplerinde bir egrilik ve bozukluk bulunanlar, fitne aramak, onun teviline öncelik tanımak için Kitap'în sadece mütesâbih kısmının ardına düşerler. Onun tevilini ise bir Allah bilir, bir de ilimde derinleşmiş olanlar. Bunlar, "Ona inandık, hepsi Rabbimizin katındandır." derler. Gönül ve akıl sahiplerinden baskası gereğince düşünemez.

3:8 Ey Rabbimiz! Bizi doğruya ve güzele yönelttikten sonra kalplerimizi bozup egriltme ve bize katından bir rahmet bağışla! Sen, yalnız sen Vahhâb'sin, bol bol bağışta bulunansın.

3:9 Ey Rabbimiz! Sen Câmî'sin; insanları varlığında kusku bulunmayan bir günde mutlaka toplayacaksın. Allah, sözünü yerine getireceği yer ve zamanı asla sasırmaz.

3:10 Küfre sapanlara gelince, onların malları da çocukları da Allah'a karşı kendilerine hiçbir yarar sağlamayacaktır. Onlar, iste onlar, atesin yakitidirlar.

3:11 Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin durumu gibi. Ayetlerimizi yalanlamışlardı da Allah, onları günahları yüzünden yakalamıştı. Allah, cezayı çok siddetli vermektedir.

3:12 De o küfre sapanlara: "Yenileceksiniz ve cehenneme sürüleceksiniz. Ne kötü dösektir o!"

3:13 Yüz yüze gelen su iki toplulukta sizin için bir ibret vardır: Biri Allah yolunda çarpısiyordu; ötekisi küfre batmıştı. Allah yolunda çarpısanları, kafa gözleriyle kendilerinin iki kati görüyorlardı. Allah, öz yardımıyla dilediğini destekler. İste bunda, gözleri olanlar için gerçek bir ibret vardır.

3:14 Kadınlara, oğullara, altın ve gümüşten oluşturulmuş yığınlar, salma atlara, davarlara ve ekinlere tutkunlukların sevgisi, insanlar için süslenip püslenmiştir. Tüm bunlar geçici-ıgreti hayatın nimetidir. Allah'a gelince, varılacak yerin en güzeli onun yanındadır.

3:15 De ki: "Bu sayılanlardan daha iyisini size haber vereyim mi? Sakinip korunanlar için, Rableri katında, altlarından nehirler akan, içinde sürekli kalacakları cennetler, tertemiz esler ve Allah'tan bir hosnutluk olacaktır. Allah, kulları en iyi biçimde görmektedir."

3:16 Kullar ki, söyle derler: "Ey Rabbimiz, kuskusuz olarak sana inandik.

Bagisla günahlarımızı, ates azabından koru bizi!"

3:17 Kullar ki, sabredenlerdir, özü-sözü doğru olanlardır, ilahî huzurda duranlardır, nimet ve imkânlardan baskalarını yararlandırırlardır; seherlerde, bagislanmak için yakaranlardır.

3:18 Allah, kendisinden başka tanrı olmadığına taniktir. Meleklerle ilim sahipleri de adalet ölçüsüne sarılarak tanıklık etmişlerdir ki, o Azîz ve Hakîm olandan başka hiçbir ilah yoktur.

3:19 Allah katında din İslam'dır/baris ve esenlik için Allah'a teslim olmaktır. Kitap verilmiş olanlar, kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki kiskançlık/doymazlık/azgınlık/denge noktasından sapma/yalancılık/zulüm/kibir/zinakârlık yüzünden ihtilafa düştü. Kim Allah'ın ayetlerine nankörlük/Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, Allah, hesabi çabucak görecektir.

3:20 Seninle kanıt yaristirmaya girerlerse söyle söyle: "Ben yüzümü Allah'a teslim ettim. Bana uyanlar da." Kitap verilenlerle ümmîlere de sor: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eger teslim olurlarsa doğruya ve güzele kilavuzlanmışlardır. Yüz çevirirlerse sana düşen sadece teblig etmektir. Allah, kullarını görmektedir.

3:21 Allah'ın ayetlerini inkâr edip haksız yere peygamberleri öldürenler ve insanlar içinden adaletle emredenlerin canına kıyanlar var ya, iste onlara korkunç bir azabi mustula.

3:22 Çalışıp ürettikleri hem dünyada hem de âhirette bosa çıkmıştır. Hiçbir yardımcıları da yoktur onların.

3:23 Su kendilerine kitaptan bir pay verilmiş olanlara bak, aralarında hüküm vermesi için Allah'ın kitabına çağırılıyorlar da içlerinden bir zümre yüz çevirerek dönüp gidiyor.

3:24 Bunun sebebi onların, "Ates bize sayılı birkaç gün disında asla dokunmayacaktır" demeleridir. Uydurmuş oldukları yalanlar, dinlerinde kendilerini aldatmaktadır.

3:25 Peki, o kendisinde kusu bulunmayan günde, onları bir araya topladığımız vakit halleri nice olacak! O gün her benlik, kazandığının karsiligini tam almıştır. Onlar, hiçbir zulme ugratılmazlar.

3:26 Söyle yakar: "Ey mülkün/saltanatın Mâlik'i/sahibi olan Allahım! Sen mülkü/saltanati diledigine verir, mülkü/ saltanati dilediginden çekip alırsın. Diledigini yüceltip aziz edersin, diledigini alçaltıp zelil kılarsın. Imkân, mal ve nimet senin elindedir. Sen, her seye kadırsın."

3:27 "Geceyi gündüzün içine sokarsın, gündüzü de gecenin içine sokarsın. Diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü diriden çıkarırsın.

Diledigini hesapsızca riziklandırırsın."

3:28 Müminler, müminleri bırakıp da küfre sapanları gönül dostu edinmesinler. Kim bunu yaparsa Allah'la ilisigi kesilir. Ancak bir sakinme ile onlardan korunmanız müstesna. Allah sizi kendisinden sakinmeye çağırır. Ve dönüş yalnız Allah'adır.

3:29 De ki: "Gögüslerinizde olani gizleseniz de açıklasanız da Allah onu bilir. Göğlerdekileri, yerdekileri de bilir. Allah her seye Kadîr'dir."

3:30 Gün gelecek, her benlik, hayirdan isledigini önünde bulacaktır.

Kötülükten isledigini de... Istecektir ki, önüne getirilenle kendisi arasında uzun bir mesafe olsun. Allah sizi, kendisinden sakinmaya çağırır. Allah, kullarına karşı Raûf'tur, çok sefkatlidir.

3:31 De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok affedici, çok merhametlidir."

3:32 Sunu da söyle: "Allah'a ve resule itaat edin." Eğer yüz çevirirlerse, Allah küfre sapanları sevmez.

3:33 Allah; Âdem'i, Nûh'u, İbrahim Ailesi'ni, İmran Ailesi'ni seçerek âlemlere üstün kılmıştır;

3:34 Birbirinden gelen soylar halinde. Allah, hakkıyla isiten, gereğince bilendir.

3:35 Hani, İmran'ın karısı söyle demisti: "Rabbim, karnimdakini özgür bir biçimde sana adadım; onu benden kabul et! Kuskusuz, sen, evet sen, her şeyi duyan, her şeyi bilensin!"

3:36 Onu doğurunca -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bildiği halde- söyle dedi: "Rabbim, onu kız olarak doğurdum ve erkek, kız gibi değildir. Adını Meryem koydum onun. Onu ve soyunu, kovulmuş seytandan sana sigindiriyorum!"

3:37 Allah, onu güzel bir kabul ile kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi besleyip büyüttü. Onu, Zekeriyya'nın korumasına verdi. Zekeriyya, mihrapta onun yanına her girdiğinde, orada bir rızık bulur ve sorardı: "Meryem, bu sana nereden?" Meryem de "Bu, Allah katındandır; çünkü Allah dilediğini hesapsızca rızıklandırır." derdi.

3:38 Zekeriyya orada Rabbinin yakarmıstı: "Rabbim, demisti, katından bana tertemiz bir soy bağışla! Sen yakarisi en iyi duyansın!"

3:39 Zekeriyya mihrapta durmuş dua ederken/namaz kılariken, melekler ona söyle çağırmıstı: "Allah sana, Allah'tan bir kelimeyi doğrulayıcı bir efendi; nefesine egemen bir benlik, hayır ve barisi sevenlerden bir peygamber olarak Yahya'yi müjdeliyor."

3:40 Dedi ki: "Rabbim, benim nasıl çocuğum olur? İhtiyarlık tam bir biçimde üstüme binmiş, karım ise kısır!" Allah cevap verdi: "Allah, dilediği şeyi iste böyle yapar!"

3:41 Zekeriyya dedi: "Rabbim, bana bir belirti ver!" Allah buyurdu: "Sana belirti sudur: "İnsanlarla üç gün, isaretlesme dışında konuşmayacaksın. Rabbinin çok an. Akşam-sabah tespih et!"

3:42 Bir de melekler söyle demislerdi: "Ey Meryem, Allah seni seçti. Seni tertemiz kıldı ve seni âlemlerin kadınları üstüne yüceltti."

3:43 "Ey Meryem, Rabbinin huzurunda saygıyla el bağla. Secdeye kapan ve rükû edenlerle birlikte rükû et!"

3:44 Bu, gayb haberlerindedir ki, sana vahy ediyoruz. Onlar, Meryem'in bakımını kimin üstleneceğini belirlemek için kalemlerini atarlarken sen yanlarında degildin. Çekistikleri sırada da yanlarında degildin.

3:45 Bir de, melekler söyle demisti: "Ey Meryem! Allah seni, kendisinden bir kelimeyle mustuluyor. Adı, Meryem'in oğlu İsa Mesih'tir. Dünya ve âhirette yüz akidir. Allah'a yaklaştırılanlardandır."

3:46 "Besikte ve yetiskin çağında insanlarla konuşacaktır. Barisa ve hayra yönelik iş yapanlardandır."

3:47 Meryem dedi ki: "Rabbim, çocukum nasıl olur benim? Bana hiçbir insan dokunmadı ki!" Allah cevap verdi: "Allah dilediğini iste böyle yaratır! Bir is ve olusa karar verdiğinde sadece ona "Ol!" der; ve o hemen olur." Bir is ve olusa karar verdiğinde sadece ona "Ol!" der; ve o hemen olur."

3:48 Ona Kitap'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek.

3:49 Onu Beniisrail'e söyle konuşan bir resul yapacak: "Su bir gerçek ki, ben size Rabbinizden bir mucize getirdim: Ben, çamurdan, kus görünümünde bir şey yapar, ona üflerim de Allah'ın izniyle kus olur. Ben, körü ve abrası iyileştirir, ölüleri Allah'ın izniyle diriltirim. Evlerinizde yemekte ve biriktirmekte olduklarınızı size haber veririm. Eğer inananlarsanız, bunda sizin için tam bir mucize vardır."

3:50 "Tevrat'tan önümde bulunani doğrulayıcıyım. Size haram kılınmış olanın bir kısmını size helal yapacağım. Rabbinizden bir mucize getirdim size. Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin!"

3:51 "Allah benim de Rabbidir, sizin de Rabbinizdir; o halde, O'na kulluk edin! İşte bu, doğrudur bir yoldur."

3:52 İsa onlardan inkârı sezince söyle konuştu: "Allah'a gidiste benim yardımcıları kim?" Havârililer dediler ki: "Biz Allah'ın yardımcılarıyız! Allah'a iman ettik biz! Tanık ol, biz müslümanlarız/Allah'a teslim olanlarız."

3:53 "Ey Rabbiz! Senin indirdiğine iman ettik, resule uyduk; artık bizi gerçeğin tanıklarıyla beraber yaz!"

3:54 Onlar tuzak kurdular, Allah da tuzak kurdu. Ve Allah, tuzak kuranların en hayırlisidir.

3:55 Allah sunu da demisti: "Ey İsa, senin canını alacağım, seni kendime yükselteceğim; seni, inkâr edenlerden uzaklaştırıp arındıracağım. Ve sana uyanları, inkâr edenlerin, kıyamete kadar üstünde tutacağım. Sonra bana olacak dönüşünüz; tartışip durduğunuz şeyler hakkında aranızda ben hüküm vereceğim."

3:56 "Küfre sapanlar var ya, iste onlara dünyada ve âhirette siddetle azap edeceğim. Hiçbir yardımcıları olmayacaktır onların."

3:57 İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, Allah onlara ödülleri tam olarak verecektir. Allah zalimleri sevmez.

3:58 İşte bu sana ayetlerden ve hikmetlerle dolu Zikir'den okudüğümüzdür.

3:59 Allah katında İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "Ol!" dedi. Artık o, olur.

3:60 Hak, Rabbindir. O halde, kuskuyu duyanlardan olma.

3:61 Sana ilimden bir nasip geldikten sonra, hak konusunda seninle tartışana de ki: "Gelin; oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, öz benliklerimizi ve öz benliklerinizi çağıralım, mübâhele edelim de Allah'ın lanetini yalancılar üzerine salalım."

3:62 İşte, gerçek kışanın ta kendisi budur. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve Allah, elbette Azîz'dir, elbette Hakîm'dir.

3:63 Eğer yüz çevirirlerse, hiç kuskusuz Allah, bozguncuları çok iyi bilmektedir.

3:64 De ki: "Ey Ehlikitap! Sizin ve bizim aramızda aynı olan şu söze gelin: "Allah'tan baskasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak kosmayalım. Allah'ın berisinden birbirimizi rabler edinmeyelim!" Eğer yüz çevirirlerse

söyle söyle: "Tanik olun, biz müslümanlarız/Allah'a teslim olanlarız!"

3:65 Ey Ehlikitap! Ibrahim hakkında neden çekisiyorsunuz? Tevrat da Incil de ondan sonra indirildi. Hâlâ aklınızı işletmeyecek misiniz?

3:66 İşte siz böyle insanlarsınız! Hakkında biraz bilginiz olan seyde çekismeye girdiniz. Peki, hakkında hiçbir bilginiz olmayan seyde neden tartismaya giriyorsunuz? Allah bilir ama siz bilmezsiniz.

3:67 Ibrahim ne bir Yahudi idi ne de bir Hıristiyan. O, sadece Hanîf bir müslümandı/Allah'a teslim olandı. O müsriklerden degildi.

3:68 Su bir gerçek ki, insanların Ibrahim'e gönülce en yakın olanları, elbette ona uyanlar, bu peygamber, bir de iman sahipleridir. Allah, müminlerin Velî'sidir.

3:69 Kitap ehlerinden bir zümre, sizi bir saptırabilseler diye arzu ettiler. Oysaki onlar, kendilerinden baskasını saptırmazlar. Ama bunu fark etmiyorlar.

3:70 Ey Ehlikitap! Gerçeğe tanik olup durduğunuz halde, Allah'ın ayetlerini neden inkâr ediyorsunuz/Allah'ın ayetlerine neden nankörlük ediyorsunuz?!

3:71 Ey Ehlikitap! Neden hakkı bâtilla kirletiyorsunuz ve bilip durduğunuz halde gerçeği gizliyorsunuz?

3:72 Ehlikitap'tan bir zümre söyle dedi: "Su iman edenlere indirilene günün başlangıcında inanin, günün sonunda karsi çikin. Belki bu sayede geriye/eskiye dönerler.

3:73 Dininize uyandan baskasına inanmayın." Söyle onlara: "Hidâyet, Allah'ın kilavuzlamasıdır. Size verilenin benzeri bir baskasına veriliyor yahut Rabbinizin katında tartisarak size üstün gelecekler diye mi bütün bunlar?" De ki: "Lütuf Allah'ın elindedir; onu diledigine verir. Allah Vâsî'dir, varlığı sürekli genişletir; Alîm'dir, her şeyi en iyi şekilde bilir."

3:74 Rahmetini diledigine özgüler. Allah, büyük lütfun sahibidir.

3:75 Ehlikitap'tan öylesi vardır ki, ona yüklerle emanet teslim etsen onu sana iade eder. Onlardan öylesi de vardır ki, ona bir dînar emanet etsen, tepesine çökmedikçe onu sana geri vermez. Bunun sebebi sudur: Onlar: "Ümmîlerin, bizim aleyhimize yol bulmaları mümkün değildir." demislerdir. Onlar, bilip durdukları halde, Allah hakkında yalan söylerler.

3:76 İs öyle degil! Kim ahbine vefa eder, takvaya sarılırsa hiç kuskusuz, Allah takvaya sarılanları sever.

3:77 Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini basit bir bedel karşılığı satanlar var ya, iste onlar için âhirette hiçbir nasip yoktur. Allah onlarla konuşmayacaktır, kıyamet günü onlara bakmayacaktır, onları temizleyip arıtmayacaktır. Onlar için korkunç bir azap vardır.

3:78 Onlardan bir zümre vardır, aslında Kitap'tan olmayan birseyi siz Kitap'tan sanasınız diye, dillerini Kitap'la egip bükler. O, Allah katında olmadığı halde, "Bu, Allah katındandır." derler. Bilip durdukları halde, Allah hakkında yalan söylerler.

3:79 Hiçbir insana yakışmaz ki, Allah kendisine kitap, hüküm-hikmet ve peygamberlik versin de sonra o, insanlara "Allah'i bırakıp bana kullar olun" desin. O ancak söyle der: "Öğrettiğiniz su Kitap'a ve okuyup

arastirdiklariniza dayanarak benliklerini Allah'a adamis

kullar/Rabbânîler olun!"

3:80 Ve size melekleri ve peygamberleri rabler edinmenizi de emretmez. Siz, müslümanlar haline geldikten sonra inkârî mi emreder size?

3:81 Ve unutma ki Allah, peygamberlerden mîsaklarini almîs, söyle demisti: "Size Kitap'tan ve hikmetten nasip verdim. Sonra size elinizdekini dogrulayici bir resul geldiginde, ona mutlaka inanacak ve ona muhakkak yardım edeceksiniz. Kabul ettiniz ve agir yükümü üzerinize aldiniz mi?". "Kabul ettik." dediler. "O halde tanik olun, sizinle beraber ben de taniklardanim." dedi.

3:82 Tüm bunlardan sonra yüz çevirenler, sapiklarin ta kendileridir.

3:83 Hâlâ Allah'in dininden gayrisini mi ariyorlar? Oysaki, göklerdeki suurlular da, yerdekiler de ister istemez O'na teslim olmuslardir ve yalnız O'na döndürüleceklerdir.

3:84 De ki: "Allah'a, bize indirilene, Ibrahim'e, Ismail'e, Ishak'a, Yakub'a, torunlarına indirilmis olana, Mûsa'ya, Isa'ya ve diger nebilere Rablerinden verilmiş bulunana inandik. Onlardan hiçbirini ötekinden ayirmayiz. Biz O'na teslim olanlariz."

3:85 Kim Islam'dan/Allah'a teslim olmaktan gayri bir din ararsa artik o, ondan asla kabul edilmeyecektir. Ve o, âhirette hüsrana düşenlerdendir.

3:86 İmanlarından, resulün hak olduguna taniklik ettikten ve kendilerine ayan-beyan deliller geldikten sonra küfre sapmış bir topluluga Allah nasıl kilavuzluk eder? Allah, zalimler topluluguna yol göstermez.

3:87 İste böylelerinin cezası: Allah'in, meleklerin ve tüm insanların laneti üzerlerine!

3:88 O lanet içinde sürekli kalacaklardır. Ne azap hafifletilecektir onlardan ne de yüzlerine bakilacaktır onların.

3:89 Ondan sonra tövbe edip hallerini düzeltenler müstesna. Hiç şüphesiz, Allah, çok affedici, çok merhametlidir.

3:90 İmanlarından sonra küfre sapmış, sonra da küfürde daha da azıtmış olanların tövbeleri asla kabul edilmeyecektir. Onlar, sapıkların ta kendileridir.

3:91 Gerçeği örtüp de küfre sapmış olarak ölenlere gelince, onların her biri kendini kurtarmak için dünya dolusu altın verse de asla kabul edilmeyecektir. Korkunç bir azap vardır onlar için. Hiçbir yardımcıları olmayacaktır.

3:92 Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe hayırda erginlige/dürüstlüğe asla ulaşamazsınız. Infak etmekte olduğunuz her şeyi, Allah çok iyi bilmektedir.

3:93 Tevrat indirilmeden önce İsrail'in kendi nefesine haram kıldığı şeyler dışında tüm yiyecekler İsrailogullarına helaldi. Onlara de ki: "Tevrat'ı ortaya getirin; dogru sözlü iseniz onu okuyun."

3:94 Artık bundan sonra kim yalan düzüp Allah'a iftira ederse böyleleri zalimlerin ta kendileridir.

3:95 De ki: "Allah, dogrusunu söylemistir/vaadinde sadiktir. Hadi artık hanîf olarak Ibrahim'in milletine uyun! Müsriklerden degildi o."

3:96 Su bir gerçek ki, âlemlere bir bereket kaynagi ve yol gösterici

halinde insanlar için kurulan ilk ev Mekke'dekidir.

3:97 Açık-seçik deliller, İbrahim'in makami vardır orada. Oraya giren, güvene ermiş olur. Yoluna gücü yetenin o evi ziyaret etmesi, insanlar üzerinde Allah'ın bir hakkıdır. Kim nankörlük ederse hiç kuskusuz, Allah bütün âlemlere muhtaç olmayacak bir Ganî'dir.

3:98 De ki: "Ey Ehlikitap! Allah, yaptıklarınıza tanıklık ederken, Allah'ın ayetlerini neden inkâr ediyorsunuz?"

3:99 Sunu da söyle: "Ey Ehlikitap! Neden iman edenleri Allah yolundan alıkoyuyorsunuz? Gözünüzle gördüğünüz halde, Allah yolunu neden çarpıtmak istiyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir."

3:100 Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden bir zümreye boyun eğerseniz sizi, imaninizden sonra kâfirler haline getirirler.

3:101 Allah'ın ayetleri size okunuyor, Resulü de aranızda; peki, nasıl küfre sapıyorsunuz? Kim Allah'a sarılırsa dosdoğru yola iletilmiştir o...

3:102 Ey iman edenler! Allah'tan, kendisinden korkmaya yarasız biçimde korkun. Müslümanlar olmanın/Allah'a teslim olmanın dışında bir hal üzere sakin can vermeyin.

3:103 Hep birlikte Allah'ın ipine yapışın, firkalara bölünüp parçalanmayın; Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Birbirinizin düşmanı idiniz, Allah kalplerinizi uzlaştırıp kaynaştırdı da O'nun nimeti sayesinde kardeşler haline geldiniz. Atesten bir çukurun kenarında idiniz; sizi oradan kurtardı. Allah size ayetlerini bu şekilde açıklıyor ki, doğruya ve güzele yol bulasınız.

3:104 İçinizden hayra çağırın, doğruluk ve güzelliği belirlenene özendirin, kötülük ve çirkinliği belirlenenden sakindiren bir topluluk olsun. Kurtuluş ve zafere erenler iste onlardır.

3:105 Kendilerine açık-seçik kanıtlar geldikten sonra, çekismeye girip firkalar halinde parçalananlar gibi olmayın. Böyle olanlar için çok büyük bir azap vardır.

3:106 Gün gelir bazı yüzler agarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri karararlara söyle denir: "İmaninizden sonra küfre mi düstünüz? Hadi, saptığınız küfür yüzünden tadin azabi!"

3:107 Yüzleri agaranlara gelince, onlar, Allah'ın rahmeti içindedirler. Sürekli ondadır onlar.

3:108 Bunlar sana Allah'ın ayetleri. Hak olarak okuyoruz sana onları. Allah, âlemlere zulüm istemiyor.

3:109 Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. İs ve oluslar Allah'a döndürülür.

3:110 Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz: İyilik ve güzelliği belirlenmiş olana özendirirsiniz, kötülük ve çirkinliği belirlenmiş olandan sakindirirsiniz, Allah'a iman edersiniz. Ehlikitap da iman etseydi, kendileri için, elbette hayırlı olurdu. İçlerinde müminler vardır ama onların çoğu sapıkların ta kendileridir.

3:111 Biraz eziyet dışında size asla zarar veremezler. Sizinle savasarlarsa size sırtlarını dönerler. Sonra onlara yardım da edilmez.

3:112 Allah'tan bir ipe ve insanlardan bir ipe tutunmaları dışında, nerede bulunsalar üzerlerine zillet damgası vurulur. Allah'ın hismine

ugramislardir. Üzerlerine miskinlik damgasi vurulmustur. Bu böyledir. Çünkü onlar, Allah'in ayetlerine küfrediyor, haksiz yere peygamberleri öldürüyorlardı; isyan etmişlerdi, zulüm ve azgınlık sergiliyorlardı.

3:113 Ama hepsi bir degildir. Ehlikitap içinden Allah için bas kaldıran/Allah huzurunda el bağlayan/hak ve adaleti ayakta tutan/kalkınıp yükselen bir zümre de vardır; gece saatlerinde secdelere kapanmış olarak Allah'in ayetlerini okurlar.

3:114 Allah'a ve âhiret gününe inanırlar, iyilik ve güzelliği belirlenmiş olana özendirirler, kötülük ve çirkinliği belirlenmiş olandan sakindirirler. Hayır işlerde yarisircasına kosarlar. İşte bunlar hayra ve barisa yönelik hizmet üretenlerdendir.

3:115 Yapmakta oldukları/yapacakları hiçbir hayır, nankörlükle karşılanmayacak/karşılıksız bırakılmayacaktır. Allah, takva sahiplerini çok iyi bilmektedir.

3:116 Küfre sapanlara gelince, onların malları da çocukları da kendilerine Allah'a karşı bir yarar asla sağlamayacaktır. Atesin dostlarıdır onlar. Sürekli kalacaklardır onun içinde.

3:117 Bu dünya hayatında harcamakta olduklarının durumu, bir rüzgâr örneğine benzer: Onda kavurucu bir soğuk vardır. Öz benliklerine zulmetmiş bir topluluğun ekinine değmiş de onu mahvetmiştir. Allah onlara zulmetmedi, onlar kendilerine zulmediyorlardı.

3:118 Ey iman sahipleri! Kendi disinizdakilerden/seviyenizin altındakilerden bir kimseyi sirdas edinmeyin. Sizi sarpa sardırıp perisan etmekten çekinmezler. Size sıkıntı verecek şeyi pek severler. Ağzlarından nefret ve öfke tasmaktadır. Göğüslerinin saklamakta olduğu ise daha büyüktür. Eğer aklınızı isletirseniz Allah size ayetlerini açık-seçik göstermiştir.

3:119 Siz öyle kişilersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Ve Kitap'ın tümüne inanırsınız. Onlar ise sizinle karşılaştıklarında "İnandık!" derler; basbasa kaldıklarında ise size öfkelerinden parmak uçlarını isirirler. De ki onlara: "Öfkenizle geberin!" Allah, göğüslerin içindekini çok iyi bilmektedir.

3:120 Size bir iyilik dokunsa bu onları rahatsız eder. Size bir kötülük dokunsa bununla sevinir, ferahlarlar. Eğer sabreder, sakinir/korunursanız onların tuzakları size hiçbir şekilde zarar veremez. Allah Muhî'tir, yapmakta olduklarını çepeçevre kusatmıştır.

3:121 Hani, sen aileden erkenden ayrılmıştın da müminleri savaş için tutulması gereken noktalara yerleştiriyordun. Allah her şeyi çok iyi duyar, çok iyi bilir.

3:122 Sizden iki takım, korku ile bozulmak üzereydi. Halbuki Allah onların Velî'siydi. Müminler yalnız Allah'a güvenip dayansınlar.

3:123 Yemin olsun ki, ezik-boynu bükük olduğunuz bir sırada Allah size Bedir'de de yardım etmişti. O halde Allah'tan korkun ki, sükredebilesiniz.

3:124 O sırada sen, müminlere söyle diyordun: "Rabbimizin, indirilmiş üçbin melekle destek vermesi, size yetmiyor mu?"

3:125 İis, sanıldığı gibi degildir. Onlar, hemen su anda üstünüze gelseler bile, eğer siz sabreder ve korunursanız, Rabbiniz sizi, üzerlerine

nisan vurulmus bes bin meleklerle destekler.

3:126 Allah, bunu, size bir müjde olması ve onunla kalplerinizi yatıştırması dışında hiçbir şey yapmamıştır. Yardım, Azîz ve Hakîm olan Allah katından başka hiçbir yerden gelmez.

3:127 Allah bunu yaptı ki, küfre sapanlardan bir kısmını bölüp ayırsın veya onları zelîl etsin de yıkık ve ürkek bir halde dönüp gitsinler.

3:128 İs ve hüküm konusunda sana düşen bir şey yoktur. Allah ya tövbelerini kabul ederek onları bağışlar yahut da zalim oldukları için onlara azap eder.

3:129 Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ındır. Dilediğini/dileyeni affeder; dilediğine/dileyene azap eder. Allah çok affedici, çok merhametlidir.

3:130 Ey iman sahipleri! Ribayı öyle kat kat katlayarak yemeyin. Allah'tan korkun ki kurtulusa erebilesiniz.

3:131 Kâfirler için hazırlanmış atesten korkun.

3:132 Allah'a ve resule itaat edin ki, merhamet görebilesiniz.

3:133 Rabbinizden bir bağışlanmaya ve eni göklerle yer kadar olan cennete doğru yarırsın gibi kosisun. O, takva sahipleri için hazırlanmıştır.

3:134 Onlar bollukta ve darlıkta infak ederler. Öfkelerini yutanlardır onlar, insanları affedenlerdir. Allah, güzel düşünüp güzel davrananları sever.

3:135 Onlar, çirkin bir iş yaptıklarında yahut öz benliklerine zulmettiklerinde, Allah'ı hatırlarlar da günahları için af dilerler.

Günahları Allah'tan başka kim affeder ki? Ve onlar yaptıklarında bile bile ısrar etmezler.

3:136 İste bunların ödülleri Rablerinden bir bağışlanma ve altlarından ırmaklar akan cennetler olacaktır. Sürekli kalacaklardır orada. İis yapıp değer üretenlerin ücreti ne güzeldir!

3:137 Sizden önce de yollar-yöntemler gelip geçmiştir. O halde yeryüzünde dolarsın da yalanlayanların sonu nice olmuştur görün.

3:138 Bu, insanlara bir açıklama, korunup sakanlara da bir öğüt ve kilavuzdur.

3:139 Gevsemeyin, tasalanmayın. Eger inaniyorsanız üstün olan sizsiniz.

3:140 Size bir yara degiyorsa, o topluma da benzeri bir yara mutlaka degmiştir. Bak iste günler! Biz onları insanlar arasında dolandırır dururuz. Allah bu sayede iman edenleri bilecek, sizden tanıklar/sehitler edinecektir. Allah zulme sapanları sevmez.

3:141 Tüm bunlar, Allah iman edenleri iyice seçip arındırsın ve küfre sapanları mahvetsin diyedir.

3:142 Yoksa siz, Allah içinizden ugrasıp didinenleri seçmeden, sabredenleri seçmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?

3:143 Yemin olsun ki siz, onunla karsılaşmadan önce ölümü arzuluyordunuz. İste gördünüz onu ve bakıp duruyorsunuz.

3:144 Muhammed bir resulden baskası degildir. Ondan önce de resuller gelip geçmiştir. Şimdi o ölse yahut öldürülse ökçeleriniz üzerine gerisin geri mi döneceksiniz! İki ökçesi üzerine geri dönen, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez. Allah, şükredenleri ödüllendirecektir.

3:145 Allah'in izni olmadıkça hiçbir kisi ölmez. Vakti belirlenmiş bir yazıdır o. Dünya çıkarını gözetene ondan veririz; âhîret yararını gözetene de ondan veririz. Sükredenleri ödüllendireceğiz biz.

3:146 Nice peygamber, beraberinde kendisini Rabb'e adayan birçok kisi bulunduğu halde savasmıştır. Onlar, Allah yolunda kendilerine gelip çatan zorluklar yüzünden gevsememiş, zayıflık göstermemiş, susup pismamislardır. Allah sabredenleri sever.

3:147 Sözüleri yalnız su olmuştur: "Ey Rabbimiz! Bağışla bizim günahlarımızı, affet işlerimizdeki taskeşligimizi, sağlam bastır ayaklarımızı ve yardım et bize küfre sapan topluma karşı!"

3:148 Allah da onlara, hem dünya nimetini verdi hem de âhîret sevabının en güzelini. Allah, güzel düşünüp güzellik sergileyenleri sever.

3:149 Ey iman edenler! Eger küfre sapanlara boyun egerseniz sizi öşkçeleriniz üstüne gerisin geri çevirirler de hüsrana ugrayanlar haline gelirsiniz.

3:150 Hayır, hayır! Sizin Mevlâ'niz Allah'tır. Ve O, yardımcıların en hayırlisidir.

3:151 Allah'in, kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak kostukları için, küfre sapanların kalplerine korku salacaktır. Barınakları atestir onların. Ne kötüdür o zalimlerin varacakları yer!

3:152 Yemin olsun ki, siz onları Allah'in izniyle öldürmekteyken, Allah size vaadini doğrulamıştı. Nihayet, siz korkuya kapıldınız, yapılacak iş hususunda çekistiniz. Ve Allah, sevdiğiniz şeyi size gösterdikten sonra isyan ettiniz. İçinizden bir kısmı dünyayı istiyordu, bir kısmınız ise âhîreti istiyordu. Sonra sizi imtihan etmek için onlardan uzaklastırdı. Yemin olsun, sizi affetmişti. Allah, müminlere karşı lütuf sahibidir.

3:153 Siz saskinlikle saga-sola kaçıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. Resul ise arkanızdan sizi çağırıyordu. Böylece Allah size keder üstüne keder verdi ki, elinizden uçup gidene de size isabet edene de üzölmeyesiniz. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

3:154 Sonra bu kederin ardından üzerinize, içinizden bir grubu sarip kusatan, güven verici bir uyku indirdi. Bir grup da -gerçekten onlar kendi canlarının derdine düsmüştü- Allah hakkında gerçek disî sanılara, cahiliye düşüncelerine kapılıyordu. "Su isten bize bir şey var mı?" diyorlardı. De ki: "Emir/îs ve olus tümüyle Allah'ındır." Öz benliklerinde, sana açıklamaz oldukları şeyler saklıyorlar. Diyorlar ki: "Bu isten bizim lehimize bir şey olsaydı, suracıkta öldürölmezdik." Söyle onlara: "Evlerinizde kalsaydınız bile, üzerlerine ölüm yazılmış olanlar, uzanacakları yerleri muhakkak boylayacaklardı." Bu, Allah, göğüslerinizdekini denesin, kalplerinizdekini ortaya çıkarsın diyedir. Allah, göğüslerin özünü çok iyi bilir.

3:155 İki topluluğun karşılastığı gün geri dönüp gidenleriniz var ya, yaptıkları bazı işler yüzünden şeytan onların ayaklarını kaydirmek istemisti. Yemin olsun, Allah onları yine de affetti. Allah Gafûr'dur, Halîm'dir.

3:156 Ey iman sahipleri! Yeryüzünde dolasan yahut gazaya çıkan kardeşleri için söyle diyen inkârcılar gibi olmayın: "Yanimızda olsaydılar ölmezlerdi, öldürülmezlerdi." Allah bunu onların kalplerinde bir özlem yapacaktır. Allah, diriltir de öldürür de. Allah, yapıp ettiklerinizi en iyi şekilde görmektedir.

3:157 Allah yolunda öldürülür yahut ölürseniz, Allah'tan bir bağışlanma ve bir merhamet/bir sevgi onların derleyip topladıklarından çok daha iyidir.

3:158 Ölür yahut öldürülürseniz elbette ki Allah'a götürüleceksiniz.

3:159 Allah'tan bir merhamet/bir sevgi sayesinde ki, sen onlara yumusak davrandın. Eger kaba-saba, kati yürekli olsaydın senin çevrenden kesinlikle dağılır giderlerdi. O halde bağışla onları, af dile onlar için; iş ve yönetim konusunda da onlarla sûraya git. Bir kez azmettin mi de artık Allah'a güvenip dayan! Allah, tevekkül edenleri sever.

3:160 Allah size yardım ederse hiç kimse size galip gelemez. Eger sizi yüzüstü bırakırsa O'ndan başka size kim yardım edebilir? Artık müminler yalnız Allah'a güvenip dayansınlar.

3:161 Bir peygamberin emanete hiyanet etmesi/kamu malından asırması olacak şey değildir. Her kim hiyanet eder, kamu malından bir şey asırırsa, asırdığını kıyamet günü yüklenip getirir. Sonra her benliğe; kazandığını tam olarak ödenir. Hiç birine zulmedilmez.

3:162 Allah'ın hosnutlugunu izleyen kişi, Allah'ın gazabına uğrayan ve barınacağı cehennem olan kişiyle aynı midir? Ne kötü varis yeridir o!

3:163 Onlar, Allah katında derece derecedirler. Allah, yapmakta olduklarını iyice görmektedir.

3:164 Yemin olsun ki, Allah müminlere lütufta bulunup onları minnettar bırakmıştır: Kendi içlerinde onlara öyle bir resül gönderdi ki, onlara Allah'ın ayetlerini okuyor, onları temizleyip arındırıyor, onlara Kitap'ı ve hikmeti öğretiyor. Oysaki onlar, bundan önce açık bir sapıklığın tam içindeydiler.

3:165 Size, baskalarına iki katını dokundurduğumuz bir musibet dokununca: "Bu da nereden!" mi dediniz? De ki: "O, sizin öz benliklerinizdendir." Allah, her şeye Kadîr'dir.

3:166 İki topluluğun karşılaştığı gün sizin basiniza gelen, Allah'ın izniyledir ve Allah, müminleri bilir diyedir.

3:167 Ve ikiyüzlülük yapan münafıkları bilsin diye. Onlara, "Hadi gelin, Allah yolunda çarpışın yahut savunma yapın!" dendiğinde: "Savastan haberimiz olsaydı sizi elbette izlerdik." dediler. O gün onlar, imandan çok küfre yakın idiler. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlar. Allah, onların gizlemekte oldukları şeyi çok iyi bilmektedir.

3:168 Yerlerinde oturup da kardeşleri için, "Bizi dinlemiş olsalardı öldürülmeyeceklerdi." diyenlere söyle söyle: "Eger doğru sözlüler iseniz, kendi benliklerinizden uzaklaştırın ölümü!"

3:169 Allah yolunda öldürülmüş olanları ölümler sanma sakın. Hayir! Onlar diridirler. Rablerinin katında rızıklandırılıyorlar.

3:170 Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiğiyle sevinçlidirler. Ve arkada kalıp kendilerine katılmamış olanlara sunu müjdeliyorlar: Onlar için

korku yoktur; tasalanmayacaklardır onlar.

3:171 Allah'tan bir nimeti, bir lütfu ve Allah'ın müminlerin ödülünü vermezlik etmeyeceğini de müjdeliler.

3:172 O müminler ki, kendilerine yara isabet ettikten sonra bile Allah'ın ve resulün çağrısına cevap verdiler. Onlar içinden, güzel işler yapıp takvaya sarılanlara büyük bir ödül vardır.

3:173 O müminler ki, insanlar kendilerine, "Halk size karşı bir araya gelmiş, korkun onlardan!" dediklerinde, bu onların imanını artırdı da söyle söylediler: "Allah bize yeter. Ne güzel Vekîl'dir O!"

3:174 Böyle olduğu içindir ki, Allah'tan bir nimet ve lütufla geri döndüler, hiçbir kötülük dokunmamıştı onlara. Allah'ın rızasını izlediler. Allah çok büyük bir lütfun sahibidir.

3:175 İste size şeytan. O yalnız kendi dostlarını korkutur. Eğer inananlarsanız onlardan korkmayın, benden korkun.

3:176 Küfür içinde kusanlar sana üzüntü vermesin. Su bir gerçek ki, onlar Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah, onlara âhirette bir nasip vermemeyi istemektedir. Onlar için çok büyük bir azap öngörülmüştür.

3:177 İman karşılığında küfrü satın alanlar, Allah'a herhangi bir biçimde asla zarar veremezler. Korkunç bir azap vardır onlar için.

3:178 Küfre sapanlar, onlara süre tanımamızın kendileri için hayırlı olduğunu asla düşünmesinler. Onlara, biraz daha günah işlesinler diye süre veriyoruz. Yere geçirecek bir azap var onlar için.

3:179 Allah, müminleri su üzerinde bulduğunuz halde bırakmayacaktır. Sonuçta pisi temizden ayıracaktır. Allah sizi gaybi bilir duruma da getirmeyecektir. Su var ki Allah, resullerinden dilediğini seçer. O halde Allah'a ve resullerine inanın. Eğer inanır, korunursanız sizin için büyük bir ödül vardır.

3:180 Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiği şeyde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Tam aksine bu onlar için bir serdir. O cimrilik konusu yaptıkları şey, kıyamet günü bir tasma gibi boyunlarına dolandırılacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

3:181 Yemin olsun ki, Allah, "Allah yoksuldur, bizler zenginleriz!" diyenlerin sözünü isitti. Dediklerini de yazacağız, haksız yere peygamberleri öldürmelerini de. Ve söyle diyeceğiz: "Tadin, yakıp pisiren azabi!"

3:182 Bu, kendi, ellerinizin üretilen önden gönderdiği yüzündendir. Allah, kullara asla zulmedici değildir.

3:183 Onlar söyle demislerdi: "Allah bize ant verdi, kendisi bize atesini yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir resule inanmayacağız." Söyle onlara: "Size benden önce o dediginizle birlikte açık deliller getiren resuller gelmişti. Peki, madem doğru sözlülerdiniz neden onları katlettiniz?"

3:184 Seni yalanladılarsa, senden önce de resuller yalanlandı. Açık-seçik deliller, kutsal sayfalar ve aydınlatıcı kitabı getirmişlerdi onlar.

3:185 Her benlik ölümü tadacaktır. Hak ettiğiniz karşılıklar size, kıyamet günü, eksiksiz bir biçimde mutlaka verilecektir. Atesten

uzaklastirilip cennete sokulan kesinlikle kurtulmus olacaktir.

Igreti-sefil hayat aldatici bir yararlanmadan baska sey degildir.

3:186 Yemin olsun ki, mallarinizda da canlarinizda da imtihan edileceksiniz. Ve yemin olsun ki, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden de sirke batanlardan da incitici çok sey dinleyeceksiniz. Sabreder, sakinip korunursaniz iste bu, is ve oluslarin en zorlularindandir.

3:187 Allah, kendilerine kitap verilenlerden su yolda mîsak almisti: "Onu insanlara mutlaka açık-seçik bildireceksiniz, onu saklamayacaksınız." Ama onlar Kitap'i sirtlarinin gerisine attilar, basit bir ücret karsiligi onu sattilar. Ne kötü sey satin aliyorlar!

3:188 O ettikleriyle zevkleneni, yapmadiklari seylerle övünmeyi seven kisileri bir sey sanma. Artik, onlari azaptan kurtulmus da sanma. Korkunç bir azap vardir onlar için.

3:189 Göklerin de yerin de mülkü/yönetimi Allah'indir. Allah Kadîr'dir, her seye gücü yeter.

3:190 Su bir gerçek ki, göklerin ve yerin yaratilisinda, geceyle gündüzün birbiri ardınca gelisinde, akillarini/gönüllerini isletenler için çok ibretler vardir.

3:191 Onlar o kisilerdir ki, ayakta, otururken, yan yatarken hep Allah'i zikrederler; göklerin ve yerin yaratilisi hakkında derin derin düşünürler: "Ey Rabbimiz! Sen bunu bosuna yaratmadin. Sanin yücedir senin! Ates azabindan kuru bizi!"

3:192 "Ey Rabbimiz! Sen birini atese soktun mu onu tam rezil etmissindir. Zalimlerin, yardimcileri olmayacaktır."

3:193 "Ey Rabbimiz! Bir çağiricinin, 'Rabbimize inanin!' diye imana çağirdigini isittik ve iman ettik. Ey Rabbimiz! Günahlarimizi bagisla bizim. Kötülüklerimizin üstünü ört ve bize iyilerle birlikte ölmek nasip et."

3:194 "Ey Rabbimiz! Resullerin araciligıyla bize vaat etmis oldugunu da bize ver; kiyamet günü bizi rezil etme! Sen, vaadine asla ters düşmezsin."

3:195 Rableri onlara cevap verdi: "Ben sizden, erkek-kadin hiçbir çalisinin ürettigini bosa çıkarmayacam. Hep birbirinizdensiniz. Göç edenler, yurtlarından çıkarilanlar, yolumda iskenceye ugratilanlar, çarpisip da öldürülenler var ya, onların kötülüklerini yemin olsun örtecegim. Ve yemin olsun ki onlari, Allah katindan bir karsilik olarak, altlarından irmaklar akan cennetlere koyacam." Allah katindandir karsiliklarin en güzeli.

3:196 Küfre sapanlari öyle belde belde dolasmalari seni sakini aldatmasin.

3:197 Azicik bir nimetlenmedir o. Sonra onlari varacagi yer cehennem olacaktir. Ne kötü yataktir o!

3:198 Ama Rablerinden sakinanlar için altlarından irmaklar akan cennetler var. Allah katindan bir konukseverlikle sürekli kalicidirlar orada. Allah katindaki ödülleri iyiler için daha hayirlidir.

3:199 Ehlikitap'tan öyleleri var ki, Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene inanirlar. Allah karsisinda ürperirler; Allah'in ayetlerini basit bir ücret karsiligi satmazlar. Iste bunlar için Rableri katinda

kendilerine özgü ödülleri vardır. Allah, hesabi, çabucak görür. 3:200 Ey iman sahipleri! Sabredin, sabir yarısı yapın, nöbet tutarak savaşa hazırlıklı bulunun ve Allah'tan sakinin ki, kurtulsa erebilirsiniz.

Sura 4: An-Nisa

4:1 Ey insanlar! Sizi bir tek canlıdan yaratan, ondan esini vücuda getiren ve o ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinize karşı gelmekten sakının. Adını anarak birbirinizden dilekler dilediğiniz Allah'tan korkun. Rahimlerin haklarına saygısızlıktan da sakının. Su bir gerçek ki Allah, Rakîb'dir, sizin üzerinizde sürekli ve titiz bir gözetleyicidir.

4:2 Yetimlere mallarını verin. Temizi pise deşismeyin. Yetimlerin mallarını kendi mallarınıza katarak yemeyin. Bunu yapmak gerçekten büyük bir vebaldir.

4:3 Yetimler konusunda adaleti koruyamayacağınızdan korkarsanız, sizin için temiz kilinan kadınlardan ikiser, üçer, dörder nikâhlayın. Eger bu durumda adaleti gözetemeyeceğinizden korkarsanız, bir tek kadınla yahut yeminlerinizin/sağ ellerinizin sahip olduklarıyla yetinin. İste bu, haksızlığa sapmamanız için en uygun yoldur.

4:4 Kadınlara mehirlerini nazik ve cömert bir şekilde örf ve çevrenin kabullerine uygun olarak verin. Eger ondan birazını kendileri kişisel istekleriyle size sunmuşlarsa artık onu içinize sine sine yiyin.

4:5 Allah'ın sizin için ayakta durma aracı yaptığı mallarınızı kendinizi bilmez beyinsizlere vermeyin, o mallar için onlara rizik ayırın, onları giydirin ve onlara tatlı ve işe yarar bir söz söyleyin.

4:6 Yetimleri, nikâh çağına gelmelerine kadar gözetleyip deneyin. O zaman onlarda içinize sinecek bir olgunluk ve erginlik görürseniz, mallarını onlara geri verin. Büyüyecekler diye bu malları tez elden saçıp savurarak yemeyin. Zengin olan, iffetli davranın. Fakir olan işe örfün gerekli kıldığı oranda yesin. Mallarını kendilerine teslim ettiğiniz zaman yanlarında tanıklar bulundurun. Hesap sorucu olarak Allah yeter.

4:7 Ana-baba ve akrabaların geriye bıraktığından erkeklere bir pay vardır. Ana-baba ve akrabaların geriye bıraktığından -onun azından da çoğundan da- farz kilinmiş bir nasip olarak kadınlara da bir pay vardır.

4:8 Mirasın paylaşılmasında hisim-akraba, yetimler, yoksul ve çaresizler de hazır bulunurlarsa, ondan onları da riziklandırın ve onlara güzel ve hoş bir söz de söyleyin.

4:9 Ürperip titresin o kimseler ki, kendi arkalarında zayıf ve çaresiz aile fertleri bırakmış olsalardı, onlar için korku ve endişe duyacaklardı. O halde, Allah'tan korksunlar ve haksızlığı önleyici sağlam bir söz söylesinler.

4:10 Sunda kuskunuz olmasın ki, zulme başvurarak yetimlerin mallarını yiyenler karınlarına doldurmak üzere bir ateş yemekten başka bir şey yapmazlar. Ve onlar yakın bir zamanda, korkunç acılar veren bir azaba daleceklerdir.

4:11 Allah size çocuklarınızla ilgili olarak sunu öneriyor: Erkek için,

iki disinin payi kadar. Ikiden fazla kadın iseler ölenin bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eger çocuk sadece bir kadınsa, mirasın yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, geriye bıraktığından ana-babanın her biri için altıda bir hisse olacaktır. Ölenin çocuğu yoksa ve kendisine ana-babası mirasçı olussa bu durumda anasına üçte bir düşer. Eger kardeşleri varsa, anasının payı, yapacağı vasiyetten ve borcundan arta kalanın altıda biridir. Babalarınız var, oğullarınız var. Siz bunlardan hangisinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Allah'tan gelen bir buyruğu önemseyin. Hiç kuskusuz Allah herseyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.

4:12 Zevcelerinizin geriye bıraktığının yarısı sizindir, eger onların çocuğu yoksa. Eger onların çocuğu varsa, vasiyet ettikleri ve borçları ödendikten sonra geriye bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Eger sizin çocuğunuz yoksa bıraktığının dörtte biri zevcelerinizindir. Eger sizin çocuğunuz varsa bu durumda, yaptığınız vasiyet ve borcunuz ödendikten sonra geriye kalanın sekizde biri zevcelerinizindir. Eger miras bırakan erkek veya kadının ana-babası ve çocuğu yok da erkek kardeşi veya kız kardeşi varsa, bu kardeşlerden herbirine altıda bir düşer. Kardeşler bundan fazla ise bu takdirde onlar, yapılmış bulunan vasiyet ve borç ödendikten sonra üçte bir ortaklırlar. Kimseye zarar verilmemelidir. Allah'tan bir öneridir bu. Allah Alîm'dir, Halîm'dir.

4:13 İste bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve onun resulüne itaat ederse Allah onu, altından nehirler akan cennetlere, orada sürekli kalıcılar halinde, sokar. İste bu, en büyük basarıdır.

4:14 Kim de Allah'a ve onun resulüne isyan eder, Allah'ın sınırlarını da asarsa, Allah onu, içinde sürekli kalıcı olarak atese sokar. Artık onun için yere batırıcı bir azap vardır.

4:15 Kadınlarınızdan escinsellik/sevicilik yapanlara karşı içinizden dört tanık getirin; eger tanıklık ederlerse o kadınları, ölüm canlarını alıncaya ya da Allah kendileri için bir yol açıncaya kadar evlerde tutun.

4:16 Escinselliği içinizden iki erkek yaparsa onlara eziyet edin. Bu ikisi tövbe eder, durumlarını düzeltirlerse onlara eziyetten vazgeçin. Allah Tevvâb'dir, tövbeleri çok kabul eder; Rahîm'dir, merhametine sinir yoktur.

4:17 Allah'ın, kabulünü üstlendiği tövbe, bilgisizlikle kötülük işleyip de çok geçmeden tövbe edenler içindir. Allah, iste böylelerinin tövbesini kabul eder. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

4:18 Yoksa, kötülükleri yapıp yapıp da her birine ölüm geldiğinde, "iste şimdi tövbe ettim" diyenler için tövbe yoktur. Küfre batmış olarak ölenlere de tövbe yoktur. Böylelerine biz korkunç bir azap hazırladık.

4:19 Ey iman edenler! Kadınlara, zor ve baskı kullanarak mirasçı olmanız size helal olmaz. Kendilerine vermiş bulduğunuz şeylerin bir kısmını çarpıp götürmek için onları sikistirmeniz de helal değildir.

Kanıtlanmış bir fuhuş yapımları hali müstesna. Onlarla iyi ve güzel geçinin. Onlardan tiksindinizse olabilir ki, siz bir şeyi çirkin

bulursunuz da Allah, ona çok hayir koymus olur.

4:20 Bir zevcenin yerine baska bir zevce almak istemisseniz onlardan birine yükler dolusu mal vermis olsanız da o maldan hiçbir şeyi geri almayın.

Iftira ederek, açık bir günah isleyerek mi geri alacaksınız onu?

4:21 Hem o mali nasıl alırsınız ki? Daha önce birbirinizle derinden derine kaynasmistiniz. Ve onlar sizden çok sağlam bir söz de almislardı.

4:22 Geçmiste kalanlar hariç, babalarinizin nikâhlamis olduğu kadınlarla evlenmeyin. Böyle bir şey açık bir edepsizlik, nefret gerektiren bir kötülüktür. Çirkin bir yoldur bu.

4:23 Size, su kadınlarla evlenmek haram kılınmıştır: Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, karılarinizin anneleri, kendileriyle birlestiginiz hanımlarınızdan doğmuş olup evlerinizde oturan üvey kızlarınız -eger anneleriyle birleşmemisseniz o takdirde sizin için bir günah yoktur- ve sulbünüzden gelen oğullarınızın karıları. İki kız kardeşi birlikte almanız da haram kılınmıştır. Eskide kalanlar müstesna. Allah çok affedici, çok merhametlidir.

4:24 Harpte elinize geçmiş kadınlar hariç olmak üzere, nikâhli kadınlarla evlenmeniz de haram kılınmıştır. Bu, üzerinize Allah'ın yazdığıdır. Bunlar dışındakileri, mallarınızı vererek almanız; sunu bunu dost tutmayarak iffetli yaşamamız, zina etmememiz sartiyla size helal kılınmıştır. Kendilerinden nimetlendiginiz kadınların mehirlerini onlara bir hak olarak verin. Mehir kesirmeden sonra karşılıklı hosnutluga bağlı hallerde üzerinize günah yoktur. Allah, her şeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.

4:25 İnanmış hür kadınları nikâhlama genişliğine gücü yetmeyeniniz, ellerinizin altındaki genç, mümin köle kızlardan biriyle evlensin. Allah sizin imanınızı daha iyi bilir. Hep birbirinizdensiniz. O halde onları, ailelerinin izniyle nikâhlayın. Gizli dost edinmeyerek, zinadan uzak kalarak, iffetli hanımlar olmaları sartiyla onların mehirlerini örfü uygun bir biçimde verin. Evliliğe geçtikten sonra bir fuhus yaparlarsa onlara, hür kadınlara uygulanan cezasının yarısı uygulanacaktır. Bu, köle ile evlenme yolu, günaha ve sıkıntıya girmekten korkmanız içindir. Sabretmeniz sizin için daha hayirlidir. Allah çok affedici, çok merhametlidir.

4:26 Allah size açık-seçik bildirmek istiyor. Sizi, sizden öncekilerin yol ve yöntemlerinden haberdar ediyor. Size tövbe nasip ediyor. Allah her şeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.

4:27 Allah sizin tövbenizi kabul etmek istiyor. Sehvetlerine uyanlarsa sizin büyük bir sapisla sapmanızı isterler.

4:28 Allah size hafiflik getirmek istiyor. Çünkü insan çok zayıf yaratılmıştır.

4:29 Ey inananlar! Mallarınızı aranızda bâtil bir yolla/tutarsız bahanelerle yemeyin. Kendi hosnutluginuzla gerçekleşmiş bir ticaret olursa baska. Kendi canlarınıza kiymayın/intihar etmeyin. Hiç kuskusuz, Allah,

size karsi çok merhametlidir.

4:30 Kim dsmanlik ve zulümle intihar gnahini islerse onu atese sokacagiz. Bu, Allah için çok da kolaydir.

4:31 Eger yasaklandiginiz günahların büyüklerinden uzak kalırsanız, diğer kötülüklerinizi örteriz ve sizi nimet ve bereket dolu bir varis yerine ulastırırız.

4:32 Allah'ın, bir kısmınıza bir kısmınızdan farklı olarak lütfettiği seyleri isteyip durmayın. Erkekler kendi kazandıklarından bir pay var; kadınlara da kendi kazandıklarından bir pay var. Allah'tan, O'nun ltfunu isteyin! Allah, her şeyi iyice bilmektedir.

4:33 Ana-babanın ve akrabasının geriye bıraktıkları malların hepsi için mirasçılar belirledik. Yeminlerinizin/anlaşmalarınızın akde bağladığı kimselere gelince, onların paylarını da kendilerine verin! Allah her şeyi dikkatli bir tanik olarak gözetlemektedir.

4:34 Erkekler; kadınları gözetip kollayıcıdırlar. Sundan ki, Allah, insanların bazılarını bazılarından üstün kılmıştır ve erkekler mallarından bol bol harcamışlardır. İyi ve temiz kadınlar saygılıdırlar; Allah'ın kendilerini koruduğu gibi, gizliliği gereken şeyi korurlar. Sadakatsizlik ve iffetsizliklerinden korktuğunuz kadınlara önce öğüt verin, sonra onları yataklarında yalnız bırakın ve nihayet onları evden çıkarın/buldukları yerden başka yere gönderin! Bunun üzerine size saygılı davranırlarsa artık onlar aleyhine başka bir yol aramayın. Allah çok yücedir, sınırsızca büyüktür.

4:35 Eger kari-kocanın aralarının açılmasından endişe ederseniz, bir hakem erkek tarafından, bir hakem de kadın tarafından gönderin. Bunlar, barıstırmak isterlerse Allah, kadınla erkeğin aralarını düzeltmede onları başarılı kılacaktır. Allah Alîm'dir, her şeyi bilir; Habîr'dir, her şeyden haberdardır.

4:36 Allah'a ibadet edin. O'na hiçbir şeyi ortak kosmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetim ve öksüzler, çaresizlere, yakın komsuya, uzak komsuya, yanınızdaki arkadaşına, yolda kalmışa, size bağimli olanlara iyi ve güzel davranın. Allah, kasılıp böbürlenene simarıkları sevmez.

4:37 Böyleleri cimrilige saparlar, insanlara cimriligi emrederler ve Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği şeyi saklarlar. Nankörler için biz, rezil edici bir azap hazırladık.

4:38 Bunlar, Allah'a ve âhiret gününe inanmazlar da halka gösteris olsun diye mallarını dağıtırlar. Arkadaşı şeytan olan için ne kötü arkadastır o.

4:39 Ne olurdu onlara, Allah'a ve âhiret gününe inanıp da Allah'ın kendilerine verdiği rizikten öyle dağıtsalardı! Allah onları bilmekteydi.

4:40 Allah zerre kadar zulüm yapmaz. Küçücük bir iyilik olsa onu kat kat artırır ve kendi katından da büyük bir ödül verir.

4:41 Her ümmetten bir tanik getirip seni de sunlar üzerine bir tanik olarak diktigimizde iş nice olacak?!

4:42 Bir gündür ki o, küfre sapıp resule işyan edenler toprağa karışıp gitmeyi isteyecekler ve Allah'tan hiçbir sözü gizleyemeyecekler.

4:43 Ey iman edenler! Sarhosken, ne söylediginizi bilinceye kadar, cünüpken de -yolculuk halinde olmanız müstesna- boy abdesti alıncaya kadar namaza/duaya yaklaşmayın. Eger hastalanırsanız yahut yolculuk halinde bulunursanız yahut biriniz tuvaletten gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız, bütün bu durumlarda su da bulamamışsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edin. Yani yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin. Allah Afüvv'dür, günahlari affeder, Gafûr'dur, hatalari bağışlar.

4:44 Kendilerine Kitap'tan bir nasip verilenlere baksana! Sapıklığı satın alıyorlar da istiyorlar ki, siz de yolu sasirasınız.

4:45 Allah sizin düşmanlarınızı daha iyi bilir. Dost olarak, Allah yeter. Yardımcı olarak da Allah yeter.

4:46 Yahudilerden öyleleri var ki, kelimeleri yerlerinden kaydırırlar; din içinde sövgüler üreterek, dillerini eğip-bükerek: "Dinledik, isyan ettik; dinle, dinlenmez olası, davar güder gibi güdü bizi" derler. Eger onlar, "Dinledik, boyun eğdik, dinle, bak bize!" demis olsalardı, kendileri için daha hayırlı ve daha yerinde olurdu. Fakat Allah, küfürleri yüzünden onlara lanet etmiştir. Çok az bir kısmı hariç, iman etmezler.

4:47 Ey kendilerine kitap verilenler! Biz bir takım yüzleri silip arkalarına çevirmeden, yahut Cumartesi Ashabi'ni lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden önce, yanınızda bulunani tasdikleyici olarak indirdiğimize inanin. Allah'ın emri yerine getirilmiş olacaktır.

4:48 Su bir gerçek ki, Allah kendisine sirk kosulmasını affetmez, bunun dışında kalani/bundan az olani dilediği kişi için affeder. Allah'a sirk kosan, gerçekten büyük bir günah işlemiştir.

4:49 Bakmaz misin, su benliklerini ak-berrak gösterip duranlara! Hayır! Is, sandıkları gibi değil. Ancak Allah, dilediğini temizleyip aklar. Ve bir hurma lifi kadar zulme uğratılmazlar.

4:50 Bir bak, nasıl yalan düzüp iftira ediyorlar Allah'a! Açık günah olarak bu yeter.

4:51 Görmedin mi su kendilerine Kitap'tan bir pay verilmiş olanları? Puta, tâguta inanıyorlar; küfre batmışlar için, "Bunlar inananlardan daha doğru yoldadır!" diyorlar.

4:52 İşte bunlardır, Allah'ın kendilerine lanet ettiği. Allah'ın lanetlediği kişi için bir yardımcı asla bulamazsın.

4:53 Yoksa mülkten/yönetimden bir nasipleri mi var? Eger öyle olsa, insanlara bir çekirdek bile vermezler.

4:54 Yoksa insanları, Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği nimet yüzünden kiskaniyorlar mı? Evet biz, İbrahim Ailesi'ne de kitabı ve hikmeti vermiş, onlara çok büyük bir mülk de lütfetmiştik.

4:55 Onlardan bir kısmı ona inanmıştır; bir kısmı da ondan alıkoymaktadır. Böylesine, çilgin alevli cehennem yeter.

4:56 Ayetlerimizi inkâr edenleri yakında bir atese yaslayacağız. Derileri pistikçe, azabi tatsınlar diye, derilerini öncekinden başka derilerle değiştireceğiz. Allah Azîz ve Hakîm'dir.

4:57 İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Hep orada kalacaklardır. Orada kendileri için tertemiz esler de olacaktır. Ve onları, en güzel

biçimde serinleten bir gölgeye kavuşturacağız.

4:58 Su bir gerçek ki, Allah size emanetleri, onlara ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah size bu şekilde ne güzel öğüt veriyor. Allah Semî'dir, çok iyi duyar; Basîr'dir, çok iyi görür.

4:59 Ey iman sahipleri! Allah'a itaat edin. Resule ve sizin içinizden olan/sizin seçtiğiniz hüküm ve yetki sahiplerine de itaat edin. Sonra bir şeyde tartısmaya girdiniz mi, eğer Allah'a ve âhiret gününe inaniyorsanız, onu Allah'a ve resule arz edin. Böyle yapmanız hem daha hayırlı hem de sonuç bakımından daha güzeldir.

4:60 Sunları görmedin mi? Kendilerinin, sana indirilene de senden önce indirilene de inandıklarını sanarken, inkâr etmekle emroldukları tagutu aralarında hakem yapmak istiyorlar. Zaten şeytan da onları geri dönülmez bir sapıklıkla serserî hale getirmek istiyor.

4:61 Kendilerine, Allah'ın indirdiğine ve resule gelin denince, o ikiyüzlülerin senden iyice yüz çevirdiklerini görürsün.

4:62 Peki, nasıl oluyor da ellerinin hazırladıkları yüzünden başlarına bir musibet çöktüğünde, sana gelip, "Biz sadece iyilik yapmak, barıstırmak istedik!" diye Allah'a yeminler ediyorlar!

4:63 Allah bunların kalplerindeki biliyor. Artık aldirma onlara; öğüt ver kendilerine ve öz benlikleri hakkında etkili sözler söyle onlara.

4:64 Biz hiçbir resulü, Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesi dışında bir amaçla göndermedik. Eğer onlar, öz benliklerine zulmettiklerinde sana gelip Allah'tan af dileseler, resul de kendileri için af dileseydi, elbette ki Allah'ı tövbeleri cömertçe kabul eden bir Rahîm olarak bulacaklardı.

4:65 Hayır, Rabbin yemin olsun ki iş, onların sandığı gibi değil. Onlar, aralarında çıkan karmasık işlerde seni hakem yapıp verdiğin hükümle ilgili olarak, içlerinde hiçbir burukluk duymadan tam bir teslimiyete ulaşmadıkça iman etmiş olamazlar.

4:66 Eğer onlar üzerine, "Kendinizi öldürün yahut yurtlarınızdan çıkın!" diye yazmış olsaydık, içlerinden pek azı hariç, bunu yapmazlardı. Ama onlar kendilerine öğütlenen yapıpsalardı, onlar için hem daha hayırlı olurdu hem de ömürlü olmaları bakımından daha yararlı.

4:67 O takdirde kendilerine katımızdan büyük bir ödül elbette verirdik.

4:68 Ve onları doğru bir yolla elbette kılavuzlardık.

4:69 Allah'a ve resule itaat eden kişilere gelince, bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdikleriyle beraberdirler. Peygamberlerle, hak dostlarıyla, şehitlerle, hayır ve barısı sevenlerle. Ne güzel dosttur bunlar!

4:70 Böylesi bir beraberlik Allah'ın lütfudur. Her şeyi bilici olarak Allah yeter.

4:71 Ey inananlar! Savunma tedbirlerinizi alın. Gerektiğinde de bölükler halinde harekete geçin yahut toplu halde savaşa çıkın.

4:72 İçinizden öylesi de var ki, ne olursa olsun ağırdan alır. Size bir musibet gelip çatarsa söyleyecektir: "İyi ki onlarla birlikte şehit olmadım. Allah bana lütufta bulundu."

4:73 Eger size Allah'tan bir lütuf erirse o -sizinle kendisi arasında hiçbir sevgi yokmuş gibi- söyle diyecektir: "Keske ben de onlarla olsaydım da büyük bir başarı kazansaydım!"

4:74 İğreti hayatı âhret hayatı karşılığında satanlar, Allah yolunda çarpışınlar. Allah yolunda çarpışıp da öldürülen yahut galip gelene biz, yakında, büyük bir ödül vereceğiz.

4:75 Size ne oluyor da Allah yolunda ve "Ey Rabbimiz bizi, halkı zulme sapsın su kentten çıkar; katından bize bir dost gönder, katından bize bir yardımcı gönder!" diye yakaran mazlum ve çaresiz erkekler, kadınlar, yavrular için savaşıyorsunuz!

4:76 İman edenler Allah yolunda savaşsınlar; küfre sapanlarsa tagut yolunda savaşsınlar. O halde, şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç kuskusuz, şeytanın tuzakı çok zayıftır.

4:77 Kendilerine, "Ellerinizi çekin, namazı/duayı yerine getirin, zekâti verin!" denilenleri görmedin mi? Üzerlerine savaş yazılınca, içlerinden bir grup, insanlardan Allah'tan korkmuş gibi, hatta daha şiddetli bir korkuyla korkar oldu. Ve söyle dediler: "Ey Rabbimiz! Ne diye yazdın üzerimize savaşı; yakın bir süreye kadar bizi erteleydin ya!" De ki: "Dünya nimeti çok azdır. Kötülükten sakınan için âhret daha hayırlıdır. Bir kil kadar bile zulme uğratılmazsınız."

4:78 Nerede olursanız olun ölüm sizi yakalayacaktır. Titizlikle korunan muhtesem kulelerde olsanız bile. Onlara bir iyilik isabet ettiğinde, "Bu, Allah katındandır!" derler. Ama kendilerine bir kötülük dokundığında, "Bu senin yüzündendir." derler. De ki: "Hepsi, Allah katındandır." Su topluluğa ne oluyor ki, neredeyse hiçbir sözü anlamıyorlar!

4:79 İyilik ve güzellikten sana her ne ererse Allah'tandır. Kötülük ve çirkinlikten sana ulasan şeyse kendi nefsendendir. Biz seni insanlara bir resul olarak gönderdik. Tanık olarak Allah yeter.

4:80 Resule itaat eden Allah'a itaat etmiş olur. Yan çizen çizsin, biz seni onlar üzerine bekçi göndermedik.

4:81 "Bas üstüne" diyorlar ama senin yanından ayrıldıklarında, içlerinden bir grup senin söylediginin tam tersini planlıyor. Allah, onların sabahlara kadar kurup durduklarını yazıyor. Onlardan yüz çevir, Allah'i vekil et. Vekil olarak Allah yeter.

4:82 Kur'an'ı, iyice okuyup düşünmüyorlar mı? Eger o, Allah'tan başka birinin katından gelseydi, elbetteki onun içinde birçok ihtilaf bulacaklardı.

4:83 Onlara, güven yahut korkuya ilişkin bir haber ulaştığında onu hemen yadılar. Oysaki, onu resule ve içlerindeki sorumluluk sahiplerine götürmüş olsalardı, aralarındaki okuyup araştırarak hüküm çıkaranlar, onu elbette bileceklerdi. Eger Allah'ın lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, pek azınız/pek az isiniz hariç şeytanın ardisına giderdiniz.

4:84 Allah yolunda savaş. Kendinden baskasından sorumlu değilsin. İnananları da tesvik et. Umulur ki Allah, küfre sapanların gücünü kirar. Allah, kuvvetçe daha üstün, cezalandırmada daha güçlüdür.

4:85 Kim güzel bir işe aracı olursa ondan ona bir pay vardır. Kim kötü

bir seye araci olursa ondan da ona bir pay vardır. Allah herseye, herkese gıda ulaştırır, Mukât'tır.

4:86 Bir selam ile selamlandığınızda, onun daha güzeliyle yahut aynisiyle karşılık verin. Hiç kuskusuz Allah Hasıb'dır, herseyi güzelce hesaplamaktadır.

4:87 Allah'tır O, ilah yoktur O'ndan başka. Hakkında hiçbir kuskusu bulunmayan kıyamet gününde, hepinizi muhakkak bir araya toplayacaktır. Hadis/söz bakımından, Allah'tan daha sadık kim olabilir?

4:88 Size ne oluyor da münafıklar hakkında iki gruba ayrılıyorsunuz? Allah onları kazandıkları yüzünden bas aşağı etmişken, Allah'ın saptırdığını yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah'ın sasırttığına sen asla yol sağlayamazsın.

4:89 Onlarla esitlenesiniz diye kendilerinin küfre saptığı gibi küfre sapmanızı istediler. O halde, Allah yolunda göç edecekleri vakte kadar onlardan dostlar edinmeyin. Eger yüz çevirirlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Bir daha da onlardan ne dost edinin ne de yardımcı.

4:90 Ancak sizinle aralarında antlaşma olan bir topluma sığınanlarla, kendi toplumlariyle yahut sizinle savaşıma konusunda yürekleri yetersiz kalıp da size gelenlere dokunmayın. Allah dileyseydi onları elbette sizin üstünüze salardı, onlar da sizinle mutlaka savaşarlardı. O halde, sizden uzak durur, sizinle savaşmaz, size barış eli uzatırlarsa, artık Allah size, üzerlerine gitmek için bir yol vermemiştir.

4:91 Diğer bazılarını da bulacaksınız ki, hem sizden emin olmak hem de kendi toplumlarından emin olmak isterler. Ama fitneyle yüz yüze getirildiklerinde bas aşağı içine dalarlar. Bunlar sizden uzak durmazlar, sizinle barışa gitmezler ve ellerini sizden çekmezlerse onları yakalayın, tuttuğunuz yerde öldürün. İste böylelerinin üstüne gitmeniz için size açık bir izin ve kuvvet verilmistir.

4:92 Yanlılık hali müstesna, bir müminin bir mümini öldürmesi olacak şey değildir. Yanlılıkla bir mümini öldürenin, özgürlüğü elinden alınmış bir mümini özgürlüğüne kavuşturması, ölenin ailesine de üzerinde anlaşmaya varılacak tatmin edici bir diyet vermesi gerekir. Vârislerin, diyeti bağışlaması hali müstesna. Eger öldürülen, mümin olmakla birlikte size düşman bir topluluktan ise o zaman öldürenin, özgürlüğünden yoksun bir mümini özgürlüğüne kavuşturması gerekir. Öldürülen, sizinle aralarında antlaşma bulunan bir toplumdansa ise o durumda, öldürülenin ailesine tatmin edici bir diyet verme yanında, hürriyetinden yoksun bir mümini hürriyetine kavuşturmak da gerekli olur. Bunlara imkân bulamayan, Allah'a tövbe olarak iki ay kesiksiz oruç tutar. Allah, gereğince bilendir, hikmeti sonsuzdur.

4:93 Bir mümini kasten öldürüne gelince, onun cezası, içinde uzun süre kalmak üzere cehennemdir. Allah gazap etmiştir böylesine, lanetlemiştir onu; çok büyük bir azap hazırlamıştır ona.

4:94 Ey iman edenler! Allah yolunda gaza için dolastığınızda, iyice anlayıp dinleyin de size selam verene/barış teklifi sunana "Sen mümin değilsin!" demeyin. İğreti hayatın menfaatine göz dikiyorsunuz ama Allah

katında çok ganimetler vardır. Önceden siz de öyle idiniz ama Allah size lütufta bulundu. O halde, iyice araştırın, anlayın dinleyin. Çünkü Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

4:95 Inananların; özür sahibi olmaksızın oturanlarıyla, Allah yolunda malları ve canlarıyla didinip gayret gösterenleri aynı değildir. Allah, malları ve canlarıyla yoğun gayret gösterenleri oturanlara derece bakımından üstün kılmıştır. Allah hepsine güzellik vaat etmiştir ama yoğun gayret gösterenleri, çok büyük bir ödülle, oturanlardan üstün kılmıştır.

4:96 Allah katından dereceler, bir bağışlanma, bir rahmet... Allah çok affedici çok merhametlidir.

4:97 Melekler, öz benliklerine zulmetmiş olanların canlarını alırken, onlara şöyle dediler: "Neredeydiniz siz?" Cevap verdiler: "Yeryüzünde ezilip horlanarlardık biz." Melekler dediler ki: "Allah'ın yeryüzü geniş değil miydi? Orada bir yerden bir yere geçseydiniz ya!" İşte böylelerinin varacağı yer cehennemdir. Ne kötü dönüş yeridir o!

4:98 Kadınlardan, erkeklerden, yavrulardan hiçbiri beceri gösteremeyen, hiçbir yol bulamayanların durumu farklıdır.

4:99 Bunların, Allah tarafından affedilmeleri umulur. Allah affedicidir, günahları bağışlayıcıdır.

4:100 Kim Allah yolunda hicret ederse yeryüzünde, varıp sığınarak karşı harekete girecek çok yer bulur; geniş bir imkân da bulur. Ve her kim, evinden Allah'a ve resulüne hicret niyetiyle çıkar da kendisine ölüm yetirse onun ödülünü vermek Allah'a düşer. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

4:101 Yeryüzünde dolastığınız zaman, küfre sapanların size tedirginlik vermesinden korkarsanız, namazı? duayı kısaltmanızda sizin için bir sakinca yoktur. Su bir gerçek ki, inkârci nanakörler sizin için açık bir düşmandırlar.

4:102 Sen içlerinde olup da onlara namaz kıldırmanın vakit, içlerinden bir grup seninle namaza dursun; silahlarını da alsınlar. Bunlar secdeye varınca, diğerleri arkalarında beklesinler. Sonra namaz kılmamış/dua etmemiş olan diğer grup gelip seninle birlikte namaz kılsınlar/dua etsinler. Dikkatli olsunlar, silahlarını yanlarına alsınlar. Kâfirler isterler ki, silahlarınızdan ve teçhizatınızdan habersiz olasınız da üstünüze bir çullanısla çullanıversinler. Eger yağmurdan gelen bir sıkıntı varsa yahut hasta-yaralı iseniz silahlarınızı bırakmanızda sizin için bir sakinca yoktur. Ama tedbirinizi alın, dikkatli olun. Allah, kâfirler için rezil edici bir azap hazırlamıştır.

4:103 Namazı/duayı tamamlayınca, artık Allah'i ayakta, oturarak, yan yatmışken anın. Sükûnet bulduğunuzda, namazı/duayı tam bir biçimde yerine getirin. Namaz/dua, müminler üzerine vakti belirlenmiş bir farz olmuştur.

4:104 Düşman topluluğu izlemekte gevseklik göstermeyin. Siz sıkıntıya düşüyorsanız, hiç kuskusuz tıpkı sizin gibi onlar da sıkıntıya düşüyorlar; ama siz, Allah'tan onların umamayacağı şeyleri umuyorsunuz. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

- 4:105 Kusku yok ki, biz bu Kitap'ı sana, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği ile hükmedesin diye hak olarak indirdik. Sakin hainlere yarıdakçi olma!
- 4:106 Allah'tan af dile; Allah çok affedici, çok merhametlidir.
- 4:107 Öz benliklerine hainlik edenler için didinip durma. Çünkü Allah, sürekli hainlik eden günahkâri sevmez.
- 4:108 İnsanlardan gizleniyorlar/gizliyorlar da Allah'tan gizlenmiyorlar/gizlemiyorlar. Oysaki O, O'nun hoslanmadığı sözü gece boyu sarfederlerken onlarla beraberdir. Allah, onların yapmakta olduklarını çepeçevre kusatmıştır.
- 4:109 Diyelim, siz onlar için dünya hayatında mücadele verdiniz. Peki, kıyamet günü Allah'a karşı onlar için kim mücadele verir, onlar hakkında kim vekillik yapar?
- 4:110 Kim bir kötülük yapar yahut öz benliğine zulmeder de sonra Allah'tan af dilerse Allah'ı çok affedici, çok merhametli bulur.
- 4:111 Günah kazanan onu kendi nefsi aleyhine kazanır. Allah Alîm ve Hakîm'dir.
- 4:112 Kim bir hata yahut günah işler de sonra onunla bir suçsuzu itham ederse hiç kuskusuz, büyük bir iftira ve açık bir günah yüklenmiş olur.
- 4:113 Eger Allah'ın senin üzerindeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup seni sasırtmaya mutlaka yeltenecekti. Ama onlar kendilerinden baskasını saptıramazlar. Ve sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah sana Kitap'ı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın senin üzerindeki lütfu çok büyüktür.
- 4:114 Onların fışıldasmalarının çoğunda hayır yoktur. Ancak, bir sadakaya, bir iyilige ve insanlar arasında bir barıstırmaya özendiren başka. Kim böyle bir şeyi Allah'ın hosnutlugunu kazanmak niyetiyle yaparsa biz ona yakında çok büyük bir ödül vereceğiz.
- 4:115 Erdirici kilavuzluk kendisine ayan-beyan geldikten sonra, resulden kopup müminlerin yolunun dışını izleyeni; biz, yöneldiğiyle kaynastırır, sonra da cehenneme sallırız. Ne kötü bir dönüş yeridir o!
- 4:116 Allah, kendisine ortak kosulmasını affetmez ama bunun dışında kalani/bundan az olani dilediği kişi için affeder. Allah'a sirk kosan, dönüşü olmayan bir sapıklığa dalıp gitmiştir.
- 4:117 Allah'ın berisindekilere davet/dua edenler sadece dışilere/dışilemiş halde davet/dua ederler. Ve onlar inatçı bir seytandan baskasına çağırıp yakarmıyorlar.
- 4:118 Allah o seytana lanet etmiştir. Demisti ki o: "Senin kullarından belirli bir pay elbette alacağım."
- 4:119 "Yemin olsun, onları saptıracağım, onları kuruntulara/hurafelere/anlamını bilmeden okumaya mutlaka iteceğim. Onlara mutlaka emir vereceğim de davalarının kulaklarını yaracaklar; onlara muhakkak emredeceğim de Allah'ın yarattığını/yarattıklarını değıstirecekler." Kim Allah'ı bırakıp da seytanı yandas edinirse açık bir hüsrana kesinlikle yuvarlanmış olacaktır.
- 4:120 Seytan, onlara söz verir, ümit verip hayal kurdurur,

hurafeye/anlamini bilmeden okumaya iter. Ama o, onlara bir aldanistan baska hiçbir sey vaat etmez.

4:121 Bunlari varacaklari yer cehennemdir. Ve cehennemden kaçip kurtulacak bir yer bulamazlar.

4:122 Inanip hayra ve barisa yönelik isler yapanlari, altlarindan irmaklar akan cennetlere sokacagiz. Uzun süre kalacaklardir orada. Allah'in sasmaz vaadidir bu. Söz söyleme bakımından Allah'tan daha dogru ve tutarli kim olabilir?

4:123 Is ne sizin kuruntularinizla/hurafelerinizle/anlamini bilmeden okuyuslariyla ne de Ehlikita'p'in kuruntulari/hurafeleri/anlamini bilmeden okuyuslariyla çözümler. Kötülük yapan onunla cezalandirilir. Ve böyle biri, kendisi için Allah disinda ne bir dost bulur ne de bir yardımcı.

4:124 Erkek veya kadin, inanmis olarak hayra ve barisa yönelik isler yapanlar cennete gireceklerdir. Ve zerre kadar zulme ugratilmayacaklardir.

4:125 Güzel düşünüp/güzellikler sergileyerek ve özü-sözü dogru bir halde Ibrahim'in milletine uyarak yüzünü Allah'a teslim edenden daha güzel dinli kim olabilir! Allah Ibrahim'i dost edinmisti.

4:126 Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'indir. Allah Muhî'tir, her şeyi çepeçevre kusatmistir.

4:127 Senden kadinlar hakkında fetva soruyorlar. De ki: "Onlar hakkında fetvayi size Allah veriyor." Yazilmis haklari olan kendilerine vermeyip de kendileriyle nikâhlanmak istediginiz kadinlari yetimleri hakkında, ezilip horlanan çocuklar hakkında, yetimler için adaleti yerine getirmeniz hakkında. Kitap'ta olup da yüzünüze karsi okunan seyler var. Hayir olarak yaptiginiz her şeyi Allah, hakkiyla bilmektedir.

4:128 Eger bir kadin, kocasinin sadakatsizliginden, yahut kendisine sirt çevirmesinden endise ederse aralarini bir baris girisimiyle düzeltmelerinde kendileri için bir sakinca yoktur. Ve baris hep hayirdir. Nefisler, cimrilik ve doymazliga hazir hale getirilmistir. Güzel davranir, sakinip korunursanız Allah, yapmakta olduklarinizdan haberdar olacaktır.

4:129 Tutkunluk derecesinde istesenez de kadinlar arasinda adaleti saglamaya asla güç yetiremezsiniz. O halde tam bir egilimle bir yana yönelip de öbürünü askidaymis gibi birakmayin. Barisi esas alip sakinirsiniz, Allah çok affedici, çok merhametli olacaktır.

4:130 Eger ayrilirlarsa Allah, genis nimetinden her birini zenginlestirir. Allah Vâsi'dir, genisler ve genisletir; Hakîm'dir, hikmeti sinirsizdir.

4:131 Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız Allah'indir. Inan olsun, hem sizden önce kitap verilenlere hem de size, "Allah'tan sakinin!" diye önerdik. Nankörlüğe sarparsanız su bir gerçek ki, göklerdekiler de yerdekiler de Allah'indir. Allah Ganî'dir, zenginligine sinir yoktur; Hamî'dir, övülen ve övendir.

4:132 Hem göklerdekiler hem yerdekiler Allah içindir. Vekil olarak Allah yeter.

4:133 Ey insanlar! O dilerse sizi ortadan kaldirir, baskalarini getirir. Allah buna gerçekten Kadîr'dir.

- 4:134 Dünya nimeti ve bereketini isteyen bilsin ki, dünya nimeti de âhiret mutluluğu da Allah katındadır. Allah, çok iyi isitir, çok iyi görür.
- 4:135 Ey iman edenler! Öz benliğiniz, anne-babanız, yakınlarınız aleyhine de olsa, zengin veya fakir de olsalar, adaleti dimdik ayakta tutarak Allah için tanıklık edenler olun. Allah, ikisine de sizden daha yakındır. O halde, nefsinizin arzusuna uyarak adaletten sapmayın. Eger dilinizi eğip bükerek yahut çekimser kalırsanız, Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.
- 4:136 Ey iman edenler! Allah'a, onun resulüne, resulüne indirmiş olduğu Kitap'a, daha önce indirmiş olduğu Kitap'a inanin. Kim Allah'i, O'nun meleklerini, kitaplarını, resullerini ve âhiret gününü inkâr ederse geri dönüşü olmayan bir sapıklığa düşmüş olur.
- 4:137 Onlar ki inandılar, sonra küfre saptılar; yine inandılar, tekrar küfre saptılar, sonra da küfrü artırdılar; iste Allah onları affetmeyecek, onları hiçbir yola kilavuzlamayacaktır.
- 4:138 İkiyüzlülere sunu mustula: Kendileri için korkunç bir azap öngörülmüştür.
- 4:139 Öyle kişiler ki onlar, müminleri bırakıp da küfre sapanları dostlar ediniyorlar. Onların yanında onur ve yücelik mi arıyorlar? Onur ve yüceliğin tümü Allah'ındır.
- 4:140 Allah, Kitap'ta size sunu da indirmistir: Allah'in ayetlerinin inkâr edildiğini, bu ayetlerle alay edildiğini isittiginizde, bir başka lakirdiya dalip gittikleri zamana kadar, o münafıkların yanında oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi sayılırsınız. Hiç kuskusuz Allah, münafıklarla kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir.
- 4:141 Sizi gözetleyip duruyorlar. Allah'tan size fetih nasip olursa, "sizinle birlikte değil miydik" diyecekler. Kâfirlere bir nasip ulasırda sunu söyleyecekler: "Basarınıza destek vermedik mi, müminlere karşı size siper olmadık mı?" Artık kıyamet günü aranızda Allah hükmedecektir. Allah, müminler aleyhine kâfirlere bir yol asla nasip etmez.
- 4:142 Su bir gerçek ki, ikiyüzlüler hileler düzerek Allah'i aldatmaya uğraşıyorlar. Ama Allah da onları aldatıyor. Onlar namaza/duaya kalktıklarında tembel-miskin bir halde kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar. Onlar Allah'i çok az hatırlarlar.
- 4:143 Arada bocalayıp dururlar. Ne sunlardan yanadırlar ne bunlardan yana. Allah'in sasirttigina sen asla yol sağlayamazsın.
- 4:144 Ey iman sahipleri! Müminleri bırakıp da küfre sapanları dostlar edinmeyin. Kendi aleyhinize Allah'a açık bir kanıt mi vermek istiyorsunuz?
- 4:145 Su da bir gerçek ki ikiyüzlüler, atesin en alt katındadırlar. Onlar için bir yardımcı asla bulamayacaksın.
- 4:146 Ancak tövbe edip hallerini düzelterek Allah'a yapışan ve dinlerini samimiyetle Allah'a özgüleyenler müstesnadır. İste böyleleri, müminlerle beraber olacaktır. Ve Allah, müminlere yakında çok büyük bir ödül verecektir.
- 4:147 İnanır sükredermeniz, Allah size azabi ne yapacak? Allah da teşekkür eder, O her şeyi gereğince bilir.
- 4:148 Allah çirkin sözün açıklanmasını sevmez. Zulme uğratılan kişi

müstesna. Allah Semî'dir, Alîm'dir.

4:149 Bir hayri açıklar yahut gizlerseniz, bir kötülüğü affederseniz, Allah da çok affedicidir, her seye güç yetirendir.

4:150 Onlar ki Allah'i ve O'nun resullerini inkâr ederler, Allah'la O'nun resulleri arasını açmak isterler de "bir kısmına inanırız, bir kısmını inkâr ederiz" derler; böylece imanla inkâr arasında bir yol tutmak isterler.

4:151 İşte bunlar gerçek kâfirlerdir. Ve biz, kâfirler için yere batırıcı bir azap hazırladık.

4:152 Allah'a ve O'nun resullerine iman edip onlardan birini ötekilerden ayırmayanlara gelince, Allah böylelerinin ödülleri yakında kendilerine verecektir. Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.

4:153 Ehlikitap, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Zaten onlar Mûsa'dan da bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demislerdi ki: "Allah'i bize açıktan göster." Bunun üzerine zulümlerinden ötürü kendilerini yıldırmı çarpmı. Sonra kendilerine açık-seçik kanıtların gelisi ardından buzağıya taptılar. Biz onların bu günahını da affettik. Biz Mûsa'ya apaçık bir kanıt/bir hükmetme gücü verdik.

4:154 Kesin söz vermeleri için Tûr'u üzerlerine kaldırdık ve onlara: "Kapıdan secde ederek girin." dedik. Onlara sunu da söyledik: "Cumartesi gününde azgınlık yapmayın." Onlardan sapasıgılam bir söz almı. 4:155 Baslarına gelenler; ahitlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri, haksız yere peygamberleri öldürmeleri ve "Kalplerimiz kiliflidir" demeleri, daha doğrusu, küfürleri yüzünden Allah, kalpleri üzerine mühür basmıştır da pek azı müstesna, iman etmezler.

4:156 Küfürleri sebebiyle, Meryem aleyhinde büyük bir yalan söylemeleri yüzünden... 4:157 "Biz, Allah'ın resulü Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük" demeleri yüzünden. Oysaki onu öldürmediler, onu asmadılar da; sadece o onlara benzer gösterildi. Onun hakkında tartısmaya girenler, onunla ilgili olarak tam bir kuskı içindedirler. Onların, ona ilişkin bir bilgileri yoktur; sadece saniya uymaktalar. Onu kesinlikle öldürmediler.

4:158 Tam aksine, Allah onu kendisine yükseltti. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir. 4:159 Ehlikitap'tan her biri ölümünden önce ona mutlaka inanacaktır. Kiyamet günü de o, onlar aleyhine bir tanık olacaktır. 4:160 Yaptıkları zulümler ve birçok insanı Allah yolundan alıkoymaları yüzünden daha önce kendilerine helal kılınmış tertemiz şeyleri, Yahudilere haram kıldık.

4:161 Ve ribayı almaları yüzünden -oysaki ondan yasaklanmışlardı- ve haksız yollarla insanların mallarını yemeleri yüzünden onların küfre sapanlarına korkunç bir azap hazırladık. 4:162 Ama onların ilimde derinleşmiş olanları ve müminler, sana indirilene de senden önce indirilene de inanırlar. Namazı/duayı yerine getirirler, zekâti vericidirler, Allah'a ve âhiret gününe inanırlar. İşte bunlara yakında büyük bir ödül vereceğiz.

4:163 Biz, tıpkı Nûh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi

sana da vahyettik. Biz Ibrahim'e, Ismail'e, Ishak'a, Yakub'a, torunlarına, Isa'ya, Eyyûb'e, Yûnus'a, Hârûn'a, Süleyman'a da vahyettik. Dâvud'a da Zebur'u verdik.

4:164 Resuller var, hayat ve hatıralarını daha önce sana anlattık; resuller var, hayat ve hatıralarını sana anlatmadık. Allah, Mûsa'ya kelime kelime söz söylemişti.

4:165 Müjdeleyici ve uyarıcı resuller gönderdik ki, elçiler geldikten sonra insanların Allah'a karşı kanıtı olsun. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

4:166 Su da var ki, Allah sana indirdiğini, kendi ilmiyle indirdiğine tanıklık eder. Melekler de tanıklık ediyorlar. Zaten tanık olarak Allah yeter.

4:167 İnkâr edip Allah yolundan geri çevirenler, dönüşü olmayan bir sapıklığa düştülerdir.

4:168 İnkâr edip zulme sapanlar var ya, Allah onları affetmeyecek, onları hiçbir yola kılavuzlamayacaktır.

4:169 Cehennem yolu hariç! Uzun süre kalacaklardır orada. Allah için çok kolaydır bu.

4:170 Ey insanlar! Resul size Rabbinizden hakkı getirdi; artık inanın ona ki hayriniza olsun. Nankörlük ederseniz göklerdeki de yerdekiler de Allah'ındır. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

4:171 Ey Ehlikitap! Dininizde asırlığa gidip doymazlık etmeyin! Allah hakkında gerçek dışı bir şey söylemeyin! Meryem'in oğlu İsa Mesih, Allah'ın resulü ve kelimesidir. Onu, kendisinden bir ruhla beraber Meryem'e atmıştır. Artık Allah'a ve resullerine inanın. "Üçtür!" demeyin. Son verin, sizin için daha iyi olur. Allah Vâhid'dir, tek ve biricik ilahtır. Kendisi için bir çocuk olmasından arınmıştır O. Yalnız O'nundur göklerdeki ve yerdekiler. Vekil olarak Allah yeter.

4:172 Ne Mesih Allah'ın bir kulu olmaktan çekinir ne de Allah'a yakınlaştırılmış melekler. Allah'a kulluk ve ibadetten çekinerek kibre sapanan bilsin ki, Allah onların tümünü huzurunda hasredecektir.

4:173 Bunun ardından da inanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanların ödülleri tam verecek ve lütfundan onlara fazlalıklar da bağışlayacaktır. Kulluktan çekinip büyüklük taşıyanlara gelince, onlara korkunç bir azapla azap edecektir. Böylesi, kendileri için Allah'tan başka ne bir dost bulacaklardır ne de bir yardımcı.

4:174 Ey insanlar! Size Rabbinizden apaçık, çok parlak ve güçlü bir kanıt gelmiştir. Biz size, her şeyi açık seçik gösteren bir ışık gönderdik.

4:175 Allah'a inanıp O'na sarılanları O, kendisinden bir rahmetin ve lütfun içine sokacak ve onları kendisine ulaşan doğru bir yola kılavuzlayacaktır.

4:176 Fetva istiyorlar senden. De ki: "Allah size, ana-babasız ve çocuksuz kişi hakkında söyle fetva veriyor: 'Çocuğu olmayan, bir kız kardeşi bulunan kişi öldüğünde, onun terekesinin yarısı kız kardeşindedir.

Böyle bir kişi, çocuğu olmayan kız kardeşi öldüğünde, onun terekesinin tamamına mirasçı olur. Eğer ölenin iki kız kardeşi varsa

terekenin üçte ikisi onlarıdır. Eger mirasçılar, kadın-erkek, birçok kardeşlerse bu durumda erkek kardeşe, iki kız kardeşin payı kadar verilir.' Allah size açık-seçik bildiriyor ki sapmayasınız. Allah, her şeyi gereğince bilmektedir.

Sura 5: Al-Ma'idah

5:1 Ey iman edenler! Akitlerin ve ahitlerin icaplarını yerine getirin. Siz ihramlı iken avlanmayı helal saymamak şartıyla ve ileride size okunacaklar müstesna olmak üzere, davar cinsinden hayvanlar size helal kılınmıştır. Kuskunuz olmasın ki, Allah, iradesi yönünde hüküm verir.

5:2 Ey iman edenler! Allah'ın ibadet, iyilik ve güzellik alâmeti kıldığı şeylere, çarpışmanın yasak olduğu haram aya, kurbanlık hediyelere, gerdanlıklara, Rablerinden bir lütuf ve rıza niyaz ederek Mescid-i Haram'a gelmiş olanlara saygısızlık etmeyin! Ihramdan çıktığınız vakit avlanın. Bir topluluğun, sizi Mescid-i Haram'dan uzak tutmak için sergilediği kötülük, sizi saldırganlık ve düşmanlığa sakın itmesin! Hayırdan erginlik/dürüstlük ve takva üzere yardımınız!

Kötülük/çirkinlik, düşmanlık/saldırganlık üzere yardımlaşmayın. Allah'tan sakının! Kuskunuz olmasın ki, Allah'ın azabi çok şiddetlidir.

5:3 Sunlar size haram kılınmıştır: Bogazlanmayarak ölmüş hayvanın eti, kan, domuz eti, üzerine Allah'tan baskasının adı anılmış, bogulmuş, vurulmuş, yuvarlanmış, süsülmüş, canı üzerineyken yetişip kestikleriniz müstesna olmak üzere canavar tarafından yırtılmış ve dikili adak taşları üzerinde bogazlanmış hayvanlar ve bir de fal oklarıyla kismet paylaşmanız... Bütün bunlar birer sapıdır. Küfre batmış olanlar bugün dininizden ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, benden korkun! Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı/Allah'a teslim olmayı seçtim. Su da var ki, her kim ciddi bir ahlakla yüz yüze gelir de günaha kaçmak maksadı olmaksızın onlardan yemek zorunda kalırsa, elbette Allah Gafûr ve Rahîm'dir.

5:4 Sana soruyorlar, onlar için helal kılınan ne? Söyle söyle: "Sizin için bütün temiz nimetler helal kılınmıştır. Egittığınız avcı kuşların tuttıkları ile egittığınız av köpeklerinin tuttıkları da size helal kılındı. Siz bu hayvanlara, Allah'ın size öğrettiklerinden öğretiyorsunuz. O halde onların sizin için tuttıklarından da yiyecek ve üzerine Allah'ın adını anın. Allah'tan sakının! Allah gerçekten hesabı çok çabuk görür."

5:5 Bugün size bütün temiz nimetler helal kılındı. Kendilerine kitap verilmiş olanların yemekleri size helaldir. Sizin yemekleriniz de onlara helaldir. Mümin kadınların iffetlileriyle, sizden önce kendilerine kitap verilmiş olanların iffetli hanımları da mehirlerini verdiğiniz takdirde; iffetinizi korumanız, zinadan uzak kalmanız ve sunu-bunu dost tutmamanız şartıyla size helaldir. İmani tanımayıp nankörlük edenin amelî bosa gitmiştir. Ve o, âhirette de hüsrana uğrayanlardanandır.

5:6 Ey iman sahipleri! Namaza/duaya duracağınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın; başlarınızı meshedin ve topuklara

kadar ayaklarinizi meshedin/yahut yıkayin. Eger cünüp iseniz iyice temizlenin! Hasta yahut yolculuk halinde iseniz yahut biriniz tuvaletten gelmisse yahut kadınlara dokunmus da su bulamamissanız temiz bir toprakla teyemmüm edin: Yüzlerinizi ve ellerinizi ondan meshedin. Allah size zorluk çıkarmak istemiyor. Ancak sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor ki, sükredebilesiniz.

5:7 Allah'in, üzerinizdeki nimetini ve sizi bagladigi mîsakini unutmayin. Hani, "Isittik, boyun egdik!" demistiniz. Allah'tan sakinin. Allah, göğüslerin içindekini çok iyi bilir.

5:8 Ey iman edenler! Adalet ve dürüstlüğün tanıkları olarak Allah için kollayıp gözetleyenler olun! Bir topluluğun çirkinlik ve kötülüğü sizi adaletsiz davranmaya asla itmesin. Adaletli olun! Bu, takvaya/korunup sakinmaya daha uygundur. Allah'tan sakinin. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

5:9 Allah, inanıp hayra ve barisa yönelik işler yapanlara vaatte bulunmuştur: Onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

5:10 Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayara gelince, bunlar cehennemin dostlarıdır.

5:11 Ey iman edenler! Allah'in, üzerinizdeki nimetini hatırlayın! Hani bir topluluk ellerini size uzatmaya niyet etmişti de Allah onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan sakinin! Müminler yalnız Allah'a tevekkül etsinler!

5:12 Yemin olsun ki, Allah İsrailoğullarının mîsakını almıştı da içlerinden on iki temsilci/başkan göndermiştik. Allah şöyle demişti: "Ben sizinle beraberim. Namazı/duayı yerine getirirseniz, zekâti verirseniz, resullerime inanır, onları desteklerseniz ve Allah'a güzel bir biçimde borç verirseniz, kötülüklerinizi elbette örteceğim ve sizi, altlarından ırmaklar akan cennetlere elbette koyacağım. Artık bundan sonra küfre gideniniz yolun denge noktasından sapmış olur."

5:13 Sonunda, verdikleri mîsaki bozdukları için onları lanetledik de kalplerini kaskatı yaptık. Kelimeleri yerlerinden kaydırıyorlar. Ögütlenmek üzere çağırıldıkları şeyden nasiplenmeyi unuttular. İçlerinden çok azı hariç, sen onlardan hep hainlik görürsün. Bununla birlikte onları affet, ellerini tut. Çünkü Allah güzellik sergileyenleri sever.

5:14 "Biz Hıristiyanlarız!" diyenlerden de mîsaklarını almıştık. Onlar da ögütlenmek üzere çağırıldıkları şeyden nasiplenmeyi unuttular. Bu yüzden, aralarına kıyamete değin düşmanlık ve siddetli nefret saldık. Sinaat/teknoloji olarak ürettikleri şeylerin ne olduğunu Allah onlara yakında haber verecektir.

5:15 Ey Ehlikıtap! Resulümüz size geldi. Kitap'tan saklamış olduklarınızın çoğunu size ayan-beyan açıklıyor; çoğundan da geçiyor. Su bir gerçek ki, size Allah'tan bir ışık ve apaçık bir Kitap gelmiştir.

5:16 Allah, rızasına uyanları o Kitap'la esenlik ve baris yollarına iletir ve onları kendi izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarıp sasmayan ve sapmayan dosdoğru yola kılavuzlar.

5:17 Yemin olsun ki, "Allah Meryem'in oğlu Mesih'tir" diyenler küfre batmışlardır. De ki: "Allah; Meryem'in oğlu Mesih'i, annesini ve yeryüzündeki insanların hepsini helâk etmek istese Allah'a karşı kimin elinde bir güç vardır!" Hem göklerin hem yerin hem de bunlar arasındaki mülk/ yönetimi Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Allah her şeye Kadîr'dir.

5:18 Yahudiler ve Hıristiyanlar dediler ki, biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz. De ki: "O halde, niçin size günahlarınız yüzünden azap ediyor?" Hayır, siz de O'nun yarattıklarından birersiniz.

Dilediğini affeder O, dilediğine azap eder. Hem göklerin hem yerin hem de bunlar arasındaki mülk/yönetimi Allah'ındır. Dönüş de O'nadır.

5:19 Ey Ehlikitap! Resullerin arası kesildiği bir sırada resulümüz size geldi; ayan-beyan açıklamalarda bulunuyor. "Bize ne müjdeci geldi ne uyarıcı" demeyiniz. İşte müjdeci de geldi size, uyarıcı da. Allah her şeye Kadîr'dir.

5:20 Mûsa, kavmine şöyle demisti: "Ey toplumum! Allah'ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın. İçinizde peygamberler vücuda getirdi, sizi krallar yaptı, âlemlerden hiç kimseye vermediklerini size verdi."

5:21 "Ey toplumum! Allah'ın sizin için yazdığı kutsal toprağa girin, arkanıza dönmeyin; yoksa hüsrana uğramışlar durumuna düşersiniz."

5:22 Söyle dediler: "Ey Mûsa, orada zorbalardan oluşan bir toplum var. Onlar oradan çıkıncaya kadar biz oraya asla girmeyeceğiz. Eğer oradan çıkarlarsa biz o zaman gireceğiz."

5:23 İçine ürperti düşenlerden, Allah'ın nimet verdiği iki adam dedi ki: "Onların içine kapıdan girin. Oraya girdiğinizde galip geleceksiniz. Eğer inananlar iseniz yalnız Allah'a güvenin."

5:24 Dediler ki: "Ey Mûsa! Onlar orada oldukça biz oraya asla girmeyeceğiz. Hadi sen git, Rabbin'le birlikte savasın. Biz suracıkta oturacağız."

5:25 Söyle yakardı Mûsa: "Rabbim! Nefsimle kardesimden baskasına söz geçiremiyorum. Artık sapıklar topluluğu ile bizim aramızı ayır!"

5:26 Allah dedi ki: "Orası onlara kırk yıl haram kılınmıştır.

Yeryüzünde serseriler dolacaklar. Sen o sapıklar topluluğu için kederlenme."

5:27 Onlara Âdem'in iki oğlunun haberini de gerçek olarak oku. Hani, ikisi birer kurban sunmuşlardı da birinden kabul edilmisti, ötekinden kabul edilmemisti. "Seni mutlaka öldüreceğim." dedi. Öteki: "Allah sadece takva sahiplerinden kabul eder." dedi.

5:28 Beni öldürmek için elini bana uzatırsan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatmayacağım. Su bir gerçek ki, ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."

5:29 "Ben istiyorum ki, sen benim günahımı da senin günahını da yüklenip ates halkından olasın. İşte budur zalimlerin cezası!"

5:30 Nihayet nefsi onu kardesini öldürmeye isindirdi, o da onu öldürdü. Böylece hüsrana uğramışlardan oldu.

5:31 Derken, Allah, kardesinin cesedini nasıl saklayacağını ona göstermek için yeri eseleleyen bir karga gönderdi. O dedi ki: "Vay be! Su karga kadar bile olamıyor muyum ki, kardesimin cesedini saklayayım." Bu arada,

pismanlik duyanlardan olmustu.

5:32 Iste bu yüzden biz, Israilogullari üzerine sunu yazdik: Kim bir kisiyi, bir kisiye karsilik yahut yeryüzünde bir fesat sebebiyle olmaksizin öldürürse, insanlari toptan öldürmüş gibidir. Ve kim bir kisiye hayat verirse insanlara toptan hayat vermiş gibidir. Andolsun, resullerimiz onlara açık-seçik kanitlar getirmislerdir. Ama onlardan birçoğu bunun ardından da yeryüzünde zulüm ve azginliga sapmaktadır.

5:33 Allah ve resulüyle savasanlari ve yeryüzünde bozgunculuk yapmaya çalisanlari cezasi sudur: Öldürülürler yahut asilirlar yahut elleriyle ayaklari çaprazlamasına kesilir yahut bulduklari yerden sürülürler. Bu onlar için dünyada bir rezilliktir. Âhirette de onlara büyük bir azap vardır.

5:34 Ancak onlari gücünüz altına almadan önce tövbe edenler olursa biliniz ki, Allah Gafûr ve Rahîm'dir.

5:35 Ey iman edenler! Allah'in buyruguna ters düsmekten sakinin; O'na varmaya vesîle arayin. O'nun yolunda gayret gösterin ki, kurtulsa erebilesiniz.

5:36 Küfre batanlar var ya, yeryüzündekilerin hepsi ve yaninda bir o kadari kendilerin olsa da kiyamet gününün azabindan kurtulmak için hepsini fide verseler, onlardan bu bile kabul edilmez. Korkunç bir azap vardır onlar için.

5:37 Atesten çikmak isterler ama ondan çikamayacaklardır. Onlar için tepelerinden hiç inmeyecek bir azap vardır.

5:38 Hirsizlik yapan erkek ve kadinin, yaptiklarina karsilik Allah'tan bir ceza olarak ellerini kesin. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

5:39 Kim zulmünden sonra tövbe eder, halini düzeltirse kuskusuz Allah onun tövbesini kabul eder. Allah çok affedici, çok merhametlidir.

5:40 Göklerin de yerin de mülkünün/saltanatının Allah'in oldugunu bilmedin mi? Diledigine azap eder O, diledigini affeder. Allah'in gücü her seye yeter.

5:41 Ey resul! Kalpleri inanmamis oldugu halde agizlariyla "Inandik" diyenlerin küfürde yarircasına kosanlari seni üzmesin. Yahudilerden bazilari yalancilik etmek için dinlerler; huzuruna çikmamis olan baska bir topluluk için dinlerler. Yerlerine oturmus kelimeleri, yapilarini bozup degistirirler. "Size su verilirse alin, eger o verilmezse çekinin." derler. Allah birini fitneye çarptirmek isterse sen onun için Allah karsisinda hiçbir sey yapamazsin. Bunlar o kisilerdir ki, Allah kalplerini temizlemek istemiyor. Dünyada bir rezillik vardır onlar için; âhirette de büyük bir azap var onlara.

5:42 Yalana iyice kulak verirler, harami tika-basa yerler. Sana geldiklerinde, ister aralarinda hüküm ver, ister onlardan yüz çevir. Eger onlardan yüz çevirirsen sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Ama aralarinda hükmedersen, adaletle hükmet. Allah, adaletle hükmedenleri/adaleti ayakta tutanlari sever.

5:43 İçinde Allah'in hükmü bulunan Tevrat yanlarinda iken, nasıl oluyor da senin hakemligine bas vuruyorlar? Daha sonra da verilen hükümden yüz çeviriyorlar. Bunlar inanan kisiler degillerdir.

5:44 Biz indirdik Tevrat'ı, biz. İyiye ve güzele kilavuz var onda, isik var. Allah'a teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hakemlik yaparlardı. Kendini Rabb'e adayanlarla ilim ve hikmette derinleşmiş olanlar da Allah'ın Kitabı'ndan korumakla görevli olduklarıyla hükmederlerdi. Zaten onlar Allah'ın Kitabı'na tanıklardı. Artık insanlardan korkmayın, benden korkun da ayetlerimi basit bir ücret karşılığı satmayın.

Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, kâfirlerin ta kendileridir.

5:45 O Kitap'ta onlar üzerine söyle yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulaga kulak, dise dis... Yaralamalar karşılığında da kisas. Kim kisası bağlarsa, bu bağlaması kendisi için günahlara bir perde olur. Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir.

5:46 Ardından o peygamberlerin izleri üzere Meryem oğlu İsa'yi gönderdik. Tevrat'tan yanıda bulunani doğruluyordu. Ona İncil'i verdik. Hidayet ve isik vardı onda. Tevrat'tan yanıda olani tasdikleyici idi. Doğruya ve güzele kilavuzdu, takvaya sarılanlara bir öğüt.

5:47 İncil bağlaları Allah'ın onda indirdiğiyle hükmetsinler. Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler sapıkların ta kendileridir.

5:48 Sana da Kitap'ı hak olarak indirdik. Kitap'tan onun yanıda bulunani tasdikleyici ve onu denetleyip güvenilirliğini sağlayıcı olarak... O halde onlar arasında Allah'ın indirdiğiyle hükmet, Hak'tan sana gelenden uzaklaşıp onların keyiflerine uyma. Sizden her biri için bir yol/seriat ve bir yöntem belirledik. Allah dileseydi sizi elbette bir tek ümmet yapardı. Ama size vermiş olduklarıyla sizi imtihana çeksın diye öyle yapmamıştır. O halde hayırlarda yarisin. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O size, tartışmış olduğunuz şeylerin esasını bildirecektir.

5:49 Sen de aralarında, Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Onların keyiflerine uyma. Dikkat et de Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni uzaklaştırıp fitneye düşürmesinler. Eger yüz çevirirlerse bil ki, Allah onları bazı günahları yüzünden belaya çarptırmak istiyor. Zaten insanların birçokları doğru yoldan iyice sapmış bulunuyorlar.

5:50 Yoksa cahiliye devrinin hükmünü mü arıyorlar? Gerçeği görebilen bir toplum için, Allah'tan daha güzel hüküm veren kim vardır?

5:51 Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları gönül dostları edinmeyin. Onlar birbirlerinin gönül dostlarıdır. Sizden kim onları gönül dostu edinirse o, onlardandır. Allah, zalimler toplumunu doğruya ve güzele kilavuzlamaz.

5:52 Kalplerinde hastalık olanların, "Basımıza bir felaket gelmesinden korkuyoruz." diyerek onların içine daldıklarını görürsün. Olabilir ki Allah, bir fetih yahut katından bir buyruk getirir de bunu yapanlar, benliklerinde sakladıkları seye pısmalık duyar hale gelirler.

5:53 İman edenler derler ki: "Sunlar midir o tüm güçleriyle sizinle beraber olduklarına yemin edenler?" Bütün amelleri bosa çıkmıştır da hüsrana uğrayanlardan oluvermişlerdir.

5:54 Ey inananlar! İçinizden kim dininden dönerse sunu bilsin: Allah, yakında, kendilerini sevdiği ve kendisini seven, müminlere karşı boynu

bükük, kâfirlere karsi basi dik bir topluluk getirecektir. Bunlar Allah yolunda tüm gayretleriyle didinirler, hiçbir kinayanin kinamasindan korkmazlar. Bu, Allah'in, diledigine yönelttiği bir lütuftur. Allah, yaratilisi ve yarattiklarini genisletir, her seyi bilir.

5:55 Sizin gönül dostunuz Allah'tir, O'nun resulüdür, bir de rükû eder bir halde namazi/duayi yerine getirip, zekâti vererek iman edenlerdir.

5:56 Allah'i, O'nun resulünü ve iman edenleri dost edinen/Allah'tan, O'nun resulünden ve iman edenlerden yüz çeviren bilsin ki, galip gelecek olanlar Allah'in taraftarlaridir.

5:57 Ey iman edenler! Sizden önce kitap verilenlerden ve küfre sapanlardan, dininizi oyun ve eglence edinenleri dost tutmayin. Eger inaniyorsaniz Allah'tan sakinin.

5:58 Namaza/duaya çağirdiginizda onu oyun ve eglence edindiler. Böyle yaptilar; çünkü onlar akillarini isletmeyen bir topluluktur.

5:59 De ki: "Ey Ehlikitap! Sadece sunun için bizden hoslanmiyorsunuz: Allah'a, bize indirilene, daha önce indirilene inanmisiz. Dogrusu su ki, sizin çogunuz yoldan sapmis olanlardir."

5:60 De ki: "Allah katinda ceza olarak bundan daha kötüsünü size bildireyim mi? Allah'in lanetledigi, üzerine gazap indirdigidir o. Allah böylelerinden maymunlar, domuzlar ve tagut usaklari yapmistir. Iste bunlardir yer bakimindan daha kötü, yolun denge noktasini kaybetme bakimindan daha saskin olanlar."

5:61 Size geldiklerinde "Inandik!" derler. Gerçekte ise küfürle girmis, yine onunla çikmislardir. Neler sakliyor olduklarini Allah daha iyi bilir.

5:62 Onlarin birçogunun gûnahta, dÛsmanlikta, haram yemede yaristiklarini görÛrsÛn. Ne kötÛdÛr o yapmakta olduklari!

5:63 Ruhbanlari ve hahamlari onlari, günah olusturan sözlerinden, haram yemekten alikoysalardi olmaz miydi? Ne kötÛdÛr onlarin sinaat/teknoloji olarak üretmekte olduklari.

5:64 Yahudiler dediler ki: "Allah'in eli baglidir." Kendi elleri baglandi/elleri baglanasicalar! Söylemis olduklari yüzünden lanetlendiler. Söylediklerinin aksine, Allah'in iki eli de alabildigine açiktir; diledigi gibi bagista bulunur. Inan olsun ki, Rabbinden sana indirilen, küfür ve taskinlik yönünden onlari iyice azdiracaktır.

Onlarin arasina, ta kiyamet gününe kadar dÛsmanlik ve nefret atmisizdir. Ne zaman savas için bir ates yaksalar, Allah onu söndürÛr de onlar yeryüzünde yine bozgunculuga kosarlar. Ama Allah, bozgunculari sevmez.

5:65 Eger Ehlikitap, iman edip korunsaydi, onlarin kötÛlüklerini mutlaka örter ve kendilerini bol nimetli cennetlere mutlaka sokardik.

5:66 Eger onlar Tevrat'i, Incil'i ve kendilerine indirilmis olani gerektiği sekilde uygulasalardi elbetteki hem üstlerinden hem ayaklarinin altindan riziklanacaklardi. İçlerinde orta yolu izleyen bir topluluk var.

Ama onlarin çogunlugunun yapmakta oldugu ne kadar da kötü!

5:67 Ey resul! Rabbinden sana indirilene teblig et. Eger bunu yapmazsan onun verdigi peygamberlik görevini yerine getirmemis olursun. Allah seni

insanlardan korur. Allah, küfre batmış topluluğa kılavuzluk etmez.

5:68 De ki: "Ey Ehlikitap! Siz, Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirilene tam uygulamadıkça hiçbir şey degilsiniz." Rabbinden sana indirilen, onlardan birçoğunun küfür ve azgınlığını elbette artıracaktır. Küfre batan topluluk için tasalanma artık.

5:69 Su bir gerçek ki, iman edenler, Yahudiler, Sâbiîler ve Hıristiyanlardan Allah'a ve âhiret gününe inanıp hayra ve barışa yönelik iş yapanlar için korku yoktur. Tasalanmayacaklardır onlar.

5:70 Yemin olsun ki biz, İsrailoğullarının kesin sözlerini almış da onlara resuller göndermistik. Ne zaman bir resul onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir şeyi getirdiyse bir kısmını yalanladılar; bir kısmını da öldürüyorlardı.

5:71 Bir fitne kopmayacak sandılar. Kör oldular, sağır kesildiler. Derken Allah tövbelerini kabul etti. Sonra yine birçoğları körleştirdi, sağırlaştırdı. Allah, onların yaptıklarını ayan-beyan görür.

5:72 Yemin olsun ki, "Allah, Meryem'in oğlu Mesih'in ta kendisidir!" diyenler küfre batmışlardır. Mesih şöyle demisti: "Ey İsrailoğulları, hem sizin Rabbiniz hem de benim Rabbin olan Allah'a kulluk/ibadet edin! Gerçek olan şu ki, Allah'a ortak koşana Allah, cenneti haram kılmıştır. Varacağı yer atestir onun. Zalimlerin yardımcıları olmayacaktır."

5:73 Yemin olsun ki, "Allah, üçün üçüncüsüdür!" diyenler de küfre batmıştır. Bir tek Tanrı dışında hiçbir ilah yoktur. Bu söyleyegelidiklerine son vermezlerse, onların küfre sapanlarına korkunç bir azap mutlaka gelip çatacaktır.

5:74 Hâlâ Allah'a yönelik tövbe ederek ondan af dilemiyorlar mı? Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

5:75 Meryem'in oğlu Mesih, bir resulden baskısı değildir. Ondan önce de resuller gelip geçmiştir. Onun annesi de özü-sözü doğru biriydi. İkisi de yemek yerlerdi. Bak nasıl açıklıyoruz onlara ayetleri! Sonra bak, nasıl gerisin geri çevriliyorlar!

5:76 Söyle onlara: "Allah'ın yanında bir de, size zarar yahut yarar sağlama gücü olmayan şeylere mi kölelik/kulluk ediyorsunuz? Allah, en iyi duyan, en iyi bilen ta kendisidir."

5:77 De ki: "Ey Ehlikitap! Dininizde azgınlık edip hak dışına çıkarak asırlığa gitmeyin. Daha önce saptırmış, birçoğunu saptırmış ve yolun denge noktasından uzağa düşmüş bir topluluğun keyiflerine uymayın."

5:78 İsrailoğullarının küfre sapanları, Meryem'in oğlu İsa'nın ve Dâvud'un diliyle lanetlendiler. Bu böyledir; çünkü onlar sinir tanımazlık, haksızlık, düşmanlık ediyorlardı.

5:79 İstedikleri kötülükten birbirlerini sakındırmıyorlardı. Ne kötü şeydi yapmayı sürdürdükleri!

5:80 Onlardan birçoğunun, küfre sapanlarla dostluk kurduklarını görürsün. Öz benliklerinin onlar için hazırlayıp sunduğu şey gerçekten çok kötü! Allah, üzerlerine gazap indirmistir. Azap içinde de onlar sürekli kalacaklardır.

5:81 Eger Allah'a, peygambere ve ona indirilene inanmış olsalardı, küfre sapanları dostlar edinmezlerdi. Ama onların çokları yoldan saptmışlardır.

5:82 Su tartisilmaz bir gerçektir ki, insanların iman edenlere en siddetli dsmanlık duyanlarını, Yahudilerle sirke batanlar bulursun. Su da tartisilmaz bir gerçektir ki, insanların iman edenlere sevgide en yakın olanlarını "Biz Hıristiyanlarız" diyenler bulursun. Bu böyledir. Çünkü o Hıristiyanlar içinde derin araştırmalar yapan kesiler, kendini Allah'a adanmış rahipler vardır. Ve onlar, kibreye sapmazlar.

5:83 Resule indirilene dinlediklerinde farkına vardıkları gerçekten dolayı gözlerinin yaşla dolup tastığını görürsün. Söyle derler: "Ey Rabbimiz, iman ettik. Artık bizi de gerçeğin tanıklarıyla birlikte kaydet."

5:84 "Rabbimizin bizi barışseverler arasına koymasını umup dururken, Allah'a ve Hak'tan bize gelene neden inanmayacakmışız?"

5:85 Böyle söyledikleri için Allah onları, altlarından ırmaklar akan cennetlerle lütuflandırdı. Sürekli kalıcıdırlar orada. İşte budur güzel davrananların ödülü.

5:86 Küfreye sapıp ayetlerimizi yalanlayanlar da cehennemnin dostlarıdır.

5:87 Ey iman sahipleri! Allah'ın size helal kıldığı şeylerin temiz ve güzel olanlarını haramlaştırmayın; azıp sınırı asmayın; Allah azıp sınırı asanları sevmez.

5:88 Allah'ın size helal ve temiz olarak verdiği riziklerden yiyin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının!

5:89 Allah sizi yeminlerinizdeki boş lakırdıdan ötürü hesaba çekmez, ama bilinçli olarak gerçekleştirdiğiniz yeminlerden sizi sorumlu tutar. Böyle bir yeminin keffreti, ailenize yedirmekte olduğunuzun orta derecesinden on yoksulu doyurmak, yahut onları giydirmek, yahut da özgürlüğünden yoksun kalmış bir benliği özgürlüğüne kavuşturmadır. Bunlara imkân bulamayan üç gün oruç tutar. Yemin ettiğinizde yeminlerinizin keffreti iste budur. Yeminlerinizi koruyun. Allah size ayetlerini böyle açıklar ki sükredebilesiniz.

5:90 Ey iman edenler! Uyusturucu/sarap, kumar, tapılmak için dikilen taşlar, fal okları şeytan ismi birer pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtulusa eresiniz.

5:91 Şeytan; uyusturucu ve kumara sokularak aranıza dsmanlık ve siddetli nefret yerleştirip sizi Allah'i anmaktan, namazdan/duadan geri çevirmek ister. Artık son veriyorsunuz değil mi?

5:92 Allah'a itaat edin, resule itaat edin, sakının. Eger yüz çevirirseniz sunu bilin: Bizim resulmze dsen sadece apaçık bir tebligdir.

5:93 İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara; bundan böyle korunup iman ederek iyi işler yaptıkları, sonra takvaya sarılıp imanda kemale erdikleri, sonra bir merteye daha korunup güzellikler sergiledikleri takdirde, daha önce tatmış olduklarından ötürü hiçbir günah yoktur. Allah, güzel düşünüp güzel davrananları sever.

5:94 Ey iman sahipleri! Allah sizi, ellerinizin ve mızraklarınızın eriseceği av türünden bir şeyle mutlaka deneyecektir ki, gözün fark edemediği alanlarda O'ndan kim korkuyor bilsin. Bundan sonra azıp sınırı çıgneyen için korkunç bir azap olacaktır.

5:95 Ey iman sahipleri! İhramda olduğunuz zaman av ldrmeyin. Sizden kim

kasten onu öldürürse cezası sudur: Öldürdüğü hayvana denk deve-sigir, davar cinsinden, Kâbe'ye varacak kurbanlık bir hediye ki, içinizden adalet sahibi iki kişi belirleyecektir. Yahut yoksullara yedirme şeklinde bir keffâret, yahut buna denk oruç. Taki yaptığının vebalini tatsin. Allah, geçmişi affetmiştir. Kim bir daha yaparsa, Allah ondan öd alacaktır. Allah çok güçlüdür, öd alıcıdır.

5:96 Hem size hem de yolculara bir geçimlik olarak, deniz avı yapmak ve onu yemek size helal kildi. Fakat ihramlı olduğunuz sürece karada avlanmak size haram edilmistir. Huzurunda hasredileceğiniz Allah'tan korkun.

5:97 Allah Kâbe'yi, o saygiya layik evi, o saygiya layik "ay"i, o kurbanlık hediyeleri ve gerdanlıkları insanlar için bir dayanak, bir ayaga kalkis aracı kildi. Böyle yaptı ki, Allah'in göklerde olani da yerde olani da bildigini, Allah'in her şeyi bilici olduğunu siz de bilirsiniz.

5:98 Bilin ki Allah, azap ettiginde çok siddetli eder. Allah; Gafûr'dur, Rahîm'dir.

5:99 Resule düşen, tebligden başka bir şey değildir. Allah sizin açığa vurduklarınızı da gizlediklerinizi de bilir.

5:100 De ki: "Pisin çokluğu seni hayrete düşürse de pisle temiz bir olmaz. O halde, ey akıl ve gönül sahipleri! Allah'tan korkun ki kurtulsa erebilirsiniz."

5:101 Ey iman sahipleri! Size açıklandığında canınızı sıkacak şeylerle ilgili soru sormayın. Kur'an indirilmekte iken onları sorarsanız size açıklanır. Allah onlardan vazgeçmiştir. Allah Gafûr'dur, Halîm'dir.

5:102 Sizden önceki bir toplum da onları sormustu; sonra tutup hepsini inkâr ettiler.

5:103 Allah ne bahîre yapmıştır ne sâibe ne vasîle ne de hâm. Ne var ki küfre sapanlar yalan uydurarak Allah'a iftira ediyorlar ve çokları da akıl erdiremiyorlar.

5:104 Onlara, Allah'in indirdigine ve resule gelin dendiğinde söyle derler: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter." Peki, ataları hiçbir şey bilmiyor, doğru yolu bulamıyor idiyse de mi?

5:105 Ey iman edenler! Siz, kendinizi düzeltmeye bakın. Siz, doğru yolda oldukça sapmış olan size zarar veremez. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O size neler yapıyor olduğunuzu haber verecektir.

5:106 Ey iman edenler! Herhangi birinize ölüm gelip çıktığında, vasiyet zamanı aranızdaki tanıklık söyle olsun: Kendinizden adalet sahibi iki kişi yahut yolculuk etmekte iken ölüm musibeti basiniza geldiye sizin disinizden iki kişi. Bunları namazdan/duadan sonra alikoyarsınız; kuskulanırsanız söyle yemin etsinler: "Vallahi, yakınlarımız da olsa yeminimizi hiçbir ücret karşılığı satmayacağız, Allah'in tanıkligini saklamayacağız. Çünkü böyle yaparsak mutlaka günahkârlardan oluruz."

5:107 Eger onların bir günah isledikleri kesinlikle anlaşırsa o zaman, tercih edilmiş olan bu ikisinin yerine bunların aleyhinde buldukları taraftan iki kişi geçerek söyle yemin edeceklerdir: "Allah şahit olsun ki, bizim tanıklığımız, onların tanıkligından daha doğrudur. Biz hiçbir haksızlık yapmadık. Aksi halde mutlaka zalimlerden olurduk."

5:108 Iste bu yol, tanikligi gereginde yerine getirmelerine, yemin etmelerinden sonra yeminlerinin reddedileceğinden korkmalarına en yararlı olanıdır. Allah'tan sakının ve söylenene kulak verin. Allah, sapıklar topluluğunu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.

5:109 Allah, resulleri bir araya getireceği gün söyle der: "Size ne cevap verildi?" Söyle derler: "Hiçbir bilgimiz yok. Gaybları en iyi biçimde bilen sensin, sen!"

5:110 Hani, Allah söyle demisti: "Ey Meryem'in oğlu Isa! Senin ve annenin üzerindeki nimetimi hatırla. Seni Ruhulkudüs'le desteklemistim, besikte iken ve erginlik çağında insanlarla konuşuyordun. Sana Kitap'ı, hikmeti, Tevrat'ı, İncil'i öğretmistim. Benim iznimle çamurdan kus görünümünde bir şey yaratıyor, içine üflüyordun da o benim iznimle kus oluyordu. Dogustan körü, abrasi benim iznimle iyilestiriyordun. Benim iznimle ölüleri çıkariyordun. İsrailogullarını senden uzak tutmustum. Hani, sen onlara açık-seçik ayetleri getirdiginde, küfre sapanları söyle deyivermisti: "Açık bir büyüden başka bir şey değil bu."

5:111 Havarilere sunu vahyetmistim: "Bana ve resulüme iman edin." Söyle demislerdi: "İman ettik, sen de tanik ol ki biz, müslümanlarız/Allah'a teslim olanlarız!"

5:112 Havariler demislerdi ki: "Ey Meryem'in oğlu Isa! Rabbin bize gökten bir sofrayı indirebilir mi?" Isa dedi ki: "Eğer müminlerseniz Allah'tan sakının!"

5:113 Dediler: "İstiyoruz ki ondan yiyelim, gönüllerimiz tatmin olsun, senin bize doğruyu söylediğini bilelim ve buna taniklik edenlerden olalım!"

5:114 Meryem oğlu Isa söyle yakardı: "Allahım, ey Rabbimiz! Üzerimize gökten bir sofrayı indir de bizim hem öncekilerimize hem sonrakilerimize bir bayram olsun, senden bir mucize olsun. Riziklandır bizi! Rizik verenlerin en hayırlısı sensin!"

5:115 Allah dedi ki: "Ben onu üzerinize indireceğim. Ama bundan sonra küfre sapanınıza öyle bir azapla azap edeceğim ki, âlemlerden hiç kimseye böyle bir azap yapmamışım."

5:116 Allah sunu da söyledi: "Ey Meryem oğlu Isa! Allah'ın yanında beni ve annemi de iki tanrı olarak kabul edin diye insanlara sen mi söyledin?" Isa dedi: "Hâsâ! Tespih ederim seni. Hakkim olmayan bir şeyi söylemek benim haddime değildir. Eğer onu söylemişsem sen onu elbette bilirsin. Sen benim içimde olanı bilirsin ama ben senin zatında olanı bilmem. Çünkü sen, evet sen, gaybları çok iyi bilensin!"

5:117 "Onlara, senin bana emrettiğin şu sözden başka bir şey söylemedim: 'Benim Rabbin ve sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' İçlerinde olduğum sürece üzerlerine taniktim. Sen beni vefat ettirince üzerlerine yalnız sen gözetleyici oldun. Ve sen zaten her şey üzerinde bir Şehîdsin, bir taniksindir."

5:118 "Onlara azap edersen, onlar senin kullarıdır. Ama onları bağlarsan hiç kuskusuz, sen tüm gücün sahibi, tüm hikmetlerin sahibisin."

5:119 Allah buyurdu: "Özü-sözü doğru olanlara, doğruluklarının yarar sağlayacağı gün budur. Altlarından ırmaklar akan cennetler var onlar için. Sürekli kalacaklardır orada." Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte budur büyük kurtuluş.

5:120 Göklerin, yerin ve bunlarda bulunanların mülkü/yönetimi Allah'ındır. O'nun her şeye gücü yeter.

Sura 6: Al-An'am

6:1 Hamt Allah'adır! O ki gökleri ve yeri yaratmış, karanlıklara ve nura vücut vermiştir. Sonra, gerçeği örtenleri Rablerine denk tutuyorlar.

6:2 Sizi bir balıktan yaratmış olan O'dur. Sonra hüküm verip bir süre belirlemiştir. Belirlenmiş başka bir süre de onun katındadır. Bütün bunlardan sonra siz hâlâ kuskulanıp duruyorsunuz.

6:3 O, göklerde de Allah'tır, yerde de. O, sizin iç dünyanızı da bilir, açığa vurduklarınızı da. Neler kazanmakta olduğunuzu da bilir O!

6:4 Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelir gelmez, ondan hemen yüz çeviriyorlardı.

6:5 Böylece hakkı, kendilerine geldiği anda yalanladılar. Fakat yakında onlara, alay etmekte oldukları şeyin haberleri gelecektir.

6:6 Kendilerinden önce nice yurt ve medeniyeti yerle bir ettigimizi görmediler mi? Biz o yurtlara yeryüzünde size vermediğimiz imkânları vermiş, üzerlerine gök bereketini bol bol indirmiş, nehirleri altlarından akar hale getirmistik. Derken, onları kendi günahlarıyla helâk ettik ve arkalarından başka bir nesil oluşturduk.

6:7 Eger biz sana parsömen üzerine yazılı bir kitap göndermiş olsaydık, onlar da ona elleriyle dokunmuş olsalardı, o küfre batmışlar, hiç kuskusuz söyle deyinereceklerdi: "Bu, apaçık bir büyüden başka şey değildir."

6:8 Sunu da söylediler: "Bu peygambere bir melek indirilseydi ya!" Eger böyle bir melek indirmiş olsaydık iş mutlaka bitirilmiş olurdu da kendilerine göz bile açtırılmazdı.

6:9 Eger o peygamberi bir melek kilsaydık kuskusuz onu bir er kişi yapacaktık ve içine yuvalandıkları kusu ve karmasayı onların üzerlerine giydirmiş olacaktık.

6:10 Yemin olsun ki, senden önceki resullerle de alay edildi; fakat eğlence konusu yaptıkları şey, o maskaralığı sergileyenleri kiskivrak sarıverdi.

6:11 Sunu söyle: Dolasın yeryüzünde de bakın nasıl olmuş gerçeği yalanlayanların sonu!

6:12 Sor: "Kimindir gökler ve yer?" Cevap ver: "Allah'ındır." O Allah ki, rahmeti öz benliği üzerine yazmıştır. O sizi, varlığında hiç kusu bulunmayan kıyamet gününde bir araya mutlaka toplayacaktır. Benliklerini hüsrana yuvarlamış kişiler var ya, onlar iman etmezler.

6:13 Gecenin ve gündüzün içinde yer alan her şey O'nundur. O, Semî'dir, her şeyi duyar; Alîm'dir, her şeyi bilir.

6:14 De ki: "Göklerin ve yerin Fâtir'i olan o yaratıcıdan, o yedirip

doyuran ama kendisi yedirilip beslenmeyen Allah'tan baskasını mı vefâ edineyim?" De ki: "Bana, İslam'ı/Allah'a teslim olmayı seçenlerin ilki olmam emredildi." Ve sakın sirke sapanlardan olma!

6:15 Sunu da söyle: "Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım ben."

6:16 Kendisinden azap uzaklaştırılana o gün rahmet etmiştir. İşte açık kurtuluş budur.

6:17 Allah sana bir keder dokundurursa, onu O'ndan başka açacak yoktur. Eğer sana bir hayır dokundurursa, O, her şey üzerinde güç sahibidir.

6:18 Ve kulları üzerinde hüküm ve egemenlik sahibi Kaahir'dir O. Tüm hikmetlerin kaynağıdır O. Her şeyden haberdardır.

6:19 Sor: "Tanıklık bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Benimle sizin aranızda Allah taniktir. Bu Kur'an bana vahyolundu ki, onunla sizi ve ulaştığı herkesi uyarayım. Siz gerçekten Allah'ın yanında başka ilahların bulunduğu tanıklık ediyor musunuz?" De ki: "Ben buna tanıklık etmiyorum." De ki: "O, sadece tek bir tanrıdır! Ve ben, sizin ortak tuttuğunuz şeylerden uzagim!"

6:20 O kendilerine kitap verdiklerimiz var ya, onu, öz ogullarını tanıdıkları gibi tanıyip bilirler. Ama öz benliklerini hüsrana uğratan bunlar, iman etmezler.

6:21 Yalan düzerek Allah'a iftira eden yahut O'nun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kim vardır? Su da bir gerçek ki, zalimler asla kurtulamazlar!

6:22 Gün olur, onları bir araya toplayıp hasrederiz. Sonra, sirke batanlara sorarız: "Nerededir o bir şey zannedip durduğunuz ortaklarınız?"

6:23 Sonunda sunu söylemekten başka bahaneleri kalmaz: "Rabbimiz Allah'a yemin olsun ki, biz, ortak kusanlar değildik."

6:24 Bak da gör, nasıl yalan söylediler öz benliklerine karşı! Ve iftira için kullandıkları şeyler, onları birakip kayboldu.

6:25 İçlerinden sana kulak verenler vardır; ama biz onu gereğince anlamamaları için kalplerine kilifler geçirmiş, kulaklarına bir ağırlık koymusuzdur. Tüm mucizeleri görseler de onlara inanmazlar. Nihayet sana gelip seninle çekiserek söyle derler küfre sapanlar: "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir."

6:26 Hem ondan alıkoyarlar hem ondan uzaklaşırlar. Öz benliklerinden baskısını helâk etmiyorlar. Ama farkında değiller.

6:27 Ah bir görsen, atesin basında durdurulup da söyle dediklerini: "Ne olurdu, geri gönderilsek, Rabbimizin ayetlerini yalanlamasak ve müminlerden oluverssek."

6:28 İsin doğrusu su: Önceden gizlemekte oldukları karşılıklarına dikildi. Geri gönderilselerdi yasaklandıkları şeyi mutlaka yineleyeceklerdi. Doğrusu, onlar, tam yalancıdırlar.

6:29 Dediler ki: "Su dünya hayatımızdan baskısı yok. Biz diriltilecek de değiliz."

6:30 Rableri huzurunda durdurulduklarını bir görsen! Sordu: "Gerçek değil miyim bu?" Dediler: "Rabbimize yemin olsun ki, gerçekmiş." Dedi: "O halde, küfre sapsen olmanızdan dolayı tadin azabı."

6:31 Allah'ın huzuruna varmayı yalanlayanlar, gerçekten hüsrana

ugramistir. Sonunda o saat ansizin kendilerine gelip çatinca, sirtlarında günahlarini tasir bir halde söyle demislerdir: "Dünya hayatinda düsdügümüz asiriliklardan dolayi vay hasretimize!" Dikkat edin! Ne kötü seyledir tasiyip durduklari.

6:32 Su igreti, basit hayat bir oyun ve eglenceden baska sey degildir. Sakinip korunanlar için âhret yurdu elbette ki daha iyidir. Hâlâ aklinizi isletemeyecek misiniz?

6:33 Söylediklerinin seni kederlendirdigini çok iyi biliyoruz. Gerçek su ki, onlar seni yalanlamiyorlar; o zalimler Allah'in ayetlerine karsi direnmekteler.

6:34 Yemin olsun ki, senden önce de resuller yalanlanmış ama yalanlanmalarina, eziyet görmelerine sabretmislerdi. Nihayet yardimimiz onlara ulasti. Allah'in kelimelerini degistirecek hiçbir kuvvet yoktur. Yemin olsun, elçi olarak gönderilenlerin haberinden bir kısmi sana da gelmistir.

6:35 Eger yüz çevirip gitmeleri sana ağır geldiyse, haydi gücün yetiyorsa, yerin içinde bir delik yahut gökte bir merdiven ara da onlara bir mucize getir. Allah dileseydi onlari dogru ve güzelde birlestirirdi. Artık cahillerden olma.

6:36 Ancak geregince dinleyenler çağriya cevap verir. Ölülere gelince, Allah onlari diriltecektir, sonra O'na döndürülecekler.

6:37 Dediler ki: "Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" De ki: "Kuskusuz, Allah bir mucize indirmeye Kaadir'dir. Fakat çoklari bilmiyorlar."

6:38 Yeryüzünde debelenen hiçbir canlı, iki kanadiyla uçan hiçbir kus istisna olmamak üzere hepsi sizin gibi ümmetlerdir. Biz bu Kitap'ta, herhangi birseyi ne eksik bıraktik ne fazla yaptik. Onlar, sonunda Rableri önünde hasredilirler.

6:39 Bizim ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklara gömülmüş sagir ve dilsizlerdir. Allah, diledigi/dileyen kisiyi sasirtir, diledigini/dileyeni de dosdogru yol üzerine koyar.

6:40 De ki: "Bir düşünün bakalim! Allah'in azabi yakaniza yapissa yahut o saat gelip çatsa, Allah'tan baskasına mi yakarirsiniz? Dogru sözlü iseniz söyleyin!"

6:41 Hayir, yalniz O'na yakarirsiniz da O dilerse yakindiginiz belayi uzaklastirir. Ve siz, ortak kostuklarinizi unutuverirsiniz.

6:42 Andolsun ki, senden önce de ümmetlere elçiler göndermistik. O ümmetleri, bize yaklasip siginsinlar diye zorluklar ve darliklarla yakalamistik.

6:43 Zorlugumuz kendilerine gelip çattiginda bir siginabilselerdi! Ne yazik ki kalpleri katilasti; seytan, yapmakta olduklarini onlara süslü-püslü gösterdi.

6:44 Ögütlenmeye çağirildiklari seyi unutonca, her seyin kapilarini üzerlerine açiverdik. Nihayet, kendilerine verilenle sevinç simarikligina daldiklari bir sirada, ansizin onlari yakaladik.

Tüm ümitlerini bir anda yitirdiler.

6:45 Böylece, zulme saplanan toplulugun kökü kesilmisti; hamt olsun âlemlerin Rabbi'ne!

6:46 De ki: "Düşünün bakalım; Allah, isitme gücünüzü, gözlerinizi alsa, kalpleriniz üzerine mühür bassa, Allah'tan başka hangi ilah onları size geri verecek?" Bak nasıl türlü türlü açıklıyoruz ayetleri, yine de yüz çeviriyorlar!

6:47 Sunu da söyle: "Düşünün bakalım; Allah'ın azabı size ansizin, açıktan gelirse, zalimler topluluğundan baskısı mı helâk edilecek?"

6:48 Biz o gönderilen elçileri, müjdeciler ve uyarıcılar olmaktan öte bir şey için göndermiyoruz. İman edip hayri ve barışı yerleştirenlere korku yoktur. Tasalanmayacaklardır onlar.

6:49 Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, fenalığa bulasmaları yüzünden kendilerine azap dokunacaktır.

6:50 Onlara sunu söyle: "Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum. Gaybi de bilmem ben! Size ben bir meğim de demiyorum. Yalnız bana vahyedilene uyarım ben!" Sor onlara: "Körle gören bir olur mu? Hâlâ düşünmüyor musunuz?"

6:51 Rablerinin huzurunda hasredileceklerinden korkanları, o vahiy ile uyar ki korunabilsinler. Onların O'ndan başka ne bir dostu vardır ne de sefaatçisi.

6:52 Sabah akşam, yüzünü isteyerek Rablerine yalvarıp yakaranları kovma! Onların hesabından bir şey sana ait olmadığı gibi, senin hesabından bir şey de onlara ait değildir. O halde onları kovarsan zalimlerden olursun.

6:53 Biz böylece onların bir kısmını diğer bir kısmıyla imtihana çektik ki, sunu söylesinler: "Allah aramızdan sunlara mı lütufta bulundu?" Allah sükredenleri daha iyi bilmiyor mu?

6:54 Ayetlerimize iman edenler sana geldiginde söyle söyle: "Selam size! Rabbiniz, benliği üzerine rahmeti yazmıştır. İçinizden her kim bilgisizlikle bir kötülük işler de ardından tövbe edip halini düzeltirse, hiç kuskusuz, Allah çok affedici, çok merhametlidir."

6:55 İşte biz, ayetlerimizi bu şekilde ayrıntılı kılıyoruz ki, günaha sapmışların yolu açık-seçik ortaya çıksın/günaha sapmışların yolunu açık-seçik göresin!

6:56 De ki: "Ben, Allah'i bırakıp da yakardıklarınıza kulluk etmekten yasaklandım!" De ki: "Sizin keyiflerinize uymam! Çünkü bunu yaparsam sapmış olurum, doğruyu ve güzeli bulanlardan olmam."

6:57 De ki: "Ben Rabbinden gelen bir beyyine üzerindeyim. Ama siz onu yalanladınız. Acele istediğiniz şey benim yanımda değil. Hüküm yalnız ve yalnız Allah'ındır. Hakki o anlatır. Ayırt edip çözüm getirenlerin en hayırlısı O'dur."

6:58 Sunu da söyle: "Acele istediğiniz şey benim yanımda olsaydı, benimle sizin aranızdaki iş çoktan bitirilmiş olurdu. Zalimleri, Allah daha iyi bilir."

6:59 Gaybin anahtarları O'nun yanındadır; onları O'ndan baskısı bilmez. O, karada ve denizde olanı da bilir. O'nun bilgisi dışında bir yaprak bile düşmez. Toprağın karanlıklarındaki bir dâne, yas ve kuru her şey apaçık bir Kitap'ın içindedir.

6:60 O, odur ki, geceleyin sizi öldürür. Gün boyunca neler yapıp neler kazandığınızı bilir. Sonra, belirlenmiş süre işletilip tamamlansın

diye, gün içinde sizi diriltir. Nihayet O'nadir dönüşünüz. Sonra, yapip ettiklerinizi size haber verecektir.

6:61 Kullari üzerinde egemenlik sahibi Kaahir'dir O. Üzerinize koruyucular gönderir. Nihayet ölüm birinize geldiginde, elçilerimiz onu vefat ettirirler. Ne vaktinden önce is yaparlar onlar ne de vaktinden sonra.

6:62 Nihayet onlar gerçek Mevlâ'lari olan Allah'a götürülürler.

Gözünüzü açin! Hüküm yalnız O'nundur. Ve hesap görenlerin en süratlisi de O'dur.

6:63 Sunu sor: "Bizi bu durumdan kurtarirsa andolsun sükretenlerden olacagiz' diye boyun büküp ürpererek O'na yakardiginizda, karanin ve denizin karanliklarından sizi kim kurtariyor?"

6:64 De ki: "Ondan da tüm sikintilardan da sizi Allah kurtariyor; sonra siz O'na ortak kosuyorsunuz."

6:65 De ki: "O size, üstünüzden yahut ayaklarinizin altından bir azap göndermeye yahut sizi firka firka birbirinize düşürerek/firkalara bölüp içinden çikilmaz durumlara düşürerek/firkalari elbise gibi size giydirerek kiminizin siddetini kiminize tattirmaya Kaadir'dir." Bak nasil siraliyoruz ayetleri, iyice kavrayabilsinler diye.

6:66 O, hak oldugu halde senin toplumun onu yalanladi. De ki: "Ben size vekil degilim."

6:67 Her haberin gerçekleşecegi bir zaman/mekân vardir. Yakinda bileceksiniz.

6:68 Ayetlerimiz hakkında lakirdiya dalanlari gördüğünde, onlar baska bir söze dalincaya degin onlardan yüz çevir. Eger seytan sana unutturursa, hatirladiktan sonra o zalimler toplulugu ile oturma.

6:69 Allah'tan korkanlara onların hesabından bir sey yoktur ama yine de bir hatirlatma olmalı. Belki sakinirlar.

6:70 Dinlerini oyun ve eglence haline getirmis, dünya hayati kendilerini aldatmis olanlari birak da o Kur'an ile sunu hatirlat: Bir kisi, kendi elinin üretip kazandigina teslim edilirse onun, Allah disinda ne bir dostu kalir ne de sefaatçisi. Her türlü fidyeyi verse de ondan kabul edilmez. Iste bunlar, kazandiklarina teslim edilmislerdir. Nankörlük ettiklerinden ötürü onlar için kaynar sudan bir içki ve korkunç bir azap vardir.

6:71 De ki: "Allah'in berisinden, bize yarar da zarar da veremeyecek seylere mi yakaralim? Allah bize kilavuzluk ettikten sonra ökçelerimiz üstüne geri mi döndürülelim? O kisi gibi, seytanlar kendisini ayartip yeryüzünde sakin dolasir hale getirmislerdir. Oysaki onun, "Bize gel!" diye dogruya ve güzele çağiran arkadaslari vardir." De ki: "Allah'in kilavuzlugudur gerçek kilavuzluk. Âlemlerin Rabbi Allah'a teslim olmakla emrolunduk biz."

6:72 Ve "Namazi kilin/duayi yerine getirin, O'ndan sakinin!" diye emrolunduk. Huzurunda hasrolunacaginiz O'dur.

6:73 Gökleri ve yeri hak olarak yaratan da O'dur. "Ol!" dedigi gün, hemen oluverir. Sözü haktır O'nun. Sûra üflenecegi gün de mülk/yönetim O'nundur. Âlim'dir, görünmeyeni de görüneni de bilen O'dur. O'dur Hakîm, O'dur Habîr.

6:74 Ibrahim, babasi Âzer'e söyle demisti: "Putlari tanrilar mi ediniyorsun? Seni de toplumunu da açık bir sapiklik içinde görüyorum."

6:75 Böylece biz Ibrahim'e göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk ki, gerçeği görüp bilerek inananlardan olsun.

6:76 Gece onun üstünü örtünce bir yıldız gördü de "Iste Rabbim bu!" dedi. Yıldız battığında ise "Batıp gidenleri sevmem!" diye konustu.

6:77 Ay'i dogar halde görünce, "Rabbim bu!" dedi. O batınca da söyle konustu: "Eger Rabbim bana kilavuzluk etmeseydi sapitan topluluktan olurdu."

6:78 Nihayet Günes'in dogmakta oldugunu gördüğünde, "Benim Rabbim bu, bu daha büyük!" dedi. O da batıp gidince söyle seslendi: "Ortak kostugunuz seylerden uzagim ben."

6:79 "Ben bir hanîf olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana döndürdüm. Müsriklerden degilim ben."

6:80 Toplumuna ona karsi çıkıp kanit getirmeye kalkisti. O dedi ki: "Allah hakkında benimle çekisiyor musunuz? Beni dogru yola O ilettiler. O'na ortak kostugunuz seylerden korkmam. Rabbimin dilediği disinda hiçbir sey olmaz. Rabbim bilgice herseyi çepeçevre kusatmistir. Hâlâ öğüt almayacak misiniz?"

6:81 "Hem siz, hakkında size hiçbir kanit indirmediği seyleri Allah'a ortak kostugunuz halde korkmuyorsunuz da ben, ortak tuttugunuz seylerden nasıl korkarım!" Simdi, eger biliyorsanız, iki gruptan hangisi güvende olmaya/güvenilmeye daha layiktir?

6:82 İman edip de imanlarını herhangi bir zulümle kirletmeyenler var ya, güvende olma/güvenilir olma iste onların hakkidir; dogruyu ve güzeli yakalayanlar da onlardır.

6:83 İste bunlar, kavmine karsi Ibrahim'e verdigimiz kanitlardır. Dilediklerimizi derece derece yükseltiriz. Senin Rabbin Hakîm'dir, Alîm'dir.

6:84 Biz ona İshak'i ve Yakub'u hediye ettik. Hepsini dogruya ve güzele kilavuzladık. Daha önce Nûh'a ve onun soyundan olan Dâvud'a, Süleyman'a, Eyyûb'e, Yûsuf'a, Mûsa'ya, Hârûn'a da kilavuzluk etmistik. Güzeli düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz biz.

6:85 Zekeriyya, Yahya, İsa ve İlyas... Hepsi iyilik ve baris için çalisanlardandı.

6:86 İsmail, Elyesa', Yûnus ve Lût... Hepsini âlemlere üstün kildik.

6:87 Atalarından, soylarından, kardeslerinden bir kısmını da... Onları seçtik ve onları dosdogru bir yola kilavuzladık.

6:88 Allah'ın yol göstermesidir bu. Kullarından dilediğini bununla iletir iyiyeye ve güzele. Eger onlar sirke bulassalardı yapıp ettikleri kendilerine yararsız hale gelirdi.

6:89 İste bunlardır kendilerine kitap, hükmetme gücü ve peygamberlik verdiklerimiz. Simdi su insanlar bütün bunları inkâr ederlerse biz, bunları inkâr etmeyecek bir topluluğu onlara vekil ederiz.

6:90 İste böyleleri, Allah'ın yol gösterdiği kimselerdir. Sen de onların yolunu izle ve söyle söyle: "Ben su yaptığımıza karsilik sizden bir ücret istemiyorum. O sadece âlemlere bir öğüttür."

6:91 Allah'i, kadrine/sanına yarasar şekilde tanıyamadılar. Çünkü,

"Allah, insana hiçbir şey vahyetmemistir." dediler. De ki "Mûsa'nın insanlara bir ışık, bir kılavuz olarak getirdiği kitabı kim indirdi? Siz o kitabı birtakım parsömenler yapıp ortaya sürüyorsunuz, birçoğunu da saklıyorsunuz. Size, sizin de atalarınızın da bilmediği şeyler öğretilmiş." "Allah!" de, sonra bırak onları saplandıkları bataklıkta oynayadursunlar.

6:92 Bu da bizim, kentlerin/medeniyetlerin anasını uyarman için indirdiğimiz bir kitap. Kutsal-bereketli, kendinden öncekini doğrulayıcı. Âhirete inananlar, ona da inanırlar ve onlar namazlarına/dualarına devam ederler.

6:93 Yalan düzüp Allah'a iftira eden veya kendine bir şey vahyedilmediği halde "Bana vahyedildi" diyen kişi ile, "Allah'ın ayet indirdiği gibi ben de indireceğim" diyen kimseden daha zalim kim vardır! Bir görsen o zalimleri ölüm dalgaları içindeyken. Melekler ellerini uzatmış, "Çıkarın canlarınızı!" diye! Bugün zillet azabıyla cezalandırılacaksınız; çünkü Allah'a karşı gerçek işi şeyler söylüyorsunuz ve çünkü O'nun ayetlerine karşı büyüklük taslıyorsunuz.

6:94 Yemin olsun, sizi ilk yarattığımızdaki gibi yapayalnız/teker teker bize geldiniz. Size verip hayaline daldırdığımız şeyleri de sırtlarınızın arkasında bıraktınız. Sizinle ilgili hususlarda ortaklar olduklarını sandığınız sefaatçılarınızı da yanınızda görmüyorsunuz. Yemin olsun, koptu aranızdaki tüm bağlar ve uzaklaşıp kayboldu yanınızdan o bir şey sandıklarınız.

6:95 Hiç kuskusuz, Allah'tır Fâlik olan/dâneği yaran, çekirdeği patlatan. Ölüden diri çıkarır O; diriden ölüyü çıkaran da O'dur! İşte budur Allah! Peki nasıl ters bir yöne çevriliyorsunuz?

6:96 Safağı yarıp sabahı ortaya çıkaran/Fâlik O'dur! Geceyi dinlenme zamanı yaptı; Güneş'i ve Ay'ı hesap aracı. İşte budur ölçülendirmesi o Azîz'in, o Alîm'in!

6:97 Karanın ve denizin karanlıklarında, kendileriyle yol bulmanız için yıldızları hizmetinize veren O'dur! Bilgiden nasipli bir topluluk için ayetleri gerçekten ayrıntılı kılmışızdır.

6:98 Sizi bir tek canlıdan vücuda getiren O'dur! Bu oluşumda bir karar kılma yeri var, bir de emanet olarak kalma yeri. İyice araştırıp kavrayan bir topluluk için ayetleri biz tam bir biçimde ayrıntılı kıldık.

6:99 Size gökten su indiren de O'dur! Biz o suyla her şeyin bitkisini çıkardık. Ondan da bir yeşillik çıkardık. O yeşillikten birbiri üzerine binmiş dânelere çıkardık. Hurma ağacının da tomurcugundan sarkan salkımlar, üzümlerden bağlar, zeytin, nar çıkardık. Birbirine benzeyeni var, benzemeyeni var. Meyve verdiğinde ve meyveler olgunlaştığında bir bakın onun ürününe! Bu size gösterilenlerde, iman eden bir topluluk için, çok ibret vardır!

6:100 Allah'a bir de cinleri/gözle görülmeyen yaratıkları ortak kostular. Oysaki, onları O yaratmıştır. Bilgisizce O'na oğullar ve kızlar isnat etme saçmalığını gösterdiler. Sani yücedir O'nun! Onların niteliklerinin ötesindedir O!

6:101 Gökleri ve yeri yaratıp donatan Bedî' O'dur! Nasıl çocuğu olur

O'nun, kendisinin bir esi olmadı ki! Her şeyi O yarattı ve her şeyi en iyi şekilde bilen de O'dur!

6:102 Rabbiniz Allah iste budur! İlah yok O'ndan başka. Her şeyin yaratıcısıdır, Haalîk'tir O. O'na kulluk/ibadet edin! O her şeyi Vekîl'dir.

6:103 Gözler onu fark edip kavrayamaz. Oysaki O, gözleri görür/bilir. O Latîf'tir, lütfü çok olduğu halde kendisi görülemez; Habîr'dir, her şeyden haberdardır.

6:104 Gerçek su ki, size Rabbinizden gönül gözleri gelmiştir. Kim görürse kendisi yararına, kim körlük ederse kendisi zararına... Ben sizin üzerinize bekçi degilim.

6:105 Ayetleri bu şekilde, çeşitli başlıklarla veriyoruz ki, "Sen ders aldin!" desinler, biz de ilimden nasiplenen bir toplum için onu iyice açıklayalım.

6:106 Rabbinden sana vahyedilene uy! O'ndan başka ilah yoktur. Müsriklerden yüz çevir!

6:107 Allah dileyseydi, sirke batmazlardı. Biz seni onlar üzerine bekçi yapmadık. Sen onlara vekil de degilsin.

6:108 Allah'ın berisinden birilerine niyazda bulunanlara/Allah dışında birileri için çağrı yapanlara/onların, Allah dışında yakardıklarına sövmeyin. Yoksa onlar da düşmanlıkla ve bilgisizce Allah'a söverler. Biz her ümmete yaptığı işi bu şekilde süslü gösterdik. Sonra hepsinin dönüşü Rablerindenidir. O, onlara, yapmakta olduklarını haber verecektir.

6:109 Tüm yeminleriyle Allah'a yemin ettiler ki, eğer kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka inanacaklar. Söyle onlara: "Mucizeler ancak Allah'ın katindedir." Mucize geldiğinde de iman etmeyeceklerini anlamıyor musunuz?

6:110 Biz onların gönüllerini ve gözlerini ters çeviririz, ilk seferinde buna iman etmedikleri gibi bırakırız kendilerini de azginlikleri içinde körü körüne bocalar dururlar.

6:111 Eger biz onlara melekleri indirseydik, ölümler kendileriyle konussaydı ve her şeyi toplayıp karşlarına dikseydik, Allah'ın dilemesi dışında, yine de inanmazlardı. Ne var ki, çocukları cehalet sergiliyorlar.

6:112 İste böyle, biz peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar aldatmak için birbirlerine lafın yaldızlısını fisildarlar. Rabbin dileyseydi onu yapamazlardı. Bırak onları, düzdükleri iftiralarla başbasa kalsınlar;

6:113 Ki âhirete inanmayanların gönülleri ona isinsin, ondan hoslansınlar, elde ettikleri şeylere sahip olmaya devam etsinler.

6:114 Allah size Kitap'ı ayrıntılı kilinmiş bir halde indirmişken, Allah'ın dışında bir hakem mi arayayım? Kendilerine Kitap verdiklerimiz, onun, Rabbinden hak olarak indirildiğini biliyorlar. Sakin kuskuya düşenlerden olma.

6:115 Rabbinin sözü hem doğruluk hem de adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini degistirecek hiçbir kuvvet yoktur. En iyi isiten, en iyi bilendir O.

6:116 Yeryüzündeki insanların çoğunluğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Sadece saniya uyarlar onlar ve sadece saçmalarlar.

6:117 Kendi yolundan kimin saptığını en iyi senin Rabbin bilir. Hidayete ermiş olanları en iyi bilen de O'dur.

6:118 O halde, O'nun ayetlerine inanıyorsanız, üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yiyin.

6:119 Size ne oluyor da üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yemiyorsunuz? Zorda kalırsınız dışında üzerinize haram kıldığını bizzat kendisi size ayrıntılı olarak açıklamıştır. Birçoğu ilimsiz bir biçimde kendi keyiflerine uyarak halkı sasirtiyorlar. Hiç kuskusuz, senin Rabbin sinir tanımaz azgınları çok iyi bilmektedir.

6:120 Günahın açığını da bırakın, gizlisini de. Günah kazananlar yapıp ettiklerinin karşılığını yakında göreceklerdir.

6:121 Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Böyle bir şey tam bir yoldan çıkıştır. Seytanlar kendi evliyasına/dost ve destekçilerine sizinle mücadele etmeleri için elbetteki vahiy gönderirler. O seytan evliyasına boyun eğerseniz kesinlikle müsrıklar olduğunuz demektir.

6:122 Bir ölü iken kendisine hayat verdiğimiz, insanlar içinde yürümesi için kendisine bir ışık tuttugumuz kişinin durumu, karanlıklar içinde kalmış, bir türlü ondan çıkamayan kişinin gibi olur mu? İşte böyle! Küfre sapanlara, yapmakta oldukları süslü-püslü gösterilmiştir.

6:123 Biz bu sekide her kentte/her medeniyette kodamanları, o kent ve medeniyetin suçluları yaptık ki, orada oyunlar tezgâhlayıp tuzaklar kursunlar. Aslında onlar öz benliklerinden baskasına oyun oynamıyorlar ama farkında değildir.

6:124 Onlara bir ayet geldiğinde şöyle demislerdi: "Allah resullerine verilenin tipkisi bize de verilmedikçe asla inanmayacağız." Allah resullük görevini nereye vereceğini daha iyi bilir. Suç işleyenlere, oynadıkları oyunlar yüzünden Allah katında bir küçüklük ve siddetli bir azap öngörülmüştür.

6:125 Allah, iyiye ve güzele götürmek istediğinin göğsünü İslam'a açar. Saptırmak dilediğinin de göğsünü öylesine daraltıp tıkar ki, o, göğe yükseliyormuş gibi olur. Allah, iman etmeyenler üzerine pislighi iste böyle atıverir.

6:126 Rabbinin yolu iste budur; dosdogru, kıvamında... Biz öğüt alan bir topluluğa ayetleri ayrıntılı bir biçimde açıkladık.

6:127 Rableri katındaki huzur ve esenlik yurdu onlarındır. İşler oldukları ameller yüzünden O, onların Vef'isi oluvermiştir.

6:128 Gün olur şöyle diyerek onları huzurunda toplar: "Ey cinler/görünmez varlıklar topluluğu! Su insanlara gerçekten çok ettiniz/insanların birçoğuna göz diktiniz." Onların insanlardan olan dostları şöyle derler: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlanmıştı. Bizim için belirlediğin sürenin sonuna geldik." Buyurur ki: "Barınagınız atestir. Allah'ın dilediği zamanlar hariç orada sürekliysiniz." Senin Rabbin Hakîm'dir, Alîm'dir.

6:129 İşte biz, zalimlerin bir kısmını bir kısmına, kazanır oldukları şeyler yüzünden bu şekilde dost/yardımcı/yönetici/önder yaparız.

6:130 Ey cinler ve insanlar topluluğu! İçinizden, size ayetlerimi anlatan ve su gününüzle yüz yüze geleceğiniz hususunda sizi uyaran resuller gelmedi

mi? "Kendi aleyhimize taniklik ettik." dediler. Igreti hayat onlari aldatti da küfre saptiklarına iliskin, öz benlikleri aleyhinde taniklik ettiler.

6:131 Sebep sudur: Rabbin, halki habersiz bir haldeyken kentleri helâk edici degildir.

6:132 Her birinin, yapip ettiklerinden kaynaklanan dereceleri vardir. Rabbin onlari islediklerinden gafil degildir.

6:133 Senin o Ganî Rabbin rahmet sahibidir. Dilerse sizi ortadan kaldirir ve sizi bir baska toplulugun soyundan vücuda getirdigi gibi, ardinizdan da diledigini sizin yerinize getirir.

6:134 Size vaat edilen seyler kesinlikle meydana gelecektir. Siz engel olamazsiniz.

6:135 Ey toplumum! Yapabileceginizi yapin. Ben de yapip ediyorum. Yakinda yurdun sonunun kime ait olacagini bileceksiniz. Gerçek olan su ki, zalimler kurtulamayacaktır.

6:136 Kendi döllandirip yaydigi ekinden ve hayvanlardan Allah'a bir pay ayirdilar da kendi zanlarinca söyle dediler: "Bu Allah için, bu da ortaklarımız için." ortaklari için olan Allah'a ulasmaz. Ama Allah için olan, ortaklarına ulasiyor. Ne kötü hüküm veriyorlar!

6:137 Aynen bunun gibi, müsriklerden birçoğuna, Allah'a ortak kostuklari kisiler, öz evlatlarını öldürmeyi güzel göstermistir ki, hem onlari yok etsinler hem de dinlerini onlar aleyhine karmakarisik hale getirsinler. Allah dileseydi bunu yapamazlardi. O halde onlari, düzdükleri iftiralarla bas basa birak.

6:138 Kendi kuruntularina uygun olarak söyle dediler: "Sunlar, dokunulmaz hayvanlar ve ekinlerdir. Bizim diledigimizden baskasi yiyemez bunlari." Hayvanlar var, sirtlarına binmek yasaklanmistir; hayvanlar var, Allah'a iftira yüzünden üzerlerine Allah'in adini anmiyorlar. Allah onlari üretmekte olduklari iftiralar yüzünden cezalandiracaktır.

6:139 Sunu da söylediler: "Su hayvanların karinlarindakiler erkeklerimize özgülenmistir; kadınlarımıza haramdir. Yavru ölü dogarsa kadın-erkek hepsi onda hak sahibidir." Bu nitelendirmeleri yüzünden Allah cezalarını verecektir. Hakîm'dir O, Alîm'dir.

6:140 Su bir gerçek ki, ilimsizlik yüzünden öz evlatlarını beyinsizce katledenlerle Allah'in kendilerine verdigi riziklari, Allah'a iftira ederek haramlastiranlar gerçekten hüsrana ugramislardir. Inan olsun, sapitmisilardir onlar; hiçbir zaman dogruyu ve güzeli bulamazlar.

6:141 Çardakli ve çardaksiz bahçeleri, ürünleri çeşit çeşit hurmalari, sebzeleri, zeytinleri, narlari, birbirine benzer ve benzemez biçimde olusturan O'dur. Her birinin meyvesinden, olgunlastigi zaman yiyin ve hasat gününde onun hakkini da verin. Israf etmeyin, Allah israf edenleri sevmez.

6:142 Hayvanlardan yük tasiyani da yaygi/dösek yapilani da yaratan yine O'dur. Allah'in size verdigi riziklardan yiyin, seytanin adimlerini izlemeyin! Çünkü o sizin için açık bir düşmandir.

6:143 Sekiz çift: Koyundan iki, keçiden de iki. De ki "iki erkegi mi haram kildi, iki disiyi mi, yoksa iki disinin rahimlerinin kusattigini mi?"

Eger dogru sözlü iseniz bana ilimle haber verin."

6:144 Ve deveden iki, sigirdan iki. De ki "İki erkegi mi haram kildi, iki disiyi mi, yoksa iki disinin rahimlerince kusatilani mi? Yoksa Allah size bunu önerirken siz de taniklik mi ediyordunuz?" İlim disi bir sekilde insanlari sasirtmak için yalan düzüp Allah'a iftira edenden daha zalim kim olabilir? Allah, zulme sapan bir topluluga kilavuzluk etmiyor.

6:145 De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, bu haram dediklerinizi yiyecek birine yasaklanmış bir sey bulamıyorum. Yalnız sunlardan biri olursa baska: les, akitilmiş kan, domuz eti -ki o bir pisliktir- Allah'tan baskasi adına bogazlanmış bir murdar." İztirar haline düşen, baskasinin hakkina dokunmamak, zorunluluk sinirini da asmamak sartiyla bunlardan yiyebilir. Çünkü senin Rabbin çok bagislayici, çok merhametlidir.

6:146 Yahudilere tüm tirnakli hayvanlari haram kildik. Onlara ayrica sigir ve koyunun yaglarini da haram kildik. Sigir ve koyunun sirtlarinin ve bagirsaklarinin tasidigi yaglarla, kemiklerle karisan yaglar bunun disindedir. Bunu onlara azginliklari yüzünden bir ceza olarak yaptik. Biz elbette sözünde duranlariz.

6:147 Artık seni yalanlarlarsa sunu söyle: "Rabbiniz çok genis bir rahmetin sahibidir. Ancak, O'nun azabi günaha batmislar toplulugundan uzak tutulamaz."

6:148 Sirke batanlar söyle diyecekler: "Allah dileseydi, ne biz sirke sapardik ne de atalarimiz. Hiçbir seyi haram da yapmazdik." Onlardan öncekiler de azabimizi tadincaya kadar bu sekilde yalanlamislardi. De ki: "Yaninizda, önümüze çıkaracaginiz bir ilminiz var mi? Zandan baska bir seye uymuyorsunuz. Sadece saçmaliyorsunuz siz."

6:149 En mükemmel kanit Allah'indir. O dileseydi hepinizi toptan dogru yola iletirdi.

6:150 Sunu da söyle: "Allah sunu haram etmistir diye taniklik edip duran sahitlerinizi getirin." Eger taniklik ederlerse sakın onlarla birlikte taniklik etme! Ayetlerimizi yalanlayanlarla âhirete inanmayanların keyifleri ardınca gitme! Onlar, kendi Rablerine baskalarini denk tutuyorlar.

6:151 De ki onlara: "Hadi gelin, Rabbinizin size neleri haram kildigini yüzünüze karsi okuyayim: Hiçbir seyi O'na ortak kosmayin. Ana-babaya çok iyi davranin. Yoksulluk endisesiyle çocuklarinizi öldürmeyin; biz sizi de onlari da riziklandiririz. Kötülüklerin görünene de gizli kalanina da yaklasmayin. Allah'in saygin ve aziz kildigi cana, bir hakki savunmak disinda kiymayin. Allah size bunlari önerdi ki, aklinizi isletebilesiniz."

6:152 "Yetimin malina yaklasmayin! Ancak rüstüne erisinceye kadar en güzel yolla ilgilenme hali müstesna. Ölçme ve tartmayi tam bir dürüstlülle yerine getirin. Hiç kimseye yaratilis kapasitesinin üstünde yükümlülük getirmiyoruz. Konustugunuz zaman, yakınlariniz/aleyhine de olsa, adaleti gözetin. Ve Allah'a verdiginiz söze sadik kalin. Düşünüp öğüt alasiniz diye O size bunlari önerdi.

6:153 Bu benim dosdogru yolumdur, onu izleyin, baska yollari izlemeyin!

Yoksa bu hal sizi O'nun yolundan uzaklastirip parçalara böler. Sakinip korunasiniz diye O bunu önermistir size.

6:154 Sonra, güzel davrananlara nimetimizi tamamlamak, her seyi ayrintili kilmak, bir kilavuz ve rahmet olmak üzere Mûsa'ya o Kitap'i verdik ki onlar Rablerine kavusacaklarına inanabilsinler.

6:155 Bu da bizim indirdigimiz bir kitaptir. Kutsal ve bereketli. Artik ona uyun ve sakinin ki size rahmet edebilsin.

6:156 "Kitap, bizden önce iki topluluga indirildi. Biz onu okuyup arastirmaktan gerçekten habersizdik." demeyesiniz.

6:157 Sunu da söylemeyesiniz: "Eger bize Kitap indirilmis olsaydi, onlardan daha dogru yürüyüslü olurduk." Artik size Rabbinizden bir beyyine, bir kilavuz ve bir rahmet gelmis bulunuyor. Allah'in ayetlerini yalanlayip onlardan yüz çevirenden daha zalim kim var? Ayetlerimize sirt dönenleri, yüz çevirmeleri yüzünden azabin en aciklisiyla cezalandiracagiz.

6:158 Neyi bekliyorlar? Kendilerine meleklerin gelmesini mi, Rabbinin gelmesini mi, yoksa Rabbinin bazi mucizelerinin gelmesini mi? Rabbinin bazi mucizeleri geldiği gün, daha önce iman etmemis yahut imaninda bir hayir sahibi olamamis kisiye imani hiçbir yarar saglamayacaktır. De ki: "Bekleyin! Dogrusu biz de bekliyoruz."

6:159 Dinlerini parça parça edip firkalara, hiziplere bölünenler var ya, senin onlarla hiçbir ilisigin yoktur. Onlarin isi Allah'a kalmistir. Allah onlara, yapip ettiklerini haber verecektir.

6:160 Kim bir güzellekle gelirse ona, getirdiginin on kati var. Kötülükle gelene ise yaptiginin kadarından fazla ceza verilmez. Onlar, haksizliga ugratilmayacaklardır.

6:161 De ki: "Beni, dosdogru yola Rabbim iletmistir. Güçlü, pürüzsüz bir dine, hanîf olan Ibrahim'in milletine. Müsriklerden degildi o."

6:162 De ki: "Benim namazim/duam, kullugum/bagisim, hayatim, ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir."

6:163 "Ortagi yoktur O'nun. Bununla emrolundum ben. Ve Müslümanların ilkiyim ben."

6:164 Sunu da söyle: "Allah herseyin Rabbi iken O'ndan baska rab mi arayayim? Her benligin kazandigi kendi üstünde kalir. Hiçbir günahkâra bir baska günahkârın yükünü tasimaz. Nihayet dönüşünüz Rabbinizedir. Tartismaya girdiginiz seyleri O size haber verecektir."

6:165 Sizi yeryüzünde öncekilere halefler yapan O'dur. Verdigi nimetlerle sizi denemek için kiminizi kiminin üzerine derecelerle yükseltmistir. Rabbin ceza verdiginde çok süratli verir. Ama O, gerçekten çok affedici, çok merhametlidir.

Sura 7: Al-A'raf

7:1 Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

7:2 Bir kitaptir bu; sana indirildi, onunla uyarida bulunasin diye ve inananlar için bir öğüt ve düşündürme olarak... O halde, bundan dolayı göğsünde bir sikinti olmasin.

7:3 Rabbinizden size indirilene uyun; O'nun berisinden birtakim velilerin ardina düsmeyin. Siz ne kadar da az öğüt aliyorsunuz!

7:4 Nice yurtlari ve medeniyetleri yere batirdik biz. Öyle ki, geceleyin yahut öğlen uykusu uyumakta olduklari bir sirada azabimiz tepelerine iniverdi.

7:5 Azabimiz onlara gelip çattiginda, yaptiklari, su çigligi yükseltmekten baska bir sey olmamistir: Biz gerçekten zalimlerdik.

7:6 Yemin olsun, kendilerine elçi gönderilenleri muhakkak hesaba çekecegiz; gönderilen elçileri de mutlaka hesaba çekecegiz.

7:7 Onlara bir ilmin tanikliginda/bir ilmin araciligıyla bütün serüveni mutlaka anlatacagiz. Biz olup bitenlerden habersiz degildik.

7:8 O gün, iyi ve kötüyü ayiran ölçü haktır. Artık kimin ölçülüp tartilacak seyleri agir basarsa kurtulusa erenler onlar olacaktir.

7:9 Ölçülüp tartilacak seyleri hafif kalanlara gelince, iste onlar, ayetlerimize karsi zalimce davranislar sergilemis olduklari için, öz benliklerini hüsrana itmis olacaklar.

7:10 Yemin olsun, sizi yeryüzünde yerlestirdik ve sizin için orada, geçiminize yarayacak nimet ve imkânlara vücut verdik. Ne de az sükre diyorsunuz!

7:11 Andolsun ki sizi yarattik, sonra sizi biçimlendirdik, sonra da meleklere "Âdem'e secde edin" dedik. Onlar da secde ettiler. Ama Iblis etmedi, secde edenlerden olmadı o.

7:12 Allah buyurdu: "Sana emrettiğimde secde etmeni engelleyen neydi?" Iblis dedi: "Ben ondan hayirliyim. Beni atesten yarattin, onu çamurdan yarattin."

7:13 Buyurdu: "O halde in oradan. Senin haddine mi orada büyüklük taslamak! Hadi çık! Sen alçaklardansin."

7:14 Dedi: "Insanlarin diriltilecegi güne kadar bana süre ver."

7:15 Buyurdu: "Süre verilenlerdensin."

7:16 Dedi: "Beni azdirmana yemin ederim ki, onlari saptirmak için senin dosdogru yolun üzerine kurulacagim."

7:17 "Sonra onlara; önlerinden, arkalarindan, saglarindan, sollarindan musallat olacagim. Birçoklarini sükreder bulamayacaksın."

7:18 Allah buyurdu: "Çık oradan. Yenik düsmüs ve kovulmuş olarak. Onlardan sana uyan olursa yemin olsun ki, cehennemi tamamen sizden dolduracagim."

7:19 "Ey Âdem! Sen ve esin cennette oturun, dilediginiz yerden yiyin ama su agaca yaklasmayın. Yoksa ikiniz de zalimlerden olursunuz."

7:20 Derken, seytan, kendilerinden gizlenmiş çirkin yerlerini onlara açmak için ikisine de vesvese verdi. Dedi: "Rabbinizin sizi su ağaçtan uzak tutması, iki melek olmayasınız yahut ölümsüzler arasına katılmayasınız diyedir."

7:21 Ve onlara, "ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti.

7:22 Nihayet onlari kandirarak asagi çekti. O ikisi ağaçtan tadinca çirkin yerleri kendilerine açıldı. Bahçenin yapraklarindan yamalar yapip üzerlerine örtmeye başladılar. Rableri onlara seslendi: "Ben size bu agaci yasaklamadım mi? Ben size, seytan sizin için açık bir

düşmandır demedim mi?"

7:23 "Ey Rabbimiz, dediler, öz benliklerimize zulmettik. Eger bizi affetmez, bize acımasan elbette ki hüsrana uğrayanlardan olacağız."

7:24 Buyurdu: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belirli bir süreye kadan mekân tutmanız ve nimetlenmeniz öngörülmüştür."

7:25 Buyurdu: "Orada hayat bulacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan çıkarılacaksınız."

7:26 Ey âdemogulları! Su bir gerçek ki size, edep yerlerinizi örtecek giysi de indirdik, süs ve gösterişe yarayacak giysi de... Ama korunup sakinmeye yarayan giysi en hayirlisidir. İşte bu, Allah'ın ayetlerindedir. Düşünüp öğüt almaları umuluyor.

7:27 Ey âdemogulları! Seytan, ana-babanızı, edep yerlerini onlara göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, sakin size de bir fitne musallat etmesin. Çünkü o ve kabilesi sizi, onları göremeyeceğiniz yerden görürler. Biz o şeytanları, inanmayanlara dostlar yaptık.

7:28 Bir iğrençlik yaptıklarında söyle derler: "Atalarımızı bu hal üzere bulmştuk. Yani Allah emretti bize bunu." De ki: "Allah, edepsizliği/iğrençliği emretmez. Allah hakkında, bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

7:29 Sunu da söyle: "Rabbim bana adaleti emretti. Her mescitte yüzlerinizi O'na doğrultun. Dini yalnız O'na özgülerek O'na yakarın. Tıpkı sizi ilk yarattığı gibi O'na döneceksiniz."

7:30 Bir kısmını iyiye ve güneze kılavuzladı, bir kısmının üzerine de sapıklık hak oldu. Onlar, Allah'i bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Bir de kendilerinin hidayet üzere olduklarını sanırlar.

7:31 Ey âdemogulları! Tüm mescitlerde süslü, güzel giysilerinizi kusanın. Yiyin, için fakat israf etmeyin. Allah israf edenleri sevmez.

7:32 De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı süsü, güzel, temiz ve tatlı rizikları kim haram etmiş?" De ki: "Dünya hayatında onlar, inananlar için de var. Kıyamet gününde ise yalnız inananlar içindir onlar." Bilgiden nasipli bir topluluk için biz, ayetleri böyle ayrıntılı kiliyoruz.

7:33 De ki: "Rabbim, ancak sunları haram kıldı:

"İğrençlikleri-görünenini, gizli olanını-günahi, haksız yere saldırmayı, hakkında hiçbir kanıt indirmediği şeyi Allah'a ortak kosmayı, bir de Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemeyi."

7:34 Her ümmet için belirlenmiş bir süre vardır. Süreleri dolunca ne bir saat geri kalırlar ne de öne geçerler.

7:35 Ey âdemogulları! İçinizden size ayetlerimi yüzünüze karşı anlatan resuller geldiğinde, korunup hallerini düzeltenlere hiçbir korku dokunmayacaktır. Onlar tasalanmayacaklardır da.

7:36 Ayetlerimizi yalanlayıp onlar karşısında burun kıvıranlara gelince, bunlar ateşin dostlarıdır. Sürekli kalacaklardır onun içinde.

7:37 Yalan düzerek Allah'a iftira eden yahut O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim vardır? İşte bunların Kitap'tan nasıpları kendilerine ulaşır, nihayet elçilerimiz onlara gelip canlarını alırken söyle

derler: "Allah'in berisinden yakardiklariniz nerede?" Su cevabi verirler:

"Bizden uzaklasip kayboldular." Böylece, öz benlikleri aleyhine kendilerinin kâfir olduguna taniklik ettiler.

7:38 Allah buyurdu: "Sizden önce gelip geçmiş cin ve insan topluluklariyla iç içe girin bakalim atese." Her ümmet girdiginde,

yoldasina/kizkardesine lanet eder. Nihayet, hepsi orada bir araya gelince,

sonrakiler öncekiler için söyle derler: "Rabbimiz! Bizi bunlar

saptirdilar. Ates azabini bunlara bir kat daha fazla ver." Allah buyurur:

"Her biri için bir kat fazlasi var, fakat siz bilmezsiniz!"

7:39 Öncekiler de sonrakiler için söyle konusurlar: "Artik sizin, bizim

üzerimizde bir üstünlüğünüz yok. O halde kazandiklariniza karsilik

azabi tadin."

7:40 Ayetlerimizi yalanlayan ve onlar karsisinde büyüklük taslayanlar var

ya, gök kapilari açilamayacaktır onlar için ve deve iğne deliginden

geçinceye kadar cennete giremeyeceklerdir onlar. Suçlulari böyle

cezalandiririz biz.

7:41 Onlar için cehennemden bir dösek/besik ve üstlerinde kiliflar

vardir. Zalimleri böyle cezalandiririz biz.

7:42 Iman edip hayra ve barisa yönelik isler yapanlar -ki biz, her

benlige ancak yaratilis kapasitesi ölçüsünde görev yükleriz- ise

cennetin dostlaridir. Sürekli kalacaklardir orada.

7:43 Göğüslerinde düşmanliktan ne varsa söküp atmisizdir. Irmaklar

akar altlarından. Söyle derler: "Hamt olsun bizi buraya ulastiran Allah'a.

Eger Allah bize kilavuzluk etmeseydi, biz buraya ulasamazdik. Yemin olsun

ki, Rabbimizin resulleri gerçeği getirmisler." Söyle seslenilir: "Iste

size, yaptiklariniza karsilik mirasçi kilindiginiz cennet!"

7:44 Cennet halki ates halkina söyle seslenir: "Biz, Rabbimiziin bize vaat

ettigini gerçek bulduk. Peki siz, Rabbinizin size vaat ettigini gerçek

buldunuz mu?" Onlar, "Evet!" derler. Aralarından bir duyurucu sunu ilan eder:

"Allah'in laneti, zalimlerin üzerine olsun!"

7:45 Onlar ki, Allah'in yolundan geri çevirip yolun egri-bügrüsünü

isterler, onlar âhireti de inkâr edenlerdir.

7:46 Iki taraf arasında bir perde, A'raf üzerinde de herkesi yüzlerinden

taniyan erler vardir. Cennet halki, özleyip durduklari halde henüz ona

girmemis olanlara söyle seslenirler: "Selam size!"

7:47 Gözleri ates halki tarafina çevrildiginde de söyle yakardilar:

"Ey Rabbimiz, bizleri, zalimler topluluguyla birlestirme!"

7:48 A'raf halki, yüzlerinden tanidiklari bazi erkeklere seslenip söyle

derler: "Bir araya gelmeniz de büyüklük taslamaniz da size hiçbir yarar

saglamadi."

7:49 "Sunlar miydi o, 'Allah kendilerini hiçbir rahmete erdirmeyecek' diye

yemin ettikleriniz?" Ey cennetliler! Siz de girin cennete. Ne bir korku var

size ne de kederleneceksiniz.

7:50 Ates halki, cennet halkina seslenir: "Su sudan yahut Allah'in sizi

riziklandirdigindan biraz da bize akitin." Su cevabi verirler:

"Allah, o ikisini de, küfre sapanlara haram kilmistir."

7:51 Onlar kendi dinlerini eglence ve oyun haline getirdiler, igreti hayat

onlari aldatti. Onlar bugüne kavusacaklarini unutmuslardi. Ayetlerimize karsi direniyorlardi. Bugün de biz onlari unutupyoruz.

7:52 Yemin olsun ki, biz onlara, ilme uygun biçimde, ayrıntili kıldığımız bir Kitap getirdik. Inanan bir topluluk için bir kılavuz, bir rahmettir o.

7:53 Onun yalnız tevili gözetirler. Onun tevili geldiği gün, daha önce onu unutanlar söyle derler: "İnan olsun, Rabbimizin resulleri gerçeği getirmişler! Acaba bizim için sefaatçılar var mı ki, bize sefaat etsinler; yahut daha önce yaptıklarımızdan baskasını yapalım diye geri gönderilebilir miyiz?" Öz benliklerini hüsrana ittiler. İftiralarına âlet ettikleri, onlardan uzaklaşıp kayboldu.

7:54 Rabbiniz o Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yaratmış, sonra da ars üzerinde egemenlik kurmuştur. Geceyi gündüze bürüyüp örter. O bunu, bu da onu aralıksız ve titiz bir biçimde kovalar durur. Günes, Ay, yıldızlar O'nun emrine boyun eğmiş. Gözünüzü açın; yarattı da O'nundur, emir veris de/yarattı da O'nun içindir, emir veris de. Âlemlerin Rabbi olan Allah çok yücedir.

7:55 Rabbinize; boyun bükerek, gizlice/ürpererek yakarın. O, haddi asanları/azmislari sevmez.

7:56 Yeryüzünde, orası barışa kavuştuktan sonra bozgun çıkarmayın. Ürpererek ve ümit ederek dua edin O'na. Hiç kuskusuz, Allah'ın rahmeti, güzel düşünüp güzel iş yapanlara çok yakındır.

7:57 Rüzgârları, rahmetinin önünden müjdeciler gönderen O'dur. Nihayet onlar, yüklerle ağırlanmış bulutları yüklenince onu ölü bir beldeye göndeririz; onunla su indiririz de o suyla her türlü meyveyi çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle çıkarırız. Düşünüp ibret almanız umuluyor.

7:58 Güzel ve temiz beldenin bitkisi Rabbinin izniyle çıkar. Pis ve çorak beldenin ise zararlı bitkiden baskası çıkmaz. Sükreden bir topluluk için ayetleri işte böyle çeşitli şekillerde sergiliyoruz.

7:59 Yemin olsun ki biz, Nûh'u toplumuna gönderdik de o şöyle dedi: "Ey toplumum! Allah'a kulluk ve ibadet edin. Sizin ondan başka tanrınız yok. Üstünüze çok büyük bir azabın inmesinden korkuyorum."

7:60 Toplumunun kodamanları dediler ki: "Vallahi biz seni açık bir sapıklık içinde görüyoruz."

7:61 Nûh dedi: "Ey toplumum! Sapıklık falan yok bende. Tam aksine ben, âlemlerin Rabbi'nden bir resulüm."

7:62 "Size Rabbimin vahiylerini teblig ediyorum, size öğüt veriyorum. Allah'ın yardımıyla, sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum."

7:63 "Korunmanız, rahmet bulmanız için sizi uyarmak üzere bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir öğüt gelmesine sâstiniz mi?"

7:64 Onu yalanladılar. Bunun üzerine biz onu ve beraberindekileri gemi içinde kurtardık, ayetlerimizi yalanlayanları boğduk. Gözleri görmez bir topluluktan onlar.

7:65 Âd'a da kardeşleri Hûd'u gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahiniz yok. Hâlâ sâkinmiyor musunuz?"

7:66 Toplumunun inkârciler kodamanları dediler ki: "Biz seni bir beyinsizliğe

düsmüs görüyoruz ve kesinlikle yalancılardan oldugunu düşünüyüz."

7:67 Hûd dedi: "Ey toplumum! Bende beyinsizlik yok, ben âlemlerin Rabbi'nden bir resulüm."

7:68 "Rabbimin mesajlarını size teblig ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm."

7:69 "Sizi uyarmak için içinizden bir adam aracılığıyla size Rabbinizden bir ihtar gelmesine sastınız mı? Hatırlayın ki, O sizi Nûh toplumundan sonra halefler yaptı ve yaratılışa size daha fazla bir boy-bos verdi. Allah'ın nimetlerini anın ki kurtulabilesiniz."

7:70 Dediler ki: "Sen, yalnız Allah'a ibadet edelim de atalarımızın kulluk etmekte olduklarını terk edelim diye mi bize geldin? Eger doğru sözlü isen hadi bizi tehdit ettiğini bize getir."

7:71 Hûd dedi: "Rabbinizden bir azap ve gazap indi ya! Haklarında Allah'ın hiçbir kanıt indirmedigi, sadece atalarınızın ve sizin uydurdugunuz birtakim isimler hakkında mi benimle çekisiyorsunuz? Bekleyin bakalım, sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim."

7:72 Nihayet onu ve beraberindekileri bizden bir rahmetle kurtardık; ayetlerimizi yalanlayanların da kökünü kestik. Inanan kisiler degillerdi onlar.

7:73 Semûd'a da kardeşleri Sâlih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahiniz yok. Size Rabbinizden bir beyyine/açık bir kanıt gelmiştir. İşte su; Allah'ın devesi. Sizin için bir mucize. Rahat bırakın onu, Allah'ın toprağında otlasın. Kötü bir niyetle dokunmayın ona. Yoksa korkunç bir azap yakalar sizi."

7:74 "Hatırlayın ki, Allah sizi Âd'dan sonra halefler yaptı ve yeryüzünde sizi yerleştirdi. O'nun düzlüklerinde saraylar kuruyorsunuz, dağlarını yontup ev yapıyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini anın da fesat çıkararak yeryüzünü berbat etmeyin."

7:75 Toplumunun kibre saplanmış kodamanları, içlerinden inanıp da baskı altında tutularak ezilenlere şöyle dediler: "Siz Sâlih'in, gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar: "Onun aracılığıyla gönderilene gerçekten inanıyoruz." dediler.

7:76 Kibre sapanlar şöyle konuştu: "Biz sizin inandığınızı inkâr edenleriz."

7:77 Bu arada dişi deveyi boğazladılar. Ve Rablerinin emrinden disarı çıkıp şöyle dediler: "Ey Sâlih! Eger Allah tarafından gönderilenlerdensen, bizi tehdit ettiğin şeyi önümüze getiriver."

7:78 Bunun üzerine onları, o siddetli sarsıntı/o korkunç titresim yakaladı da öz yurtlarında yere çökmüş bir hale geldiler.

7:79 Nihayet, Sâlih onlardan yüzünü döndürüp şöyle dedi: "Ey toplumum! Andolsun ki, Rabbimin mesajını size teblig ettim, size öğüt verdim; ama siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz."

7:80 Ve Lût... Toplumuna söye demisti: "Sizden önce âlemlerden hiçbirinin yapmadığı bir iğrençliğe mi girisiyorsunuz?"

7:81 "Siz, kadınları bırakıp şehvetiniz yüzünden erkeklere gidiyorsunuz. Doğrusu siz sinir tanımayan bir topluluksunuz."

7:82 Toplumunun cevabı sadece sunu söylemeleri oldu: "Çıkarın sunları

kentimizden. Çünkü onlar, temizlik tutkunu insanlardır."

7:83 Biz de onu ve ailesini kurtardık. Karisi müstesna. O, geriye kalıp yere geçenlerden oldu.

7:84 Üzerlerine bir de yağmur indirdik. Bak nasıl oldu suçluların sonu!

7:85 Medyen'e de kardeşleri Suayb'i gönderdik. Söyle dedi: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Size O'ndan başka ilah yok! Size Rabbinizden açık bir kanıt gelmiştir. Ölçü ve tartıda dürüst davranın. İnsanların esyasına el koymaya tenezzül etmeyin. Yeryüzünde, orası barisa kavuştuktan sonra bozgun çıkarmayın. Eger inanan insanlarsanız bu sizin için daha hayirlidir."

7:86 "Her yol üstünde oturup da tehdit savurarak Allah yolundan O'na inananları çevirmeyin. Yolun çarpığını isteyip durmayın. Hatırlayın ki, siz az idiniz, O sizi çoğalttı. Bir bakın, nasılmış bozguncuların sonu!"

7:87 "İçinizden bir grup, benimle gönderilene inanmış, bir başka grup da inanmamışsa, Allah aranızda hükmedinceye kadar sabırlı olun. O, yargıçların en hayirlisidir.

7:88 Toplumunun büyüklük taslayan kodamanları dediler ki: "Ey Suayb! Ya kesinlikle milletinize dönersiniz yahut da seni ve seninle birlikte inananları kentimizden mutlaka çıkarırız." Dedi ki: "Ya istemiyorsak; zor ve baskıyla mı?"

7:89 "Allah bizi, milletinizden kurtardıktan sonra tekrar o millete dönersek yalan düzüp Allah'a iftira etmiş oluruz. Rabbiniz Allah istemediği sürece, sizin milletinize dönmemiz söz konusu edilemez. Rabbiniz, bilgice her şeyi kusatmıştır. Allah'a dayanıp güvendik biz! Ey Rabbiniz! Toplumumuzla bizim aramızda hak ile hükmet. Sen, çözüm getirenlerin en hayirlisisin."

7:90 Toplumunun küfre sapan kodamanları dedi ki: "Eger Suayb'in ardi sira giderseniz hüsrana gömülenler olursunuz."

7:91 Bunun üzerine o siddetli sarsıntı/o korkunç titresim onları yakalayiverdi de öz yurtlarında yere çökmüş hale geldiler.

7:92 Suaybi yalanlayanlar sanki o yerde hiç senlik kurmamışlardı. Suayb'i yalanlayanlar hüsrana sapanların ta kendileriydi.

7:93 Suayb onlardan yüzünü döndürdü de söyle dedi: "Yemin olsun, ben size Rabbinin gönderdiklerini ilettim. Size öğüt verdim. Artık küfre batmış bir topluluğa nasıl acırım?"

7:94 Biz bir ülkeye bir peygamber gönderdiğimizde, onun halkını zorluk ve darlıkla mutlaka siktik ki, sığınip yakarsınlar.

7:95 Sonra zorluk ve sıkıntının yerine mutluluk ve güzelliği getirmisiz de çoğalmışlar ve söyle demislerdir: "Atalarımız da zorluk ve sevinçle yüzyüze gelmişlerdi." Nihayet biz onları farkında olmadıkları bir sırada ansızın yakalayiverdik.

7:96 O medeniyetlerin halkı inanıp korunsalardı, elbette ki üzerlerine gökten ve yerden bereketler saçardık. Ama yalanladılar, biz de onları, kazanır olduklarıyla yakalayiverdik.

7:97 O kentlerin halkı, uydukları bir sırada, siddetimizin bir gece kendilerine gelmeyeceğinden emin mi idiler?

7:98 Yoksa o kentler halkinin, bir kusluk vakti oynayip eglenirken azabimizin yakalarina yapismayacagina iliskin bir garantileri mi vardi?

7:99 Allah'in tuzagindan emin miydiler? Hüsrana ugrayan topluluktan baskasi Allah'in tuzagindan emin olamaz.

7:100 Tüm bu olanlar, eski sahiplerinden sona yeryüzüne mirasçi olanlara sunu göstermedi mi? Dilersek onlari günahlari yüzünden belaya çarptiririz, kalpleri üzerine mühür basariz da artik söz dinleyemez olurlar.

7:101 Iste o kentler/medeniyetler! Haberlerinden bir kismini anlatiyoruz sana. Yemin olsun, resulleri onlara açık-seçik deliller getirmisti. Ama daha önce yalanlamis olduklari için inanamadilar. Küfre sapanlarin kalplerini Allah iste böyle mühürler.

7:102 Onlarin birçoğunda ahde vefadan eser bulmadik. Onlarin birçoğunu tam sapiklar olarak bulduk.

7:103 Onlarin ardindan Mûsa'yi, ayetlerimizle Firavun'a ve kodamanlarına gönderdik de ayetlerimiz karsisinda zulme saptilar. Bir bak, nasil olmustur bozguncularin sonu!

7:104 Mûsa dedi ki: "Ey Firavun! Kuskun olmasin ki ben, âlemlerin Rabbi'nin bir resulüyüm."

7:105 "Allah hakkında gerçek disinda bir sey söylememek benim üzerimde bir varolus borcudur. Ben size Rabbinizden bir beyyine getirdim. Artik Israilogullarini benimle gönder."

7:106 Firavun dedi: "Bir mucize getirdinse, dogru sözlülerden isen onu ortaya çıkar!"

7:107 Bunun üzerine Mûsa, اساسini yere attı; birden korkunç bir ejderha oluverdi o.

7:108 Elini çekip çıkardı; birden o el, bakanlarin önünde bembeyaz kesildi.

7:109 Firavun toplumunun kodamanlari söyle konustular: "Bu adam gerçekten çok bilgili bir büyücü."

7:110 "Sizi topraginizdan çıkarmak istiyor. Ne diyorsunuz?"

7:111 Dediler ki: "Onu kardesiyle birlikte alikoy. Ve sehirlere, toplayicilar gönder."

7:112 "Her bilgin büyücüyü sana getirsinler."

7:113 Büyücüler Firavun'a gelip dediler ki: "Eger galip gelen biz olursak bize iyi bir ödül var mi?"

7:114 "Evet, dedi, ayrıca siz benim en yakinlarimdan olacaksınız."

7:115 Sihirbazlar söyle dediler: "Ey Mûsa! Sen mi hünerini ortaya atacaksin yoksa biz mi hünerlerimizi sergileyelim?"

7:116 "Siz sergileyin." dedi. Hünerlerini ortaya atınca, halkin gözlerini büyülediler, onlari dehsete düşürdüler. Çok büyük bir büyü sergilediler.

7:117 Biz de Mûsa'ya söyle vahyettik: "Hadi at asani!" Bir de ne görsünler, asa, onların ortaya getirdikleri seyleri yalayip yutuyor.

7:118 Böylece hak ortaya çıktı, onların yapip ettikleri, ise yaramaz hale geldi.

7:119 Orada maglup oldular, küçük düstüler.

7:120 Ve büyücüler secdeye kapandılar.

7:121 "Âlemlerin Rabbi'ne iman ettik, dediler;

7:122 Mûsa'nin ve Hârun'un Rabbi'ne!"

7:123 Firavun dedi ki: "Demek ben size izin vermeden ona inandınız ha! Bu, şehirde tezgâhladığınız bir tuzaktır ki, bununla şehir halkını oradan çıkarmak pesindediniz. Yakında anlarsınız."

7:124 "Ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da hepinizi asacağım."

7:125 "Biz, dediler, doğruca Rabbimize varacağız."

7:126 "Sen bizden, sırf Rabbimizin ayetleri bize gelince, onlara iman ettiğimizden ötürü intikam alıyorsun. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabir yagdır. Canımızı müslümanlar olarak al."

7:127 Firavun kavminin kodamanları dediler ki: "Mûsa'yi ve toplumunu, yeryüzünü fesada verip seni ve ilahlarını terk etsinler diye mi bırakıyorsun?" Dedi ki Firavun: "Biz onların oğullarını öldürüp kadınlarını diri bırakacağız/kadınlarının rahimlerini yoklayıp çocuk alacağız/kadınlarına utanç duyulacak şeyler yapacağız. Üstlerine sürekli kahir yagdıracağız."

7:128 Mûsa kendi toplumuna söyle dedi: "Allah'tan yardım dileyin, sabirli olun. Yeryüzü Allah'ındır, Allah ona, kullarından dilediğini mirasçi kılar. Sonuç, takvaya sarılanlarındır."

7:129 Dediler ki: "Senin bize gelisinden önce de iskenceye ugratıldık, gelisinden sonra da." Mûsa dedi: "Rabbimizin, düşmanınızı yok etmesi ve nasıl davranacağınıza bakmak üzere yeryüzünde sizi yöneticiler yapması umulabilir."

7:130 Yemin olsun ki biz, Firavun hanedanını yakalayıp ürün eksikliğiyle senelerce siktik ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

7:131 Onlara bir iyilik geldiğinde, "Bu bizimdir!" derlerdi. Kendilerine bir kötülük dokundugunda ise Mûsa ve beraberindekilerin uğursuzluguna yorarlardı. Gözünüzü açin! Onların uğursuzluk kusu, Allah katındadır, fakat çokları bilmiyorlar.

7:132 Sunu da söylediler: "Bizi büyülemek için, bize istediğin kadar ayet getir. Sana inanmayacağız."

7:133 Biz de onlar üzerine, açık açık mucizeler olarak tufan, çekirge, hasarat, kurbağalar ve kan gönderdik; yine de kibre saptılar ve günahkâr bir topluluk oluverdiler.

7:134 Pislük üzerlerine çökünce söyle dediler: "Ey Mûsa! Sana verdiği söze dayanarak Rabbine bizim için dua et! Su pislüğü üzerimizden kaldırırsa, sana kesinlikle inanacağız ve Israilogullarını seninle birlikte mutlaka göndereceğiz."

7:135 Dolduracakları bir süreye kadar kendilerinden azabi kaldırdığımızda, hemen yeminlerini bozdular.

7:136 Bunun üzerine biz de onlardan öc aldık: Ayetlerimizi yalanladıkları, onlara aldirmazlık ettikleri için hepsini suda bogduk.

7:137 Ezilip itilmekte olan toplulugu da içine bereketler doldurdugumuz toprağın dogularına ve batılarına mirasçi kildik. Rabbinin,

Israilogullarina verdigi güzel söz, sabretmeleri yüzünden hedefine vardı. Firavun ve toplumunun sanayi olarak meydana getirdiklerini de dikip yükselttikleri saraylari da yere geçirdik.

7:138 Israilogullarina denizi geçirttik. Özel putlarına tapan bir topluluga rastladılar. Bunun üzerine: "Ey Mûsa, dediler, bunların ilahlari olduğu gibi sen de bize bir ilah belirle!" Mûsa dedi: "Siz cahilligi sürdürmekte olan bir toplumsunuz."

7:139 "Su gördüklerinizin, içinde bulduklari din çökmüştür. Yapmakta olduklari da bosa çıkacaktır."

7:140 Sunu da söyledi: "Size Allah'tan basa bir ilah mi arayayim? O sizi âlemlere üstün kilmistir."

7:141 Sunu da hatırlayın: Sizi Firavun hanedanından kurtarmistik. Size azabın en kötüsü ile iskence ediyorlardı: Oğlanlarınızı katlediyorlar, kadınlarınıza hayasızca davranıyorlar/kadınlarınızın rahimlerini yokluyorlar/kadınlarınızı hayata salıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden gelmiş büyük bir imtihan vardı.

7:142 Mûsa ile otuz gece için vaatleştik. Ve bunu, bir on ekleyerek tamamladık. Böylece Rabbinin belirlediği süre kırk geceye ulaştı. Mûsa, kadesi Hârûn'a dedi ki: "Toplumum içinde benim yerime sen geç, barışçı ol, bozguncuların yolunu izleme!"

7:143 Mûsa, bizimle sözleştiği yere gelip Rabbi de kendisiyle konuşunca söyle yakardı: "Rabbim, göster bana kendini, göreyim seni!" Dedi: "Asla göremezsin beni! Ama su daga bak! Eger o yerinde durabilirse, sen de beni göreceksin!" Rabbi, daga tecelli edince onu parça parça etti. Ve Mûsa baygın vaziyette yere yığıldı. Kendine gelince söyle yakardı: "Tespîh ederim seni. Tövbe edip sana yöneldim! İman edenlerin ilkiyim ben."

7:144 Allah buyurdu: "Ey Mûsa! Ben, gönderdiğim vahiylerle, konuşmamla seni seçip yücelttim. Sana verdiğimi al ve sükretenlerden ol!"

7:145 Biz Mûsa için levhalarda her şeyi yazdık: Öğüt olarak, her şeyin ayrıntısı olarak. "Kuvvetle tut bunları ve emret toplumuna da onları en güzel şekliyle tutsunlar. Sapıklar yurdunu göstereceğim size."

7:146 Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden uzak tutacağım: Onlar hangi mucizeyi görseler ona inanmazlar. Doğruya varan yolu görseler, onu yol edinmezler. Ama azgınlık yolunu görseler onu yol edinirler. Bu böyledir. Çünkü onlar ayetlerimizi yalanladılar ve onlara karşı kayıtsız kaldılar.

7:147 Ayetlerimizi ve âhirete varılacağını yalan sayanların tüm yaptıkları bosa gitmiştir. Bulacakları karşılık, yapıp ürettiklerinden baskası olmayacaktır.

7:148 Mûsa'nın kavmi, onun Allah'la konuşmaya gidisinden sonra, süs esyalarından oluşmuş, böğürebilen bir buzagi heykelini ilah edinmişti. Görmediler mi ki, o onlarla ne konuşabiliyor ne de kendilerine yol gösterebiliyor? Onu benimsediler ve zalimler haline geldiler.

7:149 Basları avuçları arasına düşürülüp de sapmış olduklarını fark ettiklerinde söyle yakardılar: "Rabbimiz bize merhamet etmez, bizi affetmezse mutlaka hüsrana düşünlerden olacağız."

7:150 Mûsa, kızgın ve üzgün bir halde kavmine döndüğünde söyle dedi:

"Benden sonra arkamdan ne kötü seyler yaptiniz! Rabbinizin emrini bekleyemediniz mi?" Levhalari yere atti, kardesinin basini tuttu, kendisine dogru çekiyordu. Kardesi dedi ki: "Ey annem oglu! Bu topluluk beni horlayip hiraladi. Nerdeyse canimi aliyorlardi. Bir de sen düsmanlari bana güldürme. Beni su zalim toplulukla bir tutma."

7:151 Mûsa söyle yakardı: "Rabbim! Beni ve kardesimi bagisla. Rahmetine sok bizi. Sen, rahmet edenlerin en merhametlisisin."

7:152 Buzagiya ilah edinenler var ya, yakinda onlara Rablerinden bir öfke ve dünya hayatinda bir zillet ulasacaktır. Iftiracilari böyle cezalandiririz biz!

7:153 Günahlar isledikten sonra tövbe ile iman edenlere gelince, o tövbe ve imandan sonra Allah çok affedici, çok merhametli olacaktır.

7:154 Öfke, Mûsa'ya rahat birakinca, levhalari aldı. Onlardaki yazida, yalnız Rableri karsisinda ürperenler için bir rahmet ve bir kilavuz vardi.

7:155 Mûsa, bizimle bulusma vakti için toplumundan yetmis adam seçti. O siddetli sarsinti/korkunç titresim onlari yakalayınca Mûsa söyle dedi: "Rabbim, dileseydin, onlari da beni de daha önce helâk ederdin. İçimizdeki beyinsizlerin yaptiklari yüzünden bizi helâk mi edeceksin? Bu is senin imtihanindan baska bir sey degildir. Onunla diledigini sasirtir, diledigine yol gösterirsin. Sen bizim Velî'mizsin! O halde affet bizi, aci bize! Sen affedenlerin en hayirlisisin!"

7:156 "Bize hem bu dünyada güzellik yaz hem de âhirette! Dönüp dolasip sana geldik." Buyurdu ki: "Azabima diledigimi çarptiririm. Rahmetime gelince, o her şeyi çepeçevre kusatmistir. Ben onu; sakinip korunanlara, zekâti verenlere, ayetlerimize inananlara yazacağım."

7:157 Onlar ki, yanlarindaki Tevrat ve Incil'de yazilmis bulacaklari ümmî peygambere uyarlar; o onlara iyiligi emreder, kötü ve çirkinden onlari alikoyar. Güzel seyleri onlara helal kilar, pis seyleri onlara yasaklar. Sirtlarindan agirliklarini indirir, üzerlerindeki zincirleri, baglari söküp atar. Ona inanan, onu destekleyen, ona yardım eden, onunla indirilen isiga uyan kisiler, kurtulusa erenlerin ta kendileridir.

7:158 De ki: "Ey insanlar! Ben sizin tümünüze Allah'in resulüyüm! Göklerin ve yerin mülkü o Allah'indir! İlah yoktur O'ndan baska! O diriltir, O öldürür. O halde Allah'a ve resulüne iman edin; Allah'a ve onun sözlerine inanan o ümmî peygambere iman edip uyun ki, dogruya ve güzele ulasabilesiniz."

7:159 Mûsa kavminden bir topluluk vardir ki, hakka kilavuzluk/hak ile kilavuzluk eder ve yalnız hakka dayanarak adaleti gözetir.

7:160 Biz onlari, on iki torun kabileye ayirdik. Toplumu kendisinden su istediginde de Mûsa'ya, "Asani tasa vur!" diye vahyettik. Tastan, on iki göze fiskirdi. Her oymak, su içeceği yeri belledi. Onlarin üzerlerine bulutlari gölgelik yaptik, kendilerine kudret helvasi ve bildircin indirdik. "Yiyiniz size verdigimiz riziklarin temizlerinden." Onlar bize zulmetmediler, ama öz benliklerine zulmediyorlardi.

7:161 Onlara söyle denildi: Su kentte oturun, orada istediginiz yerden yiyin. 'Affet!' diye yalvarin; kapidan da secde ederek girin ki,

hatalarinizi bagislayalim. Güzel düşünüp güzel is yapanlara daha fazlasini da verecegiz.

7:162 Onlarin zulme sapanlari, bir sözü, kendilerine söylenenin disinda bir sözle degistirdiler. Bunun üzerine biz de üzerlerine gökten bir pislik azabi saldik; çünkü zulmediyorlardi.

7:163 Sor onlara o deniz kiyisindaki kentin durumunu. Cumartesi günü azip sinir tanimazlik ediyorlardi. Sebt yaptiklari gün baliklari onlara akin akin gelindi; sebt yapmadiklarinda ise onlara gelmezdi. Yoldan sapmalari yüzünden onlari böyle imtihan ediyorduk.

7:164 İçlerinden bir topluluk söyle dedi: "Allah'in helâk edecegi yahut siddetli bir azapla azaplandiracagi bir topluma ne diye öğüt verip duruyorsunuz?" Dediler ki: "Rabbimize karsi bir mazeret olsun diye ve bir de korunup sakinirlar ümidiyle."

7:165 Kendilerine verilen öğüdü unuttuklarinda, kötülükten alikoyanlari kurtarip zulme sapanlari, yoldan çikmalarindan ötürü, aci bir azapla yakalayiverdik.

7:166 Ne zaman ki, yasaklandiklari seylerden ötürü öfkelenidiler, onlara söyle dedik: "Asagilik, maskara maymunlar olun!"

7:167 Rabbin, kiyamet gününe kadar, kendilerine azabin en kötüsünü yapacak kimseleri üzerlerine gönderecegini bildirmisti. Senin Rabbin cezayi vermede çok süratli davranir; ama çok affedici, çok merhametlidir de.

7:168 Ve onlari yeryüzünde birçok ümmetlere böldük. İçlerinde barissever iyiler vardı ama böyle olmayan asagiliklar da vardı. Belki dönerler ümidiyle onlari güzeliklerle de kötülüklerle de imtihana çektik.

7:169 Arkalarindan, yerlerini alan halefler geldi. Bunlar, kitaba vâris olmuslardi. Su basit dünyanın geçici menfaatini esas aliyorlar ve söyle diyorlardi: "Biz zaten bagislanacagiz!" Kendilerine, bir menfaat daha gelse onu da aliyorlardi. Bunlardan, Allah hakkında, gerçek disinda bir sey söymemelerine iliskin kitap mîsaki alınmamis miydi? O kitabın içindekileri okuyup incelemidiler mi? Âhret yurdu, takvaya sarılanlar için daha hayirlidir. Hâlâ aklinizi isletmeyecek misiniz?

7:170 Kitaba sarılanlar ve namazi/duayi yerine getirenlere gelince, biz, barissever iyilerin ödülünü zayi etmeyiz.

7:171 Bir zaman, dagi tepelerine bir gölgelik gibi çekmistik de onu üstlerine düşüyor sanmislardi. "Size verdigimizi kuvvetle tutun ve içindekini hatirinizdan çikarmayin ki korunabilesiniz."

7:172 Hani, Rabbin, âdemogullarindan, bellerinden zürriyetlerini alip onlari öz benliklerine sahit tutarak sormustu: "Rabbiniz degil miyim?" Onlar: "Rabbimizsin, buna taniklik ederiz." demislerdi. Kiyamet günü, "Biz bundan habersizdik" demeyesiniz.

7:173 Söyle de demeyesiniz: "Daha önce atalarimiz sirke batmisti. Biz de onlarin ardindan gelen bir soyuz. Gerçeği çigneyenler yüzünden bizi helâk mi edeceksin?"

7:174 Biz, ayetleri iste bu sekilde ayrintili kiliyoruz ki, hakka dönebilsinler.

7:175 Onlara, su adamin haberini de oku: Kendisine ayetlerimizi vermistik; onlardan siyirilip çıktı, şeytan da onu pesine takti; nihayet o, azginlardan oluverdi.

7:176 Dileseydik onu, o ayetlerle yüceltirdik. Ama o, sonsuza dek kalacakmis gibi, yerküreye baglandi; igreti arzularina uydu. Onun durumu su köpegin durumuna benzer: Üstüne varsan dilini sarkitarak solur, kendi haline biraksan dilini sarkitarak solur. Ayetlerimizi yalanlayan toplumun örneği iste budur. Bu hikâyeyi anlat ki düşünüp tasinabilsinler.

7:177 Ayetlerimizi yalanlayan toplulugun vücut verdigi örnek ne kötüdür! Onlar öz benliklerine zulmediyorlardi.

7:178 Allah'in yol gösterdigi, gerçeğe varmistir; saptirdiklari ise hüsrana batip kalmistir.

7:179 Yemin olsun ki, biz, cehennem için, cinlerden ve insanlardan, birçok kisiye vücut verdik/birçoğunu döllandirip yaydik. Kalpleri var bunlarin, onlarla anlamazlar; gözleri var bunlarin, onlarla görmezler; kulaklari var bunlarin, onlarla isitmezler. Davarlar gibidir bunlar. Belki daha da saskin. Gafillerin ta kendileridir bunlar.

7:180 En güzel isimler/Esmâül Hüsnâ Allah'indir; O'na onlarla dua edin. O'nun isimlerinde ters bir tutum izleyenleri birakin. Yapip ettikleinin cezasini çekeceklerdir.

7:181 Bizim yarattiklarimizdan bir topluluk vardir ki, hak ile kilavuzlar ve yalnız onunla adalet sunarlar.

7:182 Ayetlerimizi yalanlayanlari, hiç bilemeyecekleri bir yerden agir agir çöküse götürecegiz.

7:183 Süre taniyorum onlara. Çünkü benim tuzagim pek yamandır.

7:184 Düşünmediler mi ki, o arkadaşlarında cinnetten eser yok. Apaçık bir uyaricidan baskasi degildir o.

7:185 Göklerin ve yerin melekûtuna, Allah'in yarattigi herhangi bir seye bakmadilar mi; ecellerinin gerçekten yaklasmis olabilecegini düşünmediler mi? Peki, bu Kur'an'dan sonra hangi hadise/söze iman ediyorlar?

7:186 Allah'in sasirttigina kimse kilavuzluk edemez. O birakir onlari ki, kudurganliklari içinde bocalayip dursunlar.

7:187 Ne zaman gelip çatacak diye kiyamet saatini soruyorlar sana. De ki: "Ona iliskin bilgi Rabbim katindadir. Onu, vakti geldiginde belirginlestirecek olan yalnız O'dur. Göklere de yere de agir gelmistir o. O, size ansizin gelecektir, baska degil." Sen onu iyice biliyormusun gibi sana soruyorlar. De ki: "O'na iliskin bilgi Allah katindadir, fakat insanların çoklari bilmiyorlar."

7:188 De ki: "Ben kendi nefsim, Allah'in dilediginden baska ne bir yarar saglayabilirim ne de bir zarar verebilirim. Eger gaybi biliyor olsaydim iyilik ve güzelligi elbette çogaltirdim. Bana kötülük dokunmamistir bile. Ben, inanan bir topluluk için bir uyarici ve müjdeciden baskasi degilim."

7:189 O, odur ki, sizi bir tek canlidan yaratti, esini de ondan vücuda getirdi ki, gönlü buna isinsin. Esini sarip kucaklayınca o, hafif bir yük yüklendi de bir süre onu gezdirdi. Agirlastiginda ikisi birden

Rablerine söyle dua ettiler: "Bize iyi huylu, yakisikli bir çocuk verirsen yemin ederiz, sükredenlerden olacagiz."

7:190 Allah onlara iyi huylu, barisçil bir çocuk verince, kendilerine verdigi nimette ikisi birden Allah'a ortak kosmaya basladilar. Allah onların ortak kostugu seylerden arinmistir.

7:191 Hiçbir sey yaratmayan, bizzat kendileri yaratilmis olan seyleri/kisileri mi ortak kosuyorlar?

7:192 Onlar, ne bunlara bir yardim saglayabilirler ne de kendi benliklerine yardimci olabilirler.

7:193 Onlari, iyiye ve güzele çağirsaniz sizi izlemezler. Ha onlara dua etmissiniz ha sus-pus oturmussunuz; sizin için aynidir.

7:194 Allah disindaki yakardiklariniz sizin gibi kullardir. Eger iddianizda hakliysaniz, hadi çağirin onlari da size cevap versinler.

7:195 Ayaklari mi var onların ki, onlarla yürüsünler; ellerimi mi var onların ki onlarla tutsunlar; gözleri mi var onların ki, onlarla görsünler; kulaklarimi var onların ki, onlarla isitsinler!? De ki:

"Ortaklarinizi çağirip bana tuzak kurun. Hadi, göz açtirmayin bana!"

7:196 "Benim Velf'm, o Kitap'i indiren Allah'tir. O, hayir ve barisi seven kullari koruyup gözetir."

7:197 O'nun disinda yakardiklariniz, size yardim edemezler. Kendilerine de yardimci olamazlar.

7:198 Onlari, hidayete çağirsaniz, duymazlar. Onların sana baktiklarini sanirsin. Oysaki, onlar görmezler.

7:199 Affetmeyi esas al! Iyiyi ve güzeli emret, cahillerden yüz çevir!

7:200 Seytandan bir dürtük seni dürtüklediğinde, Allah'a sigin.

Çünkü O, her sey isitir, her sey bilir.

7:201 Korunup sakinanlar, kendilerine seytandan bir görüntü/dürtü gelip dokundugunda, hemen Allah'i hatirlarlar. Iste o anda görülmesi gerekeni görürler.

7:202 Yoldaslari ise onlari sürekli azginliga iterler, sonra da yakalarini birakmazlar.

7:203 Onlara bir ayet getirmediginde, "Onu da suradan buradan derleseysin ya!" diye konusurlar. De ki: "Ben sadece Rabbinden bana vahyedilene uyuyorum. Bu, Rabbinizden gelen gönül gözleridir, dogruya kilavuzdur, iman eden bir toplum için rahmettir."

7:204 Kur'an okundugu zaman onu dinleyin ve susun ki, size rahmet edilsin.

7:205 Rabhini, öz benliginin içinde yalvarip ürpererek, bagirtili olmayan bir sesle sabah-aksam zikret. Sakin gafillerden olma!

7:206 Rabbinin katinda olanlar, büyüklük taslayip O'na ibadetten yüz çevirmezler; O'nu tespih ederler ve yalnız O'na secde ederler.

Sura 8: Al-Anfal

8:1 Sana harp ganimetlerini sorarlar. De ki: "Onlar Allah ve Resul içindir. O halde Allah'tan korkun ve aranizda baris ve esenligi kurun. Ve eger müminler iseniz Allah'a ve O'nun Resulü'ne itaat edin!"

8:2 Inanmis olanlar ancak o kisilerdir ki, Allah anildiginde yürekleri ürperip titrer ve onlara Allah'in ayetleri okundugunda, bu onların

imanlarini artirir. Ve onlar yalnız Rablerine güvenip dayanirlar.

8:3 Namazi/duayi yerine getirirler onlar. Ve kendilerine rizik olarak verdiklerimizden dagitirlar.

8:4 Gerçek anlamda müminler, iste bunlardir. Rableri katinda dereceler, bagislanma ve bol bir rizik var onlar için.

8:5 Bildigin gibi, Rabbin seni hak ugruna, öz yurdundan çıkarmisti. Ve müminlerden bir grup tamamen isteksizdi.

8:6 Is apaçık ortaya çıktıktan sonra bile, hak konusunda seninle çekisiyorlardı. Sanki onlar gözleri baka baka ölüme sürülüyorlardı.

8:7 O sirada Allah, iki gruptan birinin kesinlikle sizin olacağını vaat ediyordu. Ve siz, güçsüz ve silahsız olanın size düşmesini arzu ediyordunuz. Allah ise hakkı kendi kelimeleriyle tam bir biçimde ortaya koymayı ve küfre batmışların ardını-arkasını kesmeyi istiyordu.

8:8 Diliyordu ki, kötülüğü temsil edenler istemese de hakkı ayan-beyan gözler önüne koysun, saçma ve tutarsız olanı hükümsüz kilsin.

8:9 Hani siz, Rabbinizden yardım ve destek diliyordunuz; O, sizin dileginize söyle cevap vermisti: "Hiç kuskunuz olmasın, ben size, meleklerden birbiri ardınca bin tanesiyle yardım ulaştıracağım."

8:10 Allah bunu, sadece bir müjde olsun ve o sayede kalpleriniz huzur ve rahatlık bulsun diye yaptı. Yardım yalnız ve yalnız Allah katındadır.

Hiç şüphesiz Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

8:11 O zaman sizi, Allah'tan bir güven olmak üzere hafif bir uyku bürüyordu; sizi onunla temizlemek, şeytanın pisliğini sizden gidermek, kalplerinizi birbirine bağlamak, ayaklarınızı sağlam bastırmak için üzerinize gökten bir su indiriyordu.

8:12 Rabbin, meleklerle söyle vahyediordu: "Ben sizinle beraberim. İmani olanları sağlamlaştırın. İnkâr edenlerin kalpleri içine korku salacağım; vurun boyunların üstüne, vurun onların her parmağına."

8:13 Bu böyledir. Çünkü onlar Allah'a ve resulüne kafa tuttular. Kim Allah'a ve resulüne kafa tutarsa kuskusuz ki, Allah'ın azabi siddetli olur.

8:14 İste gördünüz! Hadi tadin onu! Küfre sapanlar için ateş azabi da var.

8:15 Ey iman edenler! İnkâr edenlerle savaşmak üzere karşılaştığınızda, sakın onlara arkalarınızı dönmeyin!

8:16 Her kim böyle bir günde, savaşmak için başka bir yer tutmak yahut başka bir birliğe katılmaya gitmek dışında onlara arkasını dönerse, Allah'tan bir gazaba çarpılmış olur. Varacağı yer cehennemdir onun. Ne kötü varis yeridir o!

8:17 Siz öldürmediniz onları, Allah öldürdü onları. Attığın zaman da sen atmadın, Allah attı. İnananları kendisinden güzel bir imtihanla denemek için yaptı bunu. Allah; isitendir, bilendir.

8:18 Gördünüz ya, Allah küfre sapanların tuzagını fersiz bırakır.

8:19 Fetih istiyorsanız, fetih size geldi. Eğer vazgeçerseniz hakkınızda daha hayırlı olur. Eğer dönerseniz biz de döneriz. Cemaatiniz çok da olsa sizi her hangi bir şeyden asla müstagni kılamaz! Allah, inananlarla beraberdir.

8:20 Ey iman edenler! Allah'a ve resulüne itaat edin. Isitip durduğunuz halde ondan yüzünüzü çevirmeyin.

8:21 Hiç isitmedikleri halde, "Isittik!" diyenler gibi olmayın.

8:22 Çünkü yeryüzünde debelenenlerin Allah katında en kötüsü, akıllarını isletmeyen sagir-dilsizlerdir.

8:23 Allah kendilerinde bir hayir oldugunu bilseydi elbette onlara isittirirdi. Onlara isittirseydi bile mutlaka yüz çevirir, döner giderlerdi.

8:24 Ey iman sahipleri! Sizi, size hayat verecek seye çağirdiginda, Allah'a da resule de "Buyur deyin!" Sunu da bilin ki, Allah kisi ile kalbinin arasina girer. Ve bilin ki, en son O'nun huzurunda hasredileceksiniz.

8:25 İçinizden sadece zulmedenlere çatmakla kalmayacak bir fitneden korkun. Bilin ki Allah'in gazabi çok siddetlidir.

8:26 Düşünün ki, siz bir zamanlar yeryüzünde ezilip horlanan bir azinliktiniz. İnsanların sizi çarpivereceginden korkuyordunuz. Bu haldeyken Allah sizi barındirdi, yardimiyla sizi destekledi ve sükredersiniz ümidiyle sizi tertemiz nimetlerle riziklandirdi.

8:27 Ey inananlar! Allah'a ve resule hiyanet etmeyin! Bilip durduğunuz halde, öz emanetlerinize hiyanet mi ediyorsunuz?

8:28 Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihan aracidir. Allah'a gelince, büyük ödül O'nun katındadır.

8:29 Ey iman sahipleri! Eger Allah'tan korkarsanız, Allah size hakla bâtili/iyiyle kötüyü ayirma gücü verir, kötülüklerinizi örter. Allah, o büyük lütfun sahibidir.

8:30 Küfre sapanlar, seni tutup baglamalari yahut öldürmeleri ya da yurdundan çıkarmalari için sana tuzak kuruyorlardi. Onlar tuzak kurarlar, Allah da tuzak kurar. Ama Allah, tuzak kuranların en hayirlisidir.

8:31 Ayetlerimiz onlara okundugunda söyle derler: "Tamam, isittik. Istersek bunun gibisini elbette ki söyleriz; öncekilerin masallarından baska sey degil ki bu!"

8:32 Sunu da söylemislerdi: "Allahimiz! Eger bu, senin katından gelmis gerçegin kendisiyse, gökten üstümüze tas yagdir. Yahut bize korkunç bir azap musallat et."

8:33 Oysaki, sen onların içinde iken Allah onlara azap etmeyecekti. Onlar, af dileyip dururken de Allah onlara azap etmezdi.

8:34 Onlar Mescid-i Haram'dan geri çevirip dururken, Allah onlara neden azap etmeyecekmiş? Onlar onun dostlari/koruyuculari da degillerdir. Onun dostlari/koruyuculari takva sahiplerinden baskasi degildir. Ama onların çoklari bunu bilmezler.

8:35 Onların o evdeki namazi/duasi; islik çalmak, el çirpmak/engel olmaktan baska bir sey degildir. O halde, inkâr etmekte olduğunuz için tadin azabi.

8:36 O küfre sapanlar mallarini Allah yolundan alikoymak için harcarlar, harcayacaklardir da. Sonunda bu kendileri için bir hasret olacak, sonra da maglup edilecekler. Küfre sapanlar dogruca cehenneme sürülecekler.

8:37 Böylece Allah, pisi temizden ayiracak, pis kısmi birbirleri üstüne yigip hepsini bir yerde toplayarak tümünü cehenneme sokacak. Hüsrana

ugrayanların da kendileridir bunlar.

8:38 Küfre sapanlara söyle: "Eger son verirlerse eskide kalmis olan, kendileri için affedilir. Eger yeniden basarlarsa, daha öncekilere uygulanan yol ve yöntem, eskisi gibi devam etmis olacaktır."

8:39 Fitne kalmayincaya ve din tümüyle Allah'in oluncaya kadar onlarla savasin! Vazgeçerlerse kuskusuz ki Allah, ne yaptiklarini iyice görecektir.

8:40 Eger yüz çevirirlerse bilin ki, Allah sizin Mevlâ'nizdir. Ne güzel Mevlâ'dir O, ne güzel destekler; ne güzel Nasîr'dir O, ne güzel yardım eder.

8:41 Dogru ile yanlışın ayrılış günü, iki topluluğun karşılaştığı gün, kulumuza indirmiş olduğumuza inanıyorsanız sunu bilin: Ganimet/kazanç olarak elde ettiğiniz şeylerin beste biri Allah'a, resulüne, yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışa aittir. Allah herşeye kadirdir.

8:42 O vakit siz, vadinin beri yamacında idiniz, onlarsa öte yamacında idiler. Kervan sizden daha aşağıda idi. Sözleşmiş olsaydınız buluşma yer ve saatinde ayrılığa düşerdimiz. Ama Allah, olması kararlaştırılan işi yerine getirmek istiyordu. Ta ki, ölen beyyine üzerine ölsün, yasayan da beyyine üzerine yasasin. Allah elbette ki çok iyi isitir, çok iyi bilir.

8:43 Allah onları sana uykunda az gösteriyordu. Eger onları sana çok gösterseydi, yilginliğe düşer, işi kotarmada çekismeye baslardınız. Ama Allah, sizi selamete çıkardı. O, göğüslerin içindekini çok iyi bilir.

8:44 Karşılaştığınızda onları sizin gözlerinize az gösteriyordu. Sizi de onların gözünde azaltıyordu ki, yapılmasına karar verilen işi yürürlüğe koysun. Zaten bütün işler Allah'a döndürülür.

8:45 Ey inananlar! Bir düşman topluluğu ile karşılaştığınızda sebat edin. Allah'ı çok anın ki zafere ulaşabilirsiniz.

8:46 Allah'a ve resulüne itaat edin, birbirinizle çekismeyin; yoksa korkuya kapılırsınız, rüzgârınız kesilir. Sabredin; Allah sabredenlerle beraberdir.

8:47 İnsanlara çalim satarak, gösteriş yaparak yurtlarından çıkan ve Allah yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yapmakta olduklarını çepeçevre kusatmıştır.

8:48 Seytan onlara, yaptıklarını süslü gösterip söyle demisti: "Bugün size galip gelecek kimse yok, ben yanınızdayım." Fakat iki topluluk yanyana gelince iki topuğu üstüne çark edip söyle dedi: "Ben sizden uzagım. Ben sizin görmediklerinizi görüyorum, ben Allah'tan korkarım. Allah'ın cezası çok siddetlidir."

8:49 İkiyüzlülerle kalplerinde hastalık olanlar söyle diyorlardı: "Bunları, dinleri aldatmış." Oysa Allah'a güvenip dayanan bilir ki, Allah Azîz ve Hakîm'dir.

8:50 Bir görseydin o küfre sapanları! Melekler canlarını alırken onların yüzlerine ve arkalarına vuruyorlardı: "Yangın azabını tadın."

8:51 "İste bu, ellerinizin önden gönderdiği şeyler yüzündendir. Allah,

kullara asla zulmetmez."

8:52 Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin gidisi gibi. Allah'ın ayetlerini inkâr ettiler de Allah onları günahları yüzünden yakalayiverdi. Allah Kavîdir, çok güçlüdür; azabı çok şiddetli yapandır O.

8:53 Bu böyledir. Çünkü Allah bir topluma lütfettiği nimeti, o toplum birey olarak içlerindeki/birey olarak kendilerine ilişkin olanı degistirmedikçe, degistirmemistir. Ve Allah, iyice isiten, geregince bilendir.

8:54 Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin tavırları gibi. Rablerinin ayetlerini yalanlamışlardı. Biz de onları günahları yüzünden mahvettik. Firavun hanedanını da bogmustuk. Bunların tümü zulme sapanlardı.

8:55 Allah katında canlıların en kötüsü, gerçeği örten nankörler/inkârcılardır. Bunlar iman etmezler.

8:56 Bunlar, kendileriyle antlaşma yaptığın kilerdir. Ama her defasında antlaşmalarını bozarlar. Hiç çekinmez ki bunlar...

8:57 Eger onları harpte ele geçirirsen, onlarla birlikte arkalarındakileri de ürkütüp dağıt ki, ders alabilsinler.

8:58 Eger bir topluluktan hiyanet kuskusu duyarsan, antlaşmaya bağlı kalmayacağını aynı şekilde sen de onlara bildir. Allah, hainlik edenleri sevmez.

8:59 Küfre sapanlar sakın öne geçtiklerini düşünmesinler. Onlar bizi âciz bırakamazlar.

8:60 Onlara karşı, gücünüz yettigince kuvvet hazırlayın. Ordugâhlarda atlar besleyin. Böylece hem Allah'ın düşmanını hem kendi düşmanınızı hem de bunlardan baskalarını korkutabilirsiniz. Siz onları bilmezsiniz ama Allah hepsini bilir. Allah yolunda harcadığınız hersey size tam olarak ödenir; hiçbir haksızlığa uğratılmazsınız.

8:61 Eger barışa eğilim gösterirlerse sen de buna yanas ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, en iyi isitenin, en iyi bilenin ta kendisidir.

8:62 Eger sana hile-oyun yapmak isterlerse Allah sana yeter. Yardimiyle ve müminlerle seni destekleyen O'dur.

8:63 Onların kalplerini kaynastıran da O'dur. Sen, yeryüzündeki herseyi bağışlasaydın, onların kalplerini yine de kaynastıramazdın; ama Allah onları birbirine isitip yaklastırmıştır. O'dur Azîz ve Hakîm.

8:64 Ey Peygamber! Allah ve inanandan seni izleyenler sana yeter/Allah, sana da seni izleyen müminlere de yeter!

8:65 Ey Peygamber! Müminleri çarpışmaya tesvik et! Sizden sabırlı yirmi kişi olsa, küfre sapanların iki yüzüne galip gelir; sizden yüz kişi olsa, onların binine galebe çalar. Çünkü onlar geregince anlamayan bir topluluktur.

8:66 Şimdi, Allah yükünüzü hafifletti. Bilmistir ki, sizde bir zaaf var. İçinizden sabırlı yüz kişi olsa, iki yüz kişiye galip gelir; sizden bin kişi olsa, Allah'ın izniyle iki bin kişiye galebe çalar. Allah, sabredenlerle beraberdir!

8:67 Hiçbir peygamber için, yeryüzünde ağır basmadıkça, esirlere sahip

olmak uygun degildir. Siz su igreti dünyanin nimetini istiyorsunuz; Allah ise âhireti istiyor. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

8:68 Eger Allah'tan bir yazi önden gelmemis olsaydi, aldiginiz fidyeden ötürü size büyük bir azap dokunurdu.

8:69 Artik kazanç olarak elde ettiklerinizden/ elde ettiginiz ganimetlerden helal ve temiz olarak yiyin; Allah'tan sakinin! Allah çok affedici, çok merhametlidir.

8:70 Ey Peygamber! Elinizde esir olarak bulunanlara de ki: "Eger Allah, kalplerinizde bir hayir oldugunu bilirse size, sizden alinandan daha degerlisini verir ve sizi affeder. Allah çok affedici, çok esirgeyicidir."

8:71 Sana hiyanet etmek isterlerse kesin olan su ki, daha önce Allah'a hiyanet ettiler de Allah, aleyhlerine bir imkân yaratti. Allah herseyi bilen, her hikmete sahip olmandir.

8:72 Onlar ki, inanip hicret ettiler, mallariyla, canlariyla Allah yolunda cihat ettiler; onlar ki hicret edenleri barindirdilar, onlara yardim ettiler, iste onlar birbirlerinin dostlaridir. Iman edip de hicret etmeyenlere gelince, hicret edecekleri vakte kadar size onlarin yönetiminden bir sey düsmüyor. Ama sizden dinde yardim isterlerse, sizinle aralarinda antlasma bulunan bir topluluk aleyhinde olmamak üzere, kendilerine yardim etmeniz gerekir. Allah, yapmakta olduklarinizi iyice görmektedir.

8:73 Küfre sapanlar da birbirlerinin dostlaridir. Eger su dikkat çekilenleri yapmazsaniz yeryüzünde bir fitne, büyük bir bozgun çıkar.

8:74 O inanip hicret edenler, Allah yolunda cihat edenler, o barindirip yardimci olanlar var ya, gerçek müminler iste onlardir! Bir bagislanma var onlar için, bol bir rizik var.

8:75 Sonradan inanarak hicret edip de sizinle birlikte cihada katılanlar da sizdendir. Kan akrabaları ise, Allah'in Kitabı'na göre birbirlerine daha yakin dostturlar. Allah herseyi bilir.

Sura 9: At-Tawbah

9:1 Allah ve resulünden, kendileriyle antlasma yapmis bulundugunuz müsriklere bir ültimatodur bu;

9:2 Yeryüzünde dört ay daha dolasin ve bilin ki siz, Allah'i âciz birakamazsiniz. Su da bir gerçek ki, Allah inkârci nankörleri rezil eder.

9:3 Bir de Allah ve resulünden insanlara Büyük Hac günü bir duyuru var: Allah da O'nun elçisi de müsriklerden kesinlikle uzaktır. O halde, tövbe ederseniz bu sizin için hayirlidir. Yok eger yüz çevirirseniz sunu bilin ki, siz Allah'i acze düsüremezsiniz. Küfre saplananlara acikli bir azabi mustula!

9:4 Antlasma yapmis oldugunuz müsriklerden size karsi bir eksiklik sergilemeyen ve aleyhinizde baska birine yardim etmeyenler müstesnadir. Artik, onlara verdiginiz sözü belirlenen süreye kadar tam bir sekilde koruyun. Su bir gerçek ki Allah, sakinanlari sever.

9:5 O haram aylar çıktiginda artik müsrikleri, kendilerini buldugunuz yerde öldürün. Yakalayin onlari, kusatin onlari, tüm geçit noktalarını tikayin onlarin. Bunun ardindan tövbe eder, namazi/duayi

yerine getirir, zekâti verirlerse, yollarini açın onların. Kesin olan su ki, Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

9:6 Eger müşriklerden biri senden güvence dilerse/senin yakınina gelmek, sana komsu olmak isterse, ona güvence ver/ounu yakınlaşma istegini kabul et ki, Allah'ın kelamini dinleyebilsin. Sonra da onu, güvenli gördüğü yere kadar götür. Böyle yapmanın gerekçesi sudur: Bunlar bilmeyen bir topluluktur.

9:7 Müşriklerin Allah katında, onun resulü katında ahitleri nasıl olabilir! Mescid-i Haram yanında antlaşma yaptıklarınız müstesna. Bu şekilde antlaşması olanlara, onlar size doğru-dürüst davrandıkça, siz de doğru-dürüst davranın. Allah, sakinanları sever.

9:8 Onların ahidne nasıl güvenilebilir! Eger üzerinizde egemenlik kurarlarsa, sizinle ilgili ne bir antlaşmaya saygı duyarlar ne de bir yemine. Ağzlarıyla size hosnutluk sunarlar, fakat kalpleri inat eder durur. Ve onların çoğu gerçeğe uzak düsmüs sapıklardır.

9:9 Allah'ın ayetlerini nasıl basit bir ücret karşılığı sattılar da Allah'ın yolundan alıkoydular. Gerçekten ne fena şeylerdir onların yapmakta oldukları.

9:10 Bir mümin hakkında onlar ne bir yemine saygı gösterirler ne de bir antlaşma şartına. Onlar düşmanlık dolu, azmış kişilerin ta kendileridir.

9:11 Bununla birlikte tövbe eder, namazı/duayı yerine getirir, zekâti verirlerse, artık sizin, dinde kardeşlerinizdirler. Biz ayetlerimizi, bilen bir topluluk için böyle açık seçik ortaya koyarız.

9:12 Eger verdikleri ahitten sonra yeminlerini bozar, dininize saldırırlarsa, o zaman küfrün elebaslarını öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur. Böyle yaparsanız hal ve gidislerine son verebilirler.

9:13 Yeminlerini bozan, resulü yurdundan çıkarmaya gayret eden bir topluluğa karşı savasmayacak mısınız? Üstelik size saldırıyı ilkin onlar başlattı. Korkuyor musunuz onlardan? Eger mümin kişilerseniz, kendisinden korkmanıza en layık olan, Allah'tır.

9:14 Savasın onlarla ki, sizin elinizle Allah onlara azap etsin, onları rezil etsin. Onlara karşı size yardım etsin. Ve inananlar toplumunun göğüslerine sifa ulaştırın.

9:15 Ve yüreklerinin öfkelerini gidersin. Allah dilediğine tövbe nasip eder. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

9:16 Allah; içinizden cihat edenleri, Allah'tan, resulünden ve müminlerden baskasını kendisine sirdas edinmeyenleri belirlemedikçe bırakılacağınızı mi sandınız? Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

9:17 Müşrikler, öz benliklerinin küfre sapisına tanık olup dururlarken, Allah'ın mescitlerini onarmaya girisemezler. Tüm amelleri bosa çıkmıştır onların. Ateste uzun süre kalacaklardır onlar.

9:18 Allah'ın mescitlerini; ancak Allah'a, âhîret gününe inanan, namazı/duayı yerine getiren, zekâti veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayan kişiler onanır. İşte bunların, hidayete erenlerden olmaları beklenir.

9:19 Siz; haci sakaligini, Mescid-i Haram tamirciligini, Allah'a ve âhîret gününe inanip Allah yolunda cihat eden kisinin yaptigiyla bir mi tuttunuz? Allah katinda bir olmazlar bunlar. Allah, zulüm sergileyenler topluluguna kilavuzluk etmez.

9:20 Iman edip hicret eden, Allah yolunda mallariyla, canlariyla cihat edenler, derece bakımından Allah katinda daha yücedir. Kurtulusa erenler de iste bunlardır.

9:21 Rableri onlara kendisinden bir rahmet, bir hosnutluk ve içinde çok degerli/kalici nimetlerin bulunduğu cennetler müjdeliyor.

9:22 Onlara orada sürekli kalacaklardır. Hiç kuskusuz, Allah'in katinda büyük bir ödül daha vardır.

9:23 Ey iman edenler! Babalariniz ve kardesleriniz, eger imana karsi inkârî seviyorlarsa, onlari dostlar edinmeyin. İçinizden onlari dost edinenler zalimlerin ta kendileridirler.

9:24 De ki: "Eger babalariniz, ogullariniz, kardesleriniz, esleriniz, kabileniz/menfaat çevreniz, elde ettiginiz mallar, kesadından korktugunuz ticaret, hosunuza giden konutlar sizin için Allah'tan, resulünden ve Allah yolunda cihattan daha sevimli ise artik Allah, emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah, yoldan ayrilmis bir toplulugu dogruya ve güzele kilavuzlamaz."

9:25 Yemin olsun ki, Allah size birçok yerde yardım etti. Huneyn gününde de. Hani, çoklugunuz sizi böbürlendirmisti de bu hiçbir isinize yaramamisti. Tüm genisligine ragmen, yeryüzü size dar gelmisti. Sonra da sirtinizi dönüp kaçmistingiz.

9:26 Sonra Allah, resulünün üzerine de müminlerin üzerine de sükûnetini indirmis, ayrıca sizin görmediginiz ordulari göndermis de küfre sapanlara azap etmisti. Kâfirlerin cezası iste budur.

9:27 Sonra Allah, bunun ardından da dilediginin tövbesini kabul eder. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

9:28 Ey inananlar! Müsrikler bir pisliktir. Artik bu yıllarından sonra Mescid-i Haram'a yaklasmasinlar! Eger yoksulluktan korkarsanız bilin ki, Allah diledigi taktirde sizi yakinda lütfundan zengin edecektir. Allah herseyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.

9:29 Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve âhîret gününe inanmayan, Allah'in ve resulünün yasakladigini haram saymayan ve hak dini din edinmeyenlerle, boyun egerek kendi elleriyle cizye verecekleri zamana kadar savasin.

9:30 Yahudiler: "Uzeyr, Allah'in ogludur." dediler; Hiristiyanlar da: "Mesih, Allah'in ogludur." dediler. Kendi agizlarinin sözüdür bu. Kendilerinden önce inkâr edenlerin sözlerine benzetme yapıyorlar. Allah onlari kahretsin! Nasil da yüz geri çevriliyorlar!

9:31 Allah'in yanında hahamlarini ve ruhbanlarini da rabler edindiler. Meryem'in oğlu Mesih'i de öyle. Oysa kendilerine, tek olan Allah'tan baskasına ibadet/kulluk etmemeleri emredilmisti. İlah yok o tek Allah'tan baska. Onların ortak kostuklarından arinmistir O.

9:32 Allah'in nurunu agizlariyla söndürmek istiyorlar. Allah ise kâfirler hoslanmasa da nurunu tamamlamaktan baska bir sey istemiyor.

9:33 O, resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, müsrıklar hoslanmasa da o dini dinlerin tümünün üstüne çıkarsın.

9:34 Ey iman sahipleri! Su bir gerçek ki, hahamlardan ve rahiplerden birçoku halkın mallarını uydurma yollarla tıkabasa yerler ve Allah'ın yolundan geri çevirirler. Altını ve gümüsü depolayıp da onları Allah yolunda harcamayanlara korkunç bir azap mustula!

9:35 Gün olur, cehennem atesinde onların üzerine lav dökülür de bununla onların alınları, böğürleri, sırtları dağlanır: "İste egolarınız için yığdıklarınız. Hadi, tadın biriktirmiş olduklarınızı!"

9:36 Gökleri ve yeri yarattığı gündeki yazısına göre, Allah katında ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. Eskimez din iste budur. Artık o aylar içinde benliklerinize zulmetmeyin. Müsrıklar sizinle nasıl topyekün savasıyorlarsa siz de onlarla topyekün savasın. Sunu bilin ki, Allah, takva sahipleriyle beraberdir.

9:37 Haram ayları ertelemek, küfürde bir artırmadır ki, onunla inkâr edenler saptırılır. Onu bir yıl helal sayarlar, bir yıl haramlaştırırlar ki, Allah'ın yasakladığının sayısını denkleştirip Allah'ın haram kıldığını helalleştirsinler. Amellerinin kötülüğü kendilerine süslü gösterilmiştir. Allah, küfre batan bir topluluğu iyiye ve güzele kilavuzlamaz.

9:38 Ey iman sahipleri! Size ne oldu ki, "Allah yolunda seferber olun" denilince yere çakılıp kaldınız. Âhiretten vazgeçip igreti hayata mi razı oldunuz? O igeti hayatın nimeti âhret yanında pek azdır.

9:39 Eger seferber olmazsanız Allah size korkunç bir azapla azap eder ve yerinize sizden başka bir topluluk getirir. Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Allah her şeye Kadîr'dir.

9:40 Eger siz ona yardım etmezseniz bilin ki, Allah ona zaten yardım etmişti. Hani, küfredenler onu iki kişinin ikincisi olarak yurdundan çıkardıklarında, mağarada buldukları bir sırada arkadaşına söyle diyordu: "Tasalanma, Allah bizimle!" Bunun üzerine Allah ona sükûnet indirmiş ve kendisini sizin görmediğiniz ordularla desteklemişti de küfre sapanların sözünü sefil kilip alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise yüce olanın ta kendisidir. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

9:41 Gerek hafif, gerek ağırlikli olarak mutlaka seferber olun ve Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla cihat edin. Eger bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

9:42 Eger o, yakın bir dünya menfaati yahut orta bir yolculuk olsa idi, elbette seni izleyeceklerdi. Ama o zorluklarla dolu yolculuk kendilerine uzak geldi. "Gücümüz yetseydi sizinle çıkacaktık" diye Allah'a yemin ederler. Kendilerini mahvediyorlar. Allah biliyor ki onlar, kesinlikle yalancılardır.

9:43 Allah seni affetsin; neden onlara izin verdin de beklemedin ki, doğru söyleyenler sana açık-seçik belli olsun da yalancılardan bilesin.

9:44 Allah'a ve âhret gününe iman edenler; mallarıyla, canlarıyla cihat edecekleri için senden izin istemezler. Allah, takva sahiplerini iyice bilmektedir.

9:45 Ancak Allah'a ve âhret gününe inanmayanlar, kalpleri kuskuyla

karismis olup da iskilleri içinde çalkanip duranlar, sefere katılmak için senden izin isterler.

9:46 Sefere çıkmak isteselerdi elbette ki, bir sefer hazirligina girisirlerdi. Ama Allah, harekete geçmelerini istemedi de onlari yerlerine çiviledi ve "oturun, oturanlarla beraber" denildi.

9:47 Aranizda sefere çikmis olsalardi, size bozgunculuktan baska bir katkilari olmayacakti; sizi fitneye ugratmak istegiyle araniza sokulacaklardi. İçinizde onlara gerçekten kulak verecekler de vardi. Allah, zalimleri iyice biliyor.

9:48 Yemin olsun ki, onlar önceden de fitne çıkarmak istemis ve nice isleri sana, oldugundan baska türlü göstermislerdi. Nihayet hak geldi, onlarin istememesine ragmen Allah'in emri galebe çaldi.

9:49 İçlerinden bazisi: "Bana izin ver, beni fitneye düşürme." der. Dikkat edin, fitnenin ta içine kendileri düsmüslerdir. Ve cehennem o nankörleri elbete çepeçevre kusatacaktir.

9:50 Sana bir iyilik isabet etse bu onlari üzer. Sana bir musibet dokunsa: "Isimizi önceden saglam tutmusuz." derler ve kibirli bir sevinçle dönüp giderler.

9:51 De ki onlara: "Hakimizda Allah'in yazdigindan baskasi bize asla ulasmaz. O'dur bizim Mevlâ'miz. Yalniz Allah'a güvenip dayansin inananlar."

9:52 De ki: "Bizim için iki güzelligin birinden baskasini mi bekliyorsunuz? Biz de size Allah'in, kendi katindan veya bizim ellerimizle bir azap çarptirmasini bekliyoruz. Artik bekleyin, sizinle beraber biz de bekliyoruz."

9:53 Sunu da söyle: "Ister kendi arzunuzla ister baski ve zorla infak edin; sizden asla kabul edilmeyecektir. Çünkü siz, yoldan çıkan bir topluluk oldunuz."

9:54 Infaklarinin onlardan kabul edilmesini engelleyen sadece sudur: Onlar, Allah'a ve resulüne nankörlük ettiler. Namaza/duaya ancak üsene üsene gelirler, infak edip dagittiklerini da içlerinden gelmeyerek verirler.

9:55 Onlarin mallari da evlatlari da seni imrendirmesin. Is sadece sudur: Allah onlara su igreti hayatta azap etmeyi ve canlarinin küfre sapmis bir halde çıkmasını istiyor.

9:56 Kesinlikle sizden olduklari yolunda Allah'a yemin ederler. Gerçekte onlar sizden degillerdir. Dogrusu su ki onlar, ödleri patlayasiya korkan bir topluluktur.

9:57 Eger bir siginak yahut bazi magaralar veya girilecek bir delik bulsalar, yüzlerini döner o tarafa kosarlardi.

9:58 İçlerinden bir kısmi da sadakalar konusunda sana laf dokundurur. Ondan kendilerine verilmişse memnun olurlar. Verilmemişse hemen öfkelenirler.

9:59 Ne olurdu, bunlar, Allah ve resulünün kendilerine verdiklerine razı olsalardi da söyle deselerdi: "Allah bize yeter. Allah bize lütfundan verecektir; resulü de. Zaten biz, gönlümüzü yalnız Allah'a bağlamışız."

9:60 Sadakalar/zekât mallari Allah'tan bir farz olarak sadece sunlar içindir: Fakirler, düskünler, sadakalarla ilgilenmeye memur edilenler,

kalpleri yakinlastirilip isindirilacak olanlar, özgürlüğünü yitirmiş olanlar, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmış kişi. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

9:61 İçlerinden bazıları da o Peygamber'i incitirler ve şöyle derler: "O, her şeye kulak kesilir." De ki: "Hayir kulağıdır sizin için o; Allah'a iman eder, müminlere güvenir. Inananlarınız için de bir rahmettir o." Allah'ın resulüne eza edenler için korkunç bir azap öngörülmüştür.

9:62 Sizin gönlünüzü hoş etmek için Allah'a yemin ederler. Eger bunlar inanmış iseler Allah'ın ve resulünün hosnutlugunu öne almalari daha uygun düşer.

9:63 Bilmediler mi ki, her kim Allah'a ve resulüne kafa tutarsa ona, içinde uzun süre kalacağı cehennem ateşi vardır. Büyük utanç iste budur.

9:64 İkiyüzlüler, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin tepelerine inmesinden çekinir dururlar. De ki: "Siz alay edin! Allah, o çekinip durduklarınızı ortaya çıkaracaktır."

9:65 Onlara sorarsan elbette söyle diyeceklerdir: "Lakirdiya dalmış, sakalasiyorduk, hepsi bu!" De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle, O'nun resulüyle mi eğleniyordunuz?"

9:66 Özür beyan etmeyin; imaninizden sona küfre saptınız. İçinizden bir grubu affetsek bile diğer bir grubu, günaha batmış kişiler oldukları için azaba ugratacağız.

9:67 İkiyüzlülerin erkekleri de kadınları da birbirinin aynidir:

Kötülüğe özendirirler, iyilikten alıkoyarlar, harcamamak için ellerini sikarlar. Onlar Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. İkiyüzlüler, yoldan sapmışların ta kendileridir.

9:68 Allah, erkek münafıklara da kadın münafıklara da küfre sapanlara da içinde uzun süre kalacakları cehennem atesini vaat etmiştir. O yeter onlara. Allah lanet etmiştir onlara. Köklü bir azap var onlar için.

9:69 Tıpkı sizden öncekiler gibi. Onlar kuvvetçe sizden daha zorlu, mallar ve çocuklar bakımından daha zengindiler. Kendi nasipleriyle zevk sürdüler. Siz de kendi payınıza düşenle zevk sürdünüz. Tıpkı sizden öncekilerin kendi nasipleriyle zevklendikleri gibi. Tıpkı onların dalıp gittiği gibi siz de dalıp gittiniz. İste böylelerinin amelleri dünyada da âhirette de bosa çıkmıştır. İste böyleleri hüsrana batmıştır.

9:70 Gelmedi mi onlara kendilerinden öncekilerin haberi: Nûh kavminin, Âd'ın, Semûd'un, İbrahim kavminin, Medyen halkinin ve altı üstüne gelmiş kentlerin. Resulleri onlara açık-seçik ayetler getirmisti. Allah onlara zulmediyor degildi; aksine, öz benliklerine onlar zulmediyorlardı.

9:71 Mümin erkeklerle mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyilik ve güzelliği belirlenene özendirirler, kötülük ve çirkinliği belirlenenden sakindirirler. Namazi/duayı yerine getirirler, zekâti verirler. Allah'a ve resulüne itaat ederler. Allah bunlara rahmet edecektir. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

9:72 Allah, mümin erkeklerle mümin kadınlara, altından ırmaklar akan cennetler vaat etmiştir. Sürekli kalacaklardır orada. Adn cennetlerinde de tertemiz barınaklar vaat etmiştir. Allah'ın bir hosnutlugu ise hepsinden büyüktür. İste budur o büyük başarı/o büyük kurtulus.

9:73 Ey Peygamber! Küfre sapanlarla, ikiyüzlülerle cihat et! Onlara sert davran! Onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü dönüş yeridir o!

9:74 Söylemediklerine ilişkin Allah'a yemin ediyorlar. Yemin olsun ki, o küfür sözünü söylediler. İslam'a girmeleri ardından küfre saptılar. Basaramadıkları bir şeyi tasarladılar. Oysaki intikam almaları için, Allah'ın ve resulünün, Allah'ın lütfuyla kendilerini zengin etmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Eğer tövbe ederlerse kendileri için hayırlı olur. Eğer yan çizerlerse Allah onlara dünyada da âhirette de acıklı bir azapla azap edecektir. Ve yeryüzünde onların ne bir dostu olacaktır ne de bir yardımcı.

9:75 İçlerinden bazıları da Allah'a söyle ant içti: "Eğer Allah, lütfundan bize verirse, elbette sadaka dağıtacağız ve elbette iyilik ve barış için çalışanlardan olacağız."

9:76 Lütfundan kendilerine verdiği zaman ise o lütfu cimrilik ederek yüz çevirmiş bir halde dönüp gittiler.

9:77 Nihayet, Allah, kendisine verdikleri söze ters düştüklerinden, yalana sapıp durduklarından, huzuruna çıkacakları güne kadar onların kalplerine ikiyüzlülük yerleştirdi.

9:78 Bilmediler mi ki, Allah onların sırrını da fışıldasmalarını da bilir; Allah gaybını çok iyi bilendir.

9:79 Sadakalar hususunda içten bir cömertlik göstermiş müminlere laf atanlarla, öz gayretlerinden baskısını bulamayanları alay konusu edenlere gelince, Allah onları maskaraya çevirecektir. Onlar için acıklı bir azap da vardır.

9:80 İster af dile onlar için, ister dileme. Yetmiş kez af dilesen de onlar için, Allah onları affetmeyecektir. Çünkü onlar Allah'i da resulünü de inkâr ettiler. Allah, yoldan çıkmış böyle bir topluluğa kılavuzluk etmez.

9:81 Allah'ın resulüne ters düşmek için arkada kalanlar, çöküp oturdukları için sevindiler; Allah yolunda, mallarıyla canlarıyla cihadi tiksindirici bulup söyle dediler: "Bu sıcakta seferber olmayın!" De ki: "Hararet bakımından cehennem daha zordur." Bir anlayabilselerdi!

9:82 Kazanır oldukları yüzünden artık az gülsünler, çok ağlasınlar.

9:83 Bundan böyle Allah, seni onlardan bir zümrenin yanına döndürür de savasa çıkmak için senden izin isterlerse söyle söyle: "Benimle birlikte asla çıkmayacaksınız, benimle birlikte herhangi bir düşmanla savasamayacaksınız. İlk defasında oturup kalmayı yeglemistiniz. O halde geri kalanlarla birlikte oturun."

9:84 Onlardan ölen biri üzerine asla dua etme; böyle birinin mezarı basında da durma. Bunlar Allah'a ve resulüne nankörlük ettiler ve yoldan sapmış olarak ölüp gittiler.

9:85 Malları da evlatları da seni imrendirmesin. Allah bunlarla, dünyada onlara azap etmek istiyor. Kâfir olarak çıkaracaktır canları.

9:86 "Allah'a inanın, O'nun resulüyle yan yana cihat edin!" anlamında bir sure indirildiği zaman, onların imkân ve servet sahibi olanları, senden izin isteyerek söyle demislerdi: "Bırak bizi, oturanlarla beraber olalım!"

9:87 Geride kalan kadınlarla beraber olmayı yeglediler. Kalpleri üzerine

mühür basılmıstır. Artık anlayıp kavrayamazlar.

9:88 Fakat resul ve onunla birlikte iman edenler, mallarıyla, canlarıyla cihat ettiler. İste bunlarıdır tüm hayırlar. İste bunlardır tam kurtulanlar.

9:89 Allah onlar için, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. Sürekli kalacaklardır orada. İste budur büyük başarı.

9:90 Göçebe Arapların özür bahane edenleri kendilerine izin verilmesi için geldiler; Allah'a ve resulüne yalan söyleyenler oturdular. Onların küfre sapanlarına korkunç bir azap erisecektir.

9:91 Güçsüzlere, hastalara, infak edecek bir şey bulamayanlara, Allah ve resulü için öğüt verdikleri takdirde bir günah yoktur. Güzel davrananlar aleyhine bir yol yok. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

9:92 Kendilerini bindirmen için sana geldiklerinde sen, "Sizi bindirecek bir şey bulamam" deyince, harcayacak bir şey bulamadıklarından, üzüntüyle gözlerinden yaşlar bosalarak geri dönen kimseler için de herhangi bir günah yoktur.

9:93 Ancak su kimseler aleyhine yol vardır: Zengin oldukları halde senden izin isterler. Arkada kalan kadınlarla beraber oturmaya razı olmuştur bunlar. Ve Allah, kalplerine mühür basmıştır, artık bilemezler.

9:94 Dönüp yanlarına geldiğinizde sizden özür dilerler. De ki: "Özür dilemeyin. Size asla inanmayacağız! Allah bize sizin hallerinizden birçoğunu haber vermiştir. Yapıp ettiğinizi Allah da resulü de görecektir. Sonra görünmeyen ve görünen âlemleri bilen huzuruna çıkarılacaksınız da O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir.

9:95 Yanlarına döndüğünüzde kendilerini paylamaktan vazgeçtiniz diye Allah'a yemin edecekler. Vazgeçin onlardan, çünkü hepsi pisliktir! Kazandıklarının karşılığı olarak, varacakları yer cehennemdir.

9:96 Kendilerinden hosnut olarsınız diye karşınızda yemin ediyorlar. Siz onlardan razı olsanız da Allah, yoldan sapmış bir topluluktan razı olmaz.

9:97 Çöl Arapları; küfür, parçalanma/ikiyüzlülük yönünden daha şiddetli; Allah'ın resulüne indirdiği şeylerin sınırlarını tanımamaya daha yatkındırlar. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

9:98 Çöl Araplarından öylesi vardır ki, infak ettiğini bir angarya/bir ceza ödeme sayar ve sizin basiniza belaların gelmesini bekler durur. En kötü bela onların basına olsun! Allah çok iyi isitir, çok iyi bilir.

9:99 Çöl Araplarından bazıları da Allah'a ve âhiret gününe inanır, harcadığını Allah yanında yakınlıklara ve resulün dualarına vesîle edinir. Dikkat edin! O harcadıkları gerçekten kendileri için bir yakınlık vesîlesidir. Allah onları rahmetinin içine sokacaktır. Allah çok affedici, çok esirgeyicidir.

9:100 Muhacirlerden ve Ensar'dan ilklerle, güzel düşünüp güzel davranmada onları izleyenler var ya, Allah onlardan razı olmuştur; onlar da O'ndan razıdırlar. Onlara altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır.

Sürekli orada kalacaklardır. Büyük kurtuluş iste budur!

9:101 Çevrenizdeki Bedevî Araplardan münafıklar var. Medine halkından da münafıklığa iyice alışmış olanlar var. Sen bilmezsin onları. Ama biz

biliriz onlari. Iki kez azap edecegiz onlara, sonra da çok büyük bir azaba itilecekler.

9:102 Diger bazilari da günahlarini itiraf ettiler. Bunlar, iyi bir isle kötü olan diger bir isi birbirine karistirdilar. Belki Allah tövbelerini kabul eder. Çünkü Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

9:103 Bunlarin mallarindan bir sadaka al ki, onunla kendilerini iyice temizleyip aritasin. Onlar için dua et/onlara destek ol; çünkü senin duan/destegin onlar için bir sükûnettir. Allah Semî'dir, Alîm'dir.

9:104 Bilmediler mi ki, Allah'tir kullarindan o tövbeyi kabul eden, o sadakalari alan. Ve Allah'tir, O Tevvâb, O Rahîm...

9:105 De ki: "Is yapip deger üretin; yapip ürettiğinizi Allah da resulü de müminler de görecektir. Ve siz, görülmeyen âlemi de görülen âlemi de bilen huzuruna döndürüleceksiniz, O size, yapip ettiklerinizi bir bir haber verecektir."

9:106 Bir kısmi da umutlari Allah'in emrine bagli, beklemektedir. Allah onlara ya azap edecektir ya tövbe nasip edecektir. Allah, Alîm'dir, Hakîm'dir.

9:107 Bir de sunlar var: Tutup bir mescit yapmislardir: Zarar vermek için, nankörlük/gerçeği örtmek için, inananlari firkalara bölmek için, daha önceden Allah ve resulüyle savasmis kisiye gözetleme yeri kurmak için.

"Iyilik ve güzellikten baska bir sey istemis degiliz!" diye gerile gerile yemin de edecekler. Allah sahittir ki, onlar kesinlikle yalancidirlar.

9:108 Böyle bir mescitte sakın namaza durma! Daha ilk gününde takva üzerine kurulan bir mescit, içinde namaz kilman için çok daha uygundur. Temizlenmek arzusu tasiyan erler vardir o mescitte. Allah, temizlenenleri sever.

9:109 Peki, binasini Allah'tan gelen bir sakinma duygusu ve hosnutluk üzerine kuran mi hayirlidir yoksa binasini sel artiklarinin ucundaki yarin kenarina kurup da onunla birlikte cehenneme yuvarlanan mi? Allah, zalimler topluluguna kilavuzluk etmez.

9:110 Kurduklari bina, kalpleri parçalanincaya kadar yüreklerinde bir kuskulmaya devam edecektir. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

9:111 Allah, müminlerin canlarini ve mallarini, karsiliginda kendilerine cennet vermek üzere satin almistir. Allah yolunda çarpisirlar da öldürürler, öldürülürler. Allah'in; Tevrat'ta, Incil'de ve Kur'an'da kendi üzerine hak olarak yazdigi bir vaattir bu. Ahdine, Allah'tan daha vefali kim var? Perçinlediginiz bu antlasmanizdan ötürü müjdeler olsun size. Iste budur o büyük basarinin ta kendisi.

9:112 Tövbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, seyahet ederken oruç tutanlar, rükû edenler, secdeye kapananlar, iyilige özendirip kötülükten sakindiranlar, Allah'in sinirlarini koruyanlar... Müjdele o müminleri!

9:113 Akraba bile olsalar, cehennem halki olduklari açıkça belli olduktan sonra müsrikler için af dilemek ne peygambere yakisir ne de iman edenlere.

9:114 Ibrahim'in, babasi için af dilemesi, sadece ona verdigi bir söz yüzündendi. Onun Allah düşmanı oldugu kendisi için açıklık kazanınca, ondan uzaklasti. Su bir gerçek ki, Ibrahim baskalari için

gamlanip ah eden ince yürekli, yumusak bir insandi/tam bir evvâhti.

9:115 Allah bir topluluga kilavuzluk ettikten sonra, sakinacaklari seyleri kendilerine ayan-beyan bildirinceye kadar, onların sapikligina hükmetmez. Allah her sey hakkiyla bilendir.

9:116 Göklerin de yerin de mülk ve yönetimi Allah'indir. Diriltir de öldürür de. Sizin için Allah dışında ne bir dost vardır ne de bir yardımcı.

9:117 Yemin olsun ki, Allah, içlerinden bir grubun kalpleri kaymaya yüz tutuktan sonra, peygambere ve o güçlük saatinde ona uymus olan Muhacirlerle Ensar'a tövbe nasip etmiş, sonra da onların tövbelerini kabul buyurmuştur. Çünkü onlara karşı Raûf ve Rahîm'dir.

9:118 Geride bırakılan üç kişinin de tövbesini kabul etmiştir. Bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmiş, öz benlikleri kendilerini sikistirmisti; Allah'ın öfkesinden kurtulmak için yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını fark etmişlerdi. Sonra onlara tövbe nasip etti ki, eski hallerine dönsünler. Hiç kuskusuz, Allah, tövbeleri çok çok kabul eden, rahmeti sinirsiz olandır.

9:119 Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve özü-sözü bir kisiyle beraber olun.

9:120 Medine halkına ve çevrelerindeki Bedevî Araplara, Allah resulünden geri kalmaları ve onu bırakıp da kendi canlarının derdine düsmeleri yakışmaz. Çünkü Allah yolunda uğrayacakları bir susuzluk, bir yorgunluk, bir açlık, kâfirleri öfkelenmek üzere bir yere ayak basmaları, düşmana karşı herhangi bir başarı kazanmaları durumunda kendileri için, barışa yönelik iyi bir amel mutlaka yazılacaktır. Allah, güzel düşünüp güzel davrananların ödülünü yitirmez.

9:121 Küçük-büyük bir infakta bulunmaları, bir vadiyi geçmeleri, kendileri lehine mutlaka yazılır ki, Allah onlara yapıp ettiklerinden daha güzeliyle karşılık versin.

9:122 İnananların hepsinin birden savaşa çıkmaları doğru değildir.

Onların her kesiminden bir grubun dinde derin bilgiler edinmek ve sefere çıkan topluluk geri döndüğünde, korunmaları ümidiyle onları uyarmak için arkada kalmaları gerekmez mi?

9:123 Ey iman sahipleri! Küfre sapanların yakınızda bulunanlarıyla savaşı. Sizde bir sertlik bulsunlar. Sunu bilin ki Allah, sakinanlarla beraberdir.

9:124 Ne zaman bir süre indirilse içlerinden biri, "Bu hanginizin imanını artırdı?" diye konuşur. İmani olanların imanını artırmıştır. İste sevinip duruyorlar!

9:125 Kalplerinde maraz olanlara gelince, inen süre onların pisliğine pislik ekler. Kâfir olarak ölüp gittiler onlar.

9:126 Görmüyorlar mı ki, her yıl bir veya iki kez imtihan ediliyorlar. Hâlâ ne tövbeye yelteniyorlar ne de öğüt alıyorlar.

9:127 Bir süre indirildi mi "Sizi birisi görüyor mu?" diye birbirlerine bakar, sonra da sivisip giderler. Allah, kalplerini yamultmuştur. Çünkü gereginde anlamayan bir topluluktur bunlar.

9:128 Yemin olsun, içinizden size onurlu bir resul gelmiştir. Sizi rahatsız

eden sey onu da üzer. Çok dskndr size. Müminlere ise daha sefkatli, daha merhametlidir.

9:129 Eger çekip giderlerse de ki: "Allah bana yeter. İlah yok O'ndan baska. Yalnız O'na dayandım ben; büyük arsin sahibi O'dur."

Sura 10: Yunus

10:1 Elif, Lâm, Râ. İste sana hikmetlerle dolu Kitap'ın ayetleri.

10:2 "İnsanları uyar, iman edenlere de kendileri için Allah katında yüksek bir doğruluk derecesi bulunduğunu müjdele" diye içlerinden bir er kişiye vahiy göndermemiz, insanlara sasirtici mi geldi? Küfre batanlar: "Bu adam açık bir büyücüdür." dediler.

10:3 Su bir gerçek ki, sizin Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra ars üzerine egemenlik kurup is ve olusu çekip çeviren Allah'tır. O'nun izni olmadıkça hiçbir sefaatçi devreye giremez. İste bu Allah'tır sizin Rabbiniz. Artık O'na kulluk/ibadet edin. Düşünüp anlamıyor musunuz?

10:4 Allah'tan hak bir vaat olarak hepinizin dönüşü yalnız O'nadır. Yarattılsın baslatır, sonra yarattıklarını varlık alanına ardarda çıkarır ki, iman edip hayra ve barisa yönelik amelleri yerli yerince sergileyenleri ödüllendirsin. Küfre dalanlara gelince, onlar için, nankörlük edip gerçeği örtmeleri yüzünden, kaynar sudan bir içki ve acıklı bir azap öngörülmüştür.

10:5 Güneş'i isı ve isik kaynağı; Ay'i, hesabi ve yılların sayısını bilirsiniz diye bir nur yapıp ona evreler takdir eden O'dur. Allah bütün bunları rastgele değil, sasmaz ölçülere bağlı olarak yaratmıştır. Bilgiyle donanmış bir topluluk için ayetleri ayrıntılı kılıyor.

10:6 Su bir gerçek ki, geceyle gündüzün birbiri ardınca değişip durmasında, Allah'ın göklerde ve yerde vücut verdiği şeylerde, sakin bir topluluk için sayısız ayetler vardır.

10:7 Su bir gerçek ki, bize kavusmayı ummayanlar, igreti hayatla tatmin bulup onunla rahatlayanlar ve ayetlerimizden uzaklaşıp gaflete dalanlar,

10:8 Kazandıkları şeyler yüzünden varis yerleri ates olacakların ta kendileridir.

10:9 İman edip haya ve barisa yönelik amel sergileyenlere gelince, Rableri onları imanlarıyla doğruya ve güzele iletir. Nimetlerle dolu cennetlerde onların altlarından ırmaklar akacaktır.

10:10 Orada onların yakarışı, "Tespah ederiz seni ey Allahımız!" ve birbirlerine esenlik dilemeleri, "Selam!" seklindedir. Ve onların son çağırışları sudur: Bütün övgüler âlemlerin Rabbi Allah'adır.

10:11 Allah, insanlara serri, onların hayri acele istedikleri gibi çabucak verseydi, ecellerinin onlara ulaşmasına çoktan hükmedilmiş olurdu. Ama biz, bize kavusmayı ummayanları kendi azgınlıkları içinde körü körüne bocalamaya bırakırız.

10:12 İnsanlara zorluk dokunduğu zaman; yan yatarken, otururken, ayaktaiken bize yalvarır. Ama sıkıntısını çözdüğümüzde, kendisine dokunan bir zorluk yüzünden bize hiç yalvarmamış gibi çekip gider.

Haksizliga/asiriliga sapanlara, yapmakta olduklari, iste böyle süslü gösterilmiştir.

10:13 Yemin olsun ki, biz sizden önceki kusaklari, zulmettikleri ve resulleri kendilerine açık kanitlar getirdigi halde inanmadiklari için, helâk ettik. Günaha batanlar toplulugunu biz böyle cezalandiririz.

10:14 Sonra onların ardından yeryüzünde sizi halefler kildik ki, nasıl is yapacaginizi görelim.

10:15 Ayetlerimiz onlara açık-seçik parçalar halinde okundugu zaman, bize ulasmayi ummayanlar söyle dediler: "Bundan baska bir Kur'an getir yahut bunu degistir." De ki: "Onu kendiligimden degistirmem benim için söz konusu olamaz. Ben sadece bana vahyolunana uyuyorum. Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkuya düserim."

10:16 De ki: "Allah dileseydi, onu size okumazdim, onu size bildirmezdi de. Ondan önce içinizde bir ömür kalmistim. Hâlâ aklinizi kullanmayacak misiniz?"

10:17 Yalan düzerek Allah'a iftira eden yahut onun ayetlerini yalanlayan kisiden daha zalim kim var? Su bir gerçek ki, suçlular iflah etmezler.

10:18 Allah'ın yanında bir de kendilerine zarar veremeyen, yarar saglayamayan seylere kulluk ediyorlar ve söyle diyorlar: "Bunlar bizim Allah katındaki sefaatçilarimizdir." De onlara: "Allah'a, göklerde ve yerde bilmedigi seyleri mi haber veriyorsunuz?" Sani yücedir O'nun, ortak kostuklarından arinmistir O.

10:19 İnsanlar bir tek ümmetten baska degilken ihtilafa düstüler. Eger Rabbinden bir söz öne geçmemis olsaydi, tartisip durduklari konuda aralarında hüküm verilir/is mutlaka bitirilirdi.

10:20 Söyle derler: "Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" De ki: "Gayb, Allah'ın tekelinde. Hadi bekleyin; sizinle birlikte ben de bekleyenlerdenim."

10:21 İnsanlara, kendilerine dokunan bir darliktan sonra bir rahat tattirdigimizda, ayetlerimiz hakkında hemen bir tuzak sergilerler. De ki: "Tuzak kurma bakımından Allah daha hizlidir." Zaten, resullerimiz, kurmakta olduklari tuzaklari kaydediyorlar.

10:22 O yürütüyor sizi karada ve denizde. Diyelim, gemidesiniz: Gemiler, içindekileri latf bir rüzgârla götürüyorlar. İçerdekiler ferah ve sevinç duymaktalar. Birden korkunç bir kasirga geliverdi. Her taraftan dalgalar üzerlerine çullandi. Çepeçevre kusatildiklerini düşünüp dini yalnız Allah'a özgüleyerek duaya koyuldular: "Eger bizi su durumdan kurtarirsan, yemin olsun, sana sükredenlerden olacagiz."

10:23 Ama Allah onlari kurtarinca, hiç vakit geçirmeden yeryüzünde haksizliga sapip azginlasirlar. Ey insanlar! Su igreti hayatın menfaati için yaptiginiz azginlik ve taskinlik yalnız sizin aleyhinizedir. Bir süre sonra bize döndürüleceksiniz ve yapmakta olduklarinizi size haber verecegiz.

10:24 Su igreti hayatın durumu gökten indirdigimiz bir suya benzer: İnsanların ve davarların yedikleri yeryüzü bitkisi onunla karismistir. Nihayet toprak, takilarini kusanmis, süslenmistir.

Topragın sahipleri onun üzerinde egemen olduklarini sanmaktadirlar. Tam bu sirada emrimiz ona gece veya gündüz ulasmistir. Ve onu, sanki dün

yerinde yokmuş gibi biçip atmışsınız. Derin derin düşünen bir topluluk için ayetleri böyle ayrıntılı olarak veriyoruz.

10:25 Allah, esenlik yurduna çağırır ve dilediğini doğrudan doğruya bir yola kılavuzlar.

10:26 Güzel düşünüp güzel davrananlara güzellik var. Dahası da var. Onların yüzlerine kara da bulmaz, zillet de... Cennetin dostlarıdır onlar; sürekli kalıcıdır orada.

10:27 Kötülük kazananlara ise kötülüğün miktarınca karşılık vardır. Ama yüzlerini bir zillet de kaplar. Onları Allah'tan kurtaracak kimse yoktur. Yüzleri gece parçalarından karanlıklarla kaplanmış gibidir. Atesin dostlarıdır bunlar. Sürekli kalıcıdır içinde.

10:28 Gün olur, onları bir araya toplarız; sonra sirke batmışlara sesleniriz: "Siz ve ortak yaptıklarınız, yerlerinize!" Aralarını ayırmışsınız. Allah'a ortak tuttukları söyle haykırır: "Siz sadece bize kulluk/ibadet etmiyordunuz."

10:29 "Sizinle bizim aramızda tanık olarak Allah yeter. Doğrusu, biz sizin ibadetinizden tamamen habersizdik."

10:30 İşte orada, her benlik önceden gönderdiği şeyi kendisi deneyecektir. Hepsi gerçek Mevlâ'larına döndürülmüş, iftira aracı yaptıkları şeyler kendilerini koyup gitmiştir.

10:31 Sor: "Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor? Ya o isitme gücünün ve gözlerin sahibi kim? Kim çıkarıyor ölüden diriyi ve kim çıkarıyor diriden ölüyü? Kim çekip çeviriyor is ve olusu?" Hemen, "Allah!" diyecekler. De ki: "Hâlâ kendinize gelmiyor musunuz?"

10:32 İşte bu Allah'tır sizin Hak Rabbiniz. Hak'tan sonra, sapıklıktan başka ne kalır ki? Peki, nasıl oluyor da yüz geri döndürülüyorsunuz?

10:33 Bu, budur! Rabbinin yoldan çıkanlar hakkındaki, "Onlar iman etmezler!" sözü gerçekleşmiştir.

10:34 De ki: "Ortak tuttuklarınız içinde, yaratisa başlayan, sonra, yarattığını çevirip bir daha yaratan kim var?" De ki: "Allah! Yaratisi başlatır, sonra onu çevirip yeniden yaratır. O halde nasıl oluyor da başka bir yöne döndürülüyorsunuz?"

10:35 Sunu da söyle: "Ortak tuttuklarınızdan kim var hakka götüren?" De ki: "Allah götürür hakka. Hakka götürebilen mi izlenmeye daha layıktır yoksa kılavuzlanmadıkça yolu bulamayan mı? Peki, ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz siz?"

10:36 Onların çoğu sanıdan başka bir şeyin ardınca gitmiyor. Doğrusu da su ki sani, haktan hiçbir şey ifade etmez. Allah, onların yaptıklarını iyice bilmektedir.

10:37 Bu Kur'an, Allah'ın berisinden birilerince yalan isnatlarla oluşturulmuş değildir. O, kendinden öncekinin tasdiki ve Kitap'ın ayrıntılı kılınmasıdır. Kusku ve çelişme yoktur onda. Âlemlerin Rabbi'ndendir o.

10:38 Yoksa, "onu uydurdu" mu diyorlar! De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz Allah disında, elinizin yettiklerini de çağırın da onun benzeri bir sure ortaya çıkarın."

10:39 Hayır, düşündükleri gibi değil. Onlar, ilmini kusatamadıkları ve

yorumu kendilerine hiç gelmemis bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamıştı. Bak da gör nasıl olmuştur zalimlerin sonu!

10:40 İçlerinden buna inanacak var, inanmayacak var. Bozguncuları Rabbin daha iyi bilir.

10:41 Seni yalanladılarsa söyle söyle: "Benim yaptığım bana, sizin yaptığınız size. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzagım."

10:42 İçlerinde sana kulak verenler de vardır. Peki, sağirlara sen mi isittireceksin? Hele bir de akıllarını kullanmıyorlarsa!

10:43 Onlardan sana bakanlar da vardır. Peki, körlere sen mi kılavuzluk edeceksin? Hele, kalp gözleriyle de görmüyorlarsa!

10:44 Allah, insanlara hiçbir şekilde zulmetmez. Ama insanlar öz benliklerine zulmediyorlar.

10:45 Onları huzuruna toplayacağı gün, gündüzün bir saatinden başka, dünyada durmamış gibidirler; aralarında tanışıyorlar. Allah'a kavusmayı yalanlayıp da doğru yolu tutmamış bulunanlar, hüsrana uğramışlardır.

10:46 Onlara vaat ettiğimiz bazisini sana göstersek de seni vefat ettirsek de dönüşleri bizedir. Sonunda Allah, işlemiş olduklarına tanıklık edecektir.

10:47 Her ümmet için bir resul öngörülmüştür. Resulleri gelince, aralarında adaletle hüküm verilir. Hiçbir zulme uğratılmazlar.

10:48 Diyorlar ki: "Dogru sözlülerseniz bu vaat ne zaman?"

10:49 De ki: "Ben kendime bile Allah'ın istediği dışında bir zarar verme yahut yarar sağlama gücünde değilim. Her ümmetin bir eceli var. Ecelleri geldiğinde bir saat geri de kalamazlar, ileri de gidemezler."

10:50 Söyle söyle: "Diyelim O'nun azabi size gündüzün veya geceleyn gelecektir. Suçlular bunlardan hangisini aceleyle ister?"

10:51 O azap basiniza patladıktan sonra mi iman ettiniz! Simdi mi? Hani onu aceleden isteyip duruyordunuz?

10:52 Sonra, zulmedenlere söyle denecek: " O uzun süreli azabi tadin! Kazandığınız şeyler dışında bir şeyle cezalandırılmayacaksınız!"

10:53 Soruyorlar sana: "Dogru mu bu?" De ki: "Evet! Rabbime yemin ederim, o dogrunun ta kendisidir! Ve siz ondan yakayı kurtaramayacaksınız."

10:54 Zulmetmiş her benlik, yeryüzündekiler kendinin olsa, kurtulmak için tümünü fidye verecektir. Azabi gördüklerinde pismanlgi ta içlerinde duyarlar. Aralarında adaletle hükmedilmistir. Asla zulme uğratılmazlar!

10:55 Gözünüzü açın, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındir! Gözünüzü açın, Allah'ın vaadi haktır! Ama onların çokları bilmiyorlar.

10:56 O, hayat verir, O öldürür. O'na döndürüleceksiniz.!

10:57 Ey insanlar! Iste, size Rabbinizden bir öğüt, gönüller derdine bir sifa, inananlara bir kılavuz ve bir rahmet geldi.

10:58 De ki: "Allah'ın lütfuyla, O'nun rahmetiyle, sadece onunla sevinip ferahlasınlar! O, onların toplayıp yigdiklerinden hayirlidir."

10:59 De ki: "Ne oldu size de Allah'ın size rizik olarak indirdiği şeylerden bir haram yaptınız bir de helal?" De ki: "Allah mi size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mi ediyorsunuz?"

10:60 Yalani Allah'a yakistiranlar, kiyamet günü hakkında ne düşünüyorlar? Allah, insanlara karsi elbette lütuf sahibidir, fakat onların çoklari sükretniyorlar.

10:61 Bir is ve olusta bulunsan, Kur'an'dan bir sey okusan; herhangi bir is yapsaniz, siz ona dalip gitmisen biz üstünüzde mutlaka taniklariz. Ne yerde ne gökte zerre agiriginca bir sey, ondan daha küçüğü de daha büyüğü de Rabbinden uzakta/gizli kalmaz; tümü apaçik bir kitaptadir.

10:62 Gözünüzü açin! Allah'in velîleri için hiçbir korku yoktur. Tasaya da düşmezler onlar.

10:63 Onlar inanmis, takvaya sarilmislardir.

10:64 Dünya hayatinda da âhirette de müjde vardir onlara. Allah'in kelimelerinde degisme/degistirme olmaz. Iste budur o büyük kurtulus.

10:65 Onların sözü seni üzmesin. Tüm onur ve kudret Allah'indir. O her seyi isitir, her seyi bilir.

10:66 Gözünüzü açin! Göklerde kim var yerde kim varsa Allah'indir! Allah'in yaninda baska seylere yalvaranlar, ortak kostuklarına uymuyorlar/Allah'in yaninda ortaklara yalvaranlar neyin ardi sira gidiyorlar? Onlar sadece saniya uyuyorlar ve onlar sadece saçmaliyorlar.

10:67 O, odur ki, içinde durup dinlenesiniz diye sizin için geceye vücut verdi, gündüzü de aydinlik kildi. Hiç kuskusuz, bunda, dinleyecek bir topluluk için ibretler vardir.

10:68 "Allah çocuk edindi!" dediler. Hâsâ! Allah bundan arinmistir! O Ganî'dir, hiçbir seye muhtaç olmaz! Göklerdekiler de yerdekiler de O'nundur. Elinizde, söylediginize iliskin hiçbir kanit yok. Allah hakkında bilmediginiz seyi mi söylüyorsunuz?

10:69 De ki: "Allah hakkında yalan düzüp iftira edenler iflah etmeyeceklerdir!"

10:70 Dünyada biraz nimetlenme, ardindan dönüşleri bize! Sonra biz, inkâr ettikerinden ötürü siddetli azabi onlara tattiracagiz.

10:71 Onlara Nûh'un haberini de oku! Hani, toplumuna söyle demisti: "Eger benim konumum ve Allah'in ayetlerini hatirlatmam size agir geliyorsa artik ben, Allah'a dayandim. Siz de ortaklarınızla bir araya gelip isinize bakin. Yapacaginiz sey size bir kaygi da vermesin, hükmünüzü bana uygulayin. Ve bana fırsat da vermeyin."

10:72 "Yüz çevirdiyseviz çevirin. Ben sizden bir ücret istemedim. Benim ücretim, Allah'tan gelecektir. Bana, müslümanlardan/Allah'a teslim olanlardan olmam emredildi."

10:73 Bunun üzerine, onu yalanladilar. Biz de onu ve gemide onunla beraber bulunanlari kurtardik, onlari yöneticiler yaptik; ayetlerimizi yalanlayanlari da batirip bogduk. Bak da gör, önceden uyarılanların sonu nice oluyor!

10:74 Nûh'un ardindan birçok resulleri daha toplumlarına gönderdik. Onlara açık-seçik kanitlar getirdiler. Ama onlar daha önceden yalanladıkları seye bir türlü inanmadilar. Azginliga sapanların kalplerini biz, iste böyle mühürleriz.

10:75 Onların ardindan da Mûsa ile Hârun'u ayetlerimiz esliginde Firavun ve kurmaylarına gönderdik. Kibre saptilar ve günahkâr bir topluluk

oldular.

10:76 Gerçek, katimizdan onlara geldiginde söyle demislerdi: "Hiç kuskusuz, bu, apaçık bir büyüdür."

10:77 Mûsa dedi ki: "Gerçek size ulastiginda böyle mi konusuyorsunuz? Büyü müdür bu? Büyücülerin kurtuluşu yoktur."

10:78 Dediler ki: "Sen bize, atalarimizi üzerinde buldugumuz seyden bizi çeviresin de bu toprakta devlet ve ululuk ikinizin olsun diye mi geldin? Biz, ikinize de inanmiyoruz."

10:79 Firavun seslendi: "Tüm bilgin büyücülerini huzuruma getirin!"

10:80 Büyücüler gelince, Mûsa onlara söyle dedi: "Ortaya koyma gücünde oldugunuz seyleri sergileyin."

10:81 Onlar hünerlerini ortaya koyunca Mûsa dedi ki: "Sergilediginiz sey büyüdür. Allah onu mutlaka hükümsüz kilacaktır. Çünkü Allah, bozguncularin isini düzgün yürütmez."

10:82 "Ve suçlular hos görmese de Allah, hakki, kelimeleriyle ortaya çıkarip kanitlayacaktır."

10:83 Firavun ve kodamanlarinin kendilerine kötülük etmelerinden korktuklari için, kavmi arasindan bir gençlik grubu disinda hiç kimse Mûsa'ya inanmadi. Çünkü Firavun, o toprakta gerçekten çok üstündü ve gerçekten sinir tanimaz azginlardan biriydi.

10:84 Mûsa dedi ki: "Ey toplumum! Eger Allah'a inanmissiniz, müslümanlarsanız/Allah'a teslim olanlarsanız yalnız Allah'a dayanip güvenin!"

10:85 Söyle yakardilar: "Yalnız Allah'a dayandik. Rabbimiz! Bizleri, zulmedenler toplumu için bir imtihan araci yapma!"

10:86 "O küfre sapmis toplumdun rahmetinle bizi kurtar!"

10:87 Mûsa'ya ve kardesine sunu vahyettik: Kavminiz için kendilerini yerlestirmek üzere Misir'da evler hazirlayin. Evlerinizi kible yapin/karsilikli yapin ve namazi/duayi yerine getirin! Inananlara müjde ver.

10:88 Mûsa söyle dedi: "Rabbimiz! Sen, Firavun ve kodamanlarına su geçici hayatta debdebe verdin, mallar verdin. Rabbimiz! Senin yolundan saptirsınlar diye mi? Rabbimiz! Onların mallarını sil-süpür, kalplerini siddetle sik ki, acikli azabi görünceye kadar inanmasınlar!"

10:89 Allah cevap verdi: "İkinizin duasi kabul edildi. Dogruluktan sasmayin! İlimden nasipsizlerin yolunu izlemeyin!"

10:90 Ve İsrailogullarini denizden geçirdik. Firavun ve ordusu, azginlik ve düşmanlikla onları izlemekteydi. Nihayet, bogulma ümüğüne çökünce söyle dedi: "İman ettim. İsrailogullarinin inanmis oldugu disinda ilah yok. Ben de O'na teslim olanlardanim."

10:91 "Simdi mi? Daha önce isyan etmis, bozgunculardan olmustun."

10:92 "Bugün senin bedenini kurtaracağız ki, arkandan gelenlere bir ibret olasın. Ama insanların çoğu bizim ayetlerimizden gerçekten habersiz bulunuyor."

10:93 Yemin olsun, biz, İsrailogullarini çok güzel bir yurda yerlestirdik ve kendilerine temiz yiyeceklerden rizik verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar ihtilafa düşmediler. Hiç kuskusuz, Rabbin,

tartismakta olduklari sey hakkında kiyamet günü aralarinda hüküm verecektir.

10:94 Sayet sen, sana indirdigimizden kuskulanmakta isen, senden önce kitabi okuyanlara sor. Yemin olsun, hak sana Rabbinden gelmistir. O halde, sakın kuskulananlardan olma!

10:95 Ve sakın ayetlerimizi yalanlayanlardan olma, yoksa hüsrana düşenlerden olursun.

10:96 Aleyhlerine Rabbinin kelimesi hak olanlar iman etmezler;

10:97 Tüm ayetler onlara gelse bile. Ta, o korkunç azabi görünceye kadar.

10:98 Bir kent inansa da imani kendisine yarar saglasa ya! Yûnus'un kavmi müstesna. Onlar inaninca, dünya hayatinda rezillik azabini üstlerinden kaldirmis ve kendilerini belirli bir süreye kadar nimetlendirmistik.

10:99 Eger Rabbin dileseydi, yeryüzündeki insanların tümü toplu halde mutlaka iman ederlerdi. Hal böyle iken, mümin olmaları için insanlari sen mi zorlayacaksın!

10:100 Allah'in izni olmadıkça hiçbir benlik iman edemez. Allah, pislighi, aklini kullanmayanlar üzerine bırakır.

10:101 De ki: "Göklerde ve yerde neler var/neler oluyor, bir bakın!" O ayetler ve uyarılar iman etmeyen bir toplumun hiçbir isine yaramaz.

10:102 Onlar, sırf kendilerinden önce gelip geçenlerin günleri gibisini bekliyorlar. De ki: "Bekleyin! Sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim."

10:103 Sonunda biz, resullerimizi ve iman edenleri kurtarıyoruz. İşte böyledir. Üzerimize bir borç olarak, inananlari kurtarıyoruz.

10:104 De ki: "Ey insanlar, benim dinimden kuskuda iseniz, ben sizin Allah'in berisinden kulluk ettiklerinize kulluk etmeyeceğim. Tam aksine ben, sizin caninizi alacak olan Allah'a kulluk edeceğim. Bana, müminlerden olmam emredildi."

10:105 Su da emredildi: "Yüzünü, bir hanîf olarak dine çevir. Sakın müsriklerden olma!"

10:106 "Allah'in berisinden, sana yarar sağlamayacak ve zarar veremeyecek seylere yakarma! Eger bunu yaparsan mutlaka zalimlerden olursun."

10:107 Allah sana bir zarar dokundurursa, onu kaldıracak olan baskasi degil, yine O'dur. O sana bir hayir dilerse, O'nun lütfunu reddedecek yoktur. Kullarından diledigini lütfuyla nasıplendirir. Gafûr'dur O, Rahîm'dir.

10:108 De ki: "Ey insanlar! Su bir gerçek ki hak size Rabbinizden gelmistir. Artık dogruya yönelen kendi benligi için yönelir; sapan da kendi benligi aleyhine sapar. Ben sizin üzerinize vekil degilim."

10:109 Sana vahyedilene uy ve Allah hüküm verinceye kadar sabret. O, hâkimlerin en hayirlisidir.

Sura 11: Hud

11:1 Elif, Lâm, Râ. Hakîm ve Habîr olandan bir kitaptir ki bu, ayetleri önce muhkem kilinmiş, sonra ayrıntili hale getirilmiştir.

11:2 Ki baskasına degil, yalnız Allah'a ibadet edesiniz! Kuskusuz, ben size O'ndan gelen bir uyarıcı ve müjdeciyim.

11:3 Af dileyin Rabbinizden; sonra da tövbe ile O'na yönelin ki, belirlenmiş

bir süreye kadar sizi güzel bir nimetle nimetlendirsın ve her farklı derece sahibine hak ettiği ödülü versin. Eger yüz çevirirseniz, o takdirde sizi büyük bir günün azabıyla korkuturum.

11:4 Yalnız Allah'adır dönüşünüz. Ve O, herşeye Kadîr'dir.

11:5 Dikkatle bakın! Onlar O'ndan gizlenmek için göğüslerini bükerek. Dikkat edin! Onlar giysileriyle sarılıp sarmaladıkları zaman da O, onların gizlemekte olduklarını da açığa vurduklarını da bilmektedir. Çünkü O, göğüslerin içini çok iyi bilendir.

11:6 Yerde hiçbir debelenen yoktur ki, rizki Allah'ın üzerinde olmasın. O, onun karar kıldığı noktayı da bilir, emanet edildiği yeri de. Herşey, apaçık bir Kitap'tadır.

11:7 O, odur ki, gökleri ve yeri altı günde yaratmıştır. O'nun arsi da su üzerinde idi. Böyle yapması, is ve davranış yönünden hanginizin daha güzel olduğunu belirlemek için sizi denemeye yöneliktir. Sen, "Kuskuşuz, sizler ölümden sonra diriltileceksiniz!" dediğinde, küfre batanlar hemen ve kesinlikle söyle derler: "Bu apaçık bir büyüden başka şey değildir."

11:8 Ve eger onlardan azabi, belirlenmiş bir süreye kadar ertelesenek, mutlaka söyle diyeceklerdir: "Onu erteleyen de ne?" Gözünüzü açın, azap onlara geldiği gün, kendilerinden geri çevrilecek değildir. Ve alay edip durdukları şey, kendilerini sarmış olacaktır.

11:9 İnsana bizden bir rahmet tattırıp sonra onu ondan çekip alsak, insan elbette çok ümitsiz, çok nankör bir hale düşer.

11:10 Ve eger ona, kendisine gelip çatan bir zorluk ve kederden sonra bolluk ve nimet tattırırsak, hiç kuskuşuz söyle diyecektir: "Tüm sıkıntı ve kötülükler benden uzaklaşmıştır." Bu durumda o, bir sevinç simarigi, bir kendini beğenmiş olur.

11:11 Sabredip hayra ve barışa yönelik amel sergileyenler böyle yapmazlar. Bunlar kendileri için bir yarlığama ve büyük bir ödül öngörülen kişilerdir.

11:12 Belki de sen; onlar, "Ona bir hazine indirilseydi, yahut beraberinde bir melek gelseydi ya!" diyorlar diye göğsün sıkışıp daralarak, sana vahyedilmekte olanının bir kısmını terk etmeye kalkarsın. Gerçek olan su ki, sen sadece bir uyarıcısın. Allah ise her şey üzerinde bir Vekîl'dir.

11:13 Yoksa, "Onu uydurdu" mu diyorlar! De ki: "Öyleyse hadi, onun benzeri, uydurma on sure de siz getirin; eger doğru sözlüler iseniz, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi de çağirin."

11:14 Eger size cevap veremedilerse artık bilin ki o, ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir. Ve O'ndan başka da ilah yoktur. Artık müslüman oluyor/Allah'a teslim oluyor musunuz?

11:15 Her kim igreti hayatı ve onun süsünü isterse böylelerinin yapıp ettiklerinin karşılığını kendilerine bu hayatta tam olarak veririz. Onlar dünyada hiçbir eksiltmeye uğratılmazlar.

11:16 Öyleleridir ki bunlar, âhirette kendileri için atesten baskası yoktur. Sanayi olarak ürettikleri, orada ise yaramaz olmuştur. Yapıp ettikleri de bâtil hale gelmiştir.

11:17 Böyleleri su kimse gibi olur mu: Rabbinden bir beyyine üzerinedir,

O'ndan bir tanik da kendisini izler. Taniktan önce de bir kılavuz ve rahmet olarak Mûsa'nin kitabı var. Onlar ona inanırlar. Hiziplerden onu inkâr edenin varis yeri atestir. Ondan asla kuskuya düşme; o Rabbinden bir haktır ama insanların çokları inanmıyorlar.

11:18 Yalan düzerek Allah'a iftira edenden daha zalim kim var? Onlar Rablerine arz edilecekler. Tanıklar diyecekler ki: "İste bunlardır Rableri hakkında yalan uyduranlar." Herkes duysun ki, Allah'ın laneti zalimler üstünedir.

11:19 O zalimler ki, Allah'ın yolundan alıkoyar, o yolu yamultmak isterler. Onlar, âhireti de inkâr ederler.

11:20 Bunlar yeryüzünde kimseyi âciz bırakamazlar. Allah'tan başka hiçbir dostları da yoktur. Onlara azap kat kat verilecektir. Hem isitmeye güçleri yetmiyordu hem de göremiyorlardı.

11:21 İste bunlardır öz benliklerini hüsrana uğratanlar. İftira için kullandıkları şeyler de kendilerini bırakıp kaybolmuştur.

11:22 Hiç kusku yok ki bunlar, âhirette de hüsrânın en beterine uğrayanlar olacaklardır.

11:23 İman edip hayra ve barışa yönelik işler yaparak Rablerine içten bir bağlılıkla boyun eğenlere gelince, onlar cennet halkıdır. Sürekli kalacaklardır orada.

11:24 Bu iki topluluğun durumu körle sağır, görenle isiten farkına benzer. Örnek olarak bu ikisi bir olur mu? Hâlâ düşünüp tasınıyor musunuz?

11:25 Yemin olsun biz, Nûh'u da toplumuna resul olarak göndermistik. "Ben sizin için açık bir uyarıcıyım."

11:26 "Allah'tan baskasına kulluk etmeyin. Korkunç bir gününün azabına uğramanızdan korkuyorum." demisti de,

11:27 Toplumunun küfre sapanlarından bir grup kodaman söyle konuşmustu: "Bize göre sen, bizim gibi bir insandan baskası değilsin. Bakıyoruz sana, ayak takimimizin basit görüşlü insanlarından baskası ardına düşmüyor. Sizin bize hiçbir üstünlüğünüzün olduğuna inanmıyoruz. Aksine, sizi yalancılar sayıyoruz."

11:28 Nûh dedi ki: "Ey toplumum! Bir düşünün! Ya ben Rabbinden gelen bir beyyine üzerindeysen; katından bana bir rahmet vermiş de o rahmet sizin gözlerinizden saklanmısa! Siz ona tiksintiyle bakarken, biz sizi ona zorla mi ulaştıracağız?"

11:29 "Hem ben sizden buna karşı bir mal da istemiyorum. Benim ücretim Allah'tandır. Ama ben iman edenleri paylayıp kovamam. Çünkü onlar Rablerine varacaklar. Ama sizin cehalete batmış bir toplum olduğunuzu görüyorum."

11:30 "Ey toplumum! Eğer ben onları paylayıp kovarsam, Allah'a karşı bana kim yardım edebilir? Hâlâ düşünmüyor musunuz?"

11:31 "Ben size demiyorum ki, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır. Ben gaybi bilmem. Ben bir meğim de demiyorum. Ama gözlerinizin horlayarak baktığı kişiler için, 'Allah bunlara hiçbir hayır vermeyecek' diyemem.

Onların benliklerinde neyin saklı olduğunu Allah daha iyi bilir. Baska türlü davranırsam kesinlikle zalimlerden olurum."

11:32 Dediler ki: "Ey Nûh! Sen bizimle uğraştın, bizimle mücadelede çok

da ileri gittin. Eger dogru sözlülerden isen bizi tehdit ettigin seyi ortaya getir."

11:33 Nûh dedi: "Onu size, diledigi takdirde ancak Allah getirir, siz de hiçbir engel çıkaramazsiniz."

11:34 "Eger Allah sizi azdirmek istiyorsa, ben size öğüt vermeyi gaye edinsem de öğüdüm size hiçbir yarar sağlamaz. O'dur sizin Rabbiniz ve O'na döndürüleceksiniz."

11:35 Yoksa, "Onu kendisi uydurdu." mu diyorlar? De ki: "Eger onu uydurmussam isledigim suç benim aleyhimedir. Ama ben, sizin islemekte oldugunuz suçlardan sorumlu degilim."

11:36 Nûh'a söyle vahyolundu: "Toplumundan, daha önce inanmis olanlar disinda hiç kimse iman etmeyecektir. Artık onların yaptıkları yüzünden tasalanip durma."

11:37 Vahyimize bagli olarak gözlerimizin önünde gemiyi yap. Ve zulmedenler hakkında benimle karsilikli laf edip durma. Onlar, mutlaka bogulacaklardır.

11:38 Gemi yapıyordu. Toplumundan herhangi bir grup yanından geçtikçe onunla alay ediyorlardı. Dedi ki Nûh "Bizimle alay ediyorsanız, biz de sizinle alay edeceğiz. Tıpkı sizin eglendiginiz gibi."

11:39 "Rezil eden azabın kime geleceğini, sürekli azabın kimin basına ineceğini yakında bileceksiniz."

11:40 Nihayet emrimiz gelip de tandir kaynayınca söyle seslendik: "Yükle içine her birinden ikiser çift ve aleyhinde hüküm verilen hariç olmak üzere aileni, bir de iman etmiş olanları." Ama Nûh'la birlikte çok az bir kısmı iman etmişti.

11:41 Nûh dedi: "Binin içine! Onun akıp gitmesi de demir atması da Allah'ın adıyladır. Benim Rabim elbette ki Gafûr'dur, Rahîm'dir."

11:42 Gemi onları, dağlar gibi dalgalar üstünden yürütüp götürüyordu. Nûh onlardan ayrı bir yerde duran oğluna seslendi: "Oğulcugum, bizimle beraber bin, kâfirlerle beraber olma."

11:43 Oğlu cevap verdi: "Bir daga sığınacağım, beni sudan korur." Nûh dedi: "Allah'ın merhamet ettiği disında bugün hiç kimse için Allah'ın kararından kurtaracak yoktur." Ve ikisi arasına dalga girdi de o, bogulanlar arasına katıldı.

11:44 Ve denildi: "Ey yer! Suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Ve su çekildi. İş bitirilmisti. Gemi, Cûdi üzerine oturdu ve haykirildi: "O zalimler topluluğu geri gelmez olsun!"

11:45 Bu arada Nûh, Rabine yakardı da dedi ki: "Rabim, oğlum benim ailemdendi! Senin vaadin elbette haktır. Sen hâkimlerin, hükmü en güzel verenisin."

11:46 Allah buyurdu: "Ey Nûh! O, senin ailenden degildi. Yaptığı, iyi olmayan bir işti. Hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Cahillerden olmaman hususunda seni uyarırım."

11:47 Nûh dedi: "Rabim! Hakkında bilgim olmayan şeyi senden istemekten sana siginirim. Eger beni affetmez, bana acımazsan hüsrana uğrayanlardan olurum."

11:48 Söyle denildi: "Ey Nûh! Sana ve seninle beraber olanlardan diğer

gruplara bizden bereketler ve bir selamla asagiya in. Bazi ümmetler de var, kendilerini önce nimetlendirecegiz sonra bizden acikli bir azap hepsini kucaklayacak."

11:49 Iste bunlar, sana vahyette oldugumuz gayb haberlerindedir. Bundan önce onlari sen de bilmiyordun, toplumun da... Artik sabirli ol! Sonuç, takvaya sarılanlarindir.

11:50 Âd'a da kardesleri Hûd'u gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan baska ilahiniz yok. Siz sadece uydurmalara bel baglamissiniz."

11:51 "Ey toplumum! Bu tebligime karsilik sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan baskasına düşmez. Hâlâ aklinizi çalistirmayacak misiniz?"

11:52 "Ey toplumum! Rabbinizden af dileyin, sonra O'na yönelin ki üzerinize gögü bol bol göndersin, kuvvetinize kuvvet katsin. Günahkârlar olup da Allah'tan yüz çevirmeyin."

11:53 Dediler ki: "Ey Hûd! Bize hiçbir kanit getirmedin. Senin sözünle ilahlarimizi terk edecek degiliz. Zaten biz sana inanmıyoruz."

11:54 "Sadece sunu söylüyoruz: 'Ilahlarımızdan biri seni kötü çarpmis.'" Hûd dedi: "Ben Allah'i tanik tutuyorum, siz de tanik olun ki, ben sizin Allah'a ortak yaptiklarinizdan uzagim."

11:55 "Allah disindaki tanrilarinizdan uzagim. Hadi, hep birlikte bana tuzak kurun, bana hiç göz açtirmayin."

11:56 "Ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a dayanip güvendim. Hiçbir canlı yoktur ki O, onu perçeminden yakalamis olmasin. Hiç kuskusuz benim Rabbim dosdogru bir yol üzerindedir."

11:57 "Eger yüz çevirirseniz ben, bana gönderilen seyi size teblig etmis bulunuyorum. Rabbim, yerinize baska bir topluluk getirir ve siz O'na hiçbir sekilde zarar veremezsiniz. Kuskusuz benim Rabbim her sey üzerinde bir Hafîz'dir; kollar, gözetir."

11:58 Emrimiz gelince, Hûd'u ve onunla birlikte iman etmis olanlari bizden bir rahmetle kurtardik. Biz onlari çok agir bir azaptan kurtardik.

11:59 Iste buydu Âd. Rablerinin ayetlerine kafa tuttular, O'nun resullerine isyan ettiler. Ve her inatçı zorbanin emrine uydular.

11:60 Bu dünyada ve kiyamet gününde arkalarına lanet takildi. Dikkat edin; Âd, Rablerine nankörlük etmisti. Dikkat edin, Hûd'un kavmi olan Âd geri gelmez oldu.

11:61 Semûd'a da kardesleri Sâlih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan baska ilahiniz yok. Sizi topraktan olusturan ve size orada ömür geçirten O'dur. Artik O'ndan af dileyin, O'na dönün. Rabbim Karîb'dir, bize çok yakindir; Mucîb'dir, bize cevap verir."

11:62 Dediler ki: "Ey Sâlih! Sen bundan önce, aramızda aranan/ümit beslenen bir kisi idin. Simdi kalkmis, atalarimizin kulluk ettiklerine kulluk etmemizi mi yasakliyorsun? Gerçek su ki biz, bizi çagirdigin sey hakkında kafalari karistiran bir kusku içindeyiz."

11:63 Dedi ki: "Ey kavmim! Hiç düşündünüz mü? Ya ben Rabbimden bir beyyine üzerindeysem, bana kendisinden bir rahmet sunmussa! Bu durumda ben

O'na isyan edersem, bana Allah'a karsi kim yardim eder? Sizin bana, yikim ve hüsrani artirmak disinda bir katkiniz olamaz."

11:64 "Ey toplumum! Iste su size, Allah'in bir mucize olan devesi. Rahat birakin onu. Allah'in topraginda karnini doyursun. Bir kötülük dokundurmayin ona. Yoksa sizi çok yakin bir azap yakalayiverir."

11:65 Ama deveyi yere yikip kestiler. Sâlih dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha nimetlenin. Bu, yalanlanamayacak bir tehdittir."

11:66 Emrimiz gelince Sâlih'i ve onunla birlikte iman edenleri bizden bir rahmetle kurtardik. O günün rezilliginden kurtardik. Senin Rabbin, evet O, Kavî'dir, Azîz'dir.

11:67 Zulme sapmis olanlari o korkunç titresimli ses yakaladi da öz yurtlarinda yere çökmüs hale geldiler.

11:68 Sanki hiç hayat sürmemislerdi orada. Dikkat edin! Semûd kavmi, Rablerine nankörlük etmisti. Dikkat edin, Semûd geri dönmez olmustur.

11:69 Yemin olsun, resullerimiz Ibrahim'e mustu getirip "Selam!" demislerdi. O da "Selam!" demis, fazla beklemeden kizartilmis bir buzagi getirmisti.

11:70 Ellerinin ona ulasmadigini görünce onlardan iskillendi. Ve kendilerinden ürpermeye basladi. "Korkma, dediler, biz Lût kavmine gönderildik."

11:71 Orada dikilmekte olan karisi güldü. Bunun üzerine ona Ishak'i müjdeledik, Ishak'in arkasindan da Yakub'u.

11:72 "Vay basima, dedi. Doguracak miyim ben? Kendim bir kocakari, kocam bir ihtiyar. Gerçekten sasilacak sey bu."

11:73 Dediler ki: "Allah'in emrine mi sasiyorsun? Allah'in rahmeti ve bereketleri üzerinzdedir ey ev halki! O Hamîd'dir, Mecîd'dir."

11:74 Ibrahim'den korku gidip yerine müjde gelince, Lût kavmi hakkında bizimle tartisir oldu.

11:75 Ibrahim, gerçekten yufka yürekli bir insandi; herkes için ah eder, içini çekerdi, yalvarip yakarirdi.

11:76 "Ey Ibrahim! Bu halinden vazgeç. Rabbinin emri gelmistir. Geri çevrilemez bir azap onların enselerine binecektir."

11:77 Elçilerimiz Lût'a geldiginde onlar için kaygılanmis, gögsü daralmis da söyle demisti: "Bu, zorlu bir gün!"

11:78 Lût'un kavmi kosarak onun yanina geldi. Bunlar daha önce de kötülükler yapmislardi. Lût dedi ki: "Ey toplumum! Iste sunlar kizlarim. Onlar sizin için daha temiz. Allah'tan korkun da misafirlerim önünde beni rezil etmeyin. İçinizde olgun bir adam yok mu?"

11:79 Dediler ki: "Senin kizlarinda hakkimiz olmadigini çok iyi biliyorsun. Ne istedigimizi de çok iyi biliyorsun."

11:80 Dedi: "Ah, size karsi koyacak bir gücüm olsaydi yahut saglam bir kaleye siginabilseydim."

11:81 Melekler dediler: "Biz sizin Rabbinin elçileriyiz. Sana asla el süremezler. Gecenin bir yerinde aileni götür. İçinizden hiç kimse geri kalmasin; karin müstesna. O, ötekilere çatan belaya çarptirilacaktır. Onların azap vakti, sabah vaktidir. Sabah da ne kadar yakin, degil mi?"

11:82 Nihayet emrimiz gelince oranin üstünü altına getirdik. Ve

üzerlerine, pisirilmiş çamurdan yapilip istif edilmiş tas yagdırdık.

11:83 Rabbin katında damgalanmış taslar. Zalimlerden çok uzak degildir bu.

11:84 Medyen'e, kardedleri Suayb'i göndermistik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. O'ndan baska tanriniz yok sizin. Eksik ölçüp yanlış tartmayın. Sizi nimet-bereket içinde görüyorum, ama sizin için sarıp kusatan bir günün azabından da korkuyorum."

11:85 "Ey toplumum! Ölçüyü ve tartiyi tam bir dürüstlikle yapın. İnsanların esyalarını tirtiklamayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak dolasmayın."

11:86 "Eger inananlar iseniz, Allah'ın bıraktığı kâr sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin üzerinizde bir bekçi degilim."

11:87 Dediler ki: "Ey Suayb! Namazın/duan mi emrediyor sana, atalarımızın tapar olduğunu terk etmemizi yahut mallarımızda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi? Esasında sen; gerçekten yumusak huylu, olgun bir insansın."

11:88 Dedi: "Ey toplumum! Ya ben Rabbinden bir beyyine üzerindeysem, bana, lütfundan güzel bir rizik vermişe!... Size yasakladığım şeylerde, size söylediğim aksine davranmak istemiyorum. Gücüm ölçüsünde baris ve iyilikten baska bir şey de istemiyorum. Basarım ancak Allah'ın desteğiyledir. Yalnız O'na güvendim ben, yalnız O'na yöneliyorum."

11:89 "Ey toplumum! Bana kafa tutmanız, sakın sizi Nûh kavminin yahut Hûd kavminin yahut Sâlih kavminin başlarına gelen musibetle yüz yüze getirmesin. Lût kavmi de sizden pek uzak degil."

11:90 "Rabbinizden af dileyip O'na yönelin. Rabbin Rahîm'dir, rahmeti sinirsizdir; Vedûd'dur, çok sevgilidir."

11:91 Dediler ki: "Ey Suayb! Söylediklerinin birçoğunu anlamıyoruz. Ve biz seni aramızda zayıf bir adam olarak görüyoruz. Hani, kabilen olmasa, kafanı tasla ezivereceğiz. Senin bize karşı hiçbir üstünlüğün yok."

11:92 Dedi: "Ey toplumum! Sizce kabilem Allah'tan daha mi güçlü ve onurlu! Allah'i arkanıza atıp dislanmış hale getirdiniz. Rabbin, yapıp ettiklerinizi çepeçevre kusatmıştır."

11:93 "Ey toplumum! Elinizden geleni yapın, ben görevimi yapıyorum. Yakında bileceksiniz rezil edici bir azabın kime geleceğini, yalancının kim olduğunu! Gözetleyin, ben de sizinle beraber gözetliyorum."

11:94 Emrimiz gelince Suayb'i ve onunla birlikte iman edenleri bizden bir rahmetle kurtardık. Zulmedenleri o yüksek titresimli sayha yakaladı da öz yurtlarında yere çömelmiş hale geldiler.

11:95 Sanki hiç yurt tutmamışlardı orada. Bakıp görün ki, Medyen de tipki Semûd gibi, dönüşü olmayan bir gidisle gitti.

11:96 Yemin olsun, Mûsa'yi ayetlerimizle ve açık bir kanıtla gönderdik;

11:97 Firavun'a ve kodamanlarına. Ama onlar Firavun'un emrine uydular. Oysaki, Firavun'un emri doğruya ve güzele ulaştırmıyordu.

11:98 Kiyamet günü kavmine önderlik eder. İşte onları suya götürür gibi atese götürdü. Ne kötü varis yeridir o götürüldükleri yer!

11:99 Peslerine lanet takılmıştır: Hem burada hem kiyamet gününde ne kötü destektir o arkalarına takılmış olan!

11:100 Iste bunlar o kentlerin/medeniyetlerin haberlerinden bir kısmı, anlatıyoruz sana. Kimi hâlâ ayakta onların, kimi kökünden biçilip gitmiştir.

11:101 Onlara biz zulmetmedik. Ama onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri geldiğinde, Allah'ı bırakıp da yakadıkları ilahları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. İlahları onların sadece hasar ve hüsrانlarını artırdı.

11:102 Rabbin zulme sapan kentleri/medeniyetleri çarptığı zaman, iste böyle çarpar. O'nun çarpması gerçekten korkunçtur, siddetlidir.

11:103 Âhret azabından korkan için bunda elbette ki bir ibret vardır. O, insanları bir araya getiren bir gündür. Görülesi bir gündür o!

11:104 Biz onu, sadece belirli bir süre için erteliyoruz.

11:105 O geldiği gün hiçbir benlik, O'nun izni olmadan söz söyleyemez. Onların bir kısmı bahtsız, bir kısmı mutludur.

11:106 Bahtsızlığa düşenler ateşindedir. Çok istiraplı bir soluyuş ve hiçkırışları vardır orada.

11:107 Rabbinin dilemesi hariç, gökler ve yer durdukça onlar orada hep kalacaklardır. Rabbin, dilediğini öyle bir yerine getirir ki!...

11:108 Mutluluğa erdirilenlere gelince, onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi hariç, gökler ve yer durdukça onlar, hep orada kalacaklardır. Kesintisiz bir lütuf olarak...

11:109 Sunuların kulluk etmekte oldukları şeyler yüzünden bir kisku içine girme. Daha önce atalarının kulluk ettikleri gibi kulluk ediyorlar, hepsi bu. Biz onların da nasiplerini hiç eksiltmeden elbette vereceğiz.

11:110 Yemin olsun, Mûsa'ya Kitap'ı verdik de onda da ihtilafa düşüldü. Rabbinden bir kelime, önceden gelmiş olmasaydı, aralarında is mutlaka bitirilirdi. Onlar bunun hakkında, kafaları karıştıran bir kisku içindedirler.

11:111 Hiç kuskusuz, Rabbin hepsinin amellerinin karşılığını tam tamına kendilerine verecektir. O, onların yapmakta olduklarından haberdardır.

11:112 O halde sen, emrolunduğun gibi dosdoğru yürü! Seninle birlikte tövbe edenler de... Sakin asirilik edip azmayın! O, yapmakta olduklarınızı görüyor.

11:113 Zulmedenlere eğilim göstermeyin! Yoksa ateş sizi sarmalar. Allah'tan başka dostlarınız kalmaz, size yardım de edilmez.

11:114 Gündüzün iki tarafında ve geceye yakın saatlerde namazı/duayı yerine getir. Güzellikler kötülükleri silip süpürür. Iste bu, Allah'ı ananlara bir öğüttür.

11:115 Sabret! Allah, güzel düşünüp güzel davrananların ödülünü yitirmez.

11:116 Sizden önceki kusakların söz ve eser sahibi olanları, yeryüzünde bozgunculuktan alikoymalı degiller miydi? Ama içlerinden kurtarmış olduklarımızın az bir kısmı dışında hiçbiri bunu yapmadı. Zulme sapanlar ise içine gömüldükleri servet simarıklığının ardına düşüp suçlular haline geldiler.

11:117 Halkı iyilik ve barış sevenler olsaydı, Rabbin o

kentleri/medeniyetleri zulümle helâk edecek degildi ya!

11:118 Eger Rabbin dileseydi insanlari elbette ki bir tek ümmet yapardi. Ama birbirleriyle çekismeye devam edeceklerdir.

11:119 Rabbinin rahmet ettikleri müstesna. O, onlari iste bunun için yaratmistir. Rabbinin, "Yemin olsun ben cehennemi, tümnden insanlar ve cinlerle dolduracagim!" sözü tamamlanacaktır.

11:120 Resullerin haberlerinden, kendisiyle kalbini destekleyip saglamlastiracagimiz her seyi sana anlatiyoruz. Bunun içinde sana hak gelmistir. Bunda, inananlar için bir öğüt ve hatirlatma da vardir.

11:121 Inanmayanlara de ki: "Yapabildiginizi yapin, biz de isimizi yapiyoruz."

11:122 "Bekleyin, biz de bekliyoruz!"

11:123 Göklerin ve yerin gizli bilgileri Allah'a aittir. Tüm is ve olus O'na döndürülür. O halde O'na kulluk et, O'na dayanip güven! Rabbin, yapmakta olduklarinizdan habersiz degildir.

Sura 12: Yusuf

12:1 Elif, Lâm, Râ. O apaçik, apaydinlik Kitap'in ayetleridir bunlar.

12:2 Biz onu sana, aklinizi çalistirasiniz diye, Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

12:3 Biz bu Kur'an'i sana vahyederek, hikâyelerin en güzelini anlatiyoruz. Oysaki sen, bundan önce bunlardan tamamen habersiz olanlardandin.

12:4 Bir vakit Yûsuf babasına söyle demisti: "Babacigim, ben rüyada on bir yıldizla, Günes'i ve Ay'i gördüm; onlari bana secde ediyorlar gördüm."

12:5 "Yavrucugum, dedi, rüyani kardeslerine anlatma; sonra sana bir oyun oynarlar. Hiç kuskusuz seytan, insan için açık bir düşmandir."

12:6 Iste böyle! Rabbin seni seçip yüceltecek, olaylarin ve sözlerin tevilinden, sana birseyler öğretecek, hem senin hem Yakub soyunun üzerinde nimetini tamamlayacaktır. Tipki bundan önce atalarin Ibrahim ve Ishak üzerine o nimeti tamamladigi gibi. Su kesin ki, senin Rabbin Alîm'dir, Hakîm'dir.

12:7 Yemin olsun ki, Yûsuf ve kardeslerinde istek ve arayis içinde olanlar için ibretler/isaretler vardir.

12:8 O vakit onlar söyle demislerdi: "Yûsuf ve kardesi, babamiza bizden daha sevimli, bu bir gerçek. Ama biz de birbirini her hal ve sartta destekleyen bir ekibiz. Su da kuskusuz ki, bizim babamiz, inkâr edilemez bir saskinlik içindedir."

12:9 "Yûsuf'u öldürün yahut bir yere götürüp atin ki, babanizin ilgisi yalnız size yönelsin ve bunun ardindan bariscil ve hayirsever bir topluluk haline gelesiniz."

12:10 İçlerinden söz alan biri söyle konustu: "Yûsuf'u öldürmeyin. Onu bir kuyunun dibine birakin; gelip geçen kabilelerden biri onu bulup alir. Yapacaksanız böyle yapin!"

12:11 Dediler ki: "Ey babamiz, ne oluyor da Yûsuf konusunda bize güvenmiyorsun. Oysaki biz ona hep öğüt vermekteyiz."

12:12 "Yarin onu bizimle gönder, gezip oynasin. Kuskun olmasin biz onu

çok güzel korur, gözetiriz."

12:13 Dedi ki: "Onu götürmeniz beni çok çok üzer. Ve korkarım ki siz ondan habersiz bir haldeyken onu kurt yer."

12:14 Dediler ki: "Vallahi biz böylesine dayanışma içinde bir ekipken onu kurt yerse, o takdirde biz hüsrana uğrayan kişiler oluruz."

12:15 Onu götürüp kuyunun dibine koymaya karar verdiklerinde biz de ona söyle vahyettik: Yemin olsun ki sen onlara, su yaptıklarını hiç farkında olmayacakları bir sırada haber vereceksin."

12:16 Aksamdan sonra babalarına geldiler; ağlıyorlardı.

12:17 "Ey babamız, dediler, gittik, yarısiyorduk; Yûsuf'u esyamizin yanında bırakmıştık, kurt onu yemis. Şimdi biz doğru da söylesek sen bize inanmayacaksın."

12:18 Yûsuf'un gömleği üstüne sahte bir kan çalmışlardı, getirdiler. Babaları dedi ki: "İs, söylediginiz gibi değil. Nefisleriniz sizi aldatıp bir işe itmiş. Artık bana düşen, güzelce sabretmek.

Anlattıklarınıza karşı yalnız Müsteân olan Allah'tan yardım istenir."

12:19 Bir yolcu kafilesi gelmişti. Sucularını gönderdiler. O da kovasını sarkitti. "Müjde! Bu bir oğlan!" diye haykırdı. Ticaret maksadıyla onu sakladılar. Allah ne yaptıklarını çok iyi biliyordu.

12:20 Onu basit bir karsılıkla, birkaç paraya sattılar. Onlar, ona değer vermeyen kişilerdi.

12:21 Onu satın alan Mısırlı, karısına söyle dedi: "Ona iyi bak, kendisine güzel bir yer hazırla. Bize yararı dokunabilir. Belki de evlat ediniz onu." İşte bu şekilde biz Yûsuf'a yeryüzünde imkân verip o toprağa yerleştirdik ki, ona olayların/haberlerin yorumunu öğretilim. Allah, kendi emrine Gâlib'dir/kendi emrine hükmeder. Ama insanların çokları bilmiyorlar.

12:22 Yûsuf gerekli olgunluğa ulaşınca ona hükmetme yeteneği ve ilim verdik. Güzel düşünüp güzel davranışları biz iste böyle ödüllendiririz.

12:23 Yûsuf'un, evinde kaldığı kadın, onun nefisinden gönlünü tatmin etmek istedi. Kapıları kilitledi, "Hadi gel!" dedi. Yûsuf: "Allah'a siginirim, Rabbim beni güzel bir barınaca kavuşturmuştur. Zalimler iflah etmez." dedi.

12:24 Yemin olsun, kadın onu arzulamıştı. Eğer Rabbinin gerçeğe dikkat çeken delilini görmeseydi, o da onu arzulamıştı. Biz böylece ondan, kötülüğü ve fuhşu uzak tutuyorduk. Çünkü o, bizim samimi/seçkin kullarımızdandı.

12:25 İkisi birden kapiya kostular. Kadın onun gömleğini arkadan yırttı. Kapının yanında kadının beyi ile yüzyüze geldiler. Kadın seslendi: "Senin ailene kötülük düşünenin cezası nedir; hapsedilmek mi, acıklı bir işkence mi?"

12:26 Yûsuf dedi ki: "O, gönlünü eğlendirmek için beni kullanmak istedi." Kadının ailesinden bir tanık da su yolda tanıklık etti: "Eğer erkeğin gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylüyor, bu durumda erkek yalancılardandır.

12:27 Eğer erkeğin gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan

söylemiştir. Bu durumda erkek, doğru sözlülerdendir."

12:28 Gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu görünce söyle konuştu:

"Bu sizin tuzaklarınızdır. Sizin tuzaklarınız gerçekten çok yamandır."

12:29 "Yûsuf, sakın bundan bahsetme! Kadın, sen de günahının affini dile! Sen, gerçekten günahkârlardan oldun."

12:30 Şehirde bazı kadınlar söyle konuştular: "Azîz'in karisi, genç usaginın nefsinden gönlünü eglendirmek istemis. Askıtan yüreginin zari delinmiş. Öyle anlıyoruz ki, kadın tam bir çilginliğe düsmüs."

12:31 Kadın onların oyunlarını isitince, onlara haber gönderdi. Kendilerine, yaslanarak yiyebilecekleri bir sofrayı hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. Yûsuf'a: "Karsılarına çık!" dedi. Nihayet Yûsuf'u görünce onu öylesine yücelttiler ki, kendilerinin ellerini kestiler.

Söyle dediler: "Aman Allahım! Bu bir insan değil; asil bir melek bu!"

12:32 Kadın dedi ki: "İşte budur o, hakkında beni kinadığınız. Vallahi, ben onunla gönlümü eglendirmek istedim de o masum bir tavırla bundan çekindi. Ama, eğer kendisine emrettiğimi yapmazsa yemin ediyorum hapse tıkilacak ve horlananlardan olacaktır."

12:33 Yûsuf dedi: "Rabbim! Zindan benim için bunların beni çağıracağı şeyden daha sevimlidir. Eğer onların oyununu benden uzak tutmazsan onlara meyleder de cahillerden olurum."

12:34 Rabbi onun duasını kabul etti de kadınların tuzaklarını ondan uzaklaştırdı. Her şeyi duyar O, her şeyi bilir.

12:35 Bunca delili gördükten sonra bile Yûsuf'u bir süreye kadar zindana tıkmaları kararı onlara egemen oldu.

12:36 Onunla birlikte zindana iki genç daha girmişti. Bir tanesi dedi ki: "Rüyada gördüm, sarap sikiyordum." Öteki de söyle dedi: "Ben de gördüm ki, basımın üstünde ekmek taşıyorum, kuşlar ondan yiyor. Bunun yorumunu bize bildir. Biz senin, güzel düşünüp güzel davrananlardan olduğun kanısındayız."

12:37 Yûsuf dedi ki: "Rızıklanacağınız herhangi bir yemek size gelmeden önce onun yorumunu ikinize mutlaka bildiririm." Bu, Rabbimin bana öğrettiği şeylerdendir. Ben, Allah'a inanmayan ve âhireti de tamamen inkâr eden bir toplumun milletini terk ettim."

12:38 "Ve atalarım İbrahim'in, İshak'ın Yakub'un milletine uydum. Bizim herhangi bir şeyi Allah'a ortak tutmamız söz konusu olamaz. İşte bu, Allah'ın bize ve diğer insanlara bir lütfudur. Ama insanların çokları sükrretmiyorlar."

12:39 "Ey benim zindan arkadaşlarım! Parçalara bölünüp firkalaşmış rabler mi daha hayırlıdır, Vâhid ve Kahhâr olan Allah mı?"

12:40 "O'nun yanında nelere kulluk ediyorsunuz? Sadece bir takım isimlere ki, adlarını siz ve atalarınız koymuştur. Onlar hakkında Allah, hiçbir kanıt indirmemiştir. Hüküm yalnız Allah'ındır. O, yalnız ve yalnız kendisine kulluk etmenizi emretti. Eskimez ve pörsümez din işte budur. Ama insanların çokları bilmiyorlar."

12:41 "Ey benim zindan arkadaşlarım! Rüyanıza gelince: Bir taneniz rab

edindigi kisiye sarap sunacak. Ötekiniz ise asilacak da kuslar basindan yiyecek. Hakkında fetva sordugunuz is, böyle hükme baglanmistir."

12:42 Yûsuf o iki kisiden, kurtulacagini düsündüğüne söyle dedi:

"Rab edindigin kisi yaninda beni an." Ama seytan o adama, rab edindigi kisiye hatirlatmayi unutturdu. Böylece Yûsuf yıllarca zindanda kaldı.

12:43 Kral dedi ki: "Düsümde yedi semiz inek görüyorum. Bunlari yedi ciliz inek yiyor. Ayrıca yedi yesil basak, yedi de kuru basak görüyorum. Ey bendelerim! Eger rüya tabir ediyorsanız, bu rüyam hakkında bana bir fetva verin."

12:44 Dediler ki: "Bunlar, demet demet hayallerden ibarettir. Biz, hayal ve kuruntularin yorumunu bilenler degiliz."

12:45 Zindandaki iki adamdan kurtulani, uzun bir zamandan sonra eskiyi hatirladi da söyle dedi: "Onun yorumunu size ben haber veririm. Siz beni zindana gönderin."

12:46 "Yûsuf, ey özü-sözü dogru insan! Su rüyayi yorumla bize. Yedi semiz inek var, yedi ciliz inek bunlari yiyor; yedi yesil basak, bir yedi tane de kuru basak. Umarim buradan insanlari yanina giderim, onlar da öğrenirler."

12:47 Yûsuf dedi: "Alisilageldigi sekliyle yedi yil ekin ekeceksiniz. Biçtiklerinizden yiyecek kadar az bir miktar alır, gerisini basaginda bırakirsiniz."

12:48 "Bunun ardindan yedi kurak yil gelecek. Bu yıllar, saklayabileceginiz bir miktar ekin hariç, önceden biriktirdiklerinizi yiyip tüketecek."

12:49 "Bunun arkasindan bir yil gelecek ki, halk onda bol yagmura kavusup rahat edecek; meyve suyu sikip süt sagacaklar."

12:50 Kral: "Bu yorumu yapani bana getirin!" dedi. Elçi kendisine gelince, Yûsuf dedi ki: " Rab edindigin kisiye dön de sor bakalim, o ellerini kesen kadinlari derdi neydi? Rabbim, o kadinlari hilelerini çok iyi bilmektedir."

12:51 Kral dedi: "Yûsuf'un nefsinden murat almak istediginizde, derdiniz ne idi?" Dediler ki: "Allah sahit, biz onun hiçbir kötülüğünü bilmiyoruz."

Aziz'in karisi dedi ki: "Iste simdi gerçek ortaya çıktı. Ben onunla gönül eglendirmek istemistim. O, özü-sözü dogru insanlardandi."

12:52 "Gerçeği söylüyorum ki, Yûsuf, gıyabinda ona hainlik etmedigimi, Allah'in, hainlerin tuzagini basariya ulastirmayacagini bilsin."

12:53 "Nefsime ak-pak gösteremem. Çünkü nefis, Rabbimin merhamet ettigi durumlar hariç, olanca gücüyle kötülüğü emreder. Ama Rabbim çok affedici, çok esirgeyicidir."

12:54 Kral dedi ki: "Onu bana getirin, kendime özel dost edineyim." Yusuf'la konusunca da söyle dedi: "Artik bugün yanimizda mevki olan, güvenilir bir dostsun."

12:55 Yûsuf dedi ki: "Beni ülke hazinelerine bakan yap. Ben iyi bir koruyucuyum; bilgiliyim."

12:56 Iste böylece biz Yûsuf'a yeryüzünde imkân ve mevki verdik. Ülkede, istedigiyerde konaklayabiliyordu. Biz diledigimiz kimseye rahmetimizi ulastiririz; güzel düşünüp güzel davrananlari ödülünü yitirmeyiz.

12:57 İman edip takvaya sarılanlar için âhiretteki ödül elbette daha değerlidir.

12:58 Nihayet Yûsuf'un kardeşleri çıkageldiler; Yûsuf'un yanına girdiler, o onları tanıdı. Ama onlar onu tanıyamıyorlardı.

12:59 Onların yüklerini hazırlatıp bağlatınca şöyle konuştu: "Sizin, aynı babadan bir kardeşiniz var, onu bana getirin. Görüyorsunuz, ben ölçüyü titizlikle yerine getiriyorum. Ben, konukseverlerin de en hayırlısıyım."

12:60 "Eğer onu bana getirmezseniz, artık yanımda sizin için ölçülecek bir şey yok, bir daha bana yaklaşmayın."

12:61 Dediler: "Onu babasından isteyip getirmeye çalışacağız, herhalde bunu yapacağız da."

12:62 Yûsuf muhafızlarına dedi ki: "Onların sermayelerini yüklerinin içine koyun. Bakarsın ailelerine döndüklerinde onu fark eder de tekrar gelirler."

12:63 Babalarına döndüklerinde dediler ki: "Ey babamız! Ölçü bizden yasaklandı. Şimdi kardeşimizi bizimle gönder ki, ölçüp alabilelim. Biz onu gerçekten iyi koruyacağız."

12:64 Dedi: "Daha önce kardeşi için güvendiğim gibi yine güveneyim size, değil mi? Hâfiz, koruyucu olarak Allah'tır en hayırlı olan. Merhamet edenlerin en merhametlisi de O'dur."

12:65 Yüklerini açtıklarında sermayelerini buldular; onlara geri verilmisti. "Ey babamız, dediler, daha ne istiyoruz! İste sermayemiz, bize geri verilmiş. Ailemize yeniden yiyecek alırlar. Kardeşimizi koruruz. Bir deve yükü zahire de ilave ederiz. Zaten su aldığımız az bir miktardır."

12:66 Yakub dedi: "Hepinizin çepeçevre kusatılması müstesna, onu bana mutlaka getireceğinize dair Allah'tan bir garanti vermedikçe, onu sizinle asla göndermem." Kardeşler ona garanti verince şöyle dedi: "Su söylediğinize Allah Vekîl'dir."

12:67 Yakub bunu da söyledi: "Oğullarım, bir tek kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Gerçi ben, Allah'ın takdir ettiği bir şeyi sizden savamam, hüküm yalnız Allah'ındır. Yalnız O'na dayandım ben, yalnız O'na güvenip dayansın tevekkül sahipleri."

12:68 Babalarının emrettiği yerlerden kente girdiklerinde, bu onlardan Allah'ın herhangi bir takdirini uzak tutmamı; sadece Yakub'un içindeki bir isteği gerçekleştirmemi. Yakub, bizim ona öğretmemizden dolayı bilgi sahibi idi. Ama halkın çoğu bunu bilmezdi.

12:69 Kardeşler Yûsuf'un yanına girdiklerinde, Yûsuf öz kardeşini yanına çekip dedi: "Su bir gerçek ki, ben senin kardeşimim. Onların yapıp ettiklerine üzülme."

12:70 Yûsuf, kardeşlerinin yüklerini hazırlatırken su kabini öz kardeşinin yükü içinde koydu. Sonra bir ünleyici şöyle haykırdı: "Ey kabile, siz herhalde hırsızlık ettiniz!"

12:71 Onlara dönüp şöyle dediler: "Ne kaybettiniz?"

12:72 Dediler: "Kralın su tasını kaybettik. Onu getirene bir deve yükü ödül var. Kefili benim."

12:73 Kardeşler dediler: "Vallahi, siz de iyi biliyorsunuz ki, biz bu topraga

bozgunculuk yapmak için gelmedik, hirsiz da degiliz biz."

12:74 Sordular: "Eger yalan söylüyorsunuz, hirsizligi yapanin cezasi nedir?"

12:75 Kardesler dedi: "Cezasi su: Çalınan mal kimin yükünde çıkarsa yükün sahibi çalınan mala karsilik olacaktır. Biz zalimleri böyle cezalandiriyoruz."

12:76 Bunun üzerine Yûsuf öz kardesinin heybesinden önce, öteki kardeslerin heybelerini aramaya basladi. Nihayet su kabini, öz kardesinin heybesinden çıkardi. Yûsuf'a böyle bir tuzak öğretdik. Yoksa Yûsuf, Allah'in dilemesi disinda, kralin dinine göre öz kardesini alamazdi. Dilediklerimizi derece derece yükseltiriz biz. Her bilgi sahibinin üstünde bir baska bilen vardir.

12:77 Kardesler dediler ki: "Bu çaldi ya, bundan önce de onun kardesi çalmisti." Yûsuf bunu içinde sakladi, onlara açıklamadi. Söyle diyordu: "Kötü bir konumdasiniz. O sizin dilinize doladiginiz seyi Allah daha iyi biliyor."

12:78 Kardesler dediler ki: "Ey vezir! Bunun ihtiyar bir babasi var. Onun yerine bizden birini alikoy. Senin iyilikseverlerden olduguna inanıyoruz."

12:79 "Ne, dedi Yûsuf, Allah korusun. Esyamizi yükünde buldugumuz adamdan baskasini tutamayiz. Öyle birsey yaparsak zalimlerden oluruz."

12:80 Yûsuf'tan ümidi kesince bir kenara çekilip tartismaya basladilar. Büyükleri dedi ki: "Babanizin sizden Allah adina garanti aldiginin, daha önce Yûsuf'a yaptiginiz haksizligi bilmez misiniz? Babam bana izin verinceye, yahut da Allah hakkimda hükmedinceye kadar bu ülkeden ayrilmayacam. Yargıçların en hayirlisidir O."

12:81 Babaniza dönüp söyle deyin: "Ey babamiz, oglun hirsizlik etti. Biz sadece bildigimize taniklik ettik. Biz gaybi bilenler degiliz."

12:82 "İçinde buldugumuz kente, beraberinde döndüğümüz kervana sor. Biz gerçeğin ta kendisini söylüyoruz."

12:83 Yakub dedi ki: "Hayir, öyle degil, nefisleriniz sizi yine bir ise itmis. Bana düşen yine güzel bir sabra sarılmak. Bakarsin Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü Alîm olan O, Hakîm olan O'dur."

12:84 Ve yüzünü onlardan öteye döndürdü de söyle inledi: "Ey Yûsuf'a duyduğum gam, neredesin!" Ve kederden gözlerine ak düştü. Durmadan yutkunuyordu.

12:85 Dediler ki: "Hâlâ Yûsuf'u anıp duruyorsun. Sonunda ya kederinden eriyeceksin yahut da helâk olup gideceksin."

12:86 Dedi ki: "Ben, içimi doldurup tasan özlemimi, kederimi Allah'a arz ederim. Ve Allah'in yardimiyla sizin bilmediginiz seyleri bilirim."

12:87 "Ey ogullarim! Gidin, artık Yûsuf'u ve kardesini bulmak için dikkat kesilin. Allah'in rahmetinden de ümit kesmeyin; çünkü, Allah'in rahmetinde de, küfre sapanlar toplulugundan baskasi ümit kesmez."

12:88 Tekrar Yûsuf'un yanina girdiklerinde söyle dediler: "Ey Vezir! Bize de ailemize de zorluk dokundu. Önemsiz bir sermaye ile geldik. Sen bize tam ölçü zahire ver, bize sadaka vermis ol. Allah, karsiliksiz verenleri ödüllendirir."

12:89 Dedi: "O cahil zamaninizda Yûsuf'a ve kardesine ne yaptiginizi

biliyorsunuz, değil mi?"

12:90 Dediler ki: "Sen, yoksa sen Yûsuf musun?" "Evet, dedi, ben Yûsuf'um. İşte su da kardesim. Allah bize lütufta bulundu. Kim Allah'tan korkar, sabrederse Allah güzel düşünüp güzel davrananların ödülünü yitirmez."

12:91 Dediler: "Vallahi, Allah seni bizden üstün kildi/seni bize tercih etti. Doğrusu biz de büyük suç işlemistik."

12:92 Yûsuf dedi: "Bugün azarlanmayacaksınız. Allah sizi affeder. O, rahmet edenlerin en merhametlisidir."

12:93 "Su gömlegimi götürün, babamın yüzü üstüne koyun ki, gözü görür hale gelsin. Ve sonra da bütün ailenizle toplanıp bana gelin."

12:94 Kervan oradan ayrılanca, öte yandan babaları söyle seslendi: "Yemin olsun, ben Yûsuf'un kokusunu duyuyorum! Umarım bana bunaklık isnat etmezsiniz."

12:95 Dediler: "Vallahi, sen hâlâ o eski sapıklığında diretiyorsun!"

12:96 Müjdecî gelip gömleği yüzünün üstüne birakinca, gözü derhal görür hale geldi. Yakub: "Ben size demedim mi? Allah'ın izniyle sizin bilmediklerinizi bilirim." diye konuştu.

12:97 Oğulları dediler: "Ey babamız! Günahlarımızın affını dile. Gerçekten biz hata isledik."

12:98 Dedi: "Rabbimden sizin için af dileyecem. Çok affedicidir O, çok merhametlidir!"

12:99 Nihayet, Yûsuf'un huzuruna vardıklarında Yûsuf, ana-babasına sarılıp kucakladı. Ve şöyle dedi: "Girin Misir'a, Allah dilerse emniyet ve güven içinde olacaksınız."

12:100 Ana-babasını tahtın üstüne çıkardı. Hepsî, Yûsuf'un önünde secde eder gibi eğildiler. Yûsuf dedi: "Babacığım, iste bu, benim önceden gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi. O, bana çok güzel lütuflarda bulundu, şeytan, benimle kardeslerim arasına yamukluk soktuktan sora, O beni zindandan çıkardı. Sizi de çölden getirdi. Rabbim, dilediği seyde çok ince lütuflar sergiliyor. Alîm olan O'dur, Hakîm olan O'dur."

12:101 "Rabbim, sen bana mülk ve saltanattan bir nasip verdin. Olayların ve düslerin yorumundan bana bir ilim öğrettin/olayların ve düslerin yorumu konusunda beni eğittin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Benim dünyada da âhirette de Velî'm sensin! Beni müslüman/sana teslim olmuş olarak öldür ve beni barışsever hayırlı kullar arasına kat!"

12:102 İşte bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Onlar birlikte karar verip tuzak kurarlarken sen yanlarında degildin.

12:103 Sen hirslanasiya istesen de, insanların çoğu inanmayacaktır.

12:104 Sen, bu tebliğin için onlardan bir ücret istemiyorsun. O, bütün âlemler için bir hatırlatmadan başka şey degildir.

12:105 Göklerde ve yerde nice mucizeler var ki, yanlarından geçerler de dönüp bakmazlar bile.

12:106 Onların çoğu sirke bulasmis olmadan Allah'a iman etmez.

12:107 Peki onlar, Allah'ın azabından bir sarıp sarmalayanın gelmesinden yahut hiç farkında olmadıkları bir sırada kiyametinin ansızın tepelerine

inmesinden emin mi bulunuyorlar?

12:108 De ki: "İste benim yolum budur. Ben, Allah'a basîret üzere çağırırım/dua ederim. Beni izleyenler de... Sani yücedir Allah'ın! Ben müsrıklarından değilim."

12:109 Senden önce gönderdiklerimiz de kentler halkından kendilerine vahyettiğimiz bazı erlerden baskası değildi. Yeryüzünde dolasmadılar mı ki, onlardan öncekilerin akibeti nice oldu görsünler. Elbette ki âhiret yurdu sakineler için daha hayırlıdır. Hâlâ akıllarınızı kullanmayacak mısınız?"

12:110 Ne zaman ki resuller ümitsizliğe düşüp yalanlandıkları kanisina vardılar, iste o zaman yardımimiz kendilerine ulaştı da dilediklerimiz kurtarıldı. Azabımız suçlular topluluğundan geri çevrilemez.

12:111 Yemin olsun ki, resullerin hikâyelerinde, aklını ve gönlünü çalistiraneler için bir ibret vardır. Bu Kur'an, uydurulacak bir hadis/bir söz değildir; aksine o, önündekini tasdikleyici, her şeyi ayrıntılı kilicidir. İnanan bir topluluk için de bir kılavuz ve bir rahmettir.

Sura 13: Ar-Ra'd

13:1 Elif, Lâim, Mîm, Râ. O Kitap'ın ayetleridir bunlar. Ve sana Rabbinden indirilen, haktır. Ne var ki, insanların çokları iman etmezler.

13:2 Allah odur ki, gökleri direksiz yükseltmiştir; görüyorsunuz onları... Sonra ars üzerine egemen olmuştur. Güneş'i ve Ay'ı da boyun egdirmmiştir. Bunların tümü belirlenmiş bir vakte kadar akar dururlar. Olusu yönlendirir, çekip çevirir O... Ayetleri birer birer gözler önüne serer ki, Rabbinize kavuşacağınıza açık-seçik inanabilirsiniz.

13:3 Yeri uzatıp döseyen ve onda oturaklı dağlar ve nehirler vücuda getiren O'dur. Bütün meyvelerden kendi içlerinde ikiser çift yaratmıştır O. Geceyi gündüze sarıp bürümektedir O. Bütün bunlarda derin derin düşünecek bir topluluk için elbette ayetler vardır.

13:4 Yeryüzünde birbirine sırt vermiş komsu kitalar, üzümlerden bahçeler, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar vardır ki, bir tek suyla sulanırlar. Biz bunların, yemelerde bir kısmını diğer bir kısmına üstün kıldık. Bütün bunlarda aklını çalistiran bir topluluk için elbette ki ibretler vardır.

13:5 Eger sasiyorsan, esas sasilacak olan onların su sözüdür: "Biz toprak olunca mı ve gerçekten mi yeni bir yaratılış içinde bulunacağız?" Bunlar Rablerini inkâr edenlerdir. Ve bunlar boyunlarına bukagılar vurulanlardır. Bunlar atese dost olanların ta kendileridir; orada uzun süre kalacaklardır.

13:6 Senden, güzellikten önce kötülük istemedi acele ediyorlar. Halbuki önlerinden pek çok örnek gelip geçti. Su da bir gerçek ki, Rabbin insanlara karşı, zulümlerine rağmen af sahibidir. Ve Rabbinin azabı elbette çok siddetlidir.

13:7 Küfre sapsmiş olanlar söyle derler: "Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" Sen sadece bir uyarıcısın ve her topluluk için doğruyu ve iyiyi gösteren bir önder vardır.

13:8 Allah her disinin neye gebe olduğunu, rahimlerin neyi eksiltip neyi

artiracagi bilir. O'nun katinda her sey bir ölçüye baglidir.

13:9 Gaybi da görünen âlemi de bilendir/Âlim'dir O... Kebîr, sinirsizca büyük O'dur; Müteâl, sonsuzca yüce O'dur.

13:10 Sizden, sözü saklayan da açıklayan da geceye siginip gizlenen de gündüz yol alan da onun için birdir.

13:11 Her biri için onu önünden ve arkasından izleyen gözcüler vardır ki, kendisini Allah'in emrine bağlı olarak koruyup denetlerler. Gerçek su ki Allah, bir toplumun mâruz kaldığı seyleri, onlar, birey olarak içlerindeki/birey olarak kendilerine iliskin olanı degistirmedikçe, degistirmez. Allah bir topluma bir perisanlık dileyince de artık onu geri çevirecek bir güç yoktur. Ve onlar için Allah'in berisinden koruyucu bir dost da olamaz.

13:12 Size, hem korku hem ümit olsun diye simsegi gösteren O'dur. Yüklü yüklü bulutlari da O olusturuyor.

13:13 Gök gürültüsü O'nu hamd ile tespih eder; melekler de O'ndan ürpererek... Yildirimlar gönderir de onlarla diledigini çarpar. Allah, tuzak kuranlarin hilelerini baslarına geçirmede çok güçlü olduğu halde, onlar O'na karsi mücadele edip duruyorlar.

13:14 Gerçek dua yalnız O'na/hak davet yalnız O'nun için yapılır. O'nun disinda yalvarıp davet ettikleri ise onlara hiçbir şekilde cevap veremezler. Onlar, agzina ulassin diye iki avucunu suya doğru açan ama suya ulaşamayan birinden baskasına benzemiyorlar. Küfre sapanlarin dua ve davetleri, saskinliga dalmaktan baska bir işe yaramaz.

13:15 Göklerde ve yerde kim varsa gölgeleriyle birlikte ister istemez ve sabah-aksam Allah'a secde eder.

13:16 De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kim?" De ki: "Allah." De ki: "O'nun yanında baska evliya mi/destekçiler mi edindiniz? Bunlar kendilerine bile yarar sağlayıp zarar verme gücünde degiller." De ki: "Körle gören yahut karanliklarla isik bir olur mu? Yoksa Allah'a, tıpkı O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da yaratis/yaratılanlar kendileri için benzesir hale mi geldi?" De ki: "Allah'tir her şeyi yaratan, O'dur Vâhid ve Kakhâr olan."

13:17 Gökten bir su indirdi de vadiler, kendi ölçülerince/kaderlerine göre sel oldu, ardından da sel, üste çıkan köpüğü tasir hale geldi. Bir süs esyasi veya âlet yapmak istegiyle ateste körükledikleri seylerde de benzeri bir köpük vardır. Allah hakla bâtili iste böyle örneklendiriyor: Köpük, atilir gider; insanlara yararlı olansa toprakta kalir. Allah, iste bu şekilde örnekler verir.

13:18 Rablerinin çağrisina olumlu cevap verenler için güzellik vardır. O'na olumlu cevap vermeyenlere gelince, yeryüzündekilerin tamamı onların olsa, bir o kadar da ilave edilse, kurtulmak için bunların tümünü fidiye verirlerdi. Böylelerinin hesabi kötü olacaktır; varacaklari yer de cehennemdir. Ne kötü yataktir o!

13:19 Rabbinden sana indirilenin hak oldugunu bilen kisi, kör olan biriyle aynı midir? Sadece akli ve gönlü isleyenler düşünüp ibret alır.

13:20 Iste bunlardır, Allah'a verdikleri söze sadik kalanlar ve antlaşmayı bozmayanlar.

13:21 Onlar, Allah'ın ulastirilmesini emrettiği şeyi ulastirirlar, Rablerinden korkarlar ve hesabın kötüsünden ürperti duyarlar.

13:22 Onlar, Rablerinin yüzünü arzulayarak sabrederler, namazi/duayi yerine getirirler, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık dagitirlar ve kötülüğü güzellikle savarlar. İste bunlar içindir sürekli yurt.

13:23 Adn cennetleri bunlar içindir. Atalarından, eslerinden, zürriyetlerinden hayra ve barisa hizmet etmiş olanlarla birlikte girerler oraya. Meleklerse her kapidan yanlarına sokulurlar.

13:24 "Selam size, sabrettiginiz için! Ne güzeldir su sonsuzluk yurdu!" derler.

13:25 Allah'a verdikleri sözü, onu antlasma haline getirdikten sonra bozanlar, Allah'ın birlestirilmesini emrettiği şeyi parçalayanlar ve yeryüzünde bozgun çıkaranlara gelince, böyleleri için lanet var. Yurdun en kötüsü de onların olacak.

13:26 Allah, dilediği kimse için rizki alabildiğine açar da sinirleyip kisar da. İğreti dünya hayatıyla sevinip simardılar. Oysaki dünya hayatı, âhirete oranla sadece küçük bir nimetlenme.

13:27 Küfre sapanlar derler ki: "Rabbinden ona bir mucize indirilseydi ya!" De ki: "Allah dilediğini/dileyeni saptirir. Doğruya yöneleni de kendisine iletir."

13:28 Böyleleri, inanan ve gönülleri Allah'ın zikriyle/Kur'an'ıyla tatmin bulan kisilerdir. Gözünüzü açın! Gönüller yalnız Allah'ın zikriyle/Kur'an'la tatmin bulur.

13:29 İman edip hak ve baris ugruna iyi işler yapanlara mutluluk ve müjde var, güzel bir gelecek var.

13:30 İste seni böylece, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmet içinde resul kildik ki, onlar Rahman'a küfredelerken sen kendilerine, sana vahyettigimizi okuyasin. De ki: "O'dur benim Rabbim, ilah yok O'ndan baska, O'na dayanmisim ben! Yalnız O'nadir tövbem!"

13:31 Kendisiyle, dağların yürütüldüğü yahut yerkürenin parçalandığı yahut ölümlerin konusturulduğu bir Kur'an mi olsaydı! Hayir, is ve olusun tümü Allah'ındir. İman edenler hâlâ ümidi kesip anlamadılar mi ki, Allah dileseydi elbette insanlara tümünden hidayet verirdi. O küfre sapanlara gelince, sanayi olarak ürettiklerinin sonucu halinde baslarına gülle-tokmak türünden belalar inmeye devam edecek yahut o belalar onların yurtlarının yakina konacak. Ta, Allah'ın vaadi gelinceye degin. Allah, vaadine asla ters düşmez.

13:32 Yemin olsun, senden önceki resullerle de alay edildi. İnkâr edenlere biraz süre verdim ama sonunda hepsini yakaladım. Gördüler nasilmis azap!

13:33 Allah'a ortaklar tanidilar. Peki, her benligin yaptığı işin basında duranla bunlar bir mi? De ki: "Onları isimlendirin. Yoksa siz Allah'a, yeryüzünde bilmediği birsey mi haber veriyorsunuz? Yoksa, anlamsiz bir laf mi ediyorsunuz?" Hayir, küfre sapanlara, tuzakları süslü gösterildi de yoldan döndürüldüler. Allah'ın sasirttigina kilavuzluk edecek yok.

13:34 Dünya hayatında bir azap var onlar için; âhiret azabi ise çok daha

siddetlidir. Onlari Allah'a karsi koruyacak kimse de yoktur.

13:35 Sakinip korunanlara vaat edilen cennetin temsilî anlatimi su:
Altından irmeklar akar, yemisleri de sürekli, gölgesi de. Iste korunup
sakinanların son yurdu. Kâfirlerin son yurdu ise ates...

13:36 Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilenle ferahlarlar. Ama
hiziplerden bazilari onun bir kismini inkâr ederler. De ki: "Bana,
yalniz Allah'a kulluk etmem, O'na ortak kosmamam emredildi. Ben O'na
yakarir, O'na davet ederim. Dönüsüm de O'nadir."

13:37 Iste biz o Kur'an'i Arapça bir hüküm kaynagi olarak indirdik.
Eger sana gelen ilimden sonra onların keyiflerine uyarsan, Allah'tan sana ne
bir dost nasip olur ne de bir koruyucu.

13:38 Yemin olsun, biz senden önce de resuller gönderdik, onlara da esler ve
evlatlar verdik. Hiçbir resul, Allah'in izni olmadıkça herhangi bir mucize
getiremez. Her süre/süreç için bir kitap vardır.

13:39 Allah diledigini silip yok eder, diledigini sâbit tutar. Kitap'in
anasi/ana Kitap O'nun katindadir.

13:40 Ya onlara vaat ettigimiz seylerin bir kismini sana gösteririz yahut
da seni vefat ettiririz. O halde teblig etmek sana, hesap sormak bize düşer.

13:41 Görmüyorlar mi ki biz o yerküreye geliyor, onu uçlarından
eksiltiyoruz. Allah hükmeder; O'nun hükmünü denetleyecek de yoktur. Hesabi
çok çabuk görür O.

13:42 Onlardan öncekiler de tuzak kurmustu, ama tüm tuzaklar Allah'indir.
Her benligin ne kazandigini O bilir. Kâfirler de bilecek sonsuzluk yurdu
kimindir!

13:43 Küfre sapanlar: "Sen gönderilmis bir elçi degilsin." diyorlar. De
ki: "Benimle sizin aranızda tanik olarak Allah, bir de yaninda kitap bilgisi
bulunanlar yeter."

Sura 14: Ibrahim

14:1 Elif, Lâm, Râ. Bir kitaptir bu. Ki indirdik sana, çıkarasin diye
insanları Rablerinin izniyle karanliklardan nura; Hamîd, Azîz olanin
yoluna...

14:2 O Allah'a ki yalniz O'nundur göklerdeki ve yerdeki. Hüsrân haberi
siddetli bir azaptan, o küfre batmislara...

14:3 Onlar ki sefil ve igreti hayati âhirete tercih ederler ve Allah
yolundan alikoyup o yolu egri-bügrü yapmayı isterler. Iste bunlar,
dönüsü olmayan bir sapiklik içindedirler.

14:4 Biz, görevlendirdigimiz her resulü ancak kendi toplumunun diliyle
gönderdik ki, onlara açık-seçik beyanda bulunsun. Bunun ardından, Allah
diledigini saptirir, diledigini de iyiye ve güzele kilavuzlar. Azîz'dir,
Hakîm'dir O!

14:5 Yemin olsun ki, biz Mûsa'yi, "Toplumunu karanliklardan aydinliga
çikar ve onlara Allah'in günlerini hatirlatip bellet!" diye ayetlerimizle
gönderdik. Su bir gerçek ki, bunda iyice sabreden, çokça sükreden herkes
için sayisiz ayetler vardır.

14:6 Mûsa'nin, kendi toplumuna söyle dedigi zamani da hatirla:
"Allah'in üzerinizdeki nimetini anin! Hatirlayin ki, sizi Firavun'un

hanedanından kurtarmisti. Onlar size azabin en kötüsüyle aci çektiriyorlar, erkek çocuklarinizi bogazliyorlar, kadinlariniza hayasizca davraniyorlar/kadinlarinizin rahimlerini yokluyorlar/kadinlarinizi hayata saliyorlardi. Iste bunda sizin için Rabbinizden gelen çok büyük bir deneme ve istirap vardir."

14:7 Rabbinizin sunu duyurdugunu da hatirda tutun: Eger sükrederseniz, ben de sizin için mutlaka artiracagim. Ve eger nankörlük ederseniz hiç kuskusuz benim azabim çok çok siddetlidir.

14:8 Söyle demisti Mûsa: "Siz de yeryüzünde bulananların tümü de küfre saplansanız, hiç kuskusuz Allah mutlak Ganî, mutlak Hamîd'dir.

14:9 Sizden öncekilerin, Nûh kavminin, Âd'in, Semûd'un ve onlardan sonrakilerin haberleri ulasmadi mi size? Allah'tan baskasi bilmez onlari.

Peygamberleri onlara açık deliller getirmisti de onlar ellerini agizlarına itip söyle demislerdi: "Biz size gönderileni kesinlikle tanimiyoruz ve biz sizin çağirdiginiz sey konusunda karmaşa ve çikmaza iten bir kusu içindeyiz."

14:10 Resulleri dedler ki: "Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında mi kusu? O sizi, günahlarınızı affetsin, belirli bir süreye kadar size zaman tanisin diye çağiriyor." Söyle cevap verdiler: "Siz de bizim gibi birer insandan baska sey degilsiniz. Atalarimizin kulluk ettiklerinden bizi yüz geri çevirmek istiyorsunuz. Hadi açık bir kanit getirin bize!"

14:11 Resulleri onlara dediler ki: "Biz de sadece sizin gibi birer insaniz, fakat Allah, kullarından diledigine lütufta bulunur. Allah'in izni olmadan bizim size bir kanit getirmemiz haddimize degil. Inananlar yalnız Allah'a dayanip güvensinler."

14:12 "O, bize yollarimizi göstermiskenden neden Allah'a tevekkül etmeyecekmisiz? Bize yaptiginiz eziyetlere elbette sabredecegiz. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkül etsinler."

14:13 Küfre sapanlar kendi resullerine söyle dediler: "Ya tam bir biçimde bizim milletimize dönersiniz yahut da sizi yurdumuzdan mutlaka çıkaririz." Rableri de onlara sunu vahyetti: "Zalimleri muhakkak helâk edecegiz."

14:14 "Ve onların ardından o topraga mutlaka sizi yerlestirecegiz. Bu, makamimden korkan, tehdidimden korkan için böyledir."

14:15 Ve Allah'tan fetih istediler. Ve her inatçı zorba perisan oldu.

14:16 Ardından da cehennem. Irinli bir sudan içirilecekler.

14:17 Onu yutmaya çalisacak ama bogazından geçiremeyecek. Ölüm her yandan üstüne gelecek de bir türlü ölmeyecek. Arkasından da dehsetli bir azap.

14:18 Rablerine nankörlük edenlerin amelleri, firtinali bir günde rüzgârın tarumar ettigi küle benzer. Kazandiklarından hiçbir sey elde edemezler. Iste bu, dönüşü olmayan sapikligin ta kendisidir.

14:19 Allah'in gökleri ve yeri hak olarak yarattigini görmedin mi? Dilerse sizi yok eder, yepyeni bir halk getirir.

14:20 Bu, Allah'a hiç de zor gelmez.

14:21 Hepsi toplu halde, Allah'in huzuruna çikmis olacaklar. Ezilip horlananlar, büyüklük taslayanlara diyecekler ki: "Biz sizin birer uydunuzduk. Simdi siz Allah'in azabından bir kismini bizden

uzaklastirabilir misiniz?" Cevap verecekler: "Allah bize kilavuzluk etseydi elbette biz de size kilavuzluk ederdik. Simdi inleyip feryat etsek de sabretsek de bir. Siginacak hiçbir yerimiz yok."

14:22 Is bitirilince seytan onlara söyle dedi: "Allah size hak bir vaatle vaatte bulundu, ben ise vaat ettim ama vaadimden caydim. Benim sizin üzerinizde bir sultam yoktu. Sizi davet ettim, siz de bana uydunuz. Hepsi bu. Simdi beni kinamayi birakin da öz benliklerinizi kinayin. Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Aslinda ben sizin, daha önceden beni sirk araci yapmaniza karsi çikmistim. Zalimler için acikli bir azap öngörölmüştür."

14:23 Iman edip barisa/hayra yönelik isler yapanlar ise rablerinin izniyle altlarından irmaklar akan cennetlere sokulmuslardir. Sürekli kalicidirlar orada. Birbirlerine esenlik dilemeleri, "Selam!" seklindedir.

14:24 Görmedin mi Allah nasıl bir örnekleme yaptı: Güzel söz; kökü yerde, dallari gökte olan güzel bir agaca benzer.

14:25 O ağaç, Rabbinin izniyle yemislerini her zaman verir. Allah, insanlara böyle örnekler verir ki, düşünüp ibret alabilsinler.

14:26 Pis bir söz de gövdesi topragin üstünde destek bulmus bir agaca benzer, dayanagi yoktur onun.

14:27 Allah, inananlari dünya hayatında da âhirette de tutarli sözle saglamlastirir. Allah, zalimleri sasirtir. Allah, diledigini yapar.

14:28 Bakmadin mi sunlara ki, Allah'in nimetini inkârla/nankörlükle degistirdiler ve toplumlarini helâk yurduna kondurdular.

14:29 Yaslanacaklari cehenneme kondurdular. Ne kötü bir durus yeridir o!

14:30 Yolundan saptirmak için Allah'a esler uydurdular. De ki: "Hadi, nimetlenin! Sonunda varacaginiz yer atestir."

14:31 Inanan kullarima söyle: Namazi/duayi yerine getirsinler, kendilerine verdigimiz riziklardan, hiçbir alisverisin, hiçbir dostlugun olmadigi o gün gelmeden önce, gizli ve açık infak etsinler.

14:32 Allah odur ki, gökleri ve yeri yaratti. Gökten bir su indirdi de onunla size rizik olarak türlü meyveler çıkardi. Emriyle denizde akip gitmeleri için gemileri hizmetinize verdi. Irmaklari da emrinize verdi.

14:33 Görevlerini sasmadan yapmak üzere Günes'i ve Ay'i da size boyun egdirdi. Geceyi ve gündüzü de hizmetinize verdi.

14:34 Kendisinden istediginiz her seyden size bir parça verdi. Allah'in nimetini saymaya kalksaniz, sayip bitiremezsiniz. Dogrusu su ki insan, gerçekten çok zalim, çok nankördür.

14:35 Bir zaman, Ibrahim söyle demisti: "Rabbim, bu beldeyi güvenli kil. Beni ve ogullarimi putlara kulluktan uzak tut!"

14:36 "Rabbim, onlar insanlardan birçoğunu saptirdilar. Artik beni izleyen bendendir. Bana isyan edene gelince, onun hakkında sen Gafûr ve Rahîm'sin.

14:37 "Ey Rabbimiz! Ben, çocuklarimdan bir kismini senin kutsal evinin yanındaki, ziraata elverissiz vadiye yerlestirdim ki, namazi/duayi yerine getirsinler, ey Rabbimiz! Sen de insanlardan bazi gönülleri, onlardan hoslanir yap. Çesitli meyvelerle onlari riziklandir ki, sükredebilsinler!"

14:38 "Rabbimiz, hiç kuskusuz sen bizim gizledigimizi de bilirsin, açiga

vardugumuzu da. Yerde de gökte de hiçbir sey Allah'a gizli kalmaz."

14:39 "Ihtiyar yasimda bana, Ismail ve Ishak'i bagislayan Allah'a hamt olsun! Benim Rabbim, duayi gerçekten çok iyi duyar."

14:40 "Rabbim! Beni, namazi/duayi yerine getiren bir insan yap. Soyumdan bir kismini da. Rabbimiz, duami kabul et!"

14:41 "Rabbimiz, hesabin ortaya gelecegi gün; beni, anne-babami ve inananlari affet!"

14:42 Sakin, Allah'i, zalimlerin yapmakta oldugundan habersiz sanma. O, onlari, gözlerin korkudan donup kalacagi bir güne erteliyor, hepsi bu...

14:43 Baslarini dikerek kosusurlar. Bakislari kendilerine dönmez. Yürekleri tamamen bosalmistir.

14:44 Insanlari, azabin kendilerine ulasacagi gün konusunda uyar. O gün, zalimler söyle derler: "Ey Rabbimiz! Bizi yakin bir süreye kadar geri birak da çagrina cevap verip resullere uyalim." Daha önce siz, kendiniz için çöküs ve bitis yoktur diye yemin etmediniz mi?

14:45 Siz de o kendilerine zulmetmis olanlarin barinaklarinda oturmustunuz. Onlara nasil davrandigimiz size açık-seçik belli olmustu. Size örnekler de vermistik.

14:46 Tuzaklarini kurmuslardi ama Allah katinda da onlar için tuzak var. Zaten onlarin tuzaklari daglari yerinden oynatacak türden olsa neye yarar!

14:47 Sakin Allah'i, resullerine verdigi söze ters düser sanma. Allah Azîz'dir, intikam da alır.

14:48 O gün yerküre baska bir yerküreye dönüştürülür. Gökler de öyle. Hepsi o Vâhid ve Kâhâr olan Allah'in huzurunda dikilir.

14:49 O gün suçlularin, birbirine perçinlenmis bukagilarla çengellendiklerini görürsün.

14:50 Gömlikleri katrandandir. Yüzlerini ates bürümüstür.

14:51 Çünkü Allah, her benligi kendi kazandigiyla karsi karsiya getirecektir. Allah, hesabi çok çabuk görür.

14:52 Iste bu, onunla uyarilsinlar, Allah'in tek ilah oldugunu bilsinler, akli ve gönlü isleyenler de ibret alsinlar diye, insanlara yöneltilmis bir tebligdir.

Sura 15: Al-Hijr

15:1 Elif, Lâm, Râ. Iste sana o Kitap'in ve açık anlatimli Kur'an'in ayetleri.

15:2 O küfre batmis olanlar zaman zaman, keske Müslüman olsaydilar diye derin bir özlem duyarlar.

15:3 Birak onlari yesinler, nimetlenip zevk etsinler ve sonu gelmez arzu kendilerini oyalasin. Ama yakinda bilecekler.

15:4 Biz hiçbir yurt ve medeniyeti, belirlenmis bir yazgisi olmaksizin ortadan kaldirmadik.

15:5 Hiçbir ümmet kendisi için belirlenen sürenin ne önüne geçebilir ne de o süreyi geriletebilir.

15:6 Söyle haykirdilar: "Hey! Kendisine o zikir/Kur'an indirilen! Sen gerçekten tam bir delisin."

15:7 "Hadi getirsene bize o melekleri, eger dogru sözlülerdensen!"

15:8 Biz o melekleri ancak ve ancak hak üzere, hak bir yolla indiririz. Ve o zaman inkârcılara göz açtırılmaz.

15:9 Hiç kuskusuz, o zikiri/Kur'an'i biz indirdik, biz; her hal ve şartta onu muhakkak koruyacak olan da biziz.

15:10 Yemin olsun ki, senden öncekilerin o ilk kümeleri içine de nebiler gönderdik biz!

15:11 Onlara bir Tanrı elçisi gelir gelmez, onunla mutlaka alay ederlerdi.

15:12 Biz ona, günaha batmışların gönüllerinde böyle bir yol veririz.

15:13 Ona inanmazlar. Oysaki, öncekilerin yol ve yöntemleri gözlerinin önünden geçmiştir.

15:14 Üzerlerine gökten bir kapi açsak da oradan yükseliyor olsalardı.

15:15 Kesinlikle söyle diyeceklerdi: "Bizim gözlerimiz döndürüldü, bakışlarımız sarhos edildi. Belki de biz büyüye çarptırılmış bir toplumuz."

15:16 Yemin olsun, biz gökte burçlar oluşturduk ve onu/onlari, seyredenler için süsledik.

15:17 Ve onu/onlari, her kovulup taslanmış seytandan koruduk.

15:18 Ancak kulak hirsizliği eden olur; onun pesine de parlak bir ateş alevi düşer.

15:19 Yeri yayıp dösedik, ona kuvvetli dağlar diktik ve içinde ölçülü/ahenkli her şeyden bitirdik.

15:20 Orada sizin için ve riziklandırıcısı siz olmadığınız kimse için geçimlikler yarattık.

15:21 Hiçbir şey yoktur ki, hazineleri bizim yanımızda olmasın. Ama biz onu ancak belirli bir ölçüde/bir kaderle indiririz.

15:22 Rüzgârları dölleyiciler olarak gönderdik; gökten bir su indirdik de onunla sizi suvardık. Onun depolayıcıları siz değilsiniz.

15:23 Biz, elbette biz, hayat veriyoruz; biz öldürüyoruz. Ve biziz Vâris olanlar/mirasçı kalanlar.

15:24 Yemin olsun, sizin önden gidenlerinizi bilmişsinizdir; yemin olsun, geriye kalanları da bilmişsinizdir.

15:25 Hiç kuskusuz, Rabbindir, evet O'dur onlari hasredecek olan. Hakîmdir O, Alîm'dir.

15:26 Yemin olsun, biz insani; kuru çamurdan, degisken-civik bir balçıktan yarattık.

15:27 Cini/Iblis'i de daha önce kavurucu atesten yaratmıştık.

15:28 Hatırla o zamani ki Rabbin meleklerle, "Ben, kupkuru bir çamurdan, degisken, civik balçıktan bir insan yaratacağım." demisti.

15:29 "Onu, amaçlanan düzgünlüğe ulastirip öz ruhumdan içine üflediğim zaman, önünde hemen secdeye kapanın."

15:30 Meleklerin tümü, toplu halde secde ettiler.

15:31 Iblis müstesna. O, secde edenlerle beraber olmaya karsi çıktı.

15:32 Allah dedi: "Ey Iblis! Sana ne oluyor da secde edenlerle beraber olmuyorsun?"

15:33 Dedi: "Kuru bir çamurdan, degisken-civik bir balçıktan yarattığın bir insana secde etmek için var olmadım."

15:34 Buyurdu: "Öyleyse çık oradan, çünkü kovuldun."

15:35 "Din gününe kadar üzerinde lanet var."
15:36 Dedi: "Rabbim, onların diriltileceği güne kadar bana süre ver."
15:37 Buyurdu: "Hadi, süre verilenlerdensin."
15:38 "Bilinen vaktin gününe kadar..."
15:39 Dedi: "Rabbim! Beni azdırmana yemin ederim ki, yeryüzünde onlar için mutlaka süslemeler yapacağım ve onların tümünü kesinlikle azdıracağım."
15:40 "İçlerinden riyaya sapmamış, samimi kulların müstesna."
15:41 Buyurdu: "İste bana varan dosdoğru yol budur."
15:42 "Benim kullarım aleyhine senin elinde hiçbir güç/kanıt olmayacak. Azginların seni izleyenleri müstesna."
15:43 Cehennem onların tümünün sasmaz buluşma yeridir.
15:44 Yedi kapısı vardır onun. Her kapiya onlardan bir bölüm ayrılmıştır.
15:45 Sakinilmesi gereken şeylerden sakinanlar ise cennetlerde pınarlar içindedir.
15:46 "Güvene kavusmuş olarak selamla girin oraya."
15:47 Göğüslerindeki düşmanlığı çekip almışlardır.
Köskler/divanlar üzerinde karşı karşıya oturan kardeşler olmuşlardır.
15:48 Orada kendilerine zahmet/yorgunluk dokunmaz. Oradan çıkarılmazlar da.
15:49 Haber ver kullarıma: Hiç kuskusuz benim, evet benim, Gafûr ve Rahîm.
15:50 Ama acıklı azabın ta kendisidir benim azabım.
15:51 Onlara İbrahim'in misafirlerinden bahset.
15:52 Hani onun yanına girmişlerdi de "Selam!" demişlerdi. O da "Biz sizden korkuyoruz." diye konuşmuştu.
15:53 "Korkma! Biz sana bilgin bir oğlan müjdeliyoruz." dediler.
15:54 Dedi: "İhtiyarlık yakama yapıştıktan sonra mi bana müjde veriyorsunuz! Neye dayanarak müjde veriyorsunuz?"
15:55 Dediler: "Hakk'a dayanarak müjdeledik sana, sakin ümitsizliğe düşenlerden olma."
15:56 Dedi: "Sapıtılmışlardan başka kim ümit keser Rabbin rahmetinden!"
15:57 "Amacınız nedir ey elçiler?" diye sordu.
15:58 Dediler: "Biz günahkâr bir topluluğa gönderildik."
15:59 "Yalnız Lût'un ailesi suçlu değildir. Biz onların hepsini kurtaracağız."
15:60 "Lût'un karısı hariç. O günahkârlarla geride kalacaktır. Öyle takdir ettik."
15:61 Elçiler Lût ailesine geldiklerinde,
15:62 Lût: "Siz tanınmayan kimselersiniz." dedi.
15:63 Dediler: "Sana öyle bir şey getirdik ki, onun hakkında kuskulanıp duruyorlardı."
15:64 "Sana gerçeği getirdik. Biz, özü-sözü doğru olanlarız."
15:65 "Gecenin bir yerinde aileni yola çıkar. Sen de arkalarından onları izle. Hiçbiriniz geri dönüp bakmasın. Emredildiğiniz yere kadar gidin."
15:66 Ona su emri bir hüküm olarak ilettiler: Sunlar, kökleri kesilmiş olarak sabahlayacaklardır.
15:67 Şehir halkı geldi. Mustulanmış olmanın sevincini yaşıyorlardı.

15:68 Lût dedi: "Bunlar benim konuklarımdır, aman beni utandırmayın!"

15:69 "Allah'tan korkun, beni rezil etmeyin."

15:70 Dediler: "Seni elâlemin isiyile ugrasmaktan men etmemis miydik?"

15:71 Lût dedi: "Eger bir sey yapacaksanız, iste kızlarım!"

15:72 Senin ömrüne yemin olsun ki onlar, kendi sersemlikleri içinde bocalıyorlardı.

15:73 Nihayet o korkunç titresimli ses, onları güneş doğarken yakaladı.

15:74 O kentin üstünü altına getirdik/üst düzeydekileri alt düzeye indirdik. Ve üzerlerine pismis çamurdan taslar yağdırdık.

15:75 Hiç kuskusuz, bunda, isaretlerden anlam çıkaranlar için ibretler vardır.

15:76 O kentin izleri/isaretleri, hâlâ isleyen bir yol üzerindedir.

15:77 Inananlar için bunda elbette bir ibret vardır.

15:78 Eyke halkı da gerçekten zalim insanlardı.

15:79 Onlardan intikam aldık. Her ikisi önde, belirgin bir biçimde durmaktadır.

15:80 Yemin olsun, Hicr halkı da gönderilen elçileri yalanladı.

15:81 Ayetlerimizi onlara verdik ama onlardan yüz çeviriyorlardı.

15:82 Dağlardan güvenli güvenli evler yontuyorlardı.

15:83 Korkunç titresimli ses onları da sabaha girecekleri sırada yakaladı.

15:84 Kazanıp durdukları şeylerin kendilerine hiçbir yararı olmadı.

15:85 Biz gökleri, yeri ve bunların arasındakileri hak olarak yarattık. O saat elbette gelecektir. Şimdi sen, uzanan elleri tut, güzel davran.

15:86 Kuskusuz senin Rabbin, evet o, Hallâk'tir, hiç durmadan yaratır; en iyi şekilde bilir.

15:87 Yemin olsun ki, biz sana ikiserlerden/ikililerden/iç içe kıvrımlar halindeki çift mânâlılardan yedi taneyi ve su büyük Kur'an'ı verdik.

15:88 Sakin, onlardan bazı çiftlere verdiğimiz nimet ve zevklere gözlerini dikme. Onlar için tasalanma da. Müminler için kanadını indir sen!

15:89 Ve de ki: "Ben, evet ben, apaçık konusan bir uyarıcıyım!"

15:90 Aynı şekilde, o bölücülere/yemin edip duranlara da beyyineler indirmistik.

15:91 Onlar ki Kur'an'ı parça parça/bölük bölük/falcılık aracı yaptılar.

15:92 Rabbine yemin olsun ki, biz onları toplu halde sorgu suale çekeceğiz/hepsinden mutlaka hesap soracağız;

15:93 Yapıp ettiklerinden...

15:94 Emrolduğun şeyi, kafalarını çatlatırcasına teblig et; sirke bulasmislara aldırma.

15:95 Alay edip eğlenenlere karşı biz sana yeteriz.

15:96 Allah ile beraber başka tanrılar benimseyenler yakında bilecekler.

15:97 Yemin olsun ki, onların söyledikleri yüzünden senin göğsünün daraldığını biliyoruz.

15:98 Şimdi sen, Rabbine hamt ile tespih et ve secde edenlerden ol!

15:99 Sana sasmaz ve kesin bilgi gelinceye kadar Rabbine ibadet et!

Sura 16: An-Nahl

16:1 Allah'in emri geldi. Onunla yüzyüze gelmekte acele etmeyin. Tüm varligin tespih ettigidir o Allah. Arinmistir onlarin sirk kostuklarindan.

16:2 Kullarindan diledigine melekleri, emrinden olan ruh ile söyle diyerek indirir: "Gerçek su: Benden baska ilah yok, o halde benden sakinin!"

16:3 Gökleri ve yeri hak olarak yaratti. Arinmistir onlarin ortak tuttuklari seylerden.

16:4 Insani bir spermden yaratti. Bir de bakmissin insan, açıkça kafa tutan bir hasim oluvermistir.

16:5 Davarlari da O yaratmistir. Onlarda sizin için bir isitici-koruyucu ve nice nice yararlar vardır. Onlardan bazi seyleri/onlardan bazilarini yersiniz.

16:6 Bir güzellik de vardır onlarda sizin için: Sabah saldiginiz sirada, akşam topladiginiz sirada.

16:7 Ve agirliklerinizi yüklenir, canlarinizin yarisini tüketmeden varamayacaginiz beldelere kadar tasirlar. Hiç kuskusuz, Rabbiniz gerçekten Raûf'tur, çok aciyip esirger; Rahîm'dir, sinirsizca merhamet eder.

16:8 Hem binesiniz diye hem de bir süs olarak atlari, katirlari, esekleri de yaratti. Ve bilemeyeceginiz daha neler yaratir O...

16:9 Yolu dogrultup denge noktasini bulmak Allah'in isidir. Ondan sapan da var. Allah dileseydi, sizi toptan hidayete erdirirdi.

16:10 O sizin için gökten bir su indirdi; ondan bir içecek var. Kendisinden hayvanlariniza yedirdiginiz bir ağaç da ondan olusmaktadır.

16:11 O suyla sizin için ekin, zeytin, hurmaliklar, üzümler ve her çeşitten meyvalar bitirir. Hiç kuskusuz, bunda, derin derin düşünen bir toplum için gerçek bir mucize vardır.

16:12 Geceyi, gündüzü, Günes'i ve Ay'i sizin emrinize vermistir.

Yildizlar da O'nun emriyle bir hizmete boyun egmistir. Bütün bunlarda, aklini çalıştiran bir topluluk için elbette ibretler vardır.

16:13 Ve sizin için yeryüzünde, çeşit çeşit renklerde baska seylere de vücut vermistir. Bütün bunlarda, düşünüp ibret alacak bir toplum için elbette bir mucize vardır.

16:14 Ve O'dur ki, içinden taze bir et yemeniz ve kusanacaginiz bir süs çıkarmanız için denizi emrinize vermistir. Gemileri onda yara yara gider görürsün. Böyle yapmistir ki, O'nun kereminden nasip arayasiniz ve sükredebilesiniz.

16:15 Sizi çalkayip sarsar diye yerküreye agir daglar, irmaklar, yollar koydu. Iyiye ve dogruya ulasmanız umulmaktadır.

16:16 Ve nice isaretler! Yildizla da onlar, yol ve yön dogrulturlar.

16:17 Yaratan, yaratmayana benzer mi? Hiç düşünmüyor musunuz?

16:18 Allah'in nimetlerini saymaya kalkarsanız, onların sonunu getiremezsiniz. Allah, gerçekten Gafûr ve Rahîm'dir.

16:19 Allah, sizin gizlediginizi de açığa vurdugunuzu da bilir.

16:20 Allah disinda yakardiklari için hiçbir sey yaratamazlar; onların kendileri yaratılmaktadır.

16:21 Hayat bulmaz ölülerdir onlar. Ne zaman dirilteceklerini bile bilmezler.

16:22 Tanrınız bir tek tanrıdır. Böyle iken, âhirete inanmayanlar, kibre saplandıkları için kalpleri inkârci olmuştur.

16:23 Hiç kuskusuz Allah, onların sakladıklarını da açığa vurduklarını da biliyor. Hiç kuskusuz, O, büyüklük taslayanları sevmiyor.

16:24 Onlara, "Rabbiniz ne indirdi" dendiğinde söyle dediler: "Öncekilerin masallarını."

16:25 Sunun için ki, onlar, kıyamet günü kendi günahlarını tamamen yükledikten başka, ilimsizlik yüzünden saptırdıkları kişilerin günahlarının bir kısmını da yüklenecekler. Bakın, ne kötü şey yükleniyorlar!

16:26 Onlardan öncekiler tuzak kurmuşlardı. Bunun üzerine Allah, binalarına temellerinden çarpmış da üstlerindeki tavan tepelerine çökmüştü. Azap onlara hiç fark edemedikleri yerden gelmişti.

16:27 Sonra, kıyamet günü onları rezil edecek ve diyecek: "Kendileri için kavga çıkarıp ayrılığa düştüğünüz ortaklarım nerede?" Kendilerine ilim verilmiş olanlar diyecekler ki: "Bugün rezillik ve kötülük, gerçeği inkâr edenlerdir."

16:28 Öz benliklerine zulmedip durdukları bir sırada, meleklerin vefat ettirdikleri kişiler söyle diyerek teslim bayrağını çekerler: "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk." İş hiç de öyle değil. Allah, sizin yapmakta olduğunuzu çok iyi bilmektedir.

16:29 Hadi, girin cehennem kapılarından; sürekli kalacaksınız orada. Gerçekten kötü yermiş kibre sapanların barınacağı.

16:30 Korunup sakinanlara, "Rabbiniz ne indirdi" dendiğinde söyle dediler: "Hayır indirdi." Bu dünyada güzel düşünüp güzel davrananlara güzellik vardır. Âhiret yurdu elbette ki daha hayirlidir. Gerçekten ne güzelmiş takva sahiplerinin yurdu!

16:31 Adn cennetleri... Girecekler içlerine. Altlarından ırmaklar akacak. Orada diledikleri şey kendilerinin olacak. Allah, korunup sakinanları iste böyle ödüllendirir.

16:32 Melekler, canlarını temiz insanlar olarak aldıklarına söyle derler: "Selam size, yapip ettiklerinize karşılık olarak girin cennete!"

16:33 Neyi bekliyorlar? Kendilerine meleklerin gelmesini mi, yoksa Allah'ın emrinin gelmesini mi? Onlardan öncekiler de aynen böyle yapmışlardı. Allah onlara zulüm etmemisti. Tam aksine, onlar kendi kendilerine zulüm ediyorlardı.

16:34 Sonunda, yapip ettiklerinin kötülükleri başlarına musibet olmuş, alay edip durdukları şey kendilerini sarıvermiştir.

16:35 Ortak kosañlar dediler ki: "Eğer Allah isteseydi biz de atalarımız da Allah dışında bir şeye kulluk/ibadet etmez, O'na rağmen hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de aynen böyle yaptılar. Resullere düşen, açık bir tebligden baskısı değildir.

16:36 Yemin olsun, biz her ümmette söyle teblig yapan bir resul görevlendirdik: "Allah'a kulluk/ibadet edin, tâguttan kaçının. Sonra bunlardan kimine Allah kılavuzluk etti, kimine de sapıklık hak oldu. Şimdi, yeryüzünde gezip dolasın da yalanlayanların sonu nasıl olmuş görün.

16:37 Sen onların iyiye ve doğruya ulaşmalarını tutkuyla istesen de Allah, saptırdığına yol göstermez. Hiçbir yardımcısı da olmaz onların.

16:38 Yeminlerinin tüm gücüyle, "Allah ölen kimseyi diriltmez!" diye Allah'a yemin ettiler. Hayır, öyle değil! Öleni diriltmek O'nun üzerinde hak bir vaattir, fakat insanların çocukları bilmezler.

16:39 Diriltecek ki, onlara, ihtilafa düştükleri şeyi açık-seçik göstereceğin ve küfre sapanlar kendilerinin yalancılar olduğunu bilsinler.

16:40 Biz bir şeyi dilediğimizde, onun hakkında söyleyeceğimiz söz, "Ol!" demekten ibarettir; o hemen olur.

16:41 Zulme uğratıldıktan sonra Allah uğrunda hicret edenlere biz, dünyada elbette güzelce mekân tutturacağız. Âhiretin ödülü mutlaka daha büyüktür. Bir bilselerdi!

16:42 O Allah yolunda hicret edenler, sabrederler ve yalnız Rablerine tevekkül ederler.

16:43 Biz senden önce de elçi olarak kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden baskısını göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, zikir/Kur'an ehline sorun.

16:44 Açık delillerle, kitaplarla gönderdik. Sana da bu zikiri/Kur'an'ı vahyettik ki, kendilerine indirilene insanlara açık-seçik bildiresin de derin derin düşünebilsinler.

16:45 Kötülükleri yapmak için tuzak kurarlar, Allah'ın kendilerini yere geçirmeyeceğinden yahut hiç fark edemeyecekleri bir yerden azabın kendilerine gelmeyeceğinden emin mi oldular?

16:46 Yahut dönüp dolasmaları sırasında kendilerini yakalamayacağından... Onlar buna engel de olamazlar.

16:47 Yoksa kendilerini korkuta korkuta, sindire sindire yakalamayacağından emin midirler? Kuskusuz ki, sizin Rabbiniz gerçekten Raûf'tur, Rahîm'dir.

16:48 Bakıp görmediler mi, Allah'ın yarattığı şeylerin gölgeleri bile, sağ ve sollarından boyunları bükük bir halde, Allah için secdelere kapanarak dönüyor.

16:49 Göklerdeki ve yerdeki canlı şeyler de melekler de yalnız Allah'a secde ederler ve hiç de büyüklük taslamazlar.

16:50 Üstlerinde egemen olan Rablerinden ürperirler ve emredildikleri şeyi yaparlar.

16:51 Allah buyurdu ki: "İki ilah edinmeyin; O sadece bir tek ilahtır. Yalnız benden korkun."

16:52 Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Din de sürekli olarak yalnız O'nundur. Hâlâ, Allah'tan baskısından mi sakiniyorsunuz!

16:53 Sahip olduğunuz her nimet Allah'tandır. Sonra size bir zorluk/keder dokundugu zaman yalnız O'na yakarirsiniz.

16:54 Sonra da zorluk ve kederi sizden kaldırdığında, içinizden bir zümre kendi Rablerine hemen ortak kosuverir,

16:55 Kendilerine verdiklerimize nankörlük etsinler diye. Hadi, zevklenin/nimetlenin, yakında bileceksiniz.

16:56 Tutuyor, kendilerine verdiğimiz rızıklardan, hiçbir şeyin farkında olmayanlara pay çıkarıyorlar. Allah'a yemin olsun ki, iftira edip durduğunuz şeylerden kesinlikle hesaba çekileceksiniz.

16:57 Tutuyor, Allah'a kızları nispet ediyorlar. Hâsâ! O, bunlardan

arinmistir. Istah duyduklari seyler de kendilerinin mi?

16:58 Onlardan birine kiz çocuk müjdelendiginde yüzü simsiyah kesilir. Öfkeden yutkunur da yutkunur o!

16:59 Kendisine mustulananin utancindan ötürü toplumdan gizlenir. Hakaret/eziklik üzere tutsun mu onu yoksa topragin bagrina mi gömsün onu. Bakin ne kötü hüküm veriyorlar!

16:60 Âhirete inanmayanlar için kötülük örneği var. En yüce örnekse Allah içindir. O'dur Azîz, O'dur Hakîm.

16:61 Eger Allah, insanlari zulümlerine karsi cezalandirseydi, yeryüzünde debelenen bir sey birakmazdi. Ama öyle yapmiyor, onlari belirli bir süreye kadar erteliyor. Süreleri geldiginde ise ne bir saat geri kalirlar ne de öne geçebilirler.

16:62 Kendilerinin bile çirkin bulacagi seyleri Allah'a isnat ediyorlar.

Dilleri de yalan düzüp donatiyor: En ileri güzellik onlarınmis!

Kuskusuz olan su: Onlar için ates vardır. Ve ona en önden gideceklerdir.

16:63 Yemin olsun Allah'a ki, senden önceki ümmetlere de elçiler gönderdik de şeytan onlara amellerini süslü gösterdi. O, bugün de onların dostudur/ o gün de onların dostu idi. Onlar için acikli bir azap var.

16:64 Bu Kitap'i sana yalnız sunun için indirdik: Hakkında ayrılığa düştükleri şeyi onlara iyice açıklayasın ve Kitap, iman eden bir topluluk için kilavuz ve rahmet olsun.

16:65 Allah, gökten bir su indirdi de onunla, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verdi. Kuskusuz, bunda kulak verip dinleyen bir topluluk için mutlaka bir mucize vardır.

16:66 Hayvanlarda da sizin için kesin bir ibret vardır. Size onların karınlarından, fiski ile kan arasından halis bir süt içiriyoruz ki, içenlerin boğazlarından kayar gider.

16:67 Hurmalıkların meyvalarından, üzümlerden de sarhos edici bir içecek ve güzel bir rizik elde edersiniz. İşte bunda, aklını isleten bir topluluk için kesin bir mucize vardır.

16:68 Rabbin, balarısına söyle vahyetti: "Dağlardan evler edin, ağaçlardan ve insanların kurdukları çardaklardan da..."

16:69 "Sonra, meyvaların her türünden ye de boyun bükerek Rabbinin yollarına koyul." Onun karincıklarından, renkleri çeşit çeşit bir içecek çıkar ki, insanlar için onda sifa vardır. Derin derin düşünen bir topluluk için, bunda kesin bir mucize var.

16:70 Allah sizi yarattı, sonra sizi vefat ettirecek. İçinizden bazıları, ömrün en basit ve düşük noktasına geri çevirilir ki, bir ilimden sonra hiçbir şey bilmez olsun. Allah Alîm'dir, Kadîr'dir.

16:71 Allah, rizikta kiminizi kiminize üstün kılmıştır. Fazla verilenler, riziklarını ellerinin altındakilere aktarır da hepsi onda esit hale gelmiyor. Allah'ın nimetini mi inkâr ediyor bunlar?

16:72 Allah size, kendi benliklerinizden esler nasip etti. Eslerinizden de sizin için oğullar ve torunlar oluşturdu. Ve sizleri güzel ve temiz nimetlerle riziklandırdı. Şimdi bunlar, bâtila mı inanıyorlar? Ve bunlar, evet bunlar, Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

16:73 Allah'i bırakıp da kendilerine, göklerden ve yerden bir parçacık

rizik veremeyen, buna güç yetiremeyen seylere mi tapiyorlar?

16:74 Artık Allah'a örnekler verip durmayın. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

16:75 Allah söyle bir örnekleme yaptı: Hiçbir seye gücü yetmeyen, baskasının esyasi durumunda bir kul/köle ile bizden bir güzel rizikle riziklandirdiğimiz ve ondan gizli-açık dagıtan bir kişi. Bunlar aynı olur mu?! Bütün övgüler Allah'adır ama onların çokları bilmiyorlar.

16:76 Allah söyle bir örnekleme de yaptı: İki adam; birisi dilsiz; hiçbir seye gücü yetmez, efendisi/yöneticisi üstüne sadece bir yük. Efendi onu nereye gönderse hiçbir hayır getiremez. Şimdi bu adam, dosdoğru bir yol üzerinde bulunup adaletle emreden kişi ile aynı olur mu?

16:77 Göklerin ve yerin gaybi Allah'ındır. O saate/dünyanın sonuna ilişkin emirse bir göz açıp yummak gibi, hatta ondan da yakındır. Allah her seye kadirdir.

16:78 Allah sizi annelerinizin karınlarından çıkardı, hiçbir şey bilmiyordunuz; sükredebilesiniz diye size ısıtma gücü, gözler ve gönüller verdi.

16:79 Gök boslugunda, bir emre boyun eğdirilmiş olan kuzulara bakmadılar mı? Onları Allah'tan baskası tutmuyor. Bunda, inanan bir topluluk için elbette ki izler-isaretler vardır.

16:80 Allah size, evlerinizden huzur ve sükûn yeri yaptı. Hayvan derilerinden size, gerek güç gününüzde gerek kondugunuz sırada rahatça tasiyacagınız evler yaptı. Ayrıca, hayvanların; yünlerinden, yapagilarından ve killarından belli bir süreye kadar kullanabileceğiniz giyimlikler, dösemelikler ve kullanım esyasi verdi.

16:81 Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler oluşturdu. Dağlardan sizin için sığınak evler yaptı. Sizin için, sıcaktan koruyacak elbiselerle savasta koruyacak elbiseler de yaptı. İste nimetini üzerinizde böyle tamamlıyor ki, O'na teslim olup esenliğe ulaşabilesiniz.

16:82 Yine de yüz çevirirlerse artık sana düşen, açık bir tebligden başka şey değildir.

16:83 Allah'ın nimetini biliyorlar, sonra da onu inkâr ediyorlar. Çoğu nankördür bunların.

16:84 Her ümmetten bir tanığı ortaya sürdüğümüz gün, küfre sapanlara ne izin verilir ne de özür dilemelerine imkân sağlanır.

16:85 Zulme sapanlar azapla yüzyüze geldiklerinde, ne azapları hafifletilir ne de yüzlerine bakılır.

16:86 Sirke sapanlar, ortak tuttıklarını gördüklerinde şöyle derler:

"Rabbimiz, iste bunlar seni bırakıp da yalvarıp yakardığımız ortaklarımız." Bunun üzerine ortakları onlara söyle söz dokundururlar:

"Siz, yalancılarsınız, yalancılar!"

16:87 O gün hepsi Allah huzurunda teslim bayrağı çekmiş, iftira aracı olarak kullandıklarının tümü onları ortada bırakıp kaybolmuştur.

16:88 Inkâra sapıp Allah yolundan geri çevirenler var ya, bozgunculuk edip durmalarından ötürü onların azaplarına azap katmışsınız.

16:89 Gün olur, her ümmet için kendi aleyhlerine kendi içlerinden bir tanik çıkarırız. Seni de su insanlar hakkında tanik olarak

getireceğiz. Sana bu Kitap'ı indirdik ki herşey için ayrıntılı bir açıklayıcı, bir kılavuz, bir rahmet, Müslümanlara da bir müjde olsun.

16:90 Su bir gerçek ki Allah; adaleti, iyi ve güzel davranmayı, akrabaya vermeyi emreder. Tüm pisliklerden/edepsizliklerden, kötülükten, azgınlık-doymazlık ve kiskançlıktan yasaklar. Düşünüp ibret alırsınız ümidiyle size öğüt veriyor.

16:91 Antlaşma yaptığınızda, Allah'a verdığınız söze vefa gösterin. Bağlayıp pekistirdikten sonra yeminlerinizi bozmayın. Çünkü, kendinize Allah'ı kefil yapmış durumdasınız. Allah, yaptıklarınızı biliyor.

16:92 Yeminleri bozmada, ipliğini kuvvetle büktükten sonra bozup parçalayan kari gibi olmayın. Bir topluluk ötekenden daha zengin ve kalabalık çıktığı için yeminlerinizi aranızda bir hile aracı yapıyorsunuz. Allah sizi bununla imtihan ediyor; ihtilafa düştüğünüz seyleri kıyamet günü size açık bir biçimde elbette gösterecektir.

16:93 Allah dileseydi, elbette ki sizi birtek ümmet yapardı. Ama O, dilediğini saptırıyor, dilediğini de iyiye ve güzele kılavuzluyor. Yapıp ettiklerinizden mutlaka sorgu-suale çekileceksiniz.

16:94 Yeminlerinizi aranızda hile ve aldatma aracı yapmayın; aksi halde, ayak sağlam bastıktan sonra kayar ve Allah yolundan alıkoyduğunuz için aciyi tadarsınız. Üstelik büyük bir azaba da uğrarsınız.

16:95 Allah'a verdığınız sözü basit bir ücret karşılığı satmayın. Eger bilerseniz, Allah katında olan, sizin için daha hayırlıdır.

16:96 Sizin yanınızdaki tükenir ama Allah'ın yanındaki sonsuza dek kalıcıdır. Sabredenlere ödülleri biz, işleyip ürettiklerinin en güzeliyle mutlaka vereceğiz.

16:97 Erkek yahut kadın, her kim inanmış olarak hayra ve barışa yönelik bir iş yaparsa, onu tertemiz bir hayatla yasatırız. Ve böylelerinin ücretlerini, işleyip ürettiklerinin en güzelleriyle karşılıyoruz.

16:98 Kur'an'ı okuduğunuz zaman, o kovulup taşlanmış şeytandan Allah'a sığın!

16:99 Su bir gerçek ki şeytanın elinde, iman edip yalnız Rablerine dayananlar aleyhine hiçbir sulta/hiçbir kanıt yoktur.

16:100 Onun sultası, sadece onu dost edinenlerle Allah'a ortak kusanlar üstündedir.

16:101 Biz bir ayeti, bir başka ayetin yerine koyduğumuzda -ki Allah neyi indirmekte olduğunu daha iyi bilir- söyle derler: "Sen düpedüz bir iftiracısın." Hayır, öyle değil. Bunların çokları bilmiyorlar.

16:102 De ki: "İman edenleri güçlendirip köklestirmek için ve Müslümanlara bir müjde ve kılavuz olarak, Ruhulkudüs onu, senin Rabbinden indirdi.

16:103 Yemin olsun ki, biz, onların, "Kur'an'ı ona bir insan öğretiyor" demekte olduklarını biliyoruz. Nispet etmeye uğrastıkları adamin dili yabancıdır. Oysaki bu, apaçık Arapça bir dildir.

16:104 Allah'ın ayetlerine inanmayanlara Allah kılavuzluk etmez. Onlar için acıklı bir azap öngörülmüştür.

16:105 Yalancı ancak, Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydururlar. Yalancılık edenler onların ta kendileridir.

16:106 Her kim imanından sonra Allah'a küfür eder, kalbi iman ile yatısmis halde iken baskıyla zorlanan hariç olmak üzere, inkâra göğüs açarsa, böylelerinin üzerine Allah'tan bir gazap iner. Bunlar için büyük bir azap da öngörülmüştür.

16:107 Bu böyledir, çünkü, onlar su igreti hayati âhirete tercih etmişlerdir. Ve Allah, küfre sapanlar topluluğunu doğruya kilavuzlamaz.

16:108 Bunlar, Allah'in; kalpleri, kulakları ve gözleri üstüne mühür bastığı insanlardır. Gaflete saplananlar da bunların ta kendileridir.

16:109 Hiç kuskusuz, âhirette hüsrana ugrayacaklar da bunlardır.

16:110 Kuskusuz, Rabbin; iskenceye ugratıldıktan sonra hicret eden, ardından da cihat edip sabreden kisiler yanındadır. Bütün bunlardan sonra senin Rabbin elbette cömertçe affedecek, cömertçe merhamet edecektir!

16:111 Gün olur, herkes kendi nefsi için mücadele eder ve herkese, yaptığının karşılığı tam tamına ödenir; onlar asla zulme ugratılmazlar.

16:112 Allah, su ülkeyi/medeniyeti de örnek vermiştir: Güvenli, mutlu-huzurlu idi; rizki her yandan bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah'in nimetlerine nankörlük ettiler de Allah kendilerine, sanayi olarak ürettikleri şeyler yüzünden açlık ve korku elbisesini/birlikteligini/karmasasını tattirdi.

16:113 Yemin olsun ki, onlara içlerinden bir resul geldi de onu yalanladılar. Bunun üzerine, onlar zulümlerine devam edip dururken azap kendilerini yakaladı.

16:114 Allah'in sizi riziklandirdiği şeylerden helal ve temiz olarak yiyin! Eger yalnız O'na ibadet ediyorsanız, Allah'in nimetlerine şükredin!

16:115 O size ancak sunları haram kılmıştır: Ölü/hayvan/les, kan, domuz eti, Allah'tan baskası adına kesilen hayvan. Bununla birlikte, zorda kalan, baskasının hakkına tecavüz etmemek, sınırı da asmamak şartıyla bunlardan yerse, Allah bağışlayacak, merhamet edecektir.

16:116 Yalan düzerek Allah'a iftira etmek için, dillerinizin uydurma nitelendirmeleriyle "Su helaldir, su da haramdır!" demeyin. Yalan düzerek Allah'a iftira edenler kurtulamazlar.

16:117 Az bir nimetlenme ardından, acikli bir azap var onlara.

16:118 Sana anlattıklarımızı daha önce, Yahudilere haram kılmistik. Biz onlara haksızlık etmedik; aksine, onlar kendi benliklerine zulmediyorlardı.

16:119 Su da var: Rabbin, bilgisizlik yüzünden kötülük isleyip de bunun ardından tövbe edip hallerini düzeltenler lehindedir. Sonra senin Rabbin gerçekten Gafûr ve Rahîm'dir.

16:120 Su da kuskusuz ki, İbrahim başlı basına bir ümmet idi; bir hanîf olarak Allah'in önünde egiliyordu, müşriklerden degildi.

16:121 O'nun nimetlerine şükreliyordu. Allah onu seçip yüceltti ve dosdogru bir yola kilavuzladı.

16:122 Dünyada ona güzellik verdik, âhirette de o mutlaka barisserver iyiler arasında yer alacaktır.

16:123 Daha sonra sana sunu vahyettik: Bir hanîf olarak İbrahim'in milletine

uy! O, müsriklerden degildi.

16:124 Cumartesi tatili, sadece onda ihtilaf edenlere farz kilindi. Rabbin, tartismakta olduklari sey hakkında, onlar arasinda kiyamet günü hüküm verecektir.

16:125 Rabbinin yoluna hikmetle, güzel ögütütle davet et ve onlarla, en güzel olan neyse o yolla mücadele et. Süphe yok ki Rabbin, kendi yolundan sapanlari en iyi bilendir. Ve O, gerçege kilavuzlananlari da en iyi bilendir.

16:126 Eger ceza ile karsilik verecekseniz, ancak size yapilan kötülügün türü ve miktarı ile karsilik verin. Eger sabrederseniz, elbette ki bu, sabredenler için daha hayirlidir.

16:127 Sabret! Senin sabrin da Allah'in yardimiyladir. Onlar için tasalanma! Kurmakta olduklari tuzaklar yüzünden de telaslanma!

16:128 Hiç kuskusuz, Allah, sakinanlar ve güzel düşünüp güzel is yapanlarla beraberdir.

Sura 17: Al-Isra

17:1 Bütün varliklariin tespahi o kudretidir ki, ayetlerimizden bazilarini kendisine gösterelim/kendisini ayetlerimizden bir parça olarak gösterelim diye kulunu, gecenin birinde Mescit-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdigimiz Mescid-i Aksa'ya/o en uzak secdegâha yürütmüştür. Hiç kuskusuz, O'dur Semî' ve Basîr.

17:2 Mûsa'ya Kitap'i verdik ve onu, "Benden baska bir vekil tutmayin!" buyruguyla Beniisrail'e bir kilavuz kildik.

17:3 Ey Nûh ile beraber tasidigimiz kisilerin soyu! Gerçek su ki, Nûh çok sükreden bir kuldu.

17:4 Biz, Beniisrail'e Kitap'ta su yolda bir yargida bulunduk: Siz yeryüzünde muhakkak iki kez bozgun vücuda getireceksiniz ve muhakkak büyük bir kibirle böbürleneceksiniz.

17:5 Nihayet, o ikiden birincinin vadesi geldiginde, üzerinize asilmaz bir güce sahip kullarimizi gönderdik de onlar, barinaklariin aralarina girip arastirdilar. Ve bu, yerine getirilmis bir vaat idi.

17:6 Sonra onlar üzerinde size tekrar egemenlik verdik, mallar ve ogullarla sizi güçlendirdik ve sizi toplum olarak çoğalttik.

17:7 Eger güzel davranirsaniz, kendi benlikleriniz için güzellik sergilemis olursunuz. Ve eger kötülük yaparsaniz o da benlikleriniz aleyhine olur. Bu sirada, yüzlerinizi çirkinlestirsinler, ilk kez girdikleri gibi mabede girsinler ve egemenlik altina aldiklariini yerle bir etsinler diye ikinci vaat geldi.

17:8 Rabbiniz size belki rahmet eder. Ve eger yine eski duruma dönerseniz, biz de döneriz. Ve biz, cehennem, küfre batanlar için çepeçevre kusatan bir zindan yapmisizdir.

17:9 Süpheniz olmasin ki bu Kur'an en kalici, en dogru olana kilavuzlar ve müminlere su yolda müjde verir: Barisa/hayra yönelik isler yapanlar için büyük bir ödül vardir.

17:10 Âhirete inanmayanlar var ya, onlar için biz korkunç bir azap hazirlamisizdir.

17:11 İnsan, hayra davet eder gibi serri çağırıyor/insan, hayra duasiyla serri davet ediyor. İnsan çok acelecidir.

17:12 Biz, geceyi ve gündüzü iki ayet yaptık; sonra gecenin ayetini silip gündüzün ayetini gösterici yaptık ki, Rabbinizden bir lütuf isteyebilirsiniz, yılların sayısını ve hesabi bilebilirsiniz. Biz her şeyi ayrıntılı bir biçimde açıkladık.

17:13 Her insanın uğursuzluk kusunu onun boynuna takmışızdır. Kiyamet günü kendisine, önünde açılmış olarak bulacağı bir kitap çıkaracağız:

17:14 "Oku kitabini! Bugün sana hesap sorucu olarak öz benliğin yeter."

17:15 Kim yola gelirse kendisi için yola gelmiş olur. Sapıtın da kendi aleyhine sapıtılmış olur. Hiçbir günahkâr, bir başka günahkârın yükünü tasımaz. Ve biz, bir resul göndermedikçe azap edici değiliz.

17:16 Biz bir ülkeyi/medeniyeti mahvetmek istediğimizde, onun servet ve nimetle simarmış elebaslarına emirler yöneltiriz/onları yöneticiler yaparız da onlar, orada bozuk gidisler sergilerler. Böylece o ülke/medeniyet aleyhine hüküm hak olur; biz de onun altını üstüne getiririz.

17:17 Nûh'tan sonra da nice kusakları helak ettik. Kullarının günahlarını haber alıcı ve görücü olarak Rabbin yeter.

17:18 Pesin isteyene dünyada pesin veririz: Dilediğimize dilediğimiz kadar. Sonra da ona cehennemi veririz; yaslanır ona, kinanmış ve kovulmuş olarak.

17:19 Kim de âhireti ister ve inanmış olarak ona yarasır bir gayretle çalışırsa, böylelerinin gayretleri tesekkürle karşılır.

17:20 Rabbinin lütfundan nimetlerle hepsine uzanırız: Onlara da bunlara da. Rabbinin lütfu, kimse tarafından engellenemez/kisitlanamaz.

17:21 Bak nasıl, kimini kimine üstün kıldık! Ama âhiret, dereceler bakımından elbette daha büyük, lütuflandırma bakımından daha yücedir.

17:22 Allah'ın yanına başka bir ilah koyma ki, yapayalnız ve horlanmış olarak oturup kalmayasın!

17:23 Rabbin söyle hükmetti: O'ndan baskasına kulluk/ibadet etmeyin, anaya-babaya çok güzel davranın: Onlardan birisi yahut her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına gelirse sakın onlara "Öf!" bile deme; onları azarlama, onlara tatlı-iltifatlı söz söyle.

17:24 Rahmetten yerlere eğilme kanadını onlar için indir ve de ki: "Rabbim, merhametli davran onlara, tipki küçüklüğümde beni koruyup büyüttükleri gibi."

17:25 Benliklerinizin içindekini Rabbiniz daha iyi bilir. Eğer siz barışsever/iyi kişiler olursanız O, tövbeye sarılanları affeder.

17:26 Akrabaya hakkını ver! Çaresize, yolda kalana da. Fakat saçıp savurma!

17:27 Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleri olurlar. Ve şeytan, kendi Rabbine nankörlük etmiştir.

17:28 Eğer onlardan, Rabbinden ümit ettiğin bir rahmeti bekleme yüzünden yüz çevirecek olursan, o zaman onlara yumusak/tatlı bir söz söyle.

17:29 Elini bağlayıp boynuna asma. Ama onu büsbütün de saliverme. Sonra

kinanir, hasret içinde bir kösede büzülür kalırsın.

17:30 Hiç kuskusuz Rabbin, diledigine rizki açar da kisar da. O, kullarını görüyor, onlardan haber alıyor.

17:31 Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onları da sizi de biz riziklandiriyoruz. Kuskusuz, onları öldürmek büyük bir günahdır.

17:32 Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o iğrenç bir ıstır; yol olarak da çok kötüdür.

17:33 Allah'ın saygiya layık kildigi cana haklı bir sebep yokken kıymayın. Kim haksızlıkla öldürülürse, onun velisine yetki/söz hakkı vermişizdir. Ama o da öldürmede sınır tanımazlık etmesin. Çünkü kendisine yardım edilmiştir.

17:34 Yetimin malına yaklaşmayın. Ancak rüstüne erinceye kadar, güzel bir yolla ilgilenebilirsiniz. Ahdinize vefalı olun çünkü verilen söz sorumluluk gerektirir.

17:35 Ölçtüğünüz zaman tam ve dürüst ölçün. Hilesiz teraziyle tartın. Bu, hem hayırlı hem de sonuç bakımından güzeldir.

17:36 Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönlün hepsi bundan sorumlu tutulacaktır.

17:37 Yeryüzünde kasilip kabararak yürüme! Çünkü sen, yeri asla yırtamazsın, uzunlukça da dağlara ulaşamazsın.

17:38 Bütün bu sayılanların kötü olanları, Rabbin katında çirkin görülmüştür.

17:39 Bunlar, Rabbinin sana, hikmetten vahyetmiş olduklarıdır. Allah'ın yanına başka tanrı koyma ki, kinanmış ve kovulmuş bir halde cehenneme atılmayasın.

17:40 Rabbiniz, oğulları seçip size özgüledi de kendisi meleklerden kızlar mı edindi? Gerçekten siz çok dehşet verici bir söz söylüyorsunuz!

17:41 Biz, gerçeği, Kur'an'da türlü biçimlerde ifade ettik ki, düşünüp anlayabilinler. Fakat bu onların sadece kaçıslarını artırıyor.

17:42 De ki: "Eğer onların dedigi gibi Allah'la beraber ilahlar olsaydı, o zaman onlar arsin sahibine varmak için elbette bir yol ararlardı."

17:43 O hep tespih edilen, onların söylediklerinden çok uzak ve çok yüksek; hem de ölçüye sigmayacak kadar yüksek...

17:44 Yedi gök, yerküre ve bunların içindekiler O'nu tespih ederler. Hiçbir şey yoktur ki, O'nu överek tespih etmesin; fakat siz onların tespihlerini fark edemezsiniz. O Halîm'dir, Gafûr'dur.

17:45 Kur'an okudugunda, seninle, âhirete inanmayanlar arasına gizli bir perde çekeriz.

17:46 Kalpleri üzerine, onu anlamamaları için kabuklar geçiririz, kulaklarına da bir ağırlık koyarız. Rabbinin yalnız Kur'an'da andığın zaman/Kur'an'da yalnız O'nu andığın zaman, nefretle geriye dönüp kaçarlar.

17:47 Onların seni dinlerken, neye kulak verdiklerini biz daha iyi biliriz. Aralarında fisildasirlarken de söyle konusur o zalimler: "Büyülenmiş bir adamdan baskasının ardı sıra gitmiyorsunuz!"

17:48 Bak nasıl örnekler verdiler sana, nasıl sapıttılar. Artık hiçbir yola varamazlar.

17:49 Dediler ki: "Biz, bir yığın kemik olduğumuz, un-ufak hale geldiğimiz zaman mi, gerçekten biz o zaman mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz."

17:50 De ki: "İster tas olun ister demir!"

17:51 "İsterseniz gönlünüzde büyüyen herhangi bir yaratık olun."

Diyecekler ki: "Peki bizi yeniden kim yaratacak?" De ki: "Sizi ilk kez yaratan kimse, o!" Bunun üzerine baslarını sana doğru alaylı bir biçimde sallayarak şöyle konuşacaklar: "Ne zaman o?" De ki: "Çok yakın olabilir!"

17:52 Sizi çağıracağı gün, onu hamt ederek çağırısına derhal uyacaksınız. Ve sadece az bir süre kaldığınızı düşüneceksiniz.

17:53 Kullarıma de ki: En güzel olan neyse onu söylesinler. Çünkü şeytan, aralarına yamukluk sokar. Şeytan, insan için apaçık bir düşmandır.

17:54 Rabbiniz sizi daha iyi bilir. Dilerse size rahmet eder, dilerse size azap eder. Biz seni onlar üzerine vekil göndermedik.

17:55 Rabbin, göklerdeki ve yerdeki kimseleri de daha iyi bilir. Yemin olsun, biz, peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kılmışızdır.

Davûd'a da Zebur'u verdik.

17:56 De ki: "O'nun berisinden bel bağladıklarınızı çağırın; onlar, basınızdaki zorluk ve sıkıntıyı ne kaldırabilirler ne de değıstirebilirler."

17:57 O yakarip durduklarının kendileri, en çok yakınlık kazanmışları da dahil, Rablerine varmaya vesîle ararlar; O'nun rahmetini umarlar, O'nun azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı gerçekten korkulasıdır.

17:58 Hiçbir kent/medeniyet dista kalmamak üzere, kıyamet gününden önce hepsini ya helâk edeceğiz yahut da siddetli bir azapla azaplandıracağız. İşte bu, Kitap'ta satır satır yazılmış bulunuyor.

17:59 Bizi, mucizeler göstermekten alıkoyan, daha öncekilerin onları yalanlamış olmasından başka bir şey değildir. Semûd kavmine o disî deveyi açık bir mucize olarak verdik de onunla kendilerine zulmettiler. Biz, mucizeleri yalnız korkutup sindirmek için göndeririz.

17:60 Hani, sana: "Rabbin, insanları çepeçevre kusatmıştır." demistik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı da Kur'an'da lanetlenmiş bulunan o ağacı/soyu da insanları sinamak disında bir sebeple göndermedik. Biz onları korkutuyoruz ama bu onların kudurganlığını artırmaktan başka bir katkı sağlamıyor.

17:61 Hani, meleklerle: "Âdem'e secde edin!" demistik; onlar da secde etmişlerdi. Ama İblis secde etmemiş, söyle demisti: "Çamur olarak yarattığın kişiye secde mi ederim?"

17:62 Yine dedi: "Su benden üstün kıldığına bir baksana! Yemin olsun, eğer beni kıyamet gününe kadar ertelersen, onun soyunu, pek azi hariç, hükmüm altına alacağım."

17:63 Allah buyurdu: "Defol git! Onlardan kim sana uyarsa, cezaniz cehennem olacaktır. Ne de mükemmel ceza."

17:64 "Onlardan güç yetirdiğini sesinle yerinden oynat. Atlıların ve yayalarınla yaygara çıkarıp üzerlerine çullan. Mallarda, evlatlarda

onlara ortak ol, onlara ha bire vaatte bulun." Seytan onlara bir aldanistan baska ne vaat eder ki?!

17:65 "Kuskusuz, benim kullarim üzerinde senin hiçbir sultan olmayacaktır." Vekil olarak Rabbin yeter.

17:66 Rabbiniz odur ki, lütfundan nasip arayasiniz diye sizin için denizde gemiler yürütüyor. O, size karsi gerçekten çok merhametlidir.

17:67 Denizde size bir zorluk dokundugunda, O'nun disindaki tüm yalvardiklariniz ortadan kaybolur. Fakat O, sizi kurtarip karaya çıkarınca yüz çevirirsiniz. İnsan çok nankördür.

17:68 Peki, kara tarafında sizi yere geçirivermesinden yahut üstünüze çakil savuran bir kasirga göndermesinden emin misiniz? Sonra kendinize hiçbir vekil bulamazsiniz.

17:69 Yoksa sizi bir kez daha oraya gönderip üstünüze kirip geçiren bir firtina salarak, inkâr ettiginizden dolayı sizi bogmayacagından emin misiniz? Sizin adınıza, bizden bunun öcünü alacak birini de bulamazsiniz.

17:70 Yemin olsun, biz, âdemogullarini onur ve üstünlükle donattik, onlari karada ve denizde binitlerle yükledik. Onlari, güzel ve temiz riziklarla besledik. Ve onlari, yarattiklarimizin birçoğundan üstün kildik.

17:71 Gün olur, insan gruplarından herbirini kendi önderiyle çağiririz. O gün kitabi kendisine sagdan verilenler, kitaplarını okuyacaklar ve bir kil kadar haksizliga ugratilmayacaklar.

17:72 Bu dünyada kör olan, âhirette de ködür. Yolca da daha sapiktir o.

17:73 Az kalsin seni, sana vahyettigimizden uzaklastirarak ondan gayrisini uydurup bize isnat edesin diye fitneye düşüreceklerdi. İşte o takdirde seni dost edinirlerdi.

17:74 Eger biz seni saglamlastirmamis olsaydik, yemin olsun, onlara birazcik meylediverecektin.

17:75 İşte o zaman sana, hayatın da ölümün de katmerli acılarını tattirdik. Ve bize karsi hiçbir yardımcı da bulamazdin.

17:76 Az kalsin bu topraktan çıkarmak için seni sikistiracaklardı.

Böyle bir durumda onlar orada senin arkandan çok az bir süre kalacaklardı.

17:77 Senden önce gönderdigimiz resullerimize uygulanan yöntem de buydu. Sen bizim yol ve yöntemimizde degisme bulamazsin.

17:78 Günesin kaymasından/asagi sarkmasından, gecenin kararmasına kadar namazi/duayi yerine getir. Sabah Kur'an'ini da gözet. Çünkü sabah Kur'an'i taniklarca izlenmektedir.

17:79 Sana özgü bir davranis olarak, gecenin bir kısmında, o Kur'an'la mesgul olmak üzere uyanik ol/uykudan uyan. Böylece Rabbinin seni övgüye layik bir konuma ulastirmasi umulur.

17:80 Söyle yakar: "Rabbim! Beni, girecegim yere dogruluk-dürüstlükle sok, çıkacagim yerden dogruluk-dürüstlükle çıkar. Katından bana yardımcı bir güç/kanit ver."

17:81 Ve de ki: "Hak geldi bâtil yikilip gitti. Bâtil, yok olmaya zaten mahkûmdu."

17:82 Biz Kur'an'dan, inananlar için sifa ve rahmet olacak seyler

indiriyoruz. Ama bu, zalimlerin yıkimini artırmaktan başka katkı sağlamıyor.

17:83 İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirip yan çizer. Kendisine ser dokununca da hemen ümitsiz olur.

17:84 De ki: "Herkes, kendi varlık yapısına uygun iş görür. Yolca daha doğru gidenin kim olduğunu Rabbiniz daha iyi bilir."

17:85 Ve sana ruhtan sorarlar. De ki: "Ruh, Rabbinin emrindedir. Ve size, ilimden sadece az bir şey verilmiştir."

17:86 Yemin olsun, biz dilesek sana vahyetmiş olduğumuzu tamamen gideriveririz, sonra onu elde etmek için bizim katımızda kendine bir vekil de bulamazsın.

17:87 Ancak, Rabbinden bir rahmet müstesna. Kuskusuz, O'nun sana lütfü pek büyüktür.

17:88 De ki: "Yemin olsun, eğer insanlar ve cinler şu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere bir araya toplansalar, birbirlerine de destek olsalar, onun bir benzerini yine de ortaya getiremezler."

17:89 Yemin olsun, biz bu Kur'an'da, insanlar için her benzetmeden nice örnekler sıraladık. Ama insanların çoğu inkâr ve nankörlükten başka bir şeyde diretmediler.

17:90 Dediler ki: "Bizim için yerden bir pınar fiskirtmediğin sürece sana asla inanmayacağız!"

17:91 "Yahut senin, hurmalardan, üzümlerden oluşan bir bahçen olmalı. Onların aralarından sarıl sarıl ırmaklar akıtmalısın."

17:92 "Yahut iddia ettiğin gibi göğü, parçalar halinde üzerimize düşürmelisin, yahut Allah'ı ve melekleri karsımıza dikmelisin."

17:93 "Yahut altından bir evin olmalı, yahut göğe yükselmelisin. Ancak senin göğe çıktığına, okuyacağımız bir kitabı bize indireceğin zamana kadar, asla inanmayız!" De ki: "Rabbinin sani yücedir. Ben, insan bir resulden başka neyim ki?"

17:94 Kendilerine hak kılavuzcusu geldiğinde, insanların iman etmelerine, söyle demelerinden başka bir şey engel olmadı: "Allah, bir insan mı resul gönderdi?"

17:95 De ki: "Eğer yeryüzünde doygunluğa ulaşmış melekler dolarsa olsaydı, elbette gökten onlara bir melek-resul gönderirdik."

17:96 De ki: "Benimle sizin aranızda tanık olarak Allah yeter. O, kullarından haberdardır, onları görmektedir."

17:97 Allah kime hidayet verirse doğru olan yolu bulan odur. Kimi de sasirtirsa, böyleleri için O'nun dışında dostlar bulamazsın. Kiyamet günü böylelerini kör, dilsiz ve sagir bir halde yüzleri üstüne sürerek hasrederiz. Varacakları yer cehennemdir ki, alevi dindikçe kızgın atesini körükleyiveririz.

17:98 Cezaları iste budur. Çünkü ayetlerimizi inkâr ettiler ve söyle dediler: "Biz, bir kemik yigini olduktan, un-ufak hale geldikten sonra mı, sahi bundan sonra mı, yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

17:99 Görmediler mi ki, o, gökleri ve yeri yaratan Allah, kendilerinin benzerlerini yaratmaya da Kaadir'dir. Onlar için bir süre belirlemiştir, bunda kuskusu yok. Ama zalimler, inkârdan başka bir şeyde direnmiyorlar.

17:100 De ki: "Eger Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydiniz, o zaman da harcanir-biter korkusuyla cimri davranirdiniz." İnsan çok cimridir.

17:101 Yemin olsun, biz, Mûsa'ya açık-seçik dokuz mucize verdik.

Israilogullarina sor: Hani, Mûsa onlara geldiginde Firavun ona söyle demisti: "Ben senin kesinlikle büyülendigini düşünüyorum, ey Mûsa!"

17:102 Mûsa dedi: "Yemin olsun, sen bilmektesin ki, bunlari, basîretle görülebilecek ibretler halinde/basîretler olarak o, göklerin ve yerin Rabbinden baskasi indirmedî. Vallahi ben seni mahvolmus görüyorum, ey Firavun!"

17:103 Firavun onlari o topraktan sürüp çıkarmak istedi de biz onu ve yanindakilerin tümünü bogduk.

17:104 Bunun ardindan, Israilogullarina söyle dedik: "Su toprakta oturun. Âhîret vaadi/ikinci vaat gelince, sizi toplayip bir araya getirecegiz."

17:105 Biz onu hak ile indirdik ve o hak ile indi. Seni de ancak müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik.

17:106 Onu, okunacak seyleri toplayan bir kitap/ bir Kur'an olarak, insanlara dura dura okuyasin diye kislara ayirip agir agir indirdik.

17:107 De ki: "Ister inanin ona, ister inanmayin. O, kendilerine daha önce ilim verilmiş olanlara okundugunda, onlar, çeneleri üstü secdelere kapaniyorlar."

17:108 Ve diyorlar: "Rabbimizin sani yücedir, Rabbimizin vaadi mutlaka gerçeklesecektir!"

17:109 Ağlayarak çeneleri üstü kapaniyorlar; o onların husûunu artiriyor.

17:110 De ki: "Ister Allah diye yakarin, ister Rahman diye yakarin. Hangisiyle yakarırsanız yakarin, en güzel isimler/Esmâül Hüsna O'nundur. Namazinda/duanda sesini yükseltme, kisma da. İkisi ortasi bir yol tut."

17:111 Söyle de: "Hamt, o Allah'a özgüdür ki, çocuk edinmemistir; mülk ve yönetiminde ortagi yoktur; âcizlik yüzünden dost edinmemistir." Ve tekbir edip yücelt O'nu!

Sura 18: Al-Kahf

18:1 Hamt o Allah'a ki, kuluna Kitap'i, kendisinde hiçbir egiklik ve çelisme yapmaksizin indirdi.

18:2 Katindan dosdogru gelen açık bir söz olarak indirdi onu. Ki, zorlu bir is ve olus konusunda uyarisin ve barisa yönelik hayirli ameller sergileyen müminlere, kendileri için güzel bir ödül öngöruldüğünü mustulasin...

18:3 Onlar, o hal üzere sonsuza dek kalicidirlar.

18:4 Ve "Allah bir çocuk edindi" diyenleri uyarisin diye indirdi onu.

18:5 Ona iliskin ne kendilerinin bir ilmi vardır ne de atalarinin. Söz olarak ne büyüktür agizlarindan çıkiveren! Onlar bir yalandan baska sey söylemiyorlar.

18:6 Simdi sen, bu söze inanmazlarsa, belki de arkalarindan kendini eritircesine üzüleceksin.

18:7 Biz, yeryüzündeki seyleri ona bir süs yaptik ki, insanlari,

içlerinden hangisi amel yönünden daha güzeldir diye imtihan edelim.

18:8 Ve su da bir gerçek ki biz, yeryüzündeki her şeyi, bitki bitirmeyen/kitlik ve ölüme yol açan kupkuru bir toprak haline elbette getireceğiz.

18:9 Yoksa sen o Ashab-i Kehf'i, mağara ve kitabe yâranini, bizim ayetlerimizden, hayrete düşüren bir tanesi mi sandın?

18:10 Hani, o yigit gençler o mağaraya sigindilar da söyle dediler: "Ey Rabbimiz, katından bir rahmet ver bize ve bizim için bir çıkis yolu lütfet isimize."

18:11 Bunun üzerine birçok yıl boyunca mağarada onların kulakları üzerine ağırlık vurduk.

18:12 Sonra onları dirilttik ki, iki zümreden hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap edebileceğini bilelim.

18:13 Biz onların haberlerini sana doğru bir şekilde anlatacağız. Su bir gerçek ki onlar, Rablerine iman etmiş bir yigitler grubuydu. Ve biz de onların hidayetini artırdık.

18:14 Kalpleriyle aramızda bir bağ kurduk/kalplerini dayanıklı kıldık. Kalkıp söyle dediler: "Rabbimiz, göklerin ve yerin rabbidir. O'ndan başka hiçbir ilaha yakarmayız. Aksini yaparsak saçma söz söylemiş oluruz."

18:15 "Sunlar, su kavmimiz O'ndan başka ilahlar edindiler. Onlar hakkında açık bir kanıt getirselerdin ya! Yalan düzerek Allah'a iftira edenden daha zalim kim olabilir?!"

18:16 "Madem ki onlardan ve Allah dışındaki taptıklarınızdan yüz çevirip kenara çekildiniz, hadi mağaraya siginin ki, Rabbiniz size rahmetinden bir nasip yaysın ve işinizde size kolaylık ve başarı sağlasın."

18:17 Güneş'i görüyorsun: Doğduğu vakit mağaralarından sağ tarafa kayar, battığı vakit ise onları sol tarafa doğru makaslayıp geçer. Böylece onlar mağaranın geniş boşluğu içindedirler. Bu, Allah'ın mucizelerindendir. Allah'ın kılavuzluk ettiği, doğruyu bulmuştur. Sasırttığına gelince, sen ona yol gösteren bir velî asla bulamazsın.

18:18 Sen onları uyanıktırlar sanırsın; oysaki onlar uykudadırlar. Onları sağ tarafa da sol tarafa da çeviririz. Köpekleri de iki kolunu girise uzatıp yaymıştır. Onların durumunu görseydin kesinlikle onlardan yüz çevirip kaçırdın. Ve onlardan içinde mutlaka korku doldurulurdu.

18:19 İşte böyle! Onları dirilttik ki, birbirlerine sorup dursunlar. İçlerinden biri söyle konuştu: "Ne kadar durdunuz?" Dediler: "Bir gün yahut günün bir parçası kadar." Dediler: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir. Siz şimdi birinizi su gümüş para ile kente gönderin de baksın; kentin hangi yiyeceği daha temizse ondan size bir rızık getirsin. Ama nazik ve kurnaz davranın ki, sizi kimseye fark ettirmesin."

18:20 "Çünkü onlar sizi ellerine geçirirlerse ya taslayarak öldürürler yahut da sizi kendilerinin milletine döndürürler. O takdirde bir daha asla kurtulamazsınız."

18:21 Böylece insanları onlar hakkında bilgilendirdik ki, Allah'ın vaadinin hak, kıyamet saatinin de kuskusuz olduğunu bilsinler. Çünkü onlar,

aralarında magara yaranının durumunu tartışıyorlardı. "Onların üstüne bir bina kurun." dediler. Rableri onları daha iyi bilir. Onlar hakkında görüşleri galip gelenlerse söyle dediler: "Üzerlerine mutlaka bir mescit edeceğiz."

18:22 "Üç kişiydiler, dördüncüleri köpekleriydi." diyecekler. Sunu da diyecekler: "Bes kişiydiler, altıncıları köpekleriydi." Gaybi taslamaktır/bilinmeyen şey hakkında atıp tutmaktır bu. Söyle de derler: "Yedi kişidirler, sekizincileri de köpekleridir." De ki: "Onların sayısını Rabbim daha iyi bilir. Onlar hakkında bilgisi olan, çok azdır." O halde, onlar hakkında yüzeysel bir tartışma dışında hiçbir çekismeye girme. Onlar hakkında, konuşup duranlardan hiç kimseye bir şey sorma.

18:23 Hiçbir şey için, "Ben bunu yarın kesinlikle yapacağım." deme.

18:24 "Allah dilerse" şeklinde söyleyebilirsin. Unuttuğunda, Rabbini an. Ve de: "Umarım ki Rabbim beni, bundan daha yakın bir zamanda basariya/aydınlığa ulaştırir."

18:25 Onlar, mağaralarında üçyüz yıl kaldılar; dokuz da ilave ettiler.

18:26 De ki: "Onların ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. O'nun elindedir göklerin ve yerin gaybi. Ne güzel görendir O, ne güzel isitendir. Onların, O'ndan başka bir dostları da yoktur. Ve O, hükmüne hiç kimseyi ortak etmez."

18:27 Rabbinin kitabından sana vahyedilene oku. O'nun kelimelerini degistirecek hiçbir kudret yoktur. O'nun dışında bir sığınak/bir dayanak asla bulamazsın.

18:28 Benliğini, sabah-akşam yüzünü isteyerek rablerine yalvaranlarla beraber tut. İğreti dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırıp uzaklaştırma. Ve sakın, kalbini bizim zikrimizden/Kur'anımızdan gafil koyduğumuz, boş arzularına uymuş kişiye boyun eğme. Böylesinin işi hep asirliktir.

18:29 Ve de ki: "Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen inansın, dileyen inkâr etsin." Biz, zalimler için öyle bir ateş hazırladık ki, çadiri/duvari/dumani onları çepeçevre kusatmıştır. Eger yardım dileseler, erimis maden gibi yüzleri pisiren bir su ile yardımlarına kosulur. O ne kötü içecek, o ne kötü sığınak/dayanak!

18:30 İman edip hayra ve barışa yönelik ameller sergileyenlere gelince, kuskusuz ki biz, güzel iş yapanların ödülünü yitirmeyeceğiz.

18:31 Bunlar için, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada altın bileziklerle süslenecekler, ince ve kalın ipekten yeşil giysiler giyip koltuklar üzerine kurulacaklar. O ne güzel karşılık, o ne güzel dayanak!

18:32 Onlara örnek olarak şu iki adamı ver: Bunlardan birine, üzümlerden oluşan iki bağlık vermiş, bağların çevresini hurmalarla donatmış, aralarına da ekinler serpiştirmiştik.

18:33 İki bağ da yemislerini vermiş o adamdan hiçbir şeyi eksik bırakmamıştı. İkisinin ortasından bir de nehir fiskirtmişiz.

18:34 Adamın başka bir geliri de vardı. Bu yüzden, arkadaşlarıyla konuştugu bir sırada ona söyle demisti: "Ben, malca senden zengin, insan unsuru bakımından da güçlü ve onurluyum."

18:35 Ve böylece, öz benliğine zulüm ede ede baglığına girdi. Söyle konustu: "Bunun sonsuza degin yok olacağını sanmıyorum."

18:36 "Kiyametın kopacağını da sanmıyorum. Ama eger Rabbime döndürölüp götürölürsem, bundan daha iyisini bulacağım dan eminim."

18:37 Kendisiyle konuşan arkadaşısı ona dedi ki: "Sen, seni topraktan, sonra meniden yaratıp sonra da bir adam olarak biçimlendiren kudrete nankörlük mü ettin?"

18:38 "Lâkin, o Allah benim Rabbimdir. Ve ben, Rabbime hiç kimseyi ortak kosmam."

18:39 "Bagına girdiginde, 'Mâsallah, kuvvet yalnız Allah'tandır!' desen olmaz mıydi? Gerçi sen beni, malca ve evlatça senden basit görüyorsun ama,

18:40 Olabilir ki, Rabbim bana senin bagından daha değerlisini verir; seninkinin üzerine de gökten bir âfet gönderir de baglığın yalçın bir toprak kesilir."

18:41 Yahut suyu dibe çekilir de bir daha onu isteyemezsin bile."

18:42 Derken bütün ürününe el kondu. Bag sahibi, çardakları üzerine çökmüş bulunan bag için harcadıklarına vahlanarak avuçlarını ovuşturuyor ve söyle diyordu: "Ne olurdu, Rabbime hiç kimseyi ortak kosmasaydım!"

18:43 Allah disında kendisine yardım edecek bir topluluğu da çıkmadı. Kendi kendini de kurtaramadı.

18:44 İste böyle bir durumda, dostluk ve koruma, hak olan Allah'tandır. O, karşılık verme bakımından da hayırlıdır, is sonuçlandırma bakımından da hayırlıdır.

18:45 Dünya hayatının su su örneği gibi olduğunu onlara anlat: "O suyu gökten indirdik. Yerın bitkisi onunla karısti. Derken o bitki, rüzgârların savurup döylediği parçacıklara dönüştü. Allah her şey üzerinde Muktedir'dir, gücü her seye yeter.

18:46 Mal ve oğullar, su iğreti dünya hayatının süsüdür. Barisa ve hayra yönelik kalıcı eylemlerse, Rabbin katında sevapça da üstündür, beklenti bakımından da.

18:47 Gün olur, dağları yürütürüz de yeryüzünü çirilçiplak görürsün. İnsanları huzurumuzda toplamış, içlerinden hiçbirisini hesap disı bırakmamıstır.

18:48 Hepsi, saflar halinde Rabbine arz edilmistir. Yemin olsun, sizi ilk kez yarattığımız gibi yine bize geldiniz. Ama siz, sizin için hesabın görüleceği bir zaman belirlemeyeceğimizi sanmıstınız.

18:49 Kitap ortaya konulmustur. Günahkârların, onun içindekilerden korkup ürpererek söyle dediklerini görürsün: "Vay basımıza! Ne biçim kitap bu! Ne küçük bırakmış ne büyük. Hepsini sayıp dökmüs!" Yapıp ettiklerini hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmiyor.

18:50 Hani, biz meleklerle "Âdem'e secde edin" demistik de İblis disında hepsi secde etmistı. İblis, cinlerdendi. Kendi Rabbinin emrine ters düştü. Simdi siz, benim beri yanımdan, onu ve onun soyunu dostlar mı ediniyorsunuz? Hem de onlar sizin düşmanınızken. Zalimler için ne kötü bir degistirmedir bu!

18:51 Ben onlari ne göklerle yerin yaratilmasina, hatta ne kendilerinin yaratilmasina tanik tuttum. Ben, sapip gitmisleri yardimci edinecek degilim.

18:52 Bir gün Allah söyle diyecektir: "O bir sey zannettiginiz ortaklarimi çagirin!" Hemen çagirdilar ama onlar kendilerine cevap vermedi. Biz onlarin aralarina tehlikeli bir uçurum/yikici bir düsmanlik koyduk.

18:53 Suçlular, atesi gördüler de onun içine düşeceklerini anladilar; fakat ondan kaçip kurtulmaya bir yol bulamadilar.

18:54 Yemin olsun, biz, bu Kur'an'da, insanlar için her türlü örneği degisik ifadelerle gözler önüne koyduk. İnsan ise varligin, tartismaya en çok tutkun olanidir.

18:55 Kendilerine hidayet geldikten sonra, insanlari iman etmekten, Rablerinden af dilemekten alikoyan sey sundan baskasi degildir: Evvelkilerin yol ve yöntemlerinin kendilerine de gelmesini yahut bizzat azabin karsilarina dikilivermesini beklemek.

18:56 Biz, elçileri sadece müjdeleyiciler ve uyaricilar olarak göndeririz. Küfre sapanlar ise bâtila yapisarak onunla hakki kaydirmek için ugrasiyorlar. Onlar, ayetlerimi ve uyarildiklari seyleri eglence edindiler.

18:57 Kendisine Rabbinin ayetleri hatirlatildiği halde, onlardan yüz çeviren ve iki elinin hazirlayip önden gönderdiği seyleri unutandan daha zalim kim olabilir? Su bir gerçek ki, biz onlarin kalpleri üzerine onu anlamamalari için kabuklar geçirdik, kulaklari içine de agirliklar koyduk. Onlari hidayete çagirsan da bu durumda hidayete asla ulasamazlar.

18:58 O affedici, o rahmet sahibi Rabbin, onlari, kazandiklari yüzünden hesaba çekseydi, kendileri için azabi mutlaka çabuklastirirdi. Böyle olmamistir, ama onlar için, hiçbir kaçip kurtulma imkânî bulamayacaklari bir hesap sorma zamani öngörölmüştür.

18:59 Iste sana bir yigin kent/medeniyet. Zulme saptiklarinda onlari helâk ettik. Onlari helâk etmek için de bir süre belirlemistik.

18:60 Bir zaman Mûsa, genç dostuna söyle demisti: "Iki denizin birlestigi yere kadar hiç durmadan yürüyecegim yahut da seneler ve seneler harcayacagim."

18:61 Bu ikisi, iki denizin birlestigi yere vardiklarinda, baliklarini unuttular. Bunun üzerine balik da denizde bir delige dogru yola koyuldu.

18:62 Orayi geçtiklerinde Mûsa, genç arkadasina dedi ki: "Hadi, getir su sabah yemegimizi. Vallahi bu yolculugumuz yüzünden epey çektik."

18:63 Genç adam dedi: "Bak sen su ise, hani kayaya siginmistik ya, iste o sirada baligi unuttum. Onu hatirlamami bana unutturan, seytandan baskasi degildi. Balik, denizin içinde acaip bir biçimde yolunu tuttu."

18:64 Mûsa: "Arayip durdugumuz iste o idi." dedi. Bunun üzerine kendi izlerini sürerek gerisingeri döndüler.

18:65 Orada, kullarimizdan öyle bir kul buldular ki, biz ona katimizdan bir rahmet vermis, lütfumuzdan bir ilim öğretmistik.

18:66 Mûsa ona dedi ki: "Sana öğretilenden bana da bir olgunluk/bir bilgi öğretmen sartıyla sana tâbi olayim mi?"

18:67 Dedi: "Dogrusu sen benimle beraberlige dayanamazsin."

18:68 "Havsalanin almadigi bir seye nasil dayanacaksin?"

18:69 Mûsa dedi ki: "Allah dilerse beni sabirli bulacaksin; hiçbir iste sana karsi gelmeyecegim."

18:70 Dedi: "Bak, eger bana uyarsan, ben sana kendisinden bahis açincaya degin hiçbir sey hakkında bana soru sorma!"

18:71 Ikisi birlikte yola koyudular. Bir süre sonra gemiye bindiklerinde, tuttu gemiyi deliverdi. Mûsa dedi: "İçindekileri bogmak için mi deldin onu? Vallahi korkunç bir is yaptin!"

18:72 Dedi: "Ben söylemedim mi, sen benimle beraberlige asla dayanamazsin!"

18:73 Mûsa dedi: "Unuttugum için beni azarlama; bu yaptigimdan dolayi da bana zorluk çıkarma."

18:74 Yine yola koyuldular. Bir süre sonra bir oglana rastgeldiler; tuttu onu öldürdü. Mûsa dedi: "Tertemiz bir insani, bir cana karsilik olmaksizin öldürdün ha!? Vallahi çok kötü bir is yaptin!"

18:75 Dedi: "Ben sana söylemedim mi, sen benimle beraberlige asla dayanamazsin."

18:76 Mûsa dedi ki: "Eger bundan sonra sana bir sey sorarsam artik bana arkadaslik etme. Vallahi, öyle bir durumda benden ayrilmakta mazur sayilacaksin."

18:77 Yine yola koyuldular. Biraz sonra bir kente geldiler. Kent halkindan yemek istediler, ama onlar bu ikisini konuk etmekten çekindiler. Orada, yikilmayi bekleyen bir duvara rastladilar; genç adam tuttu onu onardi. Mûsa "Isteseydin buna karsilik bir ücret elbette alirdin." dedi.

18:78 Dedi ki: "Iste bu, seninle benim aramin ayrilmasidir. Simdi sana, tahammül edemedigin seylerin içyüzünü haber verecegim."

18:79 "Gemiden baslayayim: O gemi, denizde işçilik yapan bir grup yoksulundu. Ben onu kusurlu hale getirmek istedim. Çünkü biraz ötelerinde bir kral vardi; tüm gemilere zorla el koyuyordu."

18:80 "Oglan çocuga gelince: Onun anasi-babasi inanmis kisilerdi. Çocugun onlari azginlik ve inkâra sürüklemesinden korktuk."

18:81 "Diledik ki, Rableri onlara o çocuktan temizlikçe daha üstün, merhametçe daha gelismisini versin."

18:82 "Ve duvar. Duvar, o kentte yasayan iki yetim oylanindi. Altinda, oylanlara ait bir define vardi. Oylanlari babasi da hayir ve baris seven bir kimse olarak yasmisti. Rabbin istedi ki, o çocuklar ergenliklerine ulassinlar da Rabbinden bir rahmet olarak definelerini çıkarsinlar. Ben bunlari kendi buyrugumun sonucu olarak yapmadim. Iste senin sabretmeye güç yetiremedigin seylerin içyüzü budur."

18:83 Sana Zülkarneyn'den de sorarlar: De ki: "Size ondan bir hatira okuyacagim."

18:84 Biz onun için yeryüzünde güç ve saltanat hazirladik ve ona herseyden bir sebep verdik.

18:85 O da bir sebebi izledi.

18:86 Nihayet, Günes'in battigi yere varinca onu kara balçikli bir gözede batar buldu. Onun yaninda bir de kavim buldu. Dedik ki: "Ey Zülkarneyn, ya bunlara azap edersin ya da haklarinda güzel bir tavra esas

alirsin."

18:87 Dedi: "Zulmedene azap edecegiz; sonra Rabbine döndürülecek; O da onu görülmedik bir azaba çeker."

18:88 "Iman edip hayra ve barisa yönelik is yapana gelince, onun için ödül olarak en güzeli var. Ve ona, buyrugumuzdan, kolay olani söyleyecegiz."

18:89 Sonra bir sebebi daha izledi.

18:90 Bir süre sonra, Günes'in dogdugu yere varınca onu, ona karsi kendilerine bir siper yapmadigimiz bir toplulugun üzerine dogar buldu.

18:91 Iste böyle! Biz onun yaninda olan her seyi bilgimizle kusatmistik.

18:92 Sonra yine bir sebebi izledi.

18:93 Nihayet, iki set arasinda ulasti. Setler arasinda öyle bir topluluk buldu ki neredeyse söz anlamiyorlardi.

18:94 Dediler: "Ey Zülkarneyn! Ye'cûc ve Me'cûc bu yerde bozgunculuk yapıyorlar. Onlarla bizim aramızda bir set yapman sartiyla sana vergi verelim mi?"

18:95 Dedi: "Rabbimin beni içinde tuttuğu imkân ve güç daha üstündür. Siz bana bedensel gücünüzle destek verin de onlarla sizin aranıza çok muhkem bir engel çekeyim."

18:96 "Bana demir kütleleri getirin!" İki ucu tam denkleştirince, "Körükleyin!" dedi. Onu ates haline koyunca da "Getirin bana, üzerine erimis bakır/katran dökeyim!" diye seslendi.

18:97 Artık onu ne asabildiler ne delebildiler.

18:98 Dedi: "Bu, Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin vaadi gelince onu yerle bir eder. Ve Rabbimin vaadi haktır."

18:99 O gün onları bırakmışıdır, birbirleri içinde dalgalanırlar.

Sûra da üflenmiştir; hepsini bir araya toplamışsıdır.

18:100 O gün, cehennemi, inkârcılara öyle bir sunmuşsuzdur ki!...

18:101 Onlar, gözleri benim zikrim/Kur'anım karsısında perde içinde olan insanlardı. Dinlemeye dayanamıyorlardı.

18:102 Küfre sapanlar, beni bırakıp da kullarımı veliler edineceklerini mi sandılar. Biz cehennemi bir konuk evi olarak inkârcılar için hazırladık.

18:103 De ki: "Amelleri bakımından hüsrana en çok batanları size haber vereyim mi?"

18:104 O kimselerdir ki, dünya hayatındaki çabaları bosa gitmiştir de onlar sanayilesmeyi/isi hâlâ güzel yaptıklarını sanırlar.

18:105 Bunlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na ulaşmayı inkâr etmişler de bütün amelleri bosa çıkmıştır. Bu yüzden kıyamet günü onlar için hiçbir ölçü tutturmayız/onlara hiçbir değer vermeyiz.

18:106 İste böyle! Cezaları cehennemdir. Çünkü nankörlük ettiler; ayetlerimi ve resullerimi eglence aracı yaptılar.

18:107 İman edip hayra ve barisa yönelik işler yapanlara gelince, onların konuk evleri Firdevs cennetleri olacaktır.

18:108 Sürekli kalacaklardır orada. Çıkmak istemeyeceklerdir oradan.

18:109 De ki: "Rabbimin kelimeleri için deniz mürekkep olsa, Rabbimin kelimeleri tükenmeden önce deniz mutlaka biter. Bir o kadarını daha

getirsek de yetmez."

18:110 De ki: "Ben de sizin gibi bir insanım. Ancak, tanrinizin bir tek tanrı olduğu bana vahyediliyor. O halde, Rabbine kavusmayı uman, hayra ve barışa yönelik iş yapşın ve Rabbine ibadette hiç kimseyi O'na ortak kosmasın."

Sura 19: Maryam

19:1 Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.

19:2 Rabbinin rahmetinin, Zekeriyya kuluna anilisidir bu...

19:3 Hani o, Rabbine gizli bir sesle seslenmişti de,

19:4 Söyle demisti: "Rabbim, iste karsındayım. Kemik gevşedi bende.

İhtiyarlıktan basım beyaz alevle tutustu. Sana yakarma/senin için çağrı yapma konusunda ise Rabbim, hiç bedbaht/zorluk ve siddet yanlısı olmadım."

19:5 "Ben, arkamdan gelecek yakınlarımdan endişe ediyorum. Karımsa kisir. O halde, katından bana bir dost bağışla;

19:6 Ki hem bana mirasçı olsun hem de Yakub hanedanına mirasçı olsun. Ve onu hosnutlugunu kazanmış bir kul eyle, Rabbim."

19:7 Ey Zekeriyya! Biz sana bir oğul müjdeliyoruz; adı Yahya, daha önce ona hiç kimseyi adas yapmadık.

19:8 Dedi: "Rabbim, benim için oğul nasıl söz konusu olur? Karım, doğurganlığını yitirmiştir, bense yaşlılığın gerçekten en ileri basamağına ulaştım."

19:9 "Bu budur." dedi. Rabbin söyle buyurdu: "Onu yapmak benim için çok kolaydır. Nitekim daha önce de sen hiçbir şey değilken seni yaratmıştım."

19:10 Dedi: "Rabbim, bana bir işaret ver." Cevap verdi: "İşaretin, sapaşaglam olduğun halde üç gece insanlarla konuşmamandır."

19:11 Bunun üzerine Zekeriyya, yakarış yerinden ayrılıp halkinin karsısına geçti ve onlara "sabah-akşam tespih edin" diye işaret verdi.

19:12 "Ey Yahya! Kitap'ı kuvvetle tut." Biz ona daha şabi iken hikmet verdik.

19:13 Katimizdan bir kalp yumuşaklığı, bir temizlik verdik. Korunan biriydi o.

19:14 Ana-babasına iyilik eden biriydi; zorba, isyancı biri değil.

19:15 Selam olsun ona, doğduğu gün, öleceğı gün ve diri olarak kaldırılacağı gün.

19:16 Kitap'ta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir mekâna çekilmisti.

19:17 Onlarla arasına bir perde çekmişti. Biz de ruhumuzu ona göndermistik de o kendisine sapaşaglam bir insan şeklinde görünmüştü.

19:18 Meryem demisti: "Ben senden, Rahman'a şiginiyorum. Takva sahibi biriyşen dikkatli ol."

19:19 Ruh dedi: "Ben, sadece Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir oğlan bağışlamak için buradayım."

19:20 Dedi: "Benim nasıl oğlum olur; bana herhangi bir insan dokunmadı. Ben bir kahpe de değilim."

19:21 Dedi: "İşte böyle! Rabbin buyurdu ki: 'O benim için çok kolaydır.

Böyle olması onu, insanlara bir mucize ve bizden bir rahmet yapmamız içindir. Hükme bağlanmış bir istir bu."

19:22 Ona gebe kaldı. Ardından da onunla uzak bir mekâna çekildi.

19:23 Nihayet doğum sancısı onu, bir hurma ağacının kütüğüne götürdü. "Ah dedi, keske daha önce öleseydim, keske unutulup gitseydim."

19:24 Altından ona söyle seslendi: "Tasalanma, Rabbin senin alt yanında bir su arki vücuda getirdi."

19:25 "Hurma ağacının kütüğünü kendine doğru salla, üzerine olgun, taze hurma dökülecektir."

19:26 "Artık ye, iç. Gözün aydın olsun. Eğer insanlardan birini görürsen söyle söyle: 'Ben Rahman için oruç adadım. Onun için bugün, insan cinsinden hiç kimseyle konuşmayacağım.'"

19:27 Meryem, onu tasıyarak toplumuna getirdi. "Ey Meryem, dediler, sasilacak bir iş yaptın!"

19:28 "Ey Harun'un kızkardesi! Baban kötü bir adam değildi. Annen de bir kahpe değildi."

19:29 Meryem, çocuğa işaret etti. Dediler: "Besikteki bir sabıyla nasıl konuşuruz?"

19:30 Sabi dedi: "Ben Allah'ın kuluyum. O bana kitap verdi, beni peygamber yaptı."

19:31 "Beni, bulduğum her yerde kutsal ve bereketli kıldı. Yasadığım sürece bana namazı/duayı, zekâti önerdi."

19:32 "Anneme iyilik etmemi önerdi. Beni zorba bir eskiye yapmadı."

19:33 "Selam bana doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kaldırılacağım gün."

19:34 İşte Meryem'in oğlu İsa budur! Hakkında kusu ve çelismeye düştükleri şeyin doğrusu bu sözdür.

19:35 Bir oğul edinmek Allah'a asla yakışmaz. O'nun sani yücedir. Bir iş ve olusa karar verdi mi, ona sadece "Ol!" der, o hemen olur.

19:36 Süphesiz, Allah, benim de Rabbidir, sizin de Rabbinizdir. O halde O'na ibadet edin. Dosdogru yol budur.

19:37 Kendi aralarından çıkan hizipler ihtilafa düştüler. Büyük bir günün tanıklığından ötürü vay o inkârcıların haline!

19:38 Bize gelecekleri gün neler isitecekler, neler görecekler! Fakat o zalimler bugün, açık bir sapıklık içindedirler.

19:39 Sen onları, o hasret günü ile ilgili olarak uyar. Çünkü onlar gaflet içindeyken, iman da etmemişken iş bitirilmiş olacaktır.

19:40 Yeryüzüne ve üzerindekiyle biz mirasçı olacağız, biz! Ve bize döndürülecekler.

19:41 Kitap'ta İbrahim'i de an. O, özü-sözü doğru bir peygamberdi.

19:42 Hani, babasına demisti ki: "Babacığım; isitmeyen, görmeyen, sana hiçbir yarar sağlamayan seylere niçin kulluk ediyorsun?"

19:43 "Babacığım, bana ilimden, sana ulaşmayan bir nasip geldi. O halde bana uy ki, seni düzgün bir yola iletayım!"

19:44 "Babacığım, seytana kulluk etme! Çünkü seytan Rahman'a isyan etmistir."

19:45 "Babacığım, ben sana Rahman'dan bir azap dokunmasından, böylece

seytanin dostu haline gelmeden korkuyorum!"

19:46 Babasi dedi: "Sen benim ilahlarimdan yüz mü çeviriyorsun ey Ibrahim! Eger bu ise son vermezsen, vallahi seni taslarim! Uzun bir süre uzak kal benden!"

19:47 Dedi: "Selam sana! Senin için Rabbimden af dileyecem. Çünkü O, bana karsi çok lütufkârdir."

19:48 "Sizden de Allah disindaki yakardiklarinizdan da ayriliyorum; Rabbime dua edecem. Umarim, Rabbime yakarisimla/Rabbim için çağrimda bahtsizliga/eskiyaliga düsmem."

19:49 Ibrahim, onlardan ve Allah disinda kulluk ettiklerinden uzaklasinca, ona Ishak'i ve Yakub'u bagisladik ve hepsini peygamber yaptik.

19:50 Onlara, rahmetimizden nimetler bagisladik. Ve kendileri için yüksek bir dogruluk dili olusturduk.

19:51 Kitap'ta Mûsa'yi da an. Çünkü o, içtenlik ve dürüstlüge erdirilmisti ve o bir resul, bir peygamberdi.

19:52 Ona Tûr'un sag tarafindan seslendik. Onu, fisildasan kimse kadar yaklastirdik.

19:53 Rahmetimizden ona kadesi Hârun'u bir peygamber olarak armagan ettik.

19:54 Kitap'ta Ismail'i de an. Çünkü o, vaadinde sadikti; bir resuldü, bir peygamberdi.

19:55 Ailesine namazi/duayi, zekâti emrederdi. Rabbi katinda hosnutluk kazanmis bir kisiydi.

19:56 Kitap'ta Idris'i de an. Çünkü o, özü-sözü tam uyusan bir kisiydi, bir peygamberdi.

19:57 Onu yüce bir mekâna yükselttik.

19:58 Iste bunlar, Allah'in kendilerine nimet lütfettigi peygamberlerdendir: Âdem'in soyundan, Nûh'la birlikte tasidiklarimizdan, Ibrahim ve Israil'in soyundan, kilavuzluk edip seçtigimiz kimselerden. Kendilerine Rahman'in ayetleri okundugunda, aglayarak secdelere kapanirlardi.

19:59 Ama arkalarindan öyle bir nesil geldi ki; namazi/duayi yitirdiler, sehvetlere uydular. Bunlar, azginliklarinin cezasini bulacaklardir.

19:60 Tövbe eden, iman edip hayra ve barisa yönelik iyi is yapan müstesna. Böyleleri cennete girecekler ve hiçbir sekilde haksizliga ugratilmayacaklar.

19:61 Rahman'in, kullarina gaybda vaat ettigi Adn cennetlerine girecekler. Kuskusuz, O'nun vaadi yerine gelir.

19:62 Orada bos lakirdi degil, yalnızca "selam" isitirler. Orada kendilerinin sabah, aksam, riziklari da hazirdir.

19:63 Kullarimizdan takva sahibi olanlari mirasçi yapacagimiz cennet iste budur.

19:64 Biz sadece Rabbinin emrini indiririz/biz ancak Rabbinin emriyle ineriz. Önümüzdeki, arkamızdaki ve bunlar arasindaki hersey O'nundur. Rabbin asla unutkan degildir.

19:65 Göklerin, yerin ve bunlar arasindaki seylerin Rabbidir o. O'na ibadet et ve O'na ibadette sabirli ol. O'na adas olacak birini biliyor musun?

19:66 Diyor ki insan: "Öldüğüm zaman diri olarak tekrar çıkarılacak miyim?"

19:67 Hatırlamıyor mu insan; o daha önce hiçbir şey değilken, onu biz yarattık.

19:68 Rabbine yemin olsun ki; onları da, şeytanları da mutlaka hasredeceğiz, sonra hepsini diz çökmüş halde cehennemde çevresinde hazır bulunduracağız.

19:69 Sonra her gruptan, Rahman'a karşı kafa tutmada daha şiddetli davrananlar kimlerse, onları ayıracağız.

19:70 Elbette ki biz, oraya girmeye daha layık olanların kimler olduğunu herkesten iyi biliriz.

19:71 İçinizden oraya uğramayacak hiç kimse yoktur. Bu, Rabbin üzerinde kesinleşmiş bir hükümdür.

19:72 Sonra biz, korunup sakinlerini kurtaracağız. Zalimleri de orada dizleri üzerinde çökmüş bırakacağız.

19:73 Onlara ayetlerimiz açık-seçik okunduğunda, inkâr edenler inananlara söyle derler: "İki zümreden hangisi makamca daha üstün, meclisçe daha güzel?"

19:74 Onlardan önce nice kusaklar helak ettik ki, malca ve manzaraca daha alimliydiler.

19:75 De ki: "Her kim sapıklıkta ise Rahman ona iyice süre versin. Nihayet, kendilerine vaat edileni, azabi veya kıyametin kopuşunu gördüklerinde mekânca daha kötü, taraflarca daha zayıf olanın kim olduğunu bilecekler."

19:76 Allah, doğru yolda olanların hidayetini artırır. Barışa ve hayra yönelik kalıcı işler, Rabbin katında sevapça daha üstün, sonuç bakımından daha hayırlıdır.

19:77 Ayetlerimizi inkâr edip, "Bana mal da evlat da kesinlikle verilecek." diyeni gördün mü?

19:78 Bu adam gaybi mi öğrendi, yoksa Rahman katında bir söz mü aldı?

19:79 Hayır, hayır! Biz onun söylediğini yazacağız ve onun için azabi uzattıkça uzatacağız.

19:80 O dediklerine biz vâris olacağız. Kendisi bir basına bize gelecek.

19:81 Kendilerine onur ve destek olsunlar diye Allah dışında ilahlar edindiler.

19:82 Hayır, hayır! Onlar, onların ibadetlerini inkâr edecekler ve onların aleyhinde düşman kesilecekler.

19:83 Görmedin mi biz, şeytanları inkârcıların üzerine salmışız da onları oynatıp kıvırttıyorlar.

19:84 Onlar için acele etme. Biz onlar için günleri teker teker sayıyoruz.

19:85 Gün olur, o sakinlerini biz, Rahman'ın huzurunda heyet halinde toplarız.

19:86 Suçluları da susuz ve yaya olarak cehenneme sevk ederiz.

19:87 Rahman katında söz almış olandan baskaları sefaat imkânı bulamazlar.

19:88 "Rahman çocuk edindi." dediler.

19:89 Yemin olsun ki siz, çok çirkin bir iddiada bulundunuz.

19:90 Bu söz yüzünden neredeyse gökler çatlayacak, yer parçalanacak,

daglar yıkılıp çökecek;
19:91 Rahman için çocuk iddia ettiklerinden ötürü.
19:92 Rahman'a çocuk edinmek yakışmaz.
19:93 Göklerde ve yerde bulunan herkes, Rahman'a kul olarak gelecektir.
19:94 Yemin olsun, O onların hepsini kusatmış ve tamamını tek tek saymıştır.
19:95 Ve onların hepsi kıyamet günü O'na tek tek gelecektir.
19:96 İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, Rahman onlar için bir sevgi oluşturacaktır.
19:97 Biz onu; senin dilinle kolaylaştırdık ki, sakinlerini onunla müjdeleyesin, inatçı bir kavmi de onunla uyarasın.
19:98 Biz onlardan önce de nice kusaklar helâk ettik. Onlardan herhangi birini hissediyor musun, yahut onların bir iniltisini duyuyor musun?

Sura 20: Ta-Ha

20:1 Tâ, Hâ.
20:2 Biz bu Kur'an'i sana, zahmet çekesin, bedbaht olasın diye indirmedik;
20:3 Saygıyla ürperene bir hatırlatma/düşündürme/öğüt verme olsun diye indirdik.
20:4 Yeri ve o yüce mi yüce gökleri yaratandan bir vahiy olarak indirdik.
20:5 O Rahman, ars üzerine egemenlik kurmuştur.
20:6 Göklerde, yerde, onların arasında, toprağın bağrında ne varsa O'nundur.
20:7 Sen bu sözü açıkça duyuracaksın da O, gizliyi de bilir, gizliden daha gizliyi de...
20:8 Allah'tır O. İlah yok O'ndan başka. Esmâül Hüsnâ, en güzel isimler O'nundur.
20:9 Ulaştı mı sana Mûsa'nın haberi?
20:10 Hani, bir ateş görmüştü de ailesine söyle demisti: "Bekleyin! Gözüme bir ateş ilisti. Olabilir ki, ondan size bir kor parçası getiririm, yahut onun üzerinde bir kılavuz bulurum."
20:11 Onun yanına geldiğinde kendisine "Mûsa!" diye seslenildi.
20:12 "Benim ben, senin Rabbin! Hadi, pabuçlarını çıkar; sen kutsal vadiye, Tuva'dasın."
20:13 "Ve ben seni seçtim; o halde vahyedilecek olanı dinle!"
20:14 "Hiç kuskulanma ki ben Allah'im! İlah yoktur benden başka! O halde bana ibadet et ve namazını/duanı, beni hatırlayıp anmak için yerine getir."
20:15 "Kusku duyma ki o saat gelecektir. Onu neredeyse gizliyorum ki, her benlik gayretinin karşılığını elde etsin."
20:16 "O halde ona inanmayıp keyfi pesinde giden, seni ondan yüz geri etmesin. Yoksa perisan olursun."
20:17 "Nedir o sağ elindeki ey Mûsa?"
20:18 Cevap verdi: "O, benim asamdır. Ona dayanırım, onunla koyunlarıma ağaçtan yaprak indiririm. Onda, isime yarayan başka özellikler de vardır."
20:19 Buyurdu: "Yere at onu ey Mûsa!"

20:20 O da onu attı. Bir de ne görsün, bir yılan olmuş o, kosuyor...

20:21 Buyurdu: "Al onu, korkma! Biz onu ilk görünümüne döndüreceğiz."

20:22 "Bir de elini koynuna sok! Bir başka mucize olarak lekesiz, bembeyaz bir halde çıksın."

20:23 "Böylece sana en büyük mucizelerimizden bazılarını göstereceğiz."

20:24 "Firavun'a git; çünkü o, azdı."

20:25 Mûsa dedi: "Rabbim, göğsümü açıp genişlet;

20:26 Isimi bana kolaylaştır."

20:27 "Dilimden düğümü çöz,

20:28 Ki sözümü iyi anlasınlar."

20:29 "Bana ailemden bir yardımcı ver,

20:30 Kardesim Hârun'u."

20:31 "Onunla sirtimi kuvvetlendir!"

20:32 "Onu isime ortak kil!"

20:33 "Taki seni çokça tespih edelim!"

20:34 "Seni çokça analım!"

20:35 "Kuskusuz sen, bizi görmektesin."

20:36 Buyurdu: "İstedigin sana verildi, ey Mûsa!"

20:37 "Yemin olsun, sana bir kez daha lütufta bulunmştuk."

20:38 Hani, annene vahyedilene söyle vahyetmistik:

20:39 "Onu tabuta koyup ırmaga bırak! İrmak onu sahile götürsün ki, benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri onu alsın. Üzerine kendimden bir sevgi bıraktım ki, gözümün önünde yetistirilesin."

20:40 "Hani, kızkardesin gidiyor, söyle diyordu: 'Onun bakimini üstlenecek kişiyi size göstereyim mi?' Nihayet, seni annene geri döndürdük ki, gözü aydın olsun, tasalanmasın. Sen bir de adam öldürmştün. O zaman seni gamdan kurtarmistik. Seni iyice bir imtihana çekmistik. Bunun ardından sen Medyen halkı arasında yıllarca kaldın. Sonra, belirlenen bir vakitte/bir kadere göre geliverdin, ey Mûsa!"

20:41 "Seni kendim için seçip yetistirdim."

20:42 "Sen ve kardesin, ayetlerimi götürün; beni anmakta gevseklik etmeyin."

20:43 "Firavun'a gidin, çünkü o azdı."

20:44 "Ona yumusak ve tatlı bir sözle hitap edin; belki öğüt alır, yahut ürperir."

20:45 Dediler ki: "Rabbimiz, onun aleyhimizde bir taskinlik yapmasından yahut yine azmasından korkuyoruz."

20:46 Buyurdu: "Korkmayın! Ben sizinle beraberim; isitiyorum, görüyorum."

20:47 "Hadi gidin ona! Deyin ki; "Biz senin Rabbinin iki resulüyüz. İsrailogullarını bizimle gönder, onlara iskence etme! Rabbinden sana bir mucize getirdik. Selam, hidayete uyanlardır."

20:48 "Azabın, yalanlayıp yüz çevirenler üzerine olacağı bize vahyedildi."

20:49 Firavun dedi: "Sizin Rabbiniz kim, ey Mûsa?"

20:50 Mûsa dedi: "Rabbimiz, herseye yaratilisini lütfeden, sonra da yol-yordam gösteren kudrettir."

20:51 Dedi: "Peki, ilk nesillerin hali ne olacak?"

20:52 "Onlara iliskin bilgi, Rabbim katinda bir Kitap'tadir. Rabbim ne sasirir ne de unuttur."

20:53 Yeryüzünü size besik yapan, onda sizin için yollar açan, gökten su indiren O'dur. Biz o suyla çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık.

20:54 Yiyin, hayvanlarınızı yayıp otlatin. Kuskusuz bunda, akli basında insanlar için ibretler vardır.

20:55 Sizi yerden yarattık. Tekrar oraya göndereceğiz. Ve oradan sizi bir kez daha çıkaracağız.

20:56 Yemin olsun, o Firavun'a ayetlerimizin tamamını gösterdik ama yalanlayıp inadini sürdürdü.

20:57 Söyle dedi: "Büyünle bizi, topragimizdan çıkarasın diye mi geldin, ey Mûsa!"

20:58 "Seninki gibi bir büyü, biz de mutlaka sana getireceğiz. Seninle bizim aramızda öyle bir buluşma yeri ve zamanı belirle ki, ne biz cayalım ne de sen. Herkese uygun bir yer olsun."

20:59 Mûsa dedi: "Bizimle buluşacağınız zaman, süs günü olsun. İnsanlar kusluk vakti bir araya getirilsin."

20:60 Bunun üzerine Firavun oradan ayrıldı, tüm kurnazlığını topladı, sonra geldi.

20:61 Mûsa onlara dedi ki: "Yazıklar olsun size, yalan düzerek Allah'a iftira etmeyin! Yoksa bir azap ile kökünüzü kurutur. İftira eden, perisan olmuştur."

20:62 Bunun üzerine işlerini aralarında tartıştılar, fisiltiyi koyulastırdılar.

20:63 Dediler ki: "Sunlar, iki büyücüden başka birsey degillerdir. Büyüleriyle sizi topraginizdan çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu silip yok etmek istiyorlar."

20:64 "Hemen hünerlerinizi birleştirin; sonra saf bağlamış olarak gelin! Bugün, üstün gelen kurtulmuş olacaktır."

20:65 Dediler: "Ey Mûsa, ya hünerini ortaya at yahut da ilk hüner sergileyen biz olacağız."

20:66 Mûsa dedi: "Hayir, siz atın!" Bir de ne görsün! Onların ipleri, sopaları, yaptıkları büyüler yüzünden, kendisine gerçekten kosuyorlarmış hayalini verdi.

20:67 Mûsa birdenbire içinde bir korku duydu.

20:68 Söyle dedik: "Korkma, üstün gelecek olan sensin!"

20:69 "Sag elindeki yere bırak! Onların, sanayi olarak ortaya çıkardıklarını yalayıp yutsun. Onların sanayi olarak ürettikleri sadece bir büyücünün hilesidir. Büyücü ise nereye gitse iflah etmez."

20:70 Bunun üzerine büyücüler secdelere kapanıp söyle seslendiler: "Hârun'un ve Mûsa'nın Rabbine inandık!"

20:71 Firavun dedi: "Ben izin vermeden ona inandınız öyle mi? O size, büyüü öğreten büyüğünüzdür. Yemin olsun, ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve yemin olsun sizi hurma ağaçlarına asacağım. O zaman iyice bileceksiniz, hangimizin azabı daha siddetli ve sürekli."

20:72 Dediler: "Biz seni, bize gelen açık-seçik kanıtlara ve bizi

yaratmış olana asla tercih etmeyeceğiz. Verdigin hükmü uygula. Senin hükmün olsa olsa bu dünya hayatında geçer."

20:73 "Biz Rabbimize inandık ki, günahlarımızı ve senin bizi zorladığın büyüyü affetsin. Allah daha hayırlı, daha süreklidir."

20:74 Su bir gerçek ki, Rabbinin huzuruna suçlu olarak gelen için cehennem vardır. Orada ne ölür ne de hayat bulur.

20:75 O'nun huzuruna, hayra ve barisa yönelik iyilikler üretmiş bir mümin olarak varana gelince, iste böyleleri için çok yüksek dereceler öngörülmüştür.

20:76 Adn cennetleri ki, altlarından ırmaklar akar; sürekli kalacaklar içlerinde. Arinip temizlenenlerin ödülü iste budur.

20:77 Yemin olsun, Mûsa'ya söyle vahyetmistik: "Kullarımı geceleyin yürüt! Denizde onlar için kuru bir yol aç! Size yetecekler diye korkma, endişelenme!"

20:78 Derken, Firavun, ordusuyla birlikte onların arkasına düştü. Ama denizden onları sarıp kusatan, sarıp kusattı.

20:79 Firavun kendi toplumunu saptırmıyordu; kılavuzluk edemedi.

20:80 Ey İsrailoğulları, su bir gerçek ki, biz sizi düşmanınızdan kurtardık. Tûr'un sağ yanında size vaatte bulunduk. Ve üstünüze kudret helvasıyla bildircin indirdik.

20:81 Size verdigimiz rizkin temizlerinden yiyin! Bu konuda azgınlık etmeyin! Yoksa öfkem üzerinize çöker. Ve kimin üstüne öfkem inerse o uçuşuruma gider.

20:82 Ve ben, tövbe eden, inanan, hayra ve barisa yönelik iş yapıp sonra da düzgün bir biçimde yol alan kimseye karşı, gerçekten çok affediciyim, Gaffâr'im.

20:83 Seni toplumundan çabucak uzaklaştıran neydi, ey Mûsa?

20:84 Dedi: "Onlar, benim eserim üzerindeler. Ben sana gelmede acele davrandım ki, benden hosnut olasın, ey Rabbim!"

20:85 Buyurdu: "Biz senden sonra toplumunu tam bir biçimde imtihan ettik. Sâmirî onları saptırdı."

20:86 Bunun üzerine Mûsa, öfkeli ve ümidi kırık bir halde kavmine döndü. Dedi: "Ey toplumum! Rabbiniz size güzel bir vaatte bulunmadı mı? Süre mi size uzun geldi yoksa Rabbinizden üzerinize bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiginiz söze ters davrandınız?"

20:87 Dediler ki: "Biz sana kendi irademizle/malimizle karşı çıkmadık. Olay şu: Bize o topluluğun süs eşyalarından bazıları yükletilmisti, onları kaldırıp attık; aynı şekilde Sâmirî de attı."

20:88 Sâmirî onlar için, bögürmesi olan bir buzagi heykeli çıkardı.

Dediler ki: "Bu, hem sizin hem de Mûsa'nın tanrısıdır. Ama Mûsa unuttu."

20:89 Görmüyorlar mı ki; o buzagi onlara bir sözü geri çeviremiyor; kendilerine bir zarar veremiyor, bir yarar sağlayamıyor.

20:90 Yemin olsun, Hârûn daha önce onlara sunu söylemişti: "Ey kavmim, siz bununla imtihan edildiniz. Sizin Rabbiniz o Rahman'dır. Artık bana uyun, emrime itaat edin!"

20:91 Onlar şöyle demislerdi: "Mûsa bize dönünceye kadar ona tapıcılar olmakta devam edeceğiz."

20:92 Mûsa dedi: "Ey Hârun, onların saptıklarını gördüğün zaman seni ne engelledi de,

20:93 Benim ardım sıra gelmedin. Emrime isyan mı ettin?"

20:94 Hârun dedi: "Ey annemin oğlu! Sakalımı, basımı tutma! Ben senin söyle diyeceğinden korkmuydum: 'Beniisrail arasına ayrılık soktun, sözüme bağlı kalmadın!'"

20:95 Mûsa dedi: "Senin derdin neydi, ey Sâmirî?"

20:96 Sâmirî dedi: "Onların görmediklerini gördüm. Resulün izinden bir avuç avuçladım da onu attım. Nefsim bana böylesini hoş gösterdi."

20:97 Mûsa dedi: "Defol, çünkü sen, hayatın boyunca 'Bana dokunmayın!' diyeceksin! Ve senin için asla kurtulamayacağın bir hesap zamanı da var. O basını bekleyip durduğun tanrına bir bak! Onu kesinlikle yakacağız, sonra da un-ufak edip denize dökacağız."

20:98 Gerçek olan su ki, sizin ilahiniz kendisinden başka hiçbir tanrı olmayan Allah'tır. O, ilim bakımından her şeyi çepeçevre kusatmıştır.

20:99 İşte böylece, geçip gitmişlerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Biz sana katimizden de bir Zikir/Kur'an vermişizdir.

20:100 Kim ondan yüz çevirirse, kıyamet günü bir günah yüklenecektir.

20:101 Uzun süre o yükün altındadır; kıyamet gününde bu onlar için ne kötü yükür!

20:102 O gün sûra üfrülür ve günahkârları o gün gözleri gömgök bir halde hasrederiz.

20:103 Aralarında fisildasir gibi konuşurlar: "Ancak on gün filan kaldınız."

20:104 Onların söylemekte olduklarını biz daha iyi biliriz. Yolca en seçkinleri olan söyle diyordu: "Eni-sonu, bir gün kaldınız."

20:105 Sana dağlardan soruyorlar. De ki: "Rabbim onları un-ufak edecektir."

20:106 "Yerlerini bombos, dümdüz bırakacaktır."

20:107 "Yerlerinde bir egrilik de bir yumruluk da görmeyeceksin."

20:108 O gün, egip bükmesi olmayan davetçiye uyarlar. Rahman'ın huzurunda sesler kisilir, artık bir hisiltidan başka şey isitmezsiniz.

20:109 O gün sefaat yarar sağlamaz. Ancak Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hosnut olduğu kimse müstesna...

20:110 Onların önden gönderdiklerini de arkada bıraktıklarını da bilir, ama onlar O'nu ilimle kusatamazlar.

20:111 Bütün yüzler o Hayy ve Kayyûm önünde yere inmiştir. Zulüm taşıyan perisan olup gitmiştir.

20:112 Mümin olarak hayra ve barışa yönelik iyilikler yapan ise ne haksızlığa uğratılmaktan korkar ne de ezilip horlanmaktan.

20:113 Biz onu iste böyle, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onun içinde tehditleri türlü ifadelerle sıraladık ki sakinabilsinler, yahut da Kur'an onlara yeni bir hatırlatıcı/hatırlatma sunsun.

20:114 O Melik/o hak hükümdar olan Allah, yüceler yücesidir. Sana vahyi tamamlanmadan önce, Kur'an hakkında aceleci olma. Söyle de:"Rabbim, ilmimi artır!"

20:115 Yemin olsun, biz daha önce Âdem'e ahit verdik de unuttu; biz onda bir kararlılık bulamadık.

20:116 Hani meleklerle "Âdem'e secde edin!" demistik de Iblis müstesna hepsi secde etmisti. Iblis dayatmisti.

20:117 Bunun üzerine biz söyle demistik: "Ey Âdem! Su, senin de esinin de düşmanıdır, dikkat et de sizi cennetten çıkarmasin; sonra bedbaht olursun."

20:118 "Senin burada ne acikman söz konusudur ne de çıplak kalman."

20:119 "Ve sen burada ne susayacaksın ne de güneşten yanacaksın."

20:120 Derken, şeytan ona söyle diyerek vesvese verdi: "Ey Âdem! Sana, sonsuzluk agaciyla eskimez-çökmez mülk ve saltanati göstereyim mi?"

20:121 Nihayet, ikisi de ondan yediler. Bunun üzerine, çirkin yerleri kendilerine açıldı; üzerlerine cennet yapraklarından örtmeye başladılar. Âdem, Rabbine isyan etmiş, azmış, ziyana ugramisti.

20:122 Sonra, Rabbi onu aritip temizledi, onun tövbesini kabul edip kendisini iyiye ve dogruya kilavuzladı.

20:123 Allah dedi: "İkiniz birlikte inin oradan! Birbirinize düşmansınız. Benden size bir hidayet geldiginde, benim o hidayetime uyan artık ne sapar ne de bedbaht olur."

20:124 Kim benim zikrimden/Kur'anımdan yüz çevirirse onun için zor, sikici bir hayat sekli/dar bir geçim vardır; kiyamet günü de onu kör olarak hasrederiz.

20:125 O der ki: "Rabbim, beni neden kör hasrettin, ben gören biri idim?"

20:126 Allah buyurur: "Ayetlerimiz sana geldiginde sen böyle unutmustun; bugün de sen aynı şekilde unutuluyorsun."

20:127 Israf eden/haddi asan ve Rabbinin ayetlerine inanmayan kimseleri biz böyle cezalandırırız. Ve âhiretin azabi çok daha siddetli, çok daha kalıcıdır.

20:128 Kendilerinden önceki nesillerden nicelerini helâk etmemiz onları yola getirmedi mi? Onların yurtlarında/barınaklarında dolasıp duruyorlar. Akil sahipleri için bunda elbette ibretler vardır!

20:129 Eger Rabbin tarafından daha önce söylenmiş bir söz, belirlenmiş bir süre olmasaydı, bunlar için de helâk kaçınılmaz olurdu.

20:130 Artık, onların söylediklerine sabret; Güneş'in doğusundan önce de batisından önce de Rabbinin överek tespih et! Gecenin bazı saatleriyle gündüzün iki ucunda da tespit et ki, hosnutluga erebilesin.

20:131 Onlardan bazı çiftlere, kendilerini imtihan etmek için igreti hayatın süsü olarak verdiğimiz nimetlere gözlerini dikme! Rabbinin rizki hem daha hayırlı hem daha süreklidir.

20:132 Aileni namaza/duaya özendir kendin de ona sabırla devam et! Biz senden rizik istemiyoruz. Seni biz riziklendiriyoruz. Sonuç takvanındır!

20:133 Dediler ki: "Rabbinden bize bir mucize getirseydi ya!" Peki, önceki sayfalarındaki açık kanit onlara gelmedi mi?

20:134 Eger biz onları, ondan önce bir azapla helâk etseydik mutlaka söyle diyeceklerdi: "Rabbimiz, ne olurdu bize bir resul gönderseydin de zelil ve rezil olmadan önce senin ayetlerine uysaydık!"

20:135 De ki: "Herkes bekleyip gözetlemede; hadi siz de bekleyip gözetleyin! Yakında bileceksiniz dosdogru yolu izleyenler kimlermiş, hidayete eren kimmis!"

Sura 21: Al-Anbiya

21:1 Yaklasti insanlara hesapları! Ve onlar hâlâ gaflet içinde yüz çevirip durmadalar.

21:2 Rablerinden kendilerine ulasan, söze bürünmüş her yeni öğüt ve hatırlatmayı ancak eğlenerek dinliyorlar.

21:3 Kalpleri hep oyun ve oyalanmada. O zulüm sergileyenler, su yolda bir fisildasmayı iyice koyulastirdılar: "Bu adam, sizin gibi bir insandan baskası değil. Gözünüz baka baka büyüye mi gidiyorsunuz!"

21:4 Dedi: "Rabbim, gökteki sözü de yerdeki sözü de bilir. O, herseyi duyan, her şeyi bilendir!"

21:5 Söyle de dediler: "Saçma sapan rüyalar bunlar! Belki de uydurduğu bir yalandır. Belki de bir sairdir o. Hadi bir mucize getirsin bize, öncekilere gönderildiği gibi..."

21:6 Onlardan önce yere batırdığımız hiçbir yurt ve uygarlık iman etmemistir. Onlar mı iman edecekler!...

21:7 Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz erler gönderdik. Hadi, sorun zikir/Kur'an ehline, eğer bilmiyorsanız...

21:8 Biz onları yemek yemez bir ceset olarak yaratmadık. Onlar sonsuza dek kalıcı da degillerdi.

21:9 Sonra onlara verilen söze sadık kaldık da onları ve dilediklerimizi kurtardık. Ve israfa saplanıp haddi asanları helâk ettik.

21:10 Yemin olsun, size bir Kitap gönderdik ki, öğüt ve uyarınız/zikriniz/serefiniz yalnız ondadır. Hâlâ aklınızı çalıştırmayacak misiniz?

21:11 Zulmetmiş nice kenti/medeniyeti biz kirip geçirdik ve arkalarından başka bir topluluk oluşturduk.

21:12 Sıddetimizi hissettiklerinde hiç vakit geçirmeksizin oradan dört nala kaçıyorlardı.

21:13 Kaçmayın, içinde servet simarıkliğine düştüğünüz yere, meskenlerinize dönün ki, hesaba çekilebilesiniz.

21:14 Dediler: "Eyvah bize! Biz gerçekten zalimlermisiz."

21:15 Bu davaları sürüp giderken biz onları kökten biçiverdik, sönüp silindiler.

21:16 Biz, gökleri de yeri de bunlar arasındakileri de eğlenip eğlendirelim diye yaratmadık.

21:17 Eğer bir eğlence edinmek isteseydik onu kendi katimizden edinirdik. Ama böyle yapanlar degildik/yapsaydik öyle yapardık.

21:18 Hayır, biz hakkı, bâtilin üzerine fırlatırız da o, onun beynini parçalar. Bir de bakarsın o yok olup gitmiştir. Yakıstırdığınız niteliklerden ötürü yazıklar olsun size!

21:19 Göklerde ve yerde kim varsa O'na aittir. Ve O'nun katındakiler, O'na ibadet etmekten ne çekinirler ne de yorulurlar.

21:20 Gece ve gündüz tespil ederler, bikip usanmazlar.

21:21 Yoksa yerden bazı ilahlar edindiler de topraktan çıkarıp diriltme isini onlar mı yapacak?

21:22 Eğer yerde-gökte Allah'tan başka tanrılar olsaydı, o ikisi de

mutlaka fesada uğrardı. Arsin Rabbi o Allah, onların nitelendirmelerinden yücedir, uzaktır.

21:23 O, yaptığından hesaba çekilmez ama onlar hesaba çekilirler.

21:24 Yoksa O'nun dışında bazı ilahlar mı edindiler? De ki: "Susturucu delilinizi getirin! Benimle beraber olanların da benden öncekilerin de Zikir'i budur. Ne yazık ki onların çocukları hakkı bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler."

21:25 Senden önce hiçbir resul göndermedik ki ona söyle vahyetmiş olmayalım: "Gerçek su: İlah yok benden başka, artık bana kulluk/ibadet edin."

21:26 "Rahman çocuk edindi" dediler. Hâsâ, bundan arınmıştır O! Onlar, lütuflandırılmış kullardır.

21:27 Onlar O'nun sözünün önüne geçmezler; onlar yalnız O'nun emriyle iş yaparlar.

21:28 O, onların önlerindeki de arkalarındaki de bilir. Onlar, O'nun hosnutluk verdiklerinden başkasına da sefaat etmezler. Ve onlar O'nun korkusundan titrerler.

21:29 İçlerinden her kim, "Ben O'nun berisinden/alt mertebesinden bir ilahim!" derse böylesini cehennemle cezalandırırız. Zalimleri iste böyle cezalandırırız biz.

21:30 O küfre sapanlar görmediler mi ki gökler ve yer bitişik idi, biz onları ayırdık. Her canlı şeyi sudan oluşturduk. Hâlâ iman etmeyecekler mi?

21:31 Yerküreye, onları çalkalamasın diye bir takım dağlar diktik. Ve orada geniş geniş yollar açtık ki, doğru gidebilsinler.

21:32 Gögü, korunmuş bir tavan yaptık. Ama onlar göğün ayetlerinden hâlâ yüz çeviriyorlar.

21:33 O odur ki, geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'i yarattı. Her biri bir yörüngede yüzmektedir.

21:34 Senden önce hiçbir insana ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen ölürsen, onlar ölümsüz mü olacaklar?"

21:35 Her canlı, ölümü tadacaktır. Biz bir imtihan olarak sizi ser ile de hayır ile de deniyoruz. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

21:36 O küfredenler seni gördüklerinde, seni şu şekilde alaya almaktan başka bir şey yapmazlar: "İlahlarınızı diline dolayan bu mu?" Ama Rahman'in zikrini/Kur'an'ı bizzat onlar örtüp inkâr ediyorlar.

21:37 İnsan, aceleden yaratılmıştır. Ayetlerimi size göstereceğim. Benden acele istemeyin!

21:38 Diyorlar ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz bu vaat ne zaman?"

21:39 O inkâr edenler, ne yüzlerinden ne sırtlarından azabı uzak tutamayacakları ve hiçbir yardım da göremeyecekleri zamani bir bilselerdi!

21:40 Doğrusu şu ki, o onlara ansızın gelecek de onları saskinlikten donduracak. Artık ne onu geri çevirmeye güçleri yetecek ne de yüzlerine bakılacak.

21:41 Yemin olsun, senden önceki resullerle de alay edilmiştir. Sonunda, onlarla eğlenenleri, alay konusu yaptıkları şey kusatıverdi.

21:42 De ki: "Sizi gece ve gündüz Rahman'dan kim koruyabilir?" Hayır,

hayir! Onlar, Rablerinin zikrinden/Kur'an'ından yüz çeviriyorlar.

21:43 Yoksa onların; kendilerini bize karsi siperleyecek tanrileri mi var? Ne kendilerine yardima güç yetirebilirler ne de bizden bir dostluga muhatap olurlar.

21:44 Gerçek su ki, biz onlari ve atalarini, ömür kendilerine uzun gelecek kadar nimetlendirdik. Hâlâ görmüyorlar mi ki, biz yerküreye geliyor, onu uçlarından eksiltiyoruz. Galip gelenler onlar mi?

21:45 De ki: "Ben sizi ancak vahiyle uyariyorum." Ama sagirlar, uyarildiklarinda çağriyi isitmezler ki!

21:46 Rabbinin azabından onlara bir esinti dokunsa, yemin olsun söyle diyecekler: "Vay bizlere, biz zalimlermisiz!"

21:47 Kiyamet günü için adalet terazilerini kuracagiz/adaleti terazilere koyacagiz. Hiç kimseye zere kadar zulüm edilmeyecek. Hardal tanesi kadar birsey olsa onu ortaya getiririz. Hesapçilar olarak biz yeteriz!

21:48 Yemin olsun, biz, Mûsa'ya ve Hârûn'a hak ile bâtili ayiran, korunanlar için bir isik ve ögüt olan furkani verdik.

21:49 O korunanlar ki, hiç görmeden Rablerinden korkarlar. Kiyamet saatinden de ürperirler onlar.

21:50 Bu, bereketli bir Zikir'dir ki, onu indirdik. Yoksa siz onu inkâr mi ediyorsunuz?

21:51 Yemin olsun, Ibrahim'e daha önceden, dogruyu bulma gücünü vermistik. Onu bilmekteydik biz.

21:52 Babasına ve toplumuna söyle demisti: "Su basina toplanip durdugunuz heykeller de ne?"

21:53 Dediler: "Atalarimizi onlara kulluk/ibadet eder bulduk."

21:54 Dedi: "Vallahi, siz de atalariniz da açık bir sapiklik içine düsmüssünüz."

21:55 Dediler: "Sen gerçeği mi getirdin yoksa oynayip eglenenlerden biri misin?"

21:56 Dedi: "Hiç de degil! Sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki, onlari yaratmistir. Ben de bunlara taniklik edenlerdenim."

21:57 "Allah'a yemin ederim, sirtinizi dönüp gidisinizden sonra, putlariniza bir oyun çevirecegim."

21:58 Sonunda onlari parça parça etti. Yalniz en büyüklerini birakti ki, dönüp ona basvurabilsinler.

21:59 Dediler: "Tanrilarimize bunu yapan kesinlikle zalimlerdendir."

21:60 Dediler: "Onlari diline dolayan bir genç duymustuk. Kendisine 'Ibrahim' deniyor."

21:61 Dediler: "Halkin gözleri önüne getirin onu ki, açıkça görebilsinler."

21:62 Dediler: "Tanrilarimize bunu sen mi yaptin, ey Ibrahim?"

21:63 Dedi: "Hayir, ben degil. Su büyükleri yapmistir onu. Hadi, sorun onlara eger konusabiliyorlarsa!"

21:64 Bunun üzerine kendi benliklerine döndüler de söyle dediler: "Siz, zalimlerin ta kendilerisiniz."

21:65 Sonra, yine kendi kafalarına döndürüldüler: "Vallahi, sen de bilirsin ki, bunlar konusamazlar."

21:66 Ibrahim dedi: "Siz, Allah'in berisinden, size hiçbir sekilde yarar saglamayan, zarar veremeyen seylere mi tapiyorsunuz?"

21:67 "Yazıklar olsun size ve Allah'in berisinden taptıklarınıza! Siz hâlâ aklınızı kullanmayacak misiniz?"

21:68 Dediler: "Yakin bunu! Eger birsey yapacak kisilerseniz, ilahlarınıza yardım edin."

21:69 Biz de şöyle dedik: "Ey ates, Ibrahim'e bir serinlik ol, bir selam ol!"

21:70 Ona tuzak kurmak istediler de biz onlari hüsrânın en beterine uğrayanlar yaptık.

21:71 Biz onu da Lût'u da kurtarıp içinde âlemlere bereketler sakladığımız topraga ulaştırdık.

21:72 Ona İshak'i bağışladık, ayrıca Yakub'u da hediye ettik. Hepsini hak ve barış için çalışan insanlar yaptık.

21:73 Onlari, bizim buyrugumuzla yol alan önderler yaptık. Onlara iyilikler yapmayı, duayı/namazı yerine getirmeyi, zekât vermeyi vahyettik. Onlar, yalnız bize kulluk ediyorlardı.

21:74 Lût'a da hükümler ve ilim verdik. Onu, pislikler üreten bir kentten kurtardık. O kent halkı yoldan çıkmış kötü bir kavimdi.

21:75 Onu rahmetimizin içine soktuk. O, hak ve barış için çalışanlardandı.

21:76 Nûh'a gelince, o da daha önce bize yakarmıştı. Yakarisına cevap verdik de onu ve ailesini, o büyük sıkıntidan kurtardık.

21:77 Ona, ayetlerimizi yalanlayan topluluğa karşı yardım ettik. Kötülüğün toplumuydu onlar. Hepsini birden batırıp boğduk.

21:78 Ve Dâvud ile Süleyman... Hani, halkın davarının yayıldığı ekinler hakkında hüküm veriyorlardı da biz hükümlerine tanıklar olmuştuk.

21:79 Onu Süleyman'a derhal kavırdık. Her birine hükümdarlık ve bilgi verdik. Dâvud'a dağları boyun eğdirdik. Kuslarla beraber tespih ediyorlardı. Yapmak isteyince yapanlarız biz!

21:80 Ona, sizi sizin siddetinizden koruyacak olan zirh yapma sanatını öğrettik. Peki, siz sükreliyor musunuz?

21:81 Ve Süleyman'a kasırgayı boyun eğdirdik. İçini bereketlerle doldurduğumuz topraga doğru onun emriyle akıp giderdi. Her şeyi bilenleriz biz!

21:82 Kendisi için dalgiçlik eden, daha başka iş de yapan bazı şeytanları da onun emrine verdik. Biz onlari koruyup gözetiyorduk.

21:83 Ve Eyyûb... Rabbine söyle yakarmıştı: "Dert/zorluk gelip çattı bana; sen, rahmet edenlerin en merhametlisisin!"

21:84 Hemen cevap verdik ona, kendisindeki derdi kaldırdık. Tarafımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir hatırlatma olarak, ona ailesini ve beraberinde, benzerlerini de verdik.

21:85 İsmail, İdris, Zülkifl, hepsi sabredenlerdendi.

21:86 Hepsini rahmetimize soktuk. Onlar hak ve barış için çalışanlardandı.

21:87 Ve Zünnûn. Hani, kızarak gitmişti de ona asla güç

yetiremeyecegimizi/ölçüyü kendisine uygulamayacagimizi sanmist.

Sonra, karanliklarin bagrinda söyle yakardi: "Senden baska ilah yok, tespil ederim seni! Kuskusuz, ben zalimlerden oldum."

21:88 Hemen imdadina yetistik. Gamdan kurtardik onu. Inananlari iste böyle kurtaririz biz!

21:89 Ve Zekeriyya. Hani, Rabbine yakarmisti: "Rabbim, beni yapayalniz, bir basima birakma! Sen, Vâris olanlarin/mirasçilarin en hayirlisisin!"

21:90 Kendisine hemen cevap vermis. Yahya'yi ona hediye etmis, karisini kendisi için dogurmaya elverisli hale getirmistik. Onlar, hayirlarda yarisirlar, umarak ve korkarak bize yalvarirlardi. Onlar, bize ürpererek saygi gösterirlerdi.

21:91 Ve o, cinsiyet organini/irzini titizlikle koruyan kadin. Onun bagrina ruhumuzdan üfledik de kendisini ve oglunu âlemler için bir mucize yaptik.

21:92 Iste su sizin ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de Rabbinimiz. O halde bana ibadet edin.

21:93 Islerini aralarinda parçaladilar. Hepsi bize dönecekler.

21:94 Kim inanmis olarak hayra ve barisa yönelik islerden bir sey yaparsa, onun gayretine nankörlük edilmez. Biz böylesi lehine kâtiplik ederiz.

21:95 Helâk ettigimiz bir kente/medeniyete yasamak haram edilmistir. Onlar bir daha geri dönemezler.

21:96 Ye'cûc ve Me'cûc'ün önu açildiği zaman onlar, her tepeden akin ederler.

21:97 Hak olan vaat yaklasmistir. Inkâr edenlerin gözleri birden donup kalmistir. "Vay basimiza! Biz bundan gafil bulunuyorduk. Hayir, biz zalimlerdik!" derler.

21:98 Siz ve Allah'in berisinden, kulluk/kölelik ettikleriniz, cehennem odunusunuz. Hepiniz oraya gireceksiniz.

21:99 Eger onlar ilah olsalardi, oraya girmezlerdi. Oysaki, hepsi orada uzun süre kalacaklardir.

21:100 Onlar için orada derin bir iç çekis var. Ve onlar orada hiçbir sey isitmezler.

21:101 Tarafimizdan kendilerine güzellik hazirlananlara gelince, bunlar cehennemden uzaklastirilmislardir.

21:102 Onun ugultusunu duymazlar. Onlar, gönüllerinin istedigii seyler içinde sürekli yasayacaklardir.

21:103 O en büyük korku onlari tasalandirmaz. Melekler onlari söyle karsilarlar: "Bu size o vaat edilen gününüzdür!"

21:104 Gün olur, gögü, yazi tomarlarini dürer gibi düreriz. İlk yaratilista basladigimiz gibi onu bastan yapariz. Üzerimizde bir vaat olarak biz bunu mutlaka yapacagiz.

21:105 Yemin olsun, zikirden sonra Zebur'da sunu yazmistik: Yeryüzüne benim iyilik ve baris seven kullarim vâris olacaktır.

21:106 Kuskusuz, bunda, ibadet eden/is yapip deger üreten bir topluluk için kesin bir teblig vardir.

21:107 Ve biz seni ancak âlemlere bir merhamet/bir sevgi olman disinda bir

sey için göndermedik.

21:108 De ki: "Bana su vahyediliyor: "Tanrınız ancak bir tek tanrıdır.

Peki, siz, müslümanlar/Allah'a teslim olanlar misiniz?"

21:109 Eger yüz çevirirlerse de ki: "Hepinize aynı şekilde, aynı düzeyde açıkladım. Artık bilmiyorum, tehdit edildiğiniz şey yakın midir, uzak midir?"

21:110 Kuskusuz O, sözün açığa vurulanını da bilir; saklamakta olduklarımızı da bilir.

21:111 Bilmiyorum, belki de o, sizin için bir fitnedir. Belirli bir süreye kadar bir nimetlendirmedir.

21:112 Resul söyle yakardı: "Rabbim, hak ile hükmet! Bizim Rabbimiz Rahman'dir. Sizin nitelendirmelerinize karşı yardımına başvurulandır, Müsteân'dir."

Sura 22: Al-Hajj

22:1 Ey insanlar! Rabbinizden korkun! Çünkü kıyamet saatinin zelzelesi gerçekten çok büyük bir şeydir.

22:2 Onu göreceğiniz gün, her emzikli kadın, emzirdiğinden vazgeçer ve her gebe kadın, tasıdığını düşürür. Sen o gün insanları sarhoslar halinde görürsün; oysaki onlar sarhos değildirler, ama Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

22:3 İnsanlardan bazıları vardır, hiçbir ilme sahip olmadan Allah konusunda mücadele eder ve her inatçı-kaypak şeytanın ardı sıra gider.

22:4 O şeytan üzerine söyle yazılmıştır: Kim buna dost olursa muhakkak o onu saptırır ve onu, alevi zorlu ateşin azabına götürür.

22:5 Ey insanlar! Ölümden sonra dirilme konusunda kuzu içinde olabilirsiniz. Ama su bir gerçek ki, biz sizi bir topraktan, sonra bir spermenden, sonra bir embriyodan/döllenmiş bir karisimden, sonra ne olduğu kısmen belirli, kısmen belirsiz bir et parçasından yarattık ki, size açık-seçik beyanda bulunalım. Ve sizi rahimlerde, belirlenen bir süreye kadar dilediğimiz şekilde bekletiyoruz. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkarıyoruz. Daha sonra da tam kuvvetinize ulaşmanızı sağlıyoruz. Bununla birlikte içinizden bir kısmi öldürülüyor, yine içinizden bir kısmi ilimden sonra bir şey bilmesin diye ömrün en basit ve düşük noktasına geri gönderiliyor. Yeryüzünü de sönmüş kül halinde görürsün. Nihayet onun üzerine suyu indirdiğimizde titrer, kabarır ve her güzel/bereketli çiftten bir şeyler bitirir.

22:6 Bu böyledir, çünkü Allah hakkın ta kendisidir. O, ölüleri diriltiyor ve O, her şey üzerinde kudretiyle egemendir.

22:7 Ve saat mutlaka gelecektir. Kuzu yok onda. Ve Allah kabirlerdeki suurlu varlıkları diriltecektir.

22:8 İnsanlar içinde öylesi vardır ki, Allah konusunda ilimsiz, kılavuzsuz ve aydınlık getiren bir kitaba sahip olmaksızın mücadele edip durur.

22:9 Yanı sıra egip bükerek uğrasın ki, Allah yolundan saptırırsın.

Böyle kişiye dünyada bir yüz karası öngörülmüştür. Ve kıyamet günü biz ona, o kasıp kavuran yangının azabını tattıracağız.

22:10 "Al, iste bu, iki elinin önden gönderdiğidir. Su bir gerçek ki,

Allah, kullara asla zulmedici degildir."

22:11 Insanlardan bazisi da Allah'a kiyidan kiyiya ibadet eder.

Kendisine bir hayir isabet ettiginde, onunla tatmin bulup yatisir; kendisine bir fitne, bir deneme gelip çattiginde yüzüstü geri dönüverir. Dünyada da kayba ugramistir böylesi, âhirette de. Apaçik hüsrânin ta kendisi iste budur.

22:12 Allah'in berisinden, kendisine zarar veremeyecek, yarar saglamayacak seye dua/davet eder. Dönüsü olmayan sapikligin ta kendisidir bu.

22:13 Zarari yararından daha yakin olan kisiye yalvarir/davet eder. Ne kötü bir destekçidir o, ne kötü bir efendidir!

22:14 Allah, iman edip hayra ve barisa yönelik isler yapanlari altlarından irmaklar akan cennetlere koyacaktır. Allah, diledigini yapar.

22:15 Kim Allah'in dünyada ve âhirette kendisine yardım etmeyecegini saniyorsa; bir sebeple göge uzansin, sonra öteki iliskilerini kessin de bakiversin: Oyunu, öfkelenDIGI seyleri gerçekten giderecek mi?"

22:16 Biz onu, böylece açık-seçik ayetler halinde indirdik. Kuskusuz, Allah, diledigine/dileyene kilavuzluk eder.

22:17 Iman edenler, Yahudiler, Sâbiûler, Hiristiyânlar, Mecusîler ve sirke sapanlar arasında Allah, kiyamet günü ayrim yapacaktır. Allah, her sey üzerine Sehîd'dir, taniktir.

22:18 Görmedin mi göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, Günes, Ay, yildizlar, daglar, agaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyor. Birçoğunun da üzerine azap hak olmustur. Allah'in hakir kildigina ikramda bulunan olmaz. Allah, diledigini yapar.

22:19 Iste su iki hasim, Rableri hakkında çekisip durmuslardır. Sonuçta küfre sapanlar için atesten giysiler biçilmistir. Baslarının üstünden de kaynar su dökülmektedir.

22:20 Bu suyla, karinlarının içindekiler ve derileri eritilir.

22:21 Bunlar için bir de demirden kamçilar var.

22:22 Istirap yüzünden oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri döndürülürler: "Tadin su yangin azabini!"

22:23 Allah, iman edip hayra ve barisa yönelik isler yapanlari, altlarından irmaklar akan cennetlere koyacaktır. Orada, altından bilezikler ve inciyle süsleneceklerdir. Ve orada giysileri ipektir.

22:24 Sözüñ güzeline ve tatlisina ulastirilmislardir; Hamîd olan Allah'in yoluna ulastirilmislardir.

22:25 Küfre sapanlar, Allah'in yolundan alikoyarlar. Hem sürekli içinde kalan hem disaridan gelen tüm insanlar için olusturdugumuz Mescid-i Haram'dan da geri çeviriyorlar. Kim orada zulmederek haktan sapmak isterse, biz ona acikli bir azabi tattiracagiz.

22:26 Bir zamanlar Ibrahim için, o evin yerini, söyle diyerek hazirlamistik: Bana hiçbir sey ortak kosma, evimi; tavaf edenler, kiyamda duranlar, rükû-secde edenler için temizle.

22:27 Insanlar içinde hacci ilan et ki, gerek yaya olarak gerekse derin vadilerden gelerek, yorgunluktan incelmis binitler üzerinde sana ulasinlar.

22:28 Kendilerine ait bir takim yararlara tanik olsunlar. Kendilerine rizik

olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerinde belirli günlerde Allah'ın adını ansinlar. İste bunlardan yiyin, sıkıntı içindeki fakiri de doyurun.

22:29 Sonra, kirlerini atsinlar, adaklarını yerine getirsinler, saldırılardan korunmus/tarihî/yüce evi tavaf etsinler.

22:30 İste böyle. Kim Allah'ın yasaklarına saygılı olursa bu, Rabbi katında kendisi için çok hayırlı olur. Karsinizde okunarak açıklananlar hariç, tüm hayvanlar size helal kılınmıştır. Artık putların pisliğinden, yalan sözden uzak durun.

22:31 Allah'a ortak kosmadan, hanîfler olarak... Allah'a ortak kosan kişi, gökten düsmüş de kendisini kuslar kapıyıyor veya rüzgâr onu uzak bir yere fırlatıp atıyor gibidir.

22:32 İste böyle. Kim Allah'ın kutsallık nisani yaptığı şeyleri yüceltirse bu yaptığı, gönüllerin takvasındandır.

22:33 Onlarda sizin için, belirli bir süreye kadar yararlar vardır. Sonunda onların varacakları yer saldırılardan korunmus/tarihî/yüce evdir.

22:34 Biz her ümmet için bir kurbanlık hayvan kesme zamanı/kurbanlık hayvan kesme yeri/kurbanlık hayvan kesme tarzı belirledik ki, kendilerine rizik olarak verdiği kurbanlık hayvanların üstüne Allah'ın ismini ansinlar. Sizin tanrınız bir tek tanrıdır; o halde yalnız O'na teslim olun. Alçak gönüllü, saygılı kişileri mustula.

22:35 Onlar öyle insanlardır ki, Allah anıldığında kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namazı/duayı yerine getirirler, kendilerine verdiğimiz riziklardan infak ederler.

22:36 Biz o büyükbaş hayvanları da sizin için Allah'ın kutsallık nisanları arasına koyduk. Sizin için onlarda hayır vardır. Onlar sıralanmış halde ayakları üzerine dururken, üzerlerine Allah'ın ismini anın. Yanları yere yaslandığı zaman da onlardan yiyin; isteyen yoksulu da istemeyen yoksulu da doyurun. Allah o hayvanları sizin hizmetinize verdi ki, sükredebilesiniz.

22:37 Onların etleri de kanları da Allah'a asla ulaşmaz; fakat sizin takvanız O'na ulaşır. Onları size bu şekilde boyun eğdirdi ki, sizi hidayete erdirdiği için Allah'ı yücelterek anasınız. Güzel düşünüp güzel davrananlara müjde ver.

22:38 Allah, iman edenleri savunur. Su da kuskusuz ki, Allah hiçbir haini, hiçbir nankörü sevmez.

22:39 Kendilerine savaş açılanlara savasma izni verilmistir. Çünkü onlar zulme uğratıldılar. Allah onlara yardıma elbette kadirdir.

22:40 Onlar sırf, "Rabbimiz Allah'tır" dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarıldılar. Eger Allah'ın, insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmesi olmasaydı, içlerinde Allah'ın adı çokça anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescitler her halde yerle bir edilirdi. Allah, kendisine yardım edene elbette yardım eder. Allah elbette Kavî, Azîz'dir.

22:41 Onlar o kişilerdir ki eger kendilerini yeryüzünde imkân ve güç sahibi yapsak namazı/duayı yerine getirirler, zekâti verirler, iyilige özendirirler, kötülükten sakindirirler. Tüm iş ve oluslar Allah'a

varir.

22:42 Eger seni yalanliyorlarsa bilesin ki, senden önce Nûh kavmi de Âd da, Semûd da yalanladi.

22:43 Ibrahim'in kavmi de Lût'un kavmi de...

22:44 Medyen halki da. Mûsa da yalanlanmisti da ben, inkârcılara biraz süre vermis sonra hepsini yakalamistim. Nasilmis benim azabim!

22:45 Zalim oldugu için helâk ettigimiz nice kent/medeniyet var ki, duvarlari, tavanlari üzerine çökmüs halde. Nice kullanilmaz halde birakilmis su kuyusu, nice görkemli/süslü/bakimli kösk var.

22:46 Yeryüzünde hiç dolasmadilar mi ki, kalpleri olsun da onunla akillarini çalistirsinlar, kulaklari olsun da onlarla duysunlar. Su bir gerçek ki, kafadaki gözler kör olmaz ama gögüslerin içindeki gönüller körlesir.

22:47 Senden aceleyle azabi istiyorlar: Allah, vaadine asla ters düşmez. Su da bir gerçek ki Rabbinin katındaki bir gün, sizin saymakta oldugunuzun bin yili gibidir.

22:48 Nice kent/medeniyet var ki, zulme saptigi halde, ona süre tanidim. Ama sonra kendisini yakalayiverdim. Dönüs yalnız banadir.

22:49 De ki: "Ey insanlar, ben sizin için, açıklayici bir uyaricidan baskasi degilim."

22:50 İman edip hayra ve barisa yönelik isler yapanlar için bir bagislanma ve bol bir rizik vardır.

22:51 Ayetlerimizi ise yaramaz kilmak için gayret gösterenlere gelince, onlar cehennemim dostlaridir.

22:52 Biz senden önce hiçbir resul ve nebi göndermedik ki, o bir sey tasarladiginda/okudugunda, seytan onun düşünce ve dilegi içine bir sey atmis olmasin. Ama Allah, seytanin attigini siler, sonra kendi ayetlerini muhkemlestirir. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

22:53 Bu, Allah'in; seytanin attigini, kalplerinde hastalik olanlara, gönülleri katilasanlara bir fitne yapmasi içindir. Zalimler, geri dönülmez bir ayrilik ve kopus içindedirler.

22:54 Kendilerine ilim verilenler onun, senin Rabbinden bir hak oldugunu bilsinler, ona inansinlar da kalpleri ona saygi duysun diye böyle yapilmistir. Su bir gerçek ki Allah Hâdî'dir, iman edenleri dosdogru yola mutlaka ulastiracaktır.

22:55 İnkâr edenler ise kiyamet ansizin baslarina patlayincaya kadar, yahut kisir bir günün azabi kendilerine gelip çatincaya kadar, o Kur'an'dan yana kusu içinde olmaya devam edecekler.

22:56 O gün mülk ve yönetim Allah'indir. Aralarında O, hüküm verecektir. İman edip hayra ve barisa yönelik isler yapanlar, nimetlerle dolu cennetlerde olacaklardır.

22:57 İnkâr edip ayetlerimizi yalalayanlara gelince, onlar için asagilayici bir azap öngörölmüstür.

22:58 Allah yolunda hicret edip sonra da öldürülen yahut ölenleri, Allah güzel bir rizikle mutlaka riziklandıracaktır. Allah, rizik verenlerin elbette ki en hayirlisidir.

22:59 Onlari, razi olacaklari bir yere elbette sokacaktır. Allah elbette

ki, Alîm'dir, Halîm'dir.

22:60 Iste böyle. Kim ugratıldığı cezanın aynisiyla ceza edip de zulüm ve saldırganlığa ugrarsa, Allah ona mutlaka yardım edecektir.

Allah, elbette ki Afüvv'dür, Gafûr'dur.

22:61 Iste böyle. Allah geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Allah Semî'dir, Basîr'dir.

22:62 Evet böyledir! Çünkü Allah Hakk'ın ta kendisidir. O'nun berisinden yalvarıp çağırıldıkları ise bâtilin ta kendisidir. Hiç kuskusuz, Allah Aliyy'dir, Kebîr'dir.

22:63 Görmedin mi, Allah gökten bir su indirdi de, onun sayesinde yer, yemyesil hale geliyor. Allah Latîf'tir, Habîr'dir.

22:64 Göklerde ne var yerde ne varsa O'nundur. Allah, Ganî olanın da Hamîd olanın da ta kendisidir.

22:65 Görmedin mi, Allah yeryüzündekileri ve denizde O'nun emriyle akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi. O'nun izni olmaksızın yerkürenin üstüne düsmemesi için göğü O tutuyor. Allah, insanlara karşı elbette Raûf, Rahîm'dir,

22:66 Size hayat veren O'dur. Sonra sizi öldürüyor; sonra diriltecektir sizi. Gerçek olan su ki, insan tam bir nankördür.

22:67 Her ümmet için biz, bir ibadet şekli/bir ibadet yeri belirledik; onlar, onu izlerler. Artık bu iş konusunda seninle çekismesinler. Sen de Rabbine davet et/dua et. Sen, elbette ki sasırtmadan yol alıran bir kılavuzun ardındasın.

22:68 Seninle mücadele ederlerse söyle de: "Yapmakta olduklarınızı Allah daha iyi bilir."

22:69 Allah, tartışmakta olduğunuz konuda kıyamet günü aranızda hüküm verecektir.

22:70 Bilmedin mi ki; Allah gökte ne var, yerde ne varsa hepsini bilir.

Bunların tümü bir kitaptadır. Bütün bunlar Allah için çok kolaydır.

22:71 Allah'tan ayrı olarak, hakkında O'nun hiçbir kanıt indirmediği şeye kulluk ediyorlar. Kendilerinin de onunla ilgili bir ilmi yoktur. O zalimlerin yardımcısı olmayacaktır.

22:72 Onlara açık-seçik ayetlerimiz okduğunda, o küfre sapanların yüzlerinde bir hosnutsuzluk/yadsıma görürsün. Kendilerine ayetlerimizi okuyanlara saldıracak olurlar. De ki: "Size su yaptığınızdan daha kötü bir şey haber vereyim mi: Ates! Allah onu inkârcılara vaat etmiştir. Ne kötü dönüş yeridir o!"

22:73 Ey insanlar! Size bir örnek verildi; onu dinleyin. O Allah'ın yanında yakarip durduklarınız var ya, hepsi bir araya toplansalar bir sinek bile yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapacak olsa, bunu bile ondan geri alamazlar. İsteyen de âciz, istenen de...

22:74 Allah'ı, sanına yarasır biçimde takdir edemediler. Allah elbette Kavî'dir, Azîz'dir.

22:75 Allah, meleklerden de resuller seçer, insanlardan da. Süphesiz ki, Allah Semî' ve Basîr'dir.

22:76 Onların önden gönderdiklerini de bilir, arkaya bıraktıklarını da. İş ve oluslar Allah'a döndürülür.

22:77 Ey iman edenler! Rükû edin, secde edin; Rabbinize ibadet edin, hayir isleyin ki kurtulabilesiniz.

22:78 Allah ugrunda O'na yarasir bir gayretle didinin. O sizi seçmiş ve dinde size hiçbir güçlük çıkarmamistir. Babanız Ibrahim'in milletini esas alin. Allah sizi, önceden de su Kitap'ta da "Müslümanlar/Allah'a teslim olanlar" diye adlandirdi ki, resul sizin üzerinize bir tanik olsun, siz de insanlar üzerine taniklar olasınız. O halde namazi/duayi yerine getirin, zekâti verin ve Allah'a sarilin. O'dur sizin Mevlâ'niz. Ne güzel Mevlâ'dir O, ne güzel yardimcidir O!

Sura 23: Al-Mu'mininun

23:1 Hiç kusku yok, kurtulmustur müminler.

23:2 Namazlarında/dualarında husû sahipleridir onlar.

23:3 Bos ve lüzumsuz sözden yüz çevirmislerdir onlar.

23:4 Zekâti vermek için faaliyettedir onlar.

23:5 Cinsiyet organlarını/ırzlarını koruyanlardır onlar.

23:6 Esleri yahut akitleri aracılığıyla sahip buldukları müstesnadır.

Bu durumda kinanmış degillerdir onlar.

23:7 Kim bundan ötesini isterse, iste onlar, siniri asanlardır.

23:8 O müminler, emanetlerine, ahitlerine saygi duyup sahip çıkanlardır.

23:9 Namazlarını/dualarını korumaya devam ederler onlar.

23:10 Iste bunlardır mirasçi olanlar;

23:11 Ki, Firdevs cennetine mirasçi olurlar, onda sürekli kalırlar.

23:12 Yemin olsun ki, biz insani topraktan olusan bir özden yarattık.

23:13 Sonra onu çok dayanaklı bir karargâhta bir damlacık yaptık.

23:14 Sonra o damlacığı bir embriyo halinde yarattık, sonra o embriyoyu bir et parçası halinde yarattık, sonra o et parçasını bir kemik halinde yarattık ve nihayet o kemige de bir et giydirdik. Sonra onu bir başka yaratılısta yeniden kurduk. Yaraticıların en güzeli Allah'ın kudret ve sanatı ne yücedir!

23:15 Sonra, siz bütün bunların ardından mutlaka öleceksiniz.

23:16 Sonra, siz kıyamet gününde yeniden diriltileceksiniz.

23:17 Yemin olsun, biz sizin üstünüzde yedi yol yarattık! Ve biz yaratılıştan/yaratılmıslardan gafil de degiliz.

23:18 Gökten bir kaderle/belli ölçüde bir su indirdik de onu yeryüzünde durdurduk. Elbette ki biz, onu gidermeye de gücü yetenleriz!

23:19 Onunla size hurmalardan ve üzümlerden bahçeler yetistirdik, onlarda sizin için birçok meyveler vardır; onlardan yiyorsunuz.

23:20 Ve bir ağaç da yetistirdik ki, Tûr-i Sina'dan çıkar, yağlı olarak biter; yiyenlere katiktir.

23:21 Davarlarda da sizin için elbette bir ibret vardır! Onların karınlarındakilerden size içiriyoruz. Onlarda sizin için birçok yarar var. Onlardan yiyorsunuz da.

23:22 Hem onlar üzerinde hem de gemiler üzerinde tasiniyorsunuz.

23:23 Yemin olsun, Nûh'u toplumuna resul olarak gönderdik de o şöyle dedi: "Ey toplumum! Allah'a kulluk/ibadet edin! O'ndan başka tanrınız yok sizin. Hâlâ sakinmayacak misiniz?"

23:24 Toplumunu içinden inkârci kodaman grup söyle dedi: "Bu adam, sizin gibi bir insandan baska sey degil; size üstünlük taslamak istiyor. Eger Allah dileseydi, melekler indirirdi. Biz ilk atalarimiz arasinda böyle bir sey duymadik."

23:25 "Cinnet getirmis bir adamdan baskasi degildir o. Belli bir süreye kadar göz altında tutun onu."

23:26 Nûh söyle yakardi: "Rabbim, beni yalanlamalari karsisinda yardım et bana!"

23:27 Bunun üzerine biz, Nûh'a söyle vahyettik: "Gözlerimizin önünde ve vahyimize uygun olarak gemiyi yap. Emrimiz gelip tandir kaynayınca, ailenle birlikte her türden iki çifti gemiye sok. İçlerinden, haklarında daha önce hüküm verilmiş olanları dista bırak. Zulmetmiş olanlar hakkında bana yakarip durma. Onlar kesinlikle bogulacaklardır."

23:28 Sen, yanındakilerle birlikte geminin üzerine çıktığında söyle de: "Zalimler toplulugundan bizi kurtaran Allah'a hamt olsun!"

23:29 Sunu da söyle: "Rabbim, beni bereketli bir yere indir! Sen, konuk ağırlayanların en hayirlisisin."

23:30 Biz onları imtihan ediyor idiysek de bunda elbette ibretler vardır!

23:31 Sonra onların ardından baska bir nesil olusturduk.

23:32 Onlara da içlerinden su yolda tebligde bulunan bir resul gönderdik: Allah'a kulluk/ibadet edin. O'ndan baska tanrınız yok sizin. Hâlâ ürpermiyor musunuz?

23:33 Toplumunun, dünya hayatında servet ve refaha ulastirdigimiz halde inkâra sapip âhiretteki bulusmayı yalanlayan kodaman takimi söyle dedi: "Bu adam, sadece sizin gibi bir insan; yemekte oldugunuzdan yiyor, içmekte oldugunuzdan içiyor."

23:34 "Kendiniz gibi bir insana itaat ederseniz, o takdirde mutlaka hüsrana ugrayanlar olursunuz."

23:35 "Size, ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra tekrar meydana çıkarilacaginizi mi vaat ediyor?"

23:36 "Heyhat! Size vaat edilen o sey ne kadar uzak!"

23:37 "Hayat, su dünya hayatimizdan baskasi degildir. Ölüyoruz, yasarız ama biz tekrar diriltilecek degiliz."

23:38 "O, yalan düzüp Allah'a iftira eden bir adamdan baskasi degil. Biz ona inanmıyoruz."

23:39 O peygamber söyle yakardi: "Rabbim, beni yalanlamalari karsisinda yardım et bana!"

23:40 Allah buyurdu: "Biraz sonra kesinlikle pisman olacaklar."

23:41 Nihayet, o korkunç titresimli ses onları tam bir biçimde yakaladı da hepsini sel süprüntüsü haline getirdik. Dönmeze gitsin o zalimler toplulugu!

23:42 Sonra onların arkasından baska nesiller olusturduk.

23:43 Hiçbir ümmet ne süresinden ileri geçebilir ne de geri kalır.

23:44 Sonra, resullerimizi art arda gönderdik. Hangi ümmete resulü geldiyse onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık ve hepsini birer efsane yaptık. Dönmeze gitsin iman etmeyen bir topluluk!

23:45 Sonra, Mûsa ile kadesi Hârun'u mucizelerimizle, açık bir kanitle

gönderdik;

23:46 Firavun'a ve kodamanlarına. Ancak kibre saptılar, çünkü kendilerini büyük gören bir topluluktular.

23:47 Söyle dediler: "Kendilerine bağlı toplum bize kulluk-kölelik ederken, biz kalkıp bizim gibi iki insan olan su adamlara mi inanacagiz?"

23:48 Ikisini de yalanladilar, böylece helâk edilenler arasına katildilar.

23:49 Yemin olsun, Mûsa'ya o Kitap'i vermistik ki, hidayete erebilsinler.

23:50 Meryem'in ogluyla annesini birer ayet kildik ve onlari oturmaya uygun pinarli bir tepeye yerlestirdik.

23:51 Ey resul! Güzel ve temiz seylerden yiyin ve barisa, hayra yönelik is yapin! Çünkü ben, yapmakta olduguklarinizi çok iyi bilmekteyim.

23:52 Iste sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ve ben de sizin Rabbinizim; o halde benden sakinin!

23:53 Fakat onlar islerini aralarinda parçalayip çeşitli zübürlere/kutsallastirilmis hizip kitaplarına ayirdilar. Her hizip, yalnız kendi yanindakiyle sevinip övünmektedir.

23:54 Artık sen onlari bir süreye kadar kendi gafletleri içinde birak.

23:55 Saniyorlar mi ki, kendilerine verdigimiz mal ve ogullarla güçlendiriyoruz onlari,

23:56 Ve iyiliklerine kosuyoruz. Hayir, farkinda olmuyorlar.

23:57 Onlar ki, Rablerine saygidan titrerler,

23:58 Onlar ki, Rablerinin ayetlerine iman ederler,

23:59 Onlar ki, Rablerine ortak kosmazlar,

23:60 Onlar ki, verdiklerini, Rablerine dönecekleri için kalpleri ürpererek verirler;

23:61 Iste bunlar, hayirlarda yarisirlar. Ve hayirlarda önde gidenler de onlardir.

23:62 Biz, hiçbir benlige gücünün yeteceginden daha azini yüklemenin disinda bir teklifte bulunmayiz. Bizim katimizda, hakki söyleyen bir kitap vardir. Onlara haksizlik edilmez.

23:63 Fakat onların kalpleri bundan gaflet içindedir. Onların bundan baska da isleri vardir ki, hep o isler için çalışmaktadirlar.

23:64 Sonunda, servet ve refahla simarmislarini azapla yakaladigimizda, hemen bagirip dövünmeye baslarlar.

23:65 "Bagirip dövünmeyin bugün, bizim karsimizda kimseden yardım göremezsiniz."

23:66 "Ayetlerimiz size okunuyordu da siz ökçeleriniz üzerine gerisin geri dönüyordunuz."

23:67 "Ona karsi büyüklük taslayarak, gece boyunca hezeyanlar savuruyordunuz."

23:68 Sözü gereginde düşünmediler de ondan mi, yoksa kendilerine ilk atalarına gelmeyen bir sey geldi diye mi?

23:69 Yoksa resullerini tanimadilar da bu yüzden mi onu inkâr ediyorlar?

23:70 Yoksa, "Onda bir cinnet mi var" diyorlar! Hayir, o kendilerine hakki getirdi ama onların çoğu haktan tiksinen kisilerdir.

23:71 Eger hak onların keyiflerine uysaydi, gökler de yer de bunların

içindekiler de kesinlikle fesada uğrardı. Hayir, biz onlara zikirlerini/Kur'anlarini getirdik ama onlar zikirlerinden/Kur'anlarından yüz çeviriyorlar.

23:72 Yoksa onlardan bir vergi mi istiyorsun? Rabbinin verecegi daha hayirlidir. Rizik verenlerin en hayirlisidir O.

23:73 Su bir gerçek ki, sen onlari dosdogru bir yola çağiriyorsun.

23:74 Ama âhirete inanmayanlar, o yoldan hep yan çiziyorlar.

23:75 Eger biz onlara aciyip da üstlerindeki sikintiyi kaldirsaydik, azginliklari içinde sersem sersem bocalamaya devam edeceklerdi.

23:76 Yemin olsun, biz onlari azapla yakaladik. Ama yine de Rablerine boyun egmediler. Siginip yakarmiyorlar.

23:77 Nihayet, üzerlerine siddetli bir azabin kapisini açtigimizda hemencecik ümitsizlige düşüverecekler.

23:78 Allah odur ki; sizin için isitme gücü, gözler ve gönüller olusturdu. Ne kadar da az sükre diyorsunuz!

23:79 Sizi yeryüzünde yaratip yayan da O'dur. O'nun huzurunda hasredileceksiniz.

23:80 O hayat veriyor, O öldürüyor. Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelisi O'nun için. Hâlâ aklinizi kullanmayacak misiniz?

23:81 Isin dogrusu su: Onlar da öncekilerin söylediği gibi söylediler.

23:82 Dediler ki: "Ölüp, toprak ve kemik haline geldigimiz zaman mi, gerçekten o zaman mi diriltilecegiz?"

23:83 "Yemin olsun, biz de bizden önce atalarimiz da bununla tehdit edildik. Öncekilerin masallarından baska bir sey degil bu!"

23:84 De ki: "Eger biliyorsaniz, yeryüzü ve içindekiler kimindir?"

23:85 "Allah'indir!" diyecekler. De ki: "Hâlâ düşünüp ibret almiyor musunuz?"

23:86 Sor: "Yedi göklerin Rabbi ve o büyük arsin Rabbi kimdir?"

23:87 "Allah'tir!" diyecekler. De ki: "Hâlâ benden sakinmiyor musunuz?"

23:88 Sunu da sor: "Eger biliyorsaniz söyleyin. Kimdir o, her sey in melekûtu/asli-esasi elinde olan? O koruyup gözet en ama korunup gözetilmeyen?"

23:89 "Allah'tir!" diyecekler. De ki: "Nasil oluyor da büyüleniyorsunuz?"

23:90 Hayir, hayir! Biz onlara hakki getirdik ama onlar tam anlamiyla yalancidirlar.

23:91 Allah, çocuk edinmemistir. O'nunla beraber herhangi bir ilah da yoktur. Eger böyle olsaydi, her ilah kendi yarattigini yok ederdi ve mutlaka biri ötekine üstün gelmeye çalisirdi. Allah'in sani onların nitelendirmelerinden yücedir, arinmistir.

23:92 Gözle görülmeyeni de görüleni de bilendir O. Uzaktir onların ortak kostuklarından.

23:93 De ki: "Rabbim, tehdit edildikleri sey i bana mutlaka göstereceksen,

23:94 Beni o zalimler toplulugunun içinde tutma Rabbim!"

23:95 Biz, onlari tehdit ettigimiz sey i sana göstermeye elbette kadiriz.

23:96 En güzel olan neyse onunla sav kötülüğü. Onların nasıl nitelendirme yaptiklarini biz daha iyi biliriz.

23:97 Ve de ki: "Rabbim, şeytanların dürtüklemelerinden sana

siginirim!"

23:98 "Onların, basıma üsüsmelerinden de sana siginirim Rabbim!"

23:99 Sonunda onlardan birine ölüm geldiğinde söyle der: "Rabbim, beni geri döndürün;

23:100 Döndürün ki, o arkada bıraktığım yerde iyi bir iş yapayım."

Hayır, bir kelime ki bu, o söyler onu. Ötelerinde, dirilecekleri güne kadar bir berzah vardır.

23:101 Sûra üfürüldüğünde, aralarında artık soy-sop/suna-buna mensup olmaları söz konusu edilemez. Birbirlerini soruşturamazlar da.

23:102 Artık kimin tartıları ağır gelirse onlar kurtulmuş olacaktırlar.

23:103 Tartıları hafif gelenler ise kendilerini kayba uğratanlar, uzun süre cehennemde kalanlar olacaktırlar.

23:104 Ateş, yüzlerini yalar. Ve onlar da içinde siritip kalacaklar.

23:105 "Ayetlerim size okunmadı mı?" Ve siz onları yalanlamıyor muydunuz?"

23:106 Derler ki: "Rabbimiz, bahtsızlığımız bize baskın çıktı. Sırtımıza gitmiş bir topluluk olduk biz."

23:107 "Rabbimiz, çıkar bizi oradan. Eğer bir daha aynısını yaparsak, gerçekten zalimler olacağız."

23:108 Buyurur: "Yıkılıp gidin oraya, konuşmayın benimle!"

23:109 Kullarımdan bir zümre "Rabbimiz, inandık; affet bizi, acı bize, sen merhametlilerin en hayırlisisin" diyorken,

23:110 Siz onları alaya aldınız. Öyle ki, zikrimi/Kur'anımı size unutturdular. Siz onlara hep gülüyordunuz.

23:111 Bugün onlara ben, sabretmiş olmalarının karşılığını verdim. Basariya erip kurtulanlar, onlardır.

23:112 Buyurur: "Yeryüzünde yıllar sayısıyla ne kadar kaldınız?"

23:113 Derler: "Bir gün yahut günün bir kısmı kadar; sayılara sor."

23:114 Buyurdu: "Sadece birazcık kaldınız. Keske biliyor olsaydınız."

23:115 "Sizi, boş yere yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"

23:116 Yücelerden yücedir, o hak padişah olan Allah! İlah yok O'ndan başka. O sanlı arsin Rabbidir O!

23:117 Kim Allah'ın yanında, hakkında hiçbir kanıt olmayan bir başka ilaha yakarır/davet ederse, onun hesabı rabbi katındadır. Hiç kuskusuz, küfre sapanlar iflah etmezler.

23:118 Söyle yakar: "Rabbim! Affet, merhamet et! Sen merhametlilerin en hayırlisisin!"

Sura 24: An-Nur

24:1 Bir suredir, indirdik onu; farz kıldık onu... Ve içinde açık-seçik ayetler indirdik ki, düşünüp ders alabilirsiniz.

24:2 Zina eden kadınla zina eden erkek... Yüz vurus vurun herbirinin ciltlerine... Allah'a ve âhiret gününe inaniyorsanız, Allah'ın dini konusunda bunlara acıma duygusu sizi yakalamasın. Müminlerden bir grup da bunların cezalarına tanık olsun.

24:3 Zina eden erkeği zina eden bir kadın veya putperest bir kadından baskısı nikâhlanmaz. Zina eden kadına gelince, onu da zina eden bir erkek

veya putperest bir erkekten baskasi nikâhlanmaz. Müminlere bu, haram kılınmıştır.

24:4 İffetli kadınlara iftira atıp da dört tanik getirmeyenlere gelince, onlara hemen seksen vurus vurun. Ve onların tanıklıklarını asla kabul etmeyin. Onlar, sapmışların ta kendileridir.

24:5 Bu suçtan sonra tövbe edip iyi hal sergileyenler müstesna. Su bir gerçek ki, Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

24:6 Kendi eslerine bir zina isnat edip de kendilerinden başka tanıkları olmayanların herbirinin tanıklığı, kendisinin kesinlikle doğru sözlülerden olduğu hususunda Allah'a yeminden ibaret dört kez tanıklık ikraridir.

24:7 Besincide, eğer yalancılardansa, Allah'ın laneti üzerine olsun diye söz söyler.

24:8 İtham edilen esin, itham eden kocanın kesinlikle yalancılardan olduğuna ilişkin, Allah adına dört kez yemin şeklindeki tanıklığı, ondan cezayı düşürür.

24:9 Bu durumda kadının besinci sözü, suçlayan erkek doğru söyleyenlerdence, "Allah'ın gazabının kendisi üzerine olması"ni söylemekten ibarettir.

24:10 Allah'ın lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı neylerdiniz! Ve hiç kuskusu yok, Allah Tevâb'dir, Hakîm'dir.

24:11 O ifki/yalan haberi/iftirayı getirenler, içinizden bir gruptur. Onu sizin için ser sanmayın. Aksine, o, sizin için bir hayirdir. Onlardan her kişiye o günahın kazandığı vardır. Onların, günahın büyüğünü yönetenine de büyük bir azap vardır.

24:12 Onu isittiginizde, erkek ve kadın müminlerin birbirleri için iyi zanda bulunup "Bu apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?"

24:13 Ona dört tanik getirselerdin ya! Mademki, tanıkları getiremediler, o halde, Allah katında onlar yalancılardır.

24:14 Eğer dünya ve âhirette Allah'ın lütufu üzerinizde olmasaydı, içine daldığınız o yaygarada size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

24:15 O zaman siz, onu dillerinizle birbirinize yetistiriyoordunuz ve ağızlarınızla, hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyi söylüyor, üstelik bunu önemsiz sanıyoordunuz. Oysaki Allah katında o, çok büyük bir günahı.

24:16 Onu duyduğunuzda, "Bu konuda söz söylememiz bize yakışmaz; hâsâ, bu büyük bir iftiradır" demeniz gerekmez miydi?"

24:17 Eğer iman sahipleri iseniz, Allah sizi böyle bir şeye bir daha asla dönmemeniz hususunda uyariyor.

24:18 Allah size ayetleri iyice açıklıyor. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

24:19 İman edenler içinde edepsizliğin yayılmasını arzu edenler var ya, onlar için dünyada da âhirette de korkunç bir azap öngörülmüştür. Allah bilir ama siz bilmezsiniz.

24:20 Ya Allah'ın lütufu ve rahmeti üzerinizde olmasaydı! Allah Raûf'tur, Rahîm'dir.

24:21 Ey iman edenler! Seytanın adımlarını izlemeyin. Kim seytanın adımlarını izlerse, seytan ona iğrençlikleri ve kötülüğü emreder.

Allah'in lütuf ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, içinizden tek kişi bile asla temize çıkamazdı. Ama Allah dilediğini artırıp temizliyor. Allah her şeyi isitiyor, her şeyi biliyor.

24:22 Sizin lütuf ve imkân sahibi olanlarınız; akrabaya, çaresizlere, Allah yolunda hicret edenlere birsey vermemeye yemin etmesinler, affetsinler, hoş görsünler. Allah'ın sizi affetmesini istemez misiniz? Allah Gafûf'dur, Rahîm'dir.

24:23 O bir şeyden habersiz iffetli mümin kadınlara iftira atanlar, dünyada da âhirette de lanete çarptırılmışlardır. Büyük bir azap vardır onlar için.

24:24 Gün gelecek onların kendi dilleri, kendi elleri, kendi ayakları, yapıp ettikleri işler hakkında kendi aleyhlerine tanıklık edecektir.

24:25 O gün Allah, onlara hak ettikleri cezayı tam verecek ve Allah'ın apaçık Hak olduğunu bilecekler.

24:26 Murdar karılar murdar erkeklere, murdar erkekler de murdar karılara... Temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara... Bunlar, ötekilerin söylediklerinden arınmışlardır. Bunlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.

24:27 Ey iman edenler! Kendi evleriniz dışındaki evlere, sahipleriyle kaynasıp izin almadan, bir de ev sakinlerine selam vermeden girmeyin! Düşünüp tasınmanızı sağlamada bu sizin için daha hayırlıdır.

24:28 Eger orada kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eger size "Geri dönün!" denirse, dönün; bu sizin için daha iyi ve temizdir. Allah, yaptıklarınızı çok iyi biliyor.

24:29 Oturani bulunmayan ve içinde size ait esya olan evlere girmenizde bir sakinca yoktur. Allah, sizin açıkladıklarınızı da sakladıklarınızı da bilir.

24:30 Mümin erkeklere söyle: Bakışlarını yere indirsinler. Cinsel organlarını/ırzlarını korusunlar. Bu onlar için daha arındırıcıdır. Kuskusuz, Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

24:31 Mümin kadınlara da söyle: Bakışlarını yere indirsinler. Cinsel organlarını/ırzlarını korusunlar. Süslerini/zînetlerini, görünen kısımlar müstesna, açmasınlar. Örtülerini/basörtülerini göğüs yırtmaçlarının üzerine vursunlar. Süslerini su kisilerden baskasına göstermesinler: Kocaları yahut babaları yahut kocalarının babaları yahut oğulları yahut kocalarının oğulları yahut kardeşleri yahut erkek kardeşlerinin oğulları yahut kız kardeşlerinin oğulları yahut kendi kadınları yahut ellerinin altında bulunanlar yahut ihtiyaç içinde olmayan erkeklerden kendilerinin hizmetinde bulunanlar yahut kadınların kaygı duyulacak yerlerini henüz anlayacak yasa gelmemiş çocuklar. Süslerinden, gizlemiş olduklarının bilinmesi için ayaklarını yere vurmasınlar. Ey müminler, Allah'a topluca tövbe edin ki kurtulsa erebilesiniz!

24:32 İçinizden bekârları/dulları, bir de erkek hizmetçilerinizden ve halayıklarınızdan durumu uygun olanları evlendirin. Eger yoksul iseler, Allah onları lütfundan zenginleştirir. Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.

24:33 Nikâh imkânı bulamayanlar, Allah kendilerini lütfundan zenginleştirmeye kadar iffetlerini korusunlar. Size bağımlı olanlardan,

hürriyetini satın almak isteyenlerin, kendilerinde iyi hal görürseniz, onlarla yazılı anlaşma yapın. Allah'ın size verdiği malından siz de onlara verin. Hizmetinizdeki genç kızları, iffetli kalmak isteyip dururlarken, igreti dünya hayatının basit menfaatini elde etmek için fuhsa zorlamayın. Kim onları baskı altında tutarsa Allah, fuhsa zorlanmalarından sonra onları affedici, esirgeyicidir.

24:34 Yemin olsun ki, size, gerçeği açık-seçik anlatan ayetler, sizden önce gelip geçmiş olanlardan örnekler, korunanlar için de bir öğüt indirdik.

24:35 Allah, göklerin ve yerin Nur'udur. Onun nurunun örneği, içinde çerag bulunan bir kandile benzer. Kandil, bir sirça içerisindedir. Sirça, inciden bir yıldız gibidir ki, doguya da batıya da nispeti olmayan bereketli bir zeytin ağacından yakılır. Bu ağacın yağı, neredeyse ates dokunmasa bile ışık saçır. Nur üzerine nurdur o. Allah, dilediğini kendi nuruna kilavuzlar. Allah, insanlara örnekler verir. Allah her şeyi bilmektedir.

24:36 Kandil, Allah'ın yükseltilmesine ve içinde adinin anılmasına izin verdiği evlerdedir. Orada sabah-aksam O'nu tespih eder.

24:37 Öyle erler vardır ki, bir ticaret de bir alış-veriş de onları Allah'ın zikrinden/Kur'an'ından, namazı/duayı yerine getirmekten, zekât vermekten alıkoyamaz. Onlar, kalplerle gözlerin döneceği/yer değıstireceği günden korkarlar.

24:38 Ki Allah kendilerine, yapıp islediklerinin en güzelini versin ve lütfundan onlara artıslar sağlasın. Allah dilediğini hesapsızca riziklandırır.

24:39 Küfre sapanlara gelince, onların amelleri çöldeki serap gibidir ki, susuzluktan bunalan onu su sanır. Ama ona yaklaşıncı hiçbir şey bulamaz; yanında Allah'i bulur; O da onun hesabını eksiksiz bir biçimde görür. Allah, hesabi çok çabuk görendir.

24:40 Engin denizdeki karanlıklara da benzerlik var. Üst üste dalgaların kapladığı bir deniz. Daha üstünde de bulutlar var. Birbiri üstüne karanlıklar... Elini çıkarsa göremeyecek halde. Allah'ın ışık vermediği kişiye hiçbir ışık bulunamaz.

24:41 Görmedin mi, göklerdeki ve yerdeki suurlular da bölük bölük olmuş kuslar da Allah'i tespih etmektedir. Her biri kendine özgü duasını, kendine özgü tespihini bilmistir. Allah, onların yapmakta olduklarını çok iyi bilmektedir.

24:42 Göklerin ve yerin mülkü/yönetimi Allah'ındır. Dönüş Allah'adır.

24:43 Görmedin mi, Allah, bulutları sürüyor, sonra onları kaynastırıp iç içe sokuyor, sonra onları birbiri üstüne yığıyor. Nihayet, onların arasından yağmurun çıktığını görüyorsun. Gökten, ondaki dağlardan bir dolu indiriyor da onunla dilediğini çarpıyor, dilediğinden de onu yan geçiriyor. Onun simseğinin parıltısı, neredeyse gözleri alıp götürecektir.

24:44 Allah, gece ile gündüzü evirip çeviriyor. Gözleri olanlar için bunda elbette bir ibret vardır.

24:45 Allah, tüm canlıları sudan yarattı. Onlardan kimileri karni

üzerinde yürür, kimileri iki ayak üstünde yürür, kimileri de dört ayak üstünde... Allah diledigini yaratıyor, Allah her seye kadirdir.

24:46 Yemin olsun, biz açık-seçik bilgiler veren ayetler indirdik. Allah, diledigini/dileyeni dosdogru yola iletiyor.

24:47 "Allah'a ve o resule inandik, boyun egdik." diyorlar, sonra da içlerinden bir firka bunun hemen ardından yüz çeviriyor. Bunlar, inanmış insanlar degiller.

24:48 Allah'a ve aralarında hüküm versin diye elçiye çağrıldıklarında, içlerinden bir firka hemen yüz çevirenler oluveriyor.

24:49 Eger gerçek, kendi lehlerine olursa boyun bükerek ona gelirler.

24:50 Kalplerinde maraz mi var bunların, yoksa kuskuya mi düstüler, yoksa Allah'in ve resulünün kendilerine haksizlik yapacağından mi korkuyorlar? Hayir, hayir! Bunlar zalimlerin ta kendileri...

24:51 Allah'a ve aralarında hüküm vermek üzere O'nun resulüne çağrıldıklarında, müminlerin sözleri sadece sunu söylemeleridir: "Isittik, itaat ettik." Iste bunlardır kurtulsa erenler.

24:52 Allah'a ve O'nun resulüne itaat eden, Allah'a saygi duyan ve O'ndan korkan kisiler, zafere ulasanların ta kendileridir.

24:53 Yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a ant içtiler ki, sen onlara emredersen mutlaka savasa çıkacaklar. De ki: "Ant içmeyin! Örfu uygun bir itaat yeterli! Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır."

24:54 De ki: "Allah'a da itaat edin, resule de. Eger yüz çevirirseniz/yüz çevirirlerse, onun görevi ona yükletilen, sizin göreviniz de size yükletilendir. Eger ona itaat ederseniz yolu bulursunuz. Resule düşen, açık bir tebligden baskasi degildir."

24:55 Allah; sizin, iman edip hayra ve barisa yönelik iyilikler yapanlarınıza su vaatte bulunmustur: Onlardan öncekileri halef kildigi gibi onları da yeryüzünde mutlaka halef kilacak. Onlar için begenip seçtiği dinlerini yine onlar için güç kaynagi yapacak, onları korkularının arkasından mutlaka güvene ulastiracak. Bana kulluk/ibadet edecekler, hiçbir şeyi bana ortak kosmayacaklar. Bundan sonra nankörlük edenlerse, yoldan sapanların ta kendileridir.

24:56 Namazi/duayı yerine getirin, zekâti verin, resule itaat edin ki, rahmete erdirilesiniz.

24:57 Sakin o küfre sapanların, yeryüzünde âciz birakici güçler olduklarını zannetme. Varacakları yer atestir onların. Ne kötü dönüş yeridir o, ne kötü!

24:58 Ey iman edenler! Ellerinizin altında bulunanlarla, ergenlik yasina gelmemiş olanlarınız sizden üç vakitte izin istesin: Sabah namazından/duasından önce, öğlen vaktinde elbiselerinizi çıkardığınızda, gün battıktan sonra yerine getirilen namazdan/duadan sonra... Kaygılanacağınız üç vakittir bunlar. Bunlar disında size de onlara da bir günah yoktur. Aranızda dolasirlar, birbirinize bakabilirsiniz. Allah, ayetleri size iste böyle açıklıyor. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

24:59 Çocuklarınız ergenlik çağına ulastigında, kendilerinden öncekilerin izin istedigii gibi izin istesinler. Allah size ayetleri iste

böyle açıklıyor. Allah her şeyi bilir, hikmeti sinirsizdir.

24:60 Artık nikâh arzuları kalmamış, hayızdan ve evlattan kesilen kadınların, süslerini göstermek için ortalıkta dolasmamaları şartıyla dış giysilerini bırakmalarında kendileri için bir günah yoktur. Ama sakinmek için titiz davranmaları, onlar için daha hayırlıdır. Allah, her şeyi isitir, her şeyi bilir.

24:61 Köre güçlük yoktur; topala güçlük yoktur, hastaya güçlük yoktur. Sizin için de gerek kendi evlerinizden gerekse su kisilerin evlerinden yemek yemenizde bir sakinca yoktur: Babalarınızın evleri yahut annelerinizin evleri yahut erkek kardeşlerinizin evleri yahut kız kardeşlerinizin evleri yahut amcalarınızın evleri yahut halalarınızın evleri yahut teyzelerinizin evleri yahut anahtarı size teslim edilmiş olan evler yahut arkadaşlarınızın evleri. Hep birlikte yahut ayrı ayrı yemenizde sizin için hiçbir sakinca yoktur. Evlere girdiginizde, Allah katından bir esenlik, bir bereketlilik, bir temizlik dileği olarak kendinize de selam verin. Allah size ayetleri iste böyle ayan-beyan bildiriyor ki, aklınızı çalıştırabilirsiniz.

24:62 Müminler o insanlardır ki, Allah'a ve O'nun resulüne inanırlar. Resulle beraber, ortaklaşa bir iş üzerinde buldukları zaman, ondan izin almadan çekip gitmezler. O senden izin isteyenler var ya, onlar Allah'a ve O'nun resulüne iman edenlerdir. Bazı uğraşları için senden izin istediklerinde, onlardan dilediğine izin ver ve kendileri için af dile. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

24:63 Aranızda peygamberi çağırmayı, sizin birbirinizi çağırmanıza es tutmayın. Allah sizin, birbirini siper ederek sivasip gidenlerinizi bilir. Resulün emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitnenin gelip çatmasından yahut acikli bir azabın yakalarına yapışmasından çekinsinler.

24:64 Gözünüzü açın! Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız Allah'ındır. O sizin ne hal üzere olduğunuzu bilir. Bir gün O'na döndürülecekler de O onlara, yapıp ettiklerini haber verecektir. Allah her şeyi iyice bilmektedir.

Sura 25: Al-Furqan

25:1 Sani yücedir o kudretin ki, hakla bâtili ayıran o Furkan'ı, bütün âlemler için bir uyarıcı olsun diye kuluna indirdi.

25:2 Göklerin ve yerin mülk ve saltanatı yalnız O'nundur. Çocuk edinmemiştir O. Mülk ve saltanatında ortak yoktur O'na. Her şeyi yaratmış ve her şeye bir ölçü ve olus tarzı takdir etmiştir.

25:3 Böyleyken O'nun disında bir takım ilahlar edindiler. Hiçbir şey yaratamaz bunlar. Kendileri yaratılmışlardır zaten... Kendi benlikleri için bile ne bir zarara güç yetirebilirler ne bir yarara. Ne bir ölüme güçleri yeter ne bir dirime ne de kabirden çıkarıp hesap sormaya.

25:4 Küfre batanlar dediler ki: "Bu, onun uydurduğu bir düzmecedir baska şey değildir. Ve bu düzmecede ona, baska bir topluluk da yardım etmiştir." Yemin olsun ki, bunu söyleyenler bir zulüm, günah ve iftira sergilemişlerdir.

25:5 Dediler ki: "Öncekilerin masallaridir bu. Birilerine yazdirdi onu. O ona sabah-aksam birileri tarafından yazdiriliyor."

25:6 Söyle söyle: "Onu göklerde ve yerdeki sirri bilen indirmistir. Kuskusuz O, Gafûr'dur, Rahîm'dir."

25:7 Sunu da söylemişlerdir: "Ne biçim resuldür bu; yemek yiyor, sokaklarda yürüyor. Üzerine bir melek indirilmeli, beraberinde özel bir uyarici olmalı değil miydi?"

25:8 "Yahut ona bir hazine gönderilmeli, yahut ürününden yedigi bir bahçesi olmalı değil miydi?" O zalimler sunu da söylediler: "Sizler büyülenmiş bir adamdan baskasının ardi sıra gitmiyorsunuz."

25:9 Bak da gör! Nasıl da örnekler sunuyorlar sana. Sapittilar, artık bir daha yol bulamazlar.

25:10 Sani yücedir o kudretin ki, dilerse sana ondan daha hayirlisini, altından nehirler akan bahçeleri verir ve senin için köşkler de yapar.

25:11 Is onların söyledikleri gibi değil. Onlar o kıyamet saatini yalanladılar. Ve biz, kıyamet saatini yalanlayanlara alevli bir ateş hazırlamışızdır.

25:12 O, onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar onun kaynayan öfkesini ve uğultusunu isitirler.

25:13 Elleri boyunlarına bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıklarında, orada haykirirlar: "Nerdesin ey ölüm!"

25:14 Bugün bir ölüm çağırmayın, birçok ölümü davet edin.

25:15 De ki: "Bu mu daha iyi, yoksa korunanlara vaat edilen o sürekli cennet mi? O cennet de bu korunanların ödülü ve dönüş yeridir."

25:16 Onlar için orada, diledikleri herşey sürekli vardır. Bu, Rabbin üzerinde sorumluluğu üstlenilen bir vaattir.

25:17 Onları ve Allah dışındaki taptıklarını hasredeceği gün söyle sorar: "Su kullarımı siz mi saptırdınız yoksa onlar mı yoldan çıktılar?"

25:18 Derler ki: "Tespîh ederiz seni; seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yarasmazdı. Ama sen onları ve atalarını öylesine nimetlendirdin ki, zikiri/Kur'an'ı unuttular ve helâke giden bir topluluk oldular."

25:19 İşte, haklarında söz söyledikleriniz de sizi yalanladılar. Artık ne azabi savabilirsiniz ne de yardımcı bulabilirsiniz. Zulmedenlerinize zorlu bir azap tattıracağız.

25:20 Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de mutlaka yemek yiyorlar, sokaklarda yürüyorlardı. Biz sizi birbiriniz için imtihan aracı yaptık. Sabrediyor musunuz? Rabbin her şeyi görmektedir.

25:21 Bize kavusmayı ummayanlar dediler ki: "Üstümüze melekler inse, yahut Rabbimizi görsen olmaz mı?" Yemin olsun ki, kendi benliklerinde büyüklük kuruntusuna düştüler ve korkunç bir biçimde azdılar.

25:22 Melekleri göreceği günde, o günahkârlara hiçbir müjde yoktur. Söyle diyecekler: "Yasaktır, yasaklanmıştır!"

25:23 Yaptıkları her işin önüne geçmiş, onu un-ufak hale getirip silmişizdir.

25:24 O gün, konakladıkları yer çok hayırlı, dinlenip eğlendikleri yer çok güzel olanlar, cennet halkidir.

25:25 Gün olur, gök, bulutlarla yarıdır ve melekler ardarda indirilir.

25:26 O gün gerçek mülk/yönetim Rahman'indir. Ve o, kâfirler için çok zorlu bir gündür.

25:27 O gün, zalim, ellerini isirarak diyecek ki: "Ne olurdu, resulle birlikte bir yol tutsaydım!"

25:28 "Ah, ne olurdu, falancayı dost edinmeseydim!"

25:29 "Zikir/Kur'an bana geldikten sonra, o saptirdi beni ondan. Seytan, insan için bir rezil edicidir."

25:30 Resul de söyle der: "Ey Rabbim, benim toplumum, bu Kur'an'i terk edilmiş/dislanmış halde tuttular."

25:31 Biz böylece her peygambere, suçlulardan bir düşman musallat ettik. Kilavuz ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

25:32 Gerçeği örten nankörler/inkârcılar dediler ki: "Kur'an ona toptan, bir kerede indirildi ya!" Biz böyle yaptık ki, onunla senin kalbini dayanıklı kılalım. Biz onu parça parça/ayet ayet okuduk.

25:33 Onlar sana bir mesel getirdikçe, biz sana hakkı ve en güzel yorumu getiririz.

25:34 O yüzleri üstü cehenneme sevk edilecek olanlar, mekân bakımından en serli, yol bakımından en sapık kişilerdir.

25:35 Yemin olsun ki, biz Mûsa'ya Kitap verdik. Kardesi Hârûn'u da onun yanında vezir yaptık.

25:36 Ardından söyle dedik: "Ayetlerimizi yalanlayan topluluğa gidin." Biraz sonra da o topluluğu yerle bir ettik.

25:37 Ve Nûh kavmi... Resulleri yalanladıklarında hepsini bogup, insanlara bir ibret yaptık. Zalimler için acikli bir azap hazırladık.

25:38 Âd'i, Semûd'u, Ress, halkini ve bunlar arasında birçok nesilleri yere batırdık.

25:39 Bunların her birine türlü türlü örnekler verdik. Ve bunların hepsini perisan edip batırdık.

25:40 Yemin olsun, onlar o kötülük yağmuruna tutulan kente vardılar. Peki onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilip hesap vermeyi ummuyorlardı.

25:41 Seni gördüklerinde, su şekilde alaya almaktan başka şey yapmazlar: "Allah, resul olarak sunu mu gönderdi?!"

25:42 "Eğer biz kendilerine bağlılıkta sabirli olmasaydık, bu bizi ilahlarımızdan saptıracaktı." Azabi gördüklerinde, yolca kimin daha sapık olduğunu bilecekler.

25:43 İğreti arzusunu ilah edinen kişiyi gördün mü? Şimdi ona sen mi vekil olacaksın?

25:44 Yoksa sen bunların çoğunun isittiklerini, aklettiklerini mi sanıyorsun? Onlar hayvanlar gibidirler, hatta yolca, hayvanlardan da saskindirler.

25:45 Görmedin mi Rabbin, nasıl uzatmıştır gölgeyi? Eğer dileseydi, onu elbette hareketsiz kılardı. Sonra nasıl Güneş'i ona delil yapmışız!

25:46 Sonra nasıl tutup onu ağır ağır kendimize çekmişiz!

25:47 O'dur sizin için geceyi elbise, uykuyu dinlence yapan. Gündüzü, dağılıp yayılma zamanı yapan da O'dur.

25:48 O gönderdi rüzgârı bir müjde olarak rahmetinin önünden. Biz

indirdik gökten tertemiz bir su.

25:49 Ki onunla ölü bir beldeyi diriltelim ve onunla, yarattıklarımızdan bir takım hayvanları ve birçok insanları suvaralım.

25:50 Yemin olsun, onu aralarında çeşitli biçimlerde ifade ettik ki öğüt alabilsinler. Ama insanların çoğu sadece nankörlükte ısrar etmektedir.

25:51 Eger dileseydik, her kente bir uyarıcı gönderirdik.

25:52 Artık inkârcılara boyun eğme, onlara karşı Kur'an ile zorlu bir cihat aç.

25:53 İki denizi birbiri üstüne salan O'dur. Bu, tatlı ve yürek ferahlatıcı; su, tuzlu ve acı. Ve ikisinin arasında bir berzah, geçisi engelleyen bir perde koymuştur.

25:54 Sudan bir insan yaratıp, onu neşep ve sihriyet akrabaları halinde oluşturan O'dur. Rabbin çok güçlüdür.

25:55 Allah'ın berisinden, kendisine yarar sağlamayacak, zarar da veremeyecek seylere ibadet/kulluk ediyorlar. Inkârci, Rabbi aleyhine baskalarına arka çıkar.

25:56 Biz seni sadece müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.

25:57 De ki: "Onun karşılığında sizden bir ücret istemiyorum; ancak Rabbine varmak için bir yol tutmayı dileyenler istiyorum."

25:58 O hiç ölmeyecek diriye, o Hayy olana dayanıp güven, O'nu överek tespih et! Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter!

25:59 Gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yaratıp sonra ars üzerinde egemenlik kuran O'dur. Rahman'dir O. Haberdar olana sor O'nu.

25:60 Onlara, "Rahman'a secde edin!" dendiğinde söyle derler: "Rahman da neymis? Senin emrettiğin seye secde eder miyiz hiç?" Ve bu söz onların nefretini artırdı.

25:61 Sani yücedir o kudretin ki; gökte burçlar yarattı, orada bir kandil ve ışık yansıtıcı bir ay oluşturdu.

25:62 Geceyle gündüzü, öğüt almak isteyenlerle sükmek isteyenler için, birbirini izler hale getiren O'dur.

25:63 Rahman'ın kulları, yeryüzünde böbürlenmeden/rahatsız etmeden yürüyen kişilerdir. Cahiller onlara hitap edince, "Selam!" derler.

25:64 Geceleri, Rableri huzurunda secde ederek, ayakta durarak geçirirler.

25:65 Ve söyle yakarırlar: "Rabbimiz, cehennem azabını bizden uzak tut! Dogrusu, onun azabi inatçı ve yapiskandır."

25:66 Ne kötü bir durak yeridir o, ne kötü bir dinlenme yeri!

25:67 Onlar harcama yaptıkları zaman ne savurganlığa saparlar ne de cimrilik ederler. O ikisi arasında bir dengededir bu!

25:68 Onlar Allah'ın yanında bir başka ilaha yakarmazlar/davet etmezler.

Allah'ın saygıya layık kıldığı canı haksız yere almazlar. Zina etmezler. Bunları yapan, cezaya çarptırılır.

25:69 Kiyamet günü azap kendisi için kat kat artırılır da hor ve ezik halde onun içinde uzun süre kalır.

25:70 Tövbe ederek inanan ve hayra/barışa yönelik bir iş yapan müstesna.

Allah, böylelerinin kötülüklerini güzelliğe dönüştürür. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

25:71 Kim tövbe edip hayra ve barışa yönelik iş yaparsa, hiç kuskusuz

tövbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

25:72 Onlar yalana tanıklık etmezler/yalan söze kulak vermezler. Bos lakirdiya rastladiklarında soylu bir tavirle geçip giderler.

25:73 Rablerinin ayetleri kendilerine hatırladıldığında, kör ve sagirlar gibi onlar üzerine kapanmazlar.

25:74 Onlar söyle yakarırlar: "Rabbimiz, eslerimizden ve çocuklarımızdan bize göz aydınlığı bağışla. Bizi takvaya sarılanlara önder kil."

25:75 Iste bunlar, sabretmiş olmalarına karşılık yüksek konaklarla ödüllendirilirler. Ve o konaklarda sağlık dileğiyle ve selamla karşılanırlar.

25:76 Orada sürekli kalacaklardır. Ne güzel konak yeri, ne güzel dinlenme yeri!"

25:77 De ki: "Duanız/davetiniz yoksa, Rabbim sizi ne yapsin? Yalanladınız; bu yüzden azap kaçınılmaz olacaktır."

Sura 26: Ash-Shu'ara

26:1 Tâ, Sîn, Mîm.

26:2 Iste sana gerçeği apaçık gösteren Kitap'ın ayetleri...

26:3 Onlar iman etmiyorlar diye kendini üzüntüden tüketir gibisin.

26:4 Eger istersek gökten üzerlerine bir mucize indiririz de boyunlari onun önünde perisanlıkla egilip kalir.

26:5 O Rahman'dan kendilerine söze bürünmüş yeni bir hatırlatma gelmeye dursun, ondan mutlaka yüz çevirirler.

26:6 Yemin olsun, yalanladılar ama yakında gelecektir onlara alaya alıp durduklari seyın haberleri.

26:7 Bakmadılar mi yere, neler fiskirtmişiz onda cömert ve bereketli her çiftten.

26:8 Bunda elbette bir mucize var, fakat onların çoğu mümin degiller.

26:9 Ve hiç kuskı yok, senin Rabbin gerçekten mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.

26:10 Rabbinin Mûsa'ya, "Zulüm sergileyenler topluluğuna git" diye seslenisini hatırla.

26:11 "Firavun'un toplumuna git! Hâlâ sakinmayacaklar mi?"

26:12 Demisti ki Mûsa: "Rabbim, doğrusu ben, beni yalanlamalarından korkuyorum."

26:13 "Gögsüm daralıyor, dilim açılmıyor. Görev emrini Hârûn'a gönder."

26:14 "Hem, benim üzerimde onlar aleyhine işlenmiş bir suç var; bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum."

26:15 "Hayir, olmaz!" dediler. "Ayetlerimizi götürün. Biz sizinleyiz, herseyi dinlemekteyiz."

26:16 "Hemen Firavun'a gidin, söyle deyin: 'Âlemlerin Rabbi'nin resulleriyiz biz.'"

26:17 "Israilogullarini bizimle birlikte gönder."

26:18 Firavun dedi: "Biz seni aramızda, bir çocuk olarak koruyup beslemedik mi? Ömrünün nice yıllarını aramızda geçirdin."

26:19 "Ve sonunda o yaptığını da yaptın. Nankörlerden birisin sen."

26:20 Mûsa dedi: "Onu yaptigim zaman saskinlardandim."

26:21 "Sizden korkunca aranızdan kaçtım. Daha sonra Rabbim bana hükmetme gücü bağışladı ve beni peygamberlerden biri yaptı."

26:22 "O basıma kaktığın nimet, İsrailoğullarını köle yapmana karşılıktı."

26:23 Firavun dedi: "Peki, âlemlerin Rabbi kim?"

26:24 Dedi: "Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi. Eger iyice anlayıp inaniyorsanız."

26:25 Firavun, çevresindekilere dedi: "Duyuyor musunuz?"

26:26 Mûsa dedi: "O hem sizin Rabbinizdir hem de önceki atalarınızın Rabbidir."

26:27 Firavun dedi: "Su size gönderilmiş bulunan resulünüz gerçekten tam bir deli."

26:28 Mûsa dedi: "Eger aklınızı isletirseniz O, doğunun, batının ve bunlar arasındakilerin de Rabbidir."

26:29 Dedi: "Benden başka ilah edinirsen, yemin olsun seni zindanlıklar arasına atarım."

26:30 Mûsa dedi: "Ya sana gerçeği gösteren birsey getirmissem!"

26:31 Dedi: "Hadi getir onu ortaya, eger doğru sözlülerden isen!"

26:32 O da esasını attı. Bir de ne görsünler, asa korkunç bir ejderha oluvermiş.

26:33 Elini çıkardı, o da anında seyredenler önünde bembeyaz kesildi.

26:34 Firavun, çevresindeki kodamanlar konseyine söyle dedi: "Bu adam gerçekten bilgin bir büyücü;

26:35 Büyüsüyle sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne diyorsunuz?"

26:36 Dediler: "Onu kardesiyle birlikte alikoy ve kentlere toplayıcılar gönder,

26:37 Ki, tüm bilgili büyücüleri huzuruna getirsinler."

26:38 Nihayet büyücüler belirlenen bir günün, belirlenen bir vaktinde bir araya getirildi.

26:39 Halka da: "Siz de toplanır mısınız?" denildi.

26:40 "Sanıyoruz ki, büyücülere uyacağız, eger galip gelirlirse."

26:41 Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a dediler ki: "Eger biz galip gelirsek bize gerçekten ödül var, değil mi?"

26:42 "Evet, dedi, siz o zaman benim yakınlarımdan olacaksınız."

26:43 Mûsa onlara dedi ki: "Atacağınız şeyi atın!"

26:44 Bunun üzerine onlar, iplerini ve değneklerini ortaya attılar ve dediler: "Firavun'un onur ve yüceliği askına biz, evet biz galip geleceğiz."

26:45 Mûsa da esasını attı. Bir de ne görsünler, o onların hüner olarak ortaya getirdikleri şeyleri yalayıp yutuyor.

26:46 Bunun üzerine büyücüler, secdelere kapandılar.

26:47 Dediler: "İnandık âlemlerin Rabbi'ne."

26:48 "Mûsa'nın ve Hârûn'un Rabbine."

26:49 Firavun haykirdi: "Ben size izin vermeden ona inandınız ha! Anlasıldı, o sizin hepimize sihirbazlığı öğreten büyüğünüz. Yakında bileceksiniz. Yemin olsun, ellerinizi, ayaklarınızı

çaprazlamasına keseceğim ve yemin olsun sizi toptan asacagım."

26:50 Dediler: "Zararı yok, biz nasıl olsa Rabbimize döneceğiz,

26:51 Ümidimiz odur ki, Rabbimiz hatalarımızı bağışlar çünkü biz ilk inananlar olduk."

26:52 Mûsa'ya sunu vahyettik: Kullarımı geceleyin yola çıkar. Mutlaka pesinize takılacaklar.

26:53 Bunun üzerine Firavun, kentlere toplayıcılar gönderdi:

26:54 "Kuskuşuz bunlar, küçücük bir topluluktur."

26:55 "Fakat bize gerçekten öfke püskürüyorlar."

26:56 "Biz ise dikkatli davranan koca bir kitleyiz."

26:57 Bunun üzerine biz onları bahçelerinden, pınarlarından çıkardık.

26:58 Hazinelelerinden, mutlu-kutlu yerlerinden ettik.

26:59 Böylece oralara İsrailogullarını vâris kildik.

26:60 Firavun ve adamları, gün doğarken onları izlemeye başladılar.

26:61 İki topluluk birbirini görecek hale gelince, Mûsa'nın adamları seslendi: "İste şimdi yakalandık!"

26:62 Mûsa dedi: "Hayır, asla! Rabbim benimledir, bana kılavuzluk edecektir."

26:63 Bunun üzerine Mûsa'ya, "Asanla denize vur!" diye vahyettik. Deniz hemen yarıldı, her dalga kümesi kocaman bir dağ gibi oldu.

26:64 Ötekileri de oraya yaklastırdık.

26:65 Mûsa'yi ve beraberindekileri toptan kurtardık.

26:66 Sonra ötekileri boğduk.

26:67 Bunda elbette bir ibret vardır ama onların çoğu inanmış kimseler değildi.

26:68 Ve şüphesiz, senin Rabbindir O mutlak Azîz, mutlak Rahîm.

26:69 İbrahim'in haberini de oku onlara.

26:70 Hani babasına ve toplumuna söyle demisti: "Siz neye ibadet ediyorsunuz?"

26:71 Dediler: "Birtakim putlara tapıyoruz. Onların önünde toplanıp tapınmaya devam edeceğiz."

26:72 Dedi: "Yalvarıp yakardığınızda sizi duyuyorlar mı?"

26:73 "Size yarar sağlıyor yahut zarar veriyorlar mı?"

26:74 Dediler: "Hayır! Ancak atalarımızı böyle yapar halde bulduk."

26:75 Dedi: "Gördünüz mü neye ibadet ediyormussunuz!"

26:76 "Siz ve o eski atalarınız!"

26:77 "Şüphesiz onlar benim düşmanım. Ama âlemlerin Rabbi dostum."

26:78 "O yarattı beni, O yol gösteriyor bana."

26:79 "O'dur beni doyuran, suvaran."

26:80 "Hastalandığımda O'dur bana sifa ulastıran."

26:81 "Beni öldürecek, sonra diriltecek O'dur."

26:82 "Din gününde hatalarımı affetmesini umup durduğum da O'dur."

26:83 "Rabbim, bana hükmetme gücü/hikmet bağışla, beni hak ve barış seven iyiler arasına kat!"

26:84 "Sonradan gelecekler arasında benimle ilgili doğru/isabetli bir dil olustur."

26:85 "Beni, nimetlerle dolu cennetin mirasçılarında kil."

26:86 "Babami da affet. Çünkü o, sapmışlardır."
26:87 "Herkesin diriltileceği gün beni utandırma."
26:88 "Bir gündür ki o, ne mal fayda verir ne oğullar."
26:89 "Yalnız temiz bir kalple Allah'a varan kurtulur."
26:90 Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.
26:91 Cehennem de simarip azanların karşısına getirilir.
26:92 Denir ki onlara: "O ibadet ettikleriniz nerede?"
26:93 "Allah'ın dışındakiler, size yardım ediyorlar mı? Peki, kendilerine yardımları dokunuyor mu?"
26:94 Ardından onlar ve öteki azgınlar cehennemin içine tikilmistir.
26:95 İblis orduları toplu halledir.
26:96 Onun içinde birbiriyle çekisirlerken söyle derler:
26:97 "Vallahi, biz açık bir sapıklığın ta içindeyiz."
26:98 "Çünkü sizi âlemlerin Rabbi'yle aynı düzeyde tutuyorduk."
26:99 "Bizi saptıran, o suçlulardan baskası değildi."
26:100 "Artık ne sefaatçilerimiz var,
26:101 Ne sıcak-samimi bir dostumuz."
26:102 "Keske bir dönüşümüz daha olsaydı da müminlerden olabilseydik."
26:103 Kuskusuz, bütün bunlarda mutlaka bir ibret vardır. Ama onların çoğu müminler değil.
26:104 Ve kuskusuz senin Rabbindir o mutlak Azîz, mutlak Rahîm.
26:105 Nûh kavmi de hak elçileri yalanladı.
26:106 Kardeşleri Nûh onlara söyle demisti: "Siz hiç sakinmiyor musunuz/"
26:107 "Ben sizin için gelmiş, güvenilir bir resulüm."
26:108 "Artık Allah'tan sakinin da bana itaat edin."
26:109 "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm sadece âlemlerin Rabbi'ndedir.
26:110 "Artık Allah'tan sakinin da bana itaat edin."
26:111 Dediler: "Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayagi zavallılar izliyor."
26:112 Nûh dedi: "Onların yaptıklarına ilişkin bir ilmim yok."
26:113 "Onların hesabi Rabbimden baskasına ait değildir. Bir düşünebilseydiniz!"
26:114 "Ben iman etmiş insanları kovamam."
26:115 "Ben sadece açık bir biçimde uyarmaktayım."
26:116 Dediler: "Ey Nûh! Eğer bu işe son vermezsen, vallahi taslananlardan olacaksın."
26:117 Nûh söyle yakardı: "Rabbim, toplumum beni yalanladı."
26:118 "Artık benimle onlar arasını iyice aç; beni ve beraberimdeki müminleri kurtar."
26:119 Bunun üzerine biz, onu da beraberindekileri de o yüklü gemide kurtardık.
26:120 Sonra dista kalanları boğduk.
26:121 Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu müminler değildi
26:122 Kuskusuz, senin Rabbindir o mutlak Azîz, mutlak Rahîm.
26:123 Âd da peygamberleri yalanladı.

26:124 Kardesleri Hûd onlara: "Siz hiç sakinmiyor musunuz?" demisti.

26:125 "Ben sizin için, güvenilir bir resulüm."

26:126 "Artık Allah'tan sakinin da bana itaat edin."

26:127 "Ben sizden bu is için bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm âlemlerin Rabbi'ndendir."

26:128 "Her yüksek tepeye/yola sasilacak bir bina kurarak/bir isaret dikerek mi egleniyorsunuz!"

26:129 "Sanayi üreten yerler edinerek sonsuzlasmak ümidine mi düsüyorsunuz?"

26:130 "Yakaladiginiz vakit zorbaca yakaliyorsunuz?"

26:131 "Artık Allah'tan sakinin da bana itaat edin."

26:132 "O bildiginiz nimetleri önünüze yayandan korkun."

26:133 "Size bir yigin nimet lütfetti: Davarlar, ogullar,

26:134 Bahçeler, pınarlar."

26:135 "Büyük bir günün azabi üstünüzedir diye korkuyorum."

26:136 Dediler: "Sen ha öğüt vermissin ha öğüt verenlerden olmamissin. Bizim için fark etmez."

26:137 "Bu, öncekilerin uydurmalarından baska sey degil."

26:138 "Biz azaba ugratilacak degiliz."

26:139 Onu bu sekilde yalanladilar, biz de onlari helâk ettik. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çogu müminlerden degildi.

26:140 Kuskusuz, senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.

26:141 Semûd da peygamberleri yalanladi.

26:142 Kardesleri Sâlih onlara demisti ki: "Siz hiç sakinmiyor musunuz?"

26:143 "Ben sizin için emin bir resulüm."

26:144 "Artık Allah'tan sakinin ve bana itaat edin."

26:145 "Ben bu is için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız âlemlerin Rabbi'ndendir."

26:146 "Siz burada güven içinde birakilacak misiniz?"

26:147 "Bahçelerde, pınarlarda."

26:148 "Ekinler, salkimlari sarkmis hurmaliklar içinde."

26:149 "Keyif içinde, daglardan evler yontuyorsunuz."

26:150 "Artık Allah'tan sakinin da bana itaat edin."

26:151 "Savurganlik edenlerin/haddi asanlarin buyruguna uymayin."

26:152 "Onlar yeryüzünde bozgun çıkarirlar, baris için çalismazlar."

26:153 Dediler: "Sen, adamakilli büyülenmissin."

26:154 "Sen de bizim gibi bir insansin. Eger dogru sözlülerden isen, hadi bir mucize getir."

26:155 Dedi: "Su bir disi devedir. Onun su içme hakki var. Belli bir günde su içme hakki da sizin."

26:156 "Ona kötülükle ilismeyin. Yoksa büyük bir günün azabi sizi yakalar."

26:157 Onu yere yatirip kestiler. Sonra da pisman oldular.

26:158 Sonunda azap onlari yakaladi. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çogu inanan kisiler degildi.

26:159 Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.

26:160 Lût kavmi de hak elçilerini yalanladi.

26:161 Kardesler Lût onlara söyle demisti: "Hâlâ sakinmiyor musunuz?"
26:162 "Ben size gelen emin bir elçiyim."
26:163 "Artık Allah'tan sakinin da bana itaat edin."
26:164 "Ben bu is için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız âlemlerin Rabbi'ndendir."
26:165 "Âlemlerin içinden erkeklere gidiyor da,
26:166 Rabbinizin sizin için yarattığı eslerinizi birakıyor musunuz?
Dogrusu siz haddi asmis bir kavimsiniz."
26:167 Dediler: "Eger bu tavrini sona erdirmezsen, ey Lût, yemin olsun bu topraktan sürülenlerden olacaksın."
26:168 Lût dedi: "Ben sizin su yaptiginiza öfkelenenlerdenim."
26:169 "Rabbim, beni ve ailemi bunlarin yaptiklarindan koru."
26:170 Bunun üzerine biz onu ve ailesini toplu halde kurtardik.
26:171 Ancak geridekiler arasinda bir kocakari kaldi.
26:172 Sonra ötekileri mahvedip batirdik.
26:173 Üzerlerine bir de yagmur yagdirdik. Ne de kötüyümüs uyarılanlarin yagmuru!
26:174 Elbette bunda bir ayet var ama onların çoğu müminler degildi.
26:175 Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm...
26:176 Eyke halki da elçileri yalanladi.
26:177 Suayb onlara demisti ki: "Hâlâ sakinmiyor musunuz?"
26:178 "Kuskusuz, ben sizin için güvenilir bir resulüm."
26:179 "Artık Allah'tan sakinin da bana itaat edin."
26:180 "Ben bu is için sizden herhangi bir ödül de istemiyorum; benim ödülüm âlemlerin Rabbi'nden baskasinda degil."
26:181 "Ölçüyü tam yapin; sunun-bunun hakkini çarpanlardan olmayin;
26:182 "Dogru-düzgün terazi ile tartin."
26:183 "Halkin esyasini, degerlerini düsürerek almayin. Yeryüzünde, bozguncular olarak fesat çıkarmayin!"
26:184 "Sizi ve önceki nesilleri yaratandan sakinin!"
26:185 Dediler: "Sen fena halde büyülenmissin."
26:186 "Sen bizim gibi bir insandan baska sey degilsin. Biz senin yalancılardan oldugunu düsünüyoruz."
26:187 "Eger dogru sözlülerdensen, hadi üzerimize gökten parçalar düsür!"
26:188 Suayb dedi: "Yapmakta oldugunuzu Rabbim daha iyi bilir."
26:189 Onu yalanladilar; bunun üzerine o gölgelik gününün azabi onlari yakalayiverdi. O, gerçekten büyük bir günün azabiydi.
26:190 Bunda elbette bir ibret var ama onların çoğu inanan kisiler degildi.
26:191 Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir.
26:192 Kesin olan su ki, o âlemlerin Rabbi'nden indirilmistir.
26:193 O güvenilir Rûh indirdi onu,
26:194 Senin kalbine ki, uyaricılardan olasin.
26:195 Açık-seçik Arapça bir dille indirdi.
26:196 O, elbette ki öncekilerin kitaplarinda da var.
26:197 Beniisrail bilginlerinin de onu bilmesi bunlar için bir belirti/kanit

degil mi?

26:198 Biz onu Arapça konuşmayanlardan birine indirseydik de,

26:199 O onu onlara okusaydı, yine de ona inanmayacaklardı.

26:200 Biz onu suçluların kalplerine iste böyle yolladık.

26:201 Acikli azabi görünceye degin ona inanmazlar.

26:202 O azap onlara ansizin gelecek, farkında bile olmayacaklar.

26:203 O zaman söyle derler: "Acaba bize süre verilir mi?"

26:204 Bizim azabimizi acele mi istiyorlar?

26:205 Görmedin mi ki, biz onları yıllarca nimetlendirsek de,

26:206 Sonra, tehdit edildikleri şey kendilerine ulassa,

26:207 O yararlandıkları nimetler onların hiçbir isine yaramaz.

26:208 Biz, uyarıcıları olmayan hiçbir kenti/uygarlığı helâk etmemisizdir.

26:209 Uyari/hatırlatma olacak! Biz zalimler degiliz.

26:210 Onu şeytanlar indirmedi.

26:211 Onlara yarasmaz, zaten güçleri de yetmez.

26:212 Çünkü onlar, dinleyisten azledilmislerdir.

26:213 O halde, Allah'ın yanında bir baska ilaha daha yalvarma/davet etme.

Yoksa azaba ugratılanlardan olursun.

26:214 En yakin akraba ve hisimlerini uyar.

26:215 Müminlerin sana uyanlarına kanadini indir.

26:216 Eger sana isyan ederlerse söyle de: "Ben, sizin yapmakta olduklarinizdan uzagim."

26:217 O Azîz, o Rahîm olana güvenip dayan.

26:218 O ki görüyor seni kiyam ettigin zaman.

26:219 Görüyor nasildir secde edenler içinde dolasman.

26:220 Kuskusuz, O'dur iyice bilen, iyice duyan.

26:221 Haber vereyim mi size şeytanların kime iner olduğundan?

26:222 Her bir dönek/iftiraci günahkâr üzerine iner onlar.

26:223 Kulak kabartırlar ama çoğu yalancılardır onların.

26:224 Sairlere gelince, onlara da çapkınlar-sapkınlar uyar.

26:225 Görmez misin onları ki, her vadede tutkun-saskin dolasırlar.

26:226 Ve onlar, yapmayacakları şeyleri söyleyip dururlar.

26:227 İman edip barisa/hayra yönelik işler yapanlar, Allah'i çok ananlar ve zulme ugratıldıktan sonra basariya ulasanlar böyle degillerdir. Zulmedenler, hangi devrime ugrayıp bas aşağı döneceklerini yakında bilecekler.

Sura 27: An-Naml

27:1 Tâ, Sîn. İste bunlar Kur'an'ın ve açık-seçik beyanda bulunan Kitap'ın ayetleridir.

27:2 Müminlere bir kılavuz ve mustudur o.

27:3 O müminler ki, namazi/duayı yerine getirirler, zekâti verirler. Ve âhirete tam bir biçimde inananlar da onlardır.

27:4 Su bir gerçek ki, âhirete inanmayanların amellerini biz, kendileri için süsleyip püsledik. Bu yüzden onlar kalpleri körelmiş olarak saskinlik içinde bocalar dururlar.

27:5 Iste bunlardır kendilerine azabın korkuncu öngörülen. Âhirette hüsrana uğrayacaklar da onlardır.

27:6 Emin ol ki, sen bu Kur'an'a Hakîm ve Alîm bir kudret tarafından muhatap kiliniyorsun.

27:7 Hatırla o zamani; Mûsa, ailesine söyle demisti: "Ben bir ates fark ettim. Ondan size bir haber getireceğim, yahut parlak bir kor getireceğim ki ates yakıp isinabilesiniz."

27:8 Mûsa atese vardığında söyle çağrıldı. "Atesteki kimse de atesin çevresindekiler de kutsal ve bereketli kilinmiştir. Ve âlemlerin Rabbi olan Allah, bütün eksiklik ve igretliklerden arınmıştır."

27:9 "Ey Mûsa! Kuskun olmasın ki ben, Allah'im; Azîz olan, Hakîm olanım..."

27:10 "Asani bırak!" Bunun üzerine Mûsa, asayı çevik bir yılan gibi titreyip kıvrılır görünce gerisin geri kaçtı ve arkasına bakmadı. "Korkma ey Mûsa, benim. Benim huzurumda, elçi olarak gönderilenler korkmaz."

27:11 "Zulme bulasan müstesna. O da bunu kötülüğün arkasından güzelliğe çevirirse hiç kuskusuz ben Gafûr'um, Rahîm'im."

27:12 "Elini koynuna sok; Firavun ve toplumuna yönelik dokuz mucizeden biri olarak pürüzsüz ve lekesiz, bembeyaz bir biçimde çıkacaktır. O Firavun ve yandaşları sapmış bir topluluk haline geldiler."

27:13 Iste bu şekilde ayetlerimiz göz ve gönül açar bir biçimde onlara geldiğinde sunu deyiştiler: "Açık bir büyüdür bu..."

27:14 Zulüm ve böbürlenmeyle, ona karşı çıktılar. Oysaki öz benlikleri, onun gerçekliğine kanaat getirmisti. Bak da gör, nasıl olmuştur o bozguncuların sonu!

27:15 Yemin olsun, biz, Davûd'a da Süleyman'a da bir ilim verdik. Onlar söyle dediler: "Bizi, mümin kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun."

27:16 Süleyman, Davûd'a mirasçı oldu ve söyle dedi: "Ey insanlar, bize kusların dili öğretildi ve bize herseyden biraz verildi. Kuskusuz bu, apaçık lütfun ta kendisidir."

27:17 Cinlerden, insanlardan ve kuslardan orduları, Süleyman'ın huzurunda bir araya getirildi. Onlar, düzenli bir biçimde sevk ediliyorlardı.

27:18 Karınca vadisine geldiklerinde bir karınca söyle seslendi: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin ki, Süleyman ve orduları farkında olmayarak sizi ezmesinler."

27:19 Bunun üzerine Süleyman, karıncanın sözüne güldü ve dedi: "Rabbim, bana ve ebeveynime lütfettiğin nimetine şükretmeme, hosnut olacağın hayırlı ve barışçıl bir iş yapmama imkân ver. Ve rahmetinle beni iyilik ve barisi seven kullarının arasına sok."

27:20 Kusları teftiş etti de dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum, yoksa kayıplara mi karıştı?"

27:21 "Ona acımasızca azap edeceğim, beki de onu bogazlayacağım; yahut da bana mutlaka açık bir kanıt getirecek."

27:22 Az sonra Hüdhüd gelip söyle dedi: "Senin fark edemeyeceğin bir şeyi fark ettim ve sana Sabâ'dan parlak bir haber getirdim."

27:23 "Sabâlılara hükmeden bir kadın buldum. Kendisine herseyden bir pay

verilmiş, kocaman bir tahti var."

27:24 "Onu ve toplumunu, Allah'i birakip Günes'e secde eder buldum. Seytan onlara, yapip ettiklerini süslü gösterip onlari yoldan saptirmis. Artik dogruyu bulamazlar."

27:25 "Göklerde ve yerdeki sirri açiga çikaran, onlarin gizlediklerini de açıkladiklarini da bilen Allah'a secde etmemek gayretindeler."

27:26 "O Allah ki, tanri yok kendinden baska, o büyük arsin rabbidir O."

27:27 Süleyman dedi: "Dogru mu söyledin yoksa yalancilardan misin, görecegiz!"

27:28 "Su yazimi götürüp onlara at. Sonra onlardan uzaklas da bak bakalim, nasıl davranacaklar."

27:29 Melike dedi ki: "Ey ileri gelenler, bana önemli bir mektup bırakildi."

27:30 "Süleyman'dan bir mektup. Rahman ve Rahîm Allah'in adıyla basliyor."

27:31 "Söyledigi su: Bana büyüklük taslamaya kalkmayın. Teslim olarak huzuruma gelin."

27:32 Melike dedi: "Ey danismanlarim, bu meselem konusunda bana fikir verin. Siz onaylamadikça, hiçbir ise kesin karar vermem."

27:33 Dediler ki: "Biz çok güçlüyüz, çok yaman savasiriz. Buyruk senin. Ne karar verecegini sen bilirsın."

27:34 Melike dedi: "Su bir gerçek ki krallar bir kente/bir memlekete girdiler mi, orada bozgun çikarırlar; oranin onurlu insanlarini zelil-sefil ederler. Iste böyle yaparlar."

27:35 "Simdi ben onlara bir hediye gönderecegim ve bakacagim elçiler neyle geri dönecekler."

27:36 Elçi, Süleyman'a geldiginde, o dedi ki: "Siz bana bir mal ile mi destek veriyorsunuz? Allah'in bana verdigi, size verdiginden daha kıymetlidir. Sizin hediyenizle, benden çok siz ferahlarsınız."

27:37 "Seni gönderenlere dön. Vallahi, karsi koyamayacaklari ordularla üstlerine gelirim ve onlari oradan, baslari egik, asagılanmis bir halde sürer çikaririm."

27:38 Süleyman, kurmaylarına dedi ki: "Onlar teslim olup huzuruma gelmeden önce, o kadinin tahtini hanginiz bana getirebilir?"

27:39 Cinlerden bir ifrit söyle dedi: "Sen daha makamından kalkmadan, onu sana getirebilirim. Ben bunu yapacak güçteyim ve gerçekten güvenilir biriyim."

27:40 Kendinde Kitap'tan bir ilim olan kisi de söyle dedi: "Ben onu sana, gözünü açıp yumuncaya kadar getiririm." Derken Süleyman, tahti, yanında kurulmus görünce söyle konustu: "Rabbimin lütfundandır bu. Sükür mü edecegim, nankörlük mü diye beni denemek istiyor. Esasinda, sükreden, kendisi lehine sükretmis olur. Kim de nankörlük ederse bilsin ki, Rabbim Ganî'dir, cömerttir."

27:41 Emir verdi: "Onun tahtini baskalastirin, bakalim taniyacak mi, taniyamayanların arasına mi girecek?"

27:42 Melike gelince söyle denildi: "Senin tahtın da böyle mi?" Dedi: "Bu sanki o. Zaten daha önce bize bilgi verilmisti ve biz müslüman olmustuk."

27:43 Daha önce Allah dışında ibadet ettikleri, onu engellemisti. Çünkü o, küfre sapmış bir topluluktandı.

27:44 Ona denildi: "Köske gir!" Melike onu görünce su sandı ve baldırlarını açtı. Süleyman dedi ki: "O, cilalı sırcadan yapılmış bir parlak avlu/zemindir." Melike dedi: "Rabbim, doğrusu ben öz benliğime zulmetmişim. Artık Süleyman'la birlikte, âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oluyorum."

27:45 Yemin olsun, Semûd'a da kardeşleri Sâlih'i, sunu teblig etmek üzere gönderdik: "Allah'a kulluk/ibadet edin." Bir de ne görelim, onlar birbiriyle bogsan iki fırka oluvermişler.

27:46 Sâlih dedi: "Ey toplumum! İyilikten önce kötülüğü istemedi aceleniz niye? Merhamet görebilmeniz için Allah'tan af dilereniz olmaz mı?"

27:47 Dediler: "Sen ve beraberindekiler yüzünden basımıza uğursuzluk geldi/sen ve beraberindekileri uğursuzluk belirtisi sayıyoruz." Dedi: "Uğursuzluk kusunuz Allah katındadır. Daha doğrusu siz, imtihana çekilen bir topluluksunuz.

27:48 O kentte, hep bozgun çıkarıp barışa hiç yanasmayan dokuz çete vardı.

27:49 Allah adına yeminleserek söyle dediler: "Ona ve ailesine bir gece baskını yapalım, sonra da velisine söyle diyelim: Biz onların ailesinin öldürülüşüne tanık olmadık. Vallahi, doğru söyleyenleriz."

27:50 Onlar bir tuzak kurdular, biz de bir tuzak kurduk, ama suursuzluk eden onlardı.

27:51 Bir baksana nasıl oldu tuzaklarının sonu! İşte, onları da topluluklarını da hep birlikte yere geçirdik.

27:52 İşte sana onların, isledikleri zulümler yüzünden çöküp işsiz kalmış evleri. Hiç kuskusuz bunda, ilmi kullanan bir topluluk için kesin bir ibret vardır.

27:53 Biz inananları, korunup sakinanları kurtardık.

27:54 Lût'u da resul olarak gönderdik. Toplumuna söyle dedi: "Gözünüz göre göre su igranlı yapıyorsunuz ha!"

27:55 "Siz, şehvetinizi tatmin için kadınları bırakıp da erkeklere mi gidiyorsunuz? Doğrusu siz cehalete saplanmış bir topluluksunuz."

27:56 Toplumunun cevabı sadece sunu söylemek oldu: "Çıkarın su Lût ailesini kentinizden; bunlar temizlik tutkunu olmuş kimselerdir."

27:57 Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Karısı hariç. Onu, arkada kalanlardan biri olarak takdir ettik.

27:58 Üzerlerine bir de yağmur yagdırdık. Uyarılmış olanlar üzerine inen yağmur da ne kötüdür!"

27:59 De ki: "Hamd Allah'a, selam O'nun seçip yücelttiği kullarına! Allah mı hayırlı, yoksa onların ortak tuttukları mı?"

27:60 Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size bir su indiren mi hayırlı? Biz o suyla sizin için gözler-gönüller açan bahçeler bitirdik. Sizin, onların bir tek ağacını bitirmeniz mümkün değildi. Allah'ın yanında bir ilah mı var? Hayır! Ama onlar döneklik eden bir topluluktur.

27:61 Yoksa yeri bir karargâh yapıp surasına-burasına nehirler serpistiren, üzerine dayanaklı dağlar konduran ve iki deniz arasına bir

engel yerlestiren mi hayirli? Ilah mi var Allah'in yaninda!? Hayir! Ama onların çoklari ilimden nasipsizligi sürdürüyorlar.

27:62 Yoksa zorda kalan yalvardiginda, onun imdadina yetisip sikinti ve kederi kaldiran, sizi yeryüzünün hükmedenleri kilan mi hayirli?

Allah'in yaninda bir ilah daha var mi!? Ne kadar da az ibret aliyorsunuz!

27:63 Yoksa size karanin ve denizin karanliklari içinde yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgârlari müjdeci gönderen mi hayirli? Allah'in beraberinde bir ilah daha mi var?! Allah, onların ortak tuttuklarından uzaktır, arınmıştır.

27:64 Yoksa yaratmaya baslayip sonra tekrar tekrar yaratan ve sizi gözeten ve yerden riziklandiran mi hayirli? Allah'in yaninda bir ilah mi var?

De ki: "Getirin susturucu kanitinizi, eger dogru sözlüler iseniz."

27:65 De ki: "Göklerde ve yerde, Allah'tan baska hiç kimse gaybi bilmez. Ne zaman dirileceklerini de bilmezler."

27:66 Hayir, onların bilgileri âhiret konusunda yetersiz kalmisti. Daha dogrusu onlar ondan kuskuyu duymaktadirlar. Hayir, hayir! Onlar, onu göremeyecek kadar kördürler.

27:67 Inkârcilar dediler ki: "Biz ve atalarimiz toprak olduktan sonra, gerçekten biz bundan sonra ortaya mi çıkarilacagiz?"

27:68 "Yemin olsun, bununla şimdi biz, önceden de atalarimiz tehdit edildi. Bu, öncekilerin masallarından baska bir sey degil."

27:69 De ki: "Yeryüzünde dolasin da bir bakin nice olmustur günahkârlarin sonu!"

27:70 Onlar yüzünden tasalanma. Kurmakta olduklari tuzaklardan ötürü de sikintiye düsme.

27:71 "Eger dogru sözlülerseniz, bu vaat ne zaman?" derler.

27:72 De ki: "Acele isteyip durdugunuzun bir kısmi belki de arkaniza takilmistir."

27:73 Senin Rabbin, insanlara karsi gerçekten lütfkârdir; fakat çoklari sücretmezler.

27:74 Ve senin Rabbin, onların gögüslerinin sakladigini da açiga vurduğunu da çok iyi bilir.

27:75 Yerde ve gökte hiçbir gayb yoktur ki, açıklayici bir Kitap'ta olmasin.

27:76 Hiç kuskunuz olmasin ki bu Kur'an, Israilogullarina, ihtilafa düstükleri seylerin birçoğunu anlatiyor.

27:77 Ve elbette o, inananlara bir kilavuz ve rahmettir.

27:78 Rabbin, o Israilogullari arasında hükmünü verip gereğini yapacaktır. Azîz'dir, Alîm'dir O.

27:79 Allah'a dayanip güven, çünkü sen apaçik gerçeğin üzerindesin.

27:80 Sen, ölümlere isittiremezsin. Eger dönüp giderlerse, sagirlara da çağriyi duyuramazsin.

27:81 Ve sen, düstükleri sapiklikten körleri de çıkaramazsin. Teslim olmus kisiler halinde ayetlerimize inananlardan baskasina sesini duyuramazsin.

27:82 O söz tepelerine indiginde, yeryüzünden onlar için bir dâbbe/debelenir gibi yürüten bir canlı çıkaririz da o onlara,

insanların bizim ayetlerimize gergince inanmadıklarını söyler.

27:83 O gün her ümmetin içinden ayetlerimizi yalanlayanlardan bir zümre derleriz de onlar, toplu halde ortaya sürülürler.

27:84 Geldiklerinde Allah onlara: "Ayetlerimizi, ilminiz onları kusatmadığı halde inkâr mı ettiniz yoksa ne yapıyordunuz?" der.

27:85 İstedikleri zulümler yüzünden o söz tepelerine inmiştir; artık tek kelime söyleyemezler.

27:86 Görmedin mi; biz geceyi, içinde dinlensinler diye, gündüzü de gösterici bir isik olsun diye oluşturduk. İste bunda, inanan bir topluluk için elbette ibretler vardır.

27:87 Sûra üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği dışında herkes, göklerdekiler, yerdekiler dehşet içinde kalacaktır. Hepsi boynunu bükmüş bir halde O'nun huzuruna gelir.

27:88 Sen dağlara bakar da onları donuk-durgun görürsün. Oysaki onlar, bulutların dolacağı gibi dolasmaktadır. Her şeyi güzel ve yerli yerinde yapan Allah'ın sanatıdır bu! Yaptıklarınızdan gergince haberdardır O!

27:89 İyilik ve güzellik getirene, getirdiğinden daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan güvene çıkmışlardır.

27:90 Kötülük getirenlerin ise yüzleri ateste sürtülür. Sadece yapıp ettiklerinizle cezalandırılırsınız.

27:91 "Ben sadece, bu beldenin Rabbinin kulluk etmekle emrolundum. Orayı saygıya layık kılmıştır O. Her şey O'nundur. Ben, müslümanlardan/Allah'a teslim olanlardan olmakla emrolundum."

27:92 "Ve Kur'an okumakla emrolundum. Artık kim yola gelirse kendi nefsi için gelir. Sapmısa gelince, böylesine de ki: 'Ben uyarıcılardan biriyim. Hepsi bu!'"

27:93 Ve söyle yakar: "Hamt olsun Allah'a! O size ayetlerini gösterecek de siz onları tanıyacaksınız. Senin Rabbin, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir."

Sura 28: Al-Qasas

28:1 Tâ, Sîn, Mîm.

28:2 İste sana, açık-seçik beyanda bulunan Kitap'ın ayetleri.

28:3 İman edecek bir toplum için, Mûsa ve Firavun'un haberinden bir kısmını sana hak olarak okuyacağız.

28:4 Gerçek su: Firavun o yerde egemenlik kurmuş ve ora halkını gruplara ayırmıştı. Onlardan bir topluluğu horlayıp eziyordu: Bu topluluğun erkek çocuklarını boğazlıyor, kadınlarına hayasızca davranıyor/kadınların rahimlerini yokluyor/kadınlarını hayata salıyordu. O gerçekten fesadı yayanlardandı.

28:5 Ve biz istiyoruz ki, yeryüzünde ezilip horlananlara bağışta bulunalım, onları önderler yapalım, onları mirasçılar haline getirelim.

28:6 Ve yeryüzünde onlara imkân ve kudret verelim. Firavun'a, Hâman'a ve onların ordularına da korkmakta oldukları şeyleri gösterelim.

28:7 Mûsa'nın annesine sunu vahyettik: "Emzir onu! Onun aleyhinde bir korku hissedince de nehre bırakiver onu. Korkma, üzülme! Kuskun olmasın ki,

biz onu sana geri döndürecegiz ve onu resullerden biri yapacagiz."

28:8 Nihayet, Firavun ailesi onu kayip bir sey olarak bulup aldı. O, kendileri için bir düşman ve tasa olacakti. Gerçek olan su ki Firavun, Hâman ve bunların orduları yanlış yoldaydılar.

28:9 Firavun'un karisi söyle dedi: "Benim için de senin için de bir göz aydınlığıdır bu. Öldürmeyin onu, bize yararı olabilir, yahut onu çocuk ediniriz." Onlar isin farkında olmuyorlardı.

28:10 Mûsa'nın annesinin kalbi ise bombos bir halde sabahladı. Eger inananlardan olması için kalbine bir bağ vermeseydik, onu açığa vuracak bir durumdaydı.

28:11 Annesi, Mûsa'nın kızkardesine, "onu izle" dedi. O da onu kenardan gözledi. Onlarsa isin farkında olmuyorlardı.

28:12 Biz daha önce ona, süt emziren kadınları haram kılmıştık. Bu sırada kızkardesi dedi ki: "Onun bakımını sizin için üstlenecek, onu eğitip öğretmeyi yüklenecek bir ev halkını size tanıtayım mı?"

28:13 Nihayet Mûsa'yi öz anasına geri çevirdik ki, o ananın gözü aydın olsun, kederlenmesin ve Allah'ın vadinin hak olduğunu bilsin. Fakat çocukları bunu bilmezler.

28:14 Mûsa, yigitlik çağına ulaşmış olgunlaşınca ona hikmet ve ilim verdik. Biz, güzel düşünüp güzel davranışları böyle ödüllendiririz.

28:15 Halkının habersiz olduğu bir sırada kente girdi. Orada iki adam buldu, dövüyorlardı. Bu, Mûsa'nın halkından, su da düşmanlarındandı. Kendi halkından olan, düşmanından olana karşı Mûsa'dan yardım istedi. Mûsa ona bir yumruk indiririp işini bitirdi. Dedi: "Bu yaptığım, şeytanın amellerindedir. İnsanı saptıran açık bir düşmandır o."

28:16 "Rabbim, öz benliğime zulmettim, beni affet" diye yakardı da Allah onu affetti. Gafûr O'dur, Rahîm O'dur.

28:17 Dedi: "Rabbim, bana lütfettiğin nimete yemin ederim ki, bir daha suçlulara asla arka çıkmayacağım."

28:18 Kentte, korku içinde sabahladı, göz-kulak kesiliyordu. Bir de bakti ki, dün ondan yardım isteyen adam yine onu yardıma çağırıyor. Mûsa ona dedi ki: "Anlaşıldı, sen, tam azmış bir adamsin."

28:19 Mûsa, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince o söyle dedi: "Dün bir adamı öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde zorba olmaktan başka bir şey istemiyorsun. Barışseverlerden olmak gibi bir niyetin yok."

28:20 Sehrin öbür ucundan bir adam kosarak geldi. Dedi: "Ey Mûsa, kentlin ileri gelenleri seni öldürmeyi planlıyorlar. Çık buradan! Ben sana öğüt verenlerdenim."

28:21 Bunun üzerine Mûsa, oradan korka korka çıktı. Her yanı gözölüyordu. Söyle yakardı: "Rabbim, beni su zalimler topluluğundan kurtar!"

28:22 Medyen tarafına yönelince söyle dedi: "Umarım Rabbim beni isabetli bir yola kılavuzlar."

28:23 Medyen suyuna ulaştığında, su basında halktan bir grup gördü. Hayvanlarını suluyorlardı. Biraz ötelinde çekingen bir halde duran iki

kadin fark etti. "Derdiniz nedir?" dedi. "Su çobanlar çekilip gidinceye kadar biz hayvanlarımızı sulamayız. Üstelik babamız da ileri yasta bir ihtiyardır." dediler.

28:24 Bunun üzerine Mûsa, onların sulama isini yaptı. Sonra gölgeye çekilip şöyle dedi: "Rabbim, bana indireceğin her nimeti bekleyen bir çaresizim."

28:25 Tam o sırada kadınlardan biri, utangaç bir tavırla yürüyerek ona geldi. Dedi: "Babam, bizim için yaptığın sulamaya karşılık sana birseyler vermek üzere seni çağırıyor." Mûsa gelip ihtiyara hikâyeyi anlatınca, o dedi ki: "Korkma, artık zalimler topluluğundan kurtuldun."

28:26 Kadınlardan biri şöyle dedi: "Babacığım, ücretle tut onu. Her halde ücretle çalıştırdıklarının en hayırlısı olacak; güçlü, güvenilir biri."

28:27 İhtiyar dedi ki: "Bana sekiz yıl çalışman şartıyla su iki kizimden birini sana nikâhlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan, o da senden. Seni zora sürmek gibi bir niyetim yok. Allah dilerse beni, baris ve iyilik sever insanlardan bulacaksın."

28:28 Mûsa dedi: "Bu seninle benim aramda. İki süreden hangisini tamamlasam bana kızıp darılmak yok. Allah, bizim su konuştüğümüze Vekîl'dir."

28:29 Mûsa süreyi bitirip ailesiyle yola çıkınca, Tûr tarafından bir ates fark etti. Ailesine dedi ki: "Bekleyin, bir ates fark ettim. Belki ondan size bir haber getiririm, belki bir ates koru getiririm de isinirsiniz."

28:30 Oraya vardığında o bereketli toprak parçasındaki vadinin sağ tarafından, bir ağaçtan şöyle seslenildi: "Ey Mûsa! Âlemlerin Rabbi Allah benim, ben!"

28:31 "Asanı at!" Asanın çevik bir yılan gibi titreyip kıvrıldığını görünce gerisin geri döndü; arkaya bile bakmadı. "Geri dön ey Mûsa, korkma! Güven içinde olanlardansın."

28:32 "Elini koynuna sok, lekesiz bembeyaz çikiversin. Korkudan açılan kollarını kendine çek. İşte bunlar, Firavun ve kodamanlarına karşı Rabbinden sana güçlü iki kanittir. Firavun ve yardakçıları yoldan çıkmış bir gürühtür."

28:33 Mûsa dedi: "Rabbim, ben onlardan birini katlettim, bu yüzden beni öldürürler diye korkuyorum."

28:34 "Kardesim Hârûn var ya, o benden lisanca daha etkilidir/benden daha güzel konusur. Onu da benimle yardımcı olarak gönder ki beni tasdiklesin; beni yalanlamalarından korkuyorum."

28:35 Allah buyurdu: "Pazunu kardesinle kuvvetlendireceğiz; size öyle bir güç/kanit vereceğiz ki size ulaşamayacaklar. Ayetlerimize yemin olsun ki, siz ve size uyanlar, galip gelenler olacaksınız."

28:36 Bunun ardından Musa onlara açık-seçik ayetlerimizi getirdiğinde onlar şöyle dediler: "Uydurulmuş bir büyüden baskası değil bu. İlk atalarımız arasında bunu hiç duymadık."

28:37 Mûsa dedi ki: "Katından kimin hidayet getirdiğini ve bu yurdun, sonunda kimin olacağını Rabbim daha iyi bilir. Su bir gerçek ki zalimler iflah etmezler."

28:38 Firavun dedi: "Ey seçkinler topluluğu! Ben sizin için benden başka

bir tanrı tanımiyorum. Ey Hâmân! Benim için çamurun üzerinde ocagi yakip bana bir kule yap ki Mûsa'nin tanrisina ulasayim. Aslinda ben onun yalancilardan oldugunu saniyorum."

28:39 O ve ordulari yeryüzünde haksiz yere büyüklük tasladilar ve sandilar ki, bize döndürülmeyecekler.

28:40 Biz de onu ve askerlerini yakalayip hepsini suyun içine firlattik. Bak, nasil oldu zalimlerin sonu!

28:41 Biz onlari, atese çağiran önderler yapmistik. Kiyamet günü yardim göremeyeceklerdir.

28:42 Bu dünya hayatinda da arkalarina bir lanet taktik. Kiyamet günü onlar, çirkinlestirilenler arasinda olacaklar.

28:43 Yemin olsun biz, ilk nesilleri helak ettikten sonra Mûsa'ya Kitap'i; insanlar için basîretler, kilavuz ve rahmet olarak verdik ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

28:44 Biz Mûsa'ya o emri vahyettigimizde, sen batı tarafinda degildin; olayi izleyenlerden de degildin.

28:45 Ancak biz, birçok nesil olusturduk da bunlar üzerinden ömürler akip gitti. Sen Medyen halki içinde oturarak onlara ayetlerimizi okuyor degildin. Biz, peygamberler gönderiyoruz, hepsi bu.

28:46 Ve sen, biz seslendigimizde, Tûr tarafinda da degildin. Sen, senden önce kendilerine uyarici gelmemis bir toplumu uyarmak için Rabbinden bir rahmetsin. Bu sayede onların düşünüp öğüt almaları umuluyor.

28:47 Kendi ellerinin önden hazirladıkları yüzünden baslarına bir musibet geldiginde hemen söyle diyorlar: "Rabbimiz, bize bir resul gönderseydin de senin ayetlerine uyup müminlerden olsaydik ne olurdu!"

28:48 Fakat hak, katimizdan kendilerine geldiginde söyle dediler: "Mûsa'ya verilenin aynisi buna da verilseydi ya!" Bunlar daha önce Mûsa'ya verileni inkâr etmemisler miydi? Söyle demislerdi: "Birbirini destekleyen iki büyü/sirt sirta iki büyücü." Ve dediler: "Biz bunların ikisine de inanmıyoruz."

28:49 De ki: "Eger dogru sözlü iseniz, Allah katından, bu ikisinden daha aydinlik bir kitap getirin, ben ona uyayim."

28:50 Bunun üzerine sana cevap veremezlerse bil ki, onlar sadece igreti arzularina uyuyorlar. Allah'tan bir kilavuzluk olmaksizin, kendi arzularina uyandan daha sapik kim vardir! Allah, zalimler toplulugunu hidayete erdirmez.

28:51 Yemin olsun, biz onlar için sözü ardarda getirdik ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

28:52 Ondan önce kendilerine kitap verdiklerimiz, ona da iman ederler.

28:53 O, onlara okundugu zaman söyle derler: "Inandik buna, Rabbimizden gelmis haktır o. Biz, ondan önce de müslümanlardik."

28:54 Iste böylelerine ödülleri, sabrettikleri için iki kez verilir.

Onlar, kötülüğü güzellikle karsilayip savarlar. Ve onlar, kendilerine verdigimiz riziktan infak ederler.

28:55 Bos lakirdiyi duyduklarinda, ondan yüz çevirir söyle derler:

"Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size. Selam olsun hepinize. Biz cahilleri önemsemeyiz."

28:56 Su bir gerçek ki, sen istedigini kisiyi dogru yola iletmezsin. Ama Allah, diledigine kilavuzluk eder. Hidayete erecekleri O daha iyi bilir.

28:57 Dediler ki: "Eger seninle birlikte yol alirsak, yerimizden, yurdumuzdan oluruz." Biz onlari, katimizdan rizik olarak gelen tüm ürünlerin derlenip toplandigi güvenli, saygideger bir mekâna yerleştirmedik mi? Ama onların çoklari bilmiyorlar.

28:58 Yasayisi simariklik ve gösterise yol açmış nice kenti helâk ettik biz. İste yerleri yurtlari! Onlardan sonra oralarda çok az oturuldu. Biziz Vâris olanlar/mirasçılar, biz!

28:59 Senin Rabbin, memleketleri/medeniyetleri, ana merkezlerinde kendilerine ayetlerimizi okuyan bir resul göndermedikçe helâk etmez. Biz; ülkeleri/medeniyetleri, halklari zulme sapmadıkları sürece helâk etmeyiz.

28:60 Nasıplendirildiğiniz şeyler su igreti hayatın yararından ve süsünden ibarettir. Allah'ın katındaki ise daha hayırlı ve daha süreklidir. Hâlâ aklınızı işletmeyecek misiniz?

28:61 Kendisine güzel bir vaatte bulunduğumuz, ardından da ona kavusan kimse, su igreti hayatın yararıyla nimetlendirdiğimiz, sonra kiyamet gününde huzurumuza dikilecekler arasına giren kimse gibi midir?

28:62 O gün onlara seslenerek söyle diyecek: "O kendilerini bir şey sandığınız ortaklarım nerede?"

28:63 Üzerlerine hüküm hak olanlar söyle diyecekler: "Rabbimiz, azdırdıklarımız iste sunlar! Kendimiz azdıgımız gibi onlari da azdırdık. Onlardan uzak olduğumuzu sana arz ediyoruz. Zaten onlar sadece bize kulluk/ibadet etmiyorlardı ki!.."

28:64 Söyle denilir: "Çağirin ortak kostuklarınızı!" Onlar da çağırırlar. Fakat ötekiler bunlara cevap veremezler; azabi görmüşlerdir. Önceden yola gelselerdi ne olurdu!

28:65 Allah o gün onlara seslenir de söyle der: "Hak elçilerine ne cevap verdiniz?"

28:66 Artık o gün onlara karşı tüm haberler kör olmuştur. Birbirlerine de bir şey soramazlar.

28:67 Ama tövbe eden, inanıp hayra ve barışa yönelik iş yapan kisinin, kurtulsa erenlerden olması ümidi vardır.

28:68 Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Seçim onların değil/onların seçme hakkı yok. Allah, onların ortak kostuklarından yücedir, arınmıştır.

28:69 Ve Rabbin onların göğüslerinin neyi sakladığını, neyi açığa vurduğunu da bilir.

28:70 O, Allah'tır! Tanrı yoktur O'ndan başka. İlkte de sonda da hamt yalnız O'nadır. Hüküm de yalnız O'nundur/O'nun içindir. Ve siz yalnız O'na döndürüleceksiniz.

28:71 De ki: "Söyleyin bakalım, Allah geceyi, kiyamet gününe kadar üzerinizde sürekli kilsa, Allah'tan başka hangi ilah size isik getirebilir? Hâlâ dinlemeyecek misiniz?"

28:72 De ki: "Söyleyin bakalım, eger Allah kiyamet gününe kadar, gündüzü üzerinizde sürekli tutsa, Allah'tan başka hangi tanrı, içinde sükûnet bulacağınız bir gece verebilir size? Hâlâ görmeyecek misiniz?"

28:73 Rahmetinin bir eseri olarak geceyi ve gündüzü sizin için olusturdu ki, onda sükûnet bulasınız, O'nun lütfundan bir seyler dileyesiniz ve sükredebilesiniz.

28:74 Gün olur, seslenir onlara da söyle der: "O, bir sey zannettiginiz ortaklarim nerede?"

28:75 Her ümmetten bir tanik çıkarmis da söyle demisizdir: "Getirin susturucu kanitinizi!" Bunun üzerine onlar hakkin Allah'a ait oldugunu bilmislerdir. O iftira araci yaptiklari seyler de onlari yüzüstü koyup kaybolmuslardir.

28:76 Su da bir gerçek ki Karun, Mûsa kavmindendi. Onlara karsi simariklik/azginlik yapti. Ona öyle hazineler vermistik ki, anahtarlarini tasimak, kuvvetli bir grubu bile zorluyordu. Kavmi ona söyle demisti: "Simarma, çünkü Allah, simaranlari sevmez."

28:77 "Allah'in sana verdikleri içinde âhîret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah'in sana güzel davrandigi gibi sen de güzel davran/Allah'in sana lütufta bulundugu gibi sen de lütufta bulun. Yeryüzünde fesat isteyip durma, çünkü Allah fesat pesinde kosanlari sevmez."

28:78 O dedi: "Bu servet bana, bendeki bir ilim sayesinde verildi." Peki o bilmedi mi ki Allah, önceki nesiller içinden ondan kuvvetçe daha zorlu, sayica daha çok olanlari bile helâk etmistir. Günahlarinin ne oldugu, günahkârlardan sorulmaz.

28:79 Karun, süsü-püsü içinde toplumunun karsisina çikti. Su igreti dünya hayatini amaçlayanlar dediler ki: "Ah, Karun'a verilenin bir benzeri bize de verilseydi. Gerçekten o, çok nasipli bir adam!"

28:80 Kendilerine ilim verilmiş olanlar söyle demisti: "Yaziklar olsun size! İman edip hayra ve barisa yönelik is yapan kisi için Allah'in verecegi karsilik daha üstündür. Ama buna, sadece sabredenler ulastirilir."

28:81 Nihayet, Karun'u da sarayini da yere geçirdik. Allah'a karsi kendisine yardım edecek yandaslari da yoktu. Kendi kendisine yardım edebileceklerden de degildi.

28:82 Aksam onun mevkiine/konumuna imrenenler sabah söyle diyorlardi: "Vay be! Allah, kullarından diledigine rizki açıp yayiyor, diledigine de ölçüyle veriyor/kisiyor. Allah bize lütufta bulunmasaydi, vallahi bizi de batirmisti. Demek ki, inkârcilar asla iflah etmiyorlar."

28:83 İste âhîret yurdu! Biz onu, yeryüzünde üstünlük taslamayanlarla bozgunculuk pesinde kosmayanlara verimiz. Sonuç, takva sahiplerininindir.

28:84 İyilik/güzellik getirene ondan daha hayirlisi var. Kötülük getirenlere gelince, kötülükleri yapanlar yapmis olduklarindan fazlasiyla cezalandirilmayacaklardir.

28:85 Bu Kur'an'i sana farz kilan, elbette ki seni vaat edilen yere/belirlenen sona götürecektir. De ki: "Hidayeti getireni de açık bir sapiklik içinde olani da en iyi Rabbin bilir."

28:86 Sen bu Kitap'in sana indirilecegini ummuyordun; Rabbinden bir rahmet olarak geldi. O halde, gerçeği örten nankörlere/inkârcilara sakin destekçi olma.

28:87 Allah'in ayetleri sana indirildikten sonra sakın seni geri çevirmesinler. Rabbine yakar/Rabbine çağır. Sakın sirke bulasanlardan olma.

28:88 Allah'in yanında diğer bir tanrıya daha kulluk etme. İlah yok O'ndan başka. O'nun yüzü dışında her şey helâk olacaktır. Hüküm yalnız O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz.

Sura 29: Al-Ankabut

29:1 Elif, Lâm, Mîm.

29:2 İnsanlar, inandık demeleriyle kendi hallerine bırakılacaklarını ve hiçbir imtihana çekilmeyeceklerini mi sandılar!

29:3 Yemin olsun ki biz, onlardan öncekileri de fitne yoluyla denemisizdir. Allah, özüyle sözü bir olanları elbette bilecektir. Ve O, yalancılara da elbette bilecektir.

29:4 Yoksa o kötülükleri sergileyenler bizi geçeceklerini mi sandılar! Ne kötü hüküm veriyorlar!

29:5 Allah'a kavusmayı umanlara gelince, su bir gerçek ki, Allah'in belirlediği vakit mutlaka gelecektir. O, Semî'dir, Alîm'dir.

29:6 Ve kim didinir, gayret sarfederse hiç kuskusuz, kendi benliği lehine gayret sarfetmiş olur. Gerçek olan su ki, Allah, âlemlere muhtaç olmaktan uzak, mutlak bir Ganî'dir.

29:7 İman edip hayra/barısa yönelik hareketler sergileyenlere gelince, biz onların çirkinliklerini elbette ki örteceğiz! Ve biz onları, yapmakta oldukları işlerin en güzeliyle elbette ödüllendireceğiz!

29:8 Biz insana, anne-babasına en güzel bir biçimde davranmasını, sunu söyleyerek önerdik: "Eğer onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan bir şeyle bana ortak kosman için seninle çekişirlerse, o takdirde onlara itaat etme. Yalnız banadır dönüşünüz. Nihayet, ben size yapip-ettiğiniz şeylerin haberini bildireceğim."

29:9 İman edip hayra/barısa yönelik eylemler sergileyenlere gelince, biz onları elbette ki iyilik/barıs severler arasına koyacağız.

29:10 İnsanlar içinden öylesi vardır ki, "Allah'a inandık" der fakat Allah uğrunda bir eziyete uğratılınca, insanlardan gelen fitneyi Allah'in azabi gibi tutar. Ve eğer Rabbinden bir yardım gelirse kesinlikle söyleyeceklerdir: "Biz sizinle beraberdik." Allah, âlemlerin göğüslerindeki en iyi şekilde bilmiyor mu?

29:11 Allah iman edenleri elbette bilecektir. Ve münafık olanları da elbette bilecektir.

29:12 İnkâr edenler, iman edenlere dediler ki: "Bizim yolumuzu izleyin, sizin günahlarınızı biz tasiriz." Oysa onlar, iman edenlerin günahlarından hiçbir şeyin tasiiyicisi değildirler. Gerçek su ki, onlar tamamen yalancılardır.

29:13 Onlar hem kendi yüklerini hem de kendi yükleriyle beraber baskalarının yüklerini taşıyacaklar. Bunda kuskusu yok. Kiyamet günü de iftira edip durdukları şeylerden zorlu bir sorguya mutlaka çekileceklerdir.

29:14 Yemin olsun, biz Nûh'u toplumuna gönderdik de o onların arasında bin yıldan elli yıl eksik kaldı. Sonunda onları tufan yakaladı. Çünkü

zalimlerdi onlar.

29:15 Biz, Nûh'u ve gemi halkini kurtardık ve o gemiyi âlemlere ibret yaptık.

29:16 İbrahim'i de gönderdik. Toplumuna söyle demisti: "Allah'a kulluk/ibadet edin, O'ndan sakinin. Eger bilerseniz bu sizin için daha hayirlidir."

29:17 "Allah'in berisinden; bir takım putlara tapiyorsunuz, yalan/iftira üretiyorsunuz. Sizin Allah disinda kulluk/kölelik ettikleriniz size hiçbir rizik veremezler. Rizki Allah katinda arayın; O'na kulluk edin, O'na sükredin. O'na döndürüleceksiniz."

29:18 "Eger yalanlarsanız bilin ki, sizden önceki ümmetler de yalanlamisti. Resule de düşen, açık bir tebligden baska sey degildir."

29:19 Hiç görmediler mi, Allah, yaratmayı nasıl baslatıyor, sonra onu tekrarlıyor/yeni bastan yapıyor. Kuskusuz bu, Allah için çok kolaydır.

29:20 De ki: "Yeryüzünde dolasın da yaratılışın nasıl başladığına bir bakın. İleride Allah öteki oluşmaya da vücut verecektir. Allah, her seye Kadîr'dir.

29:21 Dilediğine/dileyene azap eder, dilediğine/dileyene rahmet eder. O'na döndürüleceksiniz.

29:22 Siz ne yerde ne de gökte kimseyi âciz bırakamazsınız. Ve sizin, Allah'tan baska ne bir dostunuz vardır ne de bir yardımcınız.

29:23 Allah'in ayetlerini ve Allah'a varmayı inkâr edenler, iste onlar, rahmetimden ümidi kesmişlerdir. Ve bunlar için acikli bir azap öngörülmüştür.

29:24 Toplumunun İbrahim'e cevabi sadece sunu söylemeleri oldu: "Bunu öldürün, yahut yakın!" Ama Allah onu atesten kurtardı. İnanan bir toplum için bunda elbette ibretler vardır.

29:25 İbrahim dedi: "Su bir gerçek ki, siz dünya hayatında aranızda sevgi oluşturmak için Allah'in berisinden putlar edindiniz. Sonra, kıyamet gününde birbirinizi tanımaz olacaksınız, bazınız bazınıza lanet edecek. Hepinizin varacağı yer cehennemdir; hiçbir yardımcınız da olmayacaktır."

29:26 O'na Lût iman etti. Ve dedi: "Ben Rabbime hicret edeceğim. Kuskusuz, O, mutlak Azîz, mutlak Hakîm'dir."

29:27 Biz, İbrahim'e İshak'i ve Yakub'u armagan ettik. Onun soyu içine peygamberliği ve Kitap'i yerleştirdik ve onun ödülünü dünyada verdik. Âhirette de o, elbetteki iyilik ve baris sevenler arasında olacaktır.

29:28 Lût'u da gönderdik. Toplumuna söyle demisti o: "Öyle bir iğrençliğe bulasiyorsunuz ki, sizden önce âlemlerden bir tek kisi bunu yapmamistir."

29:29 "Erkeklere gidiyorsunuz, yol kesiyorsunuz, toplantılarınızda çirkinlikler sergiliyorsunuz, öyle mi?" Toplumunun cevabi sadece sunu söylemek oldu: "Eger doğru sözlülerdensen, hadi getir bize Allah'in azabini!"

29:30 Lût dedi: "Rabbim, su bozguncular topluluğuna karşı bana yardım et."

29:31 Elçilerimiz, İbrahim'e müjdeyi getirdiklerinde söyle dediler: "Biz su kentin halkını helâk edeceğiz. Çünkü ora halkı zalim oldular."

29:32 İbrahim dedi: "Ama orada Lût var." Dediler: "Orada kim olduğunu biz daha iyi biliyoruz. Elbette ki onu ve ailesini kurtaracağız. Karısı hariç. O, geride kalanlardan olacak."

29:33 Elçilerimiz Lût'a gelince, onlar yüzünden fenalasti, eli-kolu birbirine dolandı. "Korkma, tasalanma dediler, biz seni de aileni de kurtaracağız. Ama karın, azaba terk edilenlerden olacaktır."

29:34 "Su kent halkı üstüne, yaptıkları fenalıklardan ötürü gökten bir felaket indireceğiz."

29:35 Yemin olsun, biz o kentten, aklını isleten bir topluluk için geriye apaçık bir işaret bıraktık.

29:36 Medyen'e de kardeşleri Suayb'i gönderdik. Söyle dedi: "Ey toplumum, Allah'a ibadet edin. Âhret gününe umut bağlayın. Bozgunculuk yaparak ülkenin huzurunu kaçırmayın."

29:37 Onu hemen yalanladılar. Bunun üzerine kendilerini o korkunç sarsıntı/korkunç titresim yakaladı da öz yurtlarında diz üstü çömelenler haline geldiler.

29:38 Âd'i, Semûd'u da böyle yaptık. Bu, onların yurtlarından/meskenlerinden açıkça belli olmaktadır. Seytan onlara amellerini süsleyip püslemisti de kendilerini yoldan çıkarmisti. Oysaki, bakıp görebilen insanlardı.

29:39 Karun'u, Firavun'u, Hâmân'i da öyle yaptık. Yemin olsun, Mûsa onlara açık-seçik kanıtlarla geldiği halde, yeryüzünde büyüklük tasladılar. Ama öne geçemezlerdi.

29:40 Her birini kendi günahi ile yakaladık. Bazılarının üstüne tas yağdıran bir kasırga gönderdik. Bir kısmını, o korkunç titresimli ses yakaladı. Onlardan, yere batırdıklarımız da oldu. Bazılarını da bogduk. Allah onlara zulmedecek değildi. Fakat onlar kendi benliklerine zulmediyorlardı.

29:41 Allah'ın berisinden veliler edinenlerin durumu, bir ev edinen disî örümceğin durumuna benzer. Ve evlerin en güvensizi/en zayıfı elbette ki, disî örümceğin evidir. Keske bilselerdi!

29:42 Allah, onların, kendisinden başka ne gibi bir şey yalvardıklarını/nasıl bir şey için çağrı yaptıklarını bilir. O'dur Azîz, O'dur, Hakîm.

29:43 Bunlar bizim, insanlara vermekte olduğumuz örneklerdir ki ilim sahiplerinden baskası onlara akıl erdiremez.

29:44 Allah gökleri de yeri de hak olarak yaratmıştır. Kuskusuz, bunda, iman sahipleri için mutlak bir mucize vardır.

29:45 Kitap'tan sana vahyedilene oku! Namazı/duayı yerine getir! Çünkü namaz/dua, çirkinliklerden ve kötülüklerden alıkoyar. Elbette ki, Allah'ın zikri/Kur'an'ı daha büyüktür! Allah, neler yaptığınızı biliyor.

29:46 Ehlikıtap'la, en güzel olan yöntem dışında bir yolla mücadele etmeyin! Onların zulme sapanları müstesna. Söyle deyin: "Bize indirilene de size indirilene de iman ettik; tanrımız ve tanrınız bir. Ve biz O'na

teslim olanlariz."

29:47 Kitap'i sana iste böyle indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz ona inanirlar. Sunlar içinden de ona inananlar vardir. Bizim ayetlerimize, gerçegi örtenlerden baskasi kafa tutmaz.

29:48 Sen bundan önce herhangi bir kitap okumuyordun; onu sag elinle de yazmiyorsun. Eger öyle olsaydi bâtila saplananlar mutlaka kusu duyacaklardi.

29:49 Hayir, o, kendilerine ilim verilenlerin gögüsleri içinde ayan-beyan ayetlerdir. Bizim ayetlerimizi, zalimlerden baska kimse inkâr etmez.

29:50 Dediler ki: "Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya!" De ki: "Mucizeler Allah katindadir. Bana gelince, ben açıkça uyaran biriyim. Hepsi bu."

29:51 Karsilarinda okunup duran bir kitabi sana indirmis olmamiz onlara yetmiyor mu? Bunda, inanan bir toplum için elbette ki bir rahmet ve bir öğüt vardir.

29:52 De ki: "Sizinle benim aramda tanik olarak Allah yeter. Göklerde ne var, yerde ne var biliyor O. Bâtila iman edip Allah'i inkâr edenlere gelince, iste onlar hüsrana ugramislarin ta kendileridir."

29:53 Azabi senden çarçabuk istiyorlar. Eger belirlenmis bir süre olmasaydi, azap onlara elbette gelmis olacakti. Fakat o, hiç farkinda olmadiklari bir sirada kendilerine ansizin geliverecektir. Bunda kusu yok.

29:54 Azabi senden acele istiyorlar. Oysa cehennem, o küfre sapanlari çepeçevre kusatmis bulunuyor.

29:55 Gün olur, azap onlari tepelerinden, ayaklarinin altindan sariverir ve der: "Tadin bakalim, yapip ettiklerinizi."

29:56 Ey benim iman eden kullarim! Hiç kuskusuz, benim yerkürem genistir. O halde, yalnız bana kuluk/ibadet edin.

29:57 Her can, ölümü tadacaktır; sonra bize döndürüleceksiniz.

29:58 Iman edip hayra ve barisa yönelik isler yapanlari, altlarindan irmaklar akan cennetin görkemli odalarina yerlestirecegiz. Sürekli kalacaklardir orada. Ne güzeldir is yapip deger üretenlerin ödülü!

29:59 Onlar ki sabrettiler ve yalnız Rablerine dayanip güvenmektedirler.

29:60 Nice hayvanlar var, kendi rizkini tasiyamaz. Allah onlari da riziklandiriyor, sizi de. Semî'dir O, Alîm'dir.

29:61 Onlara "Gökleri ve yeri kim yaratti, Günes'i ve Ay'i kim boyun egdirdi?" diye sorarsan, mutlaka söyle diyecekler: "Allah!" Peki nasıl döndürülüyorlar?

29:62 Allah, kullarindan diledigine rizki açıp yayar da ölçülü verip kisar da. Allah herseyi çok iyi bilir.

29:63 Onlara, "Gökten suyu kim indirdi de onunla topragi ölümünden sonra canlandirdi?" diye sorsan, mutlaka "Allah!" derler. De ki: "Hamt Allah'adir. Fakat onlarin çoklari akletmiyorlar."

29:64 Su igreti dünya hayati, bir eglence ve oyundan baska sey degil. Âhret yurduna gelince, asil hayat iste odur. Ah, bilebilselerdi!

29:65 Gemiye bindiklerinde, dini Allah'a özgüleyerek yalvarip yakarirlar. Fakat Allah onlari kurtarip karaya çıkardiginda, bir bakmissin ortak kosuyorlar;

29:66 Verdiklerimize karsi nankörlük etsinler ve birazcik zevklensinler diye... Yakinda bilecekler.

29:67 Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar çarpilip götürülürken Harem'i güven içinde tuttuk. Hâlâ bâtila inanip Allah'in nimetine nankörlük mü ediyorlar?

29:68 Yalan düzüp Allah'a iftira eden, yahut kendisine geldiği zaman hakki yalanlayan kisiden daha zalim kim vardır? Cehennemde değil midir kâfirlerin barinagi?

29:69 Bizim ugrumuzda didinenleri biz, yollarımıza elbette ulastiracagiz. Allah, güzel düşünüp güzel davrananlarla mutlaka beraberdir.

Sura 30: Ar-Rum

30:1 Elif, Lâm, Mîm.

30:2 Yenilgiye ugratildi Rûm.

30:3 Yeryüzünün en yakın/en alçak bir yerinde. Ama onlar yengilerinin ardından galip duruma geçecekler,

30:4 Birkaç yıl içinde. Is/olus/hüküm, önünde de sonunda da

Allah'indir. Onların galibiyet gününde müminler ferahlayacaklar,

30:5 Allah'in yardimiyla. Diledigine yardım eder O! Azîz'dir, Rahîm'dir O.

30:6 Allah'in vaadi bu! Allah kendi vaadine ters düşmez. Ne var ki, insanların çokları bilmiyorlar.

30:7 Onlar basit ve igreti hayattan, bir dis görünüsü bilirler. Ama âhiretten tam bir gaflet içindedirler onlar!

30:8 Kendi benliklerinin içinde olup bitenleri de mi düşünmediler! Allah gökleri, yeri ve bu ikisi arasındakileri ancak hak üzere ve belirlenmiş bir süreye bağlı olarak yaratmıştır. Su da bir gerçek ki, insanlardan çokları Rablerine kavusmayı gerçekten inkâr ediyorlar.

30:9 Yeryüzünde dolasıp bir bakmıyorlar mı ki, nasıl oldu kendilerinden öncekilerin sonu? Onlar kuvvet yönünden bunlardan daha ağır ve baskindılar. Topragi esip desip didik didik etmişlerdi. Ve yeryüzünü, bunların imar ettiklerinden çok daha fazla imar etmişlerdi. Ve resulleri onlara açık-seçik deliller getirmisti. O halde, Allah onlara zulmediyor degildi. Dogrusu, onları öz benliklerine zulmedip duranlar.

30:10 Sonra o çirkinlik ve kötülük sergileyenlerin sonu, çirkinlik ve kötülüğün en beteri oldu. Çünkü Allah'in ayetlerini yalanlamışlardı ve o ayetlerle alay ediyorlardı.

30:11 Allah yaratısa baslar, sonra onu varlık alanından çekip tekrar yaratir. En sonunda O'na döndürülürsünüz.

30:12 Kiyametın kopacağı gün, günahkârlar sus-pus olacaklardır.

30:13 Allah'a ortak tuttıkları arasından, kendileri için sefaatçılar çıkmayacaktır. Kendi yandaşlarına nankörlük etmektedir onlar.

30:14 Saat gelip çıktığı gün, o gün, hepsi birbirinden ayrılacaktır.

30:15 İman edip hayra ve barısa yönelik işler yapanlara gelince, onlar bir bahçe içinde mutlu kilinirlar.

30:16 İnkâr edip ayetlerimizi ve âhiret bulusmasını yalanlayanlara

gelince, onlar azabın içinde hazır bulundurulurlar.

30:17 O halde tespih Allah için. Aksama erdiginizde de sabaha erdiginizde de...

30:18 Göklerde ve yerde hamt da O'na; gün sonunda da öğleye erdiginizde de.

30:19 Diriyi ölüden çıkarır O, ölüyü diriden çıkarır. Ölümünün ardından topraga hayat verir. Siz de iste böyle çıkarılacaksınız.

30:20 Onun ayetlerinden biri de sizi, topraktan yaratmış olmasıdır. Sonra siz bir insan türü oldunuz, her tarafa yayılıyorsunuz.

30:21 Onun ayetlerinden biri de sizin için, kendilerine isinasınız ve aranızda sevgi ve rahmet koysun diye nefislerinizden esler yaratmasıdır. Bunda, iyice düşünen bir toplum için elbette ayetler vardır.

30:22 Göklerin ve yerin yaratılmasıyla dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da O'nun ayetlerindedir. Bunda, ilim sahipleri için elbette ibretler vardır.

30:23 Gece ve gündüz uyumanız, onun lütfundan nasip aramanız da O'nun ayetlerindedir. Bunda, isitebilen bir toplum için elbette ibretler vardır.

30:24 Yine O'nun ayetlerindedir ki O size, korku ve ümit olmak üzere simsegi gösteriyor; gökten bir su indiriyor da ölümünden sonra topragi onunla canlandırıyor. Bunda, aklını isleten bir topluluk için elbette mucizeler vardır.

30:25 Gögün ve yerin O'nun emriyle ayakta durması da O'nun ayetlerindedir. Sonra sizi bir çağrıyla davet ettiğinde siz yerden hemen çıkacaksınız.

30:26 Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmektedir.

30:27 Yaratmaya ilk başlayan/yaratılanları ilk yaratan O'dur. Sonra onları çevirip yeniden yaratacaktır. Bu O'nun için çok da kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce örnekler/en yüce sıfatlar O'nundur. O'dur Azîz, O'dur Hakîm...

30:28 Size öz benliklerinizden bir örnek verdi: Ellerinizin altında bulunanlarda, size verdiğimiz riziklarda, sizinle aynı haklara sahip, birbirinizden çekindiğiniz gibi kendilerinden çekineceğiniz ortaklarınız var mı? İste biz, aklını isletecek bir topluluk için ayetleri böyle açık açık sıralıyoruz.

30:29 Zulme sapanlarsa ilimsiz bir biçimde keyiflerine uymuslardır. Allah'ın saptırdığına kim yol gösterecek? Böylelerinin yardımcıları yoktur.

30:30 O halde sen yüzünü, bir hanîf olarak dine, Allah'ın insanları üzerinde yarattığı fitrata çevir. Allah'ın yaratışında degistirme olamaz. Doğru ve eskimez din iste budur. Fakat insanların çokları bilmiyorlar.

30:31 O'a yönelmiş kişiler olarak O'ndan sakinin! Namazi/duayı yerine getirin ve sakın sirke sapanlardan olmayın;

30:32 Onlardan ki, dinlerini parçalayıp hizipler/firkalar haline geldiler. Her hizip kendi elindekiyle sevinip övünür.

30:33 İnsanlara bir zorluk dokundugunda, Rablerine yönelerek O'na yakarırlar. Sonra onlara bir rahmet tattirinca bakarsın ki, içlerinden bir grup Rablerine ortak kosuyor.

30:34 Kendilerine verdiklerimize karsi nankörlük etsinler diye. Haydi, yararlanin/zevklenin! Yakinda bileceksiniz...

30:35 Yoksa onlara kesin bir kanit mi indirdik de onlara Allah'a ortak kosmalarini söylüyor!

30:36 Insanlara bir rahmet tattirdigimizda, onunla ferahlar, simarirlar. Kendi ellerinin hazirladiklari yüzünden kendilerine bir kötülük gelip çatsa, hemencecik ümitsizlige düşerler.

30:37 Görmediler mi Allah, diledigine rizki genişçe veriyor, diledigine kisiyor. Inanan bir topluluk için bunda elbette ibretler vardır.

30:38 O halde, akrabaya hakkini ver. Yoksula, yolda kalmisa da. Allah'in yüzünü isteyenler için bu daha hayirlidir. Iste böyleleridir, kurtulusa erenler.

30:39 Insanlarin mallari içinde artsin diye riba olarak verdiginiz, Allah katinda artmaz. Allah'in yüzünü isteyerek verdiginiz zekâta gelince, iste onu verenler kat kat artiranlarin ta kendileridir.

30:40 Allah'tir ki sizi yaratmis, sonra riziklandirmistir. Sonra sizi öldürüyor, sonra diriltiyor. Peki, ortak kostuklarinizdan biri var mi, bunlardan birseyi yapabilecek! Yücedir, arinmistir onların ortak kostukarindan O.

30:41 Insanlarin ellerinin kazanmis olduklari yüzünden denizde ve karada bozgun çıktı. Allah onlara, yaptiklarinin bir kismini tattiriyor ki geri dönebilsinler.

30:42 De ki: "Yeryüzünde dolasin da öncekilerin sonunun nasil olduguna bir bakin! Onlarin çogu sirke sapan insanlardi."

30:43 Allah tarafından ertelenmesi söz konusu olmayan bir günden önce, yüzünü güçlü ve eskimez dine döndür! O gün herkes bölük bölük ayrilacaktır.

30:44 Kim küfre sapsa inkârî kendisi aleyhinedir. Barisa ve hayra yönelik bir is yapanlarsa, kendi benlikleri için yer hazirlarlar.

30:45 Çünkü Allah, iman edip hayra ve barisa yönelik isler yapanlari, öz lütfundan ödüllendirecektir. O, nankörlükleri sevmez.

30:46 O'nun ayetlerindedir ki, size rahmetinden tattirsın; gemiler, buyrugu ile akıp gitsin. Lütfundan nasip arayasiniz ve sükredebilesiniz diye, rüzgârlari müjdeciler olarak gönderir.

30:47 Yemin olsun biz, senden önce de resulleri toplumlarına gönderdik, onlara açık kanitlar getirdiler. Nihayet, günah isleyenlerden öc aldik. Inananlara yardım etmek bizim üzerimizde bir hakti.

30:48 O Allah'tir ki, rüzgârlari gönderir de onlar, bulutu savurur. Sonra Allah o bulutu gökte diledigi gibi yayıp döser, onu parça parça eder. Nihayet sen onun arasindan yagmurun çıktigini görürsün. Sonra onu kullarindan diledigine ulastirdiginda onlar, müjde almıs gibi sevinirler.

30:49 Oysaki onlar, yagmur kendilerine indirilmeden önce iyice suskun ve ümitsiz idiler.

30:50 Artık Allah'in rahmetinin eserlerine bak, nasil diriltiyor topragi ölümü ardindan! Iste bu Muhyî, ölüleri elbette diriltir. O, herseye Kadîr'dir.

30:51 Yemin olsun, bir rüzgâr göndersek de o yeri sararmis görseler, arkasından hiç sasmadan nankörlük etmeye baslarlar.

30:52 Artık sen, ölümlere isittiremezsin. Dönüp gittikleri takdirde sagirlara da çağriyi duyuramazsin.

30:53 Ve sen körleri de sapikliklarından aydinliga çıkaramazsin. Sen ancak, ayetlerimize iman edenlere dinletirsin de onlar müslümanlar/Allah'a teslim olanlar haline geliverirler.

30:54 Allah O'dur ki, sizi bir güçsüzlükten yaratti. Sonra o güçsüzlüğün arkasından bir kuvvet olusturdu. Sonra o kuvvetin arkasından bir güçsüzlük ve ihtiyarliga vücut verdi. Diledigini yaratir. Alîm'dir O, Kadîr'dir.

30:55 Saat gelip kiyamet koptugu gün, günahkârlar dünyada bir saatten baska kalmadiklarina yemin ederler. Onlar iste böyle çevriliyorlardi.

30:56 Ilim ve iman verilenler ise söyle dediler: "Yemin olsun, siz, Allah'in Kitabı gereginde yeniden dirilme gününe kadar kaldiniz. Iste bu, yeniden dirilme günüdür. Fakat siz daha önceden bilmiyordunuz."

30:57 Zulmetmis olanlara, özür bildirmeleri o gün yarar sağlamayacak. Onlardan Allah'i hosnut etmeleri de istenmez.

30:58 Yemin olsun ki, biz bu Kur'an'da insanlar için her türlü örneği verdik. Sen onlara bir mucize getirsen, gerçeği örten nankörler/inkâr edenler mutlaka söyle diyeceklerdir: "Siz, eskiyi hükümsüz kılantardan baskasi degilsiniz."

30:59 Ilimden nasipsizlerin kalpleri üzerine Allah iste böyle mühür basiyor.

30:60 O halde, sabret! Kuskun olmasın ki, Allah'in vaadi haktır. İmani kemale ermemisler seni hafiflige sevk etmesinler/seni küçümseyemeyeceklerdir.

Sura 31: Luqman

31:1 Elif, Lâm, Mîm.

31:2 Iste sana, o hikmetlerle dolu Kitap'in ayetleri.

31:3 İyilik ve güzellik sergileyenlere bir rahmet ve bir kilavuz olarak;

31:4 Ki onlar namazi/duayı yerine getirirler, zekâti verirler. Ve onlar âhirete de gözle görmüşçesine inanirlar.

31:5 Iste onlardır Rablerinden bir kilavuzlanma üzere olanlar; iste onlardır gerçek kurtuluşu bulanlar.

31:6 Insanlardan öylesi vardır ki, Allah yolundan bilgisizce saptirmek için hadis/laf eglencesi satın alır ve onu alay konusu edinir. Iste böylelerine rezil edici bir azap vardır.

31:7 Ayetlerimiz ona okundugunda, böbürlenerek yüzünü çevirir. Sanki onları hiç isitmemistir, sanki kulaklarında bir ağırlık vardır. Iste böylesini, korkunç bir azapla mustula.

31:8 İman edip hayra ve barisa yönelik fiiller sergileyenlere gelince, onlar için nimetlerle dolu cennetler vardır.

31:9 Sürekli kalacaklardır orada. Allah'in hak vaadidir bu. Azîz'dir, Hakîm'dir O.

31:10 Gökleri direksiz-desteksiz yaratti; görüyorsunuz onları. Ve

yeryüzüne, sizi çalkalayip sendeletmesin diye ağırlıklar, dayanaklar bıraktı ve orada her çeşit hayvani yaydı. Gökten bir su indirdik de orada her türlü cömert ve bereketli çifti filizlendirdik.

31:11 İste Allah'ın yaratısı/yarattıkları! Hadi, gösterin bana onun dışındakiler ne yaratmıştır? Hayır, hayır, zalimler açık bir sapıklık içindedirler.

31:12 Yemin olsun, biz, Lukman'a su yolda hikmet verdik: "Allah'a şükret!" Şükreden kendisi lehine şükreder. Kim nankörlük ederse Allah Ganî'dir, Hamî'dir.

31:13 Hani, Lukman, oğluna öğüt vererek söyle demisti: "Ogulcugum, Allah'a ortak kosma! Çünkü Allah'a ortak kosmak, gerçekten büyük bir zulümdür."

31:14 Biz, insana anne-babasını önerdik: Annesi onu güçsüzlükle tasimistir. Sütten kesilmesi de iki yılda olmuştur. O halde bana ve ana-babana şükret. Dönüş banadır.

31:15 Eger onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi bana ortak kosman için seni zorlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada örfe uygun geçin; ama bana yönelenin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz banadır. Yapıp ettiklerinizi size haber vereceğim.

31:16 "Ogulcugum, su bir gerçek ki, yaptığın, bir hardal dânesi ağırlığında olsa, bir kayanın bacağına veya göklere, yahut yerin bacağına konsa, Allah onu yine de ortaya getirir. Çünkü Allah Latif'tir, lütfu sinirsizdir; Habîr'dir, her şeyden haberdardır."

31:17 "Yavrucugum; namazi/duayı yerine getir, iyilik ve güzelliği belirlenene özendir, kötülük ve çirkinliği belirlenenden sakindir, basına gelene sabret. Çünkü bunu yapabilmek, zorlu/önemli işlerdendir."

31:18 "Kibirlenerek insanlardan yüzünü çevirme, yeryüzünde kasılarak yürüme. Çünkü Allah, kurula kurula kendini övenlerin hiçbirini sevmez."

31:19 "Yürüyüşünde doğal ol, sesini alçalt. Su bir gerçek ki, seslerin en çirkinini eseklerin sesidir."

31:20 Görmediniz mi, Allah, göklerde ve yerde bulunan şeyleri sizin emrinize verdi ve görünür-görünmez nimetlerini üstünüze saçtı. İnsanlardan öylesi var ki, Allah uğrunda ilimsiz, kilavuzsuz ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın mücadele eder.

31:21 Böyölerine, Allah'ın indirdiğine uyun dendiğinde su cevabi verirler: "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz seye uyarız." Peki, şeytan onları, alevli atesin azabına çağırmış olsa da mi?

31:22 Güzel düşünüp güzel davranarak yüzünü Allah'a teslim eden, en sağlam kulpa yapmıştır. İş ve oluşların sonu Allah'a varır.

31:23 İnkâr edenin küfrü seni tasalandırmaz! Onların dönüşü bizdir; yapıp ettiklerini onlara haber vereceğiz. Kuskusuz, Allah, göğüslerin içindekini bilmektedir.

31:24 Onları birazcık nimetlendiriyoruz. Sonunda hepsini siddetli bir azaba süreceğiz.

31:25 Eger onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorarsan yemin olsun, "Allah" derler. De ki: "Hamt Allah'adır!" Ama onların çocukları bilmiyorlar.

31:26 Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Kuskusuz, Allah

mutlak Ganî, mutlak Hamî'dir.

31:27 Eger yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa, deniz de arkasında yedi deniz daha katılarak yardımcı olsa, Allah'ın kelimeleri tükenmez. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

31:28 Sizin yaratılmanız da diriltiğiniz de bir tek canlininki gibidir. Allah Semî'dir, Basîr'dir.

31:29 Görmedin mi, Allah geceyi gündüzün içine sokuyor, gündüzü de gecenin içine sokuyor. Güneş'i ve Ay'i bir emre boyun eğdirmiş. Hepsi belirlenmiş bir süreye doğru akıp gidiyor. Kuskusuz, Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

31:30 Bu böyledir; çünkü Allah, Hakk'ın ta kendisidir. O'nun berisinde yalvarıp yakardıkları ise bâtildir. Ve Allah Aliyy'dir, yüceligine sınır yoktur; Kebîr'dir, büyüklüğüne sınır yoktur.

31:31 Size, ayetlerinden göstermek için, Allah'ın nimetleriyle gemilerin denizde akıp gidişini görmedin mi? Kuskusuz, bunda geregince sabreden, geregince sükreden herkes için kesin ibretler vardır.

31:32 Kara bulutlar gibi dalga kendilerini kusattığı zaman; Allah'a, dini O'na özgüleyerek yalvarırlar. Fakat onları karaya çıkarıp kurtarıncaya, içlerinden sadece bir kısmı doğru yolu tutar. Bizim ayetlerimize, gaddar nankörlerin tümünden baskası karşı çıkmaz.

31:33 Ey insanlar! Rabbinizden korkun! Herhangi bir şeyde babanın, evladi; evladın da babası yerine karşılık ödemeyeceği günden ürperin! Allah'ın vaadi haktır; dünya hayatı sizi sakın aldatmasın. O yaman aldatici, sakın sizi Allah ile aldatmasın!

31:34 O kıyamet saatine ilişkin bilgi Allah katındadır. Yağmuru O yağdırır. O, rahimlerde olanı da bilir. Hiçbir benlik yarın ne kazanacağını bilmez. Ve hiçbir kimse hangi yerde öleceğini bilmez. Allah Alîm'dir, Habîr'dir.

Sura 32: As-Sajdah

32:1 Elif, Lâm, Mîm.

32:2 Kitap'ın indirilisi bu. Kusku, çelişme yok bunda. Âlemlerin Rabbi'ndendir bu.

32:3 Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar?! Hayır, haktır o; senin Rabbindendir; senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı gelmemiş bir toplumu uyarman içindir. Umulur ki, doğruya ve güzele kılavuzlanırlar.

32:4 Allah'tır ki gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratmış, sonra ars üzerinde egemenlik kurmuştur. O'nun dışındakilerden size ne bir dost vardır ne de bir sefaatçi. Hâlâ düşünüp ibret almayacak misiniz?

32:5 İs ve olusu gökten yere doğru çekip çevirir; sonra o O'na yükselip çıkar: Bir günde ki, süresi, sizin saymakta olduğunuz günlerden bin yıla denktir.

32:6 İşte budur Allah! Gaybi da görüneni de bilen O'dur. Azîz'dir o, Rahîm'dir.

32:7 O, odur ki, yarattığı her şeyi güzel yarattı. Ve insanın yaratılışına çamurdan başladı.

32:8 Sonra onun neslini bir üsareden, hor görülen bir sudan olusturdu.

32:9 Sonra ona bir biçim verdi ve onun içine kendi ruhundan üfledi. Sizin için, isitme gücü, gözler ve gönüller vücuda getirdi. Ne kadar da az sükredersiniz!

32:10 Söyle dediler: "Toprakta kaybolup gittigimiz zaman mi, o zaman mi yeni bir yaratilis içinde olacagiz!" Gerçek su ki, onlar her seyden önce, Rablerinin huzuruna varmayi inkâr ediyorlar.

32:11 Söyle onlara: "Size vekil edilen ölüm melegi caninizi alır, sonra dogrudan dogruya Rabbinize döndürölürsünüz."

32:12 Günahkârlari, Rablerinin huzurunda baslarini egmis olarak söyle derken bir görsen: "Rabbimiz; gördük, duyduk, geri gönder bizi ki, barisa/hayra yönelik iyi is yapalim. Artik kesin olarak inaniyoruz."

32:13 Biz dileseydik, her benlige hidayetini elbette verirdik. Fakat benden su yolda söz hak olmustur: "Yemin olsun, cehennemi tamamiyla cinlerden ve insanlardan dolduracagim."

32:14 "Bu gününüzü unutmus olmanin karsiligini tadin. Kuskusuz, biz de sizi unuttuk. Yaptiklariniza karsilik o uzun süreli azabi tadin!"

32:15 Bizim ayetlerimize o kimseler inanir ki, onlarla kendilerine öğüt verildiginde, secdelere kapanirlar ve hiç böbürlenmeyerek Rablerine hamt ile tespih ederler.

32:16 Yanlari yataklarindan uzaklasir; korku ve ümitle Rablerine dua ederler. Kendilerine verdigimiz riziklardan da dagitirlar.

32:17 Hiç kimse, yaptiklarina karsilik onlar için hangi göz aydinliginin saklandigini bilmez.

32:18 Hiç, bir mümin, bir sapik gibi olur mu? Hayir, esit olmazlar!

32:19 Iman edip hayra/barisa yönelik isler yapanlara gelince, onlar için, yaptiklarina karsilik olarak barinacaklari cennet konaklari vardir.

32:20 Sapmis olanlarin varacaklari yerse atestir. Oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri çevrilirler. Ve söyle denir onlara: "Yalanlayip durdugunuz ates azabini tadiverin!"

32:21 Belki dönerler diye, onlara o büyük azaptan ayri olarak, o küçük azaptan da mutlaka tattiracagiz.

32:22 Rabbinin ayetleri kendilerine hatirlatildiktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim vardir? Suçlulardan mutlaka intikam alacagiz biz!

32:23 Yemin olsun ki, Mûsa'ya kitabi vermistik. Böyleyken sen ona kavusacagindan kuskuda olma! Biz onu Israilogullarina bir kilavuz yapmistik.

32:24 Sabrettikleri zaman içlerinden, bizim emrimizle dogru yola ileten önderler çıkarmistik. Onlar bizim ayetlerimize gereginde inaniyorlardi.

32:25 Kuskusuz, Rabbin, evet O, ihtilaf edip durduklari hususlarda onların arasini ayiracaktır.

32:26 Evlerinde-yurtlarında dolasip durduklari nice nesilleri, kendilerinden önce helâk etmis olmamız onlara yol göstermedi mi? Kuskusuz, bunda ibretler vardir. Hâlâ isitmiyorlar mi?

32:27 Görmediler mi ki, biz, çorak toprağa suyu salıyoruz da onunla ekinler çıkıyoruz; hem hayvanları yiyor ondan hem kendileri. Hâlâ görmüyorlar mı?

32:28 Bir de soruyorlar: "Eğer doğru sözlülerseniz, bu fetih ne zaman?"

32:29 De ki: "Fetih günü, küfre sapanlara imanları yarar sağlamayacaktır. Onlara göz açtırılmaz bile."

32:30 Artık onlardan yüz çevir ve bekle! Zaten onlar da bekliyorlar.

Sura 33: Al-Ahzab

33:1 Ey Peygamber! Allah'tan kork ve küfre batmışlarla münafıklara boyun eğme! Kuskusuz, Allah Alîm, ve Hakîm'dir.

33:2 Rabbinden sana vahyedilene uy! Allah, yapmakta olduklarınızdan en iyi biçimde haberdardır.

33:3 Allah'a dayanıp güven! Vekil olarak Allah yeter.

33:4 Allah, bir adamın göğüs boşluğunda iki kalp yaratmamıştır. Zihar yaptığınız eslerinizi sizin anneniz yapmamıştır, evlatlıklarınızı da sizin oğullarınız kılmamıştır. Bu konularda söylediğiniz sözler, ağızlarınızın bir lakirdisidir. Allah, hakkı söyler ve O, gerçek yola kılavuzlar.

33:5 Evlatlıklarınızı öz babalarına nispet ederek çağırın! Böyle yapmanız Allah katında adalete daha uygundur. Eğer onların babalarını bilmiyorsanız, o takdirde onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Yanılarak isledığınız şeyde, üzerinize günah yoktur; fakat kalplerinizin kastetmiş oldukları müstesna. Ve Allah Gafûr ve Rahîm'dir.

33:6 O peygamber, müminlere öz benliklerinden daha dost, daha yakındır. Onun esleri de o müminlerin anneleridir. Anne tarafından akraba olanlar da Allah'ın Kitabı'nda, birbirlerine diğer müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak yakın dostlarınız için örfe uygun bir vasiyette bulunmanız müstesnadır. Bu, Kitap'ta satırlara geçirilmiştir.

33:7 Biz, peygamberlerden mîsaklarını almıştık. Senden de mîsak aldık. Nûh'tan, İbrahim'den, Mûsa'dan, Meryem oğlu İsa'dan, bunların hepsinden kuvvetli bir sözleşmeyle mîsak aldık;

33:8 Ki Allah, özüyle sözü bir olanlardan doğruluklarını sorsun. Küfre batmışlara ise korkunç bir azap hazırlamıştır.

33:9 Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın! Hani, üstünüze ordular gelmişti de biz onların üzerine bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular salmıştık. Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.

33:10 Hani, onlar, üst yanınızdan, alt tarafınızdan size saldırmıştı da gözler kaymış, yürekler gırtlaklara ulaşmıştı. Allah hakkında türlü zanlarda bulunuyordunuz.

33:11 İste orada müminler belaya ugratılarak imtihan edilmişler ve şiddetli bir zelzeleyle sarsılmışlardı.

33:12 Münafıklarla, kalplerinde maraz olanlar şöyle diyorlardı: "Allah ve resulü bize, bir aldanıştan başka bir şey vaat etmemiş."

33:13 Hani, onlardan bir grup şöyle demmişti: "Ey Yesrib halki, duracak yeriniz yok, hemen geri dönün!" İçlerinden bir grup da Peygamber'den izin

istiyor: "Inan olsun, evlerimiz kaygi duyulacak durumda." diyorlardi."
Oysaki evleri kaygi duyulacak durumda degildi; sadece kaçmak istiyorlardi.
33:14 Eger Medine'nin her yanından üzerlerine gelinseydi de onların kent içinde fitne çıkarmaları istenseydi, onu mutlaka yaparlardı; o konuda fazla gecikmezlerdi.
33:15 Yemin olsun ki, onlar daha önce, geri dönüp kaçmayacaklarına ilişkin Allah'a söz vermişlerdi. Ve Allah'a verilen söz sorumluluk gerektirirdi.
33:16 De ki: "Eger ölümden yahut öldürülmekten kaçiyorsanız, kaçmak size hiçbir yarar sağlamaz. Böyle bir durumda sadece azıcık/az bir süre nimetlendirilirsiniz."
33:17 De ki: "Allah size bir kötülük murat eder yahut bir rahmet dilerse, Allah'la aranıza kim girebilir?" Onlar kendileri için, Allah'tan başka ne bir dost bulabilirler ne de bir yardımcı.
33:18 Allah, içinizden hem tembellik edip hem de baskalarını geri bırakanları ve kardeşlerine, "Hadi bize gelin!" diyenleri biliyor. Zaten onlar savasa/zora çok az gelirler.
33:19 Size karşı cimrilik/kiskançlık ederler. Korku geldiğinde onları sana bakar halde görürsün. Korku gittiğinde ise hayra karşı kiskançlık yüzünden sizi keskin dillerle yaralarlar. Ölümden üzerine bayginlik çökmüş biri gibidirler. Bunlar iman etmemişlerdir. Bu yüzden de Allah, amellerini bosa çıkarmıştır. Bunu yapmak Allah için çok kolaydır.
33:20 Düşman hiziplerin gitmediğini sanıyorlar. Düşman hizipler gelecek olsalar, bunlar isterler ki, Bedevî Araplar içinde bulunsunlar da sizinle ilgili haberleri sorsunlar. Sayet içinizde bulunsalardı, pek azi müstesna, savasmayacaklardı.
33:21 Yemin olsun, Allah resulünde sizin için, Allah'ı ve âhiret gününü arzu edenlerle Allah'ı çok ananlara güzel bir örnek vardır.
33:22 Müminler, düşman hizipleri gördüklerinde şöyle demişlerdir: "Allah'ın ve resulünün bize vaat ettiği iste budur. Ve Allah da resulü de doğru sözlüdür." Bu onların sadece iman ve teslimiyetlerini artırdı.
33:23 Inananlardan öyle erler vardır ki, Allah'a verdikleri sözde sadakatle dururlar. Onlardan bazisi adadığını yerine getirdi, bazisi da bekliyor. Sözlerini asla değişmediler.
33:24 Çünkü Allah, doğru sözlülere doğruluklarının karşılığını verecek. İkiyüzlülere de dilerse azap edecek. Belki de onlara tövbe nasip edecek. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.
33:25 Allah, küfre sapanları öfkeleriyle yüz geri etti; hiçbir hayra ulaşamadılar. Allah, çarpışma sırasında müminler için yeterli oldu. Allah Kavî'dir, Azîz'dir.
33:26 Allah, Ehlikitap'tan onlara arka çıkanları, kulelerinden/kalelerinden indirdi, kalplerine korku saldı: Bir grubunu öldürüyordunuz, bir grubunu da esir ediyordunuz.
33:27 Sizi onların yerlerine-yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız bir topraga mirasçı kıldı. Allah'ın her şeye gücü yeter.
33:28 Ey Peygamber, eslerine söyle söyle: "Eger su igreti dünya

hayatini ve onun süsünü istiyorsanız, haydi gelin size bosanma bedellerinizi vereyim de sizi güzellikle serbest bırakayım."

33:29 "Yok eğer Allah'ı, resulünü ve âhîret yurdunu istiyorsanız bilin ki, Allah sizin güzel düşünüp güzel hareket edenlerinize büyük bir ödül hazırlamıştır.

33:30 Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık/kanıtlanmış bir edepsizlik yaparsa, kendisi için azap iki katına çıkarılır. Ve bu, Allah için çok kolaydır.

33:31 Sizden kim, Allah'a ve resulüne itaat eder, iyilik yaparsa, ona da ücretini iki kat olarak veririz. Kendisi için bol ve bereketli bir rizik da hazırlamışızdır.

33:32 Ey peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eger korunup takvaya sarılıyorsanız sözü kiritarak söylemeyin ki, kalbinde maraz bulunan biri ümide kapılmasın. Örf'e uygun söz söyleyin.

33:33 Evlerinizde de vakarlı oturun. İlk cahiliye teshirciliği gibi kendinizi teshir etmeyin. Namazı/duayı yerine getirin, zekâti verin, Allah'a ve resulüne itaat edin. Allah sizden kiri/lekeyi gidermek istiyor ey Ehlîbeyt, sizi tam bir biçimde temizlemek istiyor.

33:34 Evlerinizde Allah'ın ayetlerinden ve hikmetten okunanları hatırlayın. Kuskusuz, Allah Latîf'tir, Habîr'dir.

33:35 Allah su kisiler için bir affedis ve büyük bir ödül hazırlamıştır: Müslüman erkekler, Müslüman kadınlar, mümin erkekler, mümin kadınlar, itaat eden erkekler, itaat eden kadınlar, özü-sözü doğru erkekler, özü-sözü doğru kadınlar, sabreden erkekler, sabreden kadınlar, Allah korkusuyla ürperen erkekler, Allah korkusuyla ürperen kadınlar, sadaka veren erkekler, sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler, oruç tutan kadınlar, irz ve iffetlerini koruyan erkekler, irz ve iffetlerini koruyan kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler, Allah'ı çok anan kadınlar.

33:36 Allah ve resulü bir iste hüküm verdiklerinde, inanmış bir erkekle inanmış bir kadının, işlerini kendi isteklerine göre belirleme hakları yoktur. Allah'a ve resulüne isyan eden, açık bir sapıklığa batıp gitmiş demektir.

33:37 Hani sen Allah'ın nimetlendirdiği, senin de lütufta bulduğun kişiye "Esini yanında tut, Allah'tan kork!" diyordun ama, Allah'ın açıklayacağı bir şeyi de içinde saklıyordun; insanlardan çekiniyordun. Oysaki kendisinden korkmana Allah daha layıktır. Zeyd o kadından ilisigini kesince onu sana nikâhladık ki, evlatlıkları esleriyle ilişkilerini kestiklerinde, müminler için o kadınlarla evlenmede bir güçlük olmasın. Zaten Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

33:38 Allah'ın kendisine farz kıldığı şeyde peygambere hiçbir vebal yoktur. Daha önce gelip geçmişlerde de Allah'ın yolu-yöntemi buydu. Allah'ın emri, belirlenmiş bir kaderdir/ölçüdür.

33:39 Onlar ki Allah'ın mesajlarını teblig edip O'ndan korkarlar, Allah'tan gayri hiç kimseden korkmazlar. Hesap sorucu olarak Allah yeter.

33:40 Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; O,

Allah'in resulü ve nebilerin sonuncusudur. Allah herseyi gereginde biliyor.

33:41 Ey iman edenler! Allah'i çok anin!

33:42 O'nu sabah-aksam tespih edin!

33:43 O, odur ki sizi karanlıklardan aydinliga çikarsin diye size aciyor/destek veriyor. Melekleri de öyle yapıyor. Zaten O, inananlara karsi çok merhametlidir.

33:44 Kendisine kavustuklari gün onların esenlik dilekleri söyledi:

"Selam!" O, onlar için seçkin ve bereketli bir ödül hazırlamıştır.

33:45 Ey Peygamber! Hiç kuskusuz, biz seni bir tanik bir müjdeci ve bir uyarici olarak gönderdik.

33:46 Ve Allah'in izniyle bir davetçi, isik saçan bir kandil olarak...

33:47 Ve mustula inananlara: Kendilerine Allah'tan büyük bir lütuf vardır.

33:48 Inkârcılara, ikiyüzlülere itaat etme, onların ezalarına aldirma;

Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

33:49 Ey iman edenler! Mümin kadınları nikâhlayıp da kendilerini, onlara dokunmadan bosarsanız, sizin belirleyeceğiniz bir iddet boyunca onları bekletme hakkınız yoktur. O halde, böyle durumlarda onları nimetlendirin ve kendilerini güzelce serbest bırakın.

33:50 Ey Peygamber! Biz sana su hanımları helal kildik: Mehirleri verdigin eslerin, Allah'in sana ganimet olarak verdiklerinden elinin altında bulunanlar, amcalarının, halalarının, dayılarının, teyzelerinin kızlarından seninle birlikte hicret edenler. Peygamber kendisiyle evlenmek istediğinde, kendisini Peygamber'e hibe eden mümin bir kadını da öteki müminlere değil, yalnız sana özgü olmak üzere helal kildik. Onlara esleri ve elleri altındakiler hakkında neler farz kildigimizi biz biliriz. Sana bir zorluk olmasın diyedir bu... Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

33:51 Onlardan diledigini geriye bırakırsın, diledigini yanına alırsın.

Bir süre için uzaklastığın hanımlarından diledigini yanına almanda bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanmasında, tasalanmalarında ve kendilerine verdiginle hepsinin hosnut olmasında bu daha uygun bir yoldur. Allah sizin kalplerinizde olanı bilir. Allah Alîm'dir, Halîm'dir.

33:52 Bundan sonra sana artık başka kadınlar helal olmaz. Bunları, başka eslerle degistirmek de -onların güzellikleri hosuna gitse bile - helal olmaz. Elinin sahip olabilecekleri müstesna. Allah her şey üzerinde bir Rakîb'dir, her şeyi gözetlemektedir.

33:53 Ey iman edenler! Size bir yemek için izin verilmedikçe Peygamber'in evlerine girmeyin. Vaktini bekleyip durmaksızın çağırıldığınızda girin, ancak yemeği yiyince hemen dağılin. Söze dalıp lafi koyulastirmayın. Çünkü böyle davranmanız Peygamber'i rahatsız eder. Fakat o size bir şey söylemekten utanır. Allah ise hakkı dile getirmekten çekinmez. Peygamber'in eslerinden bir şey istediğinizde, onlardan perde arkasından isteyin. Bu, hem sizin kalpleriniz hem de onların kalpleri için daha temiz bir yoldur. Allah'in resulüne rahatsızlık vermeniz ve kendisinden sonra onun esleriyle nikâhlanmanız, size helal kılınmamıştır. Böyle bir şey Allah katında büyük bir vebaldır.

33:54 Siz birseyi açıklasanız da gizleseniz de Allah bunların tümünü bilmektedir.

33:55 Peygamber'in hanimlarına; babalari, ogullari, kardesleri, erkek kardeslerinin ogullari, kizkardeslerinin ogullari, hizmetindeki kadinlar ve anlasmalarıyla sahip olduklarından ötürü hiçbir günah yoktur. Allah'tan korkun, ey Peygamber hanımları! Kuskusuz, Allah her seye taniklik etmektedir.

33:56 Su bir gerçek ki, Allah ve melekleri, o Peygamber'e destek verirler/onun sanini yüceltirler. Ey inananlar! Siz de ona destek olun/onun sanini yüceltin ve ona içtenlikle selam verin.

33:57 Allah'i ve resulünü incitenleri Allah dünyada da âhirette de lanetlemistir. Onlar için, alçaltıcı bir azap da hazırlanmıştır.

33:58 Mümin erkeklerle mümin kadinlari, yapmadıkları bir seyden dolayı rahatsız edenler, bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.

33:59 Ey Peygamber! Eslerine, kızlarına ve müminlerin kadinlarına söyle, dis giysilerini üzerlerine alsınlar. Bu, onların tanınmaları ve incitilmemeleri için çok daha uygun bir yoldur. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

33:60 İkiyüzlüler, kalplerinde maraz bulunanlar, şehirde çirkin haberler yayanlar, bu yaptıklarına son vermezlerse, seni onların üzerine gitmeye elbette tesvik edeceğiz. Bundan sonra onlar, orada senin yakınında, çok az kalabilirler.

33:61 Lanetlenmiş hale gelirler. Rastlandıkları yerde enselenirler, öldürülür de öldürülürler.

33:62 Bu, Allah'in daha önce gelip geçmişlerde isleyen tavrı-tarzidir. Allah'in tavrında herhangi bir değişiklik asla bulamazsın.

33:63 İnsanlar sana kıyametin saatinden soruyorlar. De ki: "Ona ilişkin bilgi Allah katındadır." Ne bilirsin, belki de o saat yakındır!

33:64 Hiç kuskusuz, Allah, inkârcıları lanetlemiş ve onlar için çilgin bir ates hazırlamıştır.

33:65 Uzun süre kalacaklardır onun içinde. Ne bir dost bulacaklardır ne bir yardımcı.

33:66 Gün olur, yüzleri atesinin içinde evrilip çevrilir de söyle derler:

"Vay basımıza! Keske Allah'a itaat etseydik, keske resule itaat etseydik."

33:67 Ve derler ki: "Rabbimiz! Biz, efendilerimize, büyüklerimize itaat ettik de bizi yoldan saptırdılar."

33:68 "Rabbimiz, onlara iki kat azap ver; onları büyük bir lanet ile lanetle!"

33:69 Ey iman edenler! Mûsa'ya eziyet edenler gibi olmayın! Allah, Mûsa'yi onların dediginden uzak tutmuştur. O, Allah katında olumlu, itibarlı bir kul idi.

33:70 Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve sağlam söz söyleyin!

33:71 Ki Allah amellerinizi barışa/hayra yarayışlı kilsin, günahlarınızı affetsin. Allah'a ve O'nun resulüne itaat eden, büyük bir başarı elde etmiştir.

33:72 Biz emâneti göklere, yere, dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmekten kaçındılar, ondan ürktüler. İnsan ise çok zalim ve çok cahil olduğu halde onu yükledi.

33:73 Bunun böyle olması, Allah'in; ikiyüzlü erkeklerle ikiyüzlü kadinlara, sirke sapmış erkeklerle sirke sapmış kadinlara azap etmesi,

mümin erkeklerle mümin kadınların tövbelerini kabul etmesi içindir. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

Sura 34: Saba

34:1 Hamt, göklerde ve yerde bulunanlar kendisine ait olan Allah'adır. Ölüm ötesi âlemde de hamt yalnız O'nadır. Hakîm'dir O, Habîr'dir.

34:2 Yerin içine gireni, oradan çıkani, gökten ineni, oraya yükseleni o bilir. Rahîm'dir O, Gafûr'dur.

34:3 Küfre sapanlar söyle dediler: "Kiyamet saati bize gelmez!" De ki: "Hayir, öyle değil! Gaybi bilen Rabbime yemin olsun ki, o size mutlaka ve mutlaka gelecektir! Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile Rabbinden gizli kalmaz. Zerreden daha küçük veya daha büyük hiçbir istisna olmamak üzere, her şey apaçık bir Kitap'ta belirlenmiştir;

34:4 Ki Allah, iman edip hayra ve barisa yönelik işler sergileyenleri ödüllendirsin. İşte bunlar için bir bağışlanma ve kutlu-bereketli bir rizik vardır."

34:5 Ayetlerimizi hükümsüz kılmak uğruna kosusup duranlar var ya, onlar için pislikten, inletici bir azap vardır.

34:6 Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin, hakkın ta kendisi olduğunu, Hamîd ve Azîz olan Allah'ın yoluna kılavuzladığını görürler.

34:7 Küfre batanlar söyle dedi: "Dağılıp parçalandığınızda, kesinlikle yepyeni bir yaratılış içinde olacağınız yolunda, peygamberce haberler veren bir adamı size gösterelim mi?"

34:8 "Yalan düzüp Allah'a iftira mi ediyor, yoksa çıldirmiş mi bu?" Hayir, söyledikleri gibi değil! Gerçek şu ki, âhirete inanmayanlar, dönüşü olmayan bir sapıklık ve bir azap içindedirler.

34:9 Onlar, önlerinde ve arkalarında, gökten ve yerden neler var, görmediler mi? Dilesek onları yere batırırız, ya da üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Hiç kuskusuz, bütün bunlarda Allah'a yönelen her kul için mutlak bir ibret vardır.

34:10 Yemin olsun, biz, Dâvud'a katimizden bir lütufta bulduk. "Ey dağlar, onunla birlikte tespih edin ve ey kuslar siz de." dedik. Ve onun için demiri yumusattık.

34:11 Geniş ve uzun zirhler yap! Dokumasında titiz davran! Siz de hayra ve barisa yönelik iş yapın. Kuskusuz, ben, yaptıklarınızı görüyorum.

34:12 Süleyman için de sabah gidisi bir ay, akşam dönüşü bir ay olan rüzgârî görevlendirdik. Onun için erimis katran/bakir kaynağını sel gibi akıttık. Cinlerden öylesi vardı ki, Rabbinin izniyle onun önünde iş yapardı. Onlardan hangisi buyrugumuzdan yan çizse, alevli ateş azabını kendisine tattırdık.

34:13 Onlar Süleyman için, mihraplardan/kalelerden, heykellerden, havuzlar gibi çanaklardan, yerinden kaldırılamaz kazanlardan ne dilerse yaparlardı. Ey Davûd ailesi, şükür olarak iş yapın! Kullarım içinden şükredenler o kadar az ki!

34:14 Sonunda, Süleyman için ölüm hükmünü verdiğimizde, onun ölümünü, değnegini yiyen dâbbetül arzdan/agaç kurtçugundan

baskasi onlara göstermedi. Süleyman yere yigilinca, açıkça anlasildi ki, eger cinler gaybi bilmis olsalardi, o alçaltici azap içinde bekleyip durmazlardi.

34:15 Yemin olsun, Sebe' için kendi meskenlerinde bir ibret vardı. Sag ve soldan iki bahçe. Rabbinizin rizkindan yiyin de O'na şükredin. Tertemiz bir belde ve affeden bir Rab...

34:16 Ne var ki onlar yüz çevirdiler; biz de üzerlerine Arim selini gönderdik. Onların iki bahçesini, buruk yemisli, aci ilginli, birazcik da sedir agaci bulunan iki bahçeye çevirdik.

34:17 Iste böyle! Nankörlük ettikleri için onları cezalandirdik. Nankörden baskasına ceza verir miyiz hiç!

34:18 Biz onlarla, içini bereketle doldugumuz kentler arasında, sirt-sirta vermiş kasabalar olusturduk; Bunlar arasında gidis-gelisler belirledik. "Geceleri ve güdüzleri, güven içinde gezip dolasin oralarda." dedik.

34:19 Ama onlar, tutup söyle dediler: "Rabbimiz, seferlerimizin arasini uzaklastir!" Böylece kendilerine zulmettiler de biz de onları efsaneler haline getirdik; hepsini darmadagin ettik. Iste bunda, geregince sabreden, yeterince şükreden herkes için elbette ibretler vardır.

34:20 Yemin olsun, Iblis onlarla ilgili sanisinde isabet etti. Inananlardan bir grup disindakiler ona uydular.

34:21 Oysaki onun, onlar üzerinde hiçbir sultasi yoktu. Sadece biz; âhirete inananı, onun hakkında kuskuya düşenden ayırmak için böyle yapıyorduk. Rabbin hersey üzerinde Hafız'dır, kollar, korur, gözetir.

34:22 De ki: "Allah disindeki o bir sey sandiklerinizi çağirin/onlara yalvarin! Ama onlar, göklerde de yerde de zerre kadar bir seye sahip olamazlar. O göklerde ve yerde onların ortakligi da yoktur. Ve O'nun onlardan bir destekçisi de yoktur."

34:23 O'nun katında, bizzat kendisinin izin verdiği kimseden baskasının sefaati/kendisinin izin verdiği kimseden baskasi için sefaat yarar sağlamaz. Sonunda, kalplerinden korku giderilince: "Rabbimiz ne dedi?" derler. "Hakki söyledi, O'dur Aliyy, O'dur Kebîr."

34:24 De ki: "Göklerden ve yerden sizi kim riziklandiriyor?" De ki: "Allah! O halde biz yahut siz ya tam hidayet üzerindeyiz yahut açık bir sapiklik içinde."

34:25 De ki: "Bizim isledigimiz suçlardan siz sorumlu olmayacaksınız; biz de sizin yaptiklarinizdan sorguya çekilmeyecegiz."

34:26 De ki: "Rabbimiz hepimizi biraraya toplayacak, sonra da aramizi hak ile ayiracak. O'dur Fettâh, O'dur Alîm."

34:27 De ki: "Ortaklar olarak O'nun yanına koymaya kalktiklarinizi bana gösterin! Hayir, is sandiginiz gibi degil! O, Allah'tir; Azîz'dir, Hakîm'dir."

34:28 Biz seni, bütün insanlara bir müjdeci ve uyarici olarak gönderdik, baska degil! Ama insanların çoklari bilmiyorlar.

34:29 Diyorlar: "Dogru sözlülerseniz, bu tehdit ne zaman?"

34:30 De ki: "Size bir gün vaat edilmistir; ondan ne bir saat geri kalabirsiniz ne de ileri geçebilirsiniz."

34:31 Küfre sapanlar dedi ki: "Biz, bu Kur'an'a da bundan öncekine de asla

inanmayacagiz!" Ah, bir görsen o zalimleri Rableri huzurunda, tutuklanmış halde! Bir kısmı da bir kısmına söz atar durur. Basit görülüp horlananları, büyüklük taslayanlara söyle derler: "Siz olmasaydınız, vallahi biz inanacaktık!"

34:32 Büyüklük taslayanlar ise basit görülüp horlananlara söyle derler: "Hidayet size geldikten sonra, sizi ondan biz mi geri çevirdik? Hayir, siz kendiniz günahkârlardınız!"

34:33 Bu kez, basit görülüp horlananlar büyüklük taslayanlara söyle derler: "Hayir, öyle degil!" Isiniz gece gündüz düzenbazlıktı. Siz bize Allah'a nankörlük etmemizi, O'na esler-ortaklar tutmamızı emrediyordunuz." Nihayet, azabi gördüklerinde, pismanlığı içlerine gömerler. Biz ise inkârcıların boyunlarına bukağıları vurmuzdur. Yapıp ettiklerinden baska, neyin karsiligini görüyorlar ki!...

34:34 Biz, hangi ülkeye bir uyarıcı göndermissek, onun servet ve refahla simaranları mutlaka söyle demislerdir: "Biz, sizin elçilik yaptığınız şeyi inkâr ediyoruz!"

34:35 Sunu da söylemişlerdir: "Biz, malca da evlatça da çoguz. Azaba ugratılacak olanlar, bizler degiliz."

34:36 De ki: "Rabbim, diledigine rizki genişletip açar, diledigine ölçülü verir/kisar. Fakat insanların çokları bilmiyorlar."

34:37 Sizi bize yaklastirip, katimizda size yakınlık sağlayacak olan, ne mallarınızdır ne de çocuklarınız. İman edip hayra ve barisa yönelik iş yapanlar müstesna. Onlara, yaptıklarının kat kat fazlası ödül vardır. Onlar, seçkin odalarda güven içindedirler.

34:38 Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için kusanlara gelince, onlar azabın içinde hazır bulundurulacaklardır.

34:39 De ki: "Rabbim, kullarından diledigine rizki bolca-genişçe verir, diledigine de kısırak verir. Bir şey infak ederseniz O, onun yerine baska bir şey lütfeder. Rizik verenlerin en hayirlisidir O.

34:40 Gün olur, onların hepsini bir yere toplar, sonra meleklerle sorar: "Sunlar, sadece size mi kulluk/ibadet ediyorlardı?"

34:41 Melekler derler ki: "Tespîh ederiz seni! Bizim Velî'miz sendin, onlar degil. Dogrusu su ki, onlar cinlere tapıyorlardı. Onların çogu cinlere iman etmekteydi."

34:42 Artık o gün, birinizin digesine yarar sağlamaya da zarar vermeye de gücü yetmez. Zulme sapanlara söyle deriz: "O kendisini yalanlayip durduğunuz ates azabını tadın!"

34:43 Ayetlerimiz açık-seçik kanıtlar halinde karsılarında okununca söyle derler: "Bu adam, atalarınızın kulluk/ibadet etmekte olduklarından sizi vazgeçirmek isteyen biriden baskası degil." Sunu da söylerler: "Bu, düzenlenmiş bir yalandan/iftiradan baska şey degildir." Hakki inkâr edenler, o kendilerine geldiginde söyle demislerdir: "Açık bir büyüden baska şey degil bu!"

34:44 Oysaki biz onlara, arastirip ders alacakları kitaplar vermemistik; daha önce kendilerine bir uyarıcı da göndermemistik.

34:45 Onlardan öncekiler de yalanladılar. Üstelik bunlar, ötekilerine verdiklerimizin onda birine bile ulaşamadılar. Resullerimi yalanladılar.

Peki, benim azabim nasıl oldu!?

34:46 De ki: "Size, bir tek şey öğütleyeceğim: Allah için ikiser ikiser, teker teker kalkın, sonra da iyice düşünün!" Arkadaşınızda cinnetten eser yok! O, siddetli bir azap öncesinde sizi uyaran bir kiseden baskısı değil.

34:47 De ki: "Ben sizden herhangi bir ücret istemedim; o sizin olsun. Benim ödülüm yalnız Allah'tandır. Ve O, her şey üzerinde bir Şehîd, gerçek bir tanık..."

34:48 De ki: "Benim Rabbim, gerçeği ortaya koyar. Gaybları en iyi bilen O'dur."

34:49 De ki: "Hak geldi, artık bâtil ortaya yeni bir şey çıkaramaz; eskiyi de geri getiremez."

34:50 De ki: "Eğer saparsam, öz benliğim aleyhine saparım. Doğruyu ve güzeli bulursam bu, Rabbimin bana vahyettiği sayesinde. Çünkü O, Semî'dir, Karîb'dir."

34:51 Bir görsen onları korku ve telasa düştüklerinde! Artık kaçış-kurtuluş yok! Çok yakın bir yerden yakalanmışlardır.

34:52 "Ona inandık!" dediler. Ama nasıl mümkün olur onlar için imana ulaşmak o uzak yerden!

34:53 Daha önce inkâr etmişlerdi onu. Gayba tas atıp duruyorlardı o uzak yerden.

34:54 Artık kendileriyle, istahla arzulanımları şey arasına engel konmuştur. Tıpkı daha önce benzerlerine yapıldığı gibi. Gerçek şu ki onlar, tutarsızlığa iten bir kuskuyu içindeydiler.

Sura 35: Fatir

35:1 Hamt, Fâtir olan Allah'adır; gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikiser, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan O'dur.

Yaratısta/yaratılmıslarda dilediğini artırır O. Hiç kuskusuz, Allah her şeye gücü yetendir.

35:2 Allah'ın insanlar için açıp yaydığı rahmeti hiç kimse tutup kısımaz. Onun tutup kistigini ise O'ndan sonra salıp açacak yoktur. Azîz'dir O, Hakîm'dir.

35:3 Ey insanlar, Allah'ın, üzerinizdeki nimetini anın! Allah'tan başka yaratıcı mı var? Sizi gökten ve yerden riziklandırır. O'ndan başka ilah yoktur. Hal böyle iken nasıl oluyor da yüz geri çevriliyorsunuz?

35:4 Eğer seni yalanlıyorsa, senden önceki resuller de yalanlanmıştır. Bütün işler ve oluslar Allah'a döndürülür.

35:5 Ey insanlar, Allah'ın vaadi haktır! O halde iğreti dünya hayatı sizi sakın aldatmasın! O yaman aldatıcı, o çok gururlu, sizi sakın Allah ile aldatmasın.

35:6 Su bir gerçek ki, şeytan sizin için bir düşmandır. O halde siz de onu düşman tutun. Hiç kuskusuz, o kendi hizbini cehennem yâranından olmaları için çağırır durur.

35:7 Küfre sapanlar için siddetli bir azap vardır. İman edip hayra ve barışa yönelik ameller işleyenlere gelince onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül olacaktır.

35:8 Ya o kisi? Yaptiklarinin kötülüğü kendisine allanip pullanmis da onu güzel görüvermis. Dogrusu su: Allah diledigini/dileyeni saptirir, diledigini/dileyeni de dogruya ve güzele kilavuzlar. O halde canin onlar için üzüntülere dalmasin. Hiç kuskusuz, Allah onlarin ürettiklerini/ortaya koyduklari oyunlari çok iyi bilmektedir.

35:9 Allah odur ki, rüzgârlari gönderdi. Rüzgârlar bir bulut kaldirir. Derken onu ölü bir beldeye sevk ettik de ölümünden sonra topraga onunla hayat verdik. Iste ölümünden sonra dirilme de böyledir.

35:10 Onur ve yücelik isteyen bilsin ki, onur ve yüceligin tümü Allah'adir. Temiz ve güzel kelime O'na yükselir; hayra ve barisa yönelik amel de o kelimeyi yüceltir. Kötülükleri kuranlara/kötülükleri tuzak yapanlara gelince, onlar için siddetli bir azap vardir. Ve böylelerinin tuzagi tarumar olur.

35:11 Allah sizi bir topraktan, sonra bir spermden yaratti; sonra sizi çiftler haline getirdi. O'nun ilmi disinda, bir disi ne hamile olur ne de dogurur. Yasayan bir varliga daha çok ömür verilmesi de onun ömründen biraz azaltilmasi da mutlaka bir kitapta yazilidir. Bu, Allah için gerçekten çok kolaydir.

35:12 Iki deniz birbirine esit olmaz. Bu tatlidir, susuzlugu giderir, içimi hos ve rahattir; su tuzludur, acidir. Ama hepsinden de taze et yersiniz; giyip takinacaginiz bir süs çıkarirsiniz. Allah'in lütfundan nasip aramaniz ve sükredebilmeniz için, gemilerin denizi yara yara gittigini görürsün.

35:13 Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Günes'i ve Ay'i buyruk altına almistir. Her biri belirlenen bir süreye kadar akip gidiyor. Iste Rabbiniz Allah bu; mülk ve yönetim O'nundur. Onun berisinden yakardiklariniz ise bir çekirdek zarina bile hükmedemezler.

35:14 Onlara çağirsaniz, çağrinizi duymazlar. Duysalar da size cevap veremezler. Kiyamet günü de sizin onlari ortak kostugunuzu inkâr ederler. Hiç kimse sana, Habîr olan Allah'in verdigi gibi haber veremez.

35:15 Ey insanlar, siz Allah'a yönelmis yoksullarsiniz! Allah ise mutlak Ganî, mutlak Hamî'dir.

35:16 Dilerse sizi yok eder, yepyeni bir halk getirir.

35:17 Ve bu, Allah'a hiç de güç gelmez.

35:18 Hiçbir günahkâr, bir baskasinin günahini yüklenmez. Yükü agir gelen, onu tasimaya çağirsa bile, kendisinden hiçbir sey yüklenilmez. Akraba bile olsa... Sen ancak Rablerinden için için korkanlari ve namazi/duayi yerine getirenleri uyarirsin. Arinip temizlenen, kendi benligi için arinip temizlenir. Dönüs Allah'adir.

35:19 Körle, gören bir olmaz!

35:20 Karanliklarla isik da bir olmaz!

35:21 Gölge ile sicaklik da ayni degildir.

35:22 Diriler de esit olmaz, ölüler de. Allah diledigine/dileyene isittirir. Ama sen, kabirlerdekilere isittiremezsin!

35:23 Sen sadece bir uyaricisin!

35:24 Su bir gerçek ki, biz seni hak ile bir müjdecisi ve uyaricisi olarak

gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinden bir uyarıcı gelip geçmemiş olsun.

35:25 Seni yalanlıyorlarsa, onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Resulleri onlara açık-seçik mesajlar, sayfalar ve aydınlatıcı kitap getirmişlerdi.

35:26 Sonra ben, inkâr edenleri yakaladım. Ama nasıl oldu benim azabım?!

35:27 Görmedin mi, Allah, gökten bir su indirdi. Onunla, renkleri çeşit çeşit meyveler çıkardık. Dağlardan da yollar var; beyaz, kırmızı, değişik renklerde. Ve simsiyah yollar da var.

35:28 Aynı şekilde, insanlardan, hayvanlardan, davarlardan da çeşitli renklerde olanlar var. Kulları içinde Allah'tan ancak bilginler ürperir. Allah Azîz'dir, Gafûr'dur.

35:29 Allah'ın kitabını okuyanlar, namazi/duayı yerine getirenler, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık infak edenler, asla batmayacak bir ticaret umabilirler.

35:30 Çünkü Allah onlara ücretlerini tam ödeyecek, lütfundan onlara artırma da yapacaktır. Gafûr'dur O, çok affeder; Sekûr'dur, sükredenlere mutlaka karşılık verir.

35:31 Kitap'tan sana vahyettiğimiz, kendinden öncekini tasdikleyici hakkın ta kendisidir. Allah, kullarından tam haberdardır, onları iyice görmektedir.

35:32 Sonra, kullarımız arasından seçtiklerimizi kitaba mirasçı kıldık. İçlerinden öz nefesine zulmeden var. Orta yolda gideni var. Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçeni var. İşte bu, büyük lütfun ta kendisidir.

35:33 Adn cennetlerine girerler onlar, orada altından bilezikler ve inci takinirlar. Orada giysileri ise ipektir.

35:34 Söyle derler: "Hamt olsun, üzüntüyü bizden gideren Allah'a! Rabbimiz mutlak Gafûr, mutlak Sekûr'dur.

35:35 Lütfuyla bizi durulacak yurda kondurdu. Orada bize hiçbir yorgunluk dokunmaz. Orada bize hiçbir usanç da dokunmaz."

35:36 Inkâr edenlere de cehennem atesi var. Ne haklarında hüküm verilir ki ölsünler ne de azapları hafifletilir. İşte böyle cezalandırırız tüm nankörleri biz.

35:37 Feryat edip dururlar orada: "Rabbimiz, çıkar bizi de önceden yaptığımızdan başka şey yapalım. Barışa ve hayra yönelik iyi bir iş yapalım." Sizi biz, öğüt alanın öğüt alacağı bir süre ömürlendirmedi mi? Uyarıcı da geldi size. Hadi, tadın bakalım azabı! Zalimler için hiçbir yardımcı yok artık.

35:38 Allah, göklerin ve yerin gaybini bilendir/Âlim'dir. O, göğüslerin özündekini de çok iyi bilir.

35:39 Sizi yeryüzünde halefler yapan O'dur. Nankörlük edenin nankörlüğü kendi aleyhinedir. Kâfirlerin küfrü, Rableri katında öfkeden başka bir şey artırmaz. Kâfirlerin küfrü hüsrân ve yıkımdan başka bir şey artırmaz.

35:40 De ki: "Allah'ın berisinden yakardığınız su ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana topaktan neyi yarattı onlar!" Yoksa göklerde bir ortaklıkları mı var? Yoksa onlara bir kitap verdik de kendileri o kitaptan bir kanıt üzerinde midirler? Hayır, zalimler birbirlerine

aldanistan/aldatistan baska hiçbir sey vaat etmezler.

35:41 Allah, gökleri ve yeri, yok olup gitmesinler diye tutuyor. Yemin olsun, eger çöküp giderlerse, O'ndan baska hiç kimse onlari tutamaz. Halîm'dir O, Gafûr'dur.

35:42 Yeminlerinin tüm gücüyle Allah'a ant içmişlerdi ki, eger kendilerine bir uyarıcı gelirse, ümmetlerin herhangi birinden çok daha dogru bir gidis üzere olacaklar. Fakat uyarıcı onlara gelince, bu onlara nefretle kaçistan baska bir katkı sağlamadi.

35:43 Yeryüzünde kibirlendi ve kötülük tezgâhladilar. Oysaki tezgâhlanan kötülük, sahibinden baskasini kusatmaz. Öncekilerin basina gelenlerden baskasini mi bekliyorlar? Allah'in yol ve yönteminde degisme asla bulamazsin! Allah'in yol ve yönteminde döneklik de bulamazsin!

35:44 Yeryüzünde dolasip da kendilerinden öncekilerin sonlarinin nasil oldugunu görmediler mi? Onlar, kuvvet bakımından bunlardan daha zorluydular. Göklerde de yerde de Allah'i âciz birakacak hiçbir sey yoktur. Alîm'dir O, Kadîr'dir.

35:45 Eger Allah, insanlari, kazandiklari yüzünden hesaba çekseydi, yerkürenin sirtinda hiçbir canlı birakmazdi. Ne var ki, onlari belirli bir süreye kadar, ecelleri gelinceye kadar erteliyor. Allah, kullarini iyice görmektedir.

Sura 36: Ya-Sin

36:1 Yâ, Sîn.

36:2 Yemin olsun o hikmetlerle dolu Kur'an'a ki,

36:3 Hiç kuskusuz, sen, gönderilen elçilerdensin;

36:4 Dosdogru bir yol üzerindesin.

36:5 Azîz ve Rahîm'in indirdigi üzeresin.

36:6 Babalari uyarilmamis, tam gaflet içinde bir toplumu uyarman için gönderildin.

36:7 Yemin olsun ki, onlarin çoğuna söz hak olmustur, artik onlar iman etmezler.

36:8 Biz onlarin boyunlarına bukağilar geçirdik. Bukagilar çenelere dayanmistir da bu yüzden onlarin kafalari yukari kalkiktir.

36:9 Önlerine bir set, arkalarına da baska bir set çektik. Böylece onlari kusatip sardik; artik onlar görmezler.

36:10 Sen ha uyarmissin onlari ha uyarmamissin, fark etmez onlar için; inanmazlar.

36:11 Sen ancak o zikire/Kur'an'a uyan ve görmedigi halde Rahman'dan korkan kimseyi uyarirsin. Böylesini, bir bagislanma ve seçkin bir ödülle müjdele!

36:12 Biz, yalnız biz, ölüleri diriltiriz ve onlarin önden gönderdiklerini de eserlerini de yazariz! Zaten biz her şeyi apaçik bir kütükte ayrıntili olarak kaydetmişizdir.

36:13 Onlara o kent halkini örnek ver. Hani, elçiler gelmisti oraya.

36:14 Hani, biz onlara iki kisi göndermistik, onlari yalanlamislardi. Bunun üzerine biz, üçüncü bir kisiyle destek vermistik. Söyle

demislerdi: "Biz, size gönderilen elçileriz!"

36:15 Kent halki dedi ki: "Siz, bizim gibi birer insandan baska sey degilsiniz. Rahman hiçbir sey indirmemistir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz."

36:16 Dediler: "Rabbimiz biliyor ki, biz size gönderilmiş elçileriz."

36:17 "Bize düşen, açık bir tebligden baska sey degildir."

36:18 Dediler: "Sizin yüzünüzden ugursuzlukla karsilastik/biz sizi ugursuzluk sebebi saymaktayiz. Eger bu ise son vermezseniz, sizi mutlaka taslayacagiz. Ve bizden size acikli bir azap kesinlikle dokunacaktır."

36:19 Dediler: "Ugursuzluk kusunuz sizinle beraberdir. Size öğüt verildi diye mi bütün bunlar? Hayir, siz savurganliga, asiriliga sapmis bir topluluksunuz."

36:20 Kentin öbür ucundan bir adam kosarak gelip söyle dedi: "Ey topluluk, bu elçilere uyun!"

36:21 "Sizden herhangi bir ücret istemeyelere uyun. Onlardir dogruyu ve güzeli bulanlar."

36:22 "Beni yaratana ne diye kulluk etmeyecek misim ben? Ve sizler de O'na döndürüleceksiniz."

36:23 "O'ndan baska tanrilar mi edineyim ben? Eger Rahman bana bir zorluk/zarar dilerse onların sefaati benden hiçbir sey savamaz; beni kurtaramazlar."

36:24 "Bu durumda ben elbette ki açık bir sapikligin içine düşerim."

36:25 "Ben, sizin Rabbinize iman ettim, artik dinleyin beni!"

36:26 "Gir cennete!" denildi. Dedi: "Kavmim bir bilebilseydi?"

36:27 Ki Rabbim beni affetti; beni, ikram edilenlerden kildi."

36:28 Biz onun ardından kavmi üzerine gökten bir ordu indirmedik, indirecek de degildik.

36:29 Olan, sadece korkunç titresimli bir sestir. Ve bir anda sönuverdiler.

36:30 Yazik su kullara! Kendilerine gelen her resulle mutlaka alay ederlerdi.

36:31 Görmediler mi, kendilerinden önce nice nesilleri helâk ettik! Onlar artik bir daha bunlara dönmeyecekler.

36:32 Ancak herkes toplandiginda, onlar da huzurumuzda hazir bulundurulacaklar.

36:33 Ölü toprak onlar için bir mucizedir. Onu dirilttik, ondan dâne çıkardik; bak iste ondan yiyorlar.

36:34 Onda hurmalardan, üzümlerden bahçeler olusturduk, ondan pınarlar fiskirttik;

36:35 Ki onun ürününden ve ellerinin yapip ettiginden yesinler. Hâlâ sükretmiyorlar mi?

36:36 Sani yücedir o Allah'in ki topragin bitirdiklerinden, onların öz benliklerinden ve nice bilmediklerinden bütün çiftleri yaratmistir.

36:37 Gece de onlar için bir mucizedir. Gündüzü ondan soyup aliriz da onlar karanliga gömülüverirler.

36:38 Günes, kendine özgü bir durak noktasina/bir durma zamanina dogru akip gidiyor. Azîz, Alîm olanin takdiridir bu.

36:39 Ay'a gelince, biz onun için de bir takim durak noktaları/birtakim evreler belirledik. Nihayet o, eski hurma sapinin egrilmisi gibi geri

döner.

36:40 Günes'in Ay'a ulasip çatması gerekmiyor. Gecenin de gündüzü geçmesi gerekmez. Her biri bir yörüngede yüzmektedir.

36:41 Züriyetlerini o dopdolu gemilerde tasimamız da onlar için bir ayettir.

36:42 Onlar için gemilere benzer, binecekleri baska seyler de yarattik.

36:43 Eger dilersek onlari bogariz. Bu durumda ne kendileri için feryat eden olur ne de kurtarilirler.

36:44 Ancak bizden bir rahmet olarak bir süreye kadar daha nimetlensinler diye kurtarilirler.

36:45 Onlara, "Önünüzdekinden ve arkanızdakinden sakinin ki, size merhamet edilebilsin!" denildiginde, hiç aldirmazlar.

36:46 Çünkü Rablerinin ayetlerinden kendilerine bir ayet gelince, ondan mutlaka yüz çevirmislerdir.

36:47 Onlara, "Allah'in size lütfettiği riziklardan dagitin!" dendiginde, nankörlüğe sapanlar, iman edenlere söyle derler: "Allah'in, dilediği takdirde yedirip doyuracağı kisiyi biz mi doyuracağız? Siz açık bir sapıklık içindesiniz, hepsi bu."

36:48 Bir de söyle derler: "Eger dogru sözlüler iseniz, bu tehdit ne zaman?"

36:49 Sadece korkunç titresimli bir sesi bekliyorlar. Onlar çekisip dururlarken, o ses kendilerini enseleyecektir.

36:50 O zaman ne bir tavsiyede bulunmaya güçleri yetecek ne de ailelerine dönebilecekler.

36:51 Sûra üfürülmüştür! Bak, iste kabirlerden, Rablerine dogru akin akin gidiyorlar.

36:52 Söyle diyecekler: "Vay basimiza gelene! Kim kaldirdi bizi mezarimizdan? Rahman'in vaat ettigi iste bu! Peygamberler dogru söylemisler."

36:53 Topu topu korkunç titresimli bir tek ses. Ve bakmissin, hepsi birden huzurumuzda divan durmaktadır.

36:54 O gün hiçbir canliya, hiçbir sekilde haksizlik edilmez. Sizler, sadece yapip ettiklerinizin karsiligi olarak cezalandirilirsiniz.

36:55 O gün cennet halki bir ugras içinde eglenip ferahlamaktadır.

36:56 Kendileri ve esleri, gölgeliklerde, koltuklar üzerinde yaslanmislerdir.

36:57 Orada kendileri için meyveler var. Istedikleri her sey kendilerinin olacak.

36:58 Rahîm Rab'den bir de sözlü selam!

36:59 Ey günahkârlar! Bugün söyle ayrilin!

36:60 Ey âdemogullari! Ben size, "Seytana kulluk etmeyin, o sizin için açık bir düşmandir!" demedim mi?

36:61 "Bana ibadet edin, dosdogru yol budur!" demedim mi?

36:62 Yemin olsun, seytan, içinizden birçok nesli saptirmisti.

Aklinizi hiç isletmiyor muydunuz?

36:63 Alin size, tehdit edildiginiz cehennem!

36:64 Inkâr edip durmanız yüzünden dalin oraya bugün!

36:65 O gün, ağızlarını mühürleyeceğiz. Bize elleri konuşacak, ayakları da kazanmış olduklarına tanıklık edecek.

36:66 Dilesek, gözlerini siler, onları elbette kör ederiz. O zaman yola koyulmak isterler ama nasıl görecekler?

36:67 Dilesek, onları oldukları yerde hayvana çeviririz. O zaman ne ileri gitmeye güçleri yeter ne de geri dönebilirler.

36:68 Kimi uzun ömürlü kılsak, onu yaratılıştan gerisin geri çeviririz. Hâlâ akıllarını işletmiyorlar mı?

36:69 Biz o peygambere siir öğretmedik. Siir ona yarasmaz/layık olamaz da. Ona vahyedilen, bir öğütten ve apaçık bir Kur'an'dan başka şey değildir;

36:70 Diri olanı uyarsın ve gerçeği örten nankörler/inkârcılar aleyhine söz hak olsun diye indirilmiştir.

36:71 Görmediler mi, ellerimizin yapıp ettiklerinden, kendileri için nice hayvanlar yarattık da onlar, bu hayvanlara sahip oluyorlar.

36:72 O hayvanları bunlara boyun eğdirdik. Onlardan binekleri vardır ve onlardan bir kısmını da yiyorlar.

36:73 O hayvanlarda bunlar için birçok yararlar var, içecekler var. Hâlâ sükretiliyorlar mı?

36:74 Kendilerine yardım edilir ümidiyle Allah'tan başka ilahlar edindiler.

36:75 Oysaki, o ilahlar bunlara yardım edemezler. Tam aksine, bunlar, o ilahlara hizmet eden ordular durumundadır.

36:76 Artık onların sözü seni üzmesin! Biz onların sır olarak tuttuklarını da açıkladıklarını da biliyoruz.

36:77 Görmedi mi insan, kendisini bir spermden yarattığımızı! Bir de bize açık bir hasım kesilmiştir o.

36:78 Kendi yaratılışını unutmuş da bize örnek veriyor. Ve bir de söyle diyor: "Su çürümüş kemiklere kim hayat verecek?"

36:79 De ki: "Onlara hayat verecek olan, onları ilk kez yaratandır. O, bütün yaratılmışları/her türlü yaratmayı çok iyi bilmektedir."

36:80 O size, o yeşil ağaçtan bir ates oluşturdun da siz ondan tutusturup duruyorsunuz.

36:81 Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerini yaratmaya güç yetiremez mi? Elbette güç yetirir. Her şeyi bilen Alîm, sürekli yaratan Hallâk O'dur.

36:82 O, bir şeyi istediğinde, buyruğu sadece sunu söylemektir: "Ol!" Artık o, oluverir.

36:83 Her şeyin kaynağı/egemenliği elinde olan o yaratıcının sanii çok yücedir! Sonunda O'na döndürüleceksiniz.

Sura 37: As-Saffat

37:1 Yemin olsun o saf bağlayıp dizilenlere/o saflar tutturup siraya dizilenlere-o kanatlarını açıp toplayarak uçanlara,

37:2 O haykırarak sevk edenlere/o göğüs gererek durduranlara,

37:3 O Zikir okuyanlara,

37:4 Ki sizin ilahiniz hiç kuskusuz bir ve tektir.

37:5 Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir O; doguların da

Rabbidir O.

37:6 Biz o yakin gögü bir süsle, yıldizlarla süsleyip donattik.

37:7 Ve her türlü inatçı-âsi seytandan koruduk.

37:8 Onlar ne kadar çirpinsalar da o yüce konseyi dinleyemezler. Ve her taraftan atisa tutulurlar;

37:9 Kovulurlar. Ve onlar için, yakalarını bırakmayan bir azap vardır.

37:10 Yüce konseyden bir söz çalip çarpan olabilirse de onun pesine hemen delici, alevli bir yıldiz takilir.

37:11 Simdi sor onlara: Yaratis ve yaratilis bakımından onlar mi daha güçlüdür, yoksa bizim yarattigimiz suurlular mi? Gerçek su ki, biz onlari bir civik çamurdan yarattik.

37:12 Ama sen sasirdin, onlarsa alay ediyorlar.

37:13 Düşünüp tasınmaya çağrıldıklarında düşünmüyorlar.

37:14 Bir ayetle yüzyüze geldiklerinde, dudak büküp eğleniyorlar.

37:15 Söyle dediler: "Bu, apaçık bir büyüden baska sey degildir."

37:16 "Öldüğümüz, toprak ve kemik haline geldigimiz zaman mi? Biz gerçekten diriltilecek miyiz?"

37:17 "Önceki atalarımız da mi?"

37:18 De ki: "Evet! Ve, siz de! Asağılanmis, ezilmis olarak."

37:19 Müthis bir komut sesidir O. Onlar öylece bakakalacaklar.

37:20 Söyle derler: "Vay basımıza! Din günüdür bu!"

37:21 O yalanlayip durdugunuz ayrim günüdür bu.

37:22 Toplayın o zulmedenleri; eslerini de. O tapinip durmus olduklarını da toplayın:

37:23 Allah'tan baska tapınmis olduklarını. Sürün onlari cehennemini yoluna.

37:24 Durdurun onlari, çünkü hepsi sorguya çekilecekler.

37:25 Neniz var da birbirinize yardım etmiyorsunuz?

37:26 Edemezler! Bugün hepsi teslim bayragini çekmis durumdadır.

37:27 Birbirlerine dönerek bir seyler sorup duruyorlar.

37:28 Dediler: "Siz bize sag taraftan geliyordunuz."

37:29 Ötekiler dediler: "Hayir, siz zaten inanmiyordunuz?"

37:30 "Bizim size karsi bir sultamız yoktu. Isin esasi su ki siz azmis bir topluluktunuz."

37:31 "Rabbimizin sözü üzerimize hak oldu. Tadacagimizi elbette tadacagiz."

37:32 "Sizi saptirip azdirmistik. Çünkü biz de sapip azmis kisilerdik."

37:33 Onlar o gün azap içinde ortaklik kurmuslardır.

37:34 Iste böyle yapariz biz suçlulara/günahkârlara.

37:35 Onlar, kendilerine, "Allah'tan baska ilah yoktur" dendiginde, kibirleniyorlardı.

37:36 Ve söyle diyorlardı: "Mecnun bir sair yüzünden ilahlarımızı mi terk edecegiz?"

37:37 Hayir, öyle degil! O, hakki getirmisti. Diger peygamberleri de tasdik etmisti.

37:38 Yemin olsun, siz o acikli azabi mutlaka tadacaksınız!

37:39 Ve yalnız, yapıp ettiklerinizin karşılığıyla cezalandırılacaksınız.

37:40 Allah'ın içtenliğe erdirilmiş temiz kulları baskadır.

37:41 Onlar için belirlenmiş bir rizik vardır.

37:42 Çesit çeşit meyveler vardır. İkramla karşılanan kişilerdir onlar.

37:43 Nimetlerle dolu cennetlerdedirler.

37:44 Karşılıklı koltuklar üzerindedirler.

37:45 Kaynaktan doldurulmuş kadehler dolandırılır çevrelerinde.

37:46 Bembeyaz, içenlere lezzet sunan kadehler.

37:47 Sersemletme/bas agrisi yok onda. Sarhos da olmazlar ondan.

37:48 Yanlarında, gözlerini onlara dikmiş, iri gözlü dilberler vardır.

37:49 Korunmuş yumurtalar gibidir onlar.

37:50 Birbirlerine dönüp bir seyler sorarlar.

37:51 İçlerinden bir sözcü şöyle der: "Benim yakın bir arkadaşım vardı."

37:52 Derdi ki: "Sen gerçekten sunu tasdik edenlerden misin?"

37:53 "Biz, ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra, gerçekten cezalandırılacak mıyız?"

37:54 Dedi: "Siz de bir araştırır misiniz?"

37:55 Arastirdi, nihayet onu cehennemnin ta ortasında gördü.

37:56 Dedi: "Vallahi, az kalsın sen beni de buralara düşürecektin."

37:57 "Rabbimin nimeti olmasaydı, kesinlikle ben de burada toplananlar arasına girmiş olacaktım."

37:58 "Peki, biz artık ölmeyecek miyiz?"

37:59 "Sadece ilk ölümümüz; azaba da ugratılmayacağız, öyle mi?"

37:60 Doğrusu bu, büyük başarının ta kendisidir.

37:61 Çalışanlar, böylesi için çalışsınlar.

37:62 Ödül ve ikram olarak, bu mu daha hayırlı yoksa zakkum ağacı mı?

37:63 O ağaç ki, zalimler için onu bir fitne yaptık.

37:64 Cehennemnin ta dibinden çıkan bir ağaçtır o.

37:65 Tomurcukları tipki şeytanların başlarıdır.

37:66 Onlar ondan mutlaka yiyecekler ve karınlarını onunla dolduracaklar.

37:67 Sonra onların, o yedikleri üzerine kaynar su karıştırılmış bir içecekleri vardır.

37:68 Sonra onların dönüşleri doğrudan doğruya cehennemdir.

37:69 Çünkü onlar, babalarını sapıtmış kişiler halinde bulmalarına rağmen,

37:70 Kendileri de hâlâ onların eserleri ardınca kosturuyorlar.

37:71 Yemin olsun, daha önce ilk nesillerin çoğu da sapmıştı.

37:72 Yemin olsun, onların içlerinde uyarıcılar görevlendirmistik.

37:73 Bir bak, nasıl oldu uyarılanların sonu!

37:74 Ancak Allah'ın samimi, temiz kulları kurtuldu.

37:75 Yemin olsun, Nûh bize yakarmıştı da ne güzel karşılık vermistik biz.

37:76 Ve kurtarmistik onu da ailesini de o büyük sıkıntıdan.

37:77 Onun zürriyetini, evet onları kalıcılar yaptık.

37:78 Sonrakiler içinde, ona isaret eden bir sey biraktik.
37:79 Selam olsun Nûh'a âlemler içinde!
37:80 Iste böyle ödüllendiririz biz, güzel düşünüp güzel davrananlari.
37:81 O, bizim inanan kullarimizdandi.
37:82 Sonra ötekileri boguverdik.
37:83 Hiç kuskusuz, Ibrahim de onun grubundandi.
37:84 Rabbine, tertemiz bir kalple gelmisti.
37:85 Babasina ve toplumuna sormustu: "Siz neye kulluk/ibadet ediyorsunuz?"
37:86 "Allah'in berisinden birtakim uydurma ilahlari mi istiyorsunuz?"
37:87 "Âlemlerin Rabbi hakkında düşünceniz nedir?"
37:88 Bu arada Ibrahim yildizlara bir göz atti,
37:89 Söyle dedi: "Ben hastayim!"
37:90 Bunun üzerine ondan gerisin geri kaçtilar.
37:91 O da onlarin ilahlarinin yanina sokulup dedi: "Bir sey yemez misiniz?"
37:92 "Neniz var ki, konusmuyorsunuz!"
37:93 Iyice yanlarina sokulup sag eliyle bir darbe indirdi.
37:94 Bir süre sonra, halki kosarak Ibrahim'e geldi.
37:95 Ibrahim dedi: "Elinizle yonttugunuz seylere mi tapiyorsunuz?"
37:96 "Oysaki sizi de yaptiginiz seylere de Allah yaratmistir."
37:97 Dediler: "Sunun için bir bina yapin da bunu atesin ortasina firlatin!"
37:98 Ona tuzak kurmak istediler ama, biz onlari sefiller, reziller haline getirdik.
37:99 Ibrahim dedi: "Kuskunuz olmasin ki ben Rabbime gidecegim, O bana kilavuzluk edecek."
37:100 "Rabbim, bana iyilik/baris sevenlerden birini lütfet!"
37:101 Bunun üzerine biz, Ibrahim'e yumusak huylu bir oylan müjdeledik.
37:102 Çocuk onunla birlikte kosacak yasa gelince, Ibrahim dedi: "Yavrucugum, uykuda/düste görüyorum ki ben seni bogazliyorum. Bak bakalim sen ne görürsün/sen ne dersin?" "Babacigim, dedi, emroldugun seyi yap! Allah dilerse beni sabredenlerden bulacaksin."
37:103 Böylece ikisi de teslim olup Ibrahim onu sakagi üzerine yatirince,
37:104 Biz söyle seslendik: "Ey Ibrahim!"
37:105 "Sen rüyayi gerçeklestirdin. Iste biz, güzel düşünüp güzel davrananlari böyle ödüllendiririz."
37:106 "Bu, hiç kuskusuz apaçik imtihanin ta kendisiydi."
37:107 Ve ona fidye olarak büyük bir kurbanlik verdik.
37:108 Sonra gelenler içinde onu hatirlatan bir sey biraktik.
37:109 Selam olsun Ibrahim'e!
37:110 Böyle ödüllendiririz biz, güzellik sergileyenleri!
37:111 O da bizim inanan kullarimizdandi.
37:112 Biz ona, hayri ve barisi sevenlerden bir peygamber olan Ishak'i müjdeledik.
37:113 Ona da Ishak'a da bereketler lütfettik. Onlarin zürriyetlerinden iyi

düşünüp iyi davranan da var, öz benliğine açıkça zulmeden de var.
37:114 Yemin olsun, biz Mûsa ve Hârûn'a da lütufta bulunduk.
37:115 Onlari ve toplumlarini büyük sikintidan kurtardik.
37:116 Onlara yardım ettik de galip gelenler kendileri oldular.
37:117 Onlara, açık-seçik bilgi sunan Kitap'i verdik.
37:118 Her ikisini dosdogru yola kilavuzladik.
37:119 Sonradan gelenler içinde, her ikisini hatirlatan bir sey biraktik.
37:120 Selam olsun Mûsa'ya ve Hârûn'a!
37:121 Güzel düşünüp güzel davrananlari biz böyle ödüllendiririz!
37:122 O ikisi de bizim inanan kullarimizdandi.
37:123 Ilyas da elbette ki peygamberlendendi.
37:124 O da toplumuna söyle demisti: "Hâlâ korkup sakinmiyor musunuz?"
37:125 "Bal'e yalvarip yakariyor, yaratilarin en güzelini birakiyor musunuz?"
37:126 "Sizin de Rabbiniz, önceki atalarinizin da Rabbi olan Allah'i terk mi ediyorsunuz?"
37:127 Sonunda onu yalanladilar. Bu yüzden onlar mutlaka huzura getirileceklerdir.
37:128 Allah'in samimi, seçkin kullari müstesna.
37:129 Sonrakiler içinde Ilyas'i hatirlatacak bir sey de biraktik.
37:130 Selam olsun Ilyas'a!
37:131 Güzel düşünüp güzel davrananlari böyle ödüllendiririz biz.
37:132 Bizim inanan kullarimizdandi o.
37:133 Hiç kuskusuz, Lût da peygamberlendendi.
37:134 Onu ve ailesini toptan kurtarmistik biz.
37:135 Ancak terk edilenler içinde kalan kocakari hariç.
37:136 Sonra ötekileri yerle bir ettik.
37:137 Kuskusuz ki, siz onların yanindan sabahlari geçiyorsunuz.
37:138 Geceleyin de. Hâlâ aklinizi isletmeyecek misiniz?
37:139 Yûnus da gönderilen elçilerdendi.
37:140 Hani o, dolu bir gemiye kaçmisti.
37:141 Sonra kura çekti de kaybedenlerden oldu.
37:142 Derken, kendisini balik yutmustu. O kendi kendini kinayip duruyordu.
37:143 Eger tespîh edenlerden olmasaydi.
37:144 İnsanların diriltilecekleri güne kadar onun karninda kalacakti.
37:145 Bir süre sonra onu, çıplak araziye attik. Hastalanmisti.
37:146 Üzerine kabak cinsinden bir ağaç bitirdik.
37:147 Onu yüzbin kişiye yahut daha fazla olanlara elçi olarak gönderdik.
37:148 Onlar inandilar. Biz de onlari bir vakte kadar nimetlendirdik.
37:149 Simdi sor sunlara: "Kizlar Rabbinin de oğlanlar onların mi?"
37:150 Yoksa biz, melekleri, bunların taniklik ettikleri bir sirada, disiler olarak mi yarattik?
37:151 Dikkat edin, onlar, iftiralarının bir eseri olarak mutlaka söyle diyecekler:
37:152 "Allah dogurdu!" Vallahi onlar yalancidirlar.
37:153 Allah, kizlari oğlanlara tercih mi etmis?
37:154 Ne oluyor size, o nasıl hüküm veriyorsunuz?

- 37:155 Hâlâ düşünüp ibret almıyor musunuz?
37:156 Yoksa apaçık bir kanitiniz mi var?
37:157 Eger dogru sözlülerseniz, hadi getirin kitabınızı!
37:158 Allah'la cinler arasında bir nesep oluşturdular. Yemin olsun, cinler de bilmistir kendilerinin Allah huzuruna mutlaka getirileceklerini/cinler de bilmistir, bunların Allah'ın huzuruna mutlaka çıkarılacaklarını.
37:159 Allah arınmıştır bunların nitelemelerinden.
37:160 Allah'ın samimi, seçkin kulları, bunların yaptıklarından uzaktır.
37:161 Siz ve kulluk ettiğiniz şeyler,
37:162 O'na karşı kimseyi fitneye düşüremezsiniz.
37:163 Cehenneme salınacak olan müstesna.
37:164 Bizim, istisnasız herbirimizin bilinen bir makami vardır.
37:165 O saf saf dizilenler elbette biziz.
37:166 O durmadan tespih edenler elbette biziz.
37:167 O inkârcılar sunu da söylüyorlardı:
37:168 "Eger katimizde öncekilere verilenlerden bir öğüt/bir düşündürücü olsaydı,
37:169 Elbette biz de Allah'ın samimi kullarından olurduk."
37:170 Fakat ardından onu inkâr ettiler. Yakında bilecekler.
37:171 Yemin olsun, elçi olarak gönderilen kullarımız hakkında su sözümüz hükümlesmisti:
37:172 Onlar, yardım görenlerin ta kendileri olacaklar.
37:173 Ordularımız, galip gelenlerin ta kendileri olacaklar.
37:174 Bir vakte kadar onlardan yüz çevir!
37:175 Gözün, üstlerinde olsun; yakında görecekler.
37:176 Azabımız gelsin diye acele mi ediyorlar?
37:177 Azap, yurtlarına indiginde, uyarılanların sabahi ne kötü olacaktır!
37:178 Yüz çevir onlardan belli bir vakte kadar!
37:179 Ve gör neler olacak. Onlar da görecekler.
37:180 Senin Rabbinin, o ululuk ve kudretin Rabbinin sani yücedir onların verdiği sıfatlardan...
37:181 Selam olsun tüm hak elçilerine!...
37:182 Hamt olsun âlemlerin Rabbi Allah'a!...

Sura 38: Sad

- 38:1 Sâd. Zikir/öğüt/uyarı dolu Kur'an'a yemin olsun ki,
38:2 İs hiç de onların sandığı gibi değil! O küfre sapanlar bir gurur, ayrılık ve bütünden kopuş içindedirler.
38:3 Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik biz, bağristılar onlar, fakat kurtuluş yoktu; geçmişti zaman.
38:4 Kendi içlerinden kendilerine bir uyarıcı geldi diye sasip kaldılar. Ve söyle dedi bu nankörler: "Bu adam yalanlar düzen bir büyücü..."
38:5 "İlahları bir tek tanrı mi yapmış? Bu, gerçekten hayret edilecek bir şey!"
38:6 İçlerinden kodaman bir grup öne çıktı: "Haydi, yürüyün! İlahlarınıza sahip çıkmada kararlı davranın! Gerçek şu ki, istenip

beklenen sey budur."

38:7 "Öteki millette isitmedik böyle bir sey. Bu bir uydurmadan baska sey degildir."

38:8 "Ögüt ve uyari, içimizden ona mi indirildi?" Hayir, onlar benim zikrimden/Kur'an'imdan kuskulandilar. Hayir, onlar benim azabimi henüz tatmadilar.

38:9 Yoksa Azîz, Vahhâb olan Rabbinin rahmetinin hazineleri onların katında mi?

38:10 Yoksa göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların mülk ve saltanatı onların mi? Eger öyleyse sebepler içinde yükselsinler.

38:11 Kabilelerden olusmus, sözüm ona bir ordudur bu; surada bozguna ugratılacaktır.

38:12 Onlardan önce Nûh kavmi ve Âd da yalanlamisti. Kaziklar sahibi Firavun da...

38:13 Semûd, Lût kavmi, o sik agaçlari besleyen su kaynaginin sahipleri Eykeliler de. Iste onlar da böyle hiziplerdi.

38:14 Bunların hepsi, resulleri yalanlamaktan baska bir sey yapmadilar. Sonunda azabim hak oldu.

38:15 Bunların beklediği de sadece, en küçük bir gecikmesi olmayan o müthiş titresimli tek sestir.

38:16 Söyle dediler: "Rabbimiz, bizim payimizi/hesap defterimizi, hesap gününden önce çabucak ver!"

38:17 Onların dediklerine sabret! O kuvvet sahibi kulumuz Davûd'u an! O, tespih nagmeleri döktüren bir kul idi.

38:18 Daglari onunla birlikte buyruk altına almistik: Aksam-sabah birlikte tespih ederlerdi.

38:19 Kuslar da toplu halde onunla beraberdi. Hepsi, onun tespih nagmelerine katilirdi.

38:20 Mülk ve yönetimini güçlendirmistik. Kendisine hikmet ve hakla bâtili ayıran söz etme yeteneği vermistik.

38:21 Geldi mi sana, o çekisme hikâyesinin haberi? Hani, o hasimler, duvari asarak mihraba ulasmislardi.

38:22 Davûd'un yanina girmisledi de onlardan korkmustu. "Korkma, dediler, biz iki davacıyız. Birimiz ötekinin hakkini çignedi. Simdi sen, aramızda hak ile hükmet, adaletsizlik etme. Bizi yolun denge noktasina ilet.!"

38:23 "Su benim kardesimdir. Kendisinin doksan dokuz koyunu var. Benimse bir tek koyunum var. Buna ragmen, onu da bana ver dedi ve tartismada bana galip geldi."

38:24 Davûd dedi ki: "Vallahi, senin bir tek koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana zulmetmis. Zaten ortaklardan birçoğu birbiri aleyhine haksizlik ve zulme sapar. Iman edip hakka ve barisa yönelik isler yapanlar böyle degildir. Ama onlar da pek azdir." Davûd, kendisini imtihan ettigimizi düşündü; hemen Rabbinden af diledi; rükû ederek yerlere egildi ve Allah'a yöneldi.

38:25 Biz de ondan o günahi affettik. Katimizdan onun için bir yakinlik ve güzel bir gelecek var.

38:26 Ey Davûd, seni yeryüzünde bir halife yaptık. Artık insanlar arasında hakla hükmet; geçici hevese uyma ki, seni Allah yolundan saptırmasin. Allah yolundan sapanlar için, hesap gününü unutmuş olmaları yüzünden siddetli bir azap vardır.

38:27 Biz su göğü ve yeri ve ikisi arasındakileri boşuna yaratmadık. Böyle düşünmek, küfre sapanların sanisidir. Vay hallerine o inkârcıların, ateş yüzünden!

38:28 Yoksa biz, iman edip hakka ve barışa yönelik işler yapanları, yeryüzünde fesat çıkaranlarla aynı mi tutacağız? Yoksa takva sahiplerini, arsız sapıklar gibi mi yapacağız?

38:29 Kutsal/bereketli bir Kitap bu; sana indirdik ki onu, ayetlerini derin derin düşünsünler ve öğüt alabilsin temiz özlüler.

38:30 Davûd'a Süleyman'ı armağan ettik. Ne güzel kul! Hep Allah'a siginir, yakarırdı.

38:31 Akşam üstü kendisine, üç ayak üzerine basıp bir ayacını tırnak üstüne diken saf kan kusu atları sunulmuştu.

38:32 Dedi: "Servet sevgisini, Rabbimi anmak için benimsedim." Nihayet Güneş perde ardına çekildi.

38:33 "Geri getirin bana onları!" dedi. Bacaklarını, boyunlarını sivazlamaya başladı.

38:34 Yemin olsun ki biz, Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstüne bir ceset bıraktık da o, tövbe ile Allah'a yöneldi.

38:35 Söyle yakardı: "Rabbim, affet beni! Benden sonra kimseye yarasmayacak bir mülk/saltanat ver bana! Kuskusuz sensin, evet sensin Vahhâb!

38:36 Bunun üzerine, rüzgârı onun emrine verdik; onun emriyle onun istediği yere uysal uysal/tatlı tatlı akıp giderdi.

38:37 Seytanları da onun emrine verdik. Hepsi bina ustası ve dalgiçti.

38:38 Ve demirlerle birbirine bağlı diğerlerini...

38:39 Bu, bizim lütfumuzdur; ister ver, ister elinde tut. Hesap yok...

38:40 Ve gerçekten, katimizde onun bir yakınlığı ve güzel bir geleceği vardı.

38:41 Kulumuz Eyyûb'u da an! Hani, Rabbine söyle seslenmişti: "Seytan bana bir yorgunluk ve azap dokundurdu."

38:42 "Ayacını yere vur! İşte yikanacak bir yer, iste içilecek soğuk bir su!..." dedi.

38:43 Ona bizden bir rahmet ve özü temizlere bir hatırlatma olarak, ailesini ve beraberlerinde, benzerlerini bağışladık.

38:44 "Eline bir demet sap al da onunla vur ve yeminine ters düşmüş olma!" dedik. Biz onu sabırlı bulduk. Ne güzel kuldu o! Bize yönelen, yakaran biriydi o.

38:45 Güçlü-kuvvetli, bakış ve görüş sahibi kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da an!

38:46 Biz onları, yurdu düşünme özellikleriyle yücelen tertemiz kullar yaptık.

38:47 Ve bizim katimizde onlar seçkin, hayırlı kimselerdendi.

38:48 İsmail'i, Elyese'i, Zülkifl'i de an! Hepsi seçkinlerdendi.

38:49 Bir hatırlatmadır bu! Korunup sakinler için elbette güzel bir

gelecek vardır.

38:50 Kapıları kendilerine açılmış Adn cennetleri.

38:51 Orada, yaslanmış olarak birçok meyve ve içecek isterler.

38:52 Yanlarında, bakışlarını eslerine yöneltmiş yasit dilberler vardır.

38:53 Hesap günü için size vaat edilen iste budur.

38:54 İşte bu, bizim verdiğimiz riziktir elbette. Bitip tükenmesi yoktur onun.

38:55 Bu, budur! Azgınlara da kötü bir gelecek vardır elbette!

38:56 İçine dalacakları cehennem! Ne kötü dösektir o!

38:57 İşte burada! Hadi, tatsınlar onu: Kaynar su, kokusmuş irin.

38:58 Ve o türden bir baskısı daha: Çifter çifter.

38:59 Söyle denilir: "İste sizinle birlikte direnise geçen bir grup. 'Merhaba' yok onlara! Onlar atese salınıyorlar."

38:60 Dediler: "Hayir, size merhaba yok. Onu siz önümüze çıkardınız. Ne kötü durak yeridir o!"

38:61 Söyle yakardılar: "Rabbimiz, bunu bizim önümüze çıkaranın atesteki azabını bir kat daha artır."

38:62 Söyle dediler: "Ser temsilcilerinden saydığımız adamları, acaba neden görmüyoruz?"

38:63 "Onları alaya alırdık; yoksa gözler onlardan kaydı mı?"

38:64 İşte bu, kesin gerçektir. Ates halkinin çekilmesi gerçekleşecektir.

38:65 De ki: "Ben, sadece bir uyarıcıyım. O Vâhid ve Kâhâr Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur."

38:66 "Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi'dir O. Azîz ve Gaffâr..."

38:67 De ki: "Büyük bir haberdir o."

38:68 "Yüz çevirip duruyorsunuz ondan."

38:69 "Onlar tartışırken, o yüce konsey hakkında benim hiçbir bilgim yoktu."

38:70 "Bana, sadece açık bir uyarıcı olduğum vahyediliyor."

38:71 Hani, Rabbin meleklerle söyle demisti: "Ben çamurdan bir insan yaratacağım."

38:72 "Onu kivama erdirip içine ruhumdan üflediğimde, önünde secde ederek eğilin!"

38:73 Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde etmişlerdi.

38:74 İblis etmemisti. O, kibre sapsmiş ve inkârcılardan olmuştü.

38:75 Allah dedi: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan neydi? Burnu büyüklük mü ettin, yoksa yücelenlerden mi oldun?"

38:76 İblis dedi: "Ben ondan hayırlıyım! Beni atesten yarattın, onu çamurdan yarattın."

38:77 Buyurdu: "Hadi, çık oradan! Sen kovulmuş birisin."

38:78 "Din gününe kadar lanetim üzerinedir."

38:79 Dedi: "Rabbim, o halde insanların diriltileceği güne kadar bana süre ver."

38:80 Buyurdu: "Peki, süre verilenlerdensin."

38:81 "O bilinen güne kadar."

38:82 Dedi: "Kudret ve serefine yemin olsun ki, onların tümünü azdıracağım."

38:83 "İçlerinden sadece samimi, seçkin kullar dista kalacaktır."

38:84 Buyurdu: "İste bu doğru! Ben de yalnız doğruyu söylerim."

38:85 "Gerçek şu ki, ben cehennemi seninle ve onlardan sana uyanlarla tamamen dolduracağım."

38:86 De ki: "Tebliğime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Ben size kendiliğimden/zorlamayla yükümlülük getirenlerden de değilim."

38:87 Bu, âlemler için bir Zikir'den başka şey değildir.

38:88 Yemin olsun, bir süre sonra onun haberini bileceksiniz.

Sura 39: Az-Zumar

39:1 Bu Kitap'ın indirilmesi Azîz ve Hakîm olan Allah'tandır.

39:2 Emin ol, bu Kitap'ı biz sana hak olarak indirdik. O halde, dini yalnız ona özgüleyerek Allah'a ibadet et/O'nun için iş yapıp değer üret!

39:3 Gözünüzü açıp kendinize gelin! Ari-duru din yalnız ve yalnız Allah'ındır! O'nun yanında birilerini daha veliler edinerek, "Biz onlara, bizi Allah'a yaklaştırmaları dışında bir şey için kulluk etmiyoruz." diyenlere gelince, hiç kuskusuz, Allah onlar arasında, tartışıp durdukları konuyla ilgili hükmü verecektir. Su bir gerçek ki, Allah, yalancı ve nankör kişiyi iyiye ve güzele kılavuzlamaz.

39:4 Eger Allah bir çocuk edinmek isteseydi, yaratmakta olduklarından dilediğini seçerdi. Böyle bir şeyden arınmıştır O. Allah'tır, Vahîd'dir, Kâhâr'dir O.

39:5 Gökleri ve yeri hak olarak yaratmıştır. Geceyi gündüzün üstüne çekip örtüyor; gündüzü de gecenin üstüne sarıp dürüyor. Güneş'i ve Ay'ı bir buyruğa boyun eğdirmistir. Hepsi, belirlenmiş bir süreye kadar akar gider. Gözünüzü açın; Azîz'dir O, Gaffâr'dir.

39:6 Sizi bir tek canlıdan yarattı; sonra o canlıdan onun esini vücuda getirdi. Ve sizin için davarlardan sekiz çift indirmistir. Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde, bir yaratıstan öbürüne geçirerek oluşturuyor. İste Allah! Budur sizin Rabbiniz! Yalnız O'nundur mülk ve saltanat! İlah yoktur O'ndan başka! Hal böyle iken nasıl oluyor da gerçeğin tersine döndürülüyorsunuz?!

39:7 Eger nankörlüğe sapsarsanız su bir gerçek ki, Allah size muhtaç olmayacak bir Ganî'dir. O, kulları için inkâr ve nankörlüğe razı olmaz. Eger sükredermeniz bunu sizin için rızasına uygun bulur. Hiçbir günahkâr bir baskasının günahını yüklenmez. Sonunda dönüşünüz ancak Rabbinizedir. O size, işlemiş olduklarınızı haber verecektir. O, göğüslerin saklamakta olduklarını çok iyi bilir.

39:8 İnsana bir zarar/zorluk dokununca, Rabbine yönelerek O'na dua eder. Sonra ona bir nimet lütfettiğinde, önceden O'na yalvarmakta olduğunu unuttur, O'nun yolundan saptırmak için Allah'a esler, ortaklar isnat eder. De ki: "Birazcık nimetle küfrüle! Hiç kuskusuz, sen, ateş halkındansın."

39:9 Böyle birisi; gece saatlerinde secde ederek, ayakta durarak ibadet eden, âhiretten korkan, Rabbinin rahmetini uman biri gibi midir? De ki: "Hiç

bilenlerle bilmeyenler esit olur mu? Ancak gönül ve akıl sahipleri düşünüp ibret alır."

39:10 Tarafımdan söyle: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden korkun! Bu dünya hayatında güzel düşünüp güzel davrananlara güzellik var. Allah'ın toprağı/yeryüzü genistir. Sadece sabredenlere, ücretleri hesapsız ödenecektir."

39:11 De ki: "Bana, dini yalnız Allah'a özgüleyerek, O'na ibadet etmem/O'nun için iş yapıp değer üretmem emredildi."

39:12 "Ve bana, müslümanların ilki olmam emredildi."

39:13 De ki: "Eğer Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım."

39:14 De ki: "Ben, dinimi yalnız kendisine özgüleyerek, Allah'a ibadet ediyorum/O'nun için iş yapıp değer üretiyorum."

39:15 "Siz O'nun disında dilediginize kulluk/ibadet edin." De ki: "Hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana atanlardır. Dikkat edin! Apaçık hüsranın ta kendisi iste budur."

39:16 Onların üstlerinde atesten gölgeler, altlarından da gölgeler vardır. İste Allah, kullarını bundan korkmaya çağırıyor. "Ey kullarım, benden sakinin!"

39:17 Tâguttan, ona kulluk etmekten kaçınıp Allah'a yönelenlere müjde var! Mustula kullarına!

39:18 Onlar ki, sözü dinler de onun en güzeline uyarlar. İste bunlardır, Allah'ın kilavuzladıkları; iste bunlardır, akıl ve gönül sahipleri.

39:19 Üzerine azap sözü hak olanı, atese dalmış olanı sen mi kurtaracaksın?

39:20 Hayır, kurtaramazsınız! Rablerinden sakınanlara gelince, onlar için üst üste bina edilmiş odalar var; altlarından ırmaklar akar. Allah'ın vaadidir bu, Allah vaadine ters düşmez.

39:21 Görmedin mi, Allah gökten bir su indirdi de onu toprak içindeki kaynaklara ulaştırdı. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkartıyor. Sonra ekin kurur da sen onu sararmış görürsün. Sonra da onu kuru ufanti haline getirir. İste bunda, akıl ve gönül sahipleri için mutlak bir ibret var.

39:22 Allah'ın, göğsünü İslam'a açtığı kimse, Rabbinden bir isik üzerinde olmaz mı? Allah'ın zikrine/Kur'an'a karşı kalpleri katılmış olanlara yazıklar olsun! İste onlardır, açık bir sapıklık içindekiler.

39:23 Allah, sözün/hadisın en güzelini, birbirine benzer iç içe ikili mânâlar ifade eden bir Kitap halinde indirmistir. Rablerinden korkanların ondan derileri ürperir. Sonra da hem derileri hem de kalpleri, Allah'ın zikri/Kur'an'ı karsısında yumuşar. Bu, Allah'ın kilavuzudur ki, onunla dilediğini/dileyeni hidayete erdirir. Allah'ın saptırdığına gelince, ona kilavuzluk edecek yoktur.

39:24 Zalimlere, "Kazanmış olduğunuzu tadın!" denildiğinde, kıyamet günü o kötü azaptan yüzünü kim koruyabilir?

39:25 Onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Fakat azap kendilerine, hiç farkında olmadıkları bir yerden geldi.

39:26 Allah; onlara dünyada rezilliği tattırdı. Âhiretin azabı ise

elbette daha büyüktür. Bir bilselerdi!...

39:27 Yemin olsun, biz bu Kur'an'da insanlara her türden örnekler verdik ki düşünüp öğüt alabilsinler.

39:28 Bunu, egri-bügrüsü olmayan Arapça bir Kur'an olarak indirdik ki, korunup sakınabilsinler.

39:29 Allah; hakkında birbiriyle didisen ortakların bulunduğu bir adamla, bir tek ere teslim olan bir adamı örnek verdi. Örnek olarak bu ikisi esit olur mu? Hamt, yalnız Allah'adır! Ama onların çokları bilmiyorlar.

39:30 Hiç kuskusuz sen de öleceksin, onlar da ölecekler!

39:31 Sonra siz, kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalasacaksınız.

39:32 Allah hakkında yalan düzenden ve kendisine gelen dogruyu yalanlayandan daha zalim kim vardır? Cehennemde kâfirler için bir barınak yok mu?

39:33 Dogruyu getirene ve onu tasdikleyene gelince, iste böyleleri, korunanların ta kendileridir.

39:34 Rableri katında onlar için diledikleri her şey vardır. İşte güzel düşünüp güzel davrananların ödülü budur.

39:35 Böylece, Allah onların yaptıklarının en kötülerini örtecek, ödüllerini, yaptıklarının en güzeliyle verecek.

39:36 Allah, kuluna Kâfi değil mi, yetmiyor mu? Seni, O'ndan baskalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa artık ona kilavuzluk edecek yoktur.

39:37 Allah'ın kilavuzluk ettiğini ise saptıran olamaz. Allah Azîz ve intikam alıcı değil mi?

39:38 Onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, yemin olsun "Allah!" diyecekler. De onlara: "Peki, Allah dışındaki yakardıklarınız hakkında ne diyorsunuz? Allah bana bir zarar vermek istese, O'nun vereceği zararı uzaklaştırabilirler mi? Yahut bana bir rahmet dilese, O'nun rahmetini tutabilirler mi?" De ki: "Bana Allah yeter! Tevekkül edenler O'na dayanıp güvenirler."

39:39 De ki: "Ey toplumum! Yapabildiğinizi yapın; ben de kendi isimi yapacağım. Yakında bileceksiniz.

39:40 Kime geliyor rezil edici azap, kime iniyor bitip tükenmeyen azap?"

39:41 Kuskusuz, bu Kitap'i biz sana insanlar için hak olarak indirdik. Artık kim dogru yolu seçerse kendi lehinedir; kim de saparsa kendi aleyhine sapmış olur. Sen onlar üzerine vekil değilsin.

39:42 Allah, canları, ölümleri sırasında alır, ölmeyenleri de uykuları sırasında. Sonra, haklarında ölüm hükmü verdiklerini alıkoyar; ötekileri, belirlenen bir süreye kadar saliverir. Bunda, iyice düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.

39:43 Yoksa Allah'ın berisinden sefaatçılar mı edindiler? De ki: "Onlar hiçbir şeye sahip olmayan/hıçbir şeye gücü yetmeyen, aklını da işletmeyen varlıklar olsalar da mı?"

39:44 De ki: "Sefaet, tümünden ve sadece Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü/yönetimi O'nundur. Sonunda O'na döndürüleceksiniz."

39:45 Allah yalnız basına anıldığında, âhirete inanmayanların kalpleri nefretle ürperir; O'nun berisindeki, ilahlaştırılmış kişilerle birlikte anıldığında ise hemen müjdelenmiş gibi sevinirler.

39:46 De ki: "Ey Allahım! Ey gökleri ve yeri yaratan, ey görülmeyeni ve

görüleni bilen! Sen hüküm vereceksin kulların arasında, ihtilaf ettikleri şeyleri hakkında."

39:47 Eger yerdekilerin tamamı ve beraberinde bir o kadarı, zulmedenlerin olsa, kıyamet günü azabın kötülüğünden kurtulmak için tümünü mutlaka fidye verirlerdi. Çünkü hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah tarafından karsılarına çıkarılmıştır.

39:48 Kazanmış olduklarının çirkinlikleri, önlerinde belirlenmiş; alay edegeldikleri şey kendilerini sarıvermiştir.

39:49 İnsana bir zorluk/zarar dokundugunda bize yalvarır-yakarır; sonra ona bizden bir nimet lütfettigimizde söyle der: "Bu bir ilim sayesinde verildi bana!" Hayır, öyle değil; o bir fitnedir ama onların çokları bilmiyorlar.

39:50 Onlardan öncekiler de bunu söylemişlerdi ama kazandıkları şeyler kendilerine hiçbir yarar sağlamamıştı.

39:51 Sonunda, kazanmış olduklarının çirkinlikleri yakalarına yapışmıştı. Sunuların zulmedenlerine de kazandıklarının kötülükleri gelip çatacaktır. Ve onlar kimseyi âciz de bırakamayacaklar/onlar bunu etkisiz de bırakamazlar.

39:52 Bilmediler mi ki Allah, rizki diledigine açıp yayar da kısip daraltır da. İman eden bir toplum için bunda elbette ibretler vardır.

39:53 De ki: "Ey öz benlikleri aleyhine sınırı asan/asiri giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Allah, günahları tümünden affeder. Çünkü O, mutlak Gafûr, mutlak Rahîm'dir.

39:54 Azap yakınıza yapışmadan Rabbinize dönüp O'na teslim olun! Sonra size yardım edilmez.

39:55 Farkında olmadığınız bir sırada, azap ansizin karsınıza çıkmadan önce size Rabbinizden indirilenin en güzeline uyun!

39:56 Benlik söyle diyecektir o zaman: "Allah'a karşı asiri gitmem yüzünden basıma gelenlere bak! Alay edip duranlardan biriydim doğrusu!..."

39:57 Yahut söyle diyecektir: "Allah bana kilavuzluk etseydi elbette ben de korunanlardan olurum."

39:58 Azabi gördüğünde söyle de konuşacaktır: "Bana bir kez daha imkân verilseydi de güzel düşünüp güzel davrananlardan olsaydım!"

39:59 Hayır, olamaz! Ayetlerim sana geldi de onları hemen yalanlayıverdin; büyüklük tasladın ve kâfirlerden oldun.

39:60 Allah'a yalan isnat edenleri, kıyamet günü yüzleri simsiyah halde görürsün. Kibirliler için cehennemde bir barınak mı yok!

39:61 Korunup sakinlerini Allah, kendi başarıları yüzünden kurtarır. Ne kötülük dokunur onlara ne de kederlenirler.

39:62 Allah Haalîk'tir, her şeyin yaratıcısıdır. Her şey üzerine Vekil olan da O'dur.

39:63 Göklerin ve yerin kilitleri/anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

39:64 De ki: "Bana, Allah'tan baskasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz, ey cahiller?"

39:65 Yemin olsun, sana da senden öncekilere de su vahyedilmiştir: Eger sirke saparsan amelin kesinlikle bosa çıkar ve mutlaka hüsrana düşenlerden olursun.

39:66 Baskasına degil, sadece Allah'a kulluk/ibadet et; sükredenlerden ol!

39:67 Allah'i, kadrine/sanina yarasir sekilde taniyamadilar. Oysaki kiyamet günü, yeryüzü tamamen O'nun avucudur/avucundadır; gökler de O'nun sag elinde/kudretinde dürülmüş haldedir. Sani yücedir O'nun; arinmistir onlarin ortak kostuklarından.

39:68 Sûra üflenmistir; Allah'in diledigi kimseler disinda göklerde kim var, yerde kim varsa çarpilip yere yikilmistir. Sonra sûra bir daha üflenmistir. Iste hepsi ayaga kalkmis bakiyorlar.

39:69 Yeryüzü, Rabbinin nuruyla parildamis, Kitap ortaya konmus, peygamberler, taniklar getirilip aralarinda hakla hüküm verilmistir. Onlar asla haksizliga ugratilmazlar.

39:70 Herkesin yapip ettiginin karsiligi tam verilir. O, onlarin neler yaptiklarini daha iyi bilmektedir.

39:71 Inkâr edenler bölük bölük cehenneme sevk edilirler. Oraya geldiklerinde onun kapilari açilir ve cehennem bekçileri onlara söyle derler: "Size, içinizden resuller gelmedi mi ki, Rabbinizin ayetlerini karsinizda okusunlar ve sizi su gününüze kavusmanız hususunda uyarsınlar?" Onlar: "Evet, derler, geldi ama inkârcilar hakkında azap hükmü hak oldu."

39:72 Söyle denilir: "Girin cehennemın kapilarından! Orada uzun süre kalacaksınız. Büyüklük taslayanların barınagi ne de kötüymüş!"

39:73 Rablerinden sakinanlar da bölükler halinde cennete sevk edilirler. Oraya geldiklerinde, cennet kapilari da kendilerine açıldığında, oranin bekçileri onlara söyle derler: "Selam size! Tertemizsiniz. Hadi girin suraya, sürekli kalıcılar olarak!"

39:74 Onlar da söyle derler: "Hamt olsun o Allah' a ki bize vaadini yerine getirdi, bizi yeryüzüne mirasçilar yaptı. Iste, cennetten istedigimiz yerde konakliyoruz. Is yapip deger üretenlerin ödülü ne de güzelmiş!"

39:75 Melekleri de arsin çevresini kusatarak Rablerinin hamdiyle tespih eder halde görürsün. Aralarında hakla hüküm verilmistir. Nihayet söyle denir: "Hamt âlemlerin Rabbi'ne özgüdür!"

Sura 40: Ghafir

40:1 Hâ, Mîm.

40:2 Bu kitabın indirilisi, Azîz ve Alîm olan Allah'tandır.

40:3 Gafir'dir, günahi affedendir. Tövbeyi kabul eden, azabi çetin, lütfu bol olandır O. İlah yoktur O'ndan gayri. Yalnız O'nadır varis ve dönüs.

40:4 Allah'in ayetleri hakkında, küfre sapmış olanlardan baskası çekisip didismez. Onların beldelerde dolasıp durmaları seni aldatmasın.

40:5 Onlardan önce Nûh kavmi yalanlamisti. Onlardan sonra gelen oymaklar da. Her ümmet kendilerine gelen elçiyi yakalasınları diye ugrasti. Ve hakkı islemez kılmak için yanlısı/tutarsızlığı esas alarak mücadele ettiler; nihayet onları yakaladım. Nasıl olmustu azabım?!

40:6 Iste böyle! Rabbinin, nankörlüğe sapanlar hakkındaki, "Onlar ates yâranıdır" sözü tam gerçekleşti.

40:7 Arsi yüklenip tasıyanlar ve onun çevresindeki suurlular Rablerinin hamdi ile tespih ederler ve ona inanırlar. İman sahipleri için de söyle af dilerler: "Rabbimiz! Sen her şeyi rahmet ve ilim halinde kusattın. Tövbe edip senin yoluna uymus olanları bağışla. Ve onları cehenem azabından koru!"

40:8 "Ey Rabbimiz, onları kendilerine vaat etmiş olduğun Adn cennetlerine koy! Atalarından, eslerinden, zürriyetlerinden barışa yönelenleri de. Azîz ve Hakîm olan, hiç kusuz sensin, sen!"

40:9 "Koru onları kötülüklerden! O gün kötülüklerden koruduguna mutlaka rahmet etmissindir sen! İste budur o en büyük kurtuluş ve eris."

40:10 Küfre batmış olanlara söyle haykırılır: "Allah'ın öfkesi, sizin kendi benliklerinize öfkenizden elbette ki daha büyüktür. Hani, siz imana çağrılıydunuz da inkâr ediyordunuz!"

40:11 Dediler: "Rabbimiz! Bizi iki kez öldürdün, iki kez dirilttin. Artık günahlarımızı itiraf ettik. Buradan çıkmak için bir yol daha var mı?"

40:12 Bu halinizin sebebi su: Allah'a, yalnız O'na çağrıldığınızda inkâr etmistiniz. O'na ortak kosulduğunda ise iman ediyordunuz. Artık hüküm o en yüce, o en büyük olan Allah'in...

40:13 O odur ki size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten bir rizik indiriyor. O'na yönelenden baskası öğüt alamaz.

40:14 Kâfirler hoslanmasa da siz, dini yalnız O'na özgülüyerek, Allah'a dua edin!

40:15 O Refî'dir, dereceleri yükseltendir; arsin sahibidir. Buluşma günü hakkında uyarmak için emrinden olan Rûh'u kullarından dilediğine indirir.

40:16 O gün onlar ortaya çıkarlar. Hiçbir şeyleri Allah'a gizli kalmaz. Kimindir bugün mülk/saltanat? O Vâhid ve Kahhâr olan Allah'in!

40:17 Bugün her benlik kazandığıyla cezalandırılır. Zulüm yok bugün! Allah, hesabi çabucak görür.

40:18 Onları, yaklaşan felaket günü hakkında uyar! Yürekler girtlaklara dayanmıştır; yutkunurlar. Zalimlerin ne bir dostu vardır ne de sözü dinlenir bir sefaatçıları.

40:19 O bilir gözlerin hain bakisini ve göğüslerin sakladığını.

40:20 Allah, hak ile hükmeder! O'nun dışında yakardıkları ise hiçbir şeyle hükmedemezler. Allah'tır mutlak Semî', mutlak Basîr...

40:21 Yeryüzünde gezip dolasmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonları nice olmuş görsünler? Onlar, hem kuvvetçe hem de yeryüzündeki eserler bakımından bunlardan daha zorlu idiler. Ama Allah onları günahları yüzünden yakaladı. Ve Allah'a karşı bir koruyanları da olmadı.

40:22 Sebep suydü: Resulleri onlara açık-seçik mesajlar getirirdi de onlar inkâr ederlerdi. Sonunda Allah hepsini yakaladı. O çok güçlüdür, azabi da siddetlidir.

40:23 Yemin olsun, Mûsa'yi da ayetlerimizle ve apaçık bir kanıtla göndermistik.

40:24 Firavun'a, Hâmân'a ve Karun'a göndermistik de onlar söyle demislerdi: "Tam yalancı bir sihirbazdır bu!"

40:25 Mûsa, katimizden hakkı onlara getirince, söyle dediler: "Onunla beraber iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün, kadınlarını hayata

salin/kadinlarına uygunsuzca davranin/kadinlarinin rahimlerini yoklayin!" Ama inkârcilarin tuzagi hep bosa çikmistir.

40:26 Firavun dedi ki: "Birakin, su Mûsa'yi öldüreyim de Rabbine yalvarsin. Çünkü onun, dininizi degistirmesinden yahut yeryüzünde fesat çikarmasından korkuyorum."

40:27 Mûsa dedi: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olana sigindim."

40:28 Firavun hanedanından, imanini gizleyen bir adam söyle konustu: "Rabbim Allah'tir, dedigi için bir adami öldürüyor musunuz? Üstelik size, Rabbinizden açık-seçik deliler de getirdi. Eger yalanciysa yalanciligi kendi aleyhinedir. Eger dogru sözlü ise size vaat ettiklerinden bir kısmi basiniza gelir. Kuskusuz, Allah, haddi asan yalancilari dogruya ulastirmaz."

40:29 "Ey toplumum, bugün bu toprakta, birbirine destek veren insanlar olarak mülk ve yönetim sizin. Peki, karsimiza dikildigi zaman Allah'in azabından bizi kim kurtaracak?" Firavun söyle dedi: "Ben size kendi fikrimden baskasini göstermem. Ve ben, aydinlik/dogruluk yolundan baskasina da kilavuzlamam."

40:30 İman etmis olan bir adam dedi: "Ey toplumum, sizin üzerinize, diger topluluklarinki gibi bir günün gelmesinden korkuyorum;

40:31 Nûh kavminin, Âd'in, Semûd'un ve onların ardından gelenlerin serüvenleri gibi. Allah, kullari için zulüm istemiyor."

40:32 "Ey toplumum, sizin adınıza o bagirip-çagrisma gününden korkuyorum."

40:33 "Bir gündür ki o, sirtinizi dönerek kaçmaya çalisirsiniz fakat Allah'a karsi sizi koruyacak kimse olmaz. Allah'in saptirdiginin, yol göstereni yoktur."

40:34 Yemin olsun, daha önce Yûsuf da size açık-seçik mesajlar getirmisti de onun size getirdikleri hakkında hep kusku duymustunuz. Daha sonra o ölünce de söyle demistiniz: "Allah ondan sonra bir daha asla resul göndermez." Allah, sinir tanimaz kuskuculari iste böyle saptirir.

40:35 Kendilerine gelmis bir kanit olmaksizin Allah'in ayetleri hakkında mücadele edenlerin durumu, hem Allah katında hem de inananların katında büyük bir öfke konusu olmustur. Allah, tüm zorba, kibirli kalpler üzerine iste böyle mühür basiyor.

40:36 Firavun dedi ki: "Ey Hâmân, sebeplere ulasabilmem için bana yüksek bir kule yap!"

40:37 "Göklerin sebeplerine ulasirsam, Mûsa'in tanrisina, da ulasirim. Ben onun yalanci biri oldugunu düşünüyorum." Firavun'a, yaptigi isin kötülüğü bu sekilde süslü gösterildi de yoldan saptirildi. Firavun'un tuzagi hep kayiptadir.

40:38 O iman eden kisi dedi ki: "Ey toplumum! Bana uyun, sizi dogru yola götürüyüm."

40:39 "Ey toplumum, su igreti dünya hayati, geçici bir nimetlenmeden ibarettir. Âhiretse sürekli durulacak yurdun ta kendisidir."

40:40 "Kötü bir is yapan, sadece yaptigi kadariyla cezalandirilir.

Erkek ve kadından mümin olarak iyi bir is yapana gelince, iste böyleleri

cennete girerler ve orada hesapsiz bir biçimde riziklendirilirler."

40:41 "Ey toplumum! Sebep ne ki; ben sizi kurtulusa çağırıyorum, siz beni atese çağırıyorsunuz."

40:42 "Siz beni, Allah'a nankörlük etmeye ve hakkında hiçbir bilgin olmayan seyi O'na ortak kosmaya çağırıyorsunuz. Bense sizi o Azîz ve Gaffâr olana davet ediyorum."

40:43 "Sizin beni çağirdiginiz seye, ne dünyada ne de âhirette asla ve asla dua edilemez/onun dünyada ve âhirette çağri hakkı yoktur. Dönüşümüz-varisimiz Allah'adir. Asiriliga sapanlarsa ates halkinin ta kendileridir."

40:44 "Size söylemekte olduklarimi yakinda hatirlayacaksınız. Ben isimi Allah'a havale ediyorum. Allah, kullarini iyice görmektedir."

40:45 Allah, o adami ötekilerin kurduklari tuzakların kötülüklerinden korudu. Firavun ailesini de azabin en beteri kusatti.

40:46 Sabah-aksam, atese arz olunurlar. Kiyamet koptugu gün de söyle denir: "Firavun ailesini azabin en siddetlisine sokun!"

40:47 O vakit onlar ates içinde çekisir dururlar. Horlanan takım, böbürlenlen takima söyle der: "Biz sizin uydulariniz olmustuk. Simdi su atesin bir kismini olsun bizden uzak tutabilir misiniz?"

40:48 Böbürlenlen takım söyle konusur: "Gerçek su ki, hepimiz atesin içindeyiz. Allah, kullar arasında hüküm vermis."

40:49 Atestekiler, cehenem bekçilerine söyle der: "Rabbimize yakarin da azabi bizden bir gün olsun hafifletsin!"

40:50 Bekçiler derler ki: "Resulleriniz size açık-seçik mesajlar getirmezler miydi?" Derler ki: "Elbette getirirlerdi!" Bekçiler: "O halde yalvarin durun; inkârcıların yakarislari çıkmazda kalip gitmistir." diye cevap verirler.

40:51 Su bir gerçek ki, biz, resullerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında hem de tanıkların ayaga kalkacaklari gün mutlaka yardım edecegiz.

40:52 O gün ileri sürdükleri özürleri, zalimlere yarar sağlamayacaktır. Lanet var onlar için ve yurtların en kötüsü onların.

40:53 Yemin olsun ki, Mûsa'ya o hak kilavuzu verdik ve Israilogullarini Kitap'a mirasçi kildik.

40:54 Akil ve gönül sahipleri için bir yol gösterici, bir hatirlaticidir o.

40:55 Öyleyse sabret! Kuskun olmasin ki, Allah'in vaadi haktır. Günahın için af dile. Aksam ve sabah, Rabbini överek tespih et!

40:56 Kendilerine gelmiş hiçbir kanıt olmadan, Allah'in ayetleri hakkında tartisip duranlar var ya, onların göğüslerinde, asla ulaşamayacaklari bir büyüklüğün kuruntusu vardır. Artık Allah'a sigin! O'dur Semî, O'dur Basîr.

40:57 Göklerin ve yerin yaratilisi/yarattıkları, insanların yaratilisindan/insanlar âleminden elbette daha büyüktür. Ne var ki insanların çocuklari bilmiyorlar.

40:58 Körle gören, iman edip barisa/hayra yönelik isler yapanlarla kötülük üretenler bir olmaz. Ne kadar da az düşünüyorsunuz!

40:59 O saat elbette gelecektir; kusu yok bunda. Fakat insanlari çoklari inanmazlar.

40:60 Rabbiniz buyurmustur ki: Dua edin bana, cevap vereyim size! Kibre saparak bana ibadetten uzaklasanlar, asagılanmis bir halde cehenneme gireceklerdir.

40:61 Allah, içinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi yaratti. Gündüzü de aydinlik kildi. Su bir gerçek ki, Allah, insanlara her halde lütufkâr davraniyor fakat insanlari çoklari sükrmezler.

40:62 Iste o Allah'tir sizin Rabbiniz! Her seyın yaratıcısıdır O. Tanrı yok O'ndan baska. Durum bu iken, nasıl oluyor da çevriliyorsunuz?

40:63 Allah'in ayetlerine kafa tutanlar, iste böyle döndürülürler.

40:64 Allah odur ki, yeryüzünü sizin için durulacak yer, göğü bir bina yaptı; sizi yaratıp donatti ve görünüşünüzü güzel yaptı, sizi temiz ve güzel nimetlerle riziklandirdi. Iste bu Allah'tir sizin Rabbiniz!

Âlemlerin Rabbi olan Allah ne kadar yücedir!

40:65 Hayy O'dur! Tanrı yoktur O'ndan baska. Dini kendisine özgüleyerek dua edin O'na. Hamt olsun âlemlerin Rabbi'ne!

40:66 De ki: "Ben, Rabbinden bana açık-seçik ayetler gelince, sizin, Allah'in berisinden yakardıklarınıza kulluk etmekten yasaklandim. Ben, âlemlerin Rabbi'ne teslim olmakla emrolundum."

40:67 O O'dur ki; sizi önce topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan yaratti. Sonra sizi bebek olarak annelerinizin karnından çıkariyor, sonra güçlü çaginiza ulasasiniz ve nihayet ihtiyarlar olasiniz diye sizi yasatiyor. İçinizden bir kısmi daha önce vefat ettiriliyor. Tüm bunlar, belirlenen bir süreye ulasasiniz ve aklınızı isletesiniz diyedir.

40:68 O O'dur ki, hem hayat veriyor hem öldürüyor. Bir is ve olusa hükmedince, ona sadece "Ol!" der; o hemen oluverir.

40:69 Bakmadin mi Allah'in ayetleri hakkında tartisanlara, nasıl döndürülüyorlar!

40:70 Kitap'i ve resullerimiz araciligıyla gönderdigimizi yalanlayanlar, yakinda bilecekler!

40:71 O zaman, boyunlarında bukagılar, zincirler, sürüklenecekler,

40:72 Kaynar suyun içine. Sonra da ateste yakilacaklar.

40:73 Sonra onlara söyle denecek: "Ortak kostuklarınız nerede?"

40:74 "Allah'in berisinden taptıklarınız nerede?" Diyecekler ki: "Bizden uzaklasıp kayboldular. Doğrusu biz, daha önce hiçbir seye yakarmiyormusuz." Allah, inkâr edenleri iste böyle saptirir.

40:75 Bütün bunlar, yeryüzünde haksiz yere sevinç simarikligina düşmeniz, kasilip kabarmanız yüzündendir.

40:76 Girin cehennemın kapilarından; uzun süre kalacaksınız içerde. Kibirlienenlerin barınagi ne de kötüydü!

40:77 Sen sabret! Çünkü Allah'in vaadi haktır. Onlari tehdit ettiğimiz seyın bir kısmını belki sana gösteririz, belki de seni vefat ettiririz. Sonunda onlar bize döndürülecekler.

40:78 Yemin olsun, biz senden önce de resuller gönderdik. Onlari bir kısmının hayat ve hatirasını sana anlattık, bir kısmının hayat ve

hatirasından sana bahsetmedik. Hiçbir resulün, Allah'ın izni olmaksızın herhangi bir mucize getirmesi söz konusu olamaz. Allah'ın emri geldiğinde, hakla hükmedilir ve gerçeği hükümsüz kılmaya çalışanlar orada hüsrana uğrarlar.

40:79 Bir kismından binek edinesiniz, bir kismından yiyesiniz diye sizin için hayvanları yaratan, O Allah'tır.

40:80 O hayvanlarda sizin için daha nice faydalar vardır. Onları binek yaparak, gönüllerinizdeki arzuya ulaşırsınız. Hem onlar üzerinde hem gemiler üzerinde tasınırsınız.

40:81 Allah size ayetlerini gösteriyor. Allah'ın ayetlerinden hangisini inkâr ediyorsunuz?

40:82 Yeryüzünde dolasıp da kendilerinden öncekilerin sonu nice olmuş diye bakmıyorlar mı? Öncekiler bunlardan sayıca daha çok, kuvvetçe daha zorlu ve yeryüzündeki eserler bakımından daha üstün idiler. Ama kazanmış oldukları şeyler, kendilerine hiçbir yarar sağlamadı.

40:83 Resulleri onlara açık-seçik beyyineler getirdiklerinde, onlar, yanlarındaki bilgiyle sevinip övündüler. Ve alay edip durdukları şey kendilerini kusatıverdi.

40:84 Hismimizi gördüklerinde, "Allah'a, yalnızca O'na inandık, O'na ortak kostugumuz şeyleri inkâr ettik." dediler.

40:85 Ne var ki, siddetimizi gördüklerinde, ettikleri iman kendilerine yarar sağlamadı. Allah'ın, kulları hakkında işleyip duran yolu-yöntemidir bu. Inkârcılar orada hüsrana uğradılar.

Sura 41: Fussilat

41:1 Hâ, Mîm.

41:2 Rahman ve Rahîm'den indirilmedir bu...

41:3 Bilgi ile donanmış bir toplum için ayetleri, Arapça bir Kur'an halinde ayrıntılı kılınmış bir kitaptır bu.

41:4 Mustulayıcı ve uyarıcı olarak. Onların pek çoğu yüz çevirdi; kulak verip dinlemezler onlar.

41:5 Dediler ki: "Bizi çağırıldığı o seye karşı kalplerimiz kiliflar içinde; kulaklarımızda bir ağırlık, seninle bizim aramızda da bir perde var. O halde, sen isini yap, muhakkak biz de isimizi yapacağız."

41:6 De ki: "Ben sadece sizin gibi bir insanım. İlahinizin bir tek ilah olduğu bana vahyediliyor. O halde sasip sendelemeden O'na yönelin ve O'ndan af dileyin. Vay haline ortak kosanların!

41:7 Onlar zekâti vermezler. Ölüm sonrası hayati inkâr edenler de onlardır.

41:8 İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onlar için minnet altına sokmayan bir ödül vardır.

41:9 De ki: "Siz, yerküreyi iki günde yaratana gerçekten nankörlük edip O'na ortaklar mı kosuyorsunuz? Âlemlerin Rabbi'dir O."

41:10 O, yeryüzüne, denge ve dayanıklılık sağlayan dağları üstünden yerleştirdi. Onda bereketlere vücut verdi. Ve onda, azıklarını dört günde takdir edip düzenledi. İsteyip duranlar için esit miktarda olmak üzere...

41:11 Sonra buhar/duman halindeki göge yöneldi de ona ve yerküreye söyle seslendi: "İsteyerek veya istemeyerek gelin!" Onlar söyle dediler: "İsteyerek geldik!"

41:12 Böylece onlari, iki günde yedi gök halinde takdir edip her göge kendi is ve olusunu vahyetti. Ve biz, arza en yakin gögü kandillerle ve bir korumayla donattik. Isler bunlar Azîz ve Alîm olanin takdiridir.

41:13 Yüz çevirirlerse söyle de: "Sizi, Âd ve Semûd'a çarpan yildirima benzer bir yildirima karsi uyarıyorum."

41:14 Hani, resuller onlara önlerinden, arkalarindan gelerek söyle demislerdi: "Allah'tan baskasina ibadet/kulluk etmeyin!" Söyle cevap vermislerdi: "Eger Rabbimiz isteseydi, kesinlikle melekler indirirdi. Bu yüzden biz sizinle gönderileni tanimiyoruz."

41:15 Âd toplumu yeryüzünde haksiz bir biçimde büyüklük tasladi da söyle dediler: "Bizden daha güçlü kim var?" Onlar, kendilerini yaratan Allah'in, evet O'nun, onlardan daha kuvvetli oldugunu görmediler mi? Bunlar, bizim ayetlerimize de karsi çikiyorlardi.

41:16 Biz de onlara dünya hayatinda zillet azabini tattirmak için o ugursuz günlerde üzerlerine dondurucu bir rüzgâr gönderdik. Âhiretin azabi elbette ki daha rezil edicidir. Üstelik onlar hiçbir yardım da görmeyeceklerdir.

41:17 Semûd'a gelince, biz onlara kilavuzluk ettik ama onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Bunun üzerine, kazandiklari yüzünden, alçaltici azabin yildirimi onlari yakaladi.

41:18 Inananlari kurtardik, onlar korunuyorlardi.

41:19 Gün olur, Allah'in düşmanlari, düzenli bir biçimde bir araya toplanip atese sürülürler.

41:20 Nihayet, oraya geldiklerinde kulaklari, gözleri, derileri, yapip-ettikleri hakkında onlar aleyhine taniklik edecektir.

41:21 Derilerine: "Aleyhimizde neden taniklik ettiniz?" derler. Derileri derler ki: "O her seyi konusturan Allah konusturdu bizi. Hani, sizi ilk seferinde de O yaratmisti ya! Ve siz O'na döndürüleceksiniz."

41:22 Siz, isitme gücünüzün, gözlerinizin, derilerinizin aleyhinize yapacağı taniklikten gizlenmiyordunuz. Tam aksine siz, yaptıklarınızdan birçoğunu Allah'in bilmeyeceğini saniyordunuz.

41:23 Iste, Rabbiniz hakkında beslediginiz bu zanniniz sizi mahvetti de hüsrana ugrayanlardan oldunuz.

41:24 Simdi eger dayanabilirlerse, barinaklari atestir. Yok eger özür dileyip hosnutluk saglamak istiyorlarsa, özürleri kabul edilmeyecektir.

41:25 Biz onlari birtakim yakinlarla/dostlarla çevreleyip sardik da onlar, önlerinde ve arkalarinda ne varsa bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önceki cin ve insan ümmetleri için hak olan söz, bunlar aleyhine de hak oldu. Çünkü bunlar, hüsrana ugrayanlardi.

41:26 Inkâr edenler dediler ki: "Su Kur'an'i dinlemeyin! O okunurken yaygara koparin ki, galip gelesiniz."

41:27 Yemin olsun, o inkârcılara siddetli bir azabi tattiracagiz ve elbette ki onlari, yapip-ettiklerinin en kötüsüyle cezalandiracagiz!

41:28 Iste bu, Allah düşmanlarinin cezasi olan atestir. Ayetlerimize

karsi cikmalarından ötürü, orada kendileri için uzun süreli kalis yeri vardır.

41:29 O küfre sapanlar söyle diyecekler: "Rabbimiz, cinlerden ve insanlardan bizi saptiranlari bize göster ki, onlari ayaklarimizin altına alalim da en asagida kalanlardan olsunlar."

41:30 Su bir gerçek ki, "Rabbimiz Allah'tir!" deyip sonra hiç sasmadan yol alanlar üzerine, melekler ha bire iner de söyle derler: "Korkmayin, üzölmeyin! Size vaat edilen cennetle sevinin."

41:31 "Biz sizin, dünya hayatinda da âhirette de dostlariniziz. Cennette sizin için nefislerinizin arzuladigi her sey var. Orada sizin için istediginiz her sey var.

41:32 "Gafûr ve Rahîm Allah'tan bir ikram olarak..."

41:33 Allah'a çağirip/yakarip hayra ve barisa yönelik is yapan ve "Ben, Müslömanlardanim/Allah'a teslim olanlardanim" diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır?!

41:34 Güzellikle çirkinlik/iyilikle kötölük bir olmaz! Kötölügü, en güzel tavirle sav! O zaman görörsün ki, seninle arasinda dösmanlik bulunan kimse, simsicak bir dost gibi oluvermistir.

41:35 Böyle bir tavra, sabredenlerden baskasi ulastirilmaz. Böyle bir tavra, büyük nasip sahibinden baskasi ulastirilmaz.

41:36 Eger seytandan gelen kötü bir dürtü seni dürtöcek olursa hemen Allah'a sigin! Çünkü en iyi isiten O'dur, en iyi bilen O...

41:37 Gece ve gündüz, Günes ve Ay onun ayetlerindedir. Eger sadece Allah'a kulluk/ibadet ediyorsanız, Günes'e, Ay'a secde etmeyin; onlari yaratan Allah'a secde edin!

41:38 Eger büyüklük tasarlarsa bilsinler ki, Rabbin katindakiler hiç usanmadan, gece ve gündüz O'nu tespih ederler.

41:39 Sen, topragi husû halinde boynu bükük görüyörsün ya, iste o da Allah'in ayetlerindedir. Onun üzerine suyu indirdigimizde, o titrer ve kabarir. Hiç kuskusuz, onu diriltöen Muhyi ölüleri de mutlaka diriltecektir. O, her sey üzerinde güç sahibidir.

41:40 Ayetlerimiz hakkında egri ile dogruyu birbirine katanlar, bize gizli kalmazlar. Simdi, atesin içine atilan mi hayirlidir, kiyamet günü güven içinde gelen mi? Dilediginizi yapin. O, yapip ettiklerinizi iyice görmektedir.

41:41 Onlar, o zikiri/Kur'an'i kendilerine geldiginde inkâr ettiler. Halbuki o, essiz yücelikte bir Kitap'tir.

41:42 Bâtil ona, ne önünden gelebilir ne de arkasindan. Hakîm ve Hamîd Allah'tan bir indirmedi o.

41:43 Senin için söylenen, senden önceki resuller için söylenenden baska sey degildir. Hiç kuskusuz, senin Rabbin hem çok affedicidir hem de acikli bir azabin sahibidir.

41:44 Eger biz onu yabancı dilde bir Kur'an yapsaydik, elbette söyle diyeceklerdi: "Ayetleri ayrintili kilinmali degil miydi? /Arap'a yabancı dil mi? /ister yabancı dilde, ister Arapça!" De ki: "O, iman edenler için bir kilavuz, bir sifadir. Inanmayanlara gelince, onlarin kulaklarinda bir agirlik vardır. Ve Kur'an, onlar için bir körlüktür.

Böylelerine, çok uzak bir mekândan seslenilmektedir."

41:45 Yemin olsun, biz Mûsa'ya Kitap'i verdik de onda ihtilafa düsüldü! Eger Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, aralarında is mutlaka bitirilirdi. Hiç kuskusuz, onlar, Kur'an hakkında, sürekli iskillendiren bir kisku içindedirler.

41:46 Kim hayra ve barisa yönelik bir is yaparsa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin, kullara asla zulmetmez.

41:47 Kiyamet saatine ilişkin bilgi, Allah'a bırakilir. O'nun ilmi disinda ne meyveler kabugundan çıkar ne de bir disi gebe kalir veya dogurur. "Ortaklarım nerede?" diye seslendiği gün, söyle diyeceklerdir: "Bizden hiçbir tanik olmadigini sana arz ederiz."

41:48 Daha önce yakarip durduklari, onlardan uzaklasip kaybolmustur. Kaçacak hiçbir yerleri olmadigini anlamislardir.

41:49 Insan, hayir istemekten/hayir için dua etmekten bikip usanmaz. Kendisine bir ser dokunmaya görsün; hemen ümidini keser, yikilir.

41:50 Eger kendisine dokunan bir zorluktan/zarardan sonra bizden bir rahmet tattirsak, yemin olsun, söyle diyecektir: "Bu benim hakkim! Kiyametın kopacagini da sanmiyorum. Rabtime döndürülmüs olsam da süphesiz, O'nun katında benim için sasmaz güzellikler vardır." Yemin olsun, biz o nankörlük edenlere, yapip ettiklerini haber verecegiz. Yemin olsun, o çetin azabi onlara tattiracagiz!

41:51 Insana nimet verdigimizde yüz çevirir, yan yatar. Kendisine ser dokununca, hemen duaya koyulur.

41:52 De ki: "Söyleyin bakalım, o Kur'an Allah katından ise, siz de onu inkâr ettinizse/onun üstünü örttünüzse, dönüşü olmayan kopukluga düşenden daha sapik kim vardır?"

41:53 Onlara ayetlerimizi ufuklarda ve öz benliklerinin içinde gösterecegiz. Ta ki, onun hak olduğu kendilerine ayan-beyan belli olsun. Kendisinin her sey üzerinde bir tanik olusu, senin Rabbine yetmez mi?

41:54 Dikkat edin, onlar Rablerine kavusma konusunda bir süphe içindedirler. Gözünüzü açın! Allah Muhît'tir, her seyi çepeçevre kusatmistir.

Sura 42: Ash-Shura

42:1 Ha, Mîm.

42:2 Ayn, Sîn, Kaf.

42:3 Iste böyle vahyeder sana ve senden öncekilere Azîz ve Hakîm olan Allah!

42:4 Göklerdeki ve yerdeki her sey O'nundur. Öylesine yüce, öylesine büyüktür O!

42:5 Gökler, üstlerinden çatlayacak gibi titresiyor. Melekler de Rablerinin hamdiyle tespih ediyorlar ve yeryüzündekiler için af diliyorlar.

Gözünüzü açip kendinize gelin! Allah'tir ancak hep affeden, hep merhamet eden.

42:6 O'nun berisinden veliler edinenlere gelince, onlar üzerine gözcü de Allah'tir. Sen degilsin onlara vekil.

42:7 Iste böyle! Biz sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki, ülke ve

medeniyetlerin anasını ve çevresindekileri uyarasin. Ve toplama günü konusunda da uyarıda bulunasin. Hiç kusu yok o günde. Bir bölük cennettedir, bir bölük ateste.

42:8 Eger Allah dileseydi onları bir tek ümmet elbette yapıverirdi. Fakat O, dilediği kişiyi/dileyeni rahmetine sokar. Zalimlere gelince, onlar için ne bir dost vardır ne de bir yardımcı.

42:9 Yoksa O'ndan başka veliler mi edindiler? Allah! O'dur gerçek dost. Ölüleri O diriltir. O her şeye güç yetirir.

42:10 Herhangi bir şeyde ihtilafa düştüğünüzde onun hükmü Allah'a bırakılır. İşte budur Rabbim olan Allah! Yalnız O'na güvenip dayandım; yalnız O'na yönelirim ben.

42:11 Gökleri ve yeri ortaya çıkarandır, Fâtir'dir O. Size, benliklerinizden esler yapmıştır; davarlardan da çiftler. Bu tarz içinde üretiyor sizi. O'nun benzeri gibi bir şey yoktur. Geregince isiten, geregince görendir O.

42:12 Göklerin ve yerin kilitleri/anahtarları O'nundur. Rizki, dilediğine açıp bol bol verir. Kısarak, ölçüyle de verir. Gerçek su ki, O her şeyi en iyi biçimde bilmektedir.

42:13 Sizin için, dinden, Nûh'a önerdiğini, sana vahyettiğini, İbrahim'e, Mûsa'ya ve İsa'ya önerdiğimizi söyle diyerek kanunlastırdı: "Dini dosdoğru tutun; onda bölünüp fırkalara ayrılmayın!" Onları çağırıldığı bu tutum, sirke bulasanlara çok ağır gelmiştir. Allah, dilediğini kendisi için seçer ve hakka yönelenleri kendisine iletir.

42:14 Kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki kıskançlık ve azgınlık yüzünden fırkalara bölündüler. Eger belli bir süreye kadar erteleme sözü Rabbinden gelmiş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Onların ardından Kitap'a mirasçı olanlar da onun hakkında, iskillendiren bir kusu içindedirler.

42:15 İşte bunun için sen çağrıda bulun/dua et ve emrolduğun gibi dosdoğru yürü. Onların boş arzularına uyma ve söyle de: "Allah'ın Kitap'tan indirdiğine inandım. Aranızda adaleti sağlamakla emrolundum. Allah'tır, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz. Bizim amellerimiz bize, sizin amellerinizin size. Bizimle sizin aranızda delil yok. Allah bizi biraraya toplayacaktır/aramızı bulacaktır. Dönüş O'nadır."

42:16 Kabul edilisinin ardından Allah hakkında tartışmaya girenlerin delilleri Rableri katında geçersizdir. Bunların üzerlerine öfke, kendilerine siddetli bir azap vardır.

42:17 Gerçeğe ilişkin Kitap'ı ve adalet ölçüsünü indiren o Allah'tır. Nereden bileceksin, belki de kıyamet saati çok yakındır.

42:18 Ona inanmayanlar onun çabucak gelmesini isterler. İman edenlerse ondan ürperirler ve bilirler ki o haktır. Dikkat edin, kıyamet saati hakkında tartışıp duranlar, geri dönüşü olmayan bir sapıklığın tam içindedirler.

42:19 Allah, kullarına çok lütüfkârdır; dilediğini riziklandırır.

O'dur en güçlü, O'dur en yüce...

42:20 Âhiret ekini isteyen o ekini artırırız; dünya ekini isteyen de ondan veririz. Ama böylesi için âhirette bir nasip yoktur.

42:21 Yoksa onların, dinden, Allah'ın izin vermediği şeyi kendileri için yasalaştıran ortakları mı var? Kesin ayrıma ilişkin söz olmasaydı, aralarında hüküm mutlaka verilirdi. O zalimler var ya, onlar için acıklı bir azap öngörülmüştür.

42:22 Kazandıkları, tepelerine inerken o zalimlerin korkudan titrediklerini göreceksin. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlarsa cennetlerin bahçelerindedir. Rableri katında kendileri için, diledikleri herşey vardır. İşte budur o büyük lütuf.

42:23 Allah'ın, iman edip hayra ve barışa yönelik iyi işler yapanlara müjdelediği, işte budur. De ki: "Ben, buna karşılık sizden, yakın akrabamı/Ehlibeytimi sevmeniz dışında bir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik/güzellik üretirse onun için, o ürettiğine bir güzellik daha ekleriz. Çünkü Allah Gafûr'dur, çok affeder; Sekûr'dur, iyiliğe karşılık verir/tesekkür eder.

42:24 Yoksa, "Yalan düzüp Allah'a iftira etti" mi diyorlar? Allah dilerse senin kalbini mühürler; bâtili mahveder ve hakkı kendi sözleriyle gerçekleştirir. Kuskusuz, O, göğüslerin özündekini çok iyi bilir.

42:25 Kullarından tövbeyi kabul eden O'dur. Çirkinlikleri/kötülükleri affeden O, yapıp ettiklerinizi bilen O...

42:26 İman edip barışa/hayra yönelik işler yapanların dualarını O cevaplıyor, lütfundan onlara fazlasını O veriyor. İnkârcılara da siddetli bir azap var.

42:27 Eger Allah, kulları için rizki yayıp döseseydi, yeryüzünde mutlaka azarlardı. Ama O, dilediğince ölçülü olarak indiriyor. Çünkü O, kullarından gereğince haberdardır, onları iyice görmektedir.

42:28 O odur ki, kulları umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini yayar. Vefî'dir O, Hamîd'dir.

42:29 Gökleri ve yeri ve bu ikisi içinde yaydığı canlıları yaratması da O'nun ayetlerindedir. O, dilediği zamanda onları bir araya getirmeye kadirdir.

42:30 Size gelip çatan her musibet ellerinizin kazandığı yüzündendir. Allah birçoklarını da affediyor.

42:31 Siz yeryüzünde âciz birakıcılar değilsiniz. Sizin, Allah'tan başka dostunuz da yoktur, yardımcısiniz da.

42:32 Denizde o dağlar gibi akıp giden gemiler de O'nun ayetlerindedir.

42:33 Dilerse rüzgâri durdurur da o akıp giden gemiler denizin sirtında donmuş gibi kalırlar. Gereğince sabreden, gereğince sükreden herkes için bütün bunlarda elbette ki ibretler vardır.

42:34 Yahut onları, içindekilerin kazançları yüzünden mahveder. Ama birçokunu affediyor;

42:35 Ki ayetlerimiz hakkında tartışip duranlar kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.

42:36 Size verilen şeyler, su igreti hayatın nimetidir. İnanıp Rablerine tevekkül edenler için Allah katında bulunan ise daha hayırlı, daha kalıcıdır.

42:37 Onlar, günahın büyüklerinden ve tüm iğrençliklerinden uzak dururlar. Öfkelenedikleri zamansa, affedenler onlar olur.

42:38 Rablerinin çağrisına cevap verirler, namazi/duayi yerine getirirler. Isleri/yönetimleri, aralarında bir sûra'dir. Kendilerine verdığımız riziklardan infak ederler.

42:39 Kendilerine zulüm ve haksızlık gelip çattığında, yardımflasırlar.

42:40 Bir kötülüğün cezası, tipkisi bir kötülüktür. Fakat affdeip barısmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez.

42:41 Zulme ugratılısı ardından kendini savunana gelince, böyleleri aleyhine yol aranamaz.

42:42 Aleyhlerine yol aranacak olan su kisilerdir ki, insanlara zulmederler ve yeryüzünde haksız yere taskinliklar sergilerler/saldırılarda bulunurlar. Iste böyleleri için acikli bir azap vardır.

42:43 Sabredip bağislayan bilsin ki, bu, islerin en zorlularındandır.

42:44 Allah'ın saptırdığına, O'ndan başka dost yoktur. Zalimlerin, azapla yüz yüze geldiklerinde, "Geri dönüse bir yol yok mu?" diye söylendiklerini göreceksin.

42:45 Ve göreceksin onları, zilletten ezilip büzülmüs halde ürkek bakislarla bakarken, atese salınırlar. Inananlar söyle derler: "Gerçek hüsrana ugrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ailelerini perisan edenlerdir. Dikkat edin, zalimler, sürüp gidecek bir azabın içindedir."

42:46 Onların Allah'tan başka kendilerine yardım edecek velileri yoktur. Allah'ın saptırdığı kimse için artık hiçbir yol yoktur.

42:47 Ertelenmesine Allah'tan izin çıkmayacak gün gelmeden önce, Rabbinizin çağrisına uyun. O gün, siginacak yeriniz olmayacak; yaptıklarınızı inkârınız da mümkün olmayacak.

42:48 Yüz çevirirlerse, biz seni onlar üzerine bekçi göndermemisiz. Sana düşen, tebligden başka bir sey degildir. Biz insana, bizden bir rahmet tattırdığımızda, onunla sevinip simarır. Kendi ellerinin hazırladığından bir kötülük baslarına sarılınca, bakarsın insan, alabildiğine nankörleşmiştir.

42:49 Göklerin ve yerin mülkü/yönetimi Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine kız evlat bağislar, dilediğine erkek evlatlar armagan eder.

42:50 Yahut onları erkekler ve disiler halinde çift verir. Dilediğini de kisir yapar. O'dur bilen, O'dur güç yetiren.

42:51 Allah, bir insanla ancak vahiy yoluyla yahut perde arkasından konusur; yahut da bir resul gönderir de kendi izniyle dilediğini vahyeder. Yüceler yücesi O'dur; hüküm ve hikmet sahibi O'dur.

42:52 Iste böylece sana da emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle kilavuzladığımız bir nur yaptık. Hiç kuskusuz, sen, dosdogru bir yola kilavuzluk etmekteisin.

42:53 Göklerde ve yerdeki her seyin sahibi olan Allah'ın yoludur o. Gözünüzü açın, bütün is ve oluslar Allah'a varır!

Sura 43: Az-Zukhruf

43:1 Hâ, Mîm!

43:2 O ayan-beyan konusan Kitap'a yemin olsun ki,

43:3 Biz onu akıl erdiresiniz diye Arapça bir Kur'an yaptık.

43:4 Ve o, bizim katimizdaki ana Kitap'ta çok yüce, çok hikmetlidir.

43:5 Siz, haddi asanlardan/zulme sapanlardan olusan bir toplumsunuz diye, o zikri/Kur'an'i sizden uzak mi tutalım?

43:6 Biz, öncekiler için de nice peygamberler gönderdik.

43:7 Onlara bir peygamber geldiginde mutlaka onunla alay ediyorlardı.

43:8 Biz, gücü-kuvveti onlardan daha üstün olanları da helâk etmisizdir. Öncekilerin örneği geçti.

43:9 Yemin olsun, eger onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, kesinlikle söyle diyeceklerdir: "Onları, Azîz ve Alîm olan yarattı!"

43:10 O, yerküreyi size bir besik yaptı. Ve onda sizler için yollar olusturdu ki, varacağınız yere varabileceğiniz.

43:11 Gökten bir ölçüye bağlı olarak/bir kaderle su indirmistir O. O suyla biz ölü bir beldeyi hayata kavuşturduk. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.

43:12 Tüm çiftleri de yaratan O'dur. Ve O, sizin için gemilerden ve hayvanlardan binmekte olduğunuz seylere de vücut verdi;

43:13 Ki onların sırtlarına kurulasınız, sonra oraya kurulduğunuzda, Rabbinizin nimetini hatırlaya da söyle diyesiniz: "Adi ve kudreti yücedir bunu bizim emrimize verenin! Yoksa biz bunu kendimize yanastıramazdık."

43:14 "Ve gerçekten biz, halden hale geçerek Rabbimize mutlaka döneceğiz."

43:15 Kullarından O'na bir pay çıkardılar/bir parça isnat ettiler. Hiç kuskusuz, insan apaçık bir nankördür.

43:16 Yoksa Allah, yarattıklarından kızları kendine ayırdı da oğullarla seçkinleşmeyi size mi bıraktı?

43:17 Onlardan biri, Rahman'a benzer gösterdiği/Rahman'a isnat ettiği kız evlatla müjdelendiğinde, yüzü simsiyah kesilir de öfkeden yutkunur durur.

43:18 Süs içinde yetistirilen, fakat çekisme ve savasta yetersiz kalani, öyle mi?

43:19 Rahman'ın kulları olan melekleri, disiler saydılar. Onların yaratılışına tanik miydiler? Taniklikleri yazılacak ve sorguya çekilecekler.

43:20 Bir de dediler ki: "Rahman dileyseydi, onlara tapınmazdık." Bu konuda hiçbir bilgileri yoktur. Sadece saçmalyorlar.

43:21 Yoksa onlara bundan önce bir kitap verdik de ona mi yapismaktadırlar?

43:22 Hayır, sadece sunu söylemişlerdir: "Biz atalarimizi bir ümmet/bir din üzerinde bulduk; onların eserlerini izleyerek biz de doğruya ve güzele varacağız."

43:23 İşte böyle! Senden önce de hangi kente bir uyarıcı göndermişsek oranin servetle simarmis kodamanları mutlaka söyle demişlerdir: "Biz atalarimizi bir ümmet/bir din üzerinde bulduk; onların eserlerine uyarak yol alacağız."

43:24 Uyarıcı dedi: "Peki, ben size, atalarinizi üzerinde bulduğunuz seyden daha iyi yol göstereni getirmiş olsam da mi?" Dediler: "Dogrusu,

biz seninle gönderilen şeyi tanımıyoruz."

43:25 Bunun üzerine onlardan öc aldık. Bir bak, nice olmuştur o yalanlayanların sonu!

43:26 Bir zaman İbrahim, babasına ve toplumuna söyle demisti: "Ben, sizin taptıklarınızdan uzagim."

43:27 "Yalnız beni yaratana kulluk ederim. Bana, O kılavuzluk edecektir."

43:28 O, sözünü, kendinden sonra yaşayacak bir mesaj yaptı ki, insanlar hakka dönebilsinler.

43:29 Ben, sunlar ve atalarını, kendilerine hak ve açık kanıtlı resul gelinceye kadar nimetlendirdim.

43:30 Ne var ki, hak kendilerine geldiğinde söyle dediler: "Bu bir büyü, biz bunu inkâr ediyoruz!"

43:31 Ve dediler: "Su Kur'an, iki kent içinden büyük bir adama indirilmeli değil miydi?"

43:32 Rabbinin rahmetini onlar mı bölüstürüyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylastırdık. Ve onların kimini kimine derecelerle üstün kıldık ki, bazisi bazisini tutup çalıtırsın. Rabbinin rahmeti, onların derleyip topladıklarından daha hayırlıdır.

43:33 İnsanlar bir tek ümmet haline gelmeyecek olsalardı, o Rahman'a nankörlük edenlerin evlerine gümüşten tavanlar çatır, sırtlarına binip yükselecekleri merdivenler/asansörler yapardık.

43:34 Evlerine kapılar, üzerlerinde yan yatacakları koltuklar yapardık;

43:35 Her yanda süsler oluşturduk. İşte bütün bunlar, su igreti dünya hayatının nimetidir. Rabbinin katındaki âhiret ise takva sahipleri içindir.

43:36 Kim Rahman'ın Zikri'ni görmezlikten gelip ondan uzaklaşırsa biz ona bir seytani musallat ederiz de o ona can yoldası olur.

43:37 Bu seytanlar onları yoldan saptırırlar. Onlarsa kendilerinin hâlâ hidayet üzere olduklarını sanırlar.

43:38 Sonunda bize geldiğinde, seytan, yoldasına söyle der: "Keske aramızda iki dogu arası kadar uzaklık olsaydı. Ne kötü yoldasmissin sen!"

43:39 Bugün hiçbir şey isinize yaramayacaktır. Çünkü zulme sapmissiniz. Azapta ortaklık kuracaksınız.

43:40 Sen şimdi sağılara söz mü duyuracaksın; yoksa körlere, apaçık sapıklığa dalmışlara kılavuzluk mu edeceksin?!

43:41 Ya biz, seni alıp götürdükten sonra onlardan öc alırız;

43:42 Yahut da onlara yönelttiğimiz tehdidi sana gösteririz. Biz onlarla basa çıkacak güçteyiz.

43:43 Sen, sana vahyedilene simsiki sarıl! Hiç kuskusuz, sen, dosdogru bir yol üzerindesin.

43:44 Gerçek su: Bu Kur'an sana ve toplumuna elbette ki bir hatırlatıcı/bir düşündürücü/bir şeref/bir öğüttür. Bundan sorumlu tutulacaksınız.

43:45 Senden önce gönderdiğimiz resullerimize sor: Rahman'dan başka ibadet edilecek tanrılar yapmış mıyız?

43:46 Yemin olsun, Mûsa'yi ayetlerimizle Firavun'a ve onun üst düzey adamlarına gönderdik de onlara dedi ki: "Ben âlemlerin Rabbi'nin resulüyüm."

43:47 Mûsa onlara ayetlerimizi getirdiginde onlar bu ayetlere gülüyorlardı.

43:48 Onlara gösterir olduğumuz her ayet-alâmet, kizkardesi ayet-alâmetten mutlaka daha büyüktür. Belki dönerler diye onları azapla da yakalamıyorsunuz.

43:49 Dediler ki: "Ey büyücü! Sana verdiği söz askına, Rabbine bizim için bir yakariver; biz artık doğru yola gireceğiz."

43:50 Fakat kendilerinden azabi kaldırdığımızda hemen yan çizmeye başladılar.

43:51 Firavun, toplumu içinde haykirip söyle dedi: "Ey toplumum! Mısır'ın mülk ve yönetimi benim değil mi? İşte su nehirler benim altımdan akıyor. Görmüyor musunuz?"

43:52 "Yoksa ben su zavallı, su meramını anlatamayacak adamdan hayırlı değil miyim?"

43:53 "Ona altın bilezikler atılmalı, yanında-hizmetinde melekler bulunmalı değil miydi?"

43:54 İşte toplumunu böyle küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar yoldan sapmış bir toplum idiler.

43:55 Onlar bizi bu şekilde öfkelenince, biz de onlardan öc aldık; hepsini suya gömüverdik.

43:56 Onları, sonra gelecekler için eski bir örnek yaptık.

43:57 Meryem'in oğlu, bir örnek olarak ortaya konunca, senin toplumun buna karşı hemen bağırıp çağırmaya başladı.

43:58 Dediler ki: "Bizim tanrılarımız mı hayırlı, o mu?" Bunu sana sadece çekisme olsun diye örnek verdiler. Çekismeyi seven bir toplumdur onlar.

43:59 Meryem'in oğlu, kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek yaptığımız bir kuldu.

43:60 Eğer dileseydik, içinizden, yeryüzünde size halef olacak melekler vücuda getirirdik.

43:61 Hiç kuskusuz o, kıyamet saati için bir bilgidir. O halde sakın o saat hakkında şüpheye düşmeyin; bana uyun. Doğru yol budur.

43:62 Sakin şeytan sizi geri çevirmesin. O, sizin için açık bir düşmandır.

43:63 İsa, açık-seçik kanıtlarla geldiğinde söyle demisti: "Ben size hikmet getirdim ve tartışıp durduğunuz şeylerin bir kısmını size açıklayayım diye geldim. O halde, Allah'tan sakının ve bana itaat edin!"

43:64 "Kuskusuz, Allah hem benim Rabbidir hem sizin Rabbinizdir. O halde O'na ibadet edin! İşte bu, doğru bir yoldur."

43:65 Böyle iken, aralarından çıkan hizipler ihtilafa düştüler. Korkunç bir günün azabından vay haline o zulmedenlerin!

43:66 Hiç farkında olmadıkları bir sırada o saatin birdenbire kendilerine gelmesinden başka neyi bekliyorlar?

43:67 Dostlar o gün birbirine düşman kesilirler. Ancak takvaya sarılanlar böyle değildir.

43:68 Ey kullarım! Bugün size korku yok; sizler tasalanmayacaksınız da!
43:69 Onlar, ayetlerimize iman edip Allah'a teslim olanlar haline gelmişlerdi.
43:70 Cennete girin! Siz ve esleriniz ikramlarla ağırlandacaksınız.
43:71 Çevrelerinde altın tepsiler, kadehler dolatırılır. Orada, nefislerin arzu duyacağı, gözlerin zevkleneceği her şey vardır. Ve siz orada sürekli kalacaksınız.
43:72 İste size, yapıp ettiklerinize karşılık mirasçı kilindiginiz cennet!
43:73 Orada sizin için pek çok meyve var. Onlardan yiyeceksiniz.
43:74 Suçlular ise cehennem azabının içinde uzun süre sürekli kalacaklardır.
43:75 Azapları hafifletilmeyecektir; onun içinde ümitsiz kalacaklardır.
43:76 Biz onlara zulmetmedik; onlar zalimlerin ta kendileriydi.
43:77 Söyle seslenecekler: "Ey Mâlik! Rabbin isimizi bitirversin." O söyle diyecek: "Bekleyeceksiniz!"
43:78 Yemin olsun, size hakkı getirdik ama çoğunuz haktan tiksiniyorsunuz.
43:79 Yoksa bir iş ve oluştaki kesin karara mı vardılar? Kuskusuz, biz de kesin kararlıyız.
43:80 Yoksa onların sırlarını, fısıltılarını duymadığımızı mı sanıyorlar? Hayır, öyle değil; elçilerimiz yanlarında yazıp duruyorlar.
43:81 De ki: "Eğer Rahman'ın bir çocuğu olsaydı, ona kulluk edenlerin ilki ben olurum."
43:82 Göklerin ve yerin Rabbi, arsin Rabbi onların nitelendirmelerinden arınmıştır, yücedir.
43:83 Bırak onları, kendilerine vaat edilen günlerine kavuşuncaya değin dalip gitsinler; oynayip oyalansınlar!
43:84 Göklerde ilah olan da O, yerde ilah olan da O. O'dur Hakîm, O'dur Alîm.
43:85 Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin mülkü/yönetimi kendine ait olan o Allah'ın sani yücedir. Kiyamet saatine ilişkin bilgi O'nun katındadır. Siz de O'na döndürüleceksiniz.
43:86 O'nun berisinden yakardıkları, sefaate sahip olamaz! Hakka tanık olanlar müstesna. Onlar, ilimden nasiplenmekte.
43:87 Kendilerini kim yarattı diye onlara sorsan, yemin olsun, "Allah!" diyeceklerdir. Peki, nasıl döndürülüyorlar!"
43:88 Onun "Ey Rabbim" deyesine yemin olsun ki, bunlar iman etmez bir topluluktur.
43:89 Artık sen onlara aldırma, "Selam!" deyiver. Yakında bilecekler.

Sura 44: Ad-Dukhan

44:1 Hâ, Mîm.
44:2 O ayan-beyan gösteren Kitap'a yemin olsun ki,
44:3 Biz onu kutlu/bereketli bir gecede indirdik. Hiç kuskusuz, biz uyarıcılarız.
44:4 Hikmetlerle dolu her iş ve oluş o gecede ayırt edilir,
44:5 Katimizden bir emir olarak. Hiç kuskusuz biz, resuller göndeririz,
44:6 Senin Rabbinden bir rahmet olarak. Hiç kuskusuz O, gereğince duyan,

gereginde bilendir.

44:7 Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbidir O, eger görürcesine biliyor iseniz.

44:8 Tanri yoktur O'ndan baska! Diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir O, önceki atalarinizin da Rabbidir,

44:9 Is, onların sandigi gibi degil! Bir kusku içinde oynayip oyalanmaktadırlar.

44:10 Artık sen gögün açıkça izlenen bir duman getirecegi günü gözle.

44:11 İnsanları kusatıp sarar. Inletici bir azaptır bu.

44:12 "Ey Rabbimiz, kaldır bizden bu azabi. Biz gerçekten müminleriz."

44:13 Nerede onlarda öğüt almak? Yemin olsun, delillerle açıklayan bir resul gelmişti onlara.

44:14 Ama ondan yüz çevirdiler ve söyle dediler: "Eğitilmiş bir mecnun!"

44:15 Biz azabi biraz kaldırırız; siz eski halinize tekrar dönersiniz.

44:16 Gün gelir, en büyük vurusla vururuz biz. Su bir gerçek ki, intikam da alırız biz!

44:17 Kudretimize yemin olsun ki, onlardan önce Firavun'un kavmini de ince bir imtihana çekti de, asil ve onurlu bir resul geldi onlara.

44:18 Söyle sesleniyordu: "Ey Allah'ın kulları, bana gelin! Çünkü ben sizin için güvenilir bir resulüm."

44:19 "Allah'a karşı ululuk taslamayın! Ben size apaçık bir kanıt getirmekteyim."

44:20 "Ben, beni taslamınızdan Rabbim ve Rabbinize sigindim."

44:21 "Bana inanmadınızsa bari benden uzak durun!"

44:22 Sonra Rabbine, "Bunlar suç işleyen bir topluluktur." diye yakardı.

44:23 Bunun üzerine, Allah buyurdu: "O halde kullarımı geceleyin yola çıkar, çünkü takip edileceksiniz."

44:24 "Denizi açık bırak, çünkü onlar, bogulmaya mahkûm edilmiş bir ordudur."

44:25 Geriye nice bahçeler, nice pınarlar bıraktılar.

44:26 Nice ekinler, nice seçkin makamlar.

44:27 İçinde zevk sürdükleri nice nimetler.

44:28 İşte böyle! Onlara baska bir toplumu mirasçi kildik.

44:29 Gök de ağlamadı onlar için yer de. Yüzlerine bakılmadı bile!

44:30 Yemin olsun, İsrailogullarını, rezil edici bir azaptan kurtardık.

44:31 Firavun'dan kurtardık. Firavun, haddi asanların büyüklük taslayanlarından biriydi.

44:32 Yemin olsun, biz onları bir ilim sayesinde âlemlere üstün kilmistik.

44:33 Onlara, içinde açık bir imtihan bulunan ayetler vermistik.

44:34 Simdi, sunlar tutmuş diyorlar ki:

44:35 "İlk ölümümüzden baskası yok! Biz diriltilecek filan degiliz!"

44:36 "Eger doğru sözlülerseniz, atalarımızı geri getirin!"

44:37 Onlar mı hayırlı yoksa Tübba' halkıyla onlardan önce gelenler mi?

Onları helâk ettik; çünkü onlar, suç işlemiş insanlardı.

44:38 Biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri eğlenmek için yaratmadık.

44:39 İkisini de, sadece gerçeği göstermek üzere yarattık. Ama onların çokları bilmiyorlar.
44:40 Hiç kuskusuz, ayrim günü, hepsinin buluşma zamanıdır/buluşma yeridir.
44:41 Bir gündür ki o, dostun dosta yararı olmaz. Onlara yardım da edilmez.
44:42 Allah'ın rahmet ettiği kimse müstesna. Allah Azîz'dir, Rahîm'dir.
44:43 Su bir gerçek ki zakkum ağacı,
44:44 Suçluların yemegidir.
44:45 Erimis maden misali, karınlarda kaynar.
44:46 Sıcak suyun kaynaması gibi...
44:47 "Tutun onu, cehennemın tam ortasına götürün!"
44:48 "Sonra basının üstüne, kaynar su azabından dökün!"
44:49 "Tat bakalım! Hani sen onurluydun, seçkindin."
44:50 "İste budur o kuskulanıp durduğunuz şey."
44:51 Korunup sakinler, güvenli bir makamdadır;
44:52 Bahçelerde, pınar başlarında.
44:53 İnce ipekten, parlak atlastan giymis olarak, karşılıklı oturuyorlar.
44:54 İste böyle! Onları iri gözlü hurilerle de eşleştirmisizdir.
44:55 Orada, güvenli bir biçimde her türlü meyveyi isterler.
44:56 Orada, ilk ölüm dışında ölüm tatmazlar. Allah onları cehennem azabından korumuştur.
44:57 Rabbinden bir lütf olarak böyledir. İste budur o büyük başarı.
44:58 Biz o Kur'an'ı senin dilinle/senin dilene kolaylaştırdık ki, düşünüp öğüt alabilirsiniz.
44:59 Artık, beklemeye geç! Çünkü onlar da beklemekteler.

Sura 45: Al-Jathiyah

45:1 Hâ, Mîm.
45:2 Azîz ve Hakîm olan Allah'tan Kitap'ın indirilmesidir bu...
45:3 Kuskusuz, göklerde ve yerde, iman sahipleri için sayısız ayetler vardır.
45:4 Ve sizin yaratılışınızda, her yana yaydığı canlılarda, kesinliği yakalayan bir topluluk için ibretler, işaretler vardır.
45:5 Geceyle gündüzün birbiri ardınca gelmesinde, Allah'ın gökten bir rizik indirip de onunla yerküreyi ölümden sonra hayata kavuşturmasında, rüzgârların herbir yana sevk edilmesinde de aklını çalistiren bir topluluk için izler, işaretler vardır.
45:6 İste bunlar, Allah'ın ayetleridir ki, onları sana hak olarak okuyoruz. Hal böyle iken Allah'tan ve onun ayetlerinden sonra hangi hadise/söze inanıyorlar?!
45:7 Yazıklar ve azaplar olsun günaha batmış her yalancı iftiracıya,
45:8 Ki Allah'ın ayetlerinin kendisine okunmasını dinler, sonra böbürlenmiş olarak inadında devam eder. Sanki hiç duymamıştır onları. Artık acikli bir azapla mustula böylesini.
45:9 Ayetlerimizden birseyin bilgisine ulaşınca, alaya aldı onu. İste onlar içindir horlayıp yere batıran bir azap.

45:10 Arkalarından cehennem! Kazanmış oldukları da Allah disında edindikleri veliler de onlara hiçbir yarar sağlamayacaktır. Çok büyük bir azap vardır onlar için.

45:11 İyiye ve güzele bir kilavuzdur bu! Rablerinin ayetlerini inkâr edenler için, korkunç bir pislik azabi öngörülmüştür.

45:12 Allah size denizi boyun egdirdi ki, içinde gemiler O'nun emriyle akıp gitsin, lütfundan istekte bulunasınız ve sükredebilesiniz.

45:13 Göklerde ne var, yerde ne varsa tümünü, O'ndan bir lütuf olarak size boyun egdirmistir. Bunda, derin derin düşünen bir topluluk için elbette ibretler vardır.

45:14 İman edenlere söyle: "Allah'in günlerini ummayanları affetsinler ki, O, bir toplumu kazandıklarıyla cezalandırsın."

45:15 Kim hayra ve barisa yönelik bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kötülük yapan da kendi aleyhine yapmış olur. Sonunda Rabbinize döndürülürsünüz.

45:16 Yemin olsun, biz, İsrailoğullarına Kitap'ı, hükmetme gücünü, peygamberliği verdik, onları temiz yiyeceklerden riziklandirdik ve kendilerini âlemler üzerine imtiyazlı kildik.

45:17 Onlara, iş ve yönetime ilişkin açık-seçik belgeler verdik. Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki azgınlık ve kiskançlık yüzünden ihtilafa düştüler. Hiç kuskusuz, Rabbin, onlar arasında, tartışip durdukları şeyle ilgili olarak kıyamet günü hüküm verecektir.

45:18 Daha sonra seni, iş ve yönetimde bir serâat/bir yol-yöntem üzerine koyduk. Artık ona uy! Bilmeyenlerin keyifleri ardınca gitme!

45:19 Kuskun olmasın ki onlar, Allah karsısında sana hiçbir yarar sağlayamazlar/Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden uzaklastıramazlar. Zalimler birbirlerinin dostlarıdır; Allah ise takvaya sarılanların Velî'sidir.

45:20 Bu Kur'an, insanların kalp gözlerini açacak isiklardan oluşur. Gereğince inanan bir toplum için de bir kilavuz ve bir rahmettir o.

45:21 Kötülüklerle cesaretle dalanlar sanıyorlar mı ki, biz kendilerini, iman edip hayra ve barisa yönelik işler yapanlarla aynı tutacağız? Hayatları ve ölümleri onlarla aynı mi olacak?! Ne kötü hüküm veriyorlar bunlar!

45:22 Ve Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Ta ki her benlik, kazancının karşılığıyla, hiç kimse zulme uğratılmaksızın, yüz yüze getirilsin.

45:23 Kendisinin ilahi olarak kendi duygu ve arzusunu almış kişiyi gördün mü? Allah onu bir ilim üzerine saptırmış, kulagi ve kalbi üzerine mühür basmış, gözünün üstüne de bir perde çekmiştir. Allah'tan sonra ona kim kilavuzluk edecektir. Hâlâ düşünüp ibret almıyor musunuz?

45:24 Dediler ki: "Su dünya hayatımızdan baskası yok. Ölüyoruz, diriliyoruz. Bizi zamandan baskası helâk etmiyor." Onların bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Sadece sanıda bulunuyorlar.

45:25 Ayetlerimiz, karsılarında açık-seçik mesajlar halinde okundugunda, delilleri sadece söyle demek olmuştur: "Doğru sözlüler iseniz

atalarimizi getirin."

45:26 De ki: "Sizi Allah yasatiyor; sonra sizi öldürecek, sonra da o hakkında hiç kuskusu bulunmayan kiyamet gününde biraraya getirecek. Ama insanların çocukları bilmiyorlar."

45:27 Göklerin ve yerin mülkü/saltanatı Allah'ındır. Kiyamet kopunca, iste o gün, gerçekleri hükümsüz kılanlar hüsrana uğrayacaklardır.

45:28 O gün tüm ümmetleri, toplanıp diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına davet edilir. Bugün, yapip-ettiklerinizin karşılığıyla yüzyüze getirileceksiniz.

45:29 Bu bizim kitabımız, karşınızda gerçeği söylüyor. Çünkü biz, yapip-ettiklerinizin kopyasını çıkarıyorduk/yaptıklarınızı kaydediyorduk.

45:30 İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanların durumu şu: Rableri onları rahmetine sokacaktır. İste açık zafer budur.

45:31 İnkâr ve nankörlüğe sapmış olanlara gelince, onlara söyle denecek: "Ayetlerimiz karşınızda okunurdu ama siz büyüklük tasladınız, suç işleyen bir toplum oldunuz, öyle değil mi?"

45:32 Hani, size, "Hiç kuskusuz, Allah'ın vaadi haktır, kiyamet saatinde de şüphe yoktur" dendiğinde, siz söyle demistiniz: "Saat nedir, bilmiyoruz. Sadece bir şeyler var sanıyoruz; kesin bir bilgimiz olmadığı için inanmıyoruz."

45:33 Yaptıklarının kötülükleri karşısına dikilmiş, alay edip durdukları şey kendilerini kusatıvermiştir.

45:34 Söyle denilir: "Unutuyoruz sizi bugün! Tıpkı sizin, bugününe kavusmayı unuttuğunuz gibi. İste böyle! Siginaginiz atestir; hiçbir yardımcınız da olmayacaktır."

45:35 Bunun sebebi sudur: "Siz, Allah'ın ayetlerini eğlence aracı yaptınız, dünya hayatı sizi aldattı/gurura itti. Bugün atesten çıkarılmayacaklar, özür dilemeleri de kabul edilmeyecek."

45:36 Hamt; göklerin Rabbi, yerin Rabbi, âlemlerin Rabbi olan Allah'adır!

45:37 Göklerde ve yerde ululuk/büyüklük O'nundur! Azîz'dir O, Hakîm'dir.

Sura 46: Al-Ahqaf

46:1 Hâ, Mîm.

46:2 Hikmeti sınırsız, kudreti sonsuz Allah'tan, Kitap'ın indirilisi bu...

46:3 Gökleri ve yeri ve ikisi arasındakileri hak olarak ve belirlenmiş bir süre için yarattık biz. Küfre batanlarsa uyarılmış oldukları şeyden yüz çevirmektedirler.

46:4 De ki: "Allah dışında yakarmakta olduklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana, yerden neyi yarattılar onlar? Yoksa göklerde bir ortaklıkları mı var? Eğer doğru sözlü kişiler iseniz bundan önceki bir kitap, yahut bir bilgi kalıntısı getirin bana!"

46:5 Kiyamet gününe kadar kendisine cevap vermeyecek birilerine, Allah'ın berisinden yalvarıp durandan daha sapık kim vardır? Ve o yalvardıkları, onların yakarisından habersizdirler.

46:6 İnsanlar, hasredilmek üzere toplandığında, o yaptıkları onlara

düşman olurlar; onların ibadetlerini de inkâr ederler.

46:7 Herseyi ayan-beyan gösteren ayetlerimiz onlara okundugunda, kendilerine gelmiş olan hakkı inkâr edenler söyle derler: "Açık bir büyüdür bu!"

46:8 Yahut da söyle diyorlar: "Uyduruyor onu!" De ki: "Eger uydursaydım onu, hiçbir seye sahip olamazdınız Allah'tan kurtarmak için beni. İçine gömüldüğünüz yaygarayı en iyi bilen O'dur. Benimle sizin aranızda tanik olarak O yeter. Çok affedici, çok merhametlidir O."

46:9 De ki: "Ben, resuller içinden bir türedi değilim! Bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Bana vahyedilenden baskasına da uymam! Ve ben, açıkça uyaran bir elçiden baskası da değilim."

46:10 De ki: "Hiç düşündünüz mü? Eger bu, Allah katından ise ve siz onu tanımamısanız, İsrailogullarından bir tanik da onun benzerine taniklik edip inandığı halde, siz böbürlenmisseniz haliniz nice olur! Allah, zalimler topluluğuna kılavuzluk etmez."

46:11 İnkâr edenler, inananlara söyle derler: "Eger bu, hayırlı bir sey olsaydı, bunlar ona inanmakta bizi geçemezlerdi." Bununla umduklarını bulamayınca söyle diyecekler: "Bu, eski bir uydurmadır."

46:12 Halbuki ondan önce, bir önder ve bir rahmet olarak Mûsa'nın kitabı var! Bu Kur'an da öncekileri tasdikleyen bir kitaptir. Zulmedenleri uyarsın, güzel davrananlara müjde olsun diye Arap dilindedir.

46:13 "Rabbimiz Allah'tır" deyip, sonra da dosdogru yol alanlar var ya, onlar için hiçbir korku yoktur; onlar tasalanmayacaklardır da...

46:14 Cennet halkidir onlar. Yapıp ettiklerine karşılık olarak sürekli kalacaklardır orada.

46:15 Biz insana, anne-babasına çok iyi davranmasını önerdik. Annesi onu zahmetle tasidi, zahmetle doğurdu. Tasinması ve sütten kesilmesi otuz aydır. Nihayet, yigitlik çağına gelip kırk yıla erdiginde söyle der:

"Rabbim; beni, bana ve ebeveynime verdigin nimete şükretmeye, hosnut olacağını iyi bir iş yapmaya yönelt! Soyum içinde, benim için barisi gerçekleştir. Sana yöneldim ben, sana teslim olanlardanım ben!"

46:16 Bunlar, cennet halki arasında o kimselerdir ki, yaptıklarının en güzelini kabul ederiz, çirkinliklerini görmezlikten geliriz. Bu onlara verilmiş olan sasmaz vaattir.

46:17 Birisi de ana-babasına: "Yazık size, benden önce bir yigin nesil gelip geçtiği halde, siz bana, benim diriltileceğimi mi söylüyorsunuz?" dedi. Onlarsa Allah'a sigınarak, "Yazıklar olsun; inansana, Allah'ın vaadi haktır" diye vahlanınca o söyle dedi: "Bu, öncekilerin masallarından baskası değil!"

46:18 İste bunlar, kendilerinden önce gelip geçmiş cin ve insan ümmetleri içinde, üzerlerine azap hak olanlardır. Hiç kuskusuz, onlar, hüsrana uğrayanlardır.

46:19 Her birinin, yapıp ettiklerinden dereceleri vardır. Amellerinin karşılığı eksiksiz verilecektir, hiçbir haksızlığa uğratılmayacaklardır.

46:20 Gün olur, inkâr edenler atese arz edilirler. Onlara denir ki: "İyiliklerinizi/nimetlerinizi, o igreti dünya hayatınızda silip süptürdünüz, onlarla zevklenip eğlendiniz. Bugünse alçaltıcı azapla

cezalandirilacaksiniz. Çünkü siz, yeryüzünde haksiz yere büyüklük tasladiniz ve gerçeğe ters düstünüz."

46:21 Âd kavminin kardesini de an! O, kendinden önce ve sonra uyaricilarin gelip geçtiği Ahkaf'ta, toplumunu söyle uyarmisti:

"Allah'tan baskasına kulluk/ibadet etmeyin! Gerçek su ki, ben sizin büyük bir günün azabına ugramanızdan korkuyorum."

46:22 Dediler: "Sen bizi, tanrılarımızdan yüz geri etmek için mi geldin? Eger dogru sözlülerden isen, bizi tehdit ettiğın seyi ortaya getir."

46:23 Dedi: "İlim, ancak Allah katındadır. Ben size, bana vahyedilene teblig ediyorum. Fakat sizin, cahillik edip duran bir toplum olduğunuzu görüyorum."

46:24 Nihayet onu, vadilerine dogru gelen geniş bir bulut halinde görünce: "Ha, dediler, bu bize yağmur getirecek bir bulut!" Hayir, o, aceleden istediginiz seyin ta kendisi. Bir rüzgâr ki, içinde acikli bir azap var.

46:25 Rabbinin emriyle her seyi yerle bir edecek. Sonunda o hale geldiler ki, konutlarından başka hiçbir sey görünmüyordu. Suçlular toplulugunu iste böyle cezalandiririz biz.

46:26 Yemin olsun, onlara, size vermedigimiz imkân ve kudreti vermistik. Onlar için isitme gücü, gözler ve gönüller olusturmistik. Fakat, isitme güçleri de gözleri de gönülleri de kendilerine hiçbir yarar sağlamadi/kendilerinden hiçbir seyi uzaklastiramadi; çünkü ayetlerimize karsi direniyorlardı. Ve alaya aldıkları sey, onları kusatıp sardı.

46:27 Yemin olsun, sizi çevreleyen kentleri/medeniyetleri de helâk ettik. Belki dönerler diye ayetleri degisik biçimlerde sıralayıp durmistik.

46:28 Allah'in yanında yakınlık sağlamak için edindikleri ilahlar, onlara yardım etseydi ya! Tam aksine, onlardan uzaklasıp kayboldular. Bu, onların yalanları, uydurup durduklarıydı.

46:29 Bir zaman, cinlerden bir toplulugu, Kur'an'i dinlemeleri için sana yöneltmistik. Onu dinlemeye hazır hale geldiklerinede: "Susup dinleyin!" dediler. Dinleme bitirilince de uyaricilar olarak kendi toplumlarına döndüler.

46:30 Dediler ki: "Ey toplumumuz! Biz; Mûsa'dan sonra indirilen, kendinden öncekini dogrulayan, hakka ve dosdogru yola ileten bir Kitap dinledik."

46:31 "Ey toplumumuz! Allah'in davetçisine uyun, ona iman edin ki Allah, günahlarınızdan bir kısmını bağislasın ve sizi acikli bir azaptan korusun!"

46:32 Allah'in davetçisine uymayan, yeryüzünde hiç kimseyle yarisamaz/hiç kimseyi âciz birakamaz. Böylesinin, Allah disinda/Allah'in davetçisi disinda evliyasi da olmaz. Böyleleri apaçık bir sapıklık içindedir.

46:33 Görmediler mi ki; gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmakla yorgunluga düşmeyen Allah, ölüleri diriltmeye de kadirdir. Evet, O her seye kadirdir.

46:34 Gün gelir, o inkâr edenler, atese arz edilir. "Bu gerçek degil miymis?" diye sorulur. "Elbette! Rabimize yemin ederiz, gerçekmis!" derler. Allah buyurur: "O halde, inkâr ettiğinizden ötürü tadin azabi!"

46:35 Artık, resullerin azim sahibi olanlarının sabrettiği gibi sabret! O inkârcılar için acele etme! Tehdit edildikleri azabi gördükleri gün, gündüzün sadece bir saati kadar yaşamış gibi olurlar. Bir duyurudur bu. Sapsimler toplulugundan baska kim helâk edilir!

Sura 47: Muhammad

47:1 Küfre saplanip Allah'in yolundan alikoyanlarin yapip ettiklerini O, bosa çıkarmistir.

47:2 İman edip barisa/hayra yönelik isler yapanlar ve Muhammed'e indirilene -ki o onların Rablerinden bir haktır- inanmış olanlara gelince, Allah onların çirkin davranışlarını örtmüs ve gönüllerini barisa yöneltmiştir.

47:3 Bu böyledir; çünkü küfre batanlar bos ve tutarsıza uymuslardır. İman edenler ise Rablerinden gelen hakka uymuslardır. İste Allah, insanlara kendi durumlarını bu şekilde örnekleyerek anlatır.

47:4 Küfre batmışlarla burun buruna geldiginizde, boyunlar vurulur. Nihayet onları bastırıp sindirdiginizde, antlaşma bağını siki bağlayın.

Artık bundan sonrası ya bir bağışlama ya bir fidyedir. Nihayet, harp, ağırlıklarını yere bırakır. İste böyle! Eğer Allah dileseydi, onlardan öd alırdı. Ama kiminizi kiminizle denemek için böyledir. Allah yolunda öldürülenlerin amelleri asla göz ardı edilmeyecektir.

47:5 Onları doğruya/iyiye/güzele kilavuzlayacak ve kalpleri islah edecektir/ barisa yöneltecektir.

47:6 Ve onları, kendilerine tanımlamış olduğu o cennete koyacaktır.

47:7 Ey iman sahipleri! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.

47:8 Küfre sapanlara gelince, kayıp ve yıkım onlara! Yapip ettiklerini bosa çıkardı onların.

47:9 Bu böyledir; çünkü onlar Allah'in indirdiğini tiksindirici bulmuşlardır, Allah da onların tüm amellerini bosa çıkarmıştır.

47:10 Onlar yeryüzünde dolasıp da kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bir bakmıyorlar mı? Allah onları yerle bir etmiştir. Su inkâr edenlere de onlara yapılanın aynısı yapılacaktır.

47:11 Bu böyledir; çünkü Allah, iman edenlerin Mevlâ'sidir. Küfre sapanların ise Mevlâ'si yoktur.

47:12 Su bir gerçek ki, Allah, iman edip barisa/hayra yönelik isler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Küfre sapanlarsa zevk edip eğlenmeye bakarlar; davalarının yedigi gibi yer-içerler. Varacakları yer atestir onların.

47:13 Seni yerinden çıkaran o kentinden çok daha kuvvetlice nice kentler vardı ki, biz hepsini helâk ettik; hiçbir yardımcısı olmadı.

47:14 Rabbinden açık bir kanıt üzere olan, amelinin çirkinliği kendisine süslü gösterilip de bos arzularına uyanlara benzer mi?

47:15 Sakinanlara vaat olunan cennetin durumu şöyledir: Orada, bozulmayan sudan ırmaklar; tadı bozulmayan süttten nehirler, içenlere lezzet sunan bir saraptan nehirler, süzme bir baldan oluşan nehirler var. Ve orada kendileri için her türlü meyvenin yanında, Rablerinden bir de bağışlanma var. Bu

nimetler içindekiyle, uzun süre ateste kalip da içirildiği sıcak su tarafından bagirsaklari parçalanan kimse aynı olur mu?

47:16 İçlerinden bir kısmı seni dinler, sonra senin yanından çıktıklarında, kendilerine ilim verilmiş olanlara söyle sorarlar: "Az önce ne söyledi?" İşte bunlar, Allah'ın, kalplerine mühür bastığı kimselerdir, boş arzularının ardına düşmüşlerdir.

47:17 Kilavuzlarını bulmuş olanlara gelince, Allah onların hidayetini artırmış ve korunma imkânlarını kendilerine vermiştir.

47:18 Kiyametın ansızın tepelerine inmesinden başka neyi bekliyorlar? Onun belirtileri zaten gelmiştir. O onlara gelip çatinca, ibret almaları neye yarar?!

47:19 Allah'tan başka tanrı olmadığını kuskusuzca bil! Hem kendi günahın için hem de mümin erkeklerle mümin kadınlar için af dile. Allah sizin, dönüp dolasacağınız yeri de varıp ulaşacağınız yeri de bilir.

47:20 İman edenler derler ki: "Bir süre indirilseydi olmaz mıydı?" Fakat hükmü kesinleşmiş bir süre indirilip de içinde savaş da anılınca, kalplerinde maraz olanların, ölüm baygınlığına tutulmuş bir bakışla sana baktıklarını görürsün. Onlara uygun olan da odur.

47:21 İtaat ve güzel bir söz! İis budur. İis ciddilesince, Allah'a verdikleri söze sadık olsalardı kendileri için daha iyi olurdu.

47:22 Demek is basına gelecek olsanız/savastan geri kalacak olsanız, ülkede fesat çıkarıp rahimleri parçalayacaksınız.

47:23 İşte bunlardır, Allah'ın kendilerine lanet edip kulaklarını sağır, gözlerini de kör ettiği kimseler...

47:24 Peki bunlar, Kur'an'ın anlamını inceden inceye düşünmüyorlar mı? Yoksa kalpler üzerinde o kalplerin kilitleri mi var?

47:25 Hidayet kendilerine açıkça belli olduktan sonra arkalarına dönenlere şeytan fit vermiş, sonu gelmez arzuların/ümitlerin ardına takmıştır onları.

47:26 Bu sundandır: Bunlar, Allah'ın indirdiğinden tiksinenlere, "Bazı işlerde size itaat edeceğiz." demislerdi. Fakat Allah onların gizlediklerini biliyor.

47:27 Melekler onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alacakları zaman, bakalım nasıl olacak?!

47:28 Olacak olan budur! Çünkü onlar, Allah'ı öfkelen diren şeylerin pesine düştüler, O'nun hosnutlğundan tiksindiler; sonunda Allah bütün amellerini bosa çıkardı.

47:29 Yoksa o kalplerinde maraz olanlar, Allah kendilerinin şiddetli kinlerini hiçbir zaman ortaya çıkarmayacak mı sandılar?

47:30 Dileseydik onları sana mutlaka gösterirdik de sen onları yüzlerinden kesinlikle tanırdın. Zaten sen onları, sözlerinin tarzından da tanırırsın. Allah tüm yaptıklarınızı biliyor.

47:31 Yemin olsun, içinizden gayret gösterip didinenlerle sabredenleri bilinceye kadar, sizi belalarla imtihan edeceğiz. Haberlerinizi de eleyip tarayacağız.

47:32 Nankörlüğe sapıp Allah yolundan alıkoyanlar ve hidayet kendilerine tam bir şekilde belli olduktan sonra resule kafa tutanlar, Allah'a hiçbir

şekilde zarar veremezler. O, onların amellerini ise yaramaz hale getirecektir.

47:33 Ey iman edenler! Allah'a itaat edin; resule de itaat edin! Amellerinizi ise yaramaz hale getirmeyin.

47:34 İnkâr edip Allah yolundan döndüren, sonra da küfre saplanmış olarak ölenler yok mu, Allah onları asla affetmeyecektir.

47:35 Gevsemeyin, üstün durumda olduğunuz halde antlaşmaya davet etmeyin! Allah sizinledir; amellerinizi asla yitirmeyecektir.

47:36 Su igreti dünya hayatı, sadece bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder korunursanız, Allah, ödüllerinizi verecek ve sizden mallarınızı istemeyecektir.

47:37 Eğer onları isteyip bunun için sizi zorlasaydı, cimrilik ederdiniz, böylece Allah şiddetli kinlerinizi ortaya çıkarırdı.

47:38 İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağırılan insanlarsınız. Ama bir kısmınız cimrilik ediyor. Oysaki, cimrilik eden kendi aleyhine cimrilemiş olur. Allah Gani'dir; yoksul olan sizlersiniz. Eğer yüz çevirirseniz, Allah yerinize başka bir toplum getirir. Ve onlar, sizin benzerleriniz olmazlar.

Sura 48: Al-Fath

48:1 Su bir gerçek ki, biz sana apaçık bir fetih nasip ettik.

48:2 Ki Allah senin günahından geçmiş olana da gelecek olana da bağışlasın, nimetini senin üzerinde tamamlasın ve seni doğru yola kılavuzlasın.

48:3 Ve Allah sana onur ve kudret dolu bir yardımla destek verecektir.

48:4 O odur ki, müminlerin gönüllerine, imanları beraberinde iman gelirtirsinler diye, mutluluk ve huzur indirdi. Yalnız Allah'ındır göklerin ve yerin orduları. Alîm'dir Allah, Hakîm'dir.

48:5 İnanmış erkekleri ve inanmış kadınları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokması içindir bu. Sürekli kalıcıdırlar orada. Ve onların çirkin davranışlarını örtüp gizlemesi içindir. İşte bu, Allah katında çok büyük bir kurtuluş ve eristir.

48:6 Ve Allah hakkında kötü sanılar besleyen erkek münafıklarla kadın münafıklara ve erkek putperestlerle kadın putperestlere, o kötülük girdabi başlarına dönesilere azap etsin diyedir bu. Allah onlara öfkelenmiş, onları lanetlemiş ve kendilerine cehennem hazırlamıştır. Kötü bir varis yeridir o.

48:7 Yalnız Allah'ındır göklerin ve yerin orduları. Azîz'dir Allah, Hakîm'dir.

48:8 Su bir gerçek ki, biz seni, bir tanık, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

48:9 Allah'a ve resulüne inanmanız, O'nu destekleyişiniz, O'nu yüce bilirsiniz ve sabah-akşam O'nu tespih edersiniz diye.

48:10 O sizinle el tutuşup sözleşenler var ya, onlar gerçekte Allah ile bey'atliyorlar. Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir. Kim ahdi bozar, döneklik ederse kendi aleyhine döneklik etmiş olur. Ve kim Allah'a verdiği sözde vefalı davranırsa, Allah ona büyük bir ödül verecektir.

48:11 Bedevilerden, geri bırakılmış olanlar sana söyle diyecekler:

"Bizleri, mallarımız ve ailelerimiz oyaladı. O halde bizim için Allah'tan af dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki:

"Allah size bir zarar dilerse, yahut bir yarar murat ederse, O'nun sizin için dilediğine kim engel olabilir?" Doğrusu su ki, Allah, sizin yaptıklarınızdan haberdardır.

48:12 Siz sanmıstınız ki, resul de müminler de ailelerine bir daha asla dönmeyecekler. Bu düşünce kalplerinizde süslendi de çirkin bir saniya saplandınız ve mahvolmuş bir topluluk haline geldiniz.

48:13 Kim Allah'a ve resulüne iman etmezse bilsin ki biz, inkârcılar için alevli bir ates hazırladık.

48:14 Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır! Dilediğini affeder, dilediğine azap eder. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

48:15 Geri bırakılanlar, ganimetleri almak üzere gittiginiz zaman söyle diyecekler: "İzin verin, biz de size uyalım!" Onlar Allah'in kelamini degistirmek istiyorlar. De ki: "Bize asla uyamazsınız! Allah önceden de böyle buyurmustu." Bu kez söyle diyecekler: "Hayır, siz bizi kiskaniyorsunuz." Isin doğrusu su ki, onlar çok az anlıyorlar/onlar, az bir kısmı hariç, anlamıyorlar.

48:16 Bedevilerden, geri bırakılmış olanlara de ki: "Siz yakında çok zorlu savaş veren bir kavimle çarpışmaya çağrılacaksınız. Ya onlarla çarpışırsınız, yahut onlar Müslüman olurlar. Eger itaat ederseniz, Allah size güzel bir ödül verecektir. Yok eğer önceden döndüğünüz gibi yüz çevirirseniz, Allah sizi acikli bir azapla cezalandırır."

48:17 Köre zorlama yoktur, topala zorlama yoktur, hastaya da zorlama yoktur. Kim Allah'a ve resulüne itaat ederse, Allah onu altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim de yüz çevirirse, Allah onu acikli bir azapla cezalandırır.

48:18 Yemin olsun, Allah müminlerden, o ağacın altında sana bey'at ettikleri sırada hosnut olmuştur. Onların gönüllerindekini bilmis, üzerlerine huzur ve sükûn indirmiş ve kendilerine yakın bir fetih nasip etmiştir.

48:19 Alacakları birçok ganimetler de nasip etmiştir. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

48:20 Allah size, elde edeceğiniz birçok ganimetler vaat etti. Sunu da size aceleden verdi ve insanların ellerini de sizden uzak tuttu ki bu, inananlara bir ibret olsun ve Allah sizi dosdoğru yola kılavuzlasın.

48:21 Sizin güç yetireceğiniz başka ganimetler de vardır. Allah onları kusatmış bulunuyor. Allah, her şey üzerinde Kadîr'dir.

48:22 Eger küfredenler sizinle savassalardı, sirtlarını dönüp kaçacaklardı. Sonra, bir dost da bir yardımcı da bulamazlardı.

48:23 Bu, Allah'in öteden beri isleyip duran yolu-yöntemidir. Allah'in yol ve yönteminde hiçbir degisme bulamazsın.

48:24 O odur ki, sizi onlara galip getirdikten sonra Mekke'nin göbeğinde onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan uzak tuttu. Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.

48:25 Onlar o kisilerdir ki, küfre sapıp sizi Mescid-i Haram'dan geri

çevirdiler, bekletilen kurbanlık hediyelerin, yerlerine ulasmasına engel oldular. Eger kendilerini tanimadiginiz için çigneyeceginiz ve bu bilgisizlik yüzünden üzüntü ve kinayisla karsilasacaginiz inanmis erkeklerle inanmis kadinlar olmasaydi, is baska türlü olurdu. Böyle olmasi, Allah'in, diledigini rahmetine sokmasi içindir. Onlar birbirlerinden ayrılmis olsalardi, inkâra sapanlari acikli bir azapla cezalandirirdik.

48:26 Inkâr edenler, kalplerine öfkeli taassubu, o cahiliye taassubunu yerlestirmislerdi. Allah ise huzur ve mutlulugunu resulünün, inananların üstüne indirmisti. Onlari, takva kelimesine bagli tutmustu. Zaten onlar buna layik ve ehil idiler. Allah her seyi çok iyi bilmektedir.

48:27 Yemin olsun ki Allah, resulüne o rüyayı hak olarak dogru çıkarmistir. Allah dilerse, baslarinizi tiras etmis, saçlarinizi kisaltmis olarak güven içinde, korku duymadan Mescid-i Haram'a mutlaka gireceksiniz. Allah, sizin bilmediginizi bildi de bundan önce size yakin bir fetih nasip etti.

48:28 O, resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, o dini tüm dinlere üstün kilsin. Tanik olarak Allah yeter!

48:29 Muhammed, Allah'in resulüdür. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karsi çok çetin, kendi aralarında çok sevecendirler/çok merhametlidirler. Sen onlari rükû eder, secdeye kapanir halde görürsün. Allah'tan bir lütuf ve hosnutluk ister dururlar. Görünüslerine gelince, yüzlerinde secde eseri/izi vardır. Bu onların Tevrat'taki nitelikleri. Incil'deki nitelikleri de söyle: Tıpkı bir ekin ki filizini çıkarmis, o filizi kuvvetlendirmis. Filiz kalinlasti, gövdesi üzerine dikildi. Ziraatçılari da imrendirir/hayran birakir bu ekin. Allah böyle yapar ki, onlar sayesinde, inkâr edenleri öfkelenirsin. Allah onlardan iman edip barisa/hayra yönelik isler yapanlara bir bagislanma ve büyük bir ödül vaat etmistir.

Sura 49: Al-Hujurat

49:1 Ey iman edenler! Allah'in ve resulünün önüne geçmeyin! Allah'tan korkun! Allah gerçekten çok iyi duyan ve gereginde bilendir.

49:2 Ey iman edenler! Seslerinizi o Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin! Kiminizin kiminize bagirarak konustugu gibi, onun huzurunda sözü yükseltmeyin! Yoksa siz hiç farkında olmadan amelleriniz eriyip gider.

49:3 Allah resulünün huzurunda seslerini alçaltanlar var ya, onlar Allah'in, gönüllerini takva için imtihan ettiği kisilerdir. Bir bagislanma vardır onlar için, bir büyük ödül vardır.

49:4 Odalarının arkasından sana seslenenlere gelince, onların çoğu aklını çalistirmamaktadır.

49:5 Eger onlar, sen yanlarına çıkincaya dek sabretmis olsalardi, kendileri için elbette daha hayirli olurdu. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

49:6 Ey iman sahipleri! Özü-sözü bozuk birisi size bir haber getirdiginde, hemen arastirip inceleyin/delil arayın! Yoksa bilgisizlikle bir toplulugu suçlar da yapmis oldugunuza pismanlik duyar hale gelirsiniz.

49:7 Bilin ki, Allah'in resulü içinizdedir. Eger o çoğu iste size uysaydı, gerçekten zorlukla karsilasir, sikintiya düserdiniz. Ama Allah, imani size sevdirmis ve onu gönüllerinizde süslemistir. Ve size küfrü, öz-söz bozuklugunu, isyani çirkin göstermistir. Rüste ermis olanlar iste bunlardir;

49:8 Allah'tan bir lütuf ve nimet olarak. Alîm'dir Allah, Hakîm'dir.

49:9 Müminlerden iki zümre çarpisirlarsa, onlarin aralarinda hemen barisi kurun! Eger onlardan biri öteki aleyhine sinir tanimazlik edip saldirirsa, azginlik edenle, Allah'in emrine dönünceye kadar savasin. Eger vazgeçerse, yine ikisi arasini adalet ve dürüstlükle sulh edin. Kuskusuz, Allah adalette titiz davrananlari sever.

49:10 Su bir gerçek ki, müminler sadece kardestirler. O halde kardeşleriniz arasinda barisi saglayin ve Allah'tan sakinin ki, size merhamet edilebilsin.

49:11 Ey inananlar! Bir topluluk baska bir toplulukla alay etmesin! Olabilir ki, alay ettikleri topluluk kendilerinden hayirlidir. Kadınlar da baska kadınlarla alay etmesinler. Alay ettikleri, kendilerinden hayirli olabilir. Öz benliklerinizi ayiplamayin/kendi nefislerinizde ayiplar aramayin; birbinize lakaplar yakistirmayin. Imandan sonra sapiklikla adlanmak ne kötü seydir! Kim ki tövbe etmez, iste böyleleri zalimlerdir.

49:12 Ey iman edenler! Zandan çok sakinin! Çünkü zannin bir kısmi günahdir. Sinsi casuslar gibi ayip aramayin! Giybet ederek biriniz ötekini arkasından çekistirmesin! Sizden biri, ölmüş kardeşinin etini yemek ister mi? Bakin bundan iğrendiniz. Allah'tan sakinin! Hiç kuskusuz, Allah tövbeleri çok kabul eden, rahmeti sonsuz olandır.

49:13 Ey insanlar! Biz sizi, bir erkekle bir disiden yarattik. Ve örfler yoluyla tanisip kaynasasiniz diye sizi milletlere, boylara ayirdik. Hiç kuskusuz, Allah katinda en seçkininiz, sakinilmesi gereken seylerden en çok sakinaninizdir. Allah her seyden bilir, her seyden haberdardir.

49:14 Bedeviler: "Iman ettik." dediler. De ki: "Siz iman etmediniz. Ancak 'Müslüman' olduk deyin. İman sizin kalplerinize girmemistir. Eger Allah'a ve resulüne itaat ederseniz Allah, yapip ettiklerinizden hiçbir sey eksiltmez. Çünkü Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir."

49:15 Müminler ancak su kimselerdir ki, Allah'a ve resulüne iman ederler; sonra hiçbir kuskuya düşmezler ve mallariyla, canlariyla Allah yolunda didinirler. İste bunlardir, özü-sözü birbirine uyanlar.

49:16 De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz? Oysaki Allah, gökte ne var, yerde ne var hepsini bilir. Allah her seyden çok iyi bilmektedir."

49:17 İslam'a girmelerini senin basına kakiyorlar. De ki: "İslaminizi benim basima kakmayin! Aksine, eger özü-sözü doğru insanlarsanız, sizi imana kilavuzladığı için Allah hepimizi minnet borcu altına sokar."

49:18 Su bir gerçek ki, Allah göklerin ve yerin gaybini bilir. Allah, yaptıklarınızı iyice görmektedir.

Sura 50: Qaf

50:1 Kaf. Sani yüce, ilahî cömertlikle dolu Kur'an'a yemin olsun ki,

50:2 Is sanildigi gibi degil! Kendilerine içlerinden bir uyarici geldi diye sastilar da söyle dediler o küfre batanlar: "Acayip sey bu!"

50:3 Ölünce mi, biz toprak olunca mi? Çok uzak bir dönüştür bu."

50:4 Topragin onlardan neyi eksilttiginin pek iyi bilmisizdir biz. Her seyi saklayip koruyan bir Kitap var katimizda.

50:5 Hayir, hayir! Onlar, hak kendilerine geldiginde, onu yalanladilar. Simdi perisan mi perisan bir durum içindedirler.

50:6 Bakmadilar mi üstlerindeki göge ki nasil kurduk onu, nasil süsleyip nakisladik?! Yirtigi, çatlagi da yoktur onun.

50:7 Yeryüzünü de biz uzatip yaydik; denge noktaları yerlestirdik ona ve bitirdik onda, bakanları hayran birakan her türlü çifti.

50:8 İbretle bakilasi, gönüller açici seyler olarak; hakka yönelen her kula öğüt olarak.

50:9 Gökten, kutlu ve bereketli bir su indirdik de onunla bahçeler yeserttik, hasatlanacak daneler yetistirdik.

50:10 Yüksek yüksek hurma ağaçları büyüttük. Birbirine girmis kümeler halinde tomurcukları vardır onların.

50:11 Kullara rizik olsun diye. Ve o suyla ölü bir beldeye hayat verdik. İste böyledir topraktan fiskiris.

50:12 Onlardan önce Nûh kavmi, Ress halki, Semûd kavmi yalanlamisti.

50:13 Âd, Firavun ve Lût'un halki da...

50:14 Eykeliler, Tübba' kavmi de. Hepsi resulleri yalanladı da duyurulan azap hak oldu.

50:15 İlk yaratistan âciz kalip yorulmuş muyduk? Hayir, yeni bir yaratistan kuskusu içinde olan onlardır.

50:16 Yemin olsun ki, insani biz yarattik. Nefsinin ona neler fisildadigini da biz biliriz. Biz ona, sah damarından daha yakiniz.

50:17 Sagında ve solunda oturmuş iki görevli, kayıt yapmaktadır.

50:18 Bir söz sarfetmeye dursun, yanındaki gözcü hemen zaptederir.

50:19 Ölüm sarhosluğu hak olarak geldi. İste bu, senin kaçip durdugun seydir.

50:20 Ve sûra üflendi. İste bu, gelecegi vaat edilen gündür.

50:21 Her benlik, yanında bir güdücü, bir de tanik olduğu halde gelir.

50:22 Yemin olsun, sen bundan gaflet içindeydin. Ama perdeni üstünden kaldiriverdik. Bugün gözün keskin mi keskin.

50:23 Yoldasi söyle der: "İste yanımdaki, hazır!"

50:24 Siz, ikiniz! Tüm nankörleri, inatçıları cehenneme atin!

50:25 Durmadan hayri engelleyeni, azgini, iskilciyi...

50:26 O ki, Allah'in yanına baska bir ilah koydu. Artık atin onu, o siddetli azabın içine!

50:27 Yoldasi dedi ki: "Rabbimiz, onu ben azdırmadim. Onun kendisi, dönüşü olmayan bir sapıklık içindeydi."

50:28 Allah buyurdu: "Huzurumda çekismeyin! Ben size uyarıyı çok önceden göndermistim."

50:29 "Benim huzurumda söz degistirilmez ve ben kullara asla zulmetmem."

50:30 O gün cehenneme: "Doldun mu?" deriz. O ise: "Daha yok mu?" der.

50:31 Ve cennet, takva sahiplerine yaklastirilmistir; hiç uzak

degildir.

50:32 Iste size vaat edilen budur. Allah'a sürekli yönelen, korunması gerekeni koruyan herkese...

50:33 Görmediği halde Rahman'dan ürperen ve Allah'a yönelik bir kalp getiren herkese...

50:34 Esenlikle girin oraya! Sonsuzlaşma günüdür bu.

50:35 Orada onlar için istedikleri her şey var. Katimizda ise dahası da var.

50:36 Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik ki, vurus ve tutusları bunlardan daha zorluydu. Ülkelerde delikler açmışlardı/beldelerde kaçacak delik aradılar/beldeleri boydan boya dolastılar. Var mı bir kaçacak yer?

50:37 Hiç kuskusuz, bunda, kalbi olan yahut tam bir tanik olarak kulak veren için mutlak bir öğüt vardır.

50:38 Yemin olsun, biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yarattık. Ve bize hiçbir yorgunluk dokunmadı.

50:39 Artık onların söylediklerine sabret ve Günes'in doğusundan önce de batisından önce de Rabbinin hamdiyle tespih et!

50:40 Gecenin bir kısmında ve secdelerin arkalarından O'nu tespih et!

50:41 Haykiranın çok yakın bir yerden sesleneceği günü dinle!

50:42 O gün o müthiş sesi hak olarak dinleyecekler. Ortaya çıkis/dirilis günüdür bu.

50:43 Biz, evet biz hayat veriyoruz, biz öldürüyoruz. Ve dönüş yalnız bizdir.

50:44 O gün, yer çatır çatır yarılip onlardan çabucak uzaklaşır. Bu yalnız bizim için kolay olan bir hasretmedir.

50:45 Biz onların neler söylediklerini çok iyi biliyoruz. Sen onların üstüne bir zorba değilsin. O halde, benim tehdidimden korkanlara sadece Kur'an'la öğüt ver.

Sura 51: Adh-Dhariyat

51:1 O tozutup savuranlara/o kirip un-ufak edenlere,

51:2 O ağırlık taşıyanlara,

51:3 O kolayca akıp gidenlere/o rahatça yüzenlere,

51:4 O is ve olusu bölüştürenlere yemin olsun ki,

51:5 Hiç kuskusuz, o size vaat olunan kesinlikle doğrudur.

51:6 Ve din, sasmaz bir olgudur.

51:7 Yemin olsun o ahenkli yollar taşıyan göge,

51:8 Ki siz gerçekten tartismalarla dolu bir söz içindesiniz.

51:9 Yüzgeri çevrilen onun yüzünden çevrilir.

51:10 Kahrolsun o düzenbaz yalancılar,

51:11 Ki onlar bir sersemlik içinde ne yaptıklarından habersizdirler.

51:12 Sorarlar: "Ne zaman o din günü?"

51:13 O gün onlar ateş üzerinde deneme ve elemeye tâbi tutulacaklardır.

51:14 Tadin imtihan ve istirabinizi. Iste budur o çarçabuk gelmesini istediğiniz!

51:15 Su da bir gerçek ki, sakınip korunanlar bahçelerde ve pınar başlarındadır;

51:16 Rablerinin kendilerine verdigini almış kisiler olarak. Dogrusu, onlar bundan önce de iyilik ve güzellik sergilemekteydiler.

51:17 Gecenin pek azında uyumaktaydılar.

51:18 Seher vakitlerinde af dilemekteydi onlar.

51:19 İhtiyaç sahibi için, yoksun için bir hak vardı mallarında onların.

51:20 Yeryüzünde ayetler vardır görürcesine bilenler için.

51:21 Benliklerinizin içinde de. Hâlâ bakıp görmeyecek misiniz?

51:22 Sizin, rizkiniz da göktedir, tehdit edildiginiz şey de.

51:23 Gögün ve yerin Rabbine yemin olsun ki, o tipki sizin konusabildiğiniz gibi kesin bir gerçektir.

51:24 Geldi mi sana İbrahim'in ikram edilen konuklarının haberi?

51:25 Hani, İbrahim'in yanına girmişlerdi de "Selam!" demişlerdi. İbrahim: "Selam! Tanınmayan bir topluluk bu." demisti.

51:26 Hemen ailesinin yanına gitti; semiz bir dana getirdi.

51:27 Danayı misafirlerin önüne sürdü. "Yemez misiniz?" dedi.

51:28 O arada, içine bunlardan bir kuskü düştü. "Korkma!" dediler. Ve ona bilgin bir oğlan müjdelediler.

51:29 Derken, karisi bir çiglik içinde döndü; yüzüne vurarak söyle dedi: "Ben, doğurma yasını geçmiş bir kocakariyim!"

51:30 Dediler ki: "Rabbin öyle buyurmuştur. Hüküm ve hikmet sahibi O'dur, en iyisini bilen de O'dur.

51:31 İbrahim sordu: "Amacınız ne, ey elçiler?"

51:32 Dediler: "Biz, suçlulardan oluşan bir topluma gönderildik."

51:33 "Üzerlerine çamurdan tas atalım diye."

51:34 "Rabbin katında, sinir tanımazlar için isaretlenmiş taşlar."

51:35 Orada, müminlerden kim varsa çıkardık.

51:36 Artık orada, bir ev dışında, müslümanlardan/Allah'a teslim olanlardan hiç kimse bulamıyorduk.

51:37 Acikli azaptan korkanlar için orada bir isaret bıraktık;

51:38 Mûsa'da da. Biz onu açık bir kanıtla Firavun'a gönderdik.

51:39 O tüm gücüyle/tüm seçkin adamlarıyla birlikte yüz çevirdi ve söyle dedi: "Bir büyücü yahut mecnun."

51:40 Bunun üzerine, onu da ordusunu da yakalayip suyun ortasına fırlattık. Kendi kendini kinayip duruyordu.

51:41 Âd kavminde de bir ibret var. Onlar üzerine, her şeyi yerinden söken rüzgâri göndermistik.

51:42 Üzerinden geçtiği her şeyi kül haline getirmeden bırakmıyordu.

51:43 Semûd'da da bir ibret var. Onlara söyle denmişti: "Bir vakte kadar yiyip içip eğlenin."

51:44 Daha sonra onlar, Rablerinin emrine kafa tuttular da gözleri baka baka yildirim kendilerini yakaladı.

51:45 Ne kalkıp kaçabildiler ne de kendilerine yardım eden oldu.

51:46 Daha önce de Nûh kavmini batırmistik. Çünkü onlar da doğruluktan ayrılmış bir topluluktu.

51:47 Göge gelince, onu biz ellerimizle kurduk. Hiç kuskusuz, biz, genisleticileriz.

51:48 Yeri de biz dösedik. Ne güzel döseyicileriz!

51:49 Herseyden iki çift yarattık ki düşünüp anlayabilesiniz.
51:50 O halde Allah'a kaçın/siginin! Ben size O'ndan gelmiş
açıklayıcı bir uyarıcıyım.
51:51 Allah'ın yanına başka bir ilah koymayın! Ben size O'ndan gelmiş
açıklayıcı bir uyarıcıyım.
51:52 İşte böyle! Onlardan önce herhangi bir resul geldiğinde, mutlaka
söyle dediler: "Ya büyücüdür ya deli."
51:53 Bunu aralarında vasiyetleştirdiler mi? Hayır, azıp sapmış bir topluluk
bunlar.
51:54 Artık onlardan yüz çevir. Sen bu yüzden kinanmayacaksın.
51:55 Hatırlat/öğüt ver; çünkü hatırlatıp öğüt vermek müminlere
yarar sağlar.
51:56 Ben, cinleri ve insanları bana ibadet etmeleri/benim için iş yapıp
değer üretmeleri dışında bir şey için yaratmadım.
51:57 Ben onlardan rizik istemiyorum. Beni yedirip doyurmalarını da
istemiyorum.
51:58 Hiç kuskusuz, Allah Rezzâk'tır, bol bol rizik verir. Kuvvet
sahibidir, Metîn'dir, güçlü ve dayanıklıdır.
51:59 Su bir gerçek ki, zulmedenlerin, tıpkı arkadaşlarının günahları
gibi günahları vardır. O halde acele etmesinler.
51:60 O vaat edildikleri günlerinden dolayı vay kâfirlerin haline!

Sura 52: At-Tur

52:1 Yemin olsun Tûra,
52:2 Satır satır yazılmış Kitap'a,
52:3 Ki açılıp yayılmış ince deri üzerine yazılmıştır.
52:4 Yemin olsun düzenli bir biçimde bakılan o eve,
52:5 Yemin olsun yükseltilmiş tavana,
52:6 Yemin olsun o alevlerle kaynatılıp köpürtülmüş denize,
52:7 Ki hiç kuskusuz, senin Rabbinin azabi meydana gelecektir.
52:8 Ona engel olacak hiçbir şey yoktur.
52:9 O gün gök bir çalkanıyla çalkanır.
52:10 Ve dağlar bir yürüyüşle yürür.
52:11 Vay hallerine o gün, yalanlayanların,
52:12 Ki onlar bir bataga dalmış oynamaktadırlar.
52:13 O gün cehenneme bir kakılıyla kakılırlar.
52:14 "İşte budur yalanlayıp durduğunuz ateş!"
52:15 "Bu da mi büyü?! Yoksa siz mi görmüyordunuz?"
52:16 "Dalın ona! Artık ister sabredin ister sabretmeyin. Sizin için hepsi
birdir. Siz ancak yapıp ettiğiniz şeylerin karşılığıyla yüzyüze
geleceksiniz."
52:17 Korunup sakinanlar; cennetler, nimetler içindedir.
52:18 Rablerinin kendilerine verdikleriyle keyif çatarlar. Rableri onları
cehennem azabından korumuştur.
52:19 "Yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak afiyetle yiyin, için;
52:20 Art arda dizilmiş koltuklar üzerinde yaslanmış olarak." Ve biz
onları parlak, iri gözlü hurilerle eslestirmişizdir.

52:21 İman edip zürriyetleri de imanda kendilerine uyanların, soy-soplarını da kendilerine katmışlardır. Ve kendi amellerinden kendilerinin hiçbir şeyini eksiltmemişlerdir. Her kişi, kazandığı karşılığında bir rehindir.

52:22 Biz onlara canlarının çektiği meyveden ve etten ikram ettik.

52:23 Orada bir kadeh tokusturlar ki, içinde ne bir boş laf var ne de günaha sokus.

52:24 Çevrelerinde, kendilerine özgülenmiş genç usaklar doluyor; sanki sedeflerinde saklı inciler.

52:25 Birbirlerine dönüp soruyorlar. Ve derler:

52:26 "Daha önce biz, ailemiz içinde endişe ile ürperiyorduk."

52:27 "Allah bize lütufta bulundu ve bizi o iliklere isleyen azaptan korudu."

52:28 "Biz önceden O'na yakarıyorduk. Çünkü O'dur Berr, cömertçe iyilik eden; O'dur rahmeti sınırsız olan."

52:29 Artık hatırlat, öğüt ver! Rabbinin nimetine yemin olsun ki, sen ne kâhinsin ne de cin çarpmış.

52:30 Yoksa söyle mi diyorlar: "O bir sairdir. Zamanın ölüm getiren felaketine çarpılmasını bekliyoruz."

52:31 De ki: "Bekleyin! Doğrusu sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim."

52:32 Acaba bunu onlara hayalleri mi emrediyor yoksa bunlar azmış bir topluluk mu?

52:33 Yoksa, "Onu uydurdu" mu diyorlar! Hayır, iman etmiyorlar.

52:34 Eğer doğru sözlü iseler, onun benzeri bir hadis/söz getirsinler.

52:35 Yoksa onlar hiçbir seysiz mi yaratıldılar? Yoksa bizzat kendileri mi yaratıcıdır?

52:36 Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Hayır, onlar gerekli bilgiye ulaşamıyorlar!

52:37 Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mı? Yoksa güç ve egemenlik sahibi onlar mı?

52:38 Yoksa onlara özgü bir merdiven var da onun üzerinde mi dinliyorlar? Eğer böyleyse, dinleyenleri açık bir kanıt getirsin.

52:39 Yoksa kızlar O'na, oğullar size mi?

52:40 Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da bir borç yüzünden onlar, yük altına mi giriyorlar?

52:41 Yoksa gayb yanlarında da yazıp duruyorlar mı?

52:42 Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Doğrusu şu ki, o inkâr edenlerin kendileri tuzaga yakalanmışlardır.

52:43 Yoksa Allah'tan başka bir ilahları mı var? Uzaktır Allah, onların ortak kostuklarından.

52:44 Gökten bir parçanın düştüğünü görseler söyle derler: "Üstüste yığılmış bulutlar!"

52:45 Bayılıp yere serilecekleri günlerine kavusuncaya kadar bırak onları!

52:46 O gün, tuzakları kendilerine bir yarar sağlamayacak; onlara yardım da edilmeyecek!

52:47 Zulmedenler için bundan başka bir azap da vardır. Fakat onların çocukları bilmiyorlar.

52:48 Rabbinin hükmüne sabret! Kuskusuz, sen bizim gözlerimizin önündesin. Kalktiginda, Rabbinin hamdiyle tespih et!

52:49 Gecenin bir bölümünde ve yildizlarin ardindan da O'nu tespih et!

Sura 53: An-Najm

53:1 Yemin olsun inip çıktigi zaman yildiza/fiskirip çıktigi zaman çimene/süzülüp aktigi zaman Ülker Yildizi'na/asagi indigi zaman o parçalar halinde agir agir gelene,

53:2 Ki arkadasiniz ne sapti ne de azdi.

53:3 O; kuruntudan, keyfinden konusmuyor.

53:4 Indirilmis bir vahiyden baskasi degildir o.

53:5 Kuvvetleri çok müthis olan belletip öğretti onu ona.

53:6 Akil, güzellik ve güç sahibidir. Dogrulup dikildi.

53:7 En yüksek ufuktadir o.

53:8 Sonra iyice yaklasti ve sarkti,

53:9 Iki yayin beraberligi gibi, belki ondan da yakindi.

53:10 Böylece vahyetti kuluna vahyettigini.

53:11 Kalp yalanlamadi gördüğünü.

53:12 Onun gördüğü sey hakkında kuskuya düsüp onunla çekisiyor musunuz?

53:13 Yemin olsun ki onu bir baska iniste de görmüştü.

53:14 Son sinir agaci, Sidretül Müntheha yaninda.

53:15 O agacin yanindadir siginilacak bahçe.

53:16 O vakit kusatip sariyordu Sidre'yi kusatip saran,

53:17 Göz ne kayip sasti ne azip haddi asti.

53:18 Yemin olsun ki Rabbinin en büyük ayetlerinden bir kismini gördü.

53:19 Gördünüz mü Uzza'yi, Lât'i.

53:20 Ve ötekini, üçüncüsü olan Menât'i.

53:21 Erkek size, disi Allah'a mi?

53:22 Iste bu, insafsiz bir bölüstürme.

53:23 Bunlar, sizin ve atalarinizin taktigi isimlerden baska seyler degildir. Onlar hakkında Allah bir kanit indirmemistir. Onlar, sadece saniya, bir de nefislerin hoslandigi seylere uyuyorlar. Yemin olsun, onlara hidayet Rablerinden gelmistir.

53:24 Insan için, her özleyip hayal ettigi var mi acaba?

53:25 Sonrasi da öncesi de/âhiret de dünya da Allah'indir.

53:26 Göklerde nice melekler var ki, sefaatleri hiçbir ise yaramaz.

Allah'in, diledigi ve hosnut oldugu kimseler için izin vermesinden sonraki durum müstesna.

53:27 O âhirete inanmayanlar, meleklerle mutlaka disilerin adlarini takarlar.

53:28 Onlarin bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Yalnizca saniya uyuyorlar. Sani ise haktan hiçbir sey kazandirmaz.

53:29 Bizim zikrimizden/Kur'an'imizdan yüz çeviren ve igreti dünya hayatindan baska bir sey istemeyen kimseden, sen de yüz çevir.

53:30 Onlarin, ilimden ulasacaklari sey iste budur. Kuskusuz, yolundan sapmis olani Rabbin çok iyi bilir. Hidayet üzere yürüyeni de en iyi O

bilir.

53:31 Göklerde ne var yerde ne varsa Allah'indir. Bu, Allah'in; yaptıklarıyla kötülük sergileyenleri cezalandırması, güzel davranıp güzel düşünenleri de güzellekle ödüllendirmesi içindir.

53:32 Öyle kisilerdir ki onlar, günahın büyüklerinden ve iğrençliklerden çekinip kaçınırlar. Bazı küçük sürçmeler hariç.

Hiç kuskusuz, senin Rabbin affı geniş olandır. Sizi en iyi bilen O'dur: Hem sizi topraktan oluşturdugu zaman hem de annelerinizin karınlarında ceninler halinde bulduğunuz zaman. O halde kendi kendinizi temize çıkmiş göstermeyin; kimin sakındığını en iyi bilen O'dur.

53:33 O yüz geri döneni gördün mü?

53:34 Azıcık verdi, sona inatla sıkıca tuttu.

53:35 Gaybin bilgisi onun yanında da o mu görüyor?

53:36 Yoksa haber verilmedi mi ona, Mûsa'nın sayfalarındakiler?

53:37 Ve o çok vefalı İbrahim'in sayfalarındakiler...

53:38 Gerçek su ki, hiçbir günahkâr bir başka günahkârın yükünü sırtlamaz.

53:39 Gerçek su ki, insan için çalışıp didindiginden baskası yoktur.

53:40 Ve onun çalışıp didinmesi yakında görülecektir.

53:41 Sonra karşılığı kendisine hiç eksiksiz verilecektir.

53:42 Hiç kuskusuz, son varis Rabbinedir.

53:43 Hiç kuskusuz, güldüren de O'dur, ağlatan da...

53:44 Hiç kuskusuz, öldüren de O'dur, dirilten de...

53:45 Hiç kuskusuz, iki çifti, erkegi ve dişiyi yaratan O'dur;

53:46 Meni halinde atıldığı zaman bir sperminden...

53:47 Hiç kuskusuz, o ikinci oluşturma da O'nun isidir.

53:48 Hiç kuskusuz, zenginlik veren de O'dur, nimete bogan da...

53:49 Hiç kuskusuz, Si'ra yıldızının/suurlanmanın Rabbi de O'dur.

53:50 Hiç kuskusuz, daha önceden gelmiş olan Âd'i helâk etti.

53:51 Semûd'u da. Böylece geriye bir şey bırakmadı.

53:52 Daha önce de Nûh kavmini. Çünkü onlar, evet onlar zulmettiler, azdılar.

53:53 Altı üstüne gelmiş kentleri de yere geçirdi O.

53:54 Sarıp doladı onlara, sarıp doladığını.

53:55 Peki, Rabbinin nimetlerinden hangisinde kuskuya düşüyorsun?

53:56 Bu da ilk uyarıcılar gibi bir uyarıcıdır.

53:57 Yaklaşmakta/yaklaşacak olan yaklaştı.

53:58 Onu Allah'tan başka kaldıracak/uzaklastıracak yok.

53:59 Şimdi siz bu sözden mi hayrete düşüyorsunuz?

53:60 Gülüyorsunuz, ağlamıyorsunuz.

53:61 Ve siz, kibirlenip kafa tutarak sersemce somurtuyorsunuz.

53:62 Artık Allah için secdeye kapanın, ibadet edin/is yapıp değer üretin!

Sura 54: Al-Qamar

54:1 Saat yaklaştı, Ay yarıldı.

54:2 Bir ayet-alâmet görseler yüz çeviriyorlar ve söyle diyorlar:

"Sürüp giden bir büyüdür bu!"

54:3 Yalanladılar; kendi heves ve kuruntularına uydular. Oysaki her is ve olus karara, ölçüye ve düzene bağlanmıştır.

54:4 Yemin olsun ki, onlara haberlerden, içinde ihtar, sakindırma ve tehdit bulunani gelmiştir.

54:5 Doruk noktaya çıkmış, isabeti tartışmasız bir hikmettir o. Ama uyarılar yarar sağlamıyor.

54:6 O halde yüz çevir onlardan sen de; o çağırıcının alisilmadık/ürpertirci seye çağırıldığı günde,

54:7 Kaymış olarak gözleri, çıkarlar kabirlerden. Sanki çekirgelerdir, çivgin mi çivgin!

54:8 Boyunları büküktür çağırının önünde. Derler ki o küfre saplananlar: "Çok zorlu bir gün bu!"

54:9 Onlardan önce Nûh kavmi yalanlamıştı. Yalanladılar kulumuzu ve "Mecnundur bu!" dediler. Ve durduruldu kulumuz.

54:10 Bunun üzerine yakardı Rabbine, "Yenilgiye ugradım iste, yardım et!" diye...

54:11 Biz de açtık gök kapılarını seller gibi akan bir su ile.

54:12 Ve yardım/fiskirttik yeryüzünü pınar pınar. Sonunda kesin ölçülere bağlanmış bir olus üzere birleştirdik sular.

54:13 Ve tasdik onu levhalar ve çivilerden oluşturulan şey üstünde.

54:14 Akıp gidiyordu gözlerimizin önünde, bir ödül olarak nankörlüğe ugratılan kişi için.

54:15 Yemin olsun ki, biz onu bir ibret ve isaret olarak arkaya bıraktık. Yok mu araştırıp öğüt alacak?

54:16 Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!

54:17 Yemin olsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!

54:18 Âd da yalanlamıştı. Ama nasıl oldu azabım ve uyarılarım!

54:19 Biz onların üzerine uğursuzluğu kesiksiz bir günde, dondurucu/ugultulu bir kasırga gönderdik.

54:20 İnsanları, köklerinden sökülmiş hurma kütükleri gibi kaldırıp atıyordu.

54:21 Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!

54:22 Yemin olsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?

54:23 Semûd da uyarıları yalanlamıştı.

54:24 Söyle demislerdi: "İçimizden bir tek insana mi uyacağız? Vallahi böyle bir durumda biz, sapıklık ve çilginlik içine düşeriz."

54:25 "Aramızdan öğüt ona mi verildi? Hayır, o yalancı küstahın biridir."

54:26 Yarın bilecekler, kimmis yalancı küstah!

54:27 Bir imtihan aracı olarak kendilerine disî deveyi göndereceğiz. Artık gözetle onları ve sabret!

54:28 Suyun, aralarında bölüştürüleceğini onlara bildir. Her su alis/içiş nöbetidir/içilecek her miktar hazırlanmıştır.

54:29 Arkadaşlarını çağırıyorlar, o da hançerini kapıp deveyi

bogazladi.

54:30 Nasilmis benim azabim ve uyarilarim!

54:31 Biz, onlar üzerine bir tek ses gönderdik de agilcinin serptigi kuru ot gibi kirilip ufalandilar.

54:32 Yemin olsun ki, biz, Kur'an'i öğüt ve ibret için kolaylastirdik. Fakat düşünen mi var?!

54:33 Lût kavmi de uyarilari yalanladi.

54:34 Biz de üzerlerine çakil taslari fırlatan bir rüzgâr gönderdik. Sadece Lût'un ailesini, seher vakti kurtarmistik,

54:35 Katimizdan bir nimet olarak. Sükredeni iste böyle ödüllendiririz biz.

54:36 Yemin olsun, Lût onlari bizim yakalayisimiz hakkında uyarmisti da onlar, uyarilarla ilgili olarak kuskulanip çekismislerdi.

54:37 Yemin olsun, Lût'un misafirlerinden nefislerini tatmin etmek istemislerdi de onların gözlerini silme kör etmistik. Hadi, tadin azabimi ve uyarilarimi?

54:38 Yemin olsun, sabahleyin erkenden, kararli ve oturakli bir azap yakaladi onlari.

54:39 Hadi, tadin azabimi ve uyarilarimi!

54:40 Yemin olsun ki, biz, Kur'an'i öğüt ve ibret için kolaylastirdik. Fakat düşünen mi var?!

54:41 Yemin olsun, Firavun hanedanina da uyarilar gelmisti.

54:42 Ayetlerimizin tümünü yalanladilar da biz de onlari onurlu ve güçlü birine yarasir bir yakalayisla yakaladik.

54:43 Sizin kâfirleriniz, ötekilerden hayirli mi? Yoksa zübürlerinde/kutsallastirilmis hizip kitaplarında sizin için bir beraat/dokunulmazlik mi var?

54:44 Yoksa, "Biz, yardimlasan/yenilmez bir topluluguz" mu diyorlar?

54:45 O topluluk, bozguna ugratilacak ve arkalarini dönüp kaçacaklar.

54:46 Hayir, bulusma zamanlari kiyamet saatidir. Ne korkunç, ne acidir o saat!

54:47 Kuskusuz, suçlular, saskinlik ve çilginlik içindedir.

54:48 O gün yüzleri üstüne atese sürüklenirler. "Cehennem dokunusunu tadin bakalim!"

54:49 Su bir gerçek ki, biz herseyi bir ölçüye göre/bir kaderle yarattik.

54:50 Emrimiz bir tektir, bir göz kirpma gibidir.

54:51 Yemin olsun, biz sizin benzerlerinizi hep yok ettik. Fakat düşünen mi var?

54:52 Onların yapmis olduklari her sey defterlerdedir.

54:53 Küçük-büyük tümü, satir satir yazilmistir.

54:54 Korunup sakinanlar; bahçelerde, nehir kiyilarindadir.

54:55 Güçlü bir padisahin/bir Melik'in katinda, özü-sözü birlere has oturma yerlerinde...

Sura 55: Ar-Rahman

55:1 O Rahman,

55:2 O öğretti Kur'an'ı,
55:3 O yarattı insani,
55:4 O belletti ona beyanı.
55:5 Günes ve Ay. Hesaba bağlıdır herbirinin her şeyi.
55:6 Çimen/yıldız ve ağaç secde ediyorlar.
55:7 Ve gök. Yükseltti onu. Ve koydu sasmaz ölçüyü, mizani.
55:8 Azgınlık etmeyin ölçü ve tartıda, saptırmayın mizani.
55:9 Ölçüyü titizlikle, adaletle koruyun ve hüsrana araç yapmayın mizani.
55:10 Ve yerküre. Koydu onu toprakta yasayacak yaratıklar için.
55:11 Bir meyve var onda. Ve salkımlarla donatılmış hurma ağaçları.
55:12 Çimli ve samanlı dâne ve hoş kokulu otlar vardır.
55:13 Bu böyle iken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
55:14 İnsani, pisirilmiş çamur gibi kuru bir balçıktan yarattı.
55:15 Cini de atesin dumansızından yarattı.
55:16 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
55:17 İki doğunun Rabbi de O'dur, iki batının Rabbi de.
55:18 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
55:19 Salmistir iki denizi; buluşup kucaklaşıyorlar.
55:20 Bir ayırıcı var aralarında; kendi sınırlarını asmıyorlar.
55:21 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
55:22 Çikiyor onlardan inci ile mercan.
55:23 Peki Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?
55:24 Denizde koca dağlar gibi akıp giden o görkemli gemiler de O'nundur.
55:25 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
55:26 Yer üzerinde bulunan herkes yok olacaktır.
55:27 Sadece o bağış ve celal sahibi Rabbinin yüzü kalacaktır.
55:28 Peki, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
55:29 Göklerde ve yerde kim varsa O'ndan ister. O, her an yeni bir iş ve olustadır.
55:30 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
55:31 Ey ağırlıklı ve onurlu iki toplum/ey insan ve cin toplulukları!
Sizinle de mesgul olacağız.
55:32 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
55:33 Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin
bucaklarından/köselerinden geçip gitmeye gücünüz yeterse, hadi geçin
gidin. Bilgi ve güç dışında bir şeyle geçip gidemezsiniz!
55:34 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
55:35 İkinizin de üzerine atesten bir alev ve erimis bakır/duman
gönderilir de başarılı olamazsınız.
55:36 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?
55:37 Gök yarılarak, eriyip kızarmış yağ/kırmızıya boyanmış deri
gibi bir gül haline geldiği zaman,
55:38 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?
55:39 O gün günahlarından ne cin sorguya çekilir ne de insan.
55:40 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?
55:41 Suçlular, yüzlerinden tanınır da yakalanırlar perçemlerinden ve

ayaklarından.

55:42 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?

55:43 İste bu, günahkârların yalanlayıp durdukları cehennemdir.

55:44 Onlar, onunla kaynar su arasında dolasirlar.

55:45 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

55:46 Rabbinin makamından korkan kimseye iki cennet var.

55:47 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayabilirsiniz yalan?

55:48 İkisi de çeşit çeşit ağaçlarla/bitkilerle doludur.

55:49 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

55:50 O cennetlerde iki nehir var, kaynayıp akan.

55:51 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:52 O cennetlerde iki çift var her meyvadan.

55:53 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:54 Astarları atlastan döşeklere yaslanırlar. İki cennetin meyveleri elle alınacak kadar yakındır.

55:55 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

55:56 O cennetlerde, bakışlarını eslerine dikmiş öyle dilberler vardır ki, daha önce onları ne cin kirlenmiştir ne de insan.

55:57 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:58 Sanki yakut onlar, sanki mercan...

55:59 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:60 İhsanın karşılığı sadece ihsan...

55:61 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:62 İkisinden baska, iki cennet daha var.

55:63 Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

55:64 İkisi de yeşil mi yeşil...

55:65 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:66 İkisinde de iki kaynak var, sürekli fiskıran.

55:67 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:68 İkisinde de meyve, hurma ve nar var.

55:69 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:70 İçlerinde iyi mi iyi, güzel mi güzel hanımlar var.

55:71 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:72 Çadırlar içinde bekletilen huriler var.

55:73 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:74 Daha önce onları ne cin kirlenmiştir ne de insan.

55:75 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:76 Yeşil yastıklarda, emsalsiz döşekler üzerinde yatarlar yan.

55:77 Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

55:78 İkrâm ve kudret sahibi Rabbinin ismi öyle yüce ki...

Sura 56: Al-Waqi'ah

56:1 O beklenen müthiş olay olduğunda,

56:2 Yoktur onun olusunu yalanlayacak.

56:3 Kimini alçaltır, kimini yükseltir.

56:4 Yerküre bir sarsılısla sarsıldığında,

56:5 Dağlar bir serpilisle serpildiğinde,

56:6 Hepsi un-ufak olup dagilmistir.
56:7 Ve sizler, üç çift/sinif oluvermissinizdir.
56:8 Iste ugur ve mutluluk yârani. Nedir ugur ve mutluluk yârani?
56:9 Iste somluk ve bunalim yârani. Nedir somluk ve bunalim yârani?
56:10 Ve olusta önde gidenler, yarista önde gidenler...
56:11 Iste onlardir yaklastirilanlar.
56:12 Nimetlerle dolu bahçelerdedirler.
56:13 Büyük kısmi öncekilerden,
56:14 Az bir kısmi da sonrakilerden.
56:15 Süslü, nakisli tahtlar üzerinde,
56:16 Onlar üstünde karsilikli yan gelip yaslanirlar.
56:17 Gencecik usaklar dolanir çevrelerinde. Sürekli hizmete adanmislardir.
56:18 Sürahiler, ibrikler ve öz kaynagindan içkilerle doldurulmus kadehler esliginde.
56:19 Ne baslari döner ondan ne de akillari karisir.
56:20 Ve meyveler, gönüllerince seçtiklerinden.
56:21 Ve kus eti istahlarinca begendiklerinden.
56:22 Ve genç kadınlar, iri ve siyah gözlü.
56:23 Titizlikle korunan inciler misali;
56:24 Yaptiklarina karsilik olarak.
56:25 Ne bos bir laf isitirler orada ne de günaha sokacak bir sey.
56:26 Sadece "Selam, selam!" denir.
56:27 Ugur ve mutluluk yârani. Nedir ugur ve mutluluk yârani?
56:28 Dikensiz kirazlar,
56:29 Meyve dizili muz agaçlari,
56:30 Uzayan gölgeler,
56:31 Akip dökülen sular,
56:32 Birçok meyveler arasindadirlar.
56:33 Ne tükenir ne yasaklanir.
56:34 Yüksek yerlestirilmis dösekler içinde.
56:35 Biz kadınlari da güzel bir biçimde yeniden yaratmis,
56:36 Hepsini bakireler yapmisizdir,
56:37 Yasit cilveli dilberler halinde,
56:38 Ugur ve mutluluk yârani için.
56:39 Bir bölümü öncekilerden.
56:40 Bir bölümü de sonrakilerden.
56:41 Ve somluk ve ugursuzluk yârani. Nedir somluk ve ugursuzluk yârani?
56:42 Iliklere isleyen bir ates ve kaynar su içinde,
56:43 Simsiyah bir gölge altindadirlar.
56:44 Ne serindir ne de cömert.
56:45 Çünkü somluk yârani, bundan önce servet ve refahla simaranlardi.
56:46 O büyük günah üzerinde ısrar edip dururlardi.
56:47 Ve söyle derlerdi: "Ölünce mi, toprak ve kemik haline gelince mi, sahi o zaman mi yeniden diriltilecegiz?"

56:48 "Önceki atalarımız da mi?"
56:49 De ki: "Öncekiler de sonrakiler de."
56:50 Bilinen bir günün buluşma vakti/buluşma yerinde mutlaka bir araya getirileceklerdir.
56:51 Ve siz de ey sapık yalanlayıcılar!
56:52 Zakkumdan bir ağaçtan mutlaka yiyeceksiniz/yiyecekler.
56:53 Karınları dolduracaklar ondan,
56:54 Üzerine içecekler kaynar sudan,
56:55 Susuzluktan çıkmış develerin içisi gibi içecekler.
56:56 Din gününde ağırlanışları böyledir.
56:57 Sizi biz yarattık, biz! Tasdik etseydiniz olmaz mıydı?
56:58 Akittiginiz meniyi gördünüz mü?
56:59 Siz mi yaratıyorsunuz onu, yoksa yaratıcılar bizler miyiz?
56:60 Ölümü aranızda biz takdir ettik. Biz önüne geçilecekler değiliz.
56:61 Yerinize diğer benzerlerinizi getireceğiz ve sizi bilemeyeceğiniz bir şekilde yeniden oluşturacağız.
56:62 Yemin olsun, ilk yarattısı/yaratılışı bildiniz. Peki düşünüp ibret alsanız olmaz mı?
56:63 Ekmekte olduğunuzu gördünüz mü?
56:64 Siz mi bitiriyorsunuz onu, yoksa bitirenler bizler miyiz?
56:65 Dileseydik, onu kuru bir çöp haline getirirdik de başlardınız su şekilde gevelemeye:
56:66 "Vallahi, kayba uğrayıp borçlandık."
56:67 "Dogrusu mahrum bırakıldık biz."
56:68 Su içmekte olduğunuz suya baktınız mı?
56:69 Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indirenler bizler miyiz?
56:70 Dileseydik, onu tuzlu yapıverirdik. Peki sükretmeniz gerekmez mi?
56:71 Çakıp çakıp çıkardığınız o atesi gördünüz mü?
56:72 Onun ağacını siz mi yarattınız yoksa yaratıp oluşturan bizler miyiz?
56:73 Biz onu hem bir ibret hem de çöl yolcularına bir nimet kıldık.
56:74 O halde o yüce Rabbinin adını tespih et!
56:75 İş onların sandığı gibi değil! Yıldızların doğup batma, kayıp düşme noktalarına yemin ediyorum.
56:76 Ve eğer bilerseniz, gerçekten büyük bir yemindir bu.
56:77 O, kesinlikle şerefli bir Kur'an'dır.
56:78 Titizlikle saklanan bir Kitap'tadır.
56:79 Ona, arındırılmışlardan baskısı dokunmaz.
56:80 Âlemlerin Rabbi'nden indirilmiştir.
56:81 Şimdi siz, bu sözü mü kirletip küçümseyeceksiniz/bu sözle mi alttan alıp gevsek davranacaksınız/bu sözle mi yagcilik edeceksiniz?
56:82 Rizkinizi, yalanlamanızdan ibaret mi kiliyorsunuz?
56:83 Ya o canın boğaza gelip dayandığı zaman!
56:84 İşte o zaman siz bakabilirsiniz!
56:85 Biz ona sizden daha yakınız, ama siz görmezsiniz.
56:86 Madem ceza görmeyecek kişilersiniz,
56:87 Eger doğru sözlülerseniz, onu geri çevirsenize.

56:88 Eger o, yaklastirilanlardan ise;
56:89 Rahatlik, güzel rizik ve nimetlerle dolu cennet var ona.
56:90 Eger kutlu, ugurlu kisilerdense,
56:91 "Selam sana kutlu ve ugurlu kisilerden!" denir ona.
56:92 Eger yalanlayan sapiklardansa;
56:93 Kaynar sudan bir ziyafet,
56:94 Ve cehenneme saliverilme var ona.
56:95 Iste budur, o tartismasiz, o kesin gerçek!
56:96 Artik, o yüce Rabbinin adini tespih et!

Sura 57: Al-Hadid

57:1 Göklerde ve yerdeki her sey Allah'i tespih etmektedir. Azîz'dir O, Hakîm'dir.
57:2 Göklerin ve yerin mülkü ve yönetimi O'nundur; diriltir, öldürür. Her sey üzerinde kudret sahibidir O.
57:3 Evvel'dir O, baslangici yoktur; Âhir'dir O, sonu yoktur; Zâhir'dir O, her seyde belirir; Bâtin'dir O, gözlerden gizlenmistir. Her sey en güzel biçimde bilendir o.
57:4 O, odur ki, göklerle yeri alti günde yaratti, sonra ars üzerinde egemenlik kurdu. Yere gireni ve ondan çikani, gökten ineni ve onda yükseleni bilir. O, nerede olursanız olun sizinle beraberdir. Allah, isleyip üretmekte olduklarinizi en iyi sekilde görmektedir.
57:5 Göklerin de yerin de mülkü ve yönetimi O'nundur. Isler ve oluslar Allah'a döndürülür.
57:6 Geceyi gündüzün içine sokar O; gündüzü de gecenin içine sokar. Göğüslerin sakladiklarini çok iyi bilendir O.
57:7 Allah'a ve resulüne iman edin; sizi üzerinde buyruk sahibi yaptigi seylerden baskalarina bol bol verin! İçinizden iman eden ve infakta bulunanlar için çok büyük bir ödül vardır.
57:8 Iman sahipleri iseniz size ne oluyor da Allah'a güvenmiyorsunuz? Oysaki Resul sizi Rabbinize inanmaya çağiriyor, sizden kuvvetli bir söz de almistir.
57:9 O, odur ki, sizi karanliklardan aydinliga çikarsin diye kulu üzerine, gerçegi apaçik gösteren ayetler indiriyor. Allah size karsi gerçekten çok sefkatli, çok merhametlidir.
57:10 Allah yolunda harcama yapmaniza engel ne var ki?.. Göklerin ve yerin mirasi zaten Allah'indir. Sizin, Fetih'ten önce infakta bulunan ve çarpismaya gireniniz, bunu yapmayanlarla ayni degildir. Onlar, derece yönünden Fetih'ten sonra infakta bulunup çarpismaya girenlerden çok daha üstündür. Allah hepsine güzellik vaat etmistir. Allah, isleyip ürettiklerinizi en iyi biçimde haber almaktadır.
57:11 Allah'a kim güzel bir borç verecek ki, O onun verdigini kat kat artirsin. Böyle birisi için onur verici bir ödül de vardır.
57:12 Gün olur, mümin erkeklerle mümin kadinlari, isiklari önlerinde ve sag yanlarında kosar görürsün. Söyle denilir: "Bugün size, altlarından irmaklar akan cennetler müjdeleniyor. Sürekli kalicisiniz içlerinde." Iste büyük basarinin ta kendisidir bu.

57:13 O gün ikiyüzlü erkeklerle ikiyüzlü kadınlar, iman edenlere söyle derler: "Bize bakın da isiginizdan bir parça alalım." Söyle denir onlara: "Arkanıza dönün de bir isik arayın." Nihayet aralarına kapısı olan bir sur çekilir. İçinde rahmet vardır onun. Dis tarafı ise azap.

57:14 Onlara seslenirler: "Biz sizinle değil miydik?" Derler ki: "Evet, bizimleydiniz. Ancak siz kendinizi yaktınız, bekleyip durdunuz, şüphe ettiniz, hayal ve kuruntular/hurafeler/anlamını bilmeden okuyuslar sizi aldattı; nihayet Allah'ın emri geldi. O yaman aldatici, sizi Allah ile aldattı."

57:15 Bugün artık ne sizden fidye alınır ne de küfre sapanlardan. Varacağınız yer atestir. Odur sizin mevlâniz. Ne kötü dönüş yeridir o!

57:16 Inananlar için hâlâ vakti gelmedi mi ki, kalpleri Allah'ın zikri/Kur'an'ı ve Hak'tan inen için ürpersin de daha önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçmiş de kalpleri kaskatı kesilmiş kimseler gibi olmasınlar! Onların çoğu yoldan çıkmıştır.

57:17 Bilin ki Allah, toprağa ölümden sonra hayat verir. Ayetleri size açık-seçik bildiriyoruz ki, aklınızı isletebilesiniz.

57:18 Su bir gerçek: Sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, bir de Allah'a güzelce borç verenler için karşılıklar kat kat yapılır. Onlar için, onur verici bir ödül de vardır.

57:19 Allah'a ve resulüne inananlar var ya, özü-sözü doğru kisiler onlardır. Rableri katında tanık olanlar/şehitlik mertebesine erenler de onlardır. Onların ödülleri ve isikları vardır. Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennemın dostu olacaklardır.

57:20 Bilin ki, su igreti dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden, bir süsten, aranızda bir övünmeden, mallarda ve evlatlarda çoğalma yarısından başka şey değildir. Bir yağmur misali ki, çıkardığı bitkiler çiftçilerin hosuna gider. Ama biraz sonra o ot kurur, sapsarı kesildiğini görürsün. Nihayet bir ot ufantisi haline gelir. Âhirette siddetli bir azap var, Allah'tan bir af ve hosnutluk da var. Dünya hayatı bir aldanış/gurur aracından başka şey değildir.

57:21 Rabbinizden bir affa ve Allah ile resulüne inananlar için hazırlanmış bulunan, eni de yerle göğün eni kadar olan bir cennete doğru yarisarak kosun. Bu, Allah'ın dilediğine vereceği bir lütuftur. Allah, o büyük lütfun sahibidir.

57:22 Yeryüzünde ve kendi benliklerinizde meydana gelen hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce bir Kitap'ta belirlenmiş olmasın. Bu, Allah için çok kolaydır.

57:23 Böyle yapılmıştır ki, elinizden çıkana üzülüp ümitsizliğe düşmeyesiniz ve Allah'ın size verdiğiyle sevinip simarmayasınız. Çünkü Allah, kendini beğenip övünenlerin hiçbirini sevmez.

57:24 Onlar; cimrilik eden, insanlara da cimriligi emreden kisilerdir. Yüz çeviren bilsin ki, Allah Ganî'dir, Hamîd'dir.

57:25 Yemin olsun, biz, resullerimizi açık-seçik delillerle gönderdik ve onlarla birlikte Kitap'ı ve ölçüyü de indirdik ki, insanlar adaleti ayakta tutsunlar/adaletle doğrulsunlar. Ve demiri de indirdik. Onda zorlu bir kuvvet

ve insanlar için birçok yarar vardır. Allah bu sayede, kendisine ve resullerine, gayba inanarak kimin yardım edeceğini bilecektir. Allah Kavî'dir, Azîz'dir.

57:26 Yemin olsun, Nûh'u ve İbrahim'i de resul olarak gönderdik. Peygamberliği ve Kitap'i bunların soyları arasına koyduk. O soylardan bir kısmı hidayete ermistir. Ama onlardan çoğu, yoldan çıkmış olanlardır.

57:27 Sonra onların eserleri üzere, resullerimizi art arda gönderdik. Meryem'in oğlu İsa'yı da onların ardınca gönderdik. Ona İncil'i verdik; ona uyanların gönüllerine sefkat ve merhamet koyduk. Bir bid'at olarak ortaya çıkardıkları ruhaniyeti, onlar üzerine biz yazmamistik.

Allah'ın rızasını kazanmak için ortaya çıkardılar. Ama ona gerektiği şekilde saygılı olmadılar. Onların, iman edenlerine ödülleri verdik. Onlardan çoğu yoldan çıkmış olanlardır.

57:28 Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve onun resulüne inanın ki size rahmetinden iki nasip versin: Size, kendisiyle yol açacağınız bir ışık lütfetsin ve sizi affetsin. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

57:29 Böylece, Ehlîkitap, Allah'ın lütfundan hiçbir şeyi kotarma gücünde olmadıklarını bilsinler. Lütuf, Allah'ın elindedir; onu dilediğine verir. Allah, büyük lütfun sahibidir.

Sura 58: Al-Mujadilah

58:1 Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyetinde bulunan kadının sözünü isitmistir. Allah, ikinizin karşılıklı konuşmasını isitir. Çünkü Allah en iyi isiten, en iyi görendir.

58:2 İçinizden, kadınlarına zihar edenlerin, o kadınlar anneleri değildir. Onların anneleri ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Böyleleri, kabul edilemez bir söz ve boş bir lakirdi sarf ediyorlar. Bununla birlikte Allah, gerçekten çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

58:3 Kadınlarına zihar edip sonra sarf etmiş oldukları söze geri dönenler, ilişkiye girmelerinden önce, özgürlüğünü yitirmiş bir benliği özgürlüğüne kavuşturacaklardır. İste size yöneltilen öğüt budur. Allah, yapıp etmekte olduklarınızdan gereğince haberdardır.

58:4 Özgürlüğe kavuşturma imkânını bulamayan, ilişkiye girmelerinden önce, aralıksız iki ay oruç tutacaktır. Buna da gücü yetmeyen, almış yoksulu doyuracaktır. Bütün bunlar Allah'a ve resulüne inanmanızdır. Ve iste bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Küfre sapanlara korkunç bir azap vardır.

58:5 Allah'a ve resulüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin çarpılıp tepelendikleri gibi çarpılıp tepeleneceklerdir. Biz, gerçekleri apaçık gösteren ayetler indirmisizdir. Küfre sapanlar için, rezil edici bir azap vardır.

58:6 Gün olur, Allah onların hepsini diriltir ve yapıp ettiklerini onlara haber verir. Allah onu iyice sayıp zaptetmiştir, onlarsa unutmuslardır. Allah, her şey üzerinde tam bir taniktir.

58:7 Görmez misin ki Allah, göklerde olanları da yeryüzünde olanları da bilir. Üç kişi, aralarında fisildasmaya görsün, dördüncüsü O'dur; bes kişi fisildasmaya görsün altıncısı O'dur. Bundan az da olsalar

çok da olsalar, O mutlaka onlarla beraberdir; nerede bulunurlarsa bulunsunlar. Sonra onlara, yapip ettiklerini kiyamet günü haber verecektir. Allah her şeyi bilmektedir.

58:8 Görmedin mi su fisildasmaktan yasaklananları ki, biraz sonra, yasaklanmış oldukları şeye dönüyorlar ve günah, düşmanlık, peygambere isyan konusunda fisildasiyorlar. Sana geldiklerinde, seni Allah'ın selamlamadığı biçimde selamlıyorlar. Kendi içlerinde ise şöyle diyorlar: "Söylediğimiz şey yüzünden Allah bize azap etse ya!" Cehennem yeter onlara. Girecekler oraya. Ne kötü dönüş yeridir o!

58:9 Ey iman edenler! Aranızda fisildastığınız zaman, günah, düşmanlık ve resule isyan hususlarında fisildasmayın; hayırda erginlik/dürüstlük ve takva konusunda fisildasın. Huzurunda hasredileceğiniz Allah'tan sakının!

58:10 Fisilti, inananları kederlendirmek için ancak seytandan gelir. Bununla birlikte o, Allah'ın izni olmadıkça inananlara hiçbir zarar veremez. Müminler sadece Allah'a güvenip dayansınlar!

58:11 Ey iman edenler! Size, "Meclislerde yer açın!" dendiğinde, yer açın ki, Allah da sizin için genişlik sağlasın. "Kalkın!" dendiğinde de kalkın ki, Allah, içinizden inananlarla kendilerine ilim verilmiş olanların derecelerini yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

58:12 Ey iman edenler! Resulle gizlice konuşacağınız zaman, bu gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin! Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Eğer bu imkânı bulamazsanız bilin ki, Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

58:13 Gizli konuşmanızdan önce, sadakalar vermekten ürperdiniz mi? Çünkü yapmadınız. Allah size tövbe nasip etti. Artık namazı/duayı yerine getirin, zekâti verin, Allah'a ve resulüne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

58:14 Allah'ın kendilerine öfkelendiği bir kavmi dost edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler ne de onlardan. Bilip durdukları halde yalana yemin ediyorlar.

58:15 Allah, onlar için siddetli bir azap hazırlamıştır. Ne kötüdür onların yapmakta oldukları!

58:16 Yeminlerini kalkan edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Küçük düşürücü bir azap var onlar için.

58:17 Onların malları da çocukları da kendilerine, Allah'a karşı hiçbir şey sağlamaz. Ates halkıdır onlar. Uzun süre kalcaklardır orada.

58:18 Allah onları tekrar dirilttiği gün, size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve bir şey yaptıklarını sanacaklar. Dikkat edin, onlar yalancılardan ta kendileridir.

58:19 Seytan onları kusattı da Allah'ın zikrini/Kur'an'ini onlara unutturdu. İşte bunlar seytanın hizbidir. Dikkat edin! Seytanın hizbi hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

58:20 Allah'a ve resulüne kafa tutanlar en aşağılık kişiler arasındadırlar.

58:21 Allah, "Ben ve resullerim mutlaka galip geleceğiz!" diye yazmıştır. Allah çok güçlüdür, Azîz'dir.

58:22 Allah'a ve âhiret gününe inanan bir topluluğun, Allah'a ve resulüne karşı çıkanlarla sevgiye dayalı bir dostluk kurduğunu göremezsin. Bunlar onların ister babaları olsun, ister çocukları olsun, ister kardeşleri olsun, ister akrabaları olsun. Allah onların kalplerine imanı yazmış ve onları kendisinden bir ruhla desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır; sürekli kalacaklardır orada. Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Allah'ın hizbi iste bunlardır. Dikkat edin, Allah'ın hizbi, basariya ulasanların ta kendileridir!

Sura 59: Al-Hashr

59:1 Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'i tespih etmiştir. Azîz'dir O, Hakîm'dir.

59:2 Ehlikitap'tan küfre sapanları, ilk toplanma gününde yurtlarından O çıkardı. Siz onların çıkacaklarını sanmamistiniz; onlarsa kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını zannetmişlerdi. Ama Allah onlara hiç ummadıkları yerden geldi, yüreklerine korku saldı; kendi evlerini kendi elleriyle ve iman sahiplerinin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ibret alın, ey gözleri olanlar!

59:3 Eger Allah onlar üzerine sürgünü yazmamış olsaydı, onlara mutlaka dünyada azap ederdi. Âhirette de onlara ateş azabı vardır.

59:4 Çünkü onlar, Allah'a ve resulüne kafa tuttular. Kim Allah'a kafa tutarsa, bilsin ki Allah'ın azabı çok çetindir.

59:5 Bir hurma ağacını kestiniz, yahut onu kökleri üzerine dikili bıraktınızsa, bu Allah'ın izniyledir; yoldan çıkmışları rezil etmesi içindir.

59:6 Allah'ın onlardan resulüne aktardığı ganimetlere gelince, siz onun için ne at bindiniz ne deve sürdünüz; ama Allah, resullerini dilediği kimselerin üzerine salar. Allah her şeyi yapmakta sonsuz kudret sahibidir.

59:7 Allah'ın, kentler halkından resulüne zahmetsizce aktardığı mal ve nimetler sunlar içindir: Allah, Peygamber, yakınlar, yetimler, yoksullar, yolda kalmışlar. Bu böyle düzenlenmiştir ki, o mal ve nimetler sizden yalnız zengin olanlar arasında dönüp duran bir kudret aracı olmasın. Resul size ne verdiyse onu alın; sizi neden yasakladıysa ona son verin ve Allah'tan korkun. Hiç kuskusuz, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

59:8 Sözü edilen o mallar, göçmen yoksullar içindir. Onlar ki, yurtlarından çıkarılıp mallarından yoksun bırakılmışlardır; Allah'tan bir lütuf ve bir hoşnutluk pesindedirler; Allah'a ve resulüne yardım ederler. İste onlardır, özü-sözü doğru olanlar.

59:9 Onlardan önce yurda konmuş ve imana sarılmış olanlar, kendilerine hicret edenleri severler. Onlara verilenlerden ötürü göğüslerinde bir ihtiyaç duymazlar. Kendilerinin ihtiyaçları olsa bile, ötekileri kendi nefslerine tercih ederler. Nefsinin cimriliginden/doymazligından korunanlar, kurtulmuş olanların ta kendileridir.

59:10 Onlardan sonra gelenler de şöyle derler: "Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi affet; kalplerimizde, inananlara karşı bir düşmanlık bırakma! Rabbimiz, sen çok sefkatli, çok merhametlisin!"

59:11 Görmedin mi o ikiyüzlülüğe sapanları ki, Ehlikitap'tan inkâra giden dostlarına söyle diyorlar: "Eger toprağınızdan çıkarılırsanız, yemin olsun sizinle birlikte biz de çıkacağız. Sizinle ilgili olarak hiçbir zaman kimseye boyun egmeyeceğiz. Eger sizinle savasılırsa mutlaka size yardım edeceğiz." Allah taniktir ki onlar kesinlikle yalancılardır.

59:12 Eger çıkarılırsalar onlarla beraber çıkmazlar; eger savasa maruz bırakılırsalar onlara yardım etmezler; yardım etmeye kalksalar da mutlaka arkalarını dönüp kaçarlar. Sonunda kendilerine de yardım edilmez.

59:13 Onların gönüllerinde, korku bakımından siz, Allah'tan daha zorlusunuz. Bu böyledir, çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.

59:14 Onlar sizinle toplu halde değil ancak müstahkem kaleler içinde yahut duvarlar arasından savasabilirler. Onların kendi aralarındaki problemleri/çıkmazları çetindir/ciddidir. Sen onları birlik/beraberlik halinde sanıyorsun, oysaki onların kalpleri darmadaginik/parça parçadır. Böyledir; çünkü onlar akıllarını işletmeyen bir topluluktur.

59:15 Kendilerinden biraz önce günahlarının vebalini tadanlara benziyorlar. Aci bir azap var onlara...

59:16 Durumları, şeytanın durumuna benziyor. Hani, şeytan insana, "Küfret/inkâr et!" der, insan küfür ve inkâra sapınca da şöyle konuşur: "Vallahi ben senden uzagım; ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım!"

59:17 Bu yüzden ikisinin de sonu, içinde sürekli kalacakları ateşe girmek oldu. Zalimlerin cezası iste budur.

59:18 Ey iman edenler! Allah'tan korkun! Ve her benlik, yarin için önden ne gönderdiğine bir baksın. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

59:19 O kimseler gibi olmayın ki, Allah'i unuttular da Allah da onlara öz benliklerini unutturdu. Yoldan çıkmışların ta kendileridir onlar.

59:20 Atesin dostlarıyla cennetin dostları bir olmaz. Cennetin dostları, kurtuluşu/zaferi elde edenlerin ta kendileridir.

59:21 Eger biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, her halde sen onu Allah korkusundan husû ile boynunu bükmüş, çatlayıp yarılmış görürdün. Biz benzetmeleri insanlar için yapıyoruz ki, inceden inceye düşünebilsinler.

59:22 Öyle Allah ki O, tanrı yok O'ndan başka. Gaybi da görünen âlemi de bilen O! Rahman O, Rahîm O.

59:23 Öyle Allah ki O, ilah yok O'ndan gayri! Melik, Kuddûs, Selâm, Mümin, Müheymin, Azîz, Cebbâr, Mütekebbir. Allah, onların ortak kosmalarından yücedir, arınmıştır.

59:24 Allah'tır O! Haalîk, Bâri', Musavvir'dir O! En güzel isimler/Esmâül Hüsnâ O'nundur. Göklerde ne var, yerde ne varsa O'nu tespih eder. Azîz'dir O, Hakîm'dir.

Sura 60: Al-Mumtahanah

60:1 Ey iman sahipleri! Düşmanımı ve düşmanınızı dostlar yerine tutmayın! Onlar, size Hak'tan geleni inkâr ettikleri, Rabbiniz Allah'a

inandiginiz için Peygamber'i ve sizi yurdunuzdan çıkardıkları halde, siz onlara sevgi sunuyorsunuz. Benim yolumda gayret sarf etmek, benim hosnutlugumu kazanmak için seferber olduğunuz halde, içinizde onlara sevgi gizliyorsunuz. Sizin gizlediğinizi de açığa vurduğunuz da en iyi ben bilirim. Sizden kim bunu yaparsa denge yolundan sapmış olur.

60:2 Onlar sizi ele geçirirlerse size düşman olurlar; ellerini ve dillerini size kötülükle uzatırlar, inkâra sapmanızı isterler.

60:3 Kiyamet gününde ne hisimlarnızın ne de çocuklarnızın size hiçbir yararı olmaz. O, sizi birbirinizden ayıracaktır. Allah, işleyip ürettiklerinizi açık açık görmektedir.

60:4 İbrahim'le, beraberinde olanlarda sizin için çok güzel bir örnek vardır. Hani, onlar toplumlarına söyle demislerdi: "Biz sizden de Allah dışındaki kulluk ettiklerinizden de uzagiz. Sizi tanımıyoruz. Sizinle bizim aramızda, siz Allah'a, yalnız Allah'a inanıncaya kadar, sürekli düşmanlık ve nefret olacaktır." Ancak İbrahim babasına söyle demisti: "Senin için hep af dileyeceğim ama Allah'tan sana gelecek şeyi geri çevirme gücüm yoktur. Ey Rabbimiz! Yalnız sana güveniyoruz, yalnız sana yöneliyoruz! Dönüş yalnız sanadır!"

60:5 "Ey Rabbimiz! Bizi, küfre sapanlar için bir fitne/ımtihan aracı yapma! Bağışla bizi ey Rabbimiz! Sen, yalnız sen sonsuz kudretin, sonsuz hikmetin sahibisin."

60:6 Yemin olsun, onlarda sizin için, Allah'i ve âhiret gününü arzu edenlere çok güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse sunu bilsin ki, Allah, sinirsiz zengindir; tüm övgülerin sahibidir.

60:7 Olabilir ki Allah sizinle, onlardan düşman olduklarınız arasına bir sevgi koyar. Allah'ın gücü herşeye yeter. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

60:8 Allah sizi, din hakkında sizinle savasmayan ve sizi yurtlarnızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan men etmez. Allah, adaleti ayakta tutanları sever.

60:9 Allah sizi; ancak din hakkında sizinle savasan, sizi yurtlarnızdan çıkaran, çıkarılmanıza yardım eden kimselerle dost olmaktan yasaklar. Böyleleriyle dost olanlar, zalimlerin ta kendileridir.

60:10 Ey iman sahipleri! Mümin kadınlar hicret ederek size geldiklerinde onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir ya! Eger onların mümin hanımlar olduklarını anlarsanız, onları kâfirlere döndürmeyin. Ne bu mümin kadınlar o kâfirlere helaldir ne de o kâfirler bunlara helaldir. Bu kadınlar için harcadıklarını o kâfirlere geri verin. Mehirlarını kendilerine verdiğiniz takdirde, bu kadınları nikâhlamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Kâfirlerin iffet ve nikâhlarına yapışmayın. Kâfirlere gitmeyi yegleyen kadınlar için harcadıklarınızı onlardan geri isteyin; onlar da size gelen mümin kadınlar için harcadıklarını geri istesinler. Bu, Allah'ın hepinize buyrugudur. Aranızda hüküm veriyor. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

60:11 Eger, kâfirler tarafına geçmiş esleriniz yüzünden birşeyleriniz inkârcılara gider, sonra da onlardan size kaçan kadınlar yüzünden ödeme sırası size gelirse, esleri gitmiş olan müminlere, harcadıkları miktarı

verin. Kendisine inandiginiz Allah'tan korkun.

60:12 Ey Peygamber! Inanmis kadınlar sana gelip Allah'a hiçbir seyi ortak kosmamalari, hirsizlik etmemeleri, zina etmemeleri, çocuklarini öldürmemeleri, elleriyle ayaklari arasında bir iftira uydurup ortaya sürmemeleri, iyilik ve güzelligi belirlenmis bir iste sana isyan etmemeleri hususunda seninle bey'atlesmek isterlerse, onlarla bey'atles ve onlar için Allah'tan af dile! Kuskusuz, Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

60:13 Ey iman edenler! Allah'in kendilerine gazap ettigi bir toplulukla dostluk kurmayin! Çünkü bunlar âhiretten ümitlerini kesmislerdir. Tipki, kabir halkindan olan inkârcilarin, ümitlerini kestikleri gibi...

Sura 61: As-Saff

61:1 Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'i tespih etmistir. Azîz'dir O, Hakîm'dir.

61:2 Ey iman sahipleri! Yapmayacaginiz seyi neden söylüyorsunuz?

61:3 Yapmayacaginiz seyi söylemeniz, Allah katinda büyük bir günahdir.

61:4 Allah kendi yolunda, duvarlari birbine perçinlenmis bir bina gibi, saf bagliyerek çarpisanlari sever.

61:5 Hani, Mûsa, toplumuna söyle demisti: "Ey toplumum! Benim size gönderilen Allah elçisi oldugumu bilip durdugunuz halde, beni neden incitiyorsunuz?" Onlar bozulup sapınca Allah da onların kalplerini egriltti. Çünkü Allah, sapiklardan olusmus bir toplulugu dogruya ve güzele kilavuzlamaz.

61:6 Meryem oglu Isa'nin da söyle dedigini hatirla: "Ey Israilogullari! Ben size Allah'in elçisiyim. Benden önce Tevrat'i dogrulayici ve benden sonra gelecek Ahmet adinda bir elçiyi müjdeleyici olarak gönderildim." Fakat Isa'nin müjdelediği elçi onlara apaçik deliller getirdiginde: "Bu, katiksiz bir büyüdür!" dediler.

61:7 Islam'a/Allah'a teslim olmaya çağrilip durdugu halde, yalanlar düzerek Allah'a iftira edenden daha zalim kim vardır? Allah, zulme bulasmis kisiler toplulugunu dogruya ve güzele iletmez.

61:8 Istiyorlar ki, agizlariyla Allah'in nurunu söndürsünler. Ama Allah, küfre batanlar hos görmeseler de nurunu tamamlayacaktır.

61:9 Resulünü hidayet ve hak dini getirmek üzere o gönderdi ki, ortak kosanlar hoslanmasa bile, onu tüm dinlerden üstün kilsin.

61:10 Ey iman sahipleri! Dikkatlerinizi, sizi korkunç bir azaptan kurtaracak bir ticarete çekeyim mi:

61:11 Allah'a ve onun resulüne inanir, Allah yolunda mallariniz ve canlarinizla didinirsiniz. Iste bu, sizin için en hayirlisidir; eger bilerseniz.

61:12 Günahlarinizi affeder ve sizi, altindan nehirler akan bahçelere, sürekli cennetlerdeki temiz-bereketli barinaklara yerlestirir. Iste bu en büyük basaridir.

61:13 Seveceginiz daha baska seyler de var: Allah'tan bir yardım, çok yakin bir fetih... Iman sahiplerine müjde ver!

61:14 Ey iman sahipleri! Allah'in yardımcilari olun! Hani, Meryem oglu

İsa, havarilere: "Allah'a gidiste benim yardımcılarımdır kimdir?" demisti de, havariler: "Biz, Allah'in yardımcılarıyız!" cevabını vermişlerdi. Bunun ardından, İsrailoğullarından bir zümre iman etmiş, bir zümre de küfre sapsmişti. Nihayet biz, iman sahiplerini düşmanlarına karşı güçlendirdik de onlar üstün geldiler.

Sura 62: Al-Jumu'ah

62:1 Göklerdekilere ve yerdekilere o Melik, o Kuddûs, o Azîz, o Hakîm Allah'i tespih ediyor.

62:2 O Allah'tır ki, ümmîlere içlerinden bir resül göndermiştir de o, onlara Allah'in ayetlerini okur, onları arıtır temizler, onlara Kitap'ı ve hikmeti öğretir. Onlar bundan önce tam bir sapıklık içine gömülmüşlerdi.

62:3 O resülü, ümmîlerden olup da henüz onlara katılmamış bulunan başka kimselere de gönderdi. O'dur Azîz, O'dur Hakîm.

62:4 İşte bu, Allah'in lütfudur ki, onu dilediğine verir. Allah, büyük lütfun sahibidir.

62:5 Sirtlarına Tevrat yükletilip de sonra onu tasimayanların durumu, kutsal kitap parçaları taşıyan eserin durumuna benzer. Allah'in ayetlerini yalanlayan topluluğun vücut verdiği örnek ne kötüdür! Allah, zulme sapsmiş bir topluluğu doğruya ve güzele ulaştırmaz.

62:6 De ki: "Ey Yahudiler! Eğer insanlar arasında yalnız kendinizin Allah'in dostları olduğunu sanıyorsanız, buna gerçekten inanıyorsanız, hadi ölümü isteyin!"

62:7 Ama onlar, ellerinin üretip önden gönderdikleri yüzünden ölümü asla temenni edemezler. Allah, zalimleri bilmektedir.

62:8 Sunu da söyle: "O kaçmakta olduğunuz ölüm, işte o, size mutlaka ulaşacaktır. Sonra, görülmeyeni de görüleni de bilene döndürüleceksiniz. O, size yapıp etmiş olduklarınızı haber verecektir."

62:9 Ey inananlar! Cuma günü, namaz/dua için çağrı yapıldığında, Allah'i anmaya/Allah'in Zikri'ne kosun! Alis-verisi bırakın! Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

62:10 Namaz/dua yerine getirilince hemen yeryüzüne dağılin ve Allah'in lütfundan nasibinizi arayın! Allah'i çok anın ki, kurtulsa erebilirsiniz.

62:11 Bir ticaret yahut oyun-eglence görür görmez, dağılıp ona yöneldiler de seni ayaküstü bıraktılar. Onlara de ki: "Allah katında bulunan, eglenceden de ticaretten de hayırlıdır! Ve Allah, rizik verenlerin en hayırlisidir."

Sura 63: Al-Munafiqun

63:1 Münafıklar sana geldiklerinde: "Senin kesinlikle Allah'in elçisi olduğuna tanıklık ederiz." derler. Senin kesinlikle O'nun elçisi olduğunu Allah zaten biliyor. Ve Allah tanıklık eder ki, münafıklar kesinlikle yalancılardır.

63:2 Yeminlerini bir kalkan edinip Allah'in yolundan alıkoydular. Onların yapmakta oldukları ne kötüdür!

63:3 Bu durumun sebebi sudur: Onlar iman ettiler, sonra küfre saptılar da

kalpleri üzerine mühür basıldı. Artık onlar incelikleri anlamazlar.

63:4 Onları gördüğünde gövdeleri hosuna gider. Bir şey konussalar sözlerine kulak verirsin. Onlar birbirine dayandırılmış keresteler/Hint kumasi giydirilmiş kütük parçaları gibidirler. Her bağirtiyi aleyhlerinde zannederler. Düşmandır onlar; sakın onlardan! Allah onları kahretsin! Nasıl da aldatıp döndürülüyorlar!

63:5 Onlara, "Hadi gelin, Allah resulü sizin için af dilesin!" dendiğinde kafalarını öteye çevirirler. Ve sen onların böbürlenmiş bir halde dönüp gittiklerini görürsün.

63:6 Sen onlar için ha af dilemissin ha dilememissin. Aleyhlerindeki sonuç aynı kalacaktır. Allah onları asla affetmeyecektir. Çünkü Allah, sapıklar topluluğunu doğruya ve güzele iletmez.

63:7 Onlar: "Allah resulünün yanındakilere infak edip bir şey vermeyin ki dağılıp gitsinler!" diyen kişilerdir. Oysaki göklerin ve yerin hazineleri, Allah'ın tekelindedir. Ama münafıklar bunu anlamazlar.

63:8 Söyle derler: "Eğer Medine'ye dönersek, yemin olsun ki, itibarlı ve baskın olan, ezik ve zayıf olanı oradan çıkaracaktır!" Güç ve itibar Allah'a, onun resulüne ve iman sahiplerine özgüdür. Ama münafıklar bunu bilmezler.

63:9 Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız, sizi, Allah'ı anmaktan/Allah'ın zikri olan Kur'an'dan alıkoymasın! Böyle bir şey yapanlar, hüsrana uğramışların ta kendileridir.

63:10 Sizden birine ölüm gelip de, "Ey Rabbim, yakın bir süreye kadar beni geciktirseydin de içtenliğimi belgelemek için birşeyler vererek iyilik ve barış sevenler olsaydım!" demesinden önce, size rizik olarak verdiklerimizden dağıtın.

63:11 Allah, süresi gelmiş olan bir canı geriye asla bırakmaz! Ve Allah, yapip etmekte olduklarınızı çok iyi haber almaktadır.

Sura 64: At-Taghabun

64:1 Göklerdekilere ve yerdekilere Allah'ı tespih ediyor. O'nundur mülk ve yönetim; O'nun içindir tüm övgüler. Her şeye gücü yetendir O.

64:2 O'dur sizi yaratan! Sizin bir kısmınız küfre sapmıştır, bir kısmınız iman etmiştir. Ve Allah, işleyip ürettiklerinizi çok iyi görmektedir.

64:3 Gökleri ve yeri hak olarak yarattı; sizi biçimlendirdi ve görünüşlerinizi güzel yaptı. Yalnız O'nadır dönüş.

64:4 O bilir, göklerde ne var, yerde ne var! Ve bilir sizin gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da. Allah, göğüslerin özünü çok iyi bilir.

64:5 Sizden önce küfre sapanların haberleri gelmedi mi size? Onlar, yapip ettiklerinin vebalini tattılar. Ve onlar için korkunç bir azap vardır.

64:6 Bu böyledir. Çünkü resulleri onlara apaçık deliller getirip dururken onlar: "Bir insan mı bize kilavuzluk edecek?!" deyip küfre saptılar ve yüz çevirdiler. Ve Allah hiçbir şeye muhtaç olmadığını gösterdi. Allah, sınırsız zenginliğin, sonsuz övgülerin sahibidir.

64:7 Küfre sapanlar asla diriltilmeyeceklerini sandılar. De ki: "Rabbime yemin ederim ki, sandığınız gibi değil! Yemin olsun ki, mutlaka

diriltileceksiniz; yine Yemin olsun ki, yaptıklarınız size mutlaka haber verilecektir. Ve bu, Allah için çok kolaydır."

64:8 Artık Allah'a, onun resulüne ve size indirdiğimiz nura inanin. Allah, yapmakta olduklarınızı iyiden iyiye haber almaktadır.

64:9 "Toplanma günü" için sizi bir araya getirdiği gün, karşılıklı aldatis ve aldanışların ortaya çıktığı gündür. Kim Allah'a iman eder, barışa/hayra yönelik bir iş yaparsa Allah onun çirkinliklerini örter ve kendisini altından nehirler akan cennetlere, içlerinde sürekli kalmak üzere yerleştirir. İşte büyük başarı budur.

64:10 Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, iste bunlar, içinde uzun süre kalacakları ateşin dostlarıdır. Ne kötü dönüş yeridir orası!

64:11 Allah'ın izni olmadıkça hiçbir musibet gelip çatmaz. Kim Allah'a inanırsa Allah O'nun kalbini doğruya ve güzele kılavuzlar. Ve Allah her şeyi en iyi biçimde bilmektedir.

64:12 Allah'a itaat edin, resule de itaat edin. Eger yüz çevirirseniz resulümüze düşen, apaçık bir tebligden baskası değildir.

64:13 Allah! İlah yok O'ndan başka! Yalnız Allah'a güvenip dayanır iman sahipleri.

64:14 Ey iman edenler! Su bir gerçek ki, eslerinizin ve evlatlarınızın içinden size bir düşman vardır; onlara karşı dikkatli olun! Eger affeder, ellerini tutar, hatalarını görmezden gelirsiniz, kuskusuz, Allah da affedici, merhamet edici olur.

64:15 Su da bir gerçek ki, mallarınız ve çocuklarınız bir imtihan aracıdır. Allah'a gelince, onun katında büyük bir ödül vardır.

64:16 O halde, gücünüz ölçüsünde Allah'tan sakının, dinleyin, itaat edin. Ve benlikleriniz için bir hayır olarak infakta bulunun. Nefsinin cimrilik ve doymazlığından korunun, kurtulsa erenlerin ta kendileridir.

64:17 Eger Allah'a gönül hoşluğuyla bir şey borç verirsiniz O, onu sizin için katlayarak artırır ve sizin hatalarınızı bağışlar. Allah Sekûr'dur, sükredenlere karşılık verir; Halîm'dir, yumuşak ve merhametli davranır.

64:18 Görünmeyen ve görünen âlemleri bilendir O; Azîz'dir, Hakîm'dir.

Sura 65: At-Talaq

65:1 Ey Peygamber! Kadınları boşadığınız zaman iddetlerine doğru bosayın ve iddeti iyi sayın! Rabbiniz olan Allah'tan sakının! Onları evlerinden çıkarmayın; onlar da çıkmazlar. Apaçık ve belgeli bir yüzüzlük yapmaları durumu müstesna. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Allah'ın sınırlarını çiğneyen kendi benliğine zulmetmiş olur. Bilemezsin, belki Allah bundan sonra yeni bir iş/olus ortaya çıkarır.

65:2 Sürelerini doldurma noktasına geldiklerinde o kadınları ya örfün gerektirdiği biçimde tutun yahut da yine örfün gerektirdiği şartlarla onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de tanık tutun. Tanıklığı Allah için tam bir biçimde yapın. Allah'a ve âhiret gününe inanan kişiye iste bu şekilde öğüt verilmektedir. Kim Allah'tan

sakinirsa, Allah ona bir çikis yolu nasip eder.

65:3 Ve onu hiç beklemediği yünden riziklandırır. Kim Allah'a dayanıp güvenirse O, ona yeter! Hiç kuskusuz, Allah, emrini yerine getirecektir. Allah her şey için bir ölçü/bir kader belirlemistir.

65:4 Âdetten kesilen kadınlarınızın iddet bekleme sürelerinde kuskuya duserseniz, onların iddetleri üç aydır. Hiç âdet görmemiş kadınların süreleri de böyledir. Gebe olan kadınların süreleri ise yüklerini bırakmalarına kadardır. Kim Allah'tan sakınirsa, O ona isinde bir kolaylık nasip eder.

65:5 İste bu, Allah'ın size indirmiş olduğu emridir. Kim Allah'tan sakınirsa O, onun çirkinliklerini örter ve onun ödülünü büyütür.

65:6 O kadınları, imkânlarınız ölçüsünde, barındığınız yerin bir kısmında barındırın. Onları baskı altında tutmak için onlara zarar verme yönüne gitmeyin. Egen hamile iseler yüklerini bırakmaya kadar onlara nafaka verin. Eger sizin için çocuk emziriyorlarsa, ücretlerini de verin. Aranızda örf'e uygun biçimde konuşup tartisin. Eger anlamakta zorluk çekerseniz o zaman, doğmuş olan çocuğu baba hesabına başka bir kadın emzirecektir.

65:7 Genis imkâna sahip olan bu geniş imkânından harcasın. Rizki kendisine ölçü ile verilmiş olan da Allah'ın kendisine verdiğinden infak etsin. Allah hiçbir benliği, kendisine verdiği şey dışında yükümlü tutmaz. Allah, bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

65:8 Nice kentler vardı ki, azınlık edip Rabbinin ve onun resullerinin emrinden çıktılar da biz onları çok zorlu bir hesaba çektik ve onlara, görülmemiş bir azapla azap ettik.

65:9 Böylece onlar, yaptıklarının vebalini tattılar ve işlerinin sonu hüsrân oldu.

65:10 Allah onlar için siddetli bir azap hazırladı. Artık Allah'tan korkun, ey iman etmiş akıl ve gönül sahipleri! Allah size bir Zikir/bir uyarıcı/bir düşündürücü indirmistir.

65:11 Bir elçi indirmistir ki, iman edip barisa/hayra yönelik işler sergileyenleri, karanlıklardan nura çıkarmak için Allah'ın ayetlerini açık-seçik okur. Allah'a inanıp barisa/hayra yönelik bir iş yapanı Allah, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Böyleseleri, orada sürekli kalacaklardır. Allah böylesi için rizki gerçekten güzelleştirmistir.

65:12 Allah O'dur ki, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yaratmistir. Emir/is ve olus onlar arasında sürekli iner ki, Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve Allah'ın bilgi bakımından her şeyi kusattığını bilirsiniz.

Sura 66: At-Tahrim

66:1 Ey Peygamber! Allah'ın sana helal kıldığı şeyi, eslerinin hosnutlugunu isteyerek neden haramlastırıyorsun? Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

66:2 Allah size, yeminlerinizi çözmeyi farz kilmistir. Ve Allah, sizin Mevlâ'nızdır. Alîm'dir O, her şeyi bilir; Hakîm'dir O, hikmetleri

sonsuzdur.

66:3 Hani, Peygamber, eslerinden birine bir sözü gizlice söylemişti. Sonra esi bu sözü duyurup Allah da onu Peygamber'e bildirince, Peygamber sözün bir kısmını açıklamış, bir kısmından vazgeçmişti. Peygamber, sözü esine bildirdiğinde o: "Bunu sana kim haber verdi?" demisti. Peygamber de: "O her şeyi bilen, her şeyden haberi olan bana bildirdi." diye cevaplamisti.

66:4 Eger ikiniz, ey hanımlar, Allah'a tövbe ederseniz ne iyi, çünkü kalpleriniz kaydı; yok eger Peygamber'e karşı dayanışmaya girerseniz hiç kuskusuz bizzat Allah, onun destekçisidir. Cebrail'le iman sahiplerinin iyilik severleri/ barışçıları da. Bütün bunlardan sonra melekler de ona arka çıkarlar.

66:5 O sizi bosarsa, kim bilir belki de Rabbi ona sizin yerinize sizden daha hayırlı esler nasip eder: Allah'a teslim olan, iman sahibi, gönülden bağlı, tövbe etmesini seven, ibadete düşkün, yolculuk edebilen dullar ve bâkireler.

66:6 Ey iman sahipleri! Kendilerinizi ve ailelerinizi öyle bir atesten koruyun ki, yakiti insanlarla taslardır. O atesin basında çok kati, çok sert melekler vardır. Onlar, kendilerine emir verdiği konuda Allah'a isyan etmezler ve emredildikleri şeyi yaparlar.

66:7 Ey küfre sapanlar! Özürlü dilemeyin bugün! Çünkü siz yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak cezalandırılıyorsunuz.

66:8 Ey iman edenler! Etkili öğüt veren bir tövbe ile Allah'a yönelin. Umulur ki Rabbiniz, çirkinliklerinizi ve günahlarınızı örter ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere yerleştirir. O gün Allah, peygamberi ve onunla birlikte inananları utandırmayacaktır. Onların isigi önlerinden ve sağ yanlarından kosup gelir. Söyle derler: "Ey Rabbimiz! Isigimizi tamamla ve bizi bağışla! Sen her şeyde Kadîr'sin, her şeyde gücün yeter."

66:9 Ey Peygamber! Küfre sapanlarla ve münafıklarla mücadele et ve onlara karşı sert davran! Varacakları yer cehennemdir onların. Ne kötü dönüş yeridir o!

66:10 Allah, küfre sapanlarla ilgili olarak Nûh'un karısı ile Lût'un karısını örnek verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki barışçı kulun nikâhi altında idiler, onlara hiyanet ettiler de esleri, Allah'tan onlara gelecek olanı hiçbir şeyle geri çeviremediler. Söyle dendi onlara: "Girin atese diğer gireceklerle birlikte!"

66:11 Allah, iman edenlerle ilgili olarak da Firavun'un karısını örnek verdi. Hani, o söyle demisti: "Ey Rabbim! Benim için katında, cennette bir barınak yap; beni, Firavun'dan, onun yapıp ettiginden kurtar; beni zulme sapmış topluluktan da kurtar."

66:12 Ve Allah, irzini bir kale gibi koruyan İmran kızı Meryem'i de örnek verdi. Biz onun içine ruhumuzdan üfledik. Ve o, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdikledi de içten bağlananlardan oldu.

Sura 67: Al-Mulk

67:1 Mülk ve yönetim elinde bulunan o Allah ne yücedir! O, her şeyde

Kadîr'dir.

67:2 Hanginizin daha güzel is yapacağını belirlemek için sizi imtihana çekmek üzere ölümü ve hayati yaratan O'dur. Azîz'dir O, Gafûr'dur.

67:3 Birbiriyle uyum ve ahenk içinde yedi gökleri yaratan da O'dur. O Rahman'in yaratısında/yarattıklarında herhangi bir uyusmazlık, aykırılık, çelisme göremezsin. Bir kez daha bak! Bir çatlaklık, bir uyusmazlık görüyor musun?

67:4 Sonra bakisi iki kez daha döndür! Umudunu kesmiş olarak döner sana göz. Utanmış, bitkin düsmüştür o.

67:5 Yemin olsun ki, biz en yakın göğü kandillerle süsledik ve onları şeytanlara ateş taneleri yaptık. O şeytanlar için çilgin ateş azabını da hazırladık.

67:6 Ve Rablerine karşı nankörlük edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü bir dönüş yeridir o!

67:7 Onun içine atıldıklarında, onun derinden gelen sesini isitirler. Feveran etmektedir o.

67:8 Öfkesinden çatlayacak hale gelir. İçine bir grup atıldıkça, onun bekçileri bunlara sorarlar: "Size hiçbir uyarıcı gelmedi mi?"

67:9 Derler ki: "Gelmedi olur mu? Bize uyarıcı geldi. Fakat biz yalanladık. Ve: 'Allah bir şey indirmemiştir, siz büyük bir sapıklık içindesiniz, başka değil!' şeklinde konuştuk."

67:10 Ve derler ki: "Eğer söz dinleseydik yahut aklimizi çalıştırsaydık su çilgin ateşin dostları arasında olmazdık."

67:11 Günahlarını isteye böyle itiraf ettiler. Çilgin ateşin halkına böyle kahir yarasır.

67:12 Görmedikleri halde Rablerinden ürperenlere gelince, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

67:13 Sözüünüzü ister gizleyin ister onu açıklayın; su bir gerçek ki O, göğüslerin özünü çok iyi bilir.

67:14 Yaratmış olan bilmez mi/Allah, yarattığı kimseyi bilmez mi? Latîf'tir O, Habîr'dir.

67:15 O, yeri sizin için boyun eğer yaptı. Haydi, onun omuzlarında yürüyün ve Allah'ın rızıklarından yiyin. Dönüş O'nadır.

67:16 O göktekinin, sizi yere batırmayacağından emin misiniz? O zaman yer aniden çalkalanmaya başlar.

67:17 O göktekinin, çakıl taşları taşıyan bir rüzgârî üzerinize salmayacağından emin misiniz? O zaman bileceksiniz nasılmış uyarım!

67:18 Yemin olsun, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Ama nasıl olmuştur benim azabım?!

67:19 Üstlerinde, kanatlarını açıp kapayarak uçan kuşları hiç görmediler mi? Onları Rahman'dan baskısı tutmuyor. Kuskusuz O, her şeyi görmektedir.

67:20 Rahman'a karşı/Rahman'dan başka size yardım edecek ordunuz kimdir? Inkârcılar bir aldânis/gurur içindeler; hepsi bu!

67:21 Peki, O, rızikini tutarsa kim var sizi rızıklandıracak? Hayır, bir azgınlık ve nefret içinde inat etmekte.

67:22 Peki, yüzüstü kapanarak yürüyen mi daha düzgün gider yoksa

dosdogru yol üzerinde dik ve düzgün yürüyen mi?

67:23 De ki: "Sizi oluşturan O'dur. O size, isitme gücü, gözler ve gönüller verdi. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!"

67:24 De ki: "Sizi, yeryüzünde yaratıp yayan O'dur. O'nun huzurunda hasredileceksiniz."

67:25 Derler ki: "Eger doğru sözlülerseniz, bu vaat de zaman?"

67:26 De ki: "Bilgi Allah'ın katındadır. Bana gelince, ben ancak açıkça uyarıcı biriyim."

67:27 Onu yakından gördüklerinde, inkâr edenlerin yüzleri kötüleşti.

Söyle denildi: "O habire çağırıp durduğunuz şey budur."

67:28 Söyle onlara: "Diyelim ki, Allah beni ve beraberimdekileri öldürdü, yahut bize acıdı. Peki, kâfirleri korkunç bir azaptan kim kurtaracak?"

67:29 De ki: "Rahman'dir O, O'na inandık biz ve yalnız O'na güvendik. Yakında bileceksiniz kimmiş apaçık sapıklığın içinde."

67:30 Sunu da söyle: "Bir sabah suyunuz çekilirse, kim getirecek fiskirip akan bir su size?"

Sura 68: Al-Qalam

68:1 Nûn! Yemin olsun kaleme ve satır satır yazdıklarına

68:2 Ki sen, cin tasallutuna uğramış değilsin; Rabbinin nimeti sayesinde,

68:3 Senin için kesintisiz bir ödül var.

68:4 Ve gerçekten sen, çok büyük bir ahlak üzerindesin.

68:5 Yakında göreceksin, onlar da görecekler,

68:6 Hanginizmiş fitneye tutulan, deliren!

68:7 Senin Rabbin, evet O'dur kendi yolundan kimin saptığını en iyi bilen.

Ve O'dur kimin doğruya ve güzele kılavuzlandığını en iyi bilen.

68:8 O halde, yalanlayanlara itaat etme!

68:9 İstediler ki sen, alttan alıp gevsek davranasın/yagcilik edesin de onlar da yagcilik etsinler/yumusaklık göstereyinler.

68:10 Sunların hiçbirine eğilme, uyma: Çok yemin eden, bayagi-alçak,

68:11 Alaycı/gammaz, kuguculuk için dolasıp duran,

68:12 Hayri engelleyen, sinir tanımaz-saldırgan, günaha batmış,

68:13 Kaba/obur, bütün bunlardan sonra da soyu bozuk, kötülükle damgalı.

68:14 Mal ve ogullar sahibi olmuş da ne olmuş?

68:15 Ayetlerimiz ona okduğunda söyle der: "Daha öncekilerin masalları!"

68:16 Yakında biz onun hortumu üzerine damga basacağız/burnunu sürteceğiz.

68:17 Biz onları, o bahçe sahiplerini belalandırdığımız gibi

belalandırdık. Hani, onlar sabaha çıktıklarında, bahçeyi mutlaka kesip biçeceklerine yemin etmişlerdi.

68:18 Hiçbir istisna tanımıyorlardı.

68:19 Ama onlar uyumaktayken, Rabbinden gelen bir dolasıcı bahçeyi dolastı da,

68:20 O, simsiyah kesiliverdi.

68:21 Sabaha çıktıklarında birbirlerine seslendiler:

68:22 "Hadi, eğer biçerseniz ekininize erken gidin."

68:23 Yola koyuldular. Aralarında fisildasiyorlardı:

68:24 "Hey! Bugün oraya bir yoksul girip yanınıza gelmesin!"

68:25 Sadece engellemeye, siddete güçleri yeten kişiler olarak erkenden vardılar.

68:26 Fakat bahçeyi görünce: "Yahu, biz yanlış gelmişiz." dediler!

68:27 "Hayır, hayır! Biz mahrum edilenleriz."

68:28 Ortancaları/İlimli olanı söyle dedi: "Ben size söylemedim mi? Tespih etseydiniz ya!"

68:29 O zaman dediler ki: "Tespih ederiz seni, ey Rabbimiz! Gerçekten biz zalimler olduk."

68:30 Bunun üzerine birbirlerini kinamaya başladılar.

68:31 "Yazıklar olsun bize, dediler, biz gerçekten azgınlarımız!"

68:32 "Umarız, Rabbimiz bize onun yerine daha hayırlısını verir. Biz de her şeyimizle Rabbimize yöneliriz."

68:33 İşte böyledir azap! Âhiretin azabı ise gerçekten çok daha büyüktür. Bir bilselerdi!

68:34 Takva sahipleri için, Rableri katında nimetlerle dolu cennetler vardır.

68:35 Biz, Müslümanları/Allah'a teslim olanları, suçlular gibi yapar mıyiz?

68:36 Nenin var sizin, nasıl hüküm veriyorsunuz?

68:37 Yoksa sizin bir kitabınız var da ondan ders mi görüyorsunuz?

68:38 Onda, keyfinize uyan her şeyi rahatça buluyorsunuz.

68:39 Yoksa sizin lehinize üzerimizde kıyamete kadar uzanacak yeminler mi var da siz ne hükmederseniz oluverecek!

68:40 Sor onlara: "Böyle bir şey hangisi kefil?"

68:41 Yoksa kendilerinin ortakları mı var? Eğer doğru sözlüler iseler, çağırırsınlar ortaklarını!

68:42 Baldırın çıplak kalacağı, secdelere çağrılacakları gün, onu da yapamayacaklar.

68:43 Gözleri yere eğilmiş, benliklerini zillet kaplamıştır. Onlar, sapa sağlam oldukları zaman da secde etmeye çağrılıyorlardı.

68:44 Bu sözü yalanlayanla beni bas basa bırak. Onları, bilmedikleri yerden yakalayacağız.

68:45 Süre tanıyorum onlara. Tuzagım gerçekten zorludur benim.

68:46 Bir ücret mi istiyorsun kendilerinden de onlar, bir borç altında eziliyorlar!

68:47 Yoksa gayb, yanlarında da onlar mı yazıyorlar?

68:48 Artık, Rabbinin hüküm vermesi için sabret! Balığın dostu Yûnus gibi olma! Hani o, öfkelenmiş bir halde yakarmıştı.

68:49 Eğer ona, Rabbinden bir nimet ulaşmasaydı, horlanmış bir halde cascavlak bir yere atılırdı.

68:50 Fakat Rabbi onu seçip yüceltti ve barışseverlerden yaptı.

68:51 O küfre sapanlar, Zikir'i/Kur'an'ı isittiklerinde az kalsın gözleriyle seni devireceklerdi. "Bu tam bir cinlidir." diyorlardı.

68:52 Oysaki o Zikir/Kur'an âlemler için bir öğütten başka şey değildir.

Sura 69: Al-Haqqah

- 69:1 el-Hâkka/gelecegi kuskusuz olan sey!
69:2 Nedir o hâkka?
69:3 O hâkkanin niteligini sana bildiren nedir?
69:4 Semûd ve Âd kâriayi/basa çarpan olayi yalanlamisti.
69:5 Bunun üzerine Semûd, bir dogal felaket ile helâk edildi.
69:6 Âd ise gürleyen sesle gelen rüzgârli bir firtinayla mahvedildi.
69:7 Onu, onlarin üzerine yedi gece-sekiz gün hiç ara vermeden saldi.
Toplulugu orada yerlere serilmis görürsün. İçleri bosaltilmis hurma kütükleri gibidirler.
69:8 Onlardan geri kalan bir sey görüyor musun?
69:9 Firavun da ondan öncekiler de alti üstüne gelmis kentler de ayni hataya vücut verdiler.
69:10 Rablerinin resulüne isyan ettiler de O da onlari, siddeti arttikça artan bir yakalayisla yakaladi.
69:11 Su azip köpürdüğünde, biz sizi o akip gidende tasidik,
69:12 Ki onu size bir hatirlatici/düsündürücü yapalim ve kavrayabilen kulak kavrasin.
69:13 Sûra bir üfleyisle üflendiginde,
69:14 Yer ve daglar yükletilip birbirine bir çarpilisla parça parça edildiginde,
69:15 Iste o gün, olmasi gereken olmustur.
69:16 Gök yarilmistir. O gün o, lime lime sarkmistir.
69:17 Melek de onun kenarlarindadir. Rabbinin arsini, o gün onlarin üstündeki sekiz tasir.
69:18 O gün arz olunursunuz; hiçbir sakliniz-gizliniz kalmaz.
69:19 Öz kitabi sagindan verilen: "Iste kitabim, okuyun!" der.
69:20 "Kendi hesabima kavusacagimi sezmistim zaten."
69:21 Artik o, hosnutluk veren bir yasayis içindedir.
69:22 Yüksek bir bahçe içindedir.
69:23 Devsirilmesi kolaydir onun.
69:24 Geçmis günlerde sunduklarinizin karsiligi olarak afiyetle yiyin, için.
69:25 Öz kitabi sol taraftan verilene gelince o söyle der: "Ah, ne olurdu, bana kitabim verilmeseydi!"
69:26 "Hesabimin ne oldugunu hiç bilmemis olsaydim."
69:27 "Ah, ne olurdu, is bitmis olsaydi!"
69:28 "Hiçbir isime yaramadi malim."
69:29 "Sökülüp gitti benden saltanatim."
69:30 "Tutun onu, derhal baglayin onu!"
69:31 "Sonra cehenneme sallayin onu!"
69:32 "Sonra, boyu yetmis arsin olan bir zincirde yollayin onu!"
69:33 "Çünkü o, yüce Allah'a inanmiyordu."
69:34 "Yoksulu doyurmaya özendirmiyordu."
69:35 "Bugün onun için burada bir sicak dost yoktur."
69:36 "Yikananlarin atik sularindan baska yemek de yoktur."

69:37 "Ki o atik suyu sadece günahkârlar yer."
69:38 Hayir, sandiklari gibi degil! Yemin ederim gördüklerinize,
69:39 Ve görmediklerinize!
69:40 Ki o, çok soylu bir elçinin sözüdür.
69:41 Bir sairin sözü degildir o. Ne kadar da az inaniyorsunuz?
69:42 Bir kâhinin sözü de degildir o. Ne kadar da az arastirip düşünüyorsunuz?
69:43 Âlemlerin Rabbi'nden bir indiristir o.
69:44 Eger bazi laflari bizim sözlerimiz diye ortaya sürseydi,
69:45 Yemin olsun, ondan sag elini koparirdik.
69:46 Sonra ondan can damarini mutlaka keserdik.
69:47 Sizin hiçbiriniz ona siper de olamazdiniz.
69:48 Gerçek su ki o, sakinanlar için tam bir uyarici ve düşündürücüdür.
69:49 Ve biz, içinizden onu yalanlayanlari buludugunu kesinlikle biliyoruz.
69:50 Ve o, gerçegi örten nankörler/inkârcilar için tam bir hasrettir.
69:51 Ve o, kesin bilginin tam gerçegidir.
69:52 Hadi artik, yüce Rabbinin adini tespah et!

Sura 70: Al-Ma'arij

70:1 Soran birisi, gelecegi kuskusuz azabi sordu.
70:2 Küfre sapanlar içindir o. Yoktur onu savacak.
70:3 Yükselme boyutlari/derecelerinin sahibi Allah'tandir o.
70:4 Melekler ve Rûh, miktarı elli bin yıl olan bir günde yükselirler O'na.
70:5 Artik güzel bir sabirle sabret!
70:6 Onlar onu çok uzak görüyorlar.
70:7 Biz ise onu çok yakin görüyoruz.
70:8 O gün gök, erimis bir maden gibi olur.
70:9 Daglar, atilmis, renkli yün gibi olur.
70:10 En yakin dostlar birbirlerinin halini sormaz/bir dost bir dostundan bir sey isteyemez.
70:11 Birbirlerine gösterilirler. Suçlu, o günün azabından kurtulmak için ogullarini fide vermeyi bile ister.
70:12 Esini, kardesini,
70:13 Kendisini kucaklayip barindiran ailesini.
70:14 Ve yeryüzündeki insanların tümünü fide verip kendisini kurtarmayi ister.
70:15 Hayir, hayir! O, alevlenen bir atestir.
70:16 Yakar-kavurur deriyi/koparip götürür kolu-bacagi.
70:17 Çağirir, sirtini dönüp uzaklasani,
70:18 Toplayip kasada yigani/depolayani.
70:19 Isin geregi su ki insan; aceleci/hirsli/sabirsiz/ tahammülsüz yaratilmistir.
70:20 Kendisine kötülük/hosnutsuzluk dokununca basar bagirir.
70:21 Kendisine hayir ve nimet ulasinca ondan baskalarinin

yararlanmasına engel olur.

70:22 Namazlarını/dualarını yerine getirenler müstesna.

70:23 Bunlar, namazlarında/dualarında sürekli dirler.

70:24 Bunların mallarında belirli bir hak vardır:

70:25 Yoksul ve yoksun için.

70:26 Bunlar, din gününü içtenlikle doğrularlar.

70:27 Bunlar, yalnız Rablerinin azabından ürperirler.

70:28 Gerçekten de Rablerinin azabı emin olunmayacak bir azaptır.

70:29 Bunlar, cinsiyet organlarını titizlikle korurlar.

70:30 Ancak onlar, elleriyle, akitlerinin sahip olduğu şeyler konusunda kinanamazlar.

70:31 Kim bunun ötesini isterse, iste böyleleri siniri asanların ta kendileridir.

70:32 Bunlar, kendilerindeki emanetlere ve ahitlerine sadık kalırlar.

70:33 Bunlar, tanıklıklarını tam yaparlar.

70:34 Ve bunlar, namazlarını/dualarını korurlar.

70:35 İste bunlar cennetlerde ikram göreceklerdir.

70:36 O nankörlere ne oluyor ki, sana doğru, o yandan, bu yandan boyunlarını uzatarak geliyorlar;

70:37 Sağdan ve soldan parçalar halinde.

70:38 Onlardan herbiri nimet bahçesine konulacağını mi umuyor?

70:39 Hayır, ummasınlar! Gerçek şu ki biz onları, bildikleri şeyden yarattık.

70:40 İy, onların sandığı gibi değil! Doğuların ve batıların Rabbinin yemin olsun ki, biz gerçekten gücü yetenleriz;

70:41 Onları kendilerinden daha üstün olanlarla değiştirmeye... Ve biz önüne geçilebilecekler değiliz.

70:42 Bırak onları! Dalsınlar, oynasınlar kendileri için belirlenen günlerine ulaşmaya kadar.

70:43 O gün, kabirlerden fırlayarak çıkarlar. Dikilmiş putlara doğru akin akin gider gibidirler.

70:44 Gözleri yere eğik; bir zillet kusatmıştır onları. İste bu gündür onlara vaat edilmiş olan.

Sura 71: Nuh

71:1 Biz, Nûh'u, "Toplumunu, kendilerine korkunç bir azap gelmeden önce uyar!" diye kavmine gönderdik.

71:2 O dedi ki: "Ey toplumum! Hiç kuskunuz olmasın, ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

71:3 "O halde, Allah'a ibadet edin! O'ndan korkun! Ve bana itaat edin ki,

71:4 Allah, günahlarınızı affetsin ve sizi belirli bir süreye kadar ertelesin. Çünkü Allah'ın eceli geldiğinde ertelenmez. Bir bilebilseydiniz!"

71:5 Nûh şöyle yakardı: "Ey Rabbim! Ben toplumuma gece ve gündüz çağrıda bulundum."

71:6 "Fakat çağrım, onların kaçışlarını artırmaktan başka bir işe yaramadı."

71:7 "Ben onlari, sen kendilerini affedesin diye çağirdikça,
parmaklarini kulaklarına tikadilar, elbiseleriyle sarilip
sarmalandilar, inat ve ısrar ettiler ve kibirlendikçe kibirlendiler."
71:8 "Sonra onlari daha açık bir biçimde çağirdim."
71:9 "Daha sonra bir baska duyuru yönelttim. Ve onlari gizli gizli de
çağirdim."
71:10 Ve söyle dedim: "Rabbinizden af dileyin! O, bagislamayi çok
sevendir."
71:11 "Göğü üzerinize bol bol yagmur tasiyici olarak gönderir."
71:12 "Sizi, mallar ve ogullarla güçlendirir, size yesil bahçeler
lütfeder. Ve sizin için nehirler akilir."
71:13 "Ne oluyor size de Allah için bir vakar ümidinde olmuyorsunuz?"
71:14 "O ki, sizi halden hale/evreden evreye geçirerek yaratti."
71:15 "Görmediniz mi, Allah yedi göğü ahenkli bir bütün olarak nasıl
yaratti?"
71:16 "Ve Ay'i, bunlar içinde bir nur yaptı ve Günes'i bir kandil haline
getirdi."
71:17 "Ve Allah sizi bir bitki olarak yerden bitirdi."
71:18 "Sonra sizi yere geri gönderiyor ve sonra bir çıkarisla tekrar
çikariyor."
71:19 "Allah size yeryüzünü bir yaygi yaptı,
71:20 Ki ondan geniş yollar edinip de yürüyesiniz."
71:21 Nûh dedi ki: "Rabbim! Onlar bana isyan ettiler de mali ve çocuğu
kendisine hüsrandan baska bir artis getirmeyen kisiye uydular."
71:22 "Çok büyük hileler sergilediler/çok büyük tuzaklar kurdular."
71:23 Dediler ki: "İlahlarinizi sakın bırakmayın! Ved'di, Süva'i asla
bırakmayın! Yegus'u, Yeuk'u, Nesr'i de bırakmayın!"
71:24 "Çoklarını saptirdilar. Sen de o zalimler için saskinlikten
baska bir sey artirma."
71:25 Hatalari yüzündendir ki boguldular, atese atildilar. Kendileri
için, Allah disinda yardimcilar bulamadilar.
71:26 Nûh söyle yakardi: "Rabbim! Yeryüzünde, kâfirlerden yurt
tutacak/gezip dolasacak hiç kimse bırakma!"
71:27 "Çünkü eger sen onlari bırakırsan, kullarini saptirirlar ve
kötülük üreten nankörden baskasini dogurmazlar."
71:28 "Rabbim! Beni, anne-babami, inanmis olarak evime gireni, tüm
inanmis erkekleri ve inanmis kadinlari affet! Zalimlerin de sadece helâk
ve perisanligini artır!"

Sura 72: Al-Jinn

72:1 De ki: "Cinlerden bir toplulugun dinleyip sunu söyledikleri bana
vahyolundu: 'Gerçekten biz, hayranlık verici bir Kur'an dinledik.'
72:2 "Dogruya ve hayra kilavuzluyor. Biz de inandik ona. Artık Rabbimize
hiç kimseyi asla ortak kosmayacagiz."
72:3 "Rabbimizin adi/kudreti/isi/gayreti çok yücedir. O, ne bir disi dost
edinmistir ne de bir çocuk."
72:4 "Dogrusu, bizim beyinsiz, Allah hakkında saçma lakirdi ediyormus."

72:5 "Biz sanmistik ki, ne insanlar ne de cinler Allah hakkında asla yalan söylemezler."

72:6 "Gerçek su ki, insanlardan bazi erkekler, cinlerden bazi erkeklere/cinlerin serrinden bazi erkeklere siginirlardi da onların simariklik ve azginligini artirirlardi."

72:7 "Onlar, tipki sizin sandiginiz gibi, Allah'in hiç kimseyi asla diriltmeyecegini/peygamber göndermeyecegini sanmislardi."

72:8 "Biz göge gerçekten dokunduk da onu titiz ve güçlü bekçilerle ve kayip giden isinlarla/alevlerle doldurulmus bulduk."

72:9 "Biz eskiden, onun, dinlemek için oturlan yerlerinde otururduk. Ama su anda kim dinlemeye kalksa kendisini gözetleyen bir alev/isik bulur."

72:10 "Dogrusu, bilmiyoruz, yeryüzündeki suurlulara ser mi istendi, yoksa Rableri onlar için dogru ve güzel olani mi istemistir."

72:11 "Su da bir gerçek ki, bizden hayra yönelenler/barisçilar vardır; ama bizden, baska türlü olanlar da vardır. Dilim dilim yollar olmusuz biz."

72:12 "Ve biz sunu sezdik: "Biz yeryüzünde Allah'i asla âciz birakamayiz; kaçarak da onu âciz birakamayiz."

72:13 "Biz, dogruya ve güzele kilavuzlayani dinleyince, ona inandik. Rabbine inanan kisi ne hakkinin eksik verilmesinden korkar ne de tecavüze ugrayip kusatilmaktan."

72:14 "Nihayet, bizden Allah'a teslim olanlar da var, haksizliga sapip çizgiden çıkanlar da var. Allah'a teslim olanlar, iste onlar, dogruyu ve hayri aramislardir.

72:15 "Haksizliga sapanlar ise cehenneme odun olmuslardir."

72:16 Eger yolda, kivaminda yürüselerdi, onlari bol bir su ile suvarirdik,

72:17 Ki onlari, onun içinde imtihan edelim. Kim Rabbinin zikrinden/Kur'an'dan yüz çevirirse Rabbi onu, gittikçe yükselen bir azaba sokar.

72:18 Hiç kuskusuz, mescitler/secdeler Allah içindir. O halde, Allah ile birlikte bir baskasına yakarmayin/Allah'in yaninda bir baskasi için çağrida bulunmayin.

72:19 Allah'in kulu kalkmis O'na yakarirken, onlar onun üzerine keçelesir gibi üsüsüyorlardi.

72:20 De ki: "Ben ancak Rabbime yakaririm/çagiririm. Ve hiç kimseyi O'na ortak kosmam."

72:21 De ki: "Ben size zarar verme gücüne de isik ve aydinlik verme gücüne de sahip degilim."

72:22 De ki: "Allah'tan beni hiç kimse kurtaramaz ve O'nun disinda bir siginak da asla bulamam!"

72:23 "Ancak Allah'tan bir teblig ve O'nun mesajlarından bir seyler sunabilirim." Allah'a ve O'nun resulüne isyan edenler için cehennem atesi vardır. Uzun süre orada kalaçaklardır.

72:24 Sonunda, onlar kendilerine vaat edileni gördüklerinde, yardimci bakımından daha zayıf kim, sayi bakımından daha az kim, bileceklerdir.

72:25 De ki: "Bilmiyorum, size vaat edilen sey yakin midir yoksa Rabbim

onun için uzun bir süre mi koyacaktır?"

72:26 Gaybi bilendir O. Gaybi konusunda hiç kimseyi yardımcı yapmıyor.

72:27 Seçtiği bir elçi müstesna. Çünkü O, resulünün önünden ve arkasından gözetleyiciler yürütür.

72:28 Ki onların, Rablerinin elçiliklerini hedefine tam ulaştırdıklarını bilsin. Allah, onların katında bulunan şeyleri kusatmış ve her şeyi inceden inceye sayıya bağlamıştır.

Sura 73: Al-Muzzammil

73:1 Ey giysisine bürünüp yatan!

73:2 Geceleyin kalk! Kısa bir süre hariç,

73:3 Gecenin yarısını ayakta ol yahut bundan biraz eksilt!

73:4 Yahut buna biraz ekle! Ve Kur'an'ı ağır ağır, düşünce düşünce oku!

73:5 Dogrusu, biz senin üzerine ağır bir söz bırakacağız.

73:6 Su bir gerçek ki, yeni bir olusa koyulmak üzere geceleyin kalkan, yer tutma bakımından daha güçlü, söz bakımından daha etkilidir.

73:7 Kuskusuz, gündüz boyu senin için uzun bir dolasma/yogun bir uğras vardır.

73:8 Rabbinin adını an ve tüm benliğini O'na yönel!

73:9 Dogunun ve batinin Rabbidir O. Tanrı yoktur O'ndan başka. O'nu vekil et!

73:10 Onların söylediklerine sabret! Ve güzelce ayrıl onlardan.

73:11 Benimle, o nimete boğulmuş yalanlayıcıları bas basa bırak! Birazcık süre tanı onlara.

73:12 Bizim yanımızda bukağılar var, cehennem var!

73:13 Bogazdan zor geçen bir yiyecek, korkunç bir azap var,

73:14 O günde ki yer ve dağlar sarsılır ve dağlar eriyip akan bir kum yığınınına dönüşür.

73:15 Biz size, üstünüze tanık olan bir resul gönderdik. Tıpkı Firavun'a bir resul gönderdiğimiz gibi.

73:16 Ama Firavun, resule isyan etti de biz onu korkunç bir tutusla tutuverdik.

73:17 Eger inkâr ve nankörlüğe saparsanız, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çeviren o günden nasıl korunacaksınız?

73:18 Gök bile o yüzden parçalanır. O'nun vaadi gerçekleşmiştir.

73:19 Bu, bir öğüt verici, düşündürücüdür. Dileyen, Rabbine doğru, bir yol edinir.

73:20 Hiç kuskun olmasın, Rabbin senin durumunu biliyor. Gecenin üçte ikisinden daha azını, yarısını, üçte birini ayakta geçiriyorsun.

Seninle beraber olanlardan bir grup da öyle. Allah, geceyi de gündüzü de ölçüye bağlamıştır. Sizin onu kusatamayacağınızı bildi de size tövbe nasip etti. O halde Kur'an'dan, kolay geleni okuyun. Sizden hastalar olacağını bildi. Bir kısmının yeryüzünde dolasıp Allah'ın lütfundan bir şeyler isteyeceklerini, diğer bir kısmının da Allah yolunda çarpışacaklarını bildi. O halde Kur'an'dan, kolay geleni okuyun! Namazı/duayı yerine getirin! Zekâti verin. Güzel bir ödünçle Allah'a

ödünç verin! Öz benlikleriniz için önden gönderdiğiniz iyiligin, Allah katında hayrini daha çok, ödülünü daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan af dileyin. Hiç kuskusuz, Allah çok affedici, çok esirgeyicidir.

Sura 74: Al-Muddaththir

74:1 Ey giysisine bürünüp kenara çekilen!
74:2 Kalk da uyar!
74:3 Rabbinin yüceligini duyur!
74:4 Temizle giysilerini!
74:5 Uzaklastir kendinden pisligi!
74:6 Çok bularak basa kakma yaptigin iyiligi!
74:7 Ve yalnız Rabbin için dayanikli kil benligi!
74:8 O boruya üfürüldüğünde,
74:9 Iste o gün çok zorlu, çok çetin bir gündür.
74:10 Küfre batmislar için hiç de kolay degildir.
74:11 Benimle, yarattigim kisiyi bas basa birak!
74:12 Hesapsiz bir mal verdim ona.
74:13 Göz doyurucu ogullar verdim.
74:14 Alabildigine imkânlar dösedim onun için.
74:15 Tüm bunlardan sonra hirs ile daha da artirmami istiyor.
74:16 Hayir, is sanildigi gibi degil! O, bizim ayetlerimize karsi bir inatçi kesildi.
74:17 Ben onu dik bir yola sürecegim.
74:18 Derin derin düsündü o; ölçtü-biçti.
74:19 Kahrolasi, nasıl bir ölçü kullandi!
74:20 Bir kez daha kahrolasi, nasıl bir ölçü kullandi?!
74:21 Sonra bakti.
74:22 Sonra yüzünü burusturdu, kaslarini çatti.
74:23 Sonra arkasini döndü ve böbürlendi.
74:24 Söyle dedi: "Bu, rivayet edilerek gelen bir büyüden baska sey degil."
74:25 "Insan sözünden baska bir sey degil bu."
74:26 Onu sekara firlatacagim.
74:27 Bilir misin nedir sekar?
74:28 Ortada bir sey birakmaz, hiçbir seyi görmezlik etmez o.
74:29 Insan için tablolar/levhalar/ekranlar sunandir o/deriyi yakip kavurandir o.
74:30 Üzerinde ondokuz vardir onun.
74:31 Biz, cehennem yârânini hep melekler yaptik. Ve biz, onların sayilarini da küfre sapanlar için bir imtihandan baska sey yapmadik. Ta ki, kendilerine kitap verilenler iyice ve apaçik bilsinler. Iman etmis olanların imani artsin. Kendilerine kitap verilmiş olanlarla iman sahipleri kuskuya düsmesin. Kalplerinde hastalik olanlarla küfre sapmis bulunanlar da; "Allah bununla neyi örneklendirmek istiyor?" desinler. Iste böyle. Allah, diledigini/dileyeni saptirir, diledigini/dileyeni de dogruya ve güzele kilavuzlar. Rabbinin ordularini ancak O bilir. Bu, insan için bir öğüt verici ve düsündürücüden baska sey degildir.

74:32 Hayir, sandiklari gibi degil! Yemin olsun Ay'a,
74:33 Yemin olsun geceye, sirtini döndüğünde;
74:34 Yemin olsun sabaha, agarip isidiginda,
74:35 Ki o gerçekten en büyüklerden biridir.
74:36 İnsan için bir uyaricidir.
74:37 Sizden, öne geçmek yahut arkaya kalmak/erken davranmak yahut gecikmek isteyen için.
74:38 Her benlik kendi kazandiginin bir karsiligidir.
74:39 Ugur ve bereket yârâni müstesna.
74:40 Bahçelerdedirler. Birbirlerine soruyorlar,
74:41 Suçlular hakkında:
74:42 "Sizi sekara sürükleyen nedir?"
74:43 Cevap verdiler: "Namazi/duayi yerine getirenlerden degildik."
74:44 "Yoksulu yedirip doyurmuyorduk."
74:45 "Bos lakirdilara dalanlarla dalar giderdik."
74:46 "Din gününü yalanliyorduk."
74:47 "Nihayet, tartisilmaz ve karsi çikilmaz bilgi önümüze dikildi."
74:48 Artık yarar sağlamaz onlara sefaatçilerin sefaati.
74:49 Ne oluyor onlara da öğüt verip düşündüren seyden yüz çeviriyorlar?
74:50 Saga-sola kaçisan yaban esekleri gibidirler,
74:51 Arslandan ürkmüslerdir.
74:52 İçlerinden her kisi de istiyor ki, kendisine açilip saçilmis sayfalar verilsin.
74:53 Hayir, öyle sey olmaz! Dogrusu su ki, âhiretten korkmuyorlar.
74:54 Hayir, is, sandiklari gibi degil! O bir öğüt verici/bir düşündürücüdür.
74:55 Dileyen düşünür onu, öğüt alır.
74:56 Ve onlar, Allah'in diledigi disinda, öğüt alamazlar.
Sakindirmaya ve affetmeye ehil olan O'dur.

Sura 75: Al-Qiyamah

75:1 Hayir, öyle degil! Kiyamet gününe yemin ederim ki,
75:2 Öyle degil! Kendisini ısrarla kinayan benlige de yemin ederim.
75:3 İnsan, kendisinin kemiklerini asla bir araya toplamayacağimizi mi saniyor?
75:4 Hayir, sandigi gibi degil! Biz onun parmak uçlarını da tam bir biçimde düzenlemeye gücü yetenleriz.
75:5 Fakat insan kendi önünde rezillik sergilemeyi ister.
75:6 "Kiyamet günü nerede/ne zaman?" diye sorar.
75:7 Göz simsek çaktiginda,
75:8 Ay tutuldugunda,
75:9 Ve Günes'le Ay biraraya getirildiginde,
75:10 Der ki insan o gün: "Kaçılacak yer nerede?"
75:11 Hayir, yok siginacak yer!
75:12 Varilip durulacak yer Rabbinin huzurudur o gün.

75:13 Haber verilir insana o gün önden gönderdiği de arkaya bıraktığı da.
75:14 Gerçek şu ki insan, öz benliği üzerine yönelmiş keskin ve derin bir bakıştır;
75:15 Dökse de ortaya tüm mazeretlerini.
75:16 Onu aceleye getiresin diye dilini onunla hareketlendirme!
75:17 Onu toplamak ve okumak bize düşer.
75:18 O halde, biz onu okudugumuzda, sen onun okunusunu izle.
75:19 Sonra onu açıklamak da bizim isimiz olacaktır.
75:20 Hayır, hayır! Siz hemencecik geleni seversiniz.
75:21 Ve sonradan geleceği terk edersiniz.
75:22 Yüzler vardır o gün pariltili,
75:23 Rabbine doğru bakan.
75:24 Ve yüzler vardır o gün, asik/buruk,
75:25 Kendisine, bel kiracak bir hesap yöneleceğini sezinler.
75:26 İs, onların sandığı gibi değil! Can, köprücüklerle dayandığında,
75:27 "Kim var okuyup üfleyecek?" denilir!
75:28 Sezinlemistir ki odur ayrılık.
75:29 Dolasmistir el-ayak/kol-bacak.
75:30 Rabbine doğrudur o gün sevkiyat.
75:31 Ne tasdik etti ne sadaka verdi ne namaz kildi/dua etti.
75:32 Tam aksine, yalanladı, gerisin geri döndü.
75:33 Sonra da çalim sata sata ailesine gitti.
75:34 Çok uygundur sana bu bela, çok uygun!
75:35 Evet, çok uygundur sana bu bela, çok uygun!
75:36 İnsan, basibos bırakılacağını mi sanıyor?
75:37 O, dökülen meniden bir sperm değil miydi?
75:38 Sonra o, bir çignem et oldu da Allah onu yarattı, ardından düzgün bir sekile ulaştırdı.
75:39 Nihayet ondan iki çifti, erkeği ve dişiye vücuda getirdi.
75:40 Peki bunu yapan, ölüyü diriltmeye güç yetiremez mi?

Sura 76: Al-İnsan

76:1 İnsan üzerinden, henüz anılan bir şey olmadığı bir süre geçmedi mi zamandan?
76:2 Doğrusu, biz insani karışım olan bir sperminden yarattık. Halden hale geçiririz onu. Sonunda onu isitici, görücü yaptık.
76:3 Biz onu yola kılavuzladık. Artık ya şükredici olur ya nankör.
76:4 Biz, nankörler için zincirler, bukagılar ve kızgın bir ateş hazırladık.
76:5 İyilere gelince, onlar, karışımı kâfur olan bir kadehten içerler.
76:6 Bir kaynak ki, Allah'ın kulları ondan içerler ve onu fiskirtarak akitirler.
76:7 Onlar verdikleri sözü tam bir biçimde yerine getirirler ve kötülüğü salgın olan bir günden korkarlar.
76:8 Yoksula, yetime ve esire, yemeği severek yedirirler.

76:9 "Biz size yalnız ve yalnız Allah rizası için yediyoruz. Sizden bir karşılık da bir teşekkür de istemiyoruz;

76:10 Çünkü biz, asik suratlı, sert bir gün yüzünden Rabbimizden korkarız." derler.

76:11 Allah da onları o günün serinden korumuş ve kendilerini bir parlaklığa, bir sevince ulaştırmıştır.

76:12 Sabretmelerine karşılık olarak da onları bir bahçe ve ipekle ödüllendirmiştir.

76:13 Koltuklar üzerine yaslanarak otururlar orada. Ne bir güneş görürler orada ne de kavurucu bir soğuk...

76:14 Bahçenin gölgeleri üzerlerine egilmiştir. Ve bahçenin meyveleri iyice yaklaştırılmıştır.

76:15 Çevrelerinde, gümüşten ve billurdan kaplar dolatılır. Kupalardır onlar.

76:16 Gümüşten kupalar ki, tam diledikleri ölçüde belirlemişlerdir onları.

76:17 Orada kendilerine karışımı zencefil olan bir kadehten içirilir.

76:18 Bir pınar ki, orada, selsebil diye anılır.

76:19 Dolası çevrelerinde, sürekli görevlendirilmiş gençler. Görseydin onları, dizilmiş inciler sanırdın.

76:20 Oraya baktığında, nereye göz atsan büyük bir nimet, büyük bir mülk ve yönetim görürsün.

76:21 Üzerlerinde yeşil-ince ipeklerle, sirmali, kalın ipeklerden giysiler vardır. Gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir. Ve Rableri onlara tertemiz bir içki ikram etmiştir.

76:22 İşte bu size bir ödüldür. Ve sizin gayretiniz sükranla karşılanmıştır.

76:23 Biz indirdik o Kur'an'ı sana parça parça, biz!

76:24 O halde, Rabbinin hükmü karşısında sabret ve onların günahkârlarına da nankörlerine de boyun eğme.

76:25 Rabbinin adını sabahtan da akşamdan da an!

76:26 Gecenin bir kısmında da O'na secde et! Ve geceleyin O'nu uzunca tespih et/uzun bir gece boyu O'nu tespih et!

76:27 Bunlar, hemen gelecek olana seviyorlar da ötelerindeki zorlu bir günü ihmal ediyorlar.

76:28 Biz yarattık onları ve kuvvetli yaptık bağlarını/eklemlerini. Dilediğimizde benzerleri ile değiştiririz onları.

76:29 İşte bu, bir hatırlatıcı ve düşündürücüdür. Dileyen, Rabbine doğru, bir yol edinir.

76:30 Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

76:31 Dilediğini/dileyeni rahmetinin içine sokar. Zalimlere gelince, onlar için korkunç bir azap hazırlamıştır.

Sura 77: Al-Mursalat

77:1 Yemin olsun, o art arda gönderilenlere/meleklerle/rüzgârlara/vahyin bölümlerine/kaplara inen doğuslara,

77:2 Esip de büküp devirenlere,

77:3 Dagitip yayanlara/diriltip harekete getirenlere,
77:4 Gerektigi sekilde ayiranlara,
77:5 Ögüt ulastiranlara/Kur'an'i ulastiranlara,
77:6 Özür yahut uyari için,
77:7 Ki size duyurulmus olan mutlaka gerçeklesecektir.
77:8 Yildizlar silinip süpürüldüğünde,
77:9 Gök yarildiginda,
77:10 Daglar un-ufak edilip savrulduğunda,
77:11 Resuller vakte baglandiginda,
77:12 Hangi gün için vakte baglandilar?
77:13 Ayrim ve hüküm günü için.
77:14 Ayrim ve hüküm gününü sana bildiren nedir?
77:15 Yalanlayanlarin vay haline o gün!
77:16 Öncekileri helâk etmedik mi?
77:17 Sonra, geriden gelenleri de onların peslerine takariz.
77:18 Biz, suçlulara iste böyle yapariz.
77:19 Yalanlayanlarin o gün vay haline!
77:20 Sizi basit bir sudan yaratmadik mi?
77:21 Onu dayanikli karargâhta tuttuk.
77:22 Bilinen bir ölçüye/süreye kadar.
77:23 Bir ölçüyle yaptik. Ne güzel ölçü koyanlariz biz!
77:24 Vay basina o gün, yalanlayanlarin!
77:25 Yeri, bir toplanma zemini yapmadik mi?
77:26 Diriler bakımından da ölüler bakımından da.
77:27 Orada oturakli, basini yücelere kaldirmis daglar olusturduk. Ve size tatli bir su içirdik.
77:28 Vay haline o gün, yalanlayanlarin!
77:29 Haydi, yalanlamakta oldugunuz seye gidin!
77:30 Haydi, üç çatalli gölgeye gidin!
77:31 Ne gölgelendirir ne alevden korur.
77:32 Gerçekten o, köske benzer kivilcimlar saçar.
77:33 O kivilcim sanki sarimtirak bir halat/bir deve kervani/bakirdan bir ip gibidir.
77:34 Vay haline o gün, yalanlayanlarin!
77:35 Konusamayacaklari gündür bu!
77:36 Izin verilmez ki onlara özür dilesinler.
77:37 Vay haline o gün, yalanlayanlarin!
77:38 Ayirma günüdür bu! Sizinle öncekileri bir yere topladik.
77:39 Eger bir hileniz/bir tuzaginiz varsa, hadi hile yapip tuzak kurun bana!
77:40 Vay haline o gün, yalanlayanlarin!
77:41 Takvaya sarılanlar gölgeler altinda, su kaynaklarindadir.
77:42 Canlarinin çektiği meyvelerle yanyanadirlar.
77:43 "Yapip ürettiklerinize karsilik olarak afiyetle yiyip için."
77:44 Iste böyle ödüllendiririz biz, güzellikler sergileyenleri!
77:45 Vay haline o gün, yalanlayanlarin!
77:46 Yiyin ve birazcik nimetlenin. Suçlularsiniz siz.

77:47 Vay haline o gün, yalanlayanların!
77:48 Onlara, "rukû' edin!" dendiğinde rukû etmezler.
77:49 Vay haline o gün, yalanlayanların.
77:50 Artık bundan sonra hangi hadise/söze iman edecekler?

Sura 78: An-Naba

78:1 Hangi seyden sorup duruyorlar birbirlerine?
78:2 O büyük haberden mi?
78:3 Ki onda tartisma içindedirler.
78:4 Hayir, sandiklari gibi degil! Yakinda bilecekler.
78:5 Hayir, hayir! Düsündükleri gibi degil, yakinda bilecekler.
78:6 Biz bu yeryüzünü bir besik yapmadik mi?
78:7 Daglari birer kazik yapmadik mi?
78:8 Sizleri çiftler olarak yarattik.
78:9 Sizin uykunuzu bir dinlenme/bir rahatlama/bir tür ölüm yaptik.
78:10 Geceyi bir giysi yaptik.
78:11 Gündüzü, geçim için çalışma zamanı yaptik.
78:12 Üstünüzde yedi sağlam/asinmaz kurduk.
78:13 Bir de paril paril parlayan kandil yerlestirdik.
78:14 Sikarak su çıkaranlardan saril saril bir su indirdik,
78:15 Ki çıkaralım onlardan dâneler ve otlar;
78:16 Ve içiçe girmis baglar-bahçeler.
78:17 Hiç kuskusuz, o ayirma ve hüküm günü kesin olarak belirlenmistir.
78:18 Sûra üfürüldüğü gün, bölükler halinde geleceksiniz.
78:19 Gök açılmış, kapi kapi oluvermistir.
78:20 Daglar yürütülmüs, bir serap oluvermistir.
78:21 Cehennem, bir gözetleme yeri olmustur.
78:22 Azginlar için bir barinak.
78:23 Devirlerce kalacaklardir içinde.
78:24 Ne bir serinlik tadacaklar ne de bir içecek.
78:25 Sadece kaynar su, atik su,
78:26 Çok uygun bir karsilik olarak.
78:27 Dogrusu onlar böyle bir hesap ummuyorlardi.
78:28 Ayetlerimizi pervasizca yalanlamislardi.
78:29 Oysaki biz, her seyi iyiden iyiye sayip kitaplastirmistik.
78:30 "Hadi, tadiverin! Size azaptan baska bir sey asla artirmayacagiz."
78:31 Takva sahipleri için bir kurtulus ve bir zafer vardir.
78:32 Sulak bahçeler, baglar, üzümler,
78:33 Göğüsleri turunç gibi yasitlar,
78:34 Dopdolu kadehler vardir.
78:35 Orada ne bir bos söz duyarlar ne de bir yalan.
78:36 Rabbinden bir ödül, tam kivaminda bir bagis.
78:37 Göklerin, yerin ve bu ikisi arasindakilerin Rabbidir O! Rahman'dir.
O'nun huzurunda söze cüret edemezler.
78:38 O gün, Rûh ve melekler saf baglayip kiyama geçerler. Rahman'in izin verdigi disindakiler konusamazlar. O izin verilen, dogruyu söyler.
78:39 Iste budur hak olan gün! Artık dileyen, Rabbine varacak bir yol

tutsun!

78:40 Biz sizi yakın bir azap ile uyardık. Bir gündedir ki o, kişi kendi ellerinin önden gönderdiğine bakar ve küfre sapan söyle der: "Keske toprak olsaydım!"

Sura 79: An-Nazi'at

79:1 Yemin olsun, çekip koparanlara/yay çekenlere/kuyudan su çekenlere/bagsiz-bekçisiz kosan atlara/ayrılık yüzünden hasret çekenlere/daldırıp daldırıp çıkaranlara,

79:2 Yemin olsun, rahatça, incitmeden çekenlere/düğümü hünerle çözenlere/bir yerden bir yere gidenlere/coskuyla iç çekenlere,

79:3 Yemin olsun, boslukta yahut suda yüzüp gidenlere,

79:4 Derken öne geçip yarisi kazananlara,

79:5 Bir is ve olusu çekip çevirenlere,

79:6 Ki o gün siddetle sarsacak olan saracaktır.

79:7 Onu, ardisira gelen izleyecektir.

79:8 Bazi kalpler o gün kaygıdan titreyecektir.

79:9 Onların gözleri yerlere egilecektir.

79:10 "Biz gerçekten bu çukurda eski halimize döndürülecek miyiz?" diyorlar.

79:11 "Un-ufak kemikler haline geldikten sonra, öyle mi!"

79:12 "Hüsran dolu bir dönüştür bu öyleyse!" diye konuştular.

79:13 Oysaki o, sert bir komut sesinden ibarettir.

79:14 Bir anda hepsi uyanıp ortaya geliverir.

79:15 Ulasti mi sana Mûsa'nin haberi?

79:16 Hani, Rabbi ona, kutsal vadide, Tuva'da seslenmisti:

79:17 "Firavun'a git! İyice azdi o."

79:18 "De ki ona: 'Arinip temizlenmeye ne dersin?'"

79:19 "Seni Rabbine kilavuzlayayım da gönülden ürperesin!"

79:20 Derken, ona o en büyük mucizeyi gösterdi.

79:21 Ama o yalanladı, isyan etti.

79:22 Sonra, sirtini döndü; kosuyordu.

79:23 Derken, bir araya toplayıp bağirdi.

79:24 Dedi ki: "Ben sizin en yüce rabbinizim."

79:25 Bunun üzerine Allah, onu sonraya ve önceye ibret olmak üzere bir ceza ile çarptı.

79:26 Kuskusuz, bunda, içine ürperti düşen için tam bir ibret vardır.

79:27 Siz mi daha zorsunuz yaratılışça, gök mü?

79:28 Onu O yapıp kurdu. Onun boyunu yükseltti; ardından ona ahenk ve düzen verdi.

79:29 Gecesini kararttı, kuslugunu ortaya çıkardı.

79:30 Bundan sonra da yeri yayıp deve kusu yumurtası biçiminde yuvarlattı.

79:31 Ondan suyunu, otlagını çıkardı.

79:32 Dağları, demir atmış gibi oturttu;

79:33 Sizin için ve hayvanlarınız için bir geçim aracı olarak.

79:34 O güç yetmez büyük felaket geldiginde,

79:35 O gün insan, ugrunda gayret sarfettiği şeyi hatırlar.

79:36 Gören kişi için cehennem apaçık ortaya çıkarılmıştır.
79:37 Artık azmış olan,
79:38 Ve igreti hayati yeglemiş olan için,
79:39 Cehennem, barınanın ta kendisidir.
79:40 Rabbinin yüceliğinden korkup nefisini boş heveslerden yasaklamış olan
içinse,
79:41 Cennet, barınanın ta kendisidir.
79:42 O saatten soruyorlar sana, "gelip demir atması ne zaman?" diye.
79:43 Nerede sende, onu hatırlatacak şey!
79:44 Ona ilişkin bilginin sonu Rabbine varır.
79:45 Sen sadece, ondan korkanları uyaransın.
79:46 Onu gördükleri gün onlar, dünyada sanki bir akşam veya onun kusluk
vaktinden başka kalmamışa dönerler.

Sura 80: Abasa

80:1 Yüzünü eksitti ve öteye döndü;
80:2 Yanına kör adam geldi diye.
80:3 Nereden bilirsin, belki de o arinip temizlenecek.
80:4 Belki de düşünüp tasınacak da öğüt kendisine yarayacak.
80:5 O, kendisini her türlü ihtiyacın üstünde görene gelince,
80:6 Ki sen ona yöneliyorsun;
80:7 Sana ne onun arınmasından!
80:8 O, kosarak sana gelen var ya;
80:9 Odur içine ürperti düşen.
80:10 Sen ona aldirmazlık ediyorsun.
80:11 Hayır, hiç de öyle değil! O, bir düşündürücüdür.
80:12 Dileyen onu düşünüp öğüt alır.
80:13 Kutsanan-bereketli sayfalaradır o.
80:14 Yüceltilen, tertemiz sayfalarda,
80:15 Yazıcıların ellerinde;
80:16 Ak-pak, mübarek yazıcıların.
80:17 Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!
80:18 Hangi şeyden yarattı onu?
80:19 Bir sperminden! Yarattı onu, ölçülendirip biçimlendirdi onu.
80:20 Sonra, yolu kolaylaştırdı ona,
80:21 Sonra öldürdü onu, kabre koydurdu onu.
80:22 Sonra dilediği zaman diriltip ortaya çıkardı onu.
80:23 Hayır, hayır! O, O'nun kendisine emrettiğini hiç yerine getirmedi.
80:24 Hadi, bakiversin insan, kendi yiyeceğine!
80:25 Biz suyu döktük de döktük.
80:26 Sonra yeryüzünü yarıdık da yarıdık.
80:27 Ardından orada dâneler bitirdik.
80:28 Üzümler, yoncalar,
80:29 Zeytinlikler, hurmalıklar,
80:30 Gür çimenli, bol ağaçlı bahçeler,
80:31 Meyve, otlak/sebze.
80:32 Sizin ve hayvanlarınızın yararına.

80:33 Siddetle çarpanın çıkardığı korkunç ses geldiğinde,
80:34 Bir gün ki o, kişi öz karesinden kaçar,
80:35 Öz annesinden, öz babasından,
80:36 Esinden, ogullarından.
80:37 O gün onlardan her kisinin kendisine yetecek bir ugrası vardır.
80:38 Yüzler vardır o gün, pırl pırl,
80:39 Gülen, müjdelere parıldayan.
80:40 Ve yüzler vardır o gün toza-topraga bulanmış.
80:41 Tozu-toprağı da bir is bürümüdür.
80:42 İste bunlardır küfre sapanlar, kötülüğe batanlar.

Sura 81: At-Takwir

81:1 Güneş büzülüp dürüldüğünde,
81:2 Yıldızlar ısıklarını yitirdiğinde,
81:3 Dağlar yürütüldüğünde,
81:4 O bakmaya kıyılmayan develer kendi hallerine bırakıldığında,
81:5 Vahşi hayvanlar bir araya toplandığında,
81:6 Denizler kaynatıldığında,
81:7 Benlikler çiftleştirildiğinde,
81:8 O diri diri gömülen kız çocuğuna sorulduğunda,
81:9 Hangi günah yüzünden öldürüldü diye!
81:10 Sayfalar açılıp göz önüne konduğunda,
81:11 Gögün örtüsü soyulup indirildiğinde,
81:12 Cehennem kızıştırıldığında,
81:13 Cennet yaklaştırıldığında,
81:14 Her benlik, önceden ne hazırlamışsa bilmiş olacaktır.
81:15 Hayır, is onların sandığı gibi değil! Yemin olsun o sinip gizlenenlere,
81:16 Akıp akıp giderek yuvasına girenlere,
81:17 Beriye geldiği ve geriye döndüğü zaman geceye,
81:18 Ve soluyarak açıldığı zaman sabaha,
81:19 Ki o, çok değerli bir elçinin sözüdür.
81:20 Çok güçlüdür o elçi, Ars sahibinin katında saygındır.
81:21 İtaat edilir orada kendisine, emindir.
81:22 Ve arkadasınız bir cin çarpmış değildir.
81:23 Yemin olsun ki, onu apaçık ufukta gördü.
81:24 O, gayb konusunda cimri değildir.
81:25 Ve o, kovulmuş şeytanın sözü değildir.
81:26 Hal böyle iken nereye gidiyorsunuz?
81:27 O, âlemlere bir öğütten başka şey değildir.
81:28 İçinizden, dosdoğru yürümek isteyen için.
81:29 Âlemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz!

Sura 82: Al-Infitar

82:1 Gök çatlayıp yarıldığı zaman,
82:2 Yıldızlar dökülüp saçıldığı zaman,
82:3 Denizler fiskirtildiği zaman,

82:4 Kabirler desildiği zaman,
82:5 Benlik, bilmiş olacaktır önden gönderdiğini de arkaya
biraktığını da.
82:6 Ey insan! O sonsuz cömertliğin sahibi Kerîm Rabbine karşı seni
aldatıp gururlu kılan nedir?!
82:7 Rabbin ki seni yarattı, düzgün hale koydu, en güzel ölçülerle
sekillendirdi.
82:8 Dilediği herhangi bir biçimde seni oluşturdu.
82:9 Hayır, iş sanıldığı gibi değil! Siz dini yalanlıyorsunuz.
82:10 Ve su kuskusuz ki, sizin üzerinizde koruyucular-bekçiler var.
82:11 Çok değerli yazıcılar,
82:12 Bilirler yapmakta olduğunuzu.
82:13 Su da kuskusuz: İyiler tam bir nimet içindedir,
82:14 Kötülere cehennemden ta ortasında.
82:15 Din günü girerler oraya.
82:16 Onlar ondan, görülmeyecek şekilde uzaklaşmış degillerdir.
82:17 Din gününün ne olduğunu sana bildiren nedir?
82:18 Evet, din gününün ne olduğunu sana bildiren nedir?
82:19 Bir gündür ki o, bir benlik bir başka benlik için hiçbir şeye güç
yetiremez. O gün, buyruk yalnız Allah'indir!

Sura 83: Al-Mutaffifin

83:1 Azap ve kaygı, tartıda ve ölçüde hile yapanlara olsun;
83:2 Ki onlar insanlardan alırken ölçüyü tam yaparlar,
83:3 Onlara vermek üzere tartıp ölçtükleri zaman, eksiltmeye giderler.
83:4 Peki, bunlar kendilerinin diriltileceğini sanmıyorlar mı?
83:5 Çok büyük bir gün için.
83:6 Bir gün ki, insanlar, âlemlerin Rabbi huzurunda kiyama geçerler.
83:7 Hayır, iş düşündükleri gibi değil! Rezillige batmışların
kitabı, karanlık ve pis bir çukurun, Siccîn'in ta içindedir.
83:8 Siccîn'in ne olduğunu sana gösteren nedir?
83:9 Rakamlandırılmış bir kitaptır o.
83:10 Vay haline o gün, yalanlayanların!
83:11 Onlar ki din gününü yalanlarlar.
83:12 Onu ancak her simarip azmış, günaha batmış olan yalanlar.
83:13 Ayetlerimiz ona okduğunda, "Daha öncekilerin efsaneleri!" deyiverir.
83:14 İşin esası o değil! Onların kazanmakta oldukları, kalplerinin
üstünde pas oluşturmıştır.
83:15 Hayır! Onlar o gün Rablerine karşı tam bir şekilde
perdelenmişlerdir.
83:16 Sonra onlar mutlaka cehenneme dacaklardır.
83:17 Sonra da: "İşte budur, o yalanlamakta olduğunuz şey!" denilecektir.
83:18 Hayır, sandıkları gibi değil! İyilik sergileyenlerin kitabı
İllyûn'da, en yüce burçlardadır.
83:19 İllyûn'un ne olduğunu sana anlatan nedir?
83:20 Rakamlanmış bir kitaptır o.
83:21 Yaklaştırılmış olanlar tanıklık ederler ona.

- 83:22 İyilik sergileyenler büyük bir nimetin tam içindedir.
83:23 Koltuklar üzerinde seyre dalarlar.
83:24 Yüzlerinde nimetin sevinç pariltisini izlersin.
83:25 Katiksiz, damgali bir içecekten içirilirler,
83:26 Ki sonu bir misktir. İste, yarısanlar böyle bir şey için yarissinlar!
83:27 Onun katkisi Tesnîm'den; en yüce, en seçkin olandandır.
83:28 Bir kaynak ki, iyice yaklastırılmış olanlar içerler ondan.
83:29 Su bir gerçek ki, suça batmış olanlar, iman sahiplerine gülerlerdi.
83:30 Onların yanlarından geçerken birbirlerine kas-göz isareti yaparlardı.
83:31 Ailelerine döndüklerinde, gülüp eğlenmeye koyulurlardı.
83:32 İnananları gördüklerinde: "Sunlar var ya! Saskaın, sapık bunlar!" derlerdi.
83:33 Oysaki kendileri, inananlar üzerine bekçi gönderilmemisti.
83:34 İste bugün, iman sahipleri, küfre batmışlara gülüyorlar.
83:35 Koltuklar üzerinde seyrediyorlar.
83:36 Nankör kâfirler, yapmış olduklarıyla ödüllendirildiler mi?

Sura 84: Al-Inshiqaq

- 84:1 Gök yarılip parçalandığı,
84:2 Ve Rabbini dinleyip de hakkın belirisine araç kilindiği zaman!
84:3 Ve yer uzatıldığı,
84:4 Ve içindekini atıp bosaldığı,
84:5 Ve Rabbini dinleyip de hakkın belirisine araç kilindiği zaman!
84:6 Ey insan, sen Rabbine varmak için çok didinecek, sonunda O'na kavusacaksın!
84:7 O zaman kitabı sağdan verilen,
84:8 Kolay bir hesapla hesaba çekilecek,
84:9 Ve sevinçli olarak ailesine dönecektir.
84:10 Kitabı arka tarafından verilen,
84:11 Bir ölüm çağırarak,
84:12 Ve korkunç atese girecektir.
84:13 O, ailesi içinde sevinçli idi.
84:14 Daha düskün bir konuma asla geçmeyeceğini sanmisti.
84:15 Hayır! Rabbi onu iyice görmekteydi.
84:16 İis, sandıkları gibi değil! Yemin ederim aksamin kizilligina,
84:17 Geceye ve derledigine,
84:18 Toparlandığı zaman Ay'a,
84:19 Ki siz boyuttan boyuta/halden hale mutlaka geçeceksiniz.
84:20 Peki onlara ne oluyor da iman etmiyorlar?!
84:21 Karsılarında Kur'an okunduğu zaman secde etmiyorlar.
84:22 Tam aksine, o küfre sapanlar yalanlıyorlar.
84:23 Allah, içlerinde sakladıklarını çok iyi biliyor.
84:24 O halde, onlara acikli bir azap mustula!
84:25 İman edip hayra ve barisa yönelik işler yapanlar müstesnadır. Onlar için kesintisiz bir ödül vardır.

Sura 85: Al-Buruj

- 85:1 Yemin olsun o burçlarla dolu göge,
85:2 O vaat olunan güne,
85:3 Taniklik edene, taniklik edilene/seyredene, seyredilene,
85:4 Ki gebertildi o hendekçi grup/o kamçilari hendek gibi iz birakan herifler,
85:5 O tutusturulan atesin adamlari,
85:6 Onlar onun basinda oturmuslardi.
85:7 Ve hepsi, müminlere yaptiklarini seyrediyorlardi.
85:8 Onlardan sadece, Azîz ve Hamîd Allah'a iman ettikleri için öcaliyorlardi.
85:9 O Allah ki, göklerin ve yerin mülkü kendisinindir. Allah her seye taniktir.
85:10 Su bir gerçek ki, inanan erkeklerle inanan kadınlara iskence edip sonra da tövbe etmemis olanlar için, cehennem azabi vardır. Onlar için yangin azabi da vardır.
85:11 İman edip hayra ve barisa yönelik isler yapanlara gelince onlar için, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Büyük basari iste budur.
85:12 Hiç kuskusuz, Rabbinin yakalayisi/çarpisi çok siddetlidir.
85:13 İlk yaratan da O'dur, tekrar yaratan da O'dur!!
85:14 Gafûr O'dur, Vedûd O!
85:15 Arsin sahibidir; Mecîd'dir, sani yüce olandır!
85:16 İstedigini hemen yapandır.
85:17 Geldi mi sana ordularin haberi?
85:18 Yani Firavun ve Semûd'un?
85:19 Gerçek su ki, inkâr edenler bir yalanlama içindedirler.
85:20 Allah ise onlari arkalarından kusatmis bulunuyor.
85:21 Is onların iddialarının aksinedir! O, çok yüce bir Kur'an'dir.
85:22 Korunmus bir levhada/Levh-i Mahfûz'dadır.

Sura 86: At-Tariq

- 86:1 Yemin olsun göge ve Târik'a; o, gece gelene/o, tokmak gibi vurana/o, çikiverip de yürek hoplatana.
86:2 Nereden bileceksin sen nedir Târik?
86:3 Parlayan, isigiyla karanligi delen yildizdir o.
86:4 Hiçbir benlik yoktur ki, üzerinde bir koruyucu/bir gözetleyici bulunmasin.
86:5 İnsan, neden yaratilmis olduguna bir baksin!
86:6 Firlayan bir suyun bir parçacagından yaratildi o.
86:7 Bel ile kaburgalar arasından çıkar o su.
86:8 O Allah, o insani tekrar hayata döndürmeye elbette kadirdir.
86:9 Sirlarin/gizlilerin yoklanip ortaya çıkarilacagi gün,
86:10 Artık onun için ne bir kuvvet vardır ne de bir yardımcı.
86:11 Yemin olsun o, dönüşle/döndürümle dolu göge,
86:12 Çatlayislarla/yarilislarla dolu yere de yemin olsun,

86:13 Ki o, tam bir biçimde ayirt eden bir sözdür;
86:14 Saka degildir o.
86:15 Onlar ha bire tuzak kuruyorlar/oyun çeviriyorlar.
86:16 Ben de tuzak kuruyorum.
86:17 O halde, o küfre batmışlara mühlet ver, süre tani onlara birazcik...

Sura 87: Al-A'la

87:1 Rabbinin o Al'a, o yüce adini tespih et!
87:2 O ki yaratti, düzene koydu,
87:3 O ki miktarini, seklini belirledi, yolunu çizip aydinlatti.
87:4 O ki otlagi çıkardi,
87:5 Sonra da onu sellerin sürüklediği morarmis bir atik haline getirdi.
87:6 Seni/sana okutacagiz da artik unutmayacaksin.
87:7 Allah'in diledigi müstesna. O, açıklanani da gizleneni de bilir.
87:8 Sana, en kolay olani kolaylastiracagiz.
87:9 Eger hatirlatmak yarar saglarsa hatirlat/ögüt ver!
87:10 İçine ürperti düşen, ögüt alacaktır.
87:11 İçi kararmis bedbaht ise ondan kaçinacaktır.
87:12 En büyük atese girer o.
87:13 Sonra orada ne ölür ne de hayat bulur.
87:14 Benligini arindiran/zekât veren, kurtulusa gerçekten ermistir.
87:15 Rabbinin adini anmis, namaz kilmistir/dua etmistir o.
87:16 Dogrusu su ki, siz su igreti hayati yegliyorsunuz.
87:17 Oysaki sonraki hayat daha mutlu, daha kalicidir.
87:18 Hiç kuskusuz, bu Kur'an, ilk sayfalarda da elbette vardir.
87:19 Ibrahim'in ve Mûsa'nin sayfalarinda.

Sura 88: Al-Ghashiyah

88:1 Geldi mi sana Gasiye'nin/her seyi her yandan sarip kaplayacak olanin haberi!
88:2 Yüzler vardir o gün zilletle öne egilmistir.
88:3 Çalışmis, bosa yorulmustur.
88:4 Kizismis bir atese dalarlar.
88:5 Atesimsi bir kaynaktan sulanirlar.
88:6 Yirtici bir dikenden baska yemek yoktur onlar için.
88:7 Ne semirtir ne açliktan kurtarir.
88:8 Yüzler de vardir o gün, nimetlerle mutlu.
88:9 Emek ve gayreti yüzünden hosnuttur.
88:10 Yüksek bir bahçededir;
88:11 Hiçbir bos söz isitmez orada,
88:12 Akip duran bir pinar vardir orada,
88:13 Yüksek sedirler vardir orada,
88:14 Hizmete sunulmus kadehler,
88:15 Sira sira dizilmis yastiklar,
88:16 Serilmis seçme dösekler.
88:17 Bakmiyorlar mi o deveye, nasıl yaratildi!

88:18 Ve göge ki, nasıl yükseltildi!
88:19 Ve dağlara ki, nasıl dikildi!
88:20 Ve yere, nasıl yayılıp dösendi!
88:21 Artık uyar/düsündür! Çünkü sen bir uyarıcı/düsündürücüsün.
88:22 Üzerlerine musallat bir despot degilsin.
88:23 Tersine giden, nankörlük eden baska.
88:24 Allah, böylesine en büyük azapla azap edecektir.
88:25 Hiç kuskusuz, onların dönüşleri bizedir.
88:26 Bunun ardından, hesapları da bizim elimizde olacaktır.

Sura 89: Al-Fajr

89:1 Yemin olsun tan yerinin ağarma vaktine,
89:2 On geceye,
89:3 Çifte ve teke,
89:4 Yola koyulduğu zaman geceye.
89:5 Nasıl, bunlarda akıl sahibi için bir yemin var mı?
89:6 Görmedin mi ne yaptı Rabbin Âd kavmine?
89:7 Sütunlarla dolu İrem'e,
89:8 Ki beldeler içinde onun benzeri yaratılmamı.
89:9 Ve ne yaptı vadide kayaları oyan Semûd kavmine?
89:10 Ve kazıklar sahibi Firavun'a.
89:11 Bunlar, ülkelerde azıp zulmetmişlerdi.
89:12 Ve oralarda bozgunu çoğaltmışlardı.
89:13 Bu yüzden Rabbin, üzerlerine azap kamçısını yağdırıverdi.
89:14 Çünkü Rabbin tam gözetleme yerindedir/tam bir biçimde gözetlemektedir.
89:15 İnsan böyledir; Rabbi kendisini deneyip de ona cömert davranır, nimet yağdırırsa: "Rabbim bana ikramda bulundu!" der.
89:16 Ama Rabbi onu sıkıntıya uğratıp rizkini ölçüye bağlarsa: "Rabbim bana ihanet etti!" der.
89:17 Dogrusu su ki, siz yetime ikramda bulunmuyorsunuz.
89:18 Yoksulun doyurulmasını tesvik etmiyorsunuz.
89:19 Mirası derleyip toplayip yiyorsunuz.
89:20 Mali, devsirip depolatacak bir sevgiyle seviyorsunuz.
89:21 İş böyle gitmeyecektir! Yer birbirine çarpılıp dümdüz hale getirildiğinde,
89:22 Rabbin gelip melekler saf saf dizildiğinde,
89:23 O gün cehennem de getirilir. İşte o gün düşünüp anlar insan. Ama düşünüp hatırlamanın ona ne yararı var!
89:24 Der ki: "Keske su hayatım için önden bir şeyler gönderseydim."
89:25 O gün hiç kimse O'nun azabı gibi azap edemez.
89:26 Ve hiç kimse O'nun vurduğu bağ gibi bağ vuramaz.
89:27 Ey sükûna kavuşmuş benlik!
89:28 Dön Rabbine, razı etmiş ve razı edilmiş olarak!
89:29 Gir kullarımın arasına!
89:30 Gir cennetime!

Sura 90: Al-Balad

- 90:1 Yemin ederim bu kente ki, is onların sandığı gibi değildir!
90:2 Sen bu kente mahremsin/bu kente gireceksin.
90:3 Ve doğurana ve doğurduğuna da yemin olsun ki,
90:4 Biz insani gerçekten bir sıkıntı ve zorluk içinde yarattık.
90:5 O sanıyor mu ki, hiç kimse ona asla güç yetiremeyecektir!
90:6 "Yığınlarla mal telef ettim!" diyor.
90:7 Hiç kimsenin kendisini görmediğini mi sanıyor?
90:8 Biz ona vermedik mi iki göz,
90:9 Bir dil, iki dudak?
90:10 Kilavuzladık onu iki tepeye.
90:11 Akabe'ye, sarp yoksa atılmadı o.
90:12 Sarp yoksun ne olduğunu sana bildiren nedir?
90:13 Özgürlüğü zincirlenenin bağını çözmektir o.
90:14 Yahut da açlık ve perisanlık gününde doyurmaktır o,
90:15 Yakındaki bir yetimi,
90:16 Yahut ezilmiş-boynu bükük bir yoksulu.
90:17 Sonra da iman eden ve birbirlerine sabri öneren, merhameti öneren kişilerden olmaktır o.
90:18 İşte böyleleridir uğur ve bereket dostları.
90:19 Bizim ayetlerimizi tanımayanlara gelince bunlar; somluk, uğursuzluk yâranıdır.
90:20 Bunların üzerine, kilitlenecek bir ateş gelecektir.

Sura 91: Ash-Shams

- 91:1 Yemin olsun Güneş'e ve isiginin parladığı kışlak vaktine,
91:2 Onu izlediğinde Ay'a,
91:3 Onu iyice açtığı vakit gündüze,
91:4 Ve onu sarıp sarmaladığı zaman geceye.
91:5 Göge ve onu kurana,
91:6 Yere ve onu döseyene.
91:7 Nefse ve onu düzgün bir biçimde şekillendirene.
91:8 Ardından da ona bozukluğunu ve takvasını ilham edene ki,
91:9 Benliği temizleyip arındıran, gerçekten kurtulmuştur.
91:10 Onu kirletip örtense kayba uğramıştır.
91:11 Semûd kavmi, azgınlığı yüzünden yalanladı.
91:12 En haydutları ortaya fırladığı zaman,
91:13 Allah'ın elçisi onlara söyle demisti: "Allah'ın devesini ve onun su içme hakkını koruyun."
91:14 Fakat elçiye inanmadılar da deveyi devirip boğazladılar. Bunun üzerine, Rableri onların günahlarını kendi başlarına geçirdi de o yurdu dümdüz etti.
91:15 Allah, isin sonundan korkacak değil ya!

Sura 92: Al-Layl

- 92:1 Yemin olsun bürüyüp örttüğü zaman geceye,

92:2 Ve parıldadığı zaman gündüze,
92:3 Yemin olsun erkeği de disiyi de yaratana,
92:4 Ki sizin emek ve gayretiniz mutlaka dağınık ve parça parçadır.
92:5 Kim verir ve sakinirsa,
92:6 Ve güzeli doğrularsa,
92:7 Biz ona, en kolay olana kolaylayacağız.
92:8 Ama kim cimrilige sapar ve kendisini tüm ihtiyaçların üstünde görür,
92:9 Ve güzelliği yalanlarsa,
92:10 Biz onu, en zor olana sevk edeceğiz.
92:11 Asağı yuvarlandığında mali onu kurtarmayacaktır.
92:12 Yemin olsun, doğruya ve günele kılavuzlamak sadece bizim isimizdir.
92:13 Sonrası da öncesi de sadece bizimdir.
92:14 Ben sizi, köpürerek yanan bir atese karşı uyardım.
92:15 Siddete çok düşkün bedbahttan baskası girmez ona.
92:16 Yalanlamış, sırtını dönmüştü o.
92:17 İyice sakinan da ondan uzak tutulur.
92:18 O ki, temizlenip arınsın diye malını verir.
92:19 Onun katında hiç kimsenin, karşılığı verilecek bir nimeti yoktur/hiç kimsenin ona, karşılık olarak verilecek bir nimeti yoktur.
92:20 Yüceler yücesi Rabbinin yüzünü özleyip istemek için veren hariç.
92:21 Yakında mutlaka hosnut olacaktır.

Sura 93: Ad-Duha

93:1 Yemin olsun kusluk vaktine,
93:2 Gelip oturduğu vakit geceye ki,
93:3 Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da.
93:4 Sonrası/âhîret/gelecek senin için öncesinden/dünyadan/geçmisten elbette ki daha mutlu-kutlu olacaktır.
93:5 Rabbin sana verecek de sen hosnut olacaksın!
93:6 O seni bir yetim olarak bulup da barınaga kavuşturmadı mı?
93:7 Seni sasırmış olarak bulup da kılavuzlugunu üstlenmedi mi?
93:8 Seni aile geçindirme zorluğu içinde bulup da zengin etmedi mi?
93:9 O halde, yetimi örseleme!
93:10 Yoksulu/bir şey isteyeniyi azarlama!
93:11 Ve Rabbinin nimetini söz ve fiillerinle dile getir!

Sura 94: Ash-Sharh

94:1 Açık genişletmedik mi senin göğsünü!
94:2 İndirmedik mi üzerinden ağır yükünü!
94:3 Ki o, belini çatırdatmıştı senin.
94:4 Ve yüceltmedik mi senin sanini!
94:5 Demek ki, zorlugun yanında bir kolaylık mutlaka var!
94:6 Zorlugun yanında bir kolaylık muhakkak var!
94:7 O halde, bir iş ve olustan bosalır bosalmaz yeni bir işe koyulup yorul!
94:8 Ve yalnız Rabbine yönelip doğru!

Sura 95: At-Tin

- 95:1 Yemin olsun incire, zeytine,
95:2 Tûr-i Sîna'ya,
95:3 Ve su güvenli kente ki,
95:4 Biz insani, gerçekten en güzel bir biçimde yarattık.
95:5 Sonra da onu düşüklerin en düşüğüne/asagilarin en asagisina çevirip attık.
95:6 İman edip hayra ve barisa yönelik iş üretenler müstesna. Bunlar için kesintisiz bir ödül vardır.
95:7 Böyle iken dini sana ne yalanlatır?
95:8 Allah, yargıçların en güzel hüküm vereni değil mi?

Sura 96: Al-Alaq

- 96:1 Yaratan Rabbinin adıyla oku/çağır!
96:2 İnsani, embriyodan/ilisip yapışan bir sudan/sevgi ve ilgiden/husûmetten yarattı.
96:3 Oku! Rabbin Ekrem'dir/en büyük cömertliğin sahibidir.
96:4 O'dur kalemle öğreten!
96:5 İnsana bilmediğini öğretti.
96:6 İş, sanıldığı gibi değil! İnsan gerçekten azar:
96:7 Kendisini her türlü ihtiyacın üstünde görmüştür.
96:8 Oysaki, dönüş yalnız Rabbinedir!
96:9 Gördün mü o yasaklayani,
96:10 Bir kulu namaz kılariken/dua ederken;
96:11 Gördün mü! Ya o iyilik ve doğruluk üzere ise?!
96:12 Ya o, takvayı emrediyorsa!
96:13 Gördün mü! Ya su yalanlamış, sırt dönmüşse!
96:14 Bilmedi mi ki Allah gerçekten görür!
96:15 İş, sandığı gibi değil! Eger vazgeçmezse yemin olsun, o alni mutlaka tutup sürteceğiz!
96:16 O yalancı, o günahkâr alni.
96:17 Hadi çağırsın dernegini/kurultayını!
96:18 Biz de çağıracağız zebanileri!
96:19 Sakin, sakin! Ona boyun eğme; secde et ve yaklaş!

Sura 97: Al-Qadr

- 97:1 Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik.
97:2 Kadir Gecesi'nin niteliğini sana gösteren nedir?
97:3 Kadir Gecesi bin aydan daha hayirlidir!
97:4 Melekler ve Rûh, Rablerinin izniyle o gecede her iş için iner de iner!
97:5 Bir esenlik ve huzur vardır; sürüp gider o, tan yeri agarincaya kadar!

Sura 98: Al-Bayyinah

- 98:1 Ehlikitap'tan küfre sapanlarla müşrikler, kendilerine beyyine/açık kanıt gelinceye kadar çözümlenip ayrılacak degillerdi.

98:2 Allah tarafından gönderilen, tertemiz sayfalar okuyan bir resul gelinceye dek.

98:3 O sayfalar içindedir dosdogru-eskimez kitaplar.

98:4 Kitap verilmiş olanlar, kendilerine beyyine/açık delil geldikten sonradır ki parçalanıp bölündüler.

98:5 Oysaki onlara, dini yalnız O'na özgüleyerek, dosdogru yürüten kisiler halinde sadece Allah'a ibadet etmeleri, namazi/duayı yerine getirmeleri, zekâti vermeleri emredilmisti. İste budur dogru, eskimez ve asinmaz din.

98:6 Ehlikitap'ın küfre sapanlarıyla müsrikler, içinde sürekli kalıcılar olarak cehennem atesindedirler. İste onlardır yaratılmışların en serlisi.

98:7 İman edip hayra ve barisa yönelik fiiller sergileyenlere gelince, iste onlardır yaratılmışların en hayırlısı.

98:8 Onların, Rableri katındaki ödülleri, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri/temiz-bereketli bahçelerdir. Sürekli kalacaklardır orada. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İste bu, içi ürpererek Rabbine saygı duyan kişi içindir.

Sura 99: Az-Zalzalâh

99:1 Yerküre, o sarsintiyle sarsıldığı zaman,

99:2 Ve toprak, ağırlıklarını çıkardığı zaman,

99:3 Ve insan: "Ne oluyor buna?" dediği zaman,

99:4 İste o gün yerküre, tüm haberlerini söyler/anlatır.

99:5 Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.

99:6 O gün insanlar, yapıp ettikleri kendilerine gösterilsin diye kümeler halinde ortaya fırlayacaklardır.

99:7 Artık, kim bir zerre miktarı hayır üretmişse onu görür.

99:8 Ve kim bir zerre miktarı ser üretmişse onu görür.

Sura 100: Al-Adiyat

100:1 Yemin olsun soluyuşlarıyla ses çıkararak kosalara/nefes nefese saldıranlara,

100:2 Çakıp çakıp ateş çıkaranlara,

100:3 Sabahleyin akin edenlere/baskın yapıp toprak fethedenlere,

100:4 Derken, onunla toz duman çıkaranlara,

100:5 Derken, onunla bir topluluğun ortasına dalanlara ki,

100:6 İnsan, Rabbine karşı gerçekten çok nankördür!

100:7 Ve kendisi de buna iyiden iyiye taniktir.

100:8 O, mal ve servet arzusu yüzünden alabildiğine katidir.

100:9 Bilmez mi ki o, kabirler içindekiler dışarı fırlatıldığında,

100:10 Göğüslerin içindekiler derlenip toplandığında,

100:11 Hiç kuskusuz, o gün, Rableri onlardan iyice haberdar olacaktır.

Sura 101: Al-Qari'ah

101:1 O Kaaria, o siddetli ses çıkararak çarpan.

101:2 Nedir Kaaria?

101:3 Kaaria'nin ne oldugunu sana bildiren nedir?
101:4 O gün insanlar, çirpınarak yayılmış pervaneler gibi olurlar.
101:5 Dağlar, didilmiş renkli yün gibi olur.
101:6 İşte o gün, tartıları ağır basan kişi,
101:7 Evet o kişi, hosnutluk verici bir yasayış içindedir.
101:8 Tartıları hafif çekeninse,
101:9 Anası, Hâviye'dir.
101:10 Onun ne oldugunu sana bildiren nedir?
101:11 Kizismis bir atestir o!

Sura 102: At-Takathur

102:1 Aldatıp oyaladı o çokluk yarışı sizleri,
102:2 Öyle ki, ziyaret edip saydınız kabirleri.
102:3 Ama iş öyle değil; yakında bileceksiniz!
102:4 Hayır, hayır! İş öyle değil! Yakında bileceksiniz.
102:5 İş, sizin bildiğiniz gibi değil! Ne olurdu, sasmaz ve aldatmaz bir bilgiyle bilseydiniz!
102:6 Yemin olsun, o cehennemi mutlaka göreceksiniz!
102:7 Yine yemin olsun, onu gözünüzle apaçık göreceksiniz!
102:8 Sonra o gün, nimetten kesinlikle sorguya çekileceksiniz!

Sura 103: Al-Asr

103:1 Yemin olsun zamana/çığa/gündüzün iki ucuna/sabah namazına/ikinci vaktine/Asrisaadet'e ki,
103:2 İnsan, gerçekten tam bir hüsrân içindedir!
103:3 İnanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, birbirlerine hakkı önerenler, birbirlerine sabri önerenler müstesnadır.

Sura 104: Al-Humazah

104:1 Yazıklar olsun arkadan çekistirenlerin, kas göz isareti yapıp alay edenlerin tümüne!
104:2 O ki, mal biriktirdi, onu saydı da saydı,
104:3 Sanır ki, mali sonsuzlastıracaktır kendisini.
104:4 Hayır, iş, sandığı gibi değil! Yemin olsun ki fırlatılıp atılacaktır o kirip geçirene, yalayıp yutana/Hutame'ye.
104:5 Hutame'nin ne oldugunu sana öğreten nedir?
104:6 Allah'ın, tutuşturulmuş atesidir o,
104:7 Ki tirmanip işler yüreklere.
104:8 O, onların üzerine kilitlenecektir.
104:9 Uzatılmış sütunlar arasında...

Sura 105: Al-Fil

105:1 Görmedin mi ne yaptı Rabbin fil yâranına!
105:2 Tuzaklarını bosa çıkarmadı mı onların?
105:3 Gönderdi üzerlerine sürüler halinde kus,
105:4 Atıyorlardı onlara kurumuş çamurdan damgali tas.
105:5 Nihayet, onları yenik ekin yaprağına çevirdi.

Sura 106: Quraish

106:1 Kureys'i alistirip isindirdigi için,
106:2 Onlari kis ve yaz yolculuguna alistirdigi için,
106:3 Bu evin Rabbine ibadet etsinler!
106:4 O ki, onlari doyurup kurtardi açlıktan ve kendilerini güvene çıkardı korkudan.

Sura 107: Al-Ma'un

107:1 Gördün mü o, dini yalan sayani?
107:2 Iste odur yetimi itip kakan;
107:3 Yoksulu doyurmayı özendirmez o.
107:4 Vay haline o namaz kılanların/dua edenlerin ki,
107:5 Namazlarından/dualarından gaflet içindedir onlar!
107:6 Riyaya sapandır onlar/gösteris yaparlar.
107:7 Ve onlar, kamu hakkına/yardima/zekâta/iyilige engel olurlar.

Sura 108: Al-Kawthar

108:1 Hiç kuskusuz, biz verdik sana Kevser'i/iyilik, bereket, mutluluk, güzellik, soy ve aydınlığın tükenmezini.
108:2 O halde, sen de Rabbin için namaz kil/dua et ve göğsünü gererek dimdik dur/sag elini sol elinin üzerine koyup kiyam et/namazi vakti girer girmez kil/kavrayisini bilgi ile derinlestir/eti yenecek hayvan kes!
108:3 Kuskun olmasın ki, ebter/soyu kesik, seni kötöleyenin ta kendisidir!

Sura 109: Al-Kafirun

109:1 De ki: "Ey nankör kâfirler!
109:2 Kulluk etmem sizin kulluk ettiğinize.
109:3 Siz de ibadet etmezsiniz benim ibadet ettiğime.
109:4 Kul degilim sizin taptiginiza,
109:5 Ve ibadet edenler degilsiniz benim ibadet ettiğime.
109:6 Sizin dininiz size, benim dinim bana!"

Sura 110: An-Nasr

110:1 Allah'in yardimi ve fetih geldiginde,
110:2 Ve insanlari kitleler halinde Allah'in dinine girerken gördüğünde,
110:3 Tespih et Rabbini O'na hamt ile! Ve O'ndan af dile! Çünkü O, Tevvâb'dir, günahlari affeder sinirsiz bir sekilde.

Sura 111: Al-Masad

111:1 Elleri kurusun Ebu Leheb'in; zaten kurudu ya!
111:2 Ne mali kurtardi onu ne de kazandigi.
111:3 Aevli bir atese yaslanacaktır o;
111:4 Karisi da,
111:5 Odun hamali olarak. Gerdaninda bir ip olacaktır onun, en saglam fitillisinden...

Sura 112: Al-Ikhlâs

112:1 De ki: O, Allah'tir; Ahad'dir, tektir!

112:2 Allah'tir; Samed'dir/tüm ihtiyaçların, niyetlerin, övgülerin, yakarışların yöneldiği tek kuvvettir!

112:3 Ne dogurmustur O, ne dogurulmustur!

112:4 Hiç kimse O'nun dengi ve benzeri olmamistir, olamaz!

Sura 113: Al-Falaq

113:1 De ki: "Yarilan karanliktan çikan sabahin Rabbine/yarilislardan fiskiran olusun Rabbine siginirim!

113:2 Yarattiklarinin serrinden,

113:3 Çöktüğü zaman karanligin/gelip çattigi zaman göz perdelenmesinin/tutulduğu zaman Ay'in/battigi zaman Günes'in/tastigi zaman sehvetin/soktuğu zaman yilanin/ümit kirdigi zaman musibetin serrinden!

113:4 Dügümlere üfleyip tüküren üfürükçülerin serrinden!

113:5 Kiskandigi zaman hasetçinin serrinden..."

Sura 114: An-Nas

114:1 De ki: "Insanlarin Rabbine siginirim!

114:2 Insanlarin yöneticisine, yönlendiricisine,

114:3 Insanlarin ilahina;

114:4 Kivrilip kivrilip saklanan, sinip sinip gizlenen vesvesenin/o sinsi, o aldatıcı seytanın serrinden,

114:5 Insanlarin göğüslerine kuskular, kuruntular sokar o;

114:6 Cinlerden de insanlardan da olur o!"